

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΑ'

Πέμπτη 28 Ιουλίου 2016

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 13619
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 13619, 13623, 13634, 13635, 13636, 13640, 13643, 13644, 13645, 13647, 13656, 13657, 13660, 13662, 13663, 13664, 13665, 13661, 13668, 13669, 13670, 13671, 13672, 13673, 13674, 13676, 13679, 13680
3. Ανακοινώνεται ότι η Διακομματική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διεκδίκηση των Γερμανικών οφειλών» καταθέτει την έκθεσή της, σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 13658
4. Ανακοινώνεται ότι η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της Εισαγγελικής Αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών, σελ. 13819

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων και αναφορών - ερωτήσεων της Παρασκευής 29 Ιουλίου 2016, σελ. 13624

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών και ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο και του Προσθέτου Πρωτοκόλλου της, σχετικά με την ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης, που διαπράττονται μέσω Συστημάτων Υπολογιστών - Μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2013/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών και την αντικατάσταση της απόφασης - πλαισίου 2005/222/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ρυθμίσεις σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις», σελ. 13619-13685

2. Κατάθεση Εκθέσεων Διάρκους Επιτροπής:

α) Οι Διάρκεις Επιτροπές Παραγωγής και Εμπορίου και Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτουν την Έκθεσή τους στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού: «Ανάθεση και εκτέλεση συμβάσεων παραχώρησης - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης (ΕΕ L 94/1/28.3.2014) και άλλες διατάξεις», σελ. 13668

β) Οι Διάρκεις Επιτροπές Παραγωγής και Εμπορίου και Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτουν την έκθεσή τους στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού: «Δημόσιες συμβάσεις έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (προσαρμογή στις Οδηγίες 2014/24/ΕΕ)», σελ. 13819

3. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εξωτερικών, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Οικονομικών, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, η Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, καθώς και οι Υφυπουργοί Εξωτερικών κατέθεσαν σήμερα, 28.7.2016, σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Μνη-

μίου Κατανόησης για τη συνεργασία στον τομέα του Τουρισμού μεταξύ του Υπουργείου Τουρισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Σαουδαραβικής Επιτροπής Τουρισμού και Αρχαιοτήτων της Σαουδικής Αραβίας», σελ. 13819

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 13635 - 13657
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 13657 - 13674
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 13619 - 13635
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,
σελ. 13674 - 13819

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 13623, 13635
ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ Τ. , σελ. 13665, 13672
ΒΑΓΓΩΝΑΚΗ Ε. , σελ. 13668
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 13636, 13643, 13644,
13645, 13656, 13657
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 13635, 13643, 13647,
13664, 13665, 13666,
13672, 13673
ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. , σελ. 13623
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 13674
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 13643, 13666
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. , σελ. 13634, 13643, 13645,
13660, 13663, 13664,
13665, 13666, 13668,
13681

ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. ,

σελ. 13665
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 13663, 13664, 13665,
13666, 13668, 13669,
13670, 13671, 13672,
13673

ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 13619, 13634

ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. , σελ. 13662

ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,

σελ. 13636, 13664
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 13656, 13657, 13673
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 13668
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. , σελ. 13671
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 13640, 13651, 13663,
13664, 13665, 13666,
13668, 13670, 13671,
13672, 13679

ΤΣΙΡΚΑΣ Β. , σελ. 13666

ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 13663, 13666

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,

σελ. 13674, 13676, 13681

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 13634, 13635, 13636
ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ Τ. , σελ. 13672, 13673
ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 13641
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 13647, 13648, 13658,
13660, 13665

ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. ,	σελ. 13622, 13623
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 13653
ΓΡΕΓΟΣ Α. ,	σελ. 13651
ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. ,	σελ. 13659
ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 13648, 13649, 13650, 13674
ΚΑΡΡΑΣ Γ. ,	σελ. 13632
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. ,	σελ. 13642, 13643, 13666, 13668, 13673, 13676, 13678
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 13656
ΚΕΡΑΜΕΩΣ Ν. ,	σελ. 13643, 13661, 13673, 13678, 13681
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. ,	σελ. 13650
ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. ,	σελ. 13631, 13679
ΛΑΓΟΣ Ι. ,	σελ. 13644, 13645
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. ,	σελ. 13643
ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 13619, 13649, 13669, 13667
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. ,	σελ. 13625, 13671, 13677
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 13659
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 13636, 13649, 13650, 13663, 13664, 13665, 13681
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 13657, 13658 13673, 13679
ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ Ι. ,	σελ. 13646
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 13652, 13680
ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. ,	σελ. 13656
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 13627, 13671, 13676
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 13621, 13643, 13657, 13667, 13670, 13671, 13673, 13674
ΤΖΑΜΑΚΛΗΣ Χ. ,	σελ. 13634
ΤΣΙΡΚΑΣ Β. ,	σελ. 13666, 13667, 13668, 13676
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. ,	σελ. 13629, 13668, 13677
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ. ,	σελ. 13641
ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. ,	σελ. 13654

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΑ'

Πέμπτη 28 Ιουλίου 2016

Αθήνα, σήμερα στις 28 Ιουλίου 2016, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστίνος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 27 Ιουλίου 2016 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΟ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 27 Ιουλίου 2016, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Τροποποιήσεις του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα προς ενίσχυση της καταπολέμησης της παράνομης εμπορίας καπνού και βιομηχανοποιημένων καπνών και Ίδρυση Συντονιστικού Κέντρου για την Καταπολέμηση του Λαθρεμπορίου, εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς την Απόφαση 2009/917/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 30ης Νοεμβρίου 2009 για τη χρήση της πληροφορικής για τελωνειακούς σκοπούς και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών και ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία των άρθρων 15, 16 και 18 της Οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Απριλίου 2014 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών-μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της Οδηγίας 2001/37/ΕΚ.»)

Εισερχόμαστε στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο και του Προσθέτου Πρωτοκόλλου της, σχετικά με την ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης, που διαπραττονται μέσω Συστημάτων Υπολογιστών - Μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2013/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών και την αντικατάσταση της απόφασης - πλαισίου 2005/222/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ρυθμίσεις σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδριάσή της, της 20ης Ιουλίου 2016 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση, ενιαία επί της αρχής, επί των άρθρων και επί των τροπολογιών.

Ανακοινώνω στο Σώμα ότι τα κόμματα έχουν ορίσει Κοινοβου-

λευτικούς Εκπροσώπους ως εξής: Ο ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Τσίρκα, η Νέα Δημοκρατία την κυρία Κεραμέως, η Χρυσή Αυγή τον κ. Λαγό, η Δημοκρατική Συμπαράταξη ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ τον κ. Θεοχαρόπουλο, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας τον κ. Παφίλη, το Ποτάμι τον κ. Αμυρά, οι ΑΝΕΛ τον κ. Παπαχριστόπουλο, η Ένωση Κεντρώων τον κ. Σαρίδη.

Ως εισηγητές έχουν ορίσει ο ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Μπαλωμενάκη, η Νέα Δημοκρατία τον κ. Τζαβάρα και ειδικούς αγορητές η Χρυσή Αυγή τον κ. Γερμενή, η Δημοκρατική Συμπαράταξη ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ τον κ. Παπαθεοδώρου, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας τον κ. Συντυχάκη, το Ποτάμι τον κ. Φωτήλα, οι ΑΝΕΛ τον κ. Κόκκαλη και η Ένωση Κεντρώων τον κ. Καρρά.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται πρωτολογίας δώδεκα λεπτών, δευτερολογίας έξι λεπτών και τριτολογίας τριών λεπτών. Οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές δικαιούνται πρωτολογίας δεκαπέντε λεπτών και δευτερολογίας επτάμισι λεπτών.

Μετά απ' όλα αυτά τα διαδικαστικά τον λόγο έχει ο κ. Μπαλωμενάκης, εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλημέρα σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση για την επεξεργασία του σχεδίου νόμου για την κύρωση της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο και του πρόσθετου πρωτοκόλλου για την ποινικοποίηση των πράξεων ξενοφοβίας και ρατσισμού που τελούνται μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή. Όπως έχετε υπ' όψιν σας, είναι ένα πολύ σύνθετο και πολύπλευρο νομοθέτημα. Έγιναν κάποιες συγκεκριμένες τροποποιήσεις στη διάρκεια της γόνιμης συζήτησης, απ' ό,τι αποδείχθηκε, από τον κύριο Υπουργό. Μπορούμε να πούμε, σε πολύ γενικές γραμμές, ότι με την ψήφισή του θα παραδώσουμε ένα νομοθέτημα σύγχρονο, άρτιο και χρήσιμο από πολλές πλευρές εναρμονισμένο στις κοινωνικές εξελίξεις και στον χώρο της αντιμετώπισης του εγκλήματος.

Η ιδιομορφία αυτής της συζήτησης έχει να κάνει με το τεχνολογικό μέσο που λέγεται internet, διαδίκτυο, συστήματα υπολογιστών τα οποία έχουν, ασφαλώς, και ανεπίστρεπτα, θα έλεγε κανείς, καθιερωθεί στη ζωή μας σαν σημαντικός παράγοντας, σημαντική παράμετρος της κοινωνικής, οικονομικής, πνευματικής και πολιτιστικής ζωής της σύγχρονης ανθρωπότητας. Είναι ένα μέσο, που ενώ αναμφισβήτητα συμβάλλει στην προσέγγιση των λαών, την ίδια στιγμή ενδέχεται ως ανεπιθύμητο αποτέλεσμα να έχει την παροχή ενός τεχνολογικού υποβάθρου, για να διαπραχθούν άδικες πράξεις, πολλές από τις οποίες είναι πρωτοεμφανιζόμενες. Μερικές φορές αυτό το ίδιο το μέσο, το τόσο χρήσιμο, χρησιμεύει, «αξιοποιείται» για την εμφάνιση, διατήρηση, διόγκωση, διοχέτευση απόψεων και ενεργειών που υποκρύπτουν

και κατατείνουν σε φυλετικές διακρίσεις είτε σε ανισότητες που έχουν το υπόβαθρό τους στον ρατσισμό και την ξενοφοβία.

Ειδικά γι' αυτό το τελευταίο ζήτημα στο οποίο αναφέρεται το πρόσφατο πρωτόκολλο πρέπει να πούμε ότι η παγκόσμια κοινότητα από την εποχή, που για πρώτη φορά το 1948 υιοθέτησε την Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, έχει πραγματικά κάνει πολλά βήματα, ειδικά στο ευρωπαϊκό νομοθετικό πεδίο, και ένα τμήμα αυτών των κατακτήσεων, θα έλεγε κανείς, είναι αποτυπωμένο σε αυτό το νομοθέτημα το οποίο σήμερα εισάγουμε.

Αυτές οι δύο ουσιαστικά Συμβάσεις εισηγούνται μέτρα που θα πρέπει να εισαχθούν και εισάγονται στο εθνικό επίπεδο. Αφορούν εγκλήματα, όπως είπαμε, μέσω ηλεκτρονικών συστημάτων κατά της εμπιστευτικότητας, της ακεραιότητας, της διαθεσιμότητας των συστημάτων υπολογιστών. Κάθε μία απ' αυτές τις λέξεις έχει τη δική της και τεχνική διάσταση, όπως αντιλαμβανόμαστε. Επίσης, αναφέρονται σε υποκλοπές, παρεμβολές, πλαστογραφίες, απάτες μέσω υπολογιστή, εγκλήματα σχετικά με την παιδική πορνογραφία και σχετικά με παραβιάσεις της νομοθεσίας για τα πνευματικά δικαιώματα.

Πρέπει να υποστηρίξουμε ότι η χώρα μας έχει ήδη αρκετά απ' αυτά τα αδικήματα τυποποιήσει και εισαγάγει στο εθνικό της δίκαιο και εδώ παρουσιάζεται η ανάγκη να γίνουν ορισμένες μικρές μόνο βελτιώσεις, που καταλεπτώς αναφέρονται στο νομοθέτημα. Έτσι, λοιπόν, δεν μπορούμε να πούμε ότι έρχονται σε ένα τελείως παρθένο έδαφος, αλλά αρκετές διατάξεις απ' αυτές, όπως θα έχετε αντιληφθεί από τις τροποποιήσεις που γίνονται, έχουν ήδη εισαχθεί.

Ταυτόχρονα, περιέχονται και δικονομικού χαρακτήρος διατάξεις, διατάξεις που έχουν σχέση με την αναγκαστική εκτέλεση και μάλιστα το είδος της αναγκαστικής εκτέλεσης που προσιδιάζει στη φύση των υπολογιστικών συστημάτων. Όπως δηλαδή καταλαβαίνει ο καθένας, δεν μπορεί να ακολουθηθεί σε ορισμένες περιπτώσεις η μακρόσυρτη διαδικασία του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ή η μακρόσυρτη διαδικασία της επιβολής διοικητικών ή και ποινικής ακόμα διάστασης μέτρων. Απλώς, πρέπει να δράσει η κατασταλτική αρχή γρήγορα και σε πραγματικό χρόνο, όπως λέμε, και παρέχεται αυτή η δυνατότητα μέσα από τις νέες διατάξεις, έτσι ώστε δηλαδή εν τω γίνεσθαι να καταπολεμάται αυτή η άδικη πράξη.

Ταυτόχρονα, ρυθμίζονται και θέματα που έχουν σχέση με τη διακρατική συνεργασία, τη συνδρομή και τη συνεργασία σε ορισμένες περιπτώσεις για διαδικασίες εκτέλεσης, όπως είπαμε προηγουμένως.

Ενδιαφέρον είναι ότι δίδεται μία πολύ συγκεκριμένη διάσταση, ένας συγκεκριμένος προσδιορισμός στον όρο «ρατσιστικό και ξενοφοβικό υλικό». Είναι πολύ σημαντικό. Επίσης, οι ορισμοί αυτοί καθαυτοί είναι σημαντικοί, διότι είναι ο απόλυτος εκσυγχρονισμός, θα έλεγε κανείς, ορισμένων παρωχημένων εννοιών.

Ακόμα, εισάγονται ορισμένες περιπτώσεις επιβαρυντικές, που έχουν να κάνουν με το εάν η πράξη τελείται με τη χρήση εργαλείου που έχει σχεδιαστεί ειδικά για την πραγματοποίηση επιθέσεων. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί, όπως ξέρουμε, αυτά τα μέσα απαιτούν λογισμικό τέτοιο το οποίο θα κατατείνει στην διάπραξη άδικης πράξης και αυτό ακριβώς, η συγκρότηση, η κατάρτιση αυτού του λογισμικού χαρακτηρίζεται ως επιβαρυντική περίπτωση.

Επίσης, επιβαρυντική περίπτωση είναι η έκταση της ζημίας και η διάρκεια έκθεσης στο ζημιόγνο γεγονός. Είναι πολύ σημαντικό γεγονός, διότι άλλο είναι να κάνεις μία επίθεση, να αποσπάσεις μερικές υλικές, μερικές πληροφορίες, ορισμένα στοιχεία και άλλο είναι να καταστρέφεις ή για ένα μεγαλύτερο χρονικό διάστημα να επιτίθεσαι και να προσβάλλεις ένα υπολογιστικό σύστημα.

Επίσης, επιβαρυντική περίπτωση είναι εάν μέσω αυτών των άδικων πράξεων προκαλείται ζημία ή γενικότερα εκδηλώνεται επίθεση σε υποδομές που έχουν αποστολή να προμηθεύσουν τον πληθυσμό με ζωτικής σημασίας αγαθά, υπηρεσίες, όπως είναι η εθνική άμυνα, η υγεία ή η ενέργεια.

Επιπλέον, ως ιδιαίτερο αδίκημα καθιερώνεται η εισαγωγή στη χώρα ή η διακίνηση, η πώληση δηλαδή ή η διοχέτευση συσκευών

ή προγραμμάτων που μπορούν να χρησιμεύσουν για αυτές τις επιθέσεις.

Φυσικά, αυτονόητο είναι ότι ποινικοποιείται η παράνομη πρόσβαση σε πληροφοριακό σύστημα, η φθορά ηλεκτρονικών δεδομένων, η απάτη με τον υπολογιστή κατά τροποποίηση των σχετικών υπαρχόντων άρθρων του Ποινικού Κώδικα.

Πέρα από την κύρωση αυτών των δύο Συμβάσεων, η Κυβέρνηση θεώρησε σωστό, αναγκαίο, να προσθέσει ορισμένα άρθρα τα οποία μπορούμε να πούμε ότι χωρίζονται σε τρεις μεγάλες κατηγορίες.

Η μία κατηγορία είναι οι τροποποιήσεις που έχουν σχέση με το Δικαστικό Σώμα, δηλαδή τη σχολή των δικαστών και ορισμένες διατάξεις που έχουν σχέση με την υπ' όρων παραγραφή ορισμένων αδικημάτων και της εκτέλεσης των ποινών.

Δεύτερον, διατάξεις που αφορούν το σωφρονιστικό σύστημα και τη λειτουργία των φυλακών σε γενικές γραμμές και τρίτον, διατάξεις που έχουν σχέση με τους τρίτεκνους και όπως θα δούμε αργότερα και με την ευθύνη των γνωμοδοτικών οργάνων της Εταιρείας Περιουσίας και Δικαιωμάτων που συστήθηκε πρόσφατα.

Αρχίζοντας από το σωφρονιστικό σύστημα, πραγματικά είναι μία συνέχεια της προσπάθειας που από την αρχή της θητείας της κάνει αυτή η Κυβέρνηση να εκσυγχρονίσει, βελτιώνοντας το σωφρονιστικό σύστημα και το σύστημα απονομής δικαιοσύνης φυσικά και έχει να κάνει με την ίδρυση ενός επιβοηθητικού οργάνου του γενικού γραμματέα αντεγκληματικής πολιτικής, με σκοπό η σωφρονιστική διοίκηση, όπως ονομάζεται, να ενισχυθεί περαιτέρω. Θα έχει ένα επιχειρησιακό γραφείο που θα έχει επικουρικό χαρακτήρα και θα έχει καθήκοντα συντονισμού και εποπτείας των καταστημάτων κράτησης. Ένας τομέας που η χώρα μας οφείλει να αποδείξει ότι ενδιαφέρεται να γίνει σύγχρονο κράτος, κάνει σημαντικά βήματα να γίνει σύγχρονο κράτος. Όπως ξέρουμε, ο καθρέφτης μίας κοινωνίας δεν είναι μόνο τα σχολεία και τα νοσοκομεία της, είναι και οι φυλακές της. Οι συνθήκες κράτησης των κρατουμένων ενδιαφέρουν εξίσου και την κοινωνία για πολλαπλούς λόγους και για τους ίδιους τους κρατούμενους, οι οποίοι μετέχουν, όπως είπαμε, επανειλημμένα και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά μετέχουν και της υποχρέωσης να λάβουν από το σωφρονιστικό σύστημα ό,τι είναι δυνατόν να προσφερθεί, δηλαδή και αναμόρφωση και δυνατότητες επανένταξης στην κοινωνία.

Όσον αφορά τώρα τις διατάξεις που έχουν σχέση με την παραγραφή σχετικά χαμηλής απαξίας αδικημάτων, είναι μία σειρά από διατάξεις που επαναλαμβάνουν ένα καθεστώς, το οποίο ήδη έχει εφαρμοστεί τουλάχιστον δύο φορές στο παρελθόν. Υπάρχουν αντιρροήσεις και σε αυτό, κυρίως σε επιστημονικό επίπεδο, ακούστηκαν και στις επιτροπές. Υπήρξε ο φόβος μήπως αυτό κατατείνει στη δημιουργία ενός οιονεί δικονομικού εθίμου. Νομίζω ότι καλό θα είναι να έχουμε υπ' όψιν μας αυτές τις επιφυλάξεις όλοι μας. Σε γενικές γραμμές, βεβαίως το μέτρο κρίνεται ως αναγκαίο, διότι αποσυμφορούνται με τον τρόπο αυτό τα πινάκια των δικαστηρίων. Τουλάχιστον, όσοι έχουν άμεση σχέση με αυτό, καταλαβαίνουν πόσο σημαντικό είναι.

Καθιερώνεται η διάταξη ότι, εάν υποπέσει σε νέο αδίκημα, επανέρχεται η ποινική δίωξη και βεβαίως είναι ένα ζητούμενο αν όλη αυτή η συζήτηση δεν έχει έναν τεχνικό μόνο χαρακτήρα, αλλά είναι δυνατόν με τη συνδρομή όλων φυσικά των ενδιαφερομένων της -της κοινωνίας της ίδιας- να οδηγήσει σε μία ουσιαστική αναμόρφωση τον τρόπο απονομής της δικαιοσύνης, με αποποινικοποίηση ενδεχομένως ορισμένων αδικημάτων και βεβαίως, με αναμόρφωση και του τρόπου λειτουργίας και του ίδιου του συστήματος με ό,τι αυτό μπορεί να σημαίνει. Δεν είναι η κατάλληλη στιγμή τώρα να το αναπτύξουμε.

Επίσης, υπάρχουν εξαιρέσεις και σε αυτό, δηλαδή δεν παραγράφονται υπ' όρων όλα τα αδικήματα. Ειδικά ορισμένα αδικήματα που στρέφονται εναντίον σημαντικών συμφερόντων του δημοσίου, όπως είναι δηλαδή η περιουσία, εγκλήματα περί την υπηρεσία, εγκλήματα εναντίον ευάλωτων κατηγοριών του πληθυσμού και γενικά όλα τα αδικήματα που έχουν να κάνουν με αδύναμες κατηγορίες πληθυσμού εξαιρούνται και αυτό νομίζω ότι είναι μία καλή διάκριση, με την έννοια ότι δεν έχουμε εφαρ-

μογή επί δικαίων και αδικών.

Όσον αφορά τις διατάξεις που έχουν να κάνουν με τη σχολή δικαστών, ενδεχομένως είναι τεχνικού χαρακτήρα ορισμένες, αλλά ενδιαφέρει μία συγκεκριμένη κατηγορία. Ενδιαφέρει, όμως, το σύνολο της κοινωνίας με την έννοια ότι όλη η κοινωνία ενδιαφέρεται οι δικαστές να είναι και καλά καταρτισμένοι, δίκαια να έχουν εισαχθεί, δίκαια να έχουν προαχθεί και κυρίως να βρίσκονται σε αντιστοιχία με τις πραγματικές ανάγκες και της επιστήμης, αλλά και της κοινωνίας, με γενικότερη επιμόρφωση και ανάλογη επιβράβευση των προσπαθειών τους.

Αλλάζει και ο τρόπος ψηφοφορίας των μελών των Ολομελειών, με κριτήριο να καθίσταται περισσότερο υπεύθυνη η ψήφος, να αποκρούονται στο βαθμό που είναι δυνατόν να αποκρουστούν με τον τρόπο αυτό ορισμένα φαινόμενα, που εξωδικαστικά είναι καλλιεργημένα ίσως, παραγοντισμού και προσωποπαγούς θέσεως. Αυτές είναι οι εκτιμήσεις για αυτή τη ρύθμιση.

Αρχίζει η διαδικασία σύνταξης του Κώδικα με το άρθρο 12, που είναι σημαντικό μεν, αλλά μάλλον θα κρατήσει κι αυτό πάρα πολύ καιρό και στη συνέχεια, θα δούμε αν αυτή η διάταξη έχει τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Πάντως, εμείς την αντιλαμβανόμαστε σαν μία διαδικασία αυτήν την πορεία, η οποία ευχής έργον θα είναι -είπαμε με τη συνδρομή όλων- να μπορέσει να καταλήξει σε κάποιου είδους συναίνεση αναμορφωτικού χαρακτήρος.

Το άρθρο 18 είναι σημαντικό, γιατί προβλέπει την ουσιαστική ενίσχυση των τρίτεκνων οικογενειών, η οποία τρίτεκνη οικογένεια αντιμετωπίζεται πλέον ισότιμα -να το ξεκαθαρίσουμε- στο θέμα των προσλήψεων. Αυτό αντανάκλα και το μέτρο των δυνατοτήτων της σημερινής οικονομικής συγκυρίας προφανώς, και φυσικά κατατείνει, λοιπόν, στο να αντιμετωπίζεται ισότιμα η τρίτεκνη οικογένεια με τις πολύτεκνες στο θέμα των προσλήψεων στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα. Με αυτό το μέτρο επιδιώκεται να ενισχυθεί η τρίτεκνη οικογένεια εν όψει, βέβαια, και του δημογραφικού προβλήματος.

Θέλω να ολοκληρώσω με την αναφορά στο άρθρο 20, το οποίο κρίθηκε και είναι σημαντικό -αν και ενδεχομένως και αυτονόητο, θα συμφωνήσει κανείς- ότι όσα μέλη γνωμοδοτικών επιτροπών καλούνται να γνωμοδοτήσουν είτε για επιστημονικά θέματα είτε περί την αξία, και κυρίως επιστημονικά θέματα, *lege artis*, όπως λέγαμε, με τις γνώσεις της επιστήμης τους, να γνωμοδοτήσουν για τη λήψη αποφάσεων στο διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας συμμετοχών, να έχουν το ακαταδίδωκτο.

Αυτή η ρύθμιση έχει να κάνει με την ελευθερία της έκφρασης της επιστημονικής γνώμης. Είναι μία διάταξη, η οποία κατοχυρώνει μεν και τα μέλη των γνωμοδοτικών επιτροπών, αλλά έχει να κάνει και με το περιγύρισμα των υποχρεώσεών τους, δηλαδή των υποχρεώσεων, που έχουν προσδιοριστεί από τις αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου, από τις αποφάσεις των γενικών συνελεύσεων και σε τελευταία ανάλυση από τη γνωμοδότηση, από την κρίση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Υπάρχει μία παρατήρηση της Επιστημονικής Επιτροπής πολύ ενδιαφέρουσα, αλλά νομίζω ότι δεν αναιρεί την ουσία αυτού του άρθρου, το οποίο σας λέω ότι κατατείνει στην ελευθερία γνώμης των μελών των γνωμοδοτικών επιτροπών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Μπαλωμενάκη.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Τζαβάρας.

Κύριε Τζαβάρα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο ουσιαστικά κυρώνεται με βάση τη διάταξη του άρθρου 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος η Σύμβαση της Βουδαπέστης, που έγινε το 2001 και αφορά το έγκλημα στον κυβερνοχώρο. Είναι μία διεθνής σύμβαση, που έγινε στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης, και στην οποία υπήρξε συμβαλλόμενο μέλος και η Ελλάδα, πλην όμως, έπρεπε να περάσουν δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια για να κυρωθεί αυτή η Σύμβαση και υπ' αυτή την έννοια θεωρώ ότι είναι θετική η νομοθετική πρωτοβουλία για να έρθει σήμερα αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Βεβαίως, μαζί με την κύρωση αυτή μεταφέρεται στην ελληνική νομοθεσία και η οδηγία 40/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις επιθέσεις εναντίον των πληροφοριακών συστημάτων. Είναι πολύ σημαντική η ρύθμιση αυτή, που περιλαμβάνεται στην οδηγία, και ουσιαστικά μετά την ψήφιση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου θα έχει και η Ελλάδα το σύγχρονο οπλοστάσιο, που απαιτείται, ώστε να αποκρούονται με ποινικά μέσα οι επιθέσεις εναντίον των πληροφοριακών συστημάτων.

Τα πληροφοριακά συστήματα είναι γνωστό ότι αποτελούν ζωτικής σημασίας υποδομές, που μάλιστα σε πολύ ευαίσθητους τομείς, όπως είναι η υγεία, όπως είναι η εθνική άμυνα, όπως είναι η δημόσια διοίκηση, όπως είναι η δημόσια τάξη, έχουν αποτελέσει τη βάση επί της οποίας οικοδομείται συστηματικά επικοινωνία μεταξύ των μελών-κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε πολύ μεγάλο βαθμό η πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση από μία άποψη είναι και μία υπόθεση αλληλεπίδρασης μεταξύ πληροφοριακών συστημάτων.

Υπό αυτή την έννοια, θεωρούμε, ότι επίσης με θετικό τρόπο εισάγεται σήμερα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Αυτές είναι οι βασικές, οι ουσιαστικές, οι πιο χαρακτηριστικές πλευρές -άλλωστε, προκύπτει αυτό και από τον τίτλο του νομοσχεδίου- που αφορούν το υπό συζήτηση νομοθετικό κείμενο.

Πλην, όμως, δεν θα παραλείψω, κύριε Υπουργέ, να επισημάνω και κατά κάποιον τρόπο -στην έκταση που μπορώ- να καυτηριάσω τον τρόπο με τον οποίον επανειλημμένως η Κυβέρνηση σε διαδικασίες όπως είναι η κύρωση διεθνών συμβάσεων ή η μεταφορά τέτοιου είδους κειμένων που έρχονται από τη Ευρωπαϊκή Ένωση και αφορούν οδηγίες ή αποφάσεις-πλαίσιο, ενσωματώνει ή προσθέτει και μία σειρά διατάξεις που, ουσιαστικά, αλλοιώνουν και δημιουργούν προβλήματα σε εμάς. Διότι με αυτό τον τρόπο ουσιαστικά αποδυναμώνεται η αρχή, δηλαδή, η αιτιολογία αυτής της νομοθέτησης, που, όπως προείπα, αποτελεί και υποχρέωση της ελληνικής πολιτείας, αλλά και νεωτερισμό και εκσυγχρονισμό της ποινικής νομοθεσίας, γιατί καλύπτεται ένα κενό, η ύπαρξη του οποίου είχε γίνει αισθητή τα δεκαπέντε τελευταία χρόνια εν όψει, μάλιστα, και της αλματώδους εξέλιξης που συμβαίνει να υπάρχει συνεχώς και αδιαλείπτως στον ψηφιακό κόσμο. Ο ψηφιακός κόσμος εξελίσσεται σε έναν παράλληλο κόσμο, σε έναν κόσμο που αντικρουστά με τον κόσμο των πραγματικών φαινομένων, της καθημερινής ζωής, δημιουργεί ένα είδωλο, μέσα από το οποίο, ουσιαστικά, δημιουργείται μία κοινωνία πληροφορίας, μία κοινωνία πολιτισμού, μια κοινωνία που στηρίζεται πιο πολύ στην αμεσότητα όχι της φυσικής επαφής, αλλά της επικοινωνιακής επαφής.

Με αυτή, λοιπόν, την έννοια επανέρχομαι και λέω ότι δεν είναι πράγματι ορθό από πλευράς νομοθετήσεως, σε αυτή τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία να έχουν συνδεθεί, να έχουν «κρεμαστεί» -κατά τη φράση που χρησιμοποιούμε- και μία σειρά διατάξεις, οι οποίες είναι άσχετες.

Παρόλα αυτά, είμαστε υποχρεωμένοι να αναφερθούμε στην επί της αρχής συζήτηση του νομοσχεδίου σε κάποιες από αυτές, οι οποίες έχουν τόσο ξεχωριστό χαρακτήρα, που ουσιαστικά φτάνουν μέχρι του σημείου να αλλοιώνουν ή να δημιουργούν προβλήματα κατανόησης της βασικής νομοθετικής αρχής, για την οποία σήμερα εισάγεται το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Βασική είναι η περίπτωση των άρθρων 8 και 9, όπου έχουμε επαναφορά μιας σειράς διατάξεων, με τις οποίες εισάγεται παραγραφή και παύση της ποινικής δίωξης για μία σειρά αδικημάτων. Ουσιαστικά, δηλαδή, αμνηστεύονται μια σειρά αδικήματα, τα οποία ναι μεν κατά τη συζήτηση στην επιτροπή είχατε πει ότι είναι ήσσονος σημασίας, πλην, όμως, δεν μπορεί να θεωρείται ότι είναι ήσσονος σημασίας ένα πλημμέλημα, για το οποίο ο νομοθέτης προβλέπει ποινή φυλάκισης δύο ετών.

Πέρα, όμως, από αυτό και σε προσθήκη όλων αυτών -με τη διάταξη του άρθρου 9, όπου εκεί επίσης επανέρχεται η γνωστή σε όλους παραγραφή των ποινών και η μη εκτέλεσή τους, αυτών οι οποίες έχουν ένα συγκεκριμένο εύρος- όπως αναφέραμε και ισχυριστήκαμε στην επιτροπή, αυτός ο τρόπος αποσυμφόρησης της δουλειάς που έχει σωρευθεί στα δικαστήρια και στις εισαγγελίες και της αποσυμφόρησης των φυλακών πρέπει να σταματήσει.

Η υπόθεση που προσπαθεί η συγκεκριμένη διάταξη είτε με τη μορφή του άρθρου 8 είτε με τη μορφή του άρθρου 9 να θεραπεύσει, να ρυθμίσει, θεωρούμε ότι είναι ανεπιτυχώς επιλεγμένη με τον τρόπο αυτό.

Γιατί; Διότι εδώ και είκοσι χρόνια η πολιτεία δεν κάνει τίποτε άλλο από το να φέρνει τακτικά τέτοιου είδους διατάξεις, που ουσιαστικά προσβάλλουν βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, όπως, παραδείγματος χάριν, το δικαίωμα που κατοχυρώνεται στο άρθρο 20, παράγραφος 2 του Συντάγματος και αφορά την παροχή δικαστικής προστασίας.

Η πολιτεία είναι υποχρεωμένη να παρέχει δικαστική προστασία. Αυτή η δικαστική προστασία πρέπει να είναι αποτελεσματική, δηλαδή να ξεκινάει από ένα ορισμένο σημείο, που στη συγκεκριμένη περίπτωση έχει να κάνει με την υποβολή μιας έγκλησης και να φτάνει σε ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα, δηλαδή σε μία αμετάκλητη δικαστική απόφαση η οποία εκτός του ότι πρέπει να εκδοθεί σε εύλογο χρόνο, θα πρέπει επιπλέον και να εκτελεστεί.

Άρα εδώ υπό το πρόσχημα της ικανοποίησης ενός συμφέροντος που θεωρώ ότι αυθαίρετα η πολιτεία το έχει εκτιμήσει ως υπέρτερης σημασίας σε σχέση με την ικανοποίηση και την κατοχύρωση του ανθρωπίνου δικαιώματος, του ατομικού δικαιώματος για παροχή προστασίας, δημιουργείται αυτού του είδους η ανωμαλία για την οποία κανένας μέχρι σήμερα δεν έχει ασχοληθεί με τρόπο συστηματικό στο πλαίσιο αυτού τουλάχιστον που προκύπτει από την απλή ανάγνωση των αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από το Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Στρασβούργου εναντίον της Ελλάδας σε παράπονα που έχουν κατατεθεί για υπερβολική καθυστέρηση στον τρόπο με τον οποίο κινείται η ελληνική δικαιοσύνη.

Εκεί όπως είναι -την αναφέρω- η υπόθεση Μιχελιδάκη κατά του ελληνικού δημοσίου, έχει πλέον κατά τρόπο σαφή, συγκεκριμένο και αναντίρρητο υπάρξει η κρίση του Δικαστηρίου των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Στρασβούργου ότι η καθυστέρηση στην έκδοση των αποφάσεων για τα ελληνικά δικαστήρια αποτελεί συστηματική ανεπάρκεια του δικαστικού συστήματος.

Έτσι, λοιπόν, δεν μπορούμε μονίμως συμπτωματικά να φέρνουμε οποιαδήποτε μέτρα που προσωρινά μεν δίνουν μια ανακούφιση στο σύστημα, δεν λύνουν, όμως, το πρόβλημα το οποίο θα πρέπει να αντιμετωπιστεί μέσα σε μία συνολική αντιμετώπιση του όλου τρόπου με τον οποίο απονέμεται η δικαιοσύνη στην Ελλάδα και όπου εκεί θα πρέπει ένα ένα τα στοιχεία που συναπαρτίζουν αυτό το σύστημα να επαναξιολογηθούν και να εκσυγχρονιστούν με προσαρμογές που πρέπει να γίνουν υπό το φως των συγχρόνων αντιλήψεων που επικρατούν και στις χώρες της Ευρώπης και στις χώρες τις μη Ηπειρωτικής Ευρώπης, τις αγγλοσαξονικές.

Είναι, λοιπόν, για μας δεδομένο ότι αυτή τη συγκεκριμένη ρύθμιση δεν πρόκειται να την υποστηρίξουμε.

Επίσης, δεν θα υποστηρίξουμε και τη διάταξη του άρθρου 15, η οποία παρατείνει τα αποτελέσματα του ν.4322/2015, με τον οποίο για μια σειρά καταδίκους υπήρξε μία προνομιακή μεταχείριση και ουσιαστικά διατάχθηκε η αποφυλάκισή τους κάτω από όρους που έχουν δημιουργήσει προβλήματα στην κοινωνική συμβίωση, αφού πολλοί από αυτούς έχουν υποτροπιάσει.

Με αυτόν τον τρόπο καταδεικνύεται, επίσης, ότι και στο σωφρονιστικό σύστημα υπάρχουν συστηματικές ανεπάρκειες, γιατί αποδεικνύεται εξ αυτού του λόγου πως ούτε ο σωφρονισμός ούτε η επανένταξη εξυπηρετούνται και ικανοποιούνται αποτελεσματικά από το υπάρχον σωφρονιστικό σύστημα.

Με αυτόν τον τρόπο, όμως, με τη συγκεκριμένη ρύθμιση του άρθρου 15, εισάγεται και μια πρωτόγνωρη -νομίζω δεν υπάρχει στο παρελθόν όμοια- διάταξη. Αυτή με την οποία προγραμματίζεται, ουσιαστικά, ότι τα αποτελέσματα αυτού του ευεργετικού για τους καταδίκους νόμου -και μάλιστα καταδίκους για κακοουργήματα- θα ισχύσει μέχρι τέλη Απριλίου 2017. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει.

Ουσιαστικά με αυτόν τον τρόπο προγραμματίζεται ή τουλάχιστον καλούνται αυτοί που είναι καταδικασμένοι για πολλά και σοβαρά αδικήματα, να προγραμματίσουν τη συμπεριφορά τους μέσα στη φυλακή και με τα δίκτυα που πολλοί από αυτούς δια-

θέτουν, να έχουν τουλάχιστον μέχρι τότε εξασφαλίσει και έναν ευεργετικό υπολογισμό της ποινής τους για να απολαύσουν αυτού του προνομίου.

Θεωρούμε ότι είναι ανεπιτυχής, τουλάχιστον, η συγκεκριμένη ρύθμιση και γι' αυτό δεν την υποστηρίζουμε.

Θα θέλαμε, λοιπόν -γιατί ως ακαδημαϊκός δάσκαλος και ως Υπουργός που έχετε επιδείξει τουλάχιστον απέναντι στον κοινοβουλευτικό διάλογο και ευπρέπεια και ήθος και σεβασμό- επί των ημερών σας στο Υπουργείο και για τα δύο θέματα που προανέφερα, να γίνει μια προσπάθεια συστηματικής επαναθεμελίωσης και αποτελεσματικής ρύθμισης των ζητημάτων αυτών, τα οποία ουσιαστικά θεωρώ ότι αποτελούν και τις χρόνιες ανεπάρκειες και αγκυλώσεις που έχει τόσο το δικαστικό όσο και το σωφρονιστικό μας σύστημα.

Ο συνάδελφος της Πλειοψηφίας που εισηγήθηκε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, έκανε προηγουμένως αναφορά στη διάταξη του άρθρου 20. Με το άρθρο 20 παρέχεται ουσιαστικά ασυλία σε μία σειρά από εμπειρογνώμονες και συμβούλους που υπηρετούν στο υπερταμείο, όπου εδώ -το επαναλαμβάνω ακόμα μία φορά- εισάγεται μία διάταξη κατά το πρότυπο εκείνης που αφορούσε τον καθορισμό του τι σημαίνει «απιστία» σε ένα παλαιότερο νομοθέτημα της προηγούμενης κυβέρνησης.

Η περιγραφή αυτής της ασυλίας γίνεται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να έχουμε μία ταυτολογία. Δηλαδή, λέει η συγκεκριμένη διάταξη του άρθρου 20, όπως και εκείνη του άρθρου 78 του ν.4146 -εάν δεν απατώμαι- ότι δεν διώκονται ποινικά όσοι από αυτούς τους εμπειρογνώμονες παρέχουν γνωμοδοτήσεις, τηρώντας τους κανόνες που διέπουν ουσιαστικά τη νομιμότητα του συγκεκριμένου εγχειρήματος, που κάθε φορά αποτελεί περιεχόμενο του η γνωμοδότηση που δίνουν, και υπό τον όρο ότι μία τέτοια γνωμοδότηση έχει τύχει θετικής έγκρισης από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Τώρα, βέβαια, το πώς μπλέκεται το Ελεγκτικό Συνέδριο σε γνωμοδοτήσεις, προσωπικά δεν το έχω καταλάβει. Ενδεχομένως, κάποιοι να ήθελαν με αυτόν τον τρόπο να εισαγάγουν μία πρωτόλεια ή προσχηματική έστω μορφή δικαστικής κρίσης, ώστε να γίνεται πιο «εύπεπτη» αυτή η ασυλία.

Όμως, επί του σημείου αυτού, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να δούμε όλοι τις πολύ ορθές επιστημονικές που κάνει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, η οποία πράγματι συμπορεύεται με αυτήν την άποψη που ανέπτυξα.

Κατά τα άλλα, τελειώνοντας, θα ήθελα να εξάρω τον τρόπο με τον οποίο συνεργαστήκαμε στις εργασίες της Διαρκούς Επιτροπής και να πω ότι μελετήσατε αρκετά από τα ζητήματα που σας θέσαμε και με συγκεκριμένες τροποποιήσεις και νομοτεχνικές μεταβολές ανταποκριθήκατε πλήρως σε αυτό το επίπεδο και το δημοκρατικό ήθος του διαλόγου που πρέπει να διέπει τον κοινοβουλευτικό βίο, κυρίως στις επιτροπές και σε αυτή την Αίθουσα της Ολομέλειας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Τζαβάρα.

Ο κ. Γερμενής, ειδικός αγορητής του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή, έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Η προσπάθεια των οργάνων της παγκοσμιοποίησης να διαλύσουν τα έθνη-κράτη και να αντικαταστήσουν τις εθνικά ομοιογενείς κοινωνίες με πολυπολιτισμικά κατασκευάσματα, είναι γνωστό ότι εξυπηρετείται από τον υπερεθνικό οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος, δυστυχώς, έχει απωλέσει τον θεσμικό του ρόλο και έχει σαν κύριο σκοπό την καταστροφή των ευρωπαϊκών εθνών και την παγίωση της παγκόσμιας κυβερνήσεως.

Μισεί κάθε τι το εθνικό και στοχεύει στη μετατροπή της Ευρώπης σε ένα συνονθύλευμα ανθρώπων, απαλλαγμένων από κάθε εθνικό και φυλετικό χαρακτηριστικό.

Σκοπεύουν στη μετάλλαξη των γηγενών Ευρωπαίων σε όντα άβουλα, απλούς καταναλωτές των αγορών, υπηρέτες του διεθνούς κεφαλαίου, υποχείρια ανίκανα να αντισταθούν στις αντεθνικές πολιτικές των Βρυξελλών.

Αντιλαμβάνονται ότι ο εθνικισμός αποτελεί τη μοναδική ιδεο-

λογία η οποία μπορεί να σταθεί φραγμός στην παγκοσμιοποίηση, ικανή να αφυπνίσει τους ευρωπαϊκούς λαούς ώστε να προστατέψουν και να διαφυλάξουν την εθνική τους ταυτότητα, την κληρονομιά τους.

Βέβαια, για τον λόγο αυτόν επιχειρούν να δαιμονοποιήσουν τον εθνικισμό επικαλούμενοι τον ρατσισμό -όρος ο οποίος πλέον αποδίδεται σε οποιαδήποτε εθνική και πατριωτική ενέργεια, πράξη ή λόγο- προκειμένου να ενοχοποιηθεί και να στοχοποιηθεί κάθε φωνή εθνικής αντίστασης εντός των ευρωπαϊκών κρατών.

Βλέποντας, όμως, οι υποστηρικτές της παγκοσμιοποίησης και του διεθνισμού ότι οι συνειδήσεις των Ευρωπαίων πολιτών πλέον εξεγείρονται υπέρ των εθνικών αρχών, ιδανικών και παραδόσεων, με αποτέλεσμα τα εθνικιστικά κινήματα ανά την Ευρώπη να γιγαντώνονται, επιχειρούν αποκάλυπτα την ποινικοποίηση του εθνικισμού, με το πρόσχημα της καταπολέμησης του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

Αντιλαμβάνόμενοι, επίσης, ότι το διαδίκτυο αποτελεί πρόσφορο μέσο για τη διάδοση των εθνικιστικών και πατριωτικών ιδεών στους Ευρωπαίους πολίτες, προσπαθούν να βρουν τρόπους ελέγχου των πληροφοριών και περιορισμού της διακίνησης των ιδεών και απόψεων μέσω του διαδικτύου.

Στοχεύουν στον περιορισμό του δικαιώματος της ελεύθερης έκφρασης στο διαδίκτυο και στην αποτροπή με κάθε τρόπο της ενημέρωσης, δραστηριοποίησης και εν τέλει της εθνικής αφύπνισης και αντίστασης των ευρωπαϊκών λαών υπέρ των εθνών τους.

Στο πλαίσιο αυτής της πολιτικής εντάσσεται και το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου, το οποίο κυρώνει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο και το πρόσθετο Πρωτόκολλο αυτής, σχετικά με την ποινικοποίηση πράξεως ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης που διαπράττονται μέσω συστημάτων υπολογιστών.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, λίγη ησυχία γιατί δεν ακούγεται ο ομιλητής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Κύριε Αθανασίου, εμείς δεν μιλάγαμε στον ομιλητή σας. Δώστε λίγο σημασία. Αξίζει να ακούσετε αυτά που λέω.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Συγγνώμη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου, ρατσιστικό και ξενοφοβικό υλικό αποτελεί κάθε γραπτό υλικό, εικόνα ή άλλη έκφραση ιδεών ή θεωριών που υποστηρίζουν, προάγουν ή υποδαυλίζουν το μίσος διάκρισης ή τη βία κατά κάποιου ατόμου ή ομάδας ατόμων με βάση τη φυλή, το χρώμα, την καταγωγή, την εθνική ή την εθνοτική προέλευση, καθώς και τη θρησκεία, εάν αυτή χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για κάποιον από τους ανωτέρω παράγοντες. Καλούνται να συμβαλλόμενα μέρη να θεσπίσουν νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι απαραίτητα ώστε να καθιερωθεί ως ποινικό αδίκημα η ακόλουθη συμπεριφορά, δηλαδή η διανομή ή η με άλλο τρόπο διάθεση ρατσιστικού και ξενοφοβικού υλικού στο κοινό μέσω συστήματος υπολογιστή.

Το υπό κύρωση πρόσθετο Πρωτόκολλο αποτελεί περίπτωση νεκρανάστασης σταλινικών πρακτικών και αντιλήψεων, τις οποίες οι Ευρωπαίοι ινστρούκτορες της παγκοσμιοποίησης προσάρμοσαν στις σύγχρονες συνθήκες, προκειμένου να φιμώσουν με κάθε τρόπο τη διάδοση των εθνικών ιδεών.

Στο όνομα δήθεν της δημοκρατίας και της προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων οι χρυσοπληρωμένοι, με τα χρήματα των Ευρωπαίων πολιτών, γραφειοκράτες, υπαλληλίσκοι των Βρυξελλών, σε συνεργασία με κυβερνήσεις αντεθνικές, οι οποίες δρουν ως υπηρέτες της νέας τάξης πραγμάτων, ποινικοποιούν την ελεύθερη έκφραση και διάδοση ιδεών και πληροφοριών. Αδιαφορούν για το ότι η ελευθερία της έκφρασης προστατεύεται πολλαπλώς τόσο από το Σύνταγμα των ευρωπαϊκών κρατών, όσο και από το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Σε εθνικό επίπεδο το πρόσθετο Πρωτόκολλο περί ποινικοποίησης πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης, θεσπίζει για τους χρήστες του διαδικτύου το ίδιο καθεστώς δίωξης του φρονημάτων και περιορισμού του δικαιώματος λόγου και ελεύθερης

έκφρασης που επέβαλε ο περίφημος αντιρατσιστικός νόμος 4285/2014.

Όλα αυτά σε μία απέλπιδα προσπάθεια όλων των πολιτικών δυνάμεων του λεγόμενου «συνταγματικού τόξου» να ανακόψουν τη ραγδαία άνοδο της Χρυσής Αυγής και τη συνεχώς αυξανόμενη επιρροή του ελληνικού εθνικιστικού κινήματος στην ελληνική κοινωνία.

Πρόκειται για τον ορισμό της πολιτικής υποκρισίας. Οι φιλελεύθεροι, δημοκράτες ασοί, σε συνεργασία και σύμπνοια με τα σταλινικής προέλευσης απομεινάρια της μαρξιστικής Αριστεράς, υποτίθεται ότι εναντιώνονται στη διάδοση του μίσους ή των διακρίσεων κατά των συνανθρώπων μας.

Είναι, όμως, οι ίδιοι που πολεμούν με λύσσα το στιγμήποτε εθνικό, που στοχοποιούν τους φορείς των εθνικιστικών ιδεών σε συλλογικό ή σε ατομικό επίπεδο, που επιβάλλουν διακρίσεις εις βάρος των λαών τους, προωθώντας την κατάργηση των εθνικών κοινωνιών και ενθαρρύνοντας την εισβολή εκατομμυρίων αλλόφυλων και αλλόθρησκων λαθρομεταναστών στα ευρωπαϊκά κράτη.

Ειδικότερα στην Ελλάδα, οι εκφραστές αυτής της νοσηρής νοστορπίας πρωταγωνιστούν στη διάδοση του μίσους και των διακρίσεων όταν με κάθε τους λόγο στοχοποιούν, απειλούν, υβρίζουν και συκοφαντούν τους Έλληνες εθνικιστές, χωρίς να λογοδοτούν για τις πράξεις τους, οι οποίες έχουν προφανώς ρατσιστικά χαρακτηριστικά, ενώ ταυτόχρονα αποτελούν και ποινικά αδικήματα κατά την ισχύουσα νομοθεσία. Διότι στην Ελλάδα το μοναδικό είδος ρατσισμού που υπάρχει είναι αυτό που στρέφεται κατά των Ελλήνων.

Υφίστανται όντως διακρίσεις κατά πολιτών με κριτήριο την εθνική τους καταγωγή ή τη θρησκεία τους. Αυτός είναι ο ρατσισμός που όχι μόνο δεν αποδοκιμάζεται, αλλά, αντίθετα, ενθαρρύνεται από το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων του «συνταγματικού τόξου». Σε ένα κράτος το οποίο μπορεί να δημιουργεί κέντρα φιλοξενίας λαθρομεταναστών σε όλη την επικράτεια χωρητικότητας δεκάδων χιλιάδων θέσεων, αδιαφορώντας για τη δημόσια ασφάλεια και υγεία στις τοπικές κοινωνίες, ενώ την ίδια στιγμή αρνείται να φροντίσει χιλιάδες Έλληνες άστεγους, οι οποίοι περιφέρονται στους δρόμους και στις πλατείες των αστικών κέντρων, τραγικό αποτέλεσμα της πολιτικής των μνημονίων τις οποίες υπηρετούν όλες οι δυνάμεις του Κοινοβουλίου, πλην της Χρυσής Αυγής.

Αλήθεια, ποιος μπορεί να κρίνει με σύνεση ποια θεωρείται ξενοφοβική και ρατσιστική πράξη, όταν αυτή τελείται στο διαδίκτυο; Με ποια κριτήρια, σε τελική ανάλυση, μπορεί ο καθένας να οριοθετήσει την ελευθερία έκφρασης του κάθε ανθρώπου;

Το άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου ορίζει ότι κάθε είδους έγγραφο υλικό, κείμενο, βιβλία, περιοδικά, δηλώσεις, μηνύματα, εικόνες, αναπαραστάσεις, φωτογραφίες και σχέδια, καθώς και οποιοδήποτε είδος ανάπτυξης ιδεών ή θεωριών ρατσιστικής ή ξενοφοβικής φύσης, είναι δυνατόν να οριστούν ως ρατσιστικό και ξενοφοβικό υλικό.

Σύμφωνα με τη λογική, η διατύπωση που περιέχεται στην αιτιολογική έκθεση είναι καθαρά υποκειμενική. Δεν ορίζει με σαφήνεια τι είναι ρατσιστικό και τι είναι ξενοφοβικό.

Ποια είναι η σκοπιμότητα αυτής της ασάφειας; Θα πρόκειται, μάλλον, για τη συνηθισμένη πλέον ασάφεια που χαρακτηρίζει αυτή τη μαύρη περίοδο που διανύουμε, όπου το άσπρο γίνεται μαύρο και η παράνοια μετατρέπεται σε λογική.

Αφενός, λοιπόν, η ελευθερία έκφρασης αποτελεί βασικό συστατικό της δημοκρατικής κοινωνίας και αφετέρου αυτή καθίσταται έρμαιο των ορέξεων των θεμελιωτών της νέας εποχής.

Μην φέρετε ως επιχείρημα την ύπαρξη της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και τις προβλέψεις της σχετικά με την κατοχύρωση της ελευθερίας έκφρασης και λοιπών δικαιωμάτων, γιατί ως τρίτο πολιτικό κόμμα είμαστε αποκλεισμένοι και έχουμε φιμωθεί από όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και το ραδιόφωνο.

Το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου προβλέπει, επίσης, την κύρωση της Σύμβασης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, η οποία υπεγράφη στη Βουδαπέστη από τα Ευρωπαϊκά κράτη το 2001.

Παρά το γεγονός ότι ήδη έχουν περάσει δεκαπέντε χρόνια από

τη σύναψή της, και άρα, εκ των πραγμάτων, η συγκεκριμένη σύμβαση έχει ξεπεραστεί λόγω των ραγδαίων εξελίξεων στον χώρο της διαδικτυακής τεχνολογίας, η διατύπωση γενικών αρχών, ορισμών και διαπιστώσεων δεν αρκεί για να αποτραπεί η διάπραξη βαρέων παραβατικών συμπεριφορών μέσω διαδικτύου.

Απαιτείται η ύπαρξη εθνικής νομοθεσίας ικανής τόσο να αποτρέψει απεχθή εγκλήματα, όπως η παιδική πορνογραφία, όσο και να καταστείλει τη χρησιμοποίηση του διαδικτύου για τη διευκόλυνση και την προπαγανδιστική κάθε είδους σεξουαλικών εγκλημάτων ιδίως σε βάρος ανηλίκων.

Απαιτείται, επίσης, οι δυνατότητες που προσφέρει το διαδίκτυο να αξιοποιηθούν τόσο από την πολιτεία όσο και από τους υπόλοιπους θεσμούς και φορείς της ελληνικής κοινωνίας, προκειμένου να προβάλλονται αρχές, αξίες, πρότυπα και ιδανικά στους πολίτες, και ιδίως τους νέους, ικανά να διαμορφώσουν προσωπικότητες με ήθος, με συνείδηση και αρχές.

Ταυτόχρονα, είναι επιτακτική ανάγκη να μπουν στο περιθώριο οποιεσδήποτε αρρωστημένες αντιλήψεις προβάλλονται κατά κόρον στις ημέρες μας ως παράδειγμα προς μίμηση, οι οποίες καταστρέφουν τις νεανικές ψυχές στο όνομα μιας εκφυλισμένης από ιδεοληψίες προόδου.

Έχοντας, όμως, γνώση ότι το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου πρόκειται να υπερψηφιστεί από τις υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις, στην προσπάθειά τους να περιορίσουν την εξάπλωση των εθνικιστικών ιδεών στην ελληνική κοινωνία, καταθέτουμε συγκεκριμένες προτάσεις σχετικά με το έγκλημα στον κυβερνοχώρο και την ποινικοποίηση πράξεων ανθελληνικής και αντεθνικής φύσης, θέτοντας τους πάντες προ των ευθυνών τους.

Προτείνουμε την αυστηροποίηση της ποινικής νομοθεσίας, όσον αφορά τα εγκλήματα σεξουαλικής φύσεως κατά ανηλίκων, είτε τελούνται μέσω διαδικτύου –παιδική πορνογραφία– είτε όχι –παιδεραστία, παιδοφιλία. Θα πρέπει να αντιμετωπίζονται στο σύνολό τους ως κακουργήματα και οι δράστες να προφυλακίζονται σε κάθε περίπτωση.

Προτείνουμε την άμεση επέμβαση της υπηρεσίας δίωξης ηλεκτρονικού εγκλήματος σε περιπτώσεις διαδικτυακών απειλών κατά ζωής Ελλήνων πολιτών και άμεση επέμβαση όταν υποστηρίζονται τρομοκρατικές ενέργειες εγκληματικών οργανώσεων στο διαδίκτυο.

Προτείνουμε την ποινικοποίηση διαδικτυακών αντεθνικών, ανθελληνικών και πάσης φύσεως δραστηριοτήτων ενάντια στα εθνικά συμφέροντα, κυρώσεις για όποιο μέσο διαδικτύου αμφισβητήσει τις γενοκτονίες που έχει υποστεί ο ελληνισμός από τους Τούρκους, ιδίως δε τη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, και αξιοποίηση των δυνατοτήτων που προσφέρει το διαδίκτυο από τους φορείς εκπαίδευσης, ώστε να προβληθούν, ειδικότερα προς τη νεολαία, ως πρότυπα οι αρχές, οι αξίες και τα ιδανικά που είναι συνυφασμένα με τον ελληνισμό, την παράδοση, τα πατροπαράδοτα ήθη και έθιμα της πατρίδος μας.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να κάνω έναν σχολιασμό σε δύο-τρία άρθρα που πραγματικά μας έκαναν μεγάλη εντύπωση, όπως για παράδειγμα το άρθρο 3 που ρυθμίζει θέματα την άρση του απορρήτου στις επικοινωνίες και επεκτείνεται ο κατάλογος των εγκλημάτων.

Θέλω εδώ να σας θυμίσω ότι παράδειγμα αυτής της παραδικαστικής σκευωρίας που είχε στηθεί σε βάρος της Χρυσής Αυγής είναι οι τηλεφωνικές συνομιλίες δικών μας Βουλευτών οι οποίες είχαν αναπαράχθει από εφημερίδες και κανάλια, χωρίς να έχει γίνει πρώτα άρση του απορρήτου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρησιμοποιήσω τη δευτερολογία μου. Δεν θα κάνω δευτερολογία. Τρία λεπτά ακόμη.

Μάλιστα, αν ήταν να γίνει το άνοιγμα του απορρήτου των επικοινωνιών, καλό θα ήταν να ανοίξουν τα τηλέφωνα του προηγούμενου Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά, όταν ο στενός του συνεργάτης ο Μπαλτάκος στο ηχητικό απόσπασμα μιλά ξεκάθαρα για χειραγώγηση δικαστών.

Ένα άρθρο που πάλι μας κάνει μεγάλη εντύπωση είναι το άρθρο 4, με το οποίο θεσπίζονται διοικητικές κυρώσεις σε βάρος νομικών προσώπων για συγκεκριμένα ποινικά αδικήματα, τα

οποία προβλέπονται στο υπό ψήφιση σχέδιο νόμου τελούμενα από φυσικό πρόσωπο προς όφελος ή για λογαριασμό αυτών. Λέει παρακάτω ότι η εν λόγω κύρωση επιβάλλεται από απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Εδώ πρόκειται για κραυγαλέα περίπτωση επέμβασης του Υπουργού στην εκτελεστική εξουσία και στη νομοθετική, με τον Υπουργό να ανάγεται στην ουσία σε δικαστή, αποκτώντας δικαστικές αρμοδιότητες, υποκαθιστώντας τους φυσικούς δικαστές και μάλιστα, έχοντας την αρμοδιότητα να επιβάλλει πρόστιμα εξοντωτικά.

Το άλλο άρθρο, που προανάφεραν και άλλοι από αυτό εδώ το βήμα, είναι το άρθρο 20, για την εταιρεία του υπερταμείου αποκρατικοποιήσεως και διαχείρισης περιουσίας, το λεγόμενο «Ελληνική Εταιρεία Συμμετοχών και Περιουσίας ΑΕ». Ουσιαστικά εδώ πέρα τι κάνετε; Ανοίγετε μία κεκρόπορτα διάπραξης αυθαιρεσιών και καταχρήσεων και λοιπών εγκλημάτων από κρατικούς υπαλλήλους, οι οποίοι στελεχώνουν το υπερταμείο αποκρατικοποιήσεων.

Θα έπρεπε να αποτελεί αιτία για θέσπιση αυστηρών ασφαλιστικών δικλίδων, ώστε να διασφαλιστεί η νομιμότητα και να αποτραπεί οποιαδήποτε έκνομη πράξη στη συμπεριφορά των οργάνων της. Δεν γίνεται δηλαδή αυτοί οι άνθρωποι να γνωμοδοτούν, να λένε πράγματα, να ξεπουλάνε και στο τέλος να μην έχουν καμμία ποινική ευθύνη αν αυτά που προτείνουν παραπέμπουν σε ποινικές πράξεις.

Βέβαια, και στην ακρόαση φορέων ο Εκπρόσωπος Τύπου της Ένωσης των Δικαστών, ο κ. Χαράλαμπος Σεβαστιδής, είτε χαρακτηριστικά ότι είναι παράνομη και αντισυνταγματική η επίμαχη ρύθμιση.

Αυτά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ, κύριε Γερμενή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 29 Ιουλίου 2016.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1153/19-7-2016 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Λαρίσης του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Άννας Βαγενά προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την αναγκαιότητα Έκτακτης Ενίσχυσης Θιάσων Νέων Ηθοποιών.

2. Η με αριθμό 1144/18-7-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αττικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Βλάχου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την ανάγκη μέριμνας για τη ζημιά που υπέστησαν οι προμηθευτές αγρότες-παραγωγοί από την πτώχευση της εταιρείας «Μαρινόπουλος».

3. Η με αριθμό 1134/12-7-2016 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Δράμας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Χαράς Κεφαλίδου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη διακοπή της ενίσχυσης στην Ομοσπονδία Κωφών Ελλάδας για δαπάνες προγραμμάτων διερμηνείας στη νοηματική γλώσσα.

4. Η με αριθμό 1157/19-7-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζομένων της εταιρείας «Καρφούρ - Μαρινόπουλος».

5. Η με αριθμό 1139/13-7-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιώς των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με την επ' αόριστον αναβολή της δίκης της «Siemens» λόγω μη μετάφρασης του βουλευάματος.

6. Η με αριθμό 1148/18-7-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Ένωσης Κεντρώων κ. Ιωάννη Σαρίδη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την άμεση απόσυρση τουρκικών στρατιωτικών δυνάμεων από Αιγαίο, Κύπρο και Νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1154/19-7-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Σάμου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Σεβαστάκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις πληρωμές του ΟΠΕΚΕΠΕ, στρεμματοτικής ενίσχυσης αμπελώνων έτους 2015.

2. Η με αριθμό 1147/18-7-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Έβρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστασίου Δημοσχάκη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την αναβάθμιση του Τελωνείου Κήπων και την εκμετάλλευση προοπτικών των σημείων εισόδου-εξόδου στον Έβρο.

3. Η με αριθμό 1158/19-7-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με τις καθυστερήσεις πληρωμής των συμβασιούχων στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού.

4. Η με αριθμό 1156/19-7-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αττικής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη (Πάνου) Σκουρολιάκου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επαναφορά της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας των Ηθοποιών.

5. Η με αριθμό 1155/19-7-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Τρικάλων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου (Σάκη) Παπαδόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την αναβίωση του άρθρου 44 του ν.3763 (Α80) με σκοπό την προώθηση αυτοσύμβασης στη σύνταξη οριστικού συμβολαίου από προσύμφωνα μεταβίβασης ακινήτων.

6. Η με αριθμό 1159/19-7-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την εφαρμογή των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας για τους εργαζομένους στα ξενοδοχεία της χώρας.

7. Η με αριθμό 1103/8-7-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Χαλκιδικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Βαγιωνά προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με τον κίνδυνο διακοπής της κατασκευής ζωτικής σημασίας έργων στο Νομό Χαλκιδικής.

8. Η με αριθμό 1072/29-6-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Κουζήλου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στα «Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα».

9. Η με αριθμό 914/27-5-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ιωάννη Λαγού προς τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη «δημιουργία παράνομων νηπιαγωγείων και οικότροφείων στην Ξάνθη».

10. Η με αριθμό 1043/24-6-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αργολίδας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Ιωάννη Μανιάτη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με την προαναγγελία τραγικών εξελίξεων στον τομέα της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

1. Η με αριθμό 1130/12-7-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιώς των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με το καλλιτεχνικό πρόγραμμα του Φεστιβάλ Αθηνών 2016 και τις αντιδράσεις για την παράσταση «4» του Ροντρίγκο Γκασία.

12. Η με αριθμό 1048/27-6-2016 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λαρίσης των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Βασιλείου Κόκκαλη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με «την καταστροφική και αχρεώστητη απαίτηση του ΔΕΔΔΗΕ για πληρωμή υπέρργκου και άδικου προστίμου σε επιχειρήσεις, που είχαν κλείσει κατά τη διάρκεια της κρίσης και τώρα ζητούν να ενεργοποιηθούν ξανά».

ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 5364/13-5-2016 Ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Βα-

σιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με το σχεδιασμό για το αρχαιολογικό Μουσείο Μεσαράς.

Ο κ. Παπαθεοδώρου, ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα την κύρωση για το κυβερνοέγκλημα και το Πρόσθετο Πρωτόκολλο και τη μεταφορά της οδηγίας 2013/40.

Για άλλη μία φορά συζητάμε για ένα νομοσχέδιο το οποίο περιέχει ρυθμίσεις που συμπληρώνουν νομοθετικά κενά του νομοθετικού πλαισίου στην Ελλάδα. Για άλλη μία φορά, λοιπόν, αυτό το οποίο παρατηρούμε είναι ότι κατά το ήμισυ οι ρυθμίσεις αφορούν τη συγκεκριμένη κύρωση και οι υπόλοιπες έχουν να κάνουν είτε με τη σωφρονιστική πολιτική είτε με ζητήματα λειτουργίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Υπηρεσιών του, όπως επίσης και μια σειρά από τροπολογίες, μερικές από τις οποίες κατατέθηκαν χθες το βράδυ μετά τις 22.00' και αλλάζουν το περιεχόμενο.

Μιλάμε για μία κύρωση. Θα μπορούσαμε να το είχαμε αποφύγει, ιδιαίτερα δε όταν καθ' όλη τη διάρκεια των συζητήσεων στην επιτροπή -οι οποίες ήταν και συναινετικές, ήταν και εποικοδομητικές, υπήρξε πνεύμα, αν θέλετε, συνεργασίας μεταξύ των κομμάτων, έτσι ώστε να βγει ένα κείμενο το οποίο να είναι καλύτερο-τίποτα δεν θα μπορούσε να μας προϊδεάσει ότι και πάλι η Κυβέρνηση -και δεν μιλάω μόνο για το Υπουργείο, γιατί εδώ, κύριε Υπουργέ, έχουμε και τροπολογίες άλλων Υπουργών-, το Υπουργείο θα κατέφευγε για άλλη μία φορά σε αυτό το μέσο.

Το λέω αυτό διότι υπάρχει συχνά το ερωτηματικό εάν θα πρέπει, ψηφίζοντας επί της αρχής, να συνυπολογίσουμε το γεγονός ότι πλέον τα διάφορα νομοσχέδια που έρχονται μπορούν να εμπεριέχουν τα πάντα σή, καταγγέλλοντας αυτό το γεγονός, να μην ψηφίσουμε και να προσπαθήσουμε να μπλοκάρουμε ή, εν πάση περιπτώσει, να καταγγείλουμε αυτήν την πρακτική.

Είναι πολύ σημαντικό το σημερινό σχέδιο νόμου, διότι, κατά την άποψή μας, οι ριζικές αλλαγές που επέφερε η αλματώδης και συχνά ανεξέλεγκτη ανάπτυξη του διαδικτύου σε όλο το φάσμα της κοινωνικής και οικονομικής ζωής των πολιτών, δημιούργησαν και τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη της εγκληματικότητας. Όσο πιο γρήγορα εξελίσσεται η τεχνολογία του εγκλήματος, θα πρέπει, κατά την άποψή μας, να εξελίσσεται και η τεχνολογία αντιμετώπισης του εγκλήματος.

Οι αξιόποινες πράξεις οι οποίες περιγράφονταν μέχρι τώρα -και όχι πάντα με σαφήνεια- ήταν σε πολύ μεγάλο βαθμό μη παραλληλισμένες, διότι δεν υπήρχαν γενικά αποδεκτοί ορισμοί ούτε στη διεθνή ούτε στην ελληνική νομοθεσία ή νομολογία ούτε καν στη βιβλιογραφία. Έχουμε ποικίλες ιδιαιτερότητες ως προς τον τρόπο τέλεσης, αλλά και ως προς την αναγνώριση από τον ποινικό νομοθέτη των πράξεων αυτών.

Ο ορισμός που δόθηκε από τον ΟΟΣΑ το 1983 αναφέρει πως ως ηλεκτρονικό έγκλημα θεωρούνται οι αξιόποινες εγκληματικές πράξεις που τελούνται με τη χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών και συστημάτων επεξεργασίας δεδομένων και τιμωρούνται με συγκεκριμένες ποινές. Ανάλογα με τον τρόπο τέλεσης διαχωρίζονται σε εγκλήματα τελούμενα με τη χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών και σε κυβερνοεγκλήματα, εάν τελέστηκαν μέσω του διαδικτύου.

Επομένως, διαπιστώνουμε ότι το κυβερνοέγκλημα αποτελεί μία ειδικότερη μορφή του ηλεκτρονικού εγκλήματος, μέσα από την ειδική βέβαια μορφή που περιγράφει ο Ποινικός Κώδικας στο άρθρο 14 στον ορισμό του εγκλήματος.

Στο ελληνικό δίκαιο δεν υπήρχε μέχρι σήμερα νομοθετικό πλαίσιο που να ρυθμίζει αποκλειστικά την εγκληματικότητα μέσω διαδικτύου ή την εγκληματικότητα του διαδικτύου, όπως αυτό έχει μέχρι σήμερα συμπεριληφθεί και στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου, της Γερμανίας, της Γαλλίας, αλλά και με το NetAct στις Ηνωμένες Πολιτείες. Βέβαια, υπήρχε ο νόμος του 1988 για τα εγκλήματα που διαπράττονται με ηλεκτρονικούς υπολογιστές και ο νόμος του 1994 για την οργάνωση και λειτουργία του τομέα των τηλεπικοινωνιών και του διαδικτύου. Επομένως, το νομοθετικό κενό όσον αυτό αφορά το κυβερνοέγκλημα έρχεται να

καλυφθεί σήμερα με το νέο πλαίσιο που ρυθμίζει αυτές τις μορφές εγκλημάτων.

Σπεύδω να ξεκαθαρίσω ότι σχετικά με το πρώτο μέρος των ρυθμίσεων που αποτελεί και τη βασική ενσωμάτωση της οδηγίας και την κύρωσή της, εμείς είμαστε θετικοί, διότι θεωρούμε ότι είναι σε μια προοδευτική κατεύθυνση και ότι είναι σωστό να εντάξουμε αυτό που όλη η Ευρώπη μέχρι σήμερα έχει νομοθετήσει.

Αντίθετα, στο δεύτερο μέρος σχετικά με τη μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο, υπάρχουν και ρυθμίσεις οι οποίες μας βρίσκουν αντίθετους. Ξεκινώ από αυτές με τις οποίες συμφωνούμε.

Συμφωνούμε με τις ρυθμίσεις που εισάγονται στον Ποινικό Κώδικα για τη καταπολέμηση του κυβερνοεγκλήματος. Ειδικότερα, θεωρούμε ότι είναι σημαντική η ρύθμιση του άρθρου 348B για την αντιμετώπιση της προσέλκυσης παιδιών για γενετήσιους λόγους, του 381A του Ποινικού Κώδικα για τη φθορά δεδομένων, καθώς και η ρύθμιση του άρθρου 386A του Ποινικού Κώδικα για την απάτη μέσω υπολογιστή. Πρόκειται για εξειδικευμένες μορφές ήδη υπαρχόντων εγκλημάτων.

Συμφωνούμε, επίσης, στο δεύτερο μέρος στο άρθρο 4 με την αναγνώριση της οιοσδήποτε ποινικής ευθύνης των νομικών προσώπων μετά τη νομοτεχνική βελτίωση την οποία ανέφερε χθες ο Υπουργός, όπου η διοικητική κύρωση η οποία θα επιβάλλεται στο νομικό πρόσωπο, επειδή υπάρχει ποινική ευθύνη του φυσικού προσώπου και το οποίο ενήργησε για λογαριασμό του, δεν θα επιβάλλεται με απόφαση του Υπουργού, αλλά θα αποτελεί απόφαση της Ανεξάρτητης Αρχής, της ΑΔΑΕ.

Σ' αυτό το σημείο, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να τονίσω ότι κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στην επιτροπή οι προτάσεις ήταν επικοδομητικές και οδήγησαν σε μια συναινετική λύση.

Στο άρθρο 8 ρυθμίζονται ζητήματα παραγραφής και παύσης της ποινικής δίωξης, πταισμάτων και πλημμελημάτων για τα οποία απειλείται ποινή φυλάκισης μέχρι δύο έτη. Η προσφυγή σε αυτό το μέτρο έχει ως αποτέλεσμα την αποσυμφόρηση της δικαστικής ύλης με τεχνικό τρόπο, αλλά τελικά καταδεικνύει την ανάγκη -επειδή γίνεται πολλές φορές, εδώ έχουμε μία ad hoc αποσυμφόρηση- είτε αποποινικοποίησης αδικημάτων μικρής ποινικής απαξίας ενόψει της μεταρρύθμισης του Ποινικού Κώδικα είτε διαφορετικής κατεύθυνσης της δικαστικής αντεγκληματικής πολιτικής.

Διαφορετικά, θα προσφεύγουμε πάντα σε μέτρα τα οποία είναι περιορισμένης ισχύος, ενέχουν το στοιχείο της αυθαιρεσίας ή της πολιτικής απόφασης και στην ουσία δημιουργούν παράλληλες ρυθμίσεις στον Ποινικό Κώδικα. Μία τέτοια ρύθμιση είναι και αυτή του άρθρου 9 σχετική με τη μη εκτέλεση ποινής υπό όρο διάρκειας μέχρι έξι μηνών.

Κύριε Υπουργέ, στο σημείο αυτό -και επειδή συζητήθηκε και ζητήθηκε από ενώσεις πολιτών- θα σας προτείνουμε να εξαιρεθούν οι επιβληθείσες ποινές για παραβίαση υποχρέωσης για διατροφή, γιατί η μη εκτέλεσή του -είναι το 358 του Ποινικού Κώδικα- και μη εκτέλεση τέτοιων ποινών, θα μπορούσε να οδηγήσει σε μία συστηματική αθέτηση των υποχρεώσεων των δραστών έναντι των δικαιούχων.

Διαφωνούμε και δεν θα υπερψηφίσουμε το άρθρο 11, γιατί θεωρούμε ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος παρέμβασης τώρα, στη θητεία και στον τρόπο ανάδειξης των Συμβουλίων των Δικαστηρίων, εφόσον στο άρθρο 12 προβλέπεται η σύνταξη νέου Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών.

Επίσης, θεωρούμε σχετικά με αυτή τη ρύθμιση, κύριε Υπουργέ, ότι η διαφωνία των Δικαστικών Ενώσεων στη ρύθμιση που προτείνετε πρέπει να σας προβληματίσει στον βαθμό που η παρέμβαση που επιχειρείτε στο άρθρο 11 έχει χαρακτήρα φωτογραφικής ρύθμισης, η οποία μπορεί να προκαλέσει αναστάτωση στη δικαιοσύνη το επόμενο διάστημα. Άλλωστε, δεν χρειάζεται -κατά την άποψή μας- καμμία παρέμβαση στο σημείο αυτό, είτε γίνεται τώρα που είναι δύο μήνες, είτε άλλοτε που γίνονταν εννέα μήνες πριν τις αρχαιρεσίες, για έναν λόγο, διότι νομίζω ότι η δικαιοσύνη έχει δικαίωμα να λειτουργεί με πάγιους κανόνες και να μην αλλάζουμε με αυτόν τον τρόπο είτε τις θητείες, είτε τον τρόπο ανάδειξης των Συμβουλίων. Ούτως ή άλλως, είχαμε από

την αρχή δεσμευθεί, κατά τη συνάντησή μας με τις δικαστικές ενώσεις ότι θα υποστηρίξουμε το αίτημά τους για απόσυρση αυτής της διάταξης στο βαθμό που και εσείς αναγνωρίζετε στο άρθρο 12 ότι υπάρχει ήδη διαδικασία συγκρότησης επιτροπής για την αναθεώρηση του κώδικα δικαστηρίων.

Επίσης, διαφωνούμε απολύτως με τη ρύθμιση του άρθρου 13 σχετικά με τη σύσταση Διεύθυνσης Συντονισμού Φυλακών υπαγόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Αυτή η διεύθυνση έχει συναφείς ή αν θέλετε συγκρουόμενες ή παράλληλες αρμοδιότητες με τη Γενική Διεύθυνση Σωφρονιστικής Πολιτικής και η λειτουργία της ενέχει τον κίνδυνο σύγκρουσης και σύγχυσης αρμοδιοτήτων, ενώ -κατά την άποψή μου- δεν αποτελεί παρά μόνο ένα εργαλείο πολιτικού ελέγχου και όχι συντονισμού των φυλακών.

Το λέω αυτό γιατί; Εάν πράγματι θέλαμε να φτιάξουμε ένα γραφείο, το λέγατε προηγουμένως, διεύθυνση το λέτε σήμερα, σε απόσταση τριών έως τεσσάρων μηνών, εάν θέλατε πραγματικά μία διεύθυνση συντονισμού των καταστημάτων που θα έχει έναν ουσιαστικό ρόλο στο γεγονός ότι θα πρέπει να κατευθύνουν την αναστάτωση που μπορεί να επικρατήσει ορισμένες φορές στις φυλακές, γιατί αυτή τη διεύθυνση, η οποία έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο, δεν θέλετε να την τοποθετήσετε εντός του πλαισίου της Γενικής Διεύθυνσης Σωφρονιστικής και Αντεγκληματικής Πολιτικής, αλλά από την άλλη πλευρά επιλέγετε να τη θέσετε υπό την εποπτεία και τη διοικητική λειτουργία του γενικού γραμματέα; Γιατί; Γιατί νομίζουμε -κατά την άποψή μας- ότι δεν έχει να κάνει μόνο με ένα εργαλείο πολιτικού ελέγχου, αλλά είναι και ένα εργαλείο που χρειάζεται το αντίστοιχο τμήμα του κ. Λάμπρου στον ΣΥΡΙΖΑ, για να ελέγχει τις φυλακές και να συντηρεί ένα παράλληλο σύστημα άσκησης σωφρονιστικής πολιτικής και κομματικών διευθετήσεων. Σε αυτό εντάσσονται μία σειρά από άρθρα που καλούμαστε σήμερα να συζητήσουμε και φαντάζομαι ότι θα ψηφίσετε.

Στο άρθρο 15 έγινε μία προσπάθεια εξεύρεσης κοινού τόπου. Υπενθυμίζω ότι το άρθρο 15 είναι αυτό το οποίο προβλέπει τις προϋποθέσεις για την υπό όρο απόλυση κρατουμένων οι οποίοι έχουν καταδικαστεί είτε σε ποινή μικρότερη των δέκα ετών είτε σε ποινή μεγαλύτερη των δέκα ετών.

Δεν θα συμφωνήσουμε για τους εξής λόγους, όχι επειδή δεν καταλαβαίνουμε τις ανάγκες αποσυμφόρησης του σωφρονιστικού πληθυσμού. Δεν θα συμφωνήσουμε, πρώτον, γιατί είχαμε ζητήσει από τον κύριο Υπουργό να εξαιρεθούν όλες οι κακουχηματικές πράξεις οι οποίες έχουν ως θύματα ανηλίκους. Δεν το είδαμε ακόμα.

Δεύτερον, δεν θα συμφωνήσουμε γιατί θεωρούμε ότι μία σειρά από εγκλήματα θα πρέπει να εξαιρεθούν γιατί έχουν υψηλή ποινική απαξία.

Τρίτον, δεν θα συμφωνήσουμε ούτως ή άλλως, διότι προβλέπεται να διατηρηθεί η προθεσμία για την υπό όρου απόλυση μέχρι τον Αύγουστο του 2017, δηλαδή με τις σημερινές προϋποθέσεις θα μπορεί να απολαμβάνει τον ευεργετικό μέτρο αυτός ο οποίος θα συμπληρώσει τις προϋποθέσεις, όχι κατά την ψήφιση, ούτε κατά τη δημοσίευση, ούτε τρεις μήνες μετά, αλλά ένα χρόνο από σήμερα.

Για ποιον λόγο γίνεται αυτό; Υπάρχει κάποιος λόγος; Υπάρχει, αν θέλετε, ένας λόγος ο οποίος να επαφίεται σήμερα στις ανάγκες της αντεγκληματικής πολιτικής για να έχουμε ένα μέτρο το οποίο θα εφαρμόζεται όχι στο διηνεκές, αλλά προκαταβολικά σε αυτούς οι οποίοι θα συμπληρώσουν τις προϋποθέσεις το 2017 και μάλιστα τον Αύγουστο και μάλιστα με νομοτεχνική βελτίωση που πέρασε αυτή τη διάταξη από τον Μάρτιο του 2017 στον Αύγουστο του 2017; Κάτι υπάρχει εδώ, είναι προφανές και θα πρέπει να μας το εξηγήσετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, την ανοχή σας για λίγο. Θα πάρω χρόνο και από την δευτερολογία μου, αν είναι δυνατόν.

Ομοίως, είμαστε αντίθετοι με τη ρύθμιση του άρθρου 17. Το άρθρο 17, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι προβλέπει; Προβλέπει τη δυνατότητα μετάταξης των υπαλλήλων της εξωτερικής φρουράς των φυλακών ΔΕ σε θέσεις ΠΕ των φυλακών, σε ΠΕ

εγκληματολόγου, ΠΕ κοινωνικού λειτουργού, κοινωνιολόγου, ψυχολόγου κ.λπ..

Συζητήσαμε κατά την ακρόαση των φορέων με τους εκπροσώπους των ενώσεων αυτών και τι μας είπαν; Μας είπαν ότι η υπηρεσία τους είναι υποστελεχωμένη. Μας είπαν ότι αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει δυνατότητα να αποδοθούν χιλιάδες ώρες ρεπό και ημέρες αδειών στους υπαλλήλους της εξωτερικής φρουράς των φυλακών. Επειδή, λοιπόν, είναι υποστελεχωμένη αυτή η υπηρεσία, εμείς θα δώσουμε τη δυνατότητα να υπάρξει περαιτέρω αφαίμαξη της συγκεκριμένης υπηρεσίας με απόφαση Υπουργού και με μετατάξεις οι οποίες θα γίνονται επιλεκτικά από υπαλλήλους ΔΕ, οι οποίοι έχουν πτυχίο, σε θέσεις ΠΕ των σωφρονιστικών καταστημάτων; Κατά την άποψή μας είναι μία ρουσφετολογική διάταξη.

Συζητήσαμε δε και με εξωτερικούς φρουρούς οι οποίοι δεν είναι στην ομοιοτιμία και ξέρετε τι μας είπαν; Μας είπαν σήμερα ότι η εξωτερική φρουρά του Κορυδαλλού δεν μπορεί να ανταπεξέλθει στις τρέχουσες ανάγκες της υπηρεσίας, πόσω μάλλον εάν φύγουν και δέκα, δεκαπέντε άτομα. Επίσης, μας είπαν ότι και με την προοπτική κάποιες μελλοντικές πρόσληψης εκατό υπαλλήλων σ' όλη την Ελλάδα, εάν δείτε πώς αυτό θα διαμοιραστεί στις φυλακές της χώρας, το πρόβλημα δεν λύνεται.

Άρα είμαστε αντίθετοι σ' αυτή τη διάταξη, όπως είμαστε αντίθετοι και στη διάταξη την οποία δεν φέρατε τελικά και την οποία είχαμε συζητήσει για τη δυνατότητα που θα υπάρχει σε εξωτερικούς φρουρούς να αναλαμβάνουν χρέη φύλαξης στα εξωτερικά θύρανα των φυλακών, κάτι το οποίο δεν είδαμε ως νομοτεχνική βελτίωση να γίνεται.

Ομοίως, είμαστε αντίθετοι με τη διαδικασία που έχετε ακολουθήσει «δύο μέτρα, δύο σταθμά» για την προβλεπόμενη ποινική και αστική αουσία των εμπεριγνωμόνων και μελών άλλων γνωμοδοτικών οργάνων του νέου υπερ-Ταμείου. Δεν ξέρουμε αυτό το οποίο προτείνετε και πραγματικά είναι ένας προβληματισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και θα ήθελα τη γνώμη και των υπολοίπων, τουλάχιστον των νομικών εξ' υμών.

Κοιτάξτε να δείτε τι προτείνει το Υπουργείο. Εγώ θα έλεγα ότι μπράβο, εφόσον έχει αναλάβει μια δέσμευση απέναντι στους δανειστές, προβλέπει ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω. Ευχαριστώ πολύ.

Προβλέπει την ποινική και αστική αουσία των εμπεριγνωμόνων και μελών άλλων γνωμοδοτικών οργάνων.

Πότε είχατε δίκιο; Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ως Κυβέρνηση κινούσε την ποινική δίωξη των μελών του ΤΑΙΠΕΔ για συγκεκριμένες προηγούμενες ενέργειες ή τώρα που προβλέπετε την ποινική και αστική αουσία των συγκεκριμένων; Μία από τις δύο φορές είχατε άδικο ή μία από τις δύο φορές δεν πρόλαβαν να σας υποδείξουν τι πρέπει να κάνετε.

Δεν θεωρούμε ότι είναι παράλογο. Έχετε υποσχεθεί απέναντι στους δανειστές πάρα πολύ απλά -γιατί από εκεί προήλθε, από την ποινική δίωξη που ασκήθηκε προηγουμένως- ότι αυτοί οι οποίοι θα συμμετέχουν στο υπερταμείο δεν θα έχουν καμμία αστική ευθύνη, καμμία ποινική ευθύνη. Βγείτε και πείτε το, γιατί με αυτόν τον τρόπο, ενώ είχατε άλλες ευκαιρίες να το κάνετε, απλούστατα προσπαθείτε να το κρύψετε πίσω από διατάξεις σωφρονιστικού περιεχομένου.

Για τους λόγους, λοιπόν, που ανέφερα θεωρούμε ότι υπάρχουν διατάξεις, οι οποίες είναι στη σωστή κατεύθυνση και έχουν να κάνουν με το κύριο σώμα. Το κύριο σώμα δεν είναι άλλο από την ενσωμάτωση της Οδηγίας 40/2013. Αυτό το οποίο σας λέμε είναι ότι επί της αρχής είμαστε θετικοί και με τις ενστάσεις, τις οποίες έχουμε αναφέρει επιφυλασσόμεθα για σειρά άρθρων, τα περισσότερα δε του δεύτερου μέρους.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.
(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Παπαθεοδώρου.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Συντυχάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, η Ολομέλεια καλείται να κυρώσει με το παρόν σχέδιο νόμου, τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο και το Πρόσθετο Πρωτόκολλο αυτής, που ενσωματώνει τη σχετική οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 2013/40. Παράλληλα βέβαια, στο ίδιο νομοσχέδιο, η Κυβέρνηση εντάσσει και άσχετες προς τη σύμβαση διατάξεις, που αφορούν τη σωφρονιστική αντεγκληματική πολιτική και θα μπορούσαν από μόνες τους να αποτελέσουν ένα ξεχωριστό σχέδιο νόμου.

Η διαδικασία αυτή στην πράξη ακύρωσε την σε βάθος συζήτηση για την ουσία και το περιεχόμενο της κυρούμενης Σύμβασης, τις πραγματικές στοχεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντιμετώπιση του λεγόμενου «κυβερνοεγκλήματος», πράγμα που διευκόλυνε βέβαια και τα υπόλοιπα κόμματα να προσπεράσουν αυτήν τη Σύμβαση με δύο κουβέντες -ειδικά στις επιτροπές- και με ένα «ναι» στην κύρωση της και έτσι μαζί «να πετάξουν την μπάλα στην κερκίδα» και να περιστρέφουν τη συζήτηση γύρω από τις σωφρονιστικές αντεγκληματικές διατάξεις του σχεδίου νόμου, τις οποίες βέβαια εμείς δεν υποτιμούμε καθόλου. Αντιθέτως, γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο θεωρούμε ότι θα μπορούσαν να συζητηθούν ακόμα πιο ουσιαστικά σε άλλο νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αναδινύει το πραγματικό περιεχόμενο και τις στοχεύσεις αυτής της αντιδραστικής, αντιλαϊκής σύμβασης για τον λεγόμενο «κυβερνοχώρο». Η συμφωνία για την αντιμετώπιση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο, εντάσσεται στις στρατηγικές επιδιώξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των αστικών κυβερνήσεων των χωρών-μελών της, για τον έλεγχο του κυβερνοχώρου, των δικτύων πληροφοριών. Πρόκειται για έναν από τους επιχειρησιακούς βραχίονες της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την αποτελεσματικότερη εφαρμογή του αντιδραστικού δόγματος του ενιαίου χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με το οποίο έχουν συμφωνήσει όλα τα κόμματα ευρωενωσιακού προσανατολισμού.

Το δόγμα αυτό, πάνω στο οποίο πατάει η κυρούμενη σύμβαση για τον κυβερνοχώρο, επιδιώκει με πρόσημα την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και άλλα προσχήματα, την ένταξη της καταστολής και της ποινικοποίησης του ριζοσπαστικού φρονήματος, της λαϊκής δράσης και των αγωνιστών της, σε εκτεταμένους μηχανισμούς παρακολούθησης και φακελώματος, καθώς και στην καταστρατήγηση λαϊκών ελευθεριών και δικαιωμάτων που κατακτήθηκαν μετά από αγώνες.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας πίσω από το λεγόμενο «κυβερνοεγκλημα» βρίσκεται ένας πραγματικός πόλεμος στο επίπεδο της πληροφορίας και όχι μόνο. Η συγκέντρωση πληροφοριών μέσω του διαδικτύου είναι η ηπιότερη εκδοχή του λεγόμενου «κυβερνοπολέμου». Ο κυβερνοπόλεμος έχει πολλές διαφορετικές πτυχές: από τον έλεγχο της πληροφορίας μέχρι τον πόλεμο κάθε είδους, από τον πραγματικό, με το χτύπημα ηλεκτρονικών υποδομών του εχθρού, που είναι συνδεδεμένα στο διαδίκτυο, μέχρι και τον ταξικό πόλεμο.

Για παράδειγμα, ο ιός «Stuxnet», αυτό το κυβερνο-όπλο που εμφανίστηκε το 2009, είχε στόχο να θέσει εκτός λειτουργίας κρίσιμες υποδομές. Ποιος το έφτιαξε άραγε; Προφανώς κάποιος οργανισμός, κάποιες χώρες που συνεργάστηκαν και πλήρωσαν αρκετά τότε για να χτυπήσουν το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν. Αυτό το κυβερνο-όπλο μπορεί να καθυστέρησε το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, αλλά πάρθηκε από όλους για να χρησιμοποιήσουν την κατάλληλη στιγμή. Τέτοιες επιθέσεις γίνονται από οργανωμένα κράτη, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, η Γερμανία, η Κίνα, η Ρωσία, ο Καναδάς και άλλες, πίσω από τις οποίες βρίσκονται ισχυροί μονοπωλιακοί όμιλοι με ειδικούς στο κυβερνοεγκλημα.

Για παράδειγμα, επίσημα η Γερμανία έχει αναφερθεί για ηλεκτρονική, βιομηχανική κατασκοπεία και ηλεκτρονικές επιθέσεις για να αποκτήσουν τεχνογνωσία οι επιτιθέμενοι κατά των γερμανικών εταιρειών. Ομολογούν, δηλαδή, ανοιχτά ότι οι κρίσιμες υποδομές, όπως αυτές του χρηματοπιστωτικού συστήματος, η ενέργεια, τα καύσιμα, οι μεταφορές, οι τηλεπικοινωνίες, η άμυνα,

εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τη χρήση της τεχνολογίας και την πληροφορίας. Οι επιθέσεις αυτές εξελίσσονται σε συνθήκες σφοδρών, ενδοϊμπεριαλιστικών συγκρούσεων και ενδοαστικών ανταγωνισμών.

Χώρες και μονοπώλια προσβάλλουν ηλεκτρονικά συστήματα, υποκλέπτουν δεδομένα άλλων χωρών και μονοπωλίων προκειμένου να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς, να διασφαλίσουν πλεονεκτική θέση στον μεταξύ τους ανταγωνισμό, την κερδοφορία τους, καθώς και την ισχυροποίηση των ιμπεριαλιστικών οργανισμών, Ευρωπαϊκής Ένωσης, NATO, ΟΟΣΑ, Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και άλλων και του ρόλου τους ως παγκόσμιων χωροφυλάκων και καταπιεστών λαών.

Η παρούσα κυρούμενη σύμβαση για την αντιμετώπιση του εγκλήματος σε κάθε χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν συνιστά απλά ένα πλαίσιο αποτελεσματικότερου ελέγχου των δικτύων μεταφοράς πληροφορίας στην κάθε χώρα χωριστά, -αν και έχει ιδιαίτερη σημασία για το κάθε κράτος, αφού η κίνηση των δικτυακών δεδομένων είναι άρρηκτα δεμένη με το τηλεπικοινωνιακό υλικό, τους διακομιστές και τη θέση που βρίσκονται-, αλλά η έννοια κυβερνοχώρος είναι κάτι πιο πάνω. Αποτελεί ένα σύνολο δομημένων παγκόσμιων δεδομένων πληροφορίας, που ξεφεύγει από τα κρατικά χωρικά πλαίσια. Αν κατανοηθεί αυτή η πλευρά, τότε εύκολα μπορεί να κατανοήσει κάποιος ότι η φύση των εγκλημάτων που δημιουργούνται στον κυβερνοχώρο έχουν συννοσηριότητα διάστασης και ο κυβερνοέλεγχός του αφορά τον έλεγχο των δρόμων μεταφοράς της πληροφορίας, κάτι που είναι στρατηγικής σημασίας.

Η αιτιολογική έκθεση είναι πλήρως διαφωτιστική ως προς αυτό. Λέει: «Οι απειλές για την ασφάλεια της κοινωνίας της πληροφορίας, αλλά και για την εγκαθίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως ενιαίου χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης απαιτεί απάντηση στο επίπεδο της Ένωσης και βελτιωμένη συνεργασία και συντονισμό σε διεθνές επίπεδο». Αυτά προβλέπει η αντιλαϊκή στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Ευρώπη 2020» και το επιθετικό δόγμα του NATO με των επωνυμία «NATO 2020».

Σκοπός είναι η διασύνδεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το NATO με διευρυμένη την ατζέντα νέων απειλών από την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, τη διασπορά όπλων μαζικής καταστροφής, την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη μετανάστευση έως και τις επιθέσεις στον κυβερνοχώρο.

Η νομοθέτηση, λοιπόν, τέτοιων μέτρων μέσω της κυρούμενης σύμβασης έχει πολλαπλούς στόχους: Πρώτον, να θωρακίσει τη λειτουργία των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, αστικών κρατών, που αξιοποιούν όλο και περισσότερο στη λειτουργία τους τα πληροφοριακά συστήματα. Δεύτερον, την εκμετάλλευση της τεράστιας αγοράς των μέτρων ασφαλείας στον κυβερνοχώρο. Τρίτον, την αυξανόμενη αστυνόμευση του διαδικτύου χωρίς κανένα φραγμό στο όνομα της αντιμετώπισης κρατικών ή τρομοκρατικών επιθέσεων και κατά συνέπεια την επιβολή νέων κατασταλτικών μέτρων σε βάρος των λαϊκών ελευθεριών, την ενοχοποίηση της δραστηριότητας οποιουδήποτε ατόμου στο διαδίκτυο. Τέταρτον, την αποτελεσματική και χωρίς κινδύνους εμπορική, βιομηχανική και στρατιωτική κατασκοπεία, φέρνοντας όλο και πιο πολύ το διαδίκτυο, τις τηλεπικοινωνίες και τον κυβερνοχώρο στο επίκεντρο των ανταγωνισμών και των πολεμικών προετοιμασιών. Εν τέλει, αποσκοπεί στην εναρμόνιση Ευρωπαϊκής Ένωσης, NATO, Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής σε ένα καταμερισμό ρόλων μεταξύ τους ώστε να δρουν συντονισμένα για τον έλεγχο του κυβερνοχώρου.

Προϋπόθεση βέβαια για την επίτευξη αυτών των στόχων είναι η μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο της διακρατικής συνεργασίας για την αντιμετώπιση του εγκλήματος και των σχέσεων αμοιβαιότητας στον έλεγχο του κυβερνοχώρου. Υλοποιούνται έτσι απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών για τη διεθνή δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις και επεκτείνονται στον χώρο του διαδικτύου. Δηλαδή, τα αστικά κράτη να είναι σε στενή διασύνδεση με τις αρμόδιες υπηρεσίες του NATO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πιο συγκεκριμένα, το πλαίσιο διατάξεων του σχεδίου νόμου περιλαμβάνει ένα περίπλοκο φάσμα ποινικών πράξεων από κυ-

βερνοεπιθέσεις μέχρι και θέματα Αστικού Δικαίου. Στα πλαίσια αυτά δίνεται η δυνατότητα διεύρυνσης της άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών με την τροποποίηση του ν.2225/1994, επεκτείνεται στην ουσία η εφαρμογή των τρομονόμων και στις δραστηριότητες του διαδικτύου και μάλιστα με τρόπο που διεισδύει στην καθημερινότητα των χρηστών, εξασφαλίζει τη δυνατότητα των διωκτικών και ανακριτικών αρχών να προβαίνουν ταχύτατα στην άρση του απορρήτου των επικοινωνιών και στην έρευνα, συλλογή και κατάσχεση στοιχείων από υπολογιστές ή δίκτυα υπολογιστών. Μάλιστα, αυτό προβλέπεται ότι μπορεί να γίνεται και προληπτικά.

Η πρόβλεψη στο άρθρο 7 του σχεδίου νόμου σχετικά με το δικαίωμα επιφυλάξεων από την Κυβέρνηση απέναντι στη σύμβαση είναι ανεπαρκής, αφού δεν αίρουν τη συνολική αντιδραστικότητα και επικινδυνότητα της Σύμβασης.

Για την υλοποίηση των παραπάνω προβλέπεται στο άρθρο 6 του σχεδίου νόμου μια επίσης επικίνδυνη διάταξη, αυτή της δημιουργίας δικτύου σημείων διαρκούς επαφής για τη δημιουργία της ταχείας επεξεργασίας αιτημάτων συνδρομής από την αλλοδαπή, τον συνεχή συντονισμό των συμβαλλόμενων κρατών, ακόμα και για τη συλλογή ή καταγραφή δεδομένων κίνησης σε πραγματικό χρόνο. Προβλέπεται, δηλαδή, κάτι σαν μια δύναμη ταχείας επέμβασης στον κυβερνοχώρο κατά τα νατοϊκά πρότυπα.

Η σύμβαση περιχαράκωνει τα πληροφοριακά συστήματα και δίκτυα με κάθε δυνατό τρόπο θεωρώντας αδιάκριτα κάθε μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση σε αυτά (πρόκληση βλάβης-κόβσης, παρεμβολής, υποκλοπής κ.α.), απαγορεύει και ποινικοποιεί τη δημιουργία, κατοχή και διάθεση ιών, σκουληκιών και κάθε λογισμικού που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την πρόσβαση, φθορά ή υποκλοπή των συστημάτων, καθώς και τη διακίνηση συνθηματικών για την πρόσβαση σε δίκτυα ή υπολογιστές.

Η κυρούμενη σύμβαση όμως εκτείνεται από την ποινικοποίηση της παραβίασης πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων στο άρθρο 10, έως και την επέκταση της ποινικοποίησης νομικών προσώπων στα άρθρα 11 και 12.

Το άρθρο 10 συνιστά ευθεία ποινικοποίηση μιας διαφοράς αστικής φύσεως μέχρι σήμερα σχετικά με την παραβίαση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων. Η συγκεκριμένη διάταξη αποσκοπεί στη διασφάλιση των συμφερόντων και της ιδιοκτησίας των μονοπωλιακών ομίλων πάνω σε έργα τέχνης και στα δεδομένα της ανθρώπινης γνώσης και επιστήμης που υπάρχουν στο διαδίκτυο. Κι αυτό γιατί μέσω του διαδικτύου αφαιρέθηκαν από την παγκόσμια βιομηχανία όλα τα προηγούμενα χρόνια τεράστια έσοδα από πνευματικά και συγγενικά δικαιώματα.

Τέτοιες διατάξεις αποτελούν πραγματικό κίνδυνο και απειλή για εκατοντάδες χιλιάδες χρήστες στη χώρα μας, οι οποίοι αξιοποιώντας το διαδίκτυο αποκτούν δωρεάν πρόσβαση σε έργα τέχνης και πολιτισμού, κινηματογραφικές ταινίες, λογοτεχνίας, μουσικής κ.α.

Με τα άρθρα 11 και 12 εισάγεται η αντιδραστική λογική της συλλογικής ευθύνης, που ανοίγει επικινδύνους δρόμους και μπορεί να οδηγήσει σε διώξεις στη βάση της συλλογικής ευθύνης.

Σε δικονομικό επίπεδο το νομοσχέδιο επικεντρώνεται στην έννοια της δυνατότητας ερευνών και προδικαστικών πράξεων σε πραγματικό χρόνο, εισάγει ρυθμίσεις οι οποίες θίγουν βασικά δικονομικά δικαιώματα και εγγυήσεις του κατηγορουμένου, όπως το τεκμήριο της νομιμότητας και τη δυνατότητα του κατηγορουμένου για προσβολή των προδικαστικών πράξεων. Άλλωστε, στο τέταρτο 2 της κυρούμενης σύμβασης παρέχονται εκτεταμένες εξουσίες και αρμοδιότητες στις διωκτικές αρχές, χωρίς να διευκρινίζεται αν αφορούν μόνο στην εισαγγελική και ανακριτική έρευνα ή ακόμα και την αστυνομική προανάκριση.

Τα άρθρα 16 και 17 της σύμβασης ορίζουν ότι πριν καλά-καλά ασκηθεί ποινική δίωξη στον ύποπτο -με ή χωρίς εισαγωγικά- οι αορίστως αναφερόμενες διωκτικές αρχές θα μπορούν να παρακολουθούν τα δεδομένα του υπολογιστή του φερόμενου ως ύποπτου.

Το άρθρο 18 της σύμβασης αναφέρει ότι θα μπορούν να εκδίδουν οι αορίστως αναφερόμενες διωκτικές αρχές, πάλι, σε βάρος οποιουδήποτε ατόμου διαταγή επίδειξης, ακόμα κι αν αυτό

το άτομο δεν έχει ακόμα κατηγορηθεί.

Έχουν τη δυνατότητα να προβαίνουν σε έρευνα και κατάσχεση του υπολογιστή, άρθρο 19 της σύμβασης, και σε ευρεία άρση των απορρήτων, στα άρθρα 20 και 21 της σύμβασης.

Στα άρθρα 24 και 37, που αφορούν ζητήματα έκδοσης και δικαστικής συνδρομής, επιχειρείται η περαιτέρω συνεργασία και ενοποίηση του κατασταλτικού συστήματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο, εξέλιξη που συμπληρώνει την ήδη υπάρχουσα σχετική ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Τέλος, σε σχέση με τη σύμβαση, προσχηματικά στη σύμβαση περιλαμβάνονται διατάξεις αντιμετώπισης της παιδικής πορνογραφίας μέσω του διαδικτύου, καθώς και του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Λέμε προσχηματικά, διότι γνωρίζουμε όλοι το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο που υπάρχει στη χώρα μας, το οποίο είναι ήδη επαρκές, επαρκέστατο, για την ποινική αντιμετώπιση τέτοιων εγκλημάτων.

Η υποκρισία αυτή φαίνεται και από το γεγονός ότι ακόμα και η καλύτερη επαναδιατύπωση του άρθρου 348B του Ποινικού Κώδικα που κάνει το σχέδιο νόμου στο άρθρο 2 και αφορά την προσέλευση παιδιών για γενετήσιους λόγους, εντάσσεται στη συνολική λογική και εφαρμογή της αντιδραστικής σύμβασης και εισάγεται συνολικά με ενιαίο άρθρο.

Κυρίες και κύριοι, επιβεβαιώνεται περίτρανα η θέση του ΚΚΕ ότι η αστική δημοκρατία είναι μια μορφή δικτατορίας του κεφαλαίου και οι ελευθερίες τελειώνουν όταν θίγονται τα συμφέροντα των μονοπωλίων. Η διαδικτυακή ελευθερία δεν είναι έξω από αυτό το σχήμα. Το διαδίκτυο δεν είναι ο χώρος της απόλυτης ελευθερίας και της ισοτιμίας. Δημιουργεί στον χρήστη του την ψευδαίσθηση της ελευθερίας. Είναι γεμάτο παγίδες και χώρος όπου ευδοκούν οι αυταπάτες, ο αποπροσανατολισμός και η χειραγώγηση. Ως μαζικό μέσο επικοινωνίας και έκφρασης, το διαδίκτυο μπορεί και πρέπει να αξιοποιείται για την εξυπηρέτηση λαϊκών αναγκών, για τη δημιουργία και τη διάδοση πολιτισμού και αξιών.

Η άρχουσα τάξη, βέβαια, κατανοεί την ταξικότητα της κοινωνίας και κατανοεί και τις προσπάθειες που θα κάνει αντικειμενικά το λαϊκό κίνημα να εκμεταλλευτεί όλα τα μέσα και αξιοποιεί ενεργά το διαδίκτυο για να χειραγωγήσει τους εργαζόμενους.

Στις σημερινές συνθήκες, όμως, σε συνθήκες κυριαρχίας του κεφαλαίου στην κοινωνική παραγωγή, το διαδίκτυο είναι και αυτό με τη σειρά του υποταγμένο στην κερδοφορία των μονοπωλίων. Θα πει κάποιος, μήπως τότε πρέπει να αρνηθούμε τη χρήση του διαδικτύου; Φυσικά και όχι. Σε συνθήκες τεράστιας ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων, το διαδίκτυο καθιστά άμεσα προσβάσιμο έναν απίστευτο όγκο πληροφοριών, δεδομένων, αφάνταστο μέχρι πριν από μερικά χρόνια. Δίνει την τεχνική δυνατότητα για άμεση πληροφόρηση και μεταφορά ειδήσεων από ολόκληρο τον πλανήτη σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Σε συνθήκες λαϊκής εξουσίας, με κοινωνικοποιημένα τα μέσα παραγωγής, στη βάση του εργατικού λαϊκού ελέγχου, το διαδίκτυο θα μπορούσε να προσφέρει τεράστιες υπηρεσίες, τόσο μέσα από την πληρέστερη και ταχύτερη καταγραφή των αναγκών, προκειμένου να κατευθύνεται κατάλληλα ο κεντρικός σχεδιασμός της οικονομίας, όσο και για την αποτελεσματικότερη υλοποίησή του, αλλά και δυνατότητες για την αξιοποίηση του διαδικτύου στην εκπαίδευση, στην έρευνα, στην πληροφόρηση.

Κατά συνέπεια, κυρίες και κύριοι, με βάση όλα τα παραπάνω, το ΚΚΕ δεν μπορεί να συμφωνήσει με την κυρούμενη σύμβαση και με αυτό το νομοσχέδιο.

Σε σχέση, βέβαια, με διατάξεις της σωφρονιστικής, αντεγκληματικής πολιτικής, θα μιλήσουμε στη δευτερολογία μας πολύ πιο αναλυτικά, όπως και σε σχέση με τα υπόλοιπα άρθρα και τις τροπολογίες που έχουν ήδη κατατεθεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε Συντονιστή.

Ο κ. Φωτήλας έχει τον λόγο.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εξελίξεις των τελευταίων ημερών έρχονται με τραγικό τρόπο να επιβεβαιώσουν την αναγκαιότητα συζήτησης και ψήφισης του παρόντος νομοσχεδίου σήμερα

στην Ολομέλεια της Βουλής.

Με αυτό εναρμονίζεται η χώρα μας, όπως άλλωστε είχε υποχρέωση, με το νομικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης για την αντιμετώπιση των εγκλημάτων μέσω του διαδικτύου, φιλοδοξώντας να καλυφθεί το νομικό κενό που έχει δημιουργηθεί από τη ραγδαία ανάπτυξη των τεχνολογιών και την αύξηση των χρηστών του διαδικτύου. Μάλιστα, η σχετική σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης έχει ψηφιστεί από το 2001 και υιοθετείται με καθυστέρηση σήμερα.

Τις ίδιες μέρες, όμως, που συζητούσαμε το νομοσχέδιο στην επιτροπή, σε μία άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μάλιστα στον πυρήνα της, συντελέστηκε ένα έγκλημα με τη βοήθεια του διαδικτύου. Αναφέρομαι στο περιστατικό του Μονάχου και στην εν ψυχρώ δολοφονία εννέα ανθρώπων εφηβικής ηλικίας, εκ των οποίων ο ένας συμπολίτης μας από τη Θράκη. Σύμφωνα με δημοσιεύματα που επιβεβαιώνουν οι αστυνομικές αρχές της πόλης, κάποιοι από τους νεκρούς βρέθηκαν στη γνωστή αλυσίδα ταχυφαγίας ύστερα από πρόσκληση του ίδιου του νεαρού δολοφόνου μέσω του πασίγνωστου κοινωνικού δικτύου, του Facebook.

Το περιστατικό αυτό αποδεικνύει τη διττή όψη των νέων τεχνολογιών πληροφόρησης, που έχουν –όπως είπα και στην επιτροπή– τα δύο πρόσωπα του ρωμαϊκού θεού Ιανού. Από τη μία πλευρά δηλαδή ένα θετικό πρόσωπο με σημαντικά οφέλη σε οικονομικό επίπεδο από τη ραγδαία αύξηση του εμπορίου και τη δημιουργία θέσεων εργασίας, όπως και τη διαφάνεια στη δημόσια διοίκηση και τη δυνατότητα συμμετοχής των πολιτών στη λήψη αποφάσεων με ψηφιακά μέσα. Επιπλέον, ανοίχτηκαν στη χώρα μας νέοι δρόμοι με την υιοθέτηση της ανοιχτής διαβούλευσης, το «OpenGov» και της «Διαύγειας» στο ελληνικό δημόσιο.

Και δεν είναι τυχαία βέβαια η σπουδή των ανελεύθερων καθεστώτων όπου γης να ελέγξουν το διαδίκτυο με την επιβολή λογοκρισίας στα κοινωνικά δίκτυα, αλλά και στους χρήστες του διαδικτύου.

Υπάρχει, όμως, -μας το υπενθύμισε η περίπτωση του Μονάχου- και το σκοτεινό, το ζοφερό πρόσωπο του διαδικτύου, αυτό που οδηγεί στο έγκλημα μέσω ακόμα και της παραπλάνησης από κοινωνικό δίκτυο, και βέβαια η παιδική πορνογραφία μέσω διαδικτύου, όπως επίσης και εγκλήματα που σχετίζονται με την παράνομη διακίνηση πληροφοριών αναφορικά με θέματα εθνικής ασφάλειας, προστασίας της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, οικονομικής ασφάλειας.

Είμαστε, λοιπόν, ασφαλείς καθώς σερφάρουμε στο διαδίκτυο; Σε κάθε περίπτωση μπορούμε να προσπαθήσουμε να μειώσουμε τους κινδύνους που απορρέουν από τη χρήση του και ίσως να τους προβλέψουμε, να συνεχίσουμε τον διάλογο με γνώμονα την ασφάλεια και την προστασία των πολιτών που αποτελούν προϋπόθεση της ελευθερίας τους. Γι' αυτό πρέπει να κυρωθεί η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο μαζί με το συνοδευτικό πρωτόκολλο για την ποινικοποίηση των πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης που διαπράττονται μέσω συστημάτων υπολογιστών.

Αν και η χώρα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον τομέα της πρόβλεψης των εγκλημάτων διαδικτύου διατηρεί μια πολύ καλή παράδοση, στην εκπαίδευση και στην ασφάλεια άρχει. Πάσχει, όμως, -πρέπει να πω- και στον τομέα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης του κράτους. Ακόμα συζητάμε για την αιρεσιμότητα 2.1 αναφορικά με τα μεγάλα δημόσια έργα στον χώρο της τεχνολογίας. Δεν συζητάμε περισσότερο για τα ανοιχτά δεδομένα και λογισμικά, για την ενίσχυση της ανοιχτού δικτύου διαφάνειας, για την αναβάθμιση των εργαλείων δημοσιότητας («OpenGov», «Διαύγεια») και τη συμμετοχή των πολιτών στη λήψη αποφάσεων με ψηφιακά μέσα.

Εκτός από τη σύμβαση και το συνοδευτικό πρωτόκολλο αυτής, έρχεται προς κύρωση και σχετική κοινοτική οδηγία. Εκεί μεταξύ άλλων υπάρχει η ρύθμιση του άρθρου 4 που εισαγάγει και στο εθνικό δίκαιο την ποινική ευθύνη των νομικών προσώπων, πέρα από όποια συζήτηση μπορεί να γίνει για την ποινική ευθύνη των νομικών προσώπων. Τα είπε και ο συνάδελφος, κ. Καρράς, στην επιτροπή.

Θέλω, όμως, να συγχαρώ εδώ τον κύριο Υπουργό, γιατί πραγ-

ματικά άκουσε τις ενστάσεις των φορέων αλλά και όλων των κομμάτων του δημοκρατικού τόξου και προς τιμήν του άλλαξε τη διάταξη που προκάλεσε αντιδράσεις. Έτσι, μια ανεξάρτητη αρχή, η ΑΔΑΕ, με αύξηση του εύρους των αρμοδιοτήτων της θα επιβάλλει τις σχετικές κυρώσεις στους παραβάτες και όχι ο εκάστοτε Υπουργός, όπως αρχικά προβλεπόταν. Το έχουμε ξαναπεί και το επαναλαμβάνουμε πως στο Ποτάμι όπου βλέπουμε αλλαγές προς το θετικό, θα τις χαιρετίζουμε δημόσια.

Το νομοσχέδιο αποτελείται, όμως, και από άλλα δεκατέσσερα άρθρα. Από αυτά, τα έντεκα δεν συμπεριλαμβάνονταν καν στο κείμενο που είχε βγει στη διαβούλευση. Σε δύο δε από τα τρία που υπήρχαν στο κείμενο της διαβούλευσης, υπάρχουν προσθήκες νέων παραγράφων. Και εδώ οφείλω να δηλώσω ότι έγιναν διορθώσεις από τον Υπουργό, αν και υπάρχουν ζητήματα που χρήζουν περαιτέρω επιστημόσεων και μερικά ο ίδιος ο Υπουργός είπε ότι θα τα ξαναδεί.

Ειδικότερα στο άρθρο 15 που αφορούσε μέτρα ουσιαστικά για την αποσυμφόρηση των φυλακών, είδαμε με ικανοποίηση πως εξαιρέσατε επιπλέον αδικήματα από την παραγραφή. Θα μπορούσαν, όμως, και θα έπρεπε να είναι ακόμα περισσότερα κατά τη γνώμη μας.

Θα ήταν σωστό επίσης, κύριε Υπουργέ, για κοινωνικούς λόγους που όλοι καταλαβαίνουμε να γίνει νομοτεχνική βελτίωση στην παράγραφο 1 του άρθρου 9. -το είπε ο κ. Παπαθεοδώρου- ώστε να μην παραγράφονται οι ποινές που αφορούν μη απόδοση διατροφής σε γυναίκες με παιδιά. Είναι το άρθρο 358.

Θέλω, επίσης, να επισημάνω πως πρέπει να ξεκινήσει μια γενικότερη συζήτηση για το θέμα των ποινών, αλλά και για το ζήτημα της μη έγκυρης απονομής της δικαιούσνης.

Καταθέτω στα Πρακτικά σχετικές ερωτήσεις που καταθέσαμε για το θέμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιάσωνας Φωτήλας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η πρώτη αφορά στα μέτρα που είχατε σκοπό να λάβετε για τις άνω του ενός εκατομμυρίου εκκρεμών υποθέσεων και η δεύτερη αφορά σημαντική αύξηση των υποθέσεων που πάγωσαν εξ αιτίας της απεργίας των δικηγορικών συλλόγων και των χρημάτων που απώλεσε το ελληνικό δημόσιο.

Θετικές είναι και οι αλλαγές με την αλλαγή του συντελεστή βαρύτητας των μαθημάτων ξένης γλώσσας και γενικής παιδείας από 0,2 σε 0,5 για την εισαγωγή στη σχολή δικαστών.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 10 και την παράγραφο 2, με την οποία καταργείται το άρθρο 25 του ν.1756. Αδυνατώ να κατανοήσω γιατί τα πρωτοδικεία στη Θεσσαλονίκη είναι μόνο αυτά στα οποία θα γίνεται η πρακτική άσκηση των εκπαιδευόμενων δικαστών και όχι της Αθήνας ή της Πάτρας, για να μιλήσω και για το σπίτι μου. Δίνεται επιπλέον το δικαίωμα στον διευθυντή της σχολής των δικαστών να επιλέξει τους προέδρους των πρωτοδικείων στους οποίους θα ανατεθούν τα καθήκοντα εκπαιδευτή. Με άλλα λόγια, η επιλογή των εκπαιδευτών γίνεται με προσωπικά κριτήρια, χωρίς να προηγείται κάποια αξιολόγησή τους. Για ποιον λόγο;

Με το άρθρο 11 και την παράγραφο 3, επίσης, δίνεται η δυνατότητα στους δικαστές να αποκτήσουν διπλή ιδιότητα, να μπορούν δηλαδή να εκλέγονται και μέλη συνδικαλιστικού οργάνου, Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, αλλά και μέλη της διοίκησης τους δικαστηρίων στο οποίο ανήκουν, Συμβούλιο των Δικαστηρίων. Και η διαδικασία γίνεται μόλις δύο μήνες πριν τις εκλογές.

Σας το είπαν και οι ενώσεις δικαστών και εισαγγελέων: Αποδυναμώνεται το αυτοδιοίκητο των δικαστηρίων. Η διάταξη είναι φωτογραφική. Παρεμβαίνετε στην οργάνωσή τους. Το ενδεχόμενο του να υπάρξει συναλλαγή του διοικούντος στα δικαστήρια με συναδέλφους με σκοπό την ψήφο τους θα έπρεπε να σας προβληματίζει περισσότερο.

Επίσης, στο άρθρο 13 στον νόμο για το σύμφωνο συμβίωσης στις 24 Δεκεμβρίου του 2015 ο Υπουργός μας έφερε και τότε μία ανάλογη διάταξη, με την οποία δημιουργήθηκε η Διεύθυνση Συντονισμού Φυλακών. Δεδομένου ότι υπάρχει ήδη η Γενική Διεύθυνση Αντεγκληματικής και Σωφρονιστικής Πολιτικής είχαμε

ενστάσεις από τότε για τη χρησιμότητα μιας παράλληλης δομής.

Σήμερα, μετατρέπετε το αυτοτελές γραφείο σε επίπεδο διεύθυνσης. Συνεχίζετε τη γνωστή πρακτική να δημιουργείτε διευθύνσεις και θέσεις. Αύριο να περιμένουμε μια ειδική γραμματεία, μια γενική γραμματεία; Τι άλλο πρέπει να περιμένουμε;

Εμείς στο Ποτάμι, κύριε Υπουργέ, δεν πιστεύουμε στη γραφειοκρατία, αλλά στην ευελιξία του δημοσίου τομέα και στην ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών ώστε επιτέλους οι πολίτες να μπορούν να έχουν υπηρεσίες ανάλογες με τους φόρους που πληρώνουν.

Ολοκληρώνω με τις προβλέψεις του άρθρου 17, για τις οποίες μας είπατε ότι θα τις ξαναδείτε. Στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου σας ζητήσαμε, όλα τα κόμματα σχεδόν, να υπάρξει οπωσδήποτε προσθήκη-νομοτεχνική βελτίωση, η οποία προβλέπεται άλλωστε και στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου. Η ανάθεση, δηλαδή, φύλαξης φυλακών δεν θα πρέπει να θέτει σε κίνδυνο την ομαλή λειτουργία των φυλακών, αλλά και στην εκτέλεση της κύριας αποστολής της εξωτερικής φρουράς. Αν προκύψει σχετική ανάγκη φύλαξης, να βεβαιώνεται σε κάθε περίπτωση από αιτιολογημένη έκθεση του διευθυντή και του διοικητή ή του αρχιφύλακα της εξωτερικής φρουράς. Σας το είπαμε όλοι ακόμα και το κόμμα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, με τους οποίους κυβερνάτε.

Εχθές, δε, ο κύριος Υπουργός, ο κ. Παρασκευόπουλος, το βρήκε πολύ θετικό, το επικρότησε. Σήμερα μαθαίνουμε ότι με νομοτεχνική βελτίωση δεν γίνεται δεκτή. Γιατί άραγε; Κάποιος τον έπεισε για το αντίθετο; Υπάρχει μια αόρατη δύναμη, στην οποία ο κ. Παρασκευόπουλος δεν μπορεί να επιβληθεί; Δεν ξέρω.

Ένα ακόμα θέμα υπάρχει με το άρθρο 17 και συγκεκριμένα με την παράγραφο 2. Αντιμετωπίσαμε το δίλημμα, μιας και ακούσαμε δύο διαφορετικές απόψεις για το αν οι εξωτερικοί φρουροί κατηγορίας ΔΕ θα μπορούν να πάρουν μετάταξη σε οργανικές θέσεις επιστημονικού προσωπικού κατηγορίας ΠΕ.

Δεσμευτείτε, κύριε Υπουργέ, στην παραμονή των εξωτερικών φρουρών για μεγάλη χρονική περίοδο στα σωφρονιστικά καταστήματα της χώρας και στην εκτέλεση των καθηκόντων τους ως ΠΕ εντός των φυλακών. Σε διαφορετική περίπτωση δεν βοηθάτε το σύστημα να ορθοποδήσει, αλλά το οδηγείτε στην κατάρρευση.

Θα θέλαμε να σας πληροφορήσουμε εδώ ότι ούτε οι πτυχιούχοι εξωτερικοί φρουροί επιθυμούν τη μετάταξή τους σε οργανικές θέσεις ΠΕ. Εκφράζουν δε την ανησυχία τους για το επίπεδο φύλαξης των σωφρονιστικών καταστημάτων.

Και δεν μπορεί, κύριε Υπουργέ, την ίδια στιγμή που κάνετε αυτές τις ρυθμίσεις να ζητάτε την παύση της κινητικότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Καταθέτω σχετικό έγγραφο για τα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε, το οποίο ο κύριος Υπουργός έχει στείλει στον Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, με το οποίο ζητάει την παύση της κινητικότητας των υπαλλήλων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιάσωνας Φωτήλας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μήπως πρέπει και ο κ. Βερναρδάκης να στείλει αντίστοιχη επιστολή στον κύριο Υπουργό να σταματήσει τις μετατάξεις των εξωτερικών φρουρών ΔΕ σε οργανικές θέσεις ΠΕ; Πραγματικά απορώ για το επίπεδο συνεργασίας και συνεννόησης των Υπουργείων.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνω με μια παρατήρηση για την τροπολογία που φέρατε σχετικά με τις ανεξάρτητες αρχές και τη συμμετοχή μελών διδακτικού προσωπικού πανεπιστημιακού και τεχνολογικού τομέα ανώτατης εκπαίδευσης με παράλληλη άσκηση των διδακτικών και ερευνητικών τους καθηκόντων.

Δεν έχουμε πειστεί από τα λεγόμενά σας ότι είναι μόνο μία τεχνικού χαρακτήρα ρύθμιση. Φοβόμαστε ότι προβλέπετε ταυτόχρονη συμμετοχή με πλήρη απασχόληση σε ανεξάρτητη αρχή και στο πανεπιστήμιο και δεν έχετε συνειδητοποιήσει τις συνέπειες της ρύθμισης.

Στο δια ταύτα τώρα. Προβληματίστηκα πάρα πολύ για το εάν

έπρεπε να ψηφίσω επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο ή όχι. Η γνώμη μου ήταν ότι δεν θα έπρεπε να το ψηφίσω. Και αυτό, διότι κατά κάποιον τρόπο έτσι θα νομιμοποιούσα την απαράδεκτη αυτή πρακτική του να φέρνεται νομοσχέδια σε άλλα νομοσχέδια, να φέρνεται διατάξεις που είναι πολύ περισσότερες από το βασικό νομοσχέδιο και να μας εκβιάζετε κατά κάποιον τρόπο να ψηφίσουμε πράγματα που δεν θέλουμε επί της αρχής.

Ωστόσο, επειδή και ο κύριος Υπουργός έδειξε πραγματικά ένα διαφορετικό πρόσωπο στη συζήτηση στις επιτροπές και επειδή πράγματι αυτή η κύρωση είναι αναγκαία να γίνει, κατέληξα να ψηφίσω για τελευταία φορά επί της αρχής το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Όμως, το λέω και το δηλώνω κατηγορηματικά απ' αυτό το βήμα ότι δεν πρόκειται να ξαναψηφίσω είτε κύρωση είτε νομοσχέδιο, εφόσον δεν θα είναι αυτό το οποίο αναφέρει ο τίτλος. Τα υπόλοιπα δεν πρόκειται να τα ψηφίσουμε ούτε επί της αρχής. Είναι η τελευταία φορά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Φωτῆλα, σας ευχαριστώ.

Ο κ. Κόκκαλης, ειδικός αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, έχει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τους τελευταίους μήνες η χώρα μας, αλλά και όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι θεατές άσχημων εξελίξεων στον χώρο της τρομοκρατίας. Κρίνεται επιβεβλημένη όσο ποτέ η ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου, ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει να κάνει βασικά με το κυβερνοέγκλημα.

Η ραγδαία ανάπτυξη της χρήσης του διαδικτύου, η ψηφιοποίηση, η σύγκλιση και η εκτεταμένη διασύνδεση των συστημάτων πληροφοριών παρέχουν σημαντική διευκόλυνση στη διάπραξη ποινικών αδικημάτων του διασυνοριακού χαρακτήρα. Η λεγόμενη «κυβερνοεγκληματικότητα», δηλαδή η διάπραξη ποινικών αδικημάτων μέσω του διαδικτύου, συνιστά μια εξαιρετικά σοβαρή απειλή, η οποία στρέφεται όχι μόνο κατά φυσικών ή νομικών προσώπων ιδιωτικού και δημοσίου δικαίου που χρησιμοποιούν το διαδίκτυο, αλλά και κατά της εύρυθμης λειτουργίας των ιδίων των κρατών, ο λεγόμενος «κυβερνοπόλεμος».

Σημαντικές δυσχέρειες στην αποτελεσματική καταστολή του διασυνοριακού χαρακτήρα των εγκλημάτων που τελούνται στο διαδίκτυο προκαλεί η αρχή της εδαφικότητας, η οποία διέπει την εφαρμογή των κανόνων του Ποινικού Δικαίου. Είναι ευνόητο ότι για την αντιμετώπιση του εγκλήματος στο διαδίκτυο απαιτείται η ανάληψη πλέον διεθνούς δράσης, αλλά και η στενή συνεχής και αποτελεσματική δικαστική συνεργασία μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών. Η ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας για την καταπολέμηση της κυβερνοεγκληματικότητας προϋποθέτει την ύπαρξη κατάλληλου δεσμευτικού και αποτελεσματικού νομοθετικού πλαισίου.

Έχουμε αναλύσει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και κατ' έρπον διεξοδικά στις επιτροπές. Η συγκεκριμένη σύμβαση για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο είναι όντως ένα καινοτόμο κείμενο, με το οποίο επιδιώκεται η θέσπιση κανόνων δικαίου, με σκοπό την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας στο ίδιο το διαδίκτυο.

Η σύμβαση προβλέπει αφ' ενός στην εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών των κρατών-μελών σε ό,τι αφορά την ποινικοποίηση συγκεκριμένων συμπεριφορών, όπως είναι η παράνομη πρόσβαση σε σύστημα υπολογιστή, η διάδοση υλικού παιδικής πορνογραφίας και αφ' ετέρου στην υποχρέωση επιβολής των κατάλληλων ποινικών κυρώσεων για τον κολασμό τους.

Επιπλέον, η ίδια αυτή σύμβαση, την οποία σήμερα καλούμαστε να ψηφίσουμε, συμπληρώνει δικονομικές διατάξεις που ισχύουν στα συμβαλλόμενα μέρη, προκειμένου να βελτιωθεί η δυνατότητα των δικαστικών και αστυνομικών αρχών να διεξάγουν τις έρευνές τους σε πραγματικό χρόνο, ώστε να συλλέγουν τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία στα γεωγραφικά όρια της εκάστοτε εθνικής επικράτειας, πριν αυτά τα στοιχεία χαθούν. Ακόμη, στόχο έχει αυτή η σύμβαση την προσαρμογή των κανόνων που περιέχονται στις συμβάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης, σχετικά με την έκδοση και τη δικαστική συνδρομή.

Επίσης, πέραν των παραδοσιακών τρόπων επικοινωνίας, η

σύμβαση προβλέπει τη δημιουργία ενός δικτύου σημείων επαφής, τα οποία θα λειτουργούν σε εικοσιτετράωρη βάση όλες τις ημέρες της εβδομάδας.

Η σύμβαση δεν έχει ως μόνο αντικείμενο την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας στον κυβερνοχώρο υπό τη στενή έννοια του όρου, τα γνήσια εγκλήματα του διαδικτύου, αφού εφαρμόζεται και σε ποινικά αδικήματα, η καταστολή των οποίων προϋποθέτει τη συλλογή αποδείξεων ηλεκτρονικής φύσης, εγκλήματα διά του διαδικτύου.

Η σύμβαση περιλαμβάνει συγκεκριμένους ορισμούς για τον προσδιορισμό ορισμένων εννοιών τεχνικής φύσης, από τους οποίους όμως συναρτάται η εφαρμογή της και ειδικότερα, το ενιαίο σύστημα υπολογιστή, τα δεδομένα υπολογιστών, ποια είναι συγκεκριμένα τα δεδομένα υπολογιστών, ο πάροχος υπηρεσιών και τα δεδομένα κίνησης.

Επίσης, οριοθετείται η έννοια της κυβερνοεγκληματικότητας και προσδιορίζονται τα συγκεκριμένα αδικήματα κατά τρόπο που να διασφαλίζεται η ιδιαιτερότητα κάθε εσωτερικής έννομης τάξης, με την υιοθέτηση δηλαδή εύκαμπτων εννοιών και την παροχή στα συμβαλλόμενα μέρη δυνατότητας διατύπωσης επιφυλάξεων στην εφαρμογή ορισμένων διατάξεων.

Οι νέες μορφές τεχνολογιών κατά την τελευταία εικοσαετία, ιδίως μέσω της εξελεγχμένης διαγραφής των ηλεκτρονικών ιχνών έπειτα από επέμβαση στο λογισμικό ενός υπολογιστή, αποτελούν εύκολο πλέον μέσο προς τέλεση αδικημάτων μέσω διαδικτύου.

Η υπ' αριθμόν 185 σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο αποτέλεσε την πρώτη ολοκληρωμένη προσπάθεια αποτύπωσης όλων των προβλημάτων που ανακύπτουν και ιδίως της ανάγκης για μια ενιαία αντιμετώπιση διασυνοριακών των τελούμενων αδικημάτων μέσω των μέσων διαδικτύου.

Στο τελευταίο μέρος του σχεδίου νόμου περιλαμβάνονται επιμέρους διατάξεις, με τις οποίες τροποποιούνται συγκεκριμένες διατάξεις του ουσιαστικού Ποινικού Κώδικα, προκειμένου να προσαρμοστούν στην υπό κύρωση σύμβαση, καθώς και στην οδηγία.

Ειδικότερα, προστίθενται οι όροι των «πληροφοριακών συστημάτων» και «ψηφιακών δεδομένων», ενώ παράλληλα διευρύνουν την έννοια των εγγράφων. Εισάγεται αυστηρότερο πλαίσιο ποινών και ποινικοποίηση του αδικήματος της παράνομης εισόδου σε πληροφοριακό σύστημα χωρίς πρόσβαση.

Είναι γεγονός αναντίρρητο και κανείς πλέον δε μπορεί να το αμφισβητήσει ότι οι εποχές έχουν αλλάξει. Η εξακρίβωση των αδικημάτων τα οποία τελούνται μέσω του διαδικτύου ή στο διαδίκτυο είναι ιδιαίτερα δυσχερής, το ίδιο και ο εντοπισμός των δραστών. Το παρόν νομοσχέδιο είναι προς αυτήν την κατεύθυνση.

Έρχομαι στα τελευταία άρθρα του νομοσχεδίου, για να κάνω τις εξής παρατηρήσεις.

Κατ' αρχάς χαιρετίζουμε την εξαίρεση της κακουργηματικής αποπλάνησης και το ύψος της αναπηρίας από 67% στο 80%. Εμείς ως κόμμα πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνει ακόμα πιο αυστηρή η νομοθεσία όσον αφορά τα ανήλικα παιδιά. Όπου το θύμα είναι παιδί, πρέπει πλέον η νομοθεσία να καταστεί ακόμα αυστηρότερη.

Παραγραφή και μη εκτέλεση ποινών υπ' όρων. Έχουν δίκιο κάποιες μητέρες, κύριε Υπουργέ, που διαμαρτύρονται, αγωνιούν, όταν ο αντίδικος πατέρας δεν έχει περιουσία στο όνομά του και το μοναδικό όπλο και μέσο πίεσης είναι η ίδια η ποινή. Αναμένουν απ' αυτήν την ποινή, που είναι το μέσο πίεσης, είτε το παιδί είναι τεσσάρων, είτε πέντε, είτε έξι μηνών, να πληρωθεί η διατροφή. Κάποια στιγμή αργότερα πρέπει να το δούμε, να γίνει μία αναθεώρηση και να υπάρχει τουλάχιστον μία εξαίρεση. Εγώ ως νομικός οφείλω να το παραδεχθώ ότι ναι, είναι μέσο πίεσης η καταβολή της διατροφής για την ίδια την ποινή.

Επίσης, στο άρθρο 17 ζητήσαμε χθες μία βελτίωση, ουσιαστικά την αντιγραφή της αιτιολογικής έκθεσης στο ίδιο το κείμενο του νόμου.

Στο άρθρο 17 υπάρχει μία πασιφανέστατη αοριστία, η οποία πιθανότατα να δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα απ' όσα

θέλει να επιλύσει. Για πρώτη φορά ένοπλος θα είναι εντός της φυλακής –σωστό- στα εξωτερικά θυρωρεία. Πλην, όμως, η εξωτερική φρουρά των φυλακών έχει ήδη επιφορτιστεί με πάρα πολλά καθήκοντα: μεταγωγές, κρατούμενοι σε νοσοκομεία. Ίσως θα έπρεπε να υπάρχει μία εισήγηση τουλάχιστον του διευθυντή του καταστήματος κράτησης. Συμφωνούμε, ναι, στα εξωτερικά θυρωρεία. Να μη δημιουργήσει, όμως, περισσότερα προβλήματα απ' όσα θέλει να επιλύσει. Δείτε το σας, παρακαλώ, αν υπάρχει η δυνατότητα μιας βελτίωσης. Άλλως, να το δούμε στην τροποποίηση της συζήτησης για τον Σωφρονιστικό Κώδικα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε γενικές γραμμές το παρόν σχέδιο νόμου είναι καινοτόμο και κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Προσπαθεί να κάνει πιο εύκολο τον εντοπισμό των δραστών, οι οποίοι κινούνται μέσω ή στο διαδίκτυο, και είναι νομοσχέδιο, το οποίο θα έπρεπε ήδη να έχει ψηφισθεί εδώ και πάρα πολύ καιρό, διότι οι εξελίξεις είναι ραγδαίες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Κόκκαλη.

Τον λόγο έχει ο κ. Καρράς, ειδικός αγορητής της Ενώσεως Κεντρώων.

Κύριε Καρρά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Φωτήλας μου έδωσε αφορμή να αναφερθώ, πριν ξεκινήσω στα ζητήματα του νομοσχεδίου, σε διαδικαστικά ζητήματα και ιδιαίτερα ζητήματα Κανονισμού. Νομίζω ότι είναι επίκαιρη στιγμή να θεθώ.

Έρχεται ένα νομοσχέδιο, το οποίο στο πρώτο κεφάλαιό του αφορά κύρωση σύμβασης κατά το άρθρο 28 του Συντάγματος, δηλαδή νομοσχέδιο, για το οποίο δεν επιτρέπεται η διευρυμένη συζήτηση παρά μόνο η υπερψήφιση ή αν υπάρχουν αντιρρήσεις η αιτιολόγηση των αντιρρήσεων. Είναι διεθνής συνθήκη που κυρώνει η χώρα. Το δεύτερο κεφάλαιο αφορά ευρωπαϊκή οδηγία, που είναι χωρίς συνήθως ευρύτερη συζήτηση, και το τρίτο διατάξεις.

Γεννώνται, λοιπόν, αυτομάτως τα ερωτήματα: Έρχεται διεθνής σύμβαση προς κύρωση. Θα πρέπει να ακολουθείται και από άλλες διατάξεις ή θα πρέπει να μένουμε αυστηρά στη συνταγματική ρύθμιση, όπως εξειδικεύεται στον Κανονισμό, δηλαδή ότι συζητούμε αυτοτελές νομοσχέδιο μέχρι του τελευταίου άρθρου της σύμβασης και τα άλλα αποτελούν άλλο νομοσχέδιο;

Δυστυχώς, δεν είναι το μόνο που θέλω να επισημάνω. Θέλω να επισημάνω και ζητήματα ακόμα τροπολογιών. Ίσως έχω γίνει κουραστικός στην Αίθουσα, αλλά επανέρχομαι.

Θα πω και τούτο: Έρχονται τροπολογίες, οι οποίες είναι άσχετες, έρχονται τροπολογίες, οι οποίες είναι της τελευταίας στιγμής και για τις οποίες η Βουλή δεν έχει τη δυνατότητα να τοποθετηθεί. Προ ολίγων λεπτών έλαβα γνώση μιας τροπολογίας, που κατετέθη προ ολίγων ωρών, για θέματα ΟΑΕΔ. Αφορά προγράμματα, που θα ασκήσουν νέοι στον ΟΑΕΔ και αφορά και διορισμούς τριακοσίων εξήντα θέσεων στον ΟΑΕΔ.

Η τροπολογία αυτή τι σχέση έχει με το έγκλημα στον κυβερνοχώρο; Τι σχέση έχει με ποινικές διατάξεις; Τι σχέση έχει με οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το ηλεκτρονικό έγκλημα;

Θέλω να πω τούτο γι' αυτό το κομμάτι και θα τελειώσω. Έχουμε, λοιπόν, αυτή τη στιγμή προφανώς μια συμφωνία κυρίων μεταξύ των Υπουργών. Ο επισπεύδων Υπουργός δέχεται τροπολογίες άλλων σε άσχετο νομοσχέδιο και προφανώς ο Υπουργός, που εισαγάγει την άσχετη στο νομοσχέδιο τροπολογία, οφείλει την ανταπόδοση σε επόμενο δικό του νομοσχέδιο, στον Υπουργό που την αποδέχθηκε.

Δεν προάγουμε ούτε τη νομοθεσία, δεν προάγουμε ούτε τη δυνατότητα δημιουργίας συναινετικού κλίματος μέσα στην Αίθουσα της Βουλής και για κρίσιμες ακόμα διατάξεις.

Όμως, ας πάμε στο νομοσχέδιο, αυτό το οποίο μας απασχολεί. Εμείς έχουμε εκδηλώσει και από την επιτροπή ότι θα ψηφίσουμε επί της αρχής για τον λόγο ότι έστω και καθυστερημένα είναι μια διεθνής υποχρέωση της χώρας, η οποία συμπληρώνεται από την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θεωρούμε ότι και οι συναφείς διατάξεις, οι οποίες αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού

Κώδικα, αποτελούν ένα ενιαίο πλέον σύνολο και δεν μπορεί να μείνει αρρύθμιστη η εγκληματικότητα, το ηλεκτρονικό έγκλημα και ιδιαίτερα το διασυνοριακό, στο οποίο πολλές φορές οι εγκληματούντες έχουν δημιουργήσει πλέον προηγμένη τεχνολογία και ασθμαίνουν πολλές φορές το κράτος και οι δυνάμεις εκείνες, οι οποίες έχουν την εξουσία για την προστασία και την επιβολή του νόμου, ακολουθούν και τις περισσότερες φορές λαχανιάζουν χωρίς να μπορούν να προλάβουν. Όμως, χρειάζεται έστω και με αυτήν τη μορφή και με αυτήν την καθυστέρηση να υπάρχει η νομοθεσία.

Έχουμε ζητήματα, όμως, από τον ίδιο το νόμο. Ποια είναι τα ειδικότερα ζητήματα τα οποία τίθενται, ως εκτελεστικά; Πράγματι, με το δεύτερο άρθρο για τις ποινικές διατάξεις συμφωνούμε, διότι, δεν μπορεί, θα πρέπει και ο Ποινικός Κώδικας ο οποίος ισχύει στην Ελλάδα από το 1950, να συμπληρωθεί με τις αντίστοιχες διατάξεις, τις οποίες εισάγει ο Υπουργός Δικαιοσύνης: Παρακώλυση λειτουργίας πληροφοριακών συστημάτων, προσέλευση παιδιών για γενετήσιους λόγους, παράνομη πρόσβαση. Όλα αυτά είναι θετικά. Όμως, θα πρέπει να αντιμετωπιστούν κάποια στιγμή και στην τροποποίηση ή στη νέα σύνταξη του Ποινικού Κώδικα. Θα τα δούμε στη διαδρομή.

Συμφωνούμε και για τα θέματα άρσεως του απορρήτου. Βέβαια, έθεσα ένα θέμα εχθές και νομίζω ακόμα ότι θα πρέπει να δοθούν διευκρινίσεις σε σχέση με το άρθρο 4, όπου ορθώς ο Υπουργός –και το αποδέχομαι– καθόρισε ως αρμόδιον για τις κυρώσεις τον πρόεδρο της ΑΔΑΕ. Δεν είναι απολύτως συναφές το αντικείμενο, αλλά εν πάση περιπτώσει θα θεωρήσουμε ότι έχει περισσότερες εγγυήσεις ανεξαρτησίας η αρχή, ούτως ώστε να είναι και πλέον αντικειμενική, μη υποκείμενη ενδεχόμενα σε πιέσεις ή άλλες παρεμβάσεις.

Επειδή ετέθη και από τον κ. Παπαθεοδώρου το θεωρητικό πλέον ζήτημα: Έχουν ποινική ευθύνη τα νομικά πρόσωπα ή έμμεση μέσω των Διοικητικών Συμβουλίων; Εμείς πιστεύουμε ότι έχουν τα φυσικά πρόσωπα.

Είχα ζητήσει –και νομίζω ότι θα πρέπει να γίνει δεκτόν– να διευκρινιστεί ότι η ευθύνη νομικών προσώπων, τουλάχιστον για το ελληνικό δικαιοσύστημα, όπου δεν αναγνωρίζεται ευθύνη νομικών προσώπων από τον Ποινικό Κώδικα, αφορά διοικητικές κυρώσεις –αμιγώς διοικητικές κυρώσεις–, ούτως ώστε να μην μένει η εντύπωση σε εκείνους που δεν έχουν ιδιαίτερη ενασχόληση με το αντικείμενο, ότι τιμωρούνται ποινικά τα νομικά πρόσωπα.

Παράλληλα, επειδή εγείρονται πολλές φορές ζητήματα αστικής ευθύνης αποζημιώσεων από το κυβερνοέγκλημα, πρέπει να κηρυχθούν με ρητή διάταξη του νόμου τα νομικά πρόσωπα, των οποίων τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων, οι προσηθέντες, οι εντολοδόχοι, οι όποιοι ενεργούν στο όνομά τους, αστικώς υπεύθυνα, γιατί γνωρίζει καλύτερα ο Υπουργός από εμένα την έννοια της πολιτικής αγωγής, τη δυνατότητα του ποινικού δικαστηρίου να ελέγχει και να αποφασίζει και επί πολιτικών αξιώσεων πολλές φορές.

Νομίζω, λοιπόν, ότι χρειαζόμαστε στο άρθρο 4 μία ρητή συμπλήρωση ότι το νομικό πρόσωπο υπέχει ευθύνη με διοικητικά πρόστιμα για την εγκληματική του πράξη, ενώ υπέχει την ιδιότητα του αστικώς υπευθύνου στο ποινικό δικαστήριο. Ας δώσουμε και αυτή τη βοήθεια σε εκείνους, οι οποίοι θίγονται.

Για τα άρθρα 5, 6 και 7 δεν χρειάζεται να γίνει καμμία συζήτηση. Ακολουθούν τη σύμβαση και την οδηγία. Ορίζονται οι αρμόδιες αρχές. Δεν μπορεί να έχει κανείς –λογικά τουλάχιστον– καμμία αντίρρηση.

Έχω αντιρρήσεις, όμως –και τις έχω εκφράσει– για τα άρθρα 8 και 9: Παραγραφή υπό όρους και παύση ποινικής δίωξης και παραγραφή υπό όρους ανεκτέλεστων ποινών μέχρι έξι μήνες.

Έχω ζητήσει –θα γίνω κουραστικός, θα το επαναλάβω και σήμερα– να ορισθούν ποιες είναι οι παραβάσεις, οι οποίες επισύρουν τις χαμηλές αυτές ποινές σήμερα. Με το ποινικό μας σύστημα η ποινή των δύο ετών δεν λαμβάνεται υπ' όψιν ούτε από τους παραβάτες, τους εγκληματούντες. Διότι είτε υποχρεωτικά θα ανασταλεί, αν δεν έχει προηγούμενο μητρώο ή αν έχει, θα μετατραπεί σε χρηματική. Μάλιστα, λόγω της οικονομικής κρίσης, γνωρίζουμε και εμείς ότι τα δικαστήρια αναγνωρίζουν την οικονομική δυσκολία ακόμα και των παραβατών και η ημερήσια με-

τατροπή είναι πολύ χαμηλή.

Νομίζουμε, λοιπόν, ότι δεν έχει αξία να διατηρηθούν ως αξιόποινες οι πράξεις, οι οποίες επανειλημμένα έρχονται και παραγράφονται.

Θυμίζω τον ν. 1240/1982. Ήταν ένα πρωτοφανές νομοθέτημα για εκείνη την εποχή, όταν, αγαπητοί συνάδελφοι, η μετατροπή της ποινής στην αρχή ήταν μέχρι έξι μήνες και αργότερα έγινε στον ένα χρόνο. Πήγαιναν φυλακή και πολλοί σωφρονίζονταν.

Λοιπόν, θα πρέπει να αποποινικοποιηθούν αυτές οι πράξεις, να μετατραπούν σε χρηματικά πρόστιμα, να βρούμε τους αρμόδιους οι οποίοι θα κάνουν την έκθεση βεβαίωσης παράβασης και θα καταλογίζουν, να πηγαίνει στο δημόσιο ταμείο, να εισπράττεται, να αισθάνεται το ρίγος ο παραβάτης ότι θα πληρώσει, αν τελέσει πράξη.

Ενώ τώρα τι γίνεται; Με την παραγραφή υπό όρους τα βάζουμε στο αρχείο. Δεν έχουμε καμμία τιμωρία σε εκείνους που δεν έχουν δικαστεί ακόμα. Είναι γνωστές οι εκατοντάδες χιλιάδες εκκρεμών υποθέσεων στα ποινικά δικαστήρια, ιδιαίτερα των μεγάλων πόλεων. Θα τις βάλουμε στο αρχείο και θα πούμε: «Ναι, ξέρεις, άμα ξαναεγκλημάτσει θα τις ανασύρει ο εισαγγελέας».

Δεν έχει ανασυρθεί ποτέ καμμία διαχρονικά με όλους τους νόμους που ίσχυαν κι αυτό μου το απήντησε στην επιτροπή σε ερώτησή μου ευθεία, ο Γενικός Γραμματέας της Ενώσεως Δικαστών και Εισαγγελέων. Ουδμία ανασύρση δικογραφίας έγινε ποτέ, έστω κι αν κρίθηκε για την ίδια πράξη και καταδικάστηκε το ίδιο φυσικό πρόσωπο. Δεν υπάρχει λειτουργία και δυνατότητα να ανασύρονται.

Κοροϊδεύουμε τον εαυτό μας, διότι θέλουμε να αποσυμφόρουμε κατ' αυτόν τον τρόπο τα δικαστήρια και λέμε ότι ο εγκληματίας θα τιμωρηθεί και για την προηγούμενη σωρευτικά. Δεν υπάρχει δυνατότητα ούτε συσχέτισμού καν. Αυτά είναι δεδομένα όσο κι αν έχουμε φτάσει στην ηλεκτρονική εποχή, όσο ακόμη κι αν έχουμε φτάσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε υψηλό επίπεδο τεχνολογίας. Είναι προφάσεις εν αμαρτία.

Λοιπόν, ή αποποινικοποιούμε τις πράξεις οι οποίες σήμερα θεωρούνται ότι παραγράφονται και τις μεταφέρουμε σε διοικητικά πρόστιμα και παύουμε να κοροϊδεύουμε εαυτούς και αλλήλους, διαφορετικά εμείς δεν μπορούμε να ψηφίσουμε ανάλογες διατάξεις για τις οποίες και του χρόνου, κύριε Υπουργέ, αν συνεχιστεί, θα είστε υποχρεωμένοι να τις επαναφέρετε -σε έξι μήνες, σε ένα χρόνο;- μετά την απεργία των δικηγόρων, η οποία εύλογα κράτησε το μεγάλο διάστημα για τα φορολογικά και τα ασφαλιστικά τους θέματα. Είμαι σίγουρος ότι σε έξι μήνες θα αναγκαστεί το Υπουργείο Δικαιοσύνης να ξαναπαραγράψει αυτές τις μικρές παραβατικότητες.

Πάω παρακάτω στα άρθρα 10 και 11. Δεν το συζητώ ότι ως προς το 10 θα πρέπει να σταθούμε και να το δούμε. Αλλά η Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών πρέπει να έχει ένα υψηλό κύρος, πρέπει να βγάζει δικαστές, όχι μόνο αναγνώστες του νόμου, όχι μόνο εφαρμόστες του νόμου, αλλά και κοινωνικά ενταγμένους να αποτελούν τη ζώσα φωνή της κοινωνίας. Η απόδοση δικαιοσύνης δεν πρέπει να είναι μηχανιστική με την έννοια: μείζονα πρόταση ο νόμος, ελάσσονα πρόταση τα πραγματικά περιστατικά, όσο και σε όποια έκταση προέκυψαν, όπως παρουσιάστηκαν στο δικαστήριο.

Συμπέρασμα, το δία ταύτα: Η απόδοση δικαιοσύνης είναι μια πάρα πολύ σοβαρή υπόθεση. Οι Έλληνες δικαστές έχουν το επίπεδο να τη διατηρήσουν σε υψηλό βαθμό, όπως πλέον έχουμε πει ότι η μόνη καταφυγή είναι στη δικαιοσύνη πολλές φορές. Δεν απομένει τίποτα άλλο, αλλά δώστε τους με τις ρυθμίσεις για τη σχολή δικαστών και τα εφόδια για να προχωρήσουν.

Βεβαίως, για τα ζητήματα του άρθρου 11 που γίνονται και οι αρχαιρεσίες σε δύο μήνες και παρεμβαίνουμε με τροποποιήσεις στον Κώδικα Καταστάσεως των Δικαστικών Λειτουργιών, με κίνδυνο παρεμβάσεων και στο αποτέλεσμα ακόμα κατ' αυτόν τον τρόπο, εμείς δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε αυτό το άρθρο, γιατί θεωρούμε ότι ανεξάρτητα αν υπάρχει σκέψη, δημιουργεί τις προϋποθέσεις σκέψεων, ούτως ώστε κατ' ανάγκην θα φτάσουμε στις παρεμβάσεις και στις αρχαιρεσίες των δικαστών, αφού έχουμε πλέον ένα νομοθετικό πλαίσιο δύο μήνες πριν, που δημιουργεί τις προϋποθέσεις να μπορούμε να φωνάξουμε τον

Γιάννη ή τον Κώστα να συνεννοηθούμε. Και στο κάτω-κάτω και οι δικαστές άνθρωποι είναι. Κι αυτοί θέλουν να έχουν την ισχύ στα μεγάλα δικαστήρια και δεν νομίζω ότι τους βοηθάμε έτσι ή ότι συνεισφέρουμε στη διατήρηση υψηλού βαθμού ανεξαρτησίας.

Για το άρθρο 12, ναι, να συσταθούν οι επιτροπές, να γίνει η κωδικοποίηση. Θα τα δούμε αυτά στη διαδρομή. Το τι σημαίνει κωδικοποίηση, βέβαια, εμπειρικά θα σας πω ότι μπορεί να κρατάει χρόνια ή μπορεί να γίνεται και σύντομα με ηλεκτρονική μορφή πλέον από μια τράπεζα νομικών πληροφοριών.

Έχω πει για το ΕΣΠΑ, πώς κατασταπαλήθηκε για κωδικοποιήσεις διαφόρων τομέων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, εάν μου επιτρέπετε, θα κάνω χρήση της δευτερολογίας μου.

Με την παράταση ρυθμίσεων του ν. 4322, που περιέχεται στο άρθρο 15 είμαι κάθετα αντίθετος και έχω εξηγήσει το γιατί. Δεν συνεισφέρει στην αντεγκληματική πολιτική. Βλέπουμε ότι ενώ ο προηγούμενος νόμος του 2015, ο οποίος προέβλεπε αποσυμφόρηση των φυλακών, έρχεται μέσα σε έναν χρόνο η ανάγκη να παραταθεί και μάλιστα για δύο χρόνια, δηλαδή να περιλάβει ακόμα και περιπτώσεις, που η ποινή βρίσκεται στο στάδιο εκτελέσεως και δεν έχουν επιτευχθεί τα αποτελέσματα του ποινικού σωφρονισμού.

Και θα ανοίξουμε τις πόρτες από τις φυλακές να ελευθερώσουμε μεγάλο αριθμό κρατουμένων, στο όνομα της αποσυμφόρησης, γιατί το ελληνικό κράτος δείχνει συνεχώς αβελτηρία στην αντιμετώπιση του ζητήματος της λειτουργίας των φυλακών και το μόνο που κάνει είναι να ελευθερώνει.

Ε, όχι! Εμείς δεν μπορούμε να το πούμε αυτό. Έθεσα ένα ζήτημα στην επιτροπή δύο φορές, το ζήτημα του φόβου της κοινωνίας. Είτε θέλετε είτε όχι, η μεγάλη εγκληματικότητα στην Ελλάδα παρόρρεται από αλλοδαπούς πλέον, οι οποίοι πολλές φορές, θα το πω ευθέως, εισάγονται για να εγκληματήσουν με τη μορφή ληστειών, κλοπών κ.λπ..

Το λέω υπεύθυνα ότι εισάγονται, κύριε Υπουργέ. Εισάγονται ολόκληρα χωριά -δεν θέλω να ονομάσω τις χώρες- για να εγκληματήσουν!

Αυτό δεν μπορεί να γίνεται. Δεν μπορούμε να τους βγάζουμε στα τέσσερα χρόνια, όταν έχουμε μια ποινή δέκα ετών. Διότι, αφού στο σωφρονιστικό σύστημα έχει αποτύχει, δεν έχει τη δυνατότητα σωφρονισμού, δεν μπορούμε να τους βγάζουμε και να μπαίνουν από άλλες πόρτες στην Ελλάδα και να συνεχίζουν αυτή τη «λαμπρινή» δραστηριότητά τους.

Η κοινωνία φοβάται αυτή τη διάταξη και θα το πω ευθέως! Φοβάται γιατί έρχεται πλέον σε μια σύγκρουση, που είναι και σύγκρουση δικαιωμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου λίγο χρόνο ακόμα.

Οι πολίτες, που έχουν γίνει θύματα βίας υπολογίζουν τις μέρες αποφυλάκισης εκείνων, οι οποίοι έχουν εγκληματήσει σε βάρος τους. Λοιπόν, αυτό θα κάνουμε στο όνομα των ατομικών δικαιωμάτων ή των καταδικών από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Ατομικών Δικαιωμάτων;

Θα βρούμε, εάν θέλετε, άλλες λύσεις, αλλά όχι αυτό που γίνεται. Αποτελεί αίσχος και προσβολή της δικαιοσύνης, όταν επιβάλλει ποινές με αυτόν τον τρόπο. Κατά την άποψή μου, μάλιστα, είναι και αντισυνταγματική η επέμβαση στον νόμο, διότι η απαγγελία ποινής είναι απόδοση δικαιοσύνης, είναι δικαστική απόφαση, για την οποία δεν ξέρω εάν μπορούν η Κυβέρνηση και η Βουλή να επεμβαίνουν. Θα το εξετάσω.

Τέλος, για να μην καταχραστώ τον χρόνο, η εξουσιοδοτική διάταξη για την προστασία μαρτύρων είπα και χτες ότι είναι τόσο αόριστη, που το θέμα της προστασίας μαρτύρων έχει γίνει μια «καλή δουλίτσα»! Σταματώ εκεί, δεν εξηγώ γιατί το λέω.

Το τελευταίο και τραγικό είναι η παροχή ασυλίας σε εμπειρογνώμονες, την οποία βέβαια δεν πρέπει να έχουν, διότι θα έχουν τη διαχείριση ολόκληρης της δημόσιας περιουσίας, με το λεγόμενο υπερταμείο. Και θα τους παράσχουμε ασυλία με ποιο κρι-

τήριο; Με το εάν πληρούν τα εξωτερικά στοιχεία νομιμότητας; Τα εσωτερικά στοιχεία νομιμότητας ποιος θα τα ελέγχει; Πρέπει να τα ελέγχουν και τα ποινικά δικαστήρια.

Μάλιστα, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, την οποία όλοι παρακολουθούμε και όλοι σεβόμαστε τις γνωμοδοτήσεις της αναφέρει ότι η απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία θα αποτελεί τεκμήριο νομιμότητας είναι μαχητό τεκμήριο. Αυτό συμβαίνει γιατί δεν εξετάζει το Εκλεκτικό Συνέδριο τον δόλο, την αμέλεια και τον βαθμό της, παρά μόνο την τήρηση των δημοσιονομικών διατάξεων. Επομένως, δεν μπορεί να παράξει δεδικασμένο για την τέλεση ή μη πράξης αστικού ή ποινικού ενδιαφέροντος.

Νομίζουμε, λοιπόν, ότι αυτό το σημείο ανοίγει τον ασκό του Αιόλου για ασυλία και σε σειρά άλλων πράξεων, οι οποίες θα έρθουν αύριο-μεθαύριο και για τις τράπεζες και για πολλά άλλα πράγματα και με το περίγραμμα των εξωτερικών στοιχείων νομιμότητας θα μπορεί να γίνει ένα μεγάλο γλέντι.

Κύριε Πρόεδρε ευχαριστώ ιδιαίτερα για την ανοχή σας και τους συναδέλφους για την προσοχή τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εγώ ευχαριστώ, κύριε Καρρά.

Έχει ζητήσει τον λόγο η κ. Κεραμέως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι, ακόμα κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Αν από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους δεν θέλει κανένας τον λόγο, πάμε κατ' ανάγκην στους ομιλητές.

Τον λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Τζαμακλής Χαρίλαος, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΖΑΜΑΚΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από πολυετή αδράνεια της ελληνικής πολιτείας, συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο για την κύρωση της σύμβασης για το κυβερνοέγκλημα, αλλά και για τη μεταφορά της οδηγίας 2013/40 για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών.

Η σύμβαση για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο ήταν ένα πρωτοποριακό κείμενο για την εποχή του, το 2001. Κύρια επιδίωξη του είναι η θέσπιση κανόνων δικαίου, με σκοπό την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας στο διαδίκτυο. Καθιερώνει την υποχρέωση εναρμόνισης των ελληνικών νομοθεσιών σε θέματα εγκλημάτων στον κυβερνοχώρο. Η κύρωσή της σήμερα από την ελληνική Βουλή συνιστά μια πρωτοβουλία υψηλής σπουδαιότητας, δεδομένης της εξάπλωσης του διαδικτύου και των κινδύνων που επιφυλάσσει σε πολίτες, καταναλωτές και ευάλωτες ομάδες, όπως τα παιδιά.

Ο «θαυμαστός νέος κόσμος» του διαδικτύου είναι από καιρό εδώ. Το διαδίκτυο είναι πλέον στη ζωή όλων μας, από τις παιδικές ηλικίες μέχρι και τους πιο ηλικιωμένους, που έχουν καταφέρει να εξοικειωθούν, στην ιδιωτική και στη δημόσια σφαίρα, αλλά και στον επαγγελματικό στίβο της μεγάλης πλειοψηφία των πολιτών.

Η εσωτερική έννομη τάξη ωστόσο εμφάνιζε ένα έλλειμμα προστασίας απέναντι στο συγκεκριμένο πεδίο εγκληματικότητας. Στο ελληνικό δίκαιο τα κυβερνοεγκλήματα τιμωρούνται μέχρι και σήμερα κατά βάση με τις διατάξεις του ν.1805/1988, ο οποίος είχε εισάγει στα άρθρα 370Β, 370Γ, 386Α του Ποινικού Κώδικα τα εγκλήματα που διαπράττονται με ηλεκτρονικούς υπολογιστές, εφόσον βέβαια τέτοια αδικήματα διαπράττονται on line, κατά το ελληνικότερον.

Στην ελληνική νομοθεσία δεν υπάρχει νόμος που να αναφέρεται αποκλειστικά στο κυβερνοέγκλημα. Το κυβερνοέγκλημα όμως φέρει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που καθιστούν την ποινική του δίωξη δυσχερή:

Πρώτο χαρακτηριστικό η ταχύτητα. Η διάπραξη των σχετικών πράξεων λαμβάνει χώρα σε ελάχιστο χρόνο και συχνά δεν γίνεται αντιληπτή από το θύμα.

Δεύτερο χαρακτηριστικό η ευκολία. Η διάπραξη των σχετικών πράξεων είναι εύκολη και γίνεται από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή και τον οικείο χώρο του δράστη.

Τρίτο χαρακτηριστικό η ανωνυμία. Η διάπραξη κυβερνοεγκλημάτων εκμεταλλεύεται τη σχετική ανωνυμία, που προσφέρουν

ορισμένες τεχνολογικές υποδομές του διαδικτύου.

Τέταρτο χαρακτηριστικό ο διασυννοριακός χαρακτήρας. Οι προπαρασκευαστικές ενέργειες, οι πράξεις και τα αποτελέσματα του κυβερνοεγκλήματος συνήθως λαμβάνουν χώρα ταυτοχρόνως σε πολλές δικαιοδοσίες.

Πέμπτο χαρακτηριστικό η δυσχέρεια στη διερεύνηση των εγκλημάτων αυτών.

Έκτο χαρακτηριστικό η έλλειψη επαρκούς καταγραφής. Το μέγεθος των τελουμένων κυβερνοεγκλημάτων είναι δυσανάλογα μεγαλύτερο των καταγραφόμενων περιστατικών.

Κύριο χαρακτηριστικό της διεθνούς αυτής σύμβασης που θα ενισχύσει σημαντικά την προστασία από το κυβερνοέγκλημα είναι η υποχρέωση που αναλαμβάνουν τα κράτη-μέλη να ποινικοποιήσουν συγκεκριμένη συμπεριφορά στο διαδίκτυο, όπως είναι η διανομή πορνογραφικού υλικού στο ίντερνετ, η εμπλοκή του ενηλίκου σε ερωτική επαφή με τη χρήση του διαδικτύου, η αντιγραφή χωρίς δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας.

Επιπλέον, η σύμβαση στοχεύει, πρώτον, στη συμπλήρωση των δικονομικών διατάξεων που ισχύουν στα συμβαλλόμενα μέρη, προκειμένου να βελτιωθεί η δυνατότητα των δικαστικών και αστυνομικών αρχών να διεξάγουν τις έρευνές τους σε πραγματικό χρόνο, ώστε να συλλέγουν τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία στα γεωγραφικά όρια της εθνικής επικράτειας διάπραξης πριν τα στοιχεία αυτά χαθούν και, δεύτερον, στην προσαρμογή των κανόνων που περιγράφονται στις συμβάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με την έκδοση και τη δικαστική συνδρομή.

Ειδικότερα σημειώνεται ότι τιμωρούνται οι κάθε είδους παρεμβολές σε δεδομένα και συστήματα υπολογιστή, hackers, κλοπές δεδομένων κ.λπ. και τα διενεργούμενα μέσω συστημάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών αδικήματα. Ιδιαίτερα αυστηρή αντιμετώπιση γίνεται στα μέσω του διαδικτύου τελούμενα αδικήματα παιδικής πορνογραφίας.

Το τελευταίο είναι πολύ σημαντικό, δεδομένου ότι η γενετήσια εκμετάλλευση και η κακοποίηση των παιδιών έχουν αυξηθεί σε ανησυχητικές διαστάσεις, τόσο σε εθνικό όσο και διεθνές επίπεδο, εξαιτίας της αυξανόμενης χρήσης από τα παιδιά των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Οι εμπλεκόμενοι στο θέμα παράνομοι εκμεταλλεύονται τη διαφορά νομοθεσίας από κράτος σε κράτος, την οποία προσπαθεί η παρούσα οδηγία να εξαλείψει.

Τέλος, με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, ενισχύεται περαιτέρω η ποινική προστασία έναντι της παιδικής πορνογραφίας μέσω της τροποποίησης της υφιστάμενης διάταξης στο άρθρο 348Α' του Ποινικού Κώδικα. Περαιτέρω με τις ρυθμίσεις του σχεδίου σε συνδυασμό με εκείνες για το απόρρητο των επικοινωνιών, που ταυτόχρονα προωθεί το Υπουργείο Δικαιοσύνης, θα διασφαλιστεί κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο κάθε πολίτη από αδικήματα και επιθέσεις στην προσωπικότητά του που γίνονται μέσω των σύγχρονων ηλεκτρονικών συστημάτων.

Αναμφισβήτητο η κύρωση που συζητάμε σήμερα κάνει πραγματικότητα την εφαρμογή ενός βελτιωμένου επιπέδου προστασίας στον κυβερνοχώρο. Αποτελεί μια μεγάλη επιτυχία και ένα ισχυρό ελληνικό «ναι» μετά το ευρωπαϊκό «ναι» στην ενίσχυση της ασφάλειας της κοινωνίας της πληροφορίας και της προστασίας των πολιτών στη σημερινή ψηφιακή εποχή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αθανασίου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει ζητήσει από τα κράτη-μέλη να κυρώσουν και να εφαρμόσουν πλήρως τη Σύμβαση της 23ης Νοεμβρίου 2001 για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, από τις 4 Σεπτεμβρίου 2015.

Έχουν ζητήσει να μεταφέρουν «αμελλήτω» – αυτό το επίρρημα χρησιμοποιούν – στο εσωτερικό τους δίκαιο την οδηγία 2014/41 της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εντολή έρευνας σε ποινικές υποθέσεις, να διασφαλίσουν επαρκή δυναμικότητα και να διεκπεραιώσουν αιτήσεις αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής που συνδέονται με έρευνες στον κυβερνοχώρο. Τέλος, να διευκολύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών για να επιταχύνουν τις διαδικασίες

της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.

Συνεπώς, καλώς έρχεται η σύμβαση αυτή καθαυτή κατά το κύριο μέρος της για την κύρωσή της, ώστε να ενσωματωθεί στην ελληνική έννομη τάξη, γιατί η σύμβαση αυτή θέλει να προστατέψει έννομα αγαθά που παραβιάζονται, τα οποία είναι μεγάλης αξίας για την ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Οι αρχές αυτές, όπως αναφέρεται, είναι η αρχή της εμπιστευτικότητας, της διαθεσιμότητας και της ακεραιότητας των πληροφοριών. Σχηματοποιούνται δε τα εγκλήματα λόγω της ατέλειας των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, στα άρθρα 370Β' και 370Γ' σε τρεις κατηγορίες.

Είναι τα εγκλήματα μέσω του ηλεκτρονικού υπολογιστή, που συμπληρώνουν τα άρθρα που σας ανέφερα, τα εγκλήματα που σχετίζονται με το περιεχόμενο των ψηφιακών δεδομένων και τα εγκλήματα που έχουν σχέση με την επίθεση εναντίον των συστημάτων των πληροφοριών.

Αρα, λοιπόν, για να είναι επιτρεπτή η άρση του απορρήτου, προστέθηκαν τα συγκεκριμένα άρθρα στον Ποινικό Κώδικα και μάλιστα τιμωρούνται επιπλέον και ορθώς νομίζω και οι προπαρσκευαστικές πράξεις.

Πάμε τώρα στα άρθρα. Το άρθρο 4 αναφέρεται στις διοικητικές κυρώσεις σε νομικά πρόσωπα, όταν τα όργανα του νομικού προσώπου διαπράττουν πράξεις του νόμου αυτού. Μας απασχόλησε πολύ γιατί παρόμοια διάταξη είχε περάσει και στο νομοθέτημα για τον ρατσισμό.

Τότε η ευρωπαϊκή οδηγία προέβλεπε ότι πρέπει να τιμωρούνται και τα όργανα των νομικών προσώπων τα οποία τα εκπροσωπούν κατά το καταστατικό και συνεπώς πρέπει να τιμωρούνται, αν τα όργανα αυτά προβαίνουν σε ρατσιστικές ενέργειες. Συνεπώς δεν είναι άγνωστη διάταξη. Θα δείτε μια διαφορά.

Τι μας απασχόλησε τότε; Μας απασχολούσε η μορφή και ο χαρακτήρας των κυρώσεων που θα επιβάλει ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Πράγματι, με τη διάταξη αυτή –αναφέρομαι στο ν.4285/2014 κατά του ρατσισμού- δεν υπήρχε ανεξάρτητη αρχή που να εμπλέκεται και συνεπώς δόθηκε η αρμοδιότητα στον Υπουργό Δικαιοσύνης.

Αποτέλεσε, λοιπόν, έναν προβληματισμό αυτή. Αν, δηλαδή, η ποινή που υποβάλλεται στα νομικά πρόσωπα μπορεί να την υποβάλει ο Υπουργός, όπως είπε και ο κ. Τζαβάρας προηγουμένως –είπε για μια σύγχυση των αρμοδιοτήτων- αλλά και ο κ. Καρράς, γιατί παράλληλα και διαγιγνώσκει την ποινή ο Υπουργός και την επιβάλλει. Πληροφορούμαι ότι ο Υπουργός θα καταθέσει νομοτεχνική βελτίωση, οπότε δίδεται αυτό στην ΕΔΕ. Ευπρόσδεκτο είναι και αναμένουμε να δούμε την νομοτεχνική βελτίωση.

Στο άρθρο 8 για την εξάλειψη του αξιοποιήσιμου και την παύση των ποινικών διώξεων για πταίσματα και πλημμελήματα που έχουν τελεστεί μέχρι 31 Μαρτίου του 2016, όταν απειλεί ποινή φυλάκισης έως δύο έτη. Τέτοιες διατάξεις ο νομοθέτης τις έχει περάσει κατά καιρούς. Εδώ και οκτώ χρόνια περνάει για την αποσυμφόρηση των εισαγγελιών κυρίως, διότι εκεί εκκρεμούν οι υποθέσεις αυτές. Αλλά τότε προβλέπαμε, κύριε Υπουργέ, μέχρι ένα έτος. Δεν μπορώ να εξηγήσω σήμερα τι είναι αυτό που σας έκανε να ανεβάσετε το όριο και να παραγράφονται και τα αδικήματα μέχρι και να εξαλειφεται το αξιόποινο και για τα δύο χρόνια. Είχαμε πει στην επιτροπή, αν μπορούσατε να έχουμε στατιστικά στοιχεία, για να μπορέσουμε να εκτιμήσουμε.

Για το θέμα της μη εκτέλεσης ποινών έως έξι μήνες, πράγματι ο Έλληνας νομοθέτης, όπως και πολλοί άλλοι νομοθέτες άλλων χωρών προβλέπει αυτή την ποινή. Συνεπώς εν όψει και ότι και οι ομιλών την είχε επαναφέρει δεν θα μπορούσα να πω τίποτα περισσότερο. Είναι μια διάταξη, η οποία επαναλαμβάνεται από πολλούς προκατόχους μας.

Στο άρθρο 10, για τη Σχολή Δικαστών πληροφορούμαι ότι με τη νομοτεχνική βελτίωση η ξένη γλώσσα πάει στο 0,5. Ευπρόσδεκτο αυτό. Συνεπώς έγινε δεκτό το αίτημά μας και της Ενώσεως Δικαστικών στην επιτροπή.

Το άρθρο 11, το οποίο είναι και ένα πάρα πολύ βασικό άρθρο και δεν βλέπω να κάνετε καμμία τροποποίηση σε αυτό, ύστερα από αυτά που ακούστηκαν και από τους εισηγητές των κομμάτων, αλλά και από τις δικαστικές ενώσεις. Είναι αδιανόητο, κύριε

Υπουργέ. Ενώ συστήνεται η επιτροπή, η οποία θα αναμορφώσει τον Κώδικα Δικαστικών Λειτουργιών και τον Οργανισμό Δικαστηρίων, δεν μπορώ να αντιληφθώ τι χρειάζεται παραμονές εκλογών να τροποποιείτε δύο συγκεκριμένες διατάξεις. Είναι κάτι το οποίο το εντόπισαν και είχαν τις αντιρρήσεις τους και οι δικαστικές ενώσεις και το ενδιαφέρον τους μάλιστα εκδηλώνεται και σήμερα όταν παρακάλεσαν και παρευρίσκεται εδώ και ο Αντιπρόεδρος των δικαστικών ενώσεων, κ. Λυμπερόπουλος για να παρακολουθήσει αυτή την εξέλιξη, με την ελπίδα ότι θα φέρετε κάποια νομοτεχνική βελτίωση, ούτως ώστε να μην υπάρξουν αυτές οι παρεμβάσεις, οι οποίες γίνονται στον Οργανισμό Δικαστηρίων και όπως είπαν και άλλοι ομιλητές –και το λέω κι εγώ- θα είναι φωτογραφικές. Διότι, όσον αφορά την επανεκλογή είχαμε πει ότι αυτό δεν είναι σωστό να γίνεται παραμονές εκλογών. Για μένα δεν είναι σωστό. Να μη γίνεται ουδέποτε. Να μην υπάρξει τέτοια διάταξη. Διότι, αν δείτε την εισηγητική έκθεση όταν έγινε η διάταξη αυτή του Οργανισμού Δικαστηρίων, επί Υπουργίας Κουβελάκη, ο στόχος ήταν η απαγόρευση της επανεκλογής, για να αποφεύγονται οι ομαδοποιήσεις και –επιτρέψτε μου να πω- οι ρουσφετολογικές παροχές στους δικαστικούς λειτουργούς με την ελπίδα της επανεκλογής. Δεν μπορώ να καταλάβω τι έχει αυτή η διάταξη, πολύ περισσότερο που από τα δώδεκα ή δεκατρία δικαστήρια και εισαγγελίες που γίνονται εκλογές στην αυτοδιοίκηση, μόνο δύο έχουν δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι έχουν το δικαίωμα της επανεκλογής γιατί άλλοι έχουν προαχθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω κύριε Πρόεδρε, δεν θα κάνω δευτερολογία, δεν έχω να πω πολλά. Ένα λεπτό μόνο.

Δεν μπορώ να καταλάβω και παρακαλώ δείτε τη διάταξη αυτήν και να την αποσύρετε. Βέβαια, οι πληροφορίες λένε ότι ίσως να μην είναι πρωτοβουλία δικιά σας, αλλά του Αναπληρωτή Υπουργού, αλλά αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα. Πιστεύω ότι, αν ψηφιστεί, οι δύο δικαστές οι οποίοι έχουν αυτή την ευχέρεια να βάλουν υποψηφιότητα, σεβόμενοι το κύρος, την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης, αλλά και το προσωπικό τους κύρος, δεν θα θέσουν υποψηφιότητα. Είμαι βέβαιος ότι θα στηρίξουν την αυτοδιοίκηση με αυτόν τον τρόπο.

Η δεύτερη παρέμβαση που κάνετε είναι ότι μεταθέτετε τους αναπληρωτές προϊσταμένους. Και αυτό δεν είναι σωστό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ)

Διότι, υπάρχει περίπτωση, αν μετατεθούν με προαγωγή οι αναπληρωτές προϊστάμενοι, να γίνεται, σύμφωνα με τη διάταξη την οποία εισηγείστε, αναπληρωτής προϊστάμενος ο αρχαιότερος από αυτούς οι οποίοι δεν ήταν εκλόγιμοι. Μα, ο αρχαιότερος θα μπορεί να είναι αρχαιότερος του εκλεγέντος.

Αρα πρέπει να το δείτε και αυτό το ζήτημα. Και δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί μια διάταξη η οποία λειτούργησε όλα αυτά τα χρόνια τόσο σωστά, χωρίς να υπάρχει κανένα απολύτως πρόβλημα, θέλετε να την καταργήσετε.

Για το θέμα των ειρηνοδικών, να πω δυο λόγια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Αθανασίου, η κλεψύδρα έχει προ πολλού σωθεί.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε αλλά είναι πολύ βασικά τα θέματα αυτά. Δεν θα δευτερολογήσουμε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι πολλοί οι ομιλητές.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Είναι και σοβαρά θέματα αυτά, κύριε Πρόεδρε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Επίσης, έχουμε ακολουθήσει την πρακτική του να μην γίνεται πλέον συζήτηση διπλή, επί της αρχής και επί των άρθρων. Τις ενοποιούμε. Τουλάχιστον να δώσουμε λίγο χρόνο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τώρα, στο δέκατο τρίτο άρθρο με ένα νομοτεχνικό σφάλμα –γιατί περί αυτού πρόκειται- τροποποιείται το άρθρο 44 του ν.4356/2015, με το οποίο είχε δημιουργηθεί το Γραφείο Συντονιστού Καταστημάτων Κράτησης των Φυλακών.

Αυτό, όμως, που αποσιωπάται στην αιτιολογική έκθεση είναι

ότι πλέον γίνονται πιο συγκεκριμένα τα προσόντα του προϊστάμενου της Διεύθυνσης, ο οποίος πριν όφειλε να έχει εμπειρία από διοίκηση σε καταστήματα κράτησης, ενώ τώρα πρέπει να είναι πανεπιστημιακής μόρφωσης, οικονομικού ή διοικητικού. Η διάταξη αναφέρει μόνο για τα προσόντα και την εμπειρία «κατά προτίμηση», πράγμα το οποίο θα έπρεπε να είναι βασικό, δηλαδή η εμπειρία που πρέπει να έχει, λόγω του ευαίσθητου αντικείμενου.

Όσον αφορά το δέκατο πέμπτο άρθρο, θα δω τη νομοτεχνική βελτίωση. Δεν την έχετε φέρει ακόμη. Ελπίζω να μας ικανοποιεί. Όμως, ως έχει η διάταξη αυτή, δεν είναι σωστή. Δεν θέλω να πω βαριά έκφραση, ότι είναι απαράδεκτη, αλλά δεν είναι σωστή.

Και το έχουμε εντοπίσει και όταν ψηφιζόταν ο νόμος. Θυμάμαι ότι με τον ο ν.4322/2015 πέρασε αυτή η διάταξη. Μάλιστα, με την παράγραφο 3, στο τελευταίο εδάφιο, οι διατάξεις γίνονται ευνοϊκότερες για όσους έχουν καταδικαστεί σε κάθειρξη ως δέκα ετών. Και αυτοί που έχουν καταδικαστεί με πάνω από δέκα έτη, δηλαδή μέχρι είκοσι χρόνια -πράγμα που δεν υπήρχε μέχρι τώρα στην κείμενη νομοθεσία- μπορούν να απολυθούν με το ένα τρίτο όχι της πραγματικής πια έκτισης, αλλά και διά του ευεργετικού υπολογισμού. Θα βγαίνουν, λοιπόν, παιδόφιλοι και παιδεραστές και με ένα σωρό άλλα αδικήματα. Δεν ξέρω με την τροπολογία τι θα κάνετε.

Και ήθελα να ρωτήσω τους συναδέλφους των άλλων κομμάτων και ειδικά τους συγκυβερνώντες, τους ΑΝΕΛ, αν και λείπει τώρα εδώ ο εισηγητής. Συμφωνούν με αυτές τις διατάξεις; Θα τις ψηφίσουν; Οι ΑΝΕΛ, δηλαδή, θέλουν να βγαίνουν έξω οι παιδεραστές και όλοι αυτοί οι εγκληματίες οι οποίοι έχουν προκαλέσει το δημόσιο αίσθημα;

Τώρα, τα σχετικά με τους εξωτερικούς φρουρούς, έχουν ειπωθεί. Να μην τα επαναλάβω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Αθανασίου, υπάρχει ένας παραπάνω λόγος να μην επαναλάβετε αυτά που έχετε πει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Να πω μόνο για την απαλλαγή από ποινικές ευθύνες. Ένα μόνο θα πω για τις ποινικές ευθύνες για το υπερταμείο, που έχουν απαλλαγή. Είναι ένα ζήτημα το οποίο θέλει συζήτηση.

Όμως, εδώ, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είμαι υποχρεωμένος να σας διαβάσω από το βιβλιαράκι που βγάλατε «Η μαύρη βίβλος»- με το οποίο κατηγορούσατε τότε την κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ για «πλυντήριο αδικημάτων», όπου εμείς αναστέλλαμε ποινικές διώξεις όσο διαρκούσε η εξέταση. Κι εσείς τώρα φέρνετε διατάξεις με τις οποίες τούς απαλλάσσετε εντελώς.

Και αναφέρομαι στον ν.4141/2013 που είχε ψηφιστεί επί του προκατόχου μου, του κ. Ρουπακιάτη, σύμφωνα με το οποίο για τους πρώην και νυν, μελλοντικούς νόμιμους εκπροσώπους των εταιρειών υπό αποκρτικοποίηση αναστέλλεται η ποινική δίωξη. Μας λέγατε για «πλυντήρια». Σελίδα 61.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Είναι μεγάλο το βιβλίο, κύριε Αθανασίου. Είναι πολύ μεγάλο το βιβλίο και δεν αρκεί ο χρόνος. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Είναι βασικό αυτό. Τελειώνω. Μια πρόταση είναι.

Διαβάστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειδικά του ΣΥΡΙΖΑ. Πάρτε το βιβλιαράκι αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Έχετε πάρει χρόνο ειδικού αγορητή, κύριε Αθανασίου. Δεν γίνεται.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ούτε ο Τσε Ποτά, ο Υπουργός Προπαγάνδας του Μάο Τσε Τουνγκ, δεν θα τα έγραφε αυτά για να εφαρμολογούν τώρα.

Αυτός είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, αυτά έλεγε και αυτά πράττει σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιφυλάσσομαι αργότερα να απαντήσω επί της ουσίας στις παρατηρήσεις που έχουν γίνει, όταν και η σύνθεση της Ολομέλειας θα είναι αρκετά διαφορετική από τη σύνθεση της επιτροπής, στην οποία ήδη έχουμε συζητήσει κάποια πράγματα.

Όμως, προκειμένου να διανεμηθούν και να γίνουν έγκαιρα γνωστές στους Βουλευτές οι νομοτεχνικές βελτιώσεις τις οποίες προτείνω, περιορίζομαι τώρα μόνο στο να τις γνωστοποιήσω. Είναι γνωστές στα μέλη της επιτροπής. Δεν έχει αλλάξει κάτι. Ορισμένες είναι ακριβώς τεχνικές, αλλαγές λέξεων ή τίτλων που δεν έχουν ουσιαστική σημασία. Όμως, κάποιες απ' αυτές όντως έχουν χαρακτηριστικά βελτίωσης -και όχι μόνο τεχνικά- όπως είναι, για παράδειγμα, η αλλαγή του οργάνου, το οποίο επιβάλλει τα διοικητικά πρόστιμα στην περίπτωση των κυβερνοεγκλημάτων. Αντί του Υπουργού, ορίζεται πλέον ότι θα έχουμε αιτιολογημένη απόφαση για την επιβολή των προστίμων της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών.

Όντως -όπως και κατά τη διάρκεια της ομιλίας του κ. Αθανασίου προηγουμένως με νόημα επιβεβαιώσα- οι βαθμοί πλέον οι οποίοι θα δίδονται τόσο στα μαθήματα γενικής παιδείας, όσο και στην ξένη γλώσσα, θα έχουν συντελεστή 0,5 και όχι 0,2 για την εισαγωγή στη Σχολή Δικαστών.

Επίσης, με αυτή τη νομοτεχνική βελτίωση διορθώνεται και η διατύπωση της εξαίρεσης την οποία ήδη είχα υποστηρίξει με τροπολογία και ενώπιον της επιτροπής. Δηλαδή, με βάση και μία παρατήρηση που είχε γίνει που με άφησε να καταλάβω ότι ίσως είναι ασαφές το κείμενο του νόμου το οποίο προβλέπει εξαίρεση της εξαίρεσης, κ.λπ., προβλέπεται ειδικά ότι και στην υφ' όρον απόλυση, αλλά και στην προδικασία, θα επιβάλλεται η προφυλάκιση. Δεν υπάρχει εξαίρεση από την προσωρινή κράτηση όσων έχουν τελέσει κακουργήματα του άρθρου 339 και των παραγράφων που είναι κακουργηματικές και εφόσον η αναπηρία είναι άνω του 80% και όχι με βάση το 50% ή το 67%, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα.

Επιπλέον αυτών των νομοτεχνικών βελτιώσεων, καταθέτω και μία ακόμα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία προέκυψε από τη σημερινή συζήτηση. Πληροφορήθηκα ότι κατά τη διάρκεια της απουσίας μου επισημάνθηκε, ως πρόβλημα, ότι δεν εξαιρείται και η παραβίαση υποχρέωσης διατροφής ως έγκλημα του άρθρου 358 του Ποινικού Κώδικα από την παραγραφή υφ' όρον. Νομίζω ότι ήταν εύστοχη η παρατήρηση αυτή και επομένως η νομοτεχνική βελτίωση προσθέτει στις πολλές ούτως ή άλλως εξαιρέσεις από την υφ' όρους παραγραφή και το έγκλημα του άρθρου 358 του Ποινικού Κώδικα.

Καταθέτω τις νομοτεχνικές βελτιώσεις για τα Πρακτικά. Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Νικόλαος Παρασκευόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

Νομοτεχνική Βελτίωση

στο Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων
Δικαιωμάτων

«Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο και του Προσθέτου Πρωτοκόλλου της, σχετικά με την ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης, που διαπράττονται μέσω Συστημάτων Υπολογιστών- Μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο της οδηγίας 2013/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών και την αντικατάσταση της απόφασης – πλαισίου 2005/222/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ρυθμίσεις σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις».

1. Στην παράγραφο 3 του άρθρου Ένατου του Σχεδίου Νόμου μετά το αναφερόμενο άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται ο αριθμός άρθρου του Ποινικού Κώδικα «358».

Ο Υποβάλλων

Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Ν. Παρασκευόπουλος

Νομοτεχνικές Βελτιώσεις

στο Σχέδιο Νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων
Δικαιωμάτων

«Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο και του Προσθέτου Πρωτοκόλλου της, σχετικά με την ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης, που διαπράττονται μέσω Συστημάτων Υπολογιστών- Μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο της οδηγίας 2013/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών και την αντικατάσταση της απόφασης – πλαισίου 2005/222/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ρυθμίσεις σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις».

1. Στο άρθρο 292B παράγραφος 1 και 381^A παράγραφος 1 όπως εισάγονται με το άρθρο Δεύτερο του Σχεδίου Νόμου η φράση «ηλεκτρονικά δεδομένα» αντικαθίσταται από φράση «ψηφιακά δεδομένα».
2. Ο τίτλος του Άρθρου Τέταρτου του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο Τέταρτο (Άρθρο 11 Οδηγίας) Ευθύνη νομικών προσώπων».
3. Στην παρ. 1 του Άρθρου Τέταρτου του Σχεδίου Νόμου, η φράση «με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων» αντικαθίσταται από τη φράση «με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών».
4. Η φράση «μέσω ή» της παραγράφου 2 του πρώτου εδαφίου του άρθρου Τέταρτου του Σχεδίου Νόμου διαγράφεται.
5. Στο τέλος του άρθρου Όγδοου παράγραφος 5 του Σχεδίου Νόμου προστίθεται περίπτωση ιζ') ως εξής:

«ιζ') του νόμου 927/1979».
6. Η περίπτωση στ) της παραγράφου 5 του άρθρου Όγδοου του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «στ) των ά. 6 παρ. 4 και παρ. 6 του ν. 3213/2003»,
7. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου Ένατου του Σχεδίου Νόμου προστίθεται η φράση «καθώς και των νόμων 927/1979 (Α' 139) και 3304/2005(Α' 16)».
8. Στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του νόμου 3689/2008, όπως εισάγεται με την παράγραφο 1 του άρθρου Δέκατου του Σχεδίου Νόμου, η φράση «β) για το γραπτό δοκίμιο της ξένης γλώσσας δύο δέκατα (0,2)» αντικαθίσταται ως εξής: «β) για το γραπτό δοκίμιο της ξένης γλώσσας πέντε δέκατα (0,5)».

9. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου Δέκατου Πέμπτου «Παράταση ρυθμίσεων ν. 4322/2015» του Σχεδίου Νόμου αντικαθίστανται ως εξής:

1. Η παρ. 4 του άρθρου 12 του ν. 4322/2015 (Α' 42) αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στους καταδίκους που αποκτούν τις προϋποθέσεις των προηγούμενων παραγράφων μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και σε χρονικό διάστημα έως τις 28 Αυγούστου 2017. Εξαιρούνται από την παρούσα ρύθμιση όσοι έχουν καταδικασθεί για τα αδικήματα των περιπτώσεων α) και β) της παραγράφου 1 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα».

2. Οι παρ. 3 και 4 του άρθρου 14 του ν. 4322/2015 (Α' 42) αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Κρατούμενοι που κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος εκτίουν ποινή περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων που δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, εφόσον έχουν εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο τα δύο πέμπτα της ποινής. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται και αυτή που υπολογίστηκε ενεργητικά, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Η παρούσα διάταξη ισχύει και για τους κρατούμενους που θα αποκτήσουν τις ανωτέρω προϋποθέσεις σε χρονικό διάστημα έως τις 28 Αυγούστου 2017.

4. Κρατούμενοι που κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος εκτίουν ποινή περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων που υπερβαίνει τα δέκα έτη απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο της ανάκλησης χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα αν έχουν συμπληρώσει το ένα τρίτο έκτισης της ποινής που τους επιβλήθηκε. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται και αυτή που υπολογίστηκε ενεργητικά, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Η παρούσα διάταξη ισχύει και για τους κρατούμενους που θα αποκτήσουν τις ανωτέρω προϋποθέσεις σε χρονικό διάστημα μέχρι τις 28 Αυγούστου 2017. Από τις παραπάνω ρυθμίσεις εξαιρούνται όσοι έχουν καταδικασθεί για τα αδικήματα των περιπτώσεων α) και β) της παραγράφου 1 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα».

10. Οι παράγραφοι 1 και 2 της Τροπολογίας στο ως άνω Σχέδιο Νόμου με Γενικό Αριθμό 594 και Ειδικό αριθμό 37 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Το εδάφιο τρίτο της περίπτωσης β) της παραγράφου 3 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν έχει εφαρμογή σε υποδίκους που έχουν αναπηρία σε ποσοστό ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, όταν πρόκειται για τις περιπτώσεις α) και β) της παραγράφου 1 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα, ή εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, στις υπόλοιπες ως άνω περιπτώσεις κακουργημάτων».

2. Το εδάφιο έκτο της παραγράφου 4 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου για την προσωρινή κράτηση δεν εφαρμόζονται για κατηγορούμενους που έχουν αναπηρία σε ποσοστό ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, όταν πρόκειται για τις περιπτώσεις α) και β) της παραγράφου 1 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα, ή εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.».

Ο Υποβάλλων

Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Ν. Παρασκευόπουλος

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αμυράς, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βέβαια, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να ζητήσω κάποιες διευκρινίσεις για τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που είπατε, αλλά θα το δούμε στην πορεία.

Πρώτα απ' όλα πρέπει να ζητήσουμε από την Κυβέρνηση να σταματήσει αυτόν τον πρόχειρο τρόπο νομοθέτησης. Έχει γίνει μια διαδικασία μόνιμη και σταθερή το ότι σε κυρώσεις διεθνών συμβάσεων ή σε ενσωμάτωση ευρωπαϊκών οδηγιών έρχονται μίνι νομοσχέδια, τα οποία δεν έχουν περάσει από τη βάσανο των επιτροπών και την πλήρη και φυσιολογική κοινοβουλευτική διαδικασία.

Άρα σας ζητάμε να αντιμετωπίζετε τα θέματα ιδιαίτερα της αντιεγκληματικής πολιτικής με έναν συνολικό τρόπο και όχι με «μπαλώματα» ασύνδετα μεταξύ τους. Άλλωστε, σας θυμίζω ότι πριν από λίγους μήνες αυτό το Κοινοβούλιο ψήφισε τον ν.4322 για την αποσυμφόρηση των φυλακών. Τώρα έχουμε ένα μίνι τέτοιο νομοσχέδιο παρόμοιο με το προηγούμενο που είχατε ψηφίσει και βγήκε πολύς κόσμος και ντουινιάς από τις φυλακές, με αρκετά δυσάρεστα αποτελέσματα.

Εν πάση περιπτώσει, εδώ έχουμε να κάνουμε κάποιες παρατηρήσεις. Όσον αφορά το άρθρο 17, εχθές, κύριε Υπουργέ, δεχθήκατε πρόταση νομοτεχνικής βελτίωσης από όλα τα κόμματα, απ' όλες τις πτέρυγες για την εξωτερική φύλαξη και τα θυρωρεία των καταστημάτων κράτησης. Είπατε ότι το βλέπατε θετικά. Σήμερα το πρωί, αυτό πάει. Τι μεσολάβησε από το περασμένο βράδυ; Ποιος σας πίεσε; Ποιος σας επηρέασε; Ποιος σας κατηύθυνε στο να αγνοήσετε την κοινή σχεδόν πρόταση των κομμάτων, την οποία είχατε δει θετικά και να πάτε σε ένα άλλο καθεστώς;

Δεύτερον, πρέπει να πούμε κάποια πράγματα για τις τροπολογίες.

Όσον αφορά την τροπολογία με γενικό αριθμό 589 και ειδικό 35, σχετικά με το νομικό καθεστώς των μελών των ανεξάρτητων αρχών: Τι λέει αυτή η τροπολογία; Μας λέει ότι τώρα πια οι καθηγητές, οι ακαδημαϊκοί, που είναι μέλη ανεξάρτητων αρχών, θα μπορούν να εργάζονται στα πανεπιστήμιά τους, στα ακαδημαϊκά καθήκοντά τους και στα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Γιατί το κάνετε αυτό; Υποτίθεται ότι να είσαι μέλος ανεξάρτητης αρχής είναι πλήρους απασχόλησης εργασίας, υπεύθυνη και υψηλού προφίλ. Δηλαδή, μας λέτε να μην έχουν αντικίνητρο και να μην αποφεύγουν να έρθουν στις ανεξάρτητες αρχές γιατί θέλουν να ασκήσουν τα ακαδημαϊκά τους καθήκοντα. Ε, να τα ασκήσουν τότε τα ακαδημαϊκά τους καθήκοντα. Δεν μπορούν να είναι και καθηγητές και μέλη των ανεξάρτητων αρχών.

Εμείς μέχρι τώρα δεν είχαμε δει ούτε έναν ακαδημαϊκό να αρνείται να μπει σε μια ανεξάρτητη αρχή γιατί ήθελε να ακολουθήσει την ακαδημαϊκή καριέρα. Όσοι ήθελαν να το κάνουν αυτό, το έκαναν ούτως ή άλλως.

Άρα εμείς θεωρούμε ότι είναι λάθος αυτή η τροπολογία.

Επίσης, θα αναφερθώ στην τροπολογία με γενικό αριθμό 595 και ειδικό 38, για τη συμπλήρωση διατάξεων του Κώδικα Δικηγόρων. Εδώ θέλουμε να σας ρωτήσουμε: Έχετε ακούσει τον Δικηγορικό Σύλλογο της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, τους εκπροσώπους του δικαστικού χώρου; Υπήρξε κάποια συνεννόηση; Υπήρξε κάποια διαβούλευση; Και γιατί είναι αντικείμενο τροπολογίας και δεν έρχεται μέσα σε μια φυσιολογική διαδικασία; Όπως, για παράδειγμα, θα μπορούσα να πω εγώ, μία που περιμένει εδώ και πολύ καιρό ο νομικός κόσμος, τις αλλαγές στο Οικογενειακό Δίκαιο. Μια που το αναφέρω, τότε θα γίνουν αυτές οι αλλαγές; Πότε θα έρθουν προς συζήτηση; Υπάρχουν πολλά θέματα ανοικτά.

Η ευρωπαϊκή νομολογία προχωράει σε διάφορα ζητήματα, όπως στην κοινή επιμέλεια των τέκνων. Έχουμε μείνει πίσω. Υπάρχουν αποφάσεις ευρωπαϊκών δικαστηρίων. Ενημερώστε μας και για αυτό, κύριε Υπουργέ.

Επίσης, θα μιλήσω για την τροπολογία με γενικό αριθμό 594, για τα ποσοστά αναπηρίας. Είναι περιέργο. Είναι, θα έλεγα, πα-

ράλογο να θεωρείται το ποσοστό αναπηρίας 67% λόγος αποφυλάκισης, ενώ να μην θεωρείται λόγος μη προφυλάκισης. Ένας με 80%, με 90% ποσοστό αναπηρίας θα προφυλακίζεται, αλλά με 67% θα αποφυλακίζεται. Τι γίνεται εδώ; Είμαστε αρνητικοί σε αυτή την τροπολογία και θέλουμε εξηγήσεις.

Επίσης, θα μιλήσω για την τροπολογία με γενικό αριθμό 596 για τον ΟΑΕΔ. Δεν ξέρω εάν ο καλύτερος τρόπος για να αντιμετωπίσεις την ανεργία είναι να προσλάβεις τριακόσιους εξήντα ανθρώπους στον ίδιο τον ΟΑΕΔ, δηλαδή να δημιουργήσεις τριακόσιες εξήντα νέες οργανικές θέσεις εργασίας. Και αυτό με τροπολογία; Έτσι θα αντιμετωπίσουμε την ανεργία; Πού είναι το συνολικό σχέδιο; Πού είναι το συνολικό πρόγραμμα; Πού είναι η αιτιολόγηση, η τεκμηρίωση για αυτές τις τριακόσιες εξήντα νέες οργανικές θέσεις;

Επίσης, σε αυτή την τροπολογία, στο δεύτερο σκέλος, αναφέρεται ότι οι Υπουργοί θα αποφασίσουν οι ίδιοι τα κριτήρια για τη χρηματοδότηση κάποιων πακέτων κοινωφελούς εργασίας σε κάποια προγράμματα που κανείς δεν ξέρει τι ειδικότητες θα απασχοληθούν, με ποιες προϋποθέσεις, με ποια χρονικά όρια. Αυτά θα τα αποφασίζει ο Υπουργός.

Μα, τι είναι αυτός ο Υπουργός; Ποιος είναι; Ο σουλτάνος είναι; Όλα τα ξέρει; Δεν πρέπει να υπάρχουν άλλες διαδικασίες, πιο στέρεες, πιο διαφανείς; Δεν πρέπει να υπάρχει η διαδικασία του ελέγχου;

Αναφερόμενος τώρα στα ζητήματα του ψηφιακού κόσμου και του κυβερνοεγκλήματος, να πω ότι ο ψηφιακός κόσμος, ο διαδικτυακός κόσμος είναι όπως και η αληθινή ζωή: Θα βρεις μέσα και ευκαιρίες για να ενημερωθείς, για να πληροφορηθείς, για ταξίδια, για την ψυχαγωγία σου, για διά βίου μάθησης προγράμματα, για αγορές, για ευχαρίστηση, για χίλια δυο. Όπως και στην πραγματική ζωή, που είναι ένα «περιβόλι»: Θα βρεις και τα καλά, θα βρεις και τα άσχημα.

Βεβαίως, εδώ το έγκλημα και η παραβατικότητα που αναπτύσσεται μέσα από τον κυβερνοχώρο, είναι ιδιόμορφα, διότι οι παλαιότερες γενιές δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τα γεγονότα, μένουν πίσω και έτσι η ευθύνη τους έναντι των μελών της οικογενείας τους και ιδιαίτερα των παιδιών τους, μένει σιγά σιγά απροσπάτευτη, υποχωρεί.

Γι' αυτό, λοιπόν, χρειάζεται αναβάθμιση των εργαλείων της τεχνολογίας σε ατομικό, γονεϊκό και συλλογικό επίπεδο. Η υπεύθυνη χρήση είναι το σημαντικότερο. Η υπεύθυνη χρήση. Είτε είσαι γονιός είτε δεν είσαι, ειδικότερα για τα παιδιά σου θα πρέπει να βρεις τον τρόπο να παρακολουθείς τις εξελίξεις.

Και βέβαια εδώ δεν μπορώ παρά να θυμηθώ τον τρόπο με τον οποίο σχεδόν υποβαθμίστηκε από τη θέση του ο επικεφαλής της Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος κ. Σφακιανάκης. Ενημερώστε μας τι έχει γίνει με αυτή την υπόθεση. Ποιος έχει καταλάβει τη θέση του; Πού βρισκόμαστε; Κάντε μας έναν απολογισμό για την απόφασή σας -της Κυβέρνησης- εκείνης της περιόδου να καθαρέσετε στην ουσία, να υποβαθμίσετε έναν άνθρωπο που είχε κάνει τρομερή δουλειά σε έναν ευαίσθητο τομέα, στη Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, σώζοντας ζωές, βρίσκοντας εγκληματίες και πάνω από όλα δείχνοντας έναν δρόμο για το πώς πρέπει να λειτουργεί η δημόσια διοίκηση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστούμε, κύριε Αμυρά, και για την οικονομία του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Χατζησάββας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε μία κύρωση σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, πρωτόκολλα, ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής βίας και λοιπά. Στην πραγματικότητα, όμως, είναι άλλη μια ωμή παρέμβαση του υπερεθνικού οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη νομοθεσία των κρατών της Ευρώπης, με σκοπό τη διάλυση των εθνών ως κυρίαρχων.

Βέβαια, η Νέα Δημοκρατία το μόνο που είπε σε όλα αυτά είναι «επιτέλους το φέρατε». Δεκαπέντε χρόνια δεν είχε έρθει, άργησε και επιτέλους το φέρατε να περάσει για να σωθούμε.

Ξεκινώντας, λοιπόν, από τεχνικής άποψης, τα περισσότερα από αυτά που προβλέπει, είτε είναι ανέφικτα είτε είναι εντελώς γελοία, για κάποιον που έχει ασχοληθεί έστω και λίγο, χωρίς να

χρειάζεται να έχει σπουδάσει προγραμματισμό. Για παράδειγμα, μιλάει για επικοινωνία πληροφοριακών συστημάτων.

Αυτή η επικοινωνία, λοιπόν, των πληροφοριακών συστημάτων θα χαθεί στην πράξη, λόγω της ασυμβατότητας υλικού και λογισμικού. Ειδικά στην Ελλάδα θα είναι παντελώς ανέφικτος ο συντονισμός τους.

Ακόμα, μιλάει για έναν ιδεατό έλεγχο των αποθηκευμένων δεδομένων. Αποθηκευμένων δεδομένων που στη σημερινή κοινωνία; Στο διαδικτυακό νέφος; Σε αποσπώμενες συσκευές ή σε web servers, οι οποίοι είναι ανώνυμοι και διασκορπισμένοι σε ολόκληρο τον κόσμο; Προβλέπει προστασία από διαδικτυακές επιθέσεις, το λεγόμενο «hacking».

Είστε σίγουροι, κύριε Υπουργέ, ότι δεν χάκαραν τη σελίδα σας και ότι δεν άλλαξαν οι χάκερς υπέρ τους αυτά που αναφέρονται εδώ; Για παράδειγμα, λέει ότι θα έχουν ελαφρυντικά, εάν δεν έχει συγκροτηθεί και χρησιμοποιηθεί ειδικό λογισμικό για να κάνουν τις επιθέσεις.

Ξέρετε, ζούμε σε μια εποχή του λογισμικού ανοικτού κώδικα. Όλοι στα κινητά μας έχουμε android. Κατεβάζουμε εφαρμογές νομίζοντας ότι ξέρουμε τι κάνουν οι εφαρμογές αυτές. Όμως, μπορεί από πίσω να υποκρίνεται ένα 99% ακόμα λειτουργιών, τις οποίες δεν γνωρίζει κανένας.

Εντάξει, μπορεί εμείς να μην κληθούμε στο δικαστήριο –εμείς θα κληθούμε, εσείς εννώ με το «εμείς»-, αλλά αν κληθεί κάποιος, ο άλλος θα ισχυριστεί ότι εγώ δεν γνώριζα τι έκανε αυτή η εφαρμογή και τη χρησιμοποιούσα καλοπροαίρετα. Αλλά έκανα «hacking».

Ακόμα λέει ότι δεν ποινικοποιείται η χρήση αυτού του λογισμικού, εάν γίνεται για δοκιμές. Αφήνει, δηλαδή, μία πίσω πόρτα και ως δικαιολογία πάλι στο δικαστήριο, αλλά κυρίως για τη χρήση των ασφαλών εφαρμογών, αυτών των ιδίων ως «δούρειους ίππους» στην ασφάλεια είτε εθνικών οργανισμών είτε βιομηχανικών.

Το κυριότερο από όλα είναι το ελαφρυντικό που παρέχει σε αυτούς οι οποίοι θα κάνουν το «hacking», την υποκλοπή, αλλά δεν θα καταστρέψουν, λέει, δεδομένα. Ξέρετε, η πιο καλή αμειβόμενη βιομηχανική, αλλά και σε επίπεδο εθνικής ασφάλειας, διαδικτυακή επίθεση σήμερα δεν είναι η καταστροφή της πληροφορίας, αλλά η κτήση της πληροφορίας, αφήνοντας τον ιδιοκτήτη της να πιστεύει ότι είναι απόρρητη.

Υποκλέπουν, λοιπόν, αυτή την πληροφορία, τη χρησιμοποιούν και αν εσείς τους πιάσετε και δεν έχουν κάνει κάποια καταστροφή, αυτό είναι ελαφρυντικό. Για παράδειγμα, ο Σύνουτεν, ο οποίος υπέκλεψε όλα τα αρχεία της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, έχει αυτό το ελαφρυντικό. Άρα ο οποιοσδήποτε υποκλέψει στοιχεία από κάποια ελληνική υπηρεσία ή κάποιον οργανισμό και τα δημοσιεύσει, αλλά δεν τα έχει παραποιήσει, θα έχει αυτό το ελαφρυντικό.

Τώρα, περνάμε στα σημεία για τον ρατσισμό και την ξενοφοβία, δηλαδή για τη Χρυσή Αυγή αυτό που νομοθετείτε. «Κάθε γραπτό, εικόνα ή άλλη έκφραση ιδεών που στηρίζουν, προάγουν μίσος, διάκριση, βία κατά ατόμων, ομάδας, με βάση τη φυλή, το χρώμα, την καταγωγή, την εθνική προέλευση, τη θρησκεία». Για ιδεολογία; Αυτοί που στοχοποιούν για ιδεολογία στο διαδίκτυο, θα διώκονται, όταν σε site όπως είναι το indymedia, αλλά και σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης, στοχοποιείται ο αρχηγός της Χρυσής Αυγής, στοχοποιούνται οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής, στοχοποιούνται στελέχη της Χρυσής Αυγής. Τα γραφεία μας δέχονται συνεχώς επιθέσεις. Βγάζουν βίντεο με τη συνοδεία της Αστυνομίας που πάνε και τα χτυπάνε. Αυτοί θα διώκονται;

Βέβαια, περνάμε και στο επόμενο επίπεδο, αυτοί που στοχοποιούν τους ψηφοφόρους της Χρυσής Αυγής. Έχω εδώ πέρα κάποια αποσπάσματα από σελίδες στο διαδίκτυο, έγκυρες, αλλά και από μια γνωστή τραγουδίστρια στον χώρο σας τέλος πάντων, η οποία λέει: «Κτήνη, αλήτες, σας δόθηκε σημασία. Να πεθάνετε φασίστες, μέλη και ψηφοφόροι».

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά τα σχετικά αποσπάσματα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Χατζηράββας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα αποσπάσματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τέτοιες δημοσιεύσεις θα διώκονται; Η στοχοποίηση με βάση το επάγγελμα, εάν, δηλαδή, φοράς εθνόσημο, είσαι αστυνομικός ή στρατιωτικός και σε στοχοποιούν στο διαδίκτυο, αυτά θα διώκονται;

Τι είναι ρατσισμός και εθνικιστικό έγκλημα, τέλος πάντων, για εσάς στο διαδίκτυο, σε αυτή τη ζυγαριά τα οποία τα βάζετε και τα ζυγίζετε; Εάν βλέπεις τη σημαία σου να κυματίζει, ακούς τον εθνικό ύμνο και δακρύζεις, είναι εθνικιστικό; Όχι, άμα το κάνει ο Ομπάμα, ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, ας πούμε, δεν είναι. Άμα το κάνει, όμως, ένας Έλληνας, είναι εθνικιστικό και φασιστικό να βλέπεις την ελληνική σημαία και να δακρύζεις.

Εάν αναπαράγεις λόγους αγωνιστών της ράτσας τους, όπως είναι ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ο Μοχάμεντ Άλι, είναι ρατσιστικό και εθνικιστικό; Εάν γράφεις, όμως, στίχους του Μακρυγιάννη, του Κολοκοτρώνη, του Ίωνα Δραγούμη, του Περικλή Γιαννόπουλου, του Καζαντζάκη ακόμα, για τη ράτσα και για τη φυλή, θα είναι ρατσιστικό και ξενοφοβικό. Αυτός ο νόμος, όμως, υπάρχει. Υπάρχει εδώ και καιρό. Μόνο που εφαρμόζεται μόνο σε Έλληνες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εικόνες με σημαίες, με κοινοβουλευτικό περιεχόμενο, εμένα εδώ να μιλάω, σε αυτό το έδρανο το σηκώνω σε κάποια σελίδα και μου το κατεβάζουν σαν ρατσιστικό.

Ποιοι μπορούν, όμως, να εκφράζονται ελεύθερα; Μπορούν να εκφράζονται ελεύθερα οι ανθέλληνες Αλβανοί στον ελληνικό στρατό κάνοντας το σήμα της μεγάλης Αλβανίας; Αυτοί μπορούν. Ο Φίλης να αμφισβητεί τη Γενοκτονία των Ποντίων; Μπορεί. Οι τζιχαντιστές που πυροβολούν κόσμο σε συναυλίες, που πατάνε κόσμο με το φορτηγό; Μπορούν να έχουν και σελίδες, να έχουν και social media. Αυτοί που αποκεφαλίζουν ιερείς; Μπορούν. Αυτοί που έσφαξαν ένα δωδεκάχρονο παιδάκι και ακόμα και σήμερα ο λογαριασμός τους στο Facebook είναι ενεργός, παραδείγματος χάριν, θα διώκονται; Θα κατεβαίνουν αυτοί οι λογαριασμοί;

Και το κυριότερο από όλα, αυτοί που λοιδορούν και στοχοποιούν συναγωνιστές της Χρυσής Αυγής –έχουμε δυο νεκρούς, χίλιες μέρες συμπλήρωσαν και δεν έχουν βρεθεί ακόμα οι δολοφόνοι- όταν θα κάνουν ανακοινώσεις, θα διώκονται με αυτόν εδώ τον νόμο;

Ε, λοιπόν, για όλους αυτούς τους νόμους, ο κόσμος θα πάει και θα ψηφίσει Χρυσή Αυγή, γιατί η Χρυσή Αυγή και μπορεί και δεν θα κάνει για πάντα υπομονή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Κατρούγκαλος, για να παρουσιάσει τις τροπολογίες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρόκειται για τρεις τροπολογίες ουσιαστικά, σε συνέχεια των χθεσινών ανακοινώσεων του Πρωθυπουργού για το νέο κοινωνικό κράτος και της αντίληψης που έχουμε εμείς για αυτό, δηλαδή ότι θέλουμε στη θέση αποασματικών ρυθμίσεων, που αντανάκλασαν τον πελατειακό χαρακτήρα του παλαιού πολιτικού συστήματος, να θέσουμε μια νέα αντίληψη που έχει ως σκοπό την καθολικότητα και τη συμπληρωματικότητα των σχετικών παροχών, αυτό που λέμε «απελευθέρωση από τον φόβο».

Οι ρυθμίσεις που φέρνουμε τώρα, αφορούν τον τομέα της εργασίας και ειδικά την προσπάθεια αντιμετώπισης της ανεργίας και το ΕΚΑΣ.

Ως προς την ανεργία εισάγουμε ορισμένες διορθωτικές παρεμβάσεις στα προγράμματα απασχόλησης, τα λεγόμενα «κοινωνικά προγράμματα», με βασικό, νέο χαρακτηριστικό ότι υπάρχει η δυνατότητα να παρέχεται η σχετική εργασία, εκτός από δήμους, σε σχολεία, νοσοκομεία, υπηρεσίες νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και υπηρεσίες Υπουργείων, όπως επίσης και να υπάρχει συμπληρωματική χρηματοδότηση από εθνικούς πόρους, πέραν αυτών που μπορούμε να εξασφαλίσουμε από κοινοτικούς.

Επίσης, υπάρχει μια ειδική πρόβλεψη για παράταση ειδικά προγραμμάτων που αφορούν σε υπηρεσίες σχετικές με ανάγκες μεταναστών ή προσφύγων λόγω του οξυμένου γνωστού προβλήματος που υπάρχει.

Για το ΕΚΑΣ, η πρόβλεψη η οποία εισάγεται έχει ουσιαστικά δύο σκέλη. Το πρώτο έχει γενικό χαρακτήρα και θα ισχύει για όλους τους δικαιούχους ή πρώην δικαιούχους του ΕΚΑΣ μέχρι την αντικατάστασή του από το νέο σύστημα που προβλέπει η ασφαλιστική μεταρρύθμιση, δηλαδή των επανυπολογισμού με συμπερίληψη εθνικής σύνταξης μετά το 2018.

Η πρόβλεψη αυτή, λοιπόν, αφορά, πρώτον, την πλήρη απαλλαγή από τη φαρμακευτική δαπάνη όσων παύουν να είναι δικαιούχοι, δεύτερον, τη συνέχιση παροχής σε αυτούς που έχουν αναπηρία άνω του 80% και, τρίτον, σε περίπτωση που η απώλεια του επιδόματος αφορούσε και τους δύο συζύγους, να συνεχίζεται να καταβάλλεται ισόποση παροχή σε αυτόν που έχει το μικρότερο εισόδημα.

Υπάρχουν και δύο ειδικές ρυθμίσεις για το 2016. Είναι ειδικές γιατί του χρόνου θα τροποποιηθεί ο τρόπος προσαρμογής του ΕΚΑΣ. Προβλέπουν για όσους έχουν απώλεια επιδόματος άνω των τριάντα μηνιαίως, την απαλλαγή τους από τη συμμετοχή, την εισφορά υπέρ υγείας, υπέρ ΕΟΠΥΥ 6%. Επίσης, υπάρχει η πρόβλεψη για τη χορήγηση προπληρωμένης κάρτας αλληλεγγύης σε όλους όσοι έχουν απώλεια παροχής ανώτερη των 115 ευρώ με παροχή ισόποση με το 30% της απώλειας.

Υπολογίζουμε ότι με αυτόν τον τρόπο καλύπτουμε το 40% έως 70% των απωλειών που υπέστησαν οι δικαιούχοι του ΕΚΑΣ. Ελπίζουμε στο μέλλον και με συμπληρωματικά μέτρα να μπορέσουμε να καλύψουμε αυτή τη χαίνουσα πληγή στην ελληνική κοινωνία που, όπως ξέρετε, δεν ήταν αντικείμενο της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης η κατάληξη της, αλλά ήταν από τα πράγματα που δεν μπορέσαμε να αποφύγουμε στο πλαίσιο του αναγκαστικού συμβιβασμού του Ιουλίου της προηγούμενης χρονιάς, κάτι που είχε προαναγγελθεί άλλωστε και από την προηγούμενη κυβέρνηση μέσω του e-mail Χαρδούβελη.

Αυτό που κάνουμε εμείς είναι αφ'ενός ως προς το στρατηγικό επίπεδο να αντικαθιστούμε το ΕΚΑΣ μ' ένα πληρέστερο μέτρο όπως είναι η εθνική σύνταξη και να εισάγουμε αυτά τα αναγκαστικά και αναγκαία μέτρα ανακούφισης γι' αυτούς που θα πρέπει να ανακουφισουμε μέχρις ότου έρθει το τέλος το 2018 και δουν την πλήρη εφαρμογή της μεταρρύθμισης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Μεγαλοοικονόμου από την Ένωση Κεντρώων.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα μια διευκρίνιση επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Υπουργέ, μπορείτε να διευκρινίσετε σε ποια τροπολογία αναφέρονται οι ρυθμίσεις για το ΕΚΑΣ; Εμείς βλέπουμε την 596/39, η οποία αναφέρεται πράγματι στα προγράμματα κοινωφελούς χαρακτήρα και κυρίως στην πρόσληψη τριακοσίων εξήντα νέων ανθρώπων με νέες οργανικές θέσεις στο δημόσιο, αλλά αυτό για το ΕΚΑΣ σε ποια τροπολογία είναι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είναι τρεις τροπολογίες. Ευτυχώς που μιλήσατε, γιατί προανήγγειλα την τρίτη, αλλά δεν την ανέφερα. Αφορά παράταση της προθεσμίας για τη ρύθμιση του αγγελιόδημου. Εγώ τις έχω μπροστά μου από τη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης, όμως δεν έχω τον αριθμό. Θα μου δώσετε τη δυνατότητα να ρωτήσω και να επανέλθω για να σας δώσω ...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Πάντως δεν έχουν κατατεθεί αυτή τη στιγμή οι εν λόγω τροπολογίες.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Άρα δεν έχουν κατατεθεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Η ενημέρωση η οποία μου έγινε είναι ότι θα κατατίθεντο τη στιγμή που θα μιλούσα. Εφόσον δεν έχει γίνει αυτό...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μιλάτε στη Βουλή χωρίς να έ-

χουν κατατεθεί;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ζητώ συγγνώμη εκ μέρους της Κυβέρνησης.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει και ένα όριο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μιλάει ο Υπουργός στη Βουλή χωρίς να έχουν κατατεθεί οι τροπολογίες;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Υπουργέ, με όλον τον σεβασμό, υπάρχει και ένα όριο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έχουμε πει, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτά δεν θα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, παρακαλώ. Μιλάει η Κοινοβουλευτική σας Εκπρόσωπος. Σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Έχετε δίκιο, κύριοι συνάδελφοι. Κι εγώ είχα την αίσθηση ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Συνέβη κι αυτό! Να το γράψουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Τζαβάρα, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Έχετε δίκιο. Είχα την αίσθηση ότι έχουν κατατεθεί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Καταγράψατε μεγάλο σκορ εναντίον του πελατειακού παλιού συστήματος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Τζαβάρα, σεβαστείτε την Κοινοβουλευτική σας Εκπρόσωπο. Συνέχεια απευθύνεστε εκτός...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Με συγχωρείτε. Αντιλαμβάνεστε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ξέρετε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τέρμα. Τελεία!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ακούμε να αναπτύσσεται τροπολογία που δεν την έχουμε πάρει και δεν έχει κατατεθεί;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Υπάρχει απόλυτος σεβασμός στην κοινοβουλευτική διαδικασία εκ μέρους όλων μας. Υπάρχει, όπως αντιλαμβάνεστε, και η ανάγκη άμεσης ανακούφισης των ανθρώπων που έχουν χάσει το ΕΚΑΣ. Από την πρώτη Αυγούστου πρόκειται να ισχύσει αυτή η ρύθμιση. Προφανώς πρόκειται για μια κακή συνεννόηση με τη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όταν τις καταθέσετε, κύριε Υπουργέ, θα πάρετε τον λόγο. Εντάξει; Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Η κ. Μεγαλοοικονόμου έχει τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, η ποινικοποίηση συγκεκριμένων συμπεριφορών, έτσι όπως τυποποιούνται στη σχετική σύμβαση που επικυρώνεται σήμερα, είναι ακόμα μια απόδειξη βραδύτητας με την οποία κινούμαστε, με δεδομένο ότι ο χώρος του διαδικτύου είναι πολύ πιο ταχύς από την κανονική ζωή.

Δεν έπρεπε να περιμένουμε την ευρωπαϊκή νομοθεσία για να εντάξουμε στο δικαίό μας σύστημα ποινική νομοθεσία για εγκληματικές συμπεριφορές στο διαδίκτυο. Αλλά όπως έλεγαν και οι παππούδες μας «κάλλιο αργά παρά ποτέ».

Η κυβερνοεγκληματικότητα πλήττει βέβαια και την Ελλάδα, τους πολίτες της, τα νομικά πρόσωπα και το ίδιο το κράτος. Ήταν αδύνατο να αντιμετωπιστεί με τον ισχύοντα ποινικό νόμο. Οι εισαγγελικές αρχές για την προστασία των θυμάτων κατέφευγαν σε νομικούς ακροβατισμούς και για αυτόν τον λόγο τις περισσότερες φορές οι δράστες συνήθως αθωνόνταν. Άρα η ενσωμάτωση της σύμβασης στο Ελληνικό Δίκαιο είναι πέρα για πέρα αναγκαία.

Το σχόλιο μου επί του νομοσχεδίου είναι ότι έπρεπε και προβλεπόταν μέθοδος επεξήγησης όλων αυτών των λεπτομερειών τεχνικών όρων που αναφέρονταν οι δικαστές και οι εισαγγελείς της χώρας, ώστε οι δικαστικές αρχές να είναι έτοιμες να αρχίσουν τέτοιου είδους υποθέσεις. Είναι σαφές ότι το έγκλημα είναι

πάντα ένα βήμα μπροστά από τις δικωτικές αρχές. Μάλιστα όταν μιλάμε για τον χώρο του ίντερνετ, που τα γεγονότα εξελίσσονται ακόμα πιο γρήγορα, τότε θα πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι οι μελλοντικοί δράστες έχουν βρει ήδη τρόπους να μην εντοπίζονται ποτέ.

Τα συστήματα πληροφοριών και η ομαλή λειτουργία των δικτύων είναι περισσότερο ευάλωτα τη σημερινή εποχή από ποτέ. Μπορεί ο οποιοσδήποτε από την άλλη άκρη του κόσμου να επεμβαίνει σε συστήματα πολιτών, επιχειρήσεων, αλλά και του ίδιου του κράτους. Μας έχουν αποδείξει πολλές φορές ότι νεαροί χάρκερς εισβάλλουν στα συστήματα ακόμα και της τεχνολογικά προηγμένης Αμερικής.

Αρα η σκέψη μου κατατείνει ότι καλά η θεσμοθέτηση και η συγκεκριμενοποίηση των παραβάσεων, αλλά καλύτερα θα ήταν να προλαβαίνουμε πάρα να τιμωρούμε. Καλύτερα είναι να προλαβαίνουμε μια κυβερνοεπίθεση, παρά να τιμωρούμε τον δράστη, ο οποίος μπορεί να μην συλληφθεί ποτέ, γιατί μπορεί να βρίσκεται στην άλλη άκρη του κόσμου, οπότε μπορεί να μην τον γνωρίζουμε.

Έτσι, εκτός από την νομοθέτηση ποινικών νόμων, θα πρέπει να δούμε πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τις αρχές με την πρόσληψη εξειδικευμένων προανακριτικών υπαλλήλων και την εξειδίκευση των ήδη υπαρχόντων, με τη συνεργασία των αστυνομικών και πολλών προανακριτικών αρχών, με τις ευρωπαϊκές και αμερικανικές αρχές που είναι σαφώς πιο εξειδικευμένοι, με τη διαρκή υποστήριξη και με τα απαραίτητα κονδύλια, αφού η πρόληψη ενός εγκλήματος μπορεί να αποφέρει πολλαπλάσιο κέρδος από τη μετέπειτα καταδίκη και την αναζήτηση ευθυνών και ενδεχόμενων απωλειών.

Αναφορικά τώρα προς τις διατάξεις που θεσπίζουμε, στο άρθρο 8 εξαλείφεται το αξιόποινο και παύει η δίωξη συγκεκριμένων εγκλημάτων που χαρακτηρίζονται ως ήσσονος σημασίας. Είναι η δεύτερη φορά που συμβαίνει αυτό. Και διερωτώμαι για ποιους λόγους μπορεί να συμβαίνει. Σας ενημέρωσαν οι δικαστικές αρχές της χώρας ότι δεν μπορούν να διεκπεραιώσουν αυτές τις υποθέσεις; Σας ρώτησαν γιατί δίνετε μια γενική χάρη σε ένα μεγάλο μέρος κατηγορουμένων; Εάν ο νομοθέτης πράγματι θεωρεί ότι τα αδικήματα αυτά είναι μειωμένης ποινικής αξίας, ας τα καταργήσουμε. Ας επιβάλλετε μόνο χρηματικές ποινές. Αλλά η συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση δεν αιτιολογείται επαρκώς.

Και ένα άλλο ερώτημα: Γιατί επιλέξατε ως χρόνο εξαίεψης του αξιόποινου την 31-3-2016; Γιατί αυτή η ημερομηνία και όχι κάποια άλλη; Παραδείγματος χάριν, η 31-12-2015 ή η 31-5-2016. Γιατί επιλέξατε την 31-3-2016;

Περαιτέρω σχετικά με αυτή τη διάταξη, η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αναφέρει ότι θα εξοικονομηθούν δαπάνες από την παύση των διώξεων και την ουσιαστική κατάργηση στην εξέλιξη των δικαστικών, χωρίς να εξειδικεύει περαιτέρω τη έκθεση σε ποια βάση το στηρίζει.

Κατά την άποψή μου, θα χαθούν χρήματα από το δημόσιο, από τις χρηματικές ποινές, τα δικαστικά έξοδα, τα παράβολα των δικηγόρων που δεν θα πληρωθούν ποτέ. Πέρα λοιπόν του ηθικού ζητήματος, θα υπάρξει και οικονομικό.

Ως προς το άρθρο 8, το άρθρο 9 αλλά και το άρθρο 15, μου δίνετε μια αίσθηση ανομίας, προσωπικά. Ότι μπορεί ο καθένας να κάνει ό,τι θέλει και εν τέλει ότι κάτι μαγικό θα γίνει και ο δράστης θα απαλλαχθεί. Σε κάθε δίκη όμως, εκτός από τον κατηγορούμενο, υπάρχει και το θύμα. Ο νομοθέτης πρέπει να κρατάει ίσες αποστάσεις ως προς το θύμα και ως προς το θύτη.

Το άρθρο 15 για την αποσυμφόρηση των φυλακών είναι μια διάταξη με την οποία διαπιστώνεται πάλι αποτυχία του σωφρονιστικού συστήματος. Βεβαίως και δεν περίμενα η Κυβέρνησή σας να λύσει τα προβλήματα τόσων χρόνων. Αλλά ερωτώ. Γιατί πάλι να χαρίζουμε χρόνια σε σκληρούς εγκληματίες; Υπάρχει ένα σχέδιο για το μέλλον που θα μπορού να το ανεχθώ. Αλλά πολύ φοβάμαι ότι αυτή η παράταση της ρύθμισης θα γίνει συνήθεια. Και όσο πιο πολύ θα αποτυγχάνει το σωφρονιστικό σύστημα, τόσο πιο πολύ θα σκληραίνει το έγκλημα, αφού κάποιος όταν καταδικάζεται για δεκαπέντε χρόνια, θα εκτίει ποινή πέντε χρόνια. Εξάλλου, όταν η παρέμβαση στον χρόνο αποφυλάκισης είναι τόσο βαθιά και ουσιαστική, τίθεται θέμα κατά πόσο τελικώς θα

παρεμβαίνουμε εμείς ως νομοθετική εξουσία στη δικαστική απόφαση. Όταν ο δικαστής αποφασίζει ότι κάποιος πρέπει να σταλεί για δέκα χρόνια σε ένα σωφρονιστικό κατάστημα, έχει συγκεκριμένα περιστατικά μπροστά του και δεν γνωρίζει ότι μπορεί να επέμβει ο νομοθέτης και να τον αποφυλακίσει νωρίτερα.

Αν θέλουμε αποσυμφόρηση των φυλακών, ας εφαρμοστούν ψηφισμένες διατάξεις όπως είναι αυτή με το βραχιολάκι, που μειωμένη απήχηση έχει, όπως πληροφορούμαι. Ίσως θα πρέπει να γίνει μια συνολική, μια ουσιαστική συζήτηση για τα θέματα σωφρονιστικής αντεγκληματικής πολιτικής και όχι, όπως σήμερα, μια πιεστική συζήτηση επί μιας ευρωπαϊκής σύμβασης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, ο κ. Λαγός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Ξεκινώντας τη συζήτηση, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα γεγονός που αποτελεί για άλλη μια φορά πρόκληση εις υγείαν των κοροϊδών του ελληνικού λαού.

Βγήκε χθες ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο Τσίπρας, και είπε ότι σε αυτούς που θα παίρνουν μέσα από το πορτοφόλι τους, μέσα από την τσέπη τους, 300 ευρώ, 350 ευρώ, 400 ευρώ –στην ουσία τους τα παρακρατούν με το έτσι θέλω– θα πηγαίνει και θα τους δίνει μια κάρτα αλληλεγγύης των 25 ευρώ, των 20 ευρώ για να πηγαίνουν να παίρνουν το χαρτζιλίκι τους και να πηγαίνουν να παίρνουν κανένα μπουκάλι γάλα οι άνθρωποι αυτοί, μήπως και μπορέσουν να ταΐσουν την οικογένειά τους, το παιδί τους. Ποια οικογένειά τους να ταΐσουν με τα 25 και τα 30 ευρώ;

Αυτό ήρθε και μας το είπε και το έβγαλαν τα κρατικά κανάλια κυρίως, τα οποία θυμίζουν παλαιά Σοβιετική Ένωση. Αυτή τη διαδικασία έχει πλέον η ελληνική τηλεόραση, τα κρατικά κανάλια. Το έβγαλαν σε ισχύ διαγγέλματος για να μας πουν τι καλός που είναι ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση της πατρίδας μας, αντί να ντρέπονται γι' αυτά που κάνουν. Παίρνουν και τα τελευταία κομμάτια που έχουν απομείνει στον Έλληνα εργαζόμενο, τον διασώζουν τελείως και μετά του λέει «θα σου δώσουμε και ένα χαρτζιλίκι».

Ποιος είναι ο Πρωθυπουργός, ποια είναι η ελληνική Κυβέρνηση που μπορεί να αποφασίζει αν θα βάλει τους Έλληνες πολίτες να αρχίσουν να πένονται με το έτσι θέλω; Όλοι αυτοί που είχαν εργαστεί στο κάτω-κάτω, αυτοί που περιμένουν να πάρουν τις συντάξεις τους δεν τα είχαν μισακά τα λεφτά. Τα είχαν πληρώσει από την τσέπη τους. Τα είχαν πληρώσει με την προϋπόθεση, όταν συμπληρώσουν τα όρια ηλικίας, να τα πάρουν πίσω. Είναι τρομερό και αηδιαστικό αυτό που συμβαίνει από τις κυβερνήσεις της πατρίδας μας όλα αυτά τα τελευταία χρόνια και σήμερα από την συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Με τι δένει αυτό; Δένει με την τροπολογία που έφεραν αυτοί οι επαίσχυντοι, αυτοί που δεν ντρέπονται καθόλου, άρον-άρον την Τετάρτη το απόγευμα με γενικό αριθμό 592 και ειδικό αριθμό 113. Στις 27 Ιουλίου έγινε αυτό. Εχθές. Η τροπολογία αυτή τι λέει; Λέει ότι, ενώ κόβουμε τα λεφτά στους συνταξιούχους, ενώ έχουμε ξεφτιλίσει τον Έλληνα πολίτη, ο Πρωθυπουργός, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, οι Υπουργοί Οικονομικών, Εθνικής Αμύνης, Εξωτερικών, όλοι αυτοί θα μπορού να πηγαίνουν ταξιδάκια και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Ακούστε, λοιπόν, εδώ Έλληνες πολίτες, όταν σας τα κόβουν εσάς, θα πηγαίνουν αυτοί ταξιδάκια, θα μένουν σε πεντάστερα ξενοδοχεία και όλα αυτά θα τα πληρώνει ο ελληνικός λαός. Είναι ο ίδιος ο ελληνικός λαός στον οποίο βάζουμε το χέρι τους οι Πρωθυπουργοί και οι Υπουργοί στην τσέπη του, στο παντελόνι του και του παίρνουν από μέσα τα πενήνταευρα και τα εικοσάευρα και ό,τι του έχει απομείνει. Είναι οι ίδιοι, λοιπόν, αυτοί οι θρασυτατοί που φέρνουν αυτές τις τροπολογίες και τις περνούν και μάλιστα στη ζούλα, μέσα στο καλοκαίρι σαν τους κοινούς λωποδύτες, γιατί οι λωποδύτες κινούνται έτσι και δεν λένε αυτά που κάνουν και τα περνούν κρυφά. Και είναι μία «ελληνική Βουλή», η οποία νομοθετεί και δεν αντιδρά σε αυτό που γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, να αποφεύγετε κάποιους χαρακτηρισμούς που δεν αρμόζουν στο Σώμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Και λίγα λέω! Και πολύ λίγα λέω! Να παίρνετε τα λεφτά -όχι εσείς, προσωπικά- αλλά η Κυβέρνηση τα πενηντάρικά και να λέει «θα σας δώσω χαρτζιλίκι δέκα ευρώ» και οι άλλοι να κάνουν τροπολογία, για να πάνε άρον-άρον ταξιδάκια; Και μάλιστα, την τροπολογία αυτή -για να τα μαθαίνει ο Έλληνας πολίτης- την έφεραν με τη ρύθμιση της επείγουσας, γιατί την Παρασκευή θα πάει ταξιδάκι ο Τσίπρας με τον Καμμένο στην Πάρο, με κάποια δικαιολογία, με κάποια πρόφαση που έχουν, θα πάρουν και μια κουστωδία ανθρώπων μαζί, εις υγείαν του κορόιδου. Και θα πάνε, λοιπόν, εκεί όλοι αυτοί, εξήντα-εβδομήντα νοματαίοι, θα μείνουν σε πεντάστερα ξενοδοχεία, τα οποία έχουν κλείσει, και θα τα πληρώνει ο ελληνικός λαός. Και μας λέτε τώρα εμάς να είμαστε ήρεμοι σε όλα αυτά που γίνονται. Δεν γίνεται να είμαστε ήρεμοι. Αν γίνουμε ήρεμοι με όλα αυτά που βλέπουμε, πάει να πει ότι κάτι δεν πάει καλά.

Γιατί, λοιπόν, αυτοί οι Υπουργοί που έχουν και μεγάλες περιουσίες, οι Πρωθυπουργοί που ξέρουμε ότι έχουν είκοσι-τριάντα σπιτία ο καθένας, παίρνουν κομματική επιδότηση τόσα χρόνια; Δεν τις έχουν κόψει τις κομματικές επιδοτήσεις σαν την Χρυσή Αυγή. Γιατί δεν τα βάζουν από την τσέπη τους τα χρήματα αυτά; Γιατί παίρνουν κουστωδίες εξήντα και εβδομήντα ανθρώπων να πάνε; Τι αποδεικνύουν; Και στο κάτω-κάτω το κράτος να λειτουργούσε με κοινωνική πρόνοια και να σεβόταν τον Έλληνα πολίτη και να μην τον έστελνε στα σκουπίδια να ψάχνει να βρει φαγητό, να λέγαμε εντάξει, ας το κάνουν κι αυτοί γιατί το κράτος ευημερεί. Μα σήμερα που ο Έλληνας περνά αυτές τις δυσκολίες, αυτοί πηγαίνουν ταξίδια μεταξύ τους; Πώς γίνεται αυτό; Πώς δεν ντρέπονται να το κάνουν;

Επαναλαμβάνω, χθες το απόγευμα έγινε αυτό και πέρασε και ψηφίστηκε. Και την Παρασκευή θα ξεκινήσουν αυτοί οι άνθρωποι να πάνε κρουαζιέρα στην Πάρο και ο ελληνικός λαός ψάχνει να βρει τι θα κάνει. Πού θα βρει ένα πακέτο μακαρόνια για να ζήσει την οικογένειά του. Πού θα φθάσει αυτό το ζήτημα; Αλλά φαίνεται ότι στην ελληνική κοινωνία σήμερα, στο ελληνικό κράτος, πρέπει να είσαι ή Υπουργός ή Πρωθυπουργός με τους κολαούζους που έχουν ή λαθρομετανάστες. Σε κάποιους από αυτούς μπορούμε να βοηθήσουμε και να δώσουμε πράγματα. Στον απλό Έλληνα πολίτη μόνο κλέβουμε, μόνο παίρνουμε. Και έχει το θράσος, επαναλαμβάνω, ο Πρωθυπουργός να βγαίνει χθες και να κάνει διάγγελμα ότι θα βοηθήσει τον Έλληνα πολίτη.

Ας πάμε και στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο που συζητάμε, για τα εγκλήματα στον κυβερνοχώρο, για το τι είναι ρατσιστικό, ξενοφοβικό. Και να ξεκινήσουμε να πούμε, μήπως είναι ρατσιστικό να διωκόμαστε εμείς για ομιλίες που έχουμε κάνει; Πριν από είκοσι μέρες, περίπου ένα μήνα, ήρθε μια άρση ασυλίας εδώ κάποιων Βουλευτών της Χρυσής Αυγής για ομιλίες. Τα λέγαμε εδώ, εσείς φυσικά δεν ακούτε, ούτε μας ενδιαφέρει ούτε τα λέμε για εσάς, τα λέμε για τους Έλληνες πολίτες, για να ακούσουν.

Μήπως είναι ρατσιστικό όταν εμείς, Βουλευτές εκλεγμένοι, δεν έχουμε το δικαίωμα να κάνουμε ομιλία; Και μάλιστα, όταν η ομιλία που κάνουμε είναι πάνω σε αυτές τις γραμμές που έχουμε σαν κόμμα. Δεν λέγαμε τίποτα άλλο. Δεν λέγαμε ούτε να σκοτώσουμε κανέναν, ούτε να κυνηγήσουμε κανέναν. Εμείς λέγαμε ότι θα διεκδικήσουμε ένα μεγάλο ποσοστό σαν Χρυσή Αυγή, προκειμένου με νόμιμα μέσα και νόμιμους τρόπους οι λαθρομετανάστες να γυρίσουν στην πατρίδα τους. Αυτά λέμε και γι' αυτό μας ψηφίζουν πεντακόσιες χιλιάδες Ελλήνων. Δηλαδή, είμαστε το μοναδικό κόμμα, το οποίο μετά τις εκλογές κάνει αυτό που λέει πριν τις εκλογές και γι' αυτό διωκόμαστε. Ενώ, αν εμείς λέγαμε άλλα πριν τις εκλογές, παίρναμε τις ψήφους του ελληνικού λαού και εν συνεχεία τους κοροϊδεύαμε, κάναμε διάφορα μαγικά, ταχυδακτυλουργικά, τότε θα ήμασταν μια χαρά κι εμείς. Θα ήμασταν κι εμείς εδώ του συνταγματικού τόξου. Αυτό είναι που σας πειράζει.

Μήπως, λοιπόν, είναι αυτό πολιτική δίωξη και ρατσιστική συμπεριφορά; Μήπως είναι ρατσιστική συμπεριφορά το να δίνετε όλοι εσείς στέγη και τρόφιμα μόνο στους λαθρομετανάστες; Μήπως είναι ρατσιστικό στα hot spots που έχετε δημιουργήσει να πρέπει να μπαίνουν μόνο λαθρομετανάστες μέσα και όταν πηγαίνει κάποιος Έλληνας να ζητήσει μια μερίδα φαγητό, από το Πέραμα, από το Κερατσίνι -γιατί είναι οι περιοχές που ζω εγώ,

αλλά φυσικά παντού γίνεται αυτό το πράγμα- και πηγαίνουν να ζητήσουν μία μερίδα φαγητό, από αυτά που ο ελληνικός λαός πληρώνει, να τους λένε ότι «δεν γίνεται, γιατί η εντολή που έχουμε είναι να τα δώσουμε μόνο στους λαθρομετανάστες»; Μήπως αυτός είναι ρατσισμός; Για να σας δούμε τώρα; Ή μήπως είναι ρατσισμός το ότι εμείς δίναμε τρόφιμα και κάναμε συσσίτια σε Έλληνες πολίτες;

Γιατί εσείς αυτό το ονομάσατε ρατσιστικό. Άρα ρατσιστικό στην Ελλάδα είναι αν η Χρυσή Αυγή πάρει τα χρήματα των Βουλευτών -των Βουλευτών της επαναλαμβάνω, όχι τα χρήματα που έχουμε κλέψει από κάποιον ούτε κομματικές επιδοτήσεις που παίρνουμε από το κράτος και από τις τράπεζες, που ανακεφαλαιοποιούμε πάλι μετά εμείς- και τα δώσουμε σε Έλληνες συμπολίτες μας. Γιατί αυτό έχουμε πει εμείς. Πριν τις εκλογές λέγαμε ότι τα λεφτά του ελληνικού λαού θα γυρίσουν πίσω στον ελληνικό λαό και αυτό το πράττουμε.

Αυτό, λοιπόν, είναι ρατσιστικό. Όταν εσείς δίνετε λεφτά και μαζεύετε τρόφιμα και στιδήποτε μόνο για λαθρομετανάστες, αυτό δεν είναι ρατσιστικό. Αυτό είναι δημοκρατικό. Αυτή είναι η δημοκρατία που έχετε φτιάξει εδώ μέσα.

Μήπως είναι ρατσιστικό το να μιλάνε πάνω στη Θράκη κάποιον Βουλευτές, του ελληνικού, κατά τα άλλα Κοινοβουλίου, ή διάφορα στελέχη που δηλώνουν Τούρκοι; Δηλώνουν Τούρκοι οι άνθρωποι αυτοί κι εμείς ντρεπόμαστε που δεν αντιδράει το ελληνικό κράτος. Μήπως, όταν μιλάνε για τουρκική μειονότητα κι ότι τους συμπεριφέρεται άσχημα η Ελλάδα, αυτή είναι ρατσιστική συμπεριφορά; Λέω μήπως είναι ρατσιστική συμπεριφορά αυτό; Μήπως, όμως, αν βγούμε εμείς και το πούμε αυτό, καταδικαζόμαστε ως φασίστες;

Μήπως, όταν Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου φωτογραφίζονται κάτω από τη σημαία της, δήθεν, ανεξάρτητης δυτικής Θράκης κι ότι όταν πηγαίνουν στο τουρκικό προξενείο ή στην Άγκυρα και δηλώνουν την «ταλαιπωρία που υφίστανται οι Τούρκοι» -Τούρκοι στη Θράκη μας, από πού κι ως πού-, καταπατούν κάθε διεθνή σύμβαση, κάθε κανόνα δικαίου, κάνοντας ό,τι θέλουν; Τι είναι αυτό το πράγμα; Μήπως είναι ρατσιστικό αυτό;

Μήπως είναι ρατσιστικό, όταν το indymedia -αναφέρθηκε προηγουμένως και ο συναγωνιστής ο Χρήστος Χατζησάββας- βγαίνει και αναφέρει ονοματεπώνυμα Βουλευτών, στελεχών, απλών αθών ανθρώπων, οι οποίοι δεν έχουν κάνει τίποτα πλην τού να ψηφίζουν Χρυσή Αυγή; Είναι ρατσιστικό αυτό ή μήπως είναι ρατσιστικό όταν εμείς βγαίνουμε και τα καταγγέλλουμε αυτά;

Είναι ρατσιστικό, όταν εμείς βγαίνουμε και καταγγέλλουμε ότι ο γιος του Υπουργού, του Σκουρλέτη, μας κάνει επίθεση στα γραφεία και συλλαμβάνεται; Ακούστε τώρα εδώ τι γίνεται. Αυτός είναι αντιεξουσιαστής. Σε ποιον; Στο εξουσιαστή μπαμπά. Ο μπαμπάς είναι η εξουσία, αυτός είναι η αντιεξουσία. Και πάει η μαμά, που είναι κόρη εφοπλιστή, και τον παίρνει με την πόρσε έξω από τη ΓΑΔΑ. Κι εσείς είστε το δημοκρατικό τόξο κι εμείς είμαστε φασίστες τώρα. Αυτό συμβαίνει εδώ πέρα. Μήπως είναι ρατσιστικό αυτό που συμβαίνει;

Μήπως είναι ρατσιστικό, όταν βγαίνουμε και λέμε τις απόψεις μας και μας κλείνουν τα μικρόφωνα, φωνάζετε τους φρούραρχους, φέρνετε τα MAT, θα στείλετε τα ΕΚΑΜ σε λίγο, για να μας βγάλετε έξω; Εμείς αυτά λέμε, όταν γίνονται εκλογές, και με αυτά που λέμε μας ψηφίζει όλο και μεγαλύτερο κομμάτι του ελληνικού λαού. Θέλετε δεν θέλετε, αυτή είναι η δημοκρατία που εσείς ευαγγελίζεστε στο κάτω κάτω.

Πώς, λοιπόν, μας κατηγορείτε γιατί εμείς λέμε αυτά; Να μας κατηγορούσατε αν κάναμε άλλα. Δεν έχετε μάθει, όμως, έτσι. Εσείς έχετε μάθει ότι το να λέτε άλλα μετά είναι πολιτική. Εμείς έχουμε μάθει ότι το να λέμε άλλα μετά είναι παλιανθρωπιά. Το να λέμε τα ίδια και πριν και μετά είναι αυτό που μας πρεσβεύει, είναι οι αρχές και οι αξίες που έχουμε σαν χρυσαυγίτες.

Μήπως είναι ρατσιστικό όταν κάποιον παλιόπαϊδα -για να μην πω καμιά άλλη έκφραση- βγαίνουν όποτε θέλουν ανά την επικράτεια και καίνε την ελληνική σημαία; Μήπως είναι ρατσιστική και φυλετική κίνηση αυτή; Μήπως αυτά τα πράγματα έχουν να κάνουν εις βάρος του ελληνικού κράτους, του ελληνικού έθνους; Εκεί υπάρχει ρατσισμός; Μάλλον όχι, έτσι; Δεν πρέπει να υπάρχει ρατσισμός εκεί.

Και με το ίντερνέτ που έχουμε, ζούμε την εποχή του «μεγάλου αδελφού». Ζούμε έναν «μεγάλο αδελφό», ο οποίος παρακολουθεί τους πάντες και τα πάντα ή τουλάχιστον προσπαθεί να παρακολουθήσει τους πάντες και τα πάντα. Οποιοσδήποτε έχει διαφορετική άποψη από την κρατούσα σήμερα στην ελληνική κοινωνία, αυτή που έχετε διαμορφώσει εσείς, οι ινστρούχτορες, θα κυνηγηθεί, θα διωχθεί, θα λοιδορηθεί και θα μπει και στη φυλακή, όπως συνέβη με εμάς.

Επίσης, είδαμε να συζητάτε εδώ μέσα για τις άρσεις των τηλεφωνικών απορρήτων. Εμείς, σαν Χρυσή Αυγή, τα ζήσαμε αυτά. Δεν χρειάζεται να νομοθετείτε για να τα κάνετε. Εκεί που θέλετε να κάνετε έτσι κι αλλιώς. Σε εμάς, χωρίς να υπάρχει τίποτα που να έχει ψηφιστεί τότε, χωρίς να υπάρχει κανένας νόμος, κανένα σχέδιο, καμμία εφαρμογή δικαίου, παρακολουθούσατε τα τηλέφωνα μας και για κακή σας τύχη δεν αποδείχθηκε τίποτα. Για κακή σας τύχη, αποδείχθηκε ότι ήμασταν πεντακάθαροι. Και βγάζατε μετά κάτι συνομιλίες που λέγαμε τι φαγητό κάναμε στο σπίτι μας.

Και μάλιστα, έβγαιναν τα κανάλια εκείνο το βράδυ –τα κανάλια του Αλαφούζου, που ήρθε χθες στην εξεταστική επιτροπή και είχε σκύψει τα μάτια στον συναγωνιστή μας τον Κασιδάρη, γιατί δεν μπορούσε να απαντήσει- και με βαρύγδουπους τίτλους «είδηση σοκ» -λέει- ανέφεραν αυτά τα πράγματα.

Δεν είχαμε, όμως, καμμία κακουρηγηματική, καμμία παραβατική συνομιλία! Εμάς μας παρακολουθήσατε, παρακολουθούσατε τα τηλέφωνα μας, τους υπολογιστές μας, το τι λέγαμε στους δικούς μας ανθρώπους και δεν σας βγήκε τίποτα. Είμαστε Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου, θέλετε δεν θέλετε.

Φανταστείτε, λοιπόν, τι μπορείτε να κάνετε σε έναν απλό Έλληνα πολίτη.

Λειτουργείτε, νομοθετείτε και εφαρμόζετε τα πάντα κατά το δοκούν. Κάνετε ό,τι σας συμφέρει και ό,τι εκφράζει εσάς εδώ, αυτή την κλειστή κοινωνία που είσατε, την οποία εμείς σας τη χαλάσαμε και υποσχόμαστε ότι θα συνεχίσουμε να σας τη χαλάμε. Και θα σας τη χαλάμε όχι γιατί είμαστε φασίστες ή οτιδήποτε άλλο αλλά γιατί είμαστε Έλληνες, αγαπάμε τον Έλληνα πολίτη, είμαστε μέσα από τις τάξεις του απλού Έλληνα πολίτη και μοχθούμε γι' αυτόν.

Θα κλείσω λέγοντας για άλλη μία φορά αίσχος στην Κυβέρνηση για την τροπολογία αυτή που έφερε. Την Παρασκευή –επιανακαμβάνω- θα πάνε ταξιδάκι αναψυχής ο Τσίπρας και ο Καμμένος και παίρνουν από τον Έλληνα συνταξιούχο και τα τελευταία λεφτά που έχει στο πορτοφόλι του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Σαρακιώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να υπογράμμω και εγώ με τη σειρά μου ως ασφαλώς θετική την εισαγωγή στο εσωτερικό δίκαιο της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο και της οδηγίας που την επικαιροποίησε, καθώς και τις διατάξεις του δεύτερου άρθρου του δεύτερου μέρους του παρόντος σχεδίου νόμου που είναι σαφείς και επιλύουν ζητήματα συμπληρώνοντας τη σύμβαση.

Φυσικά η νομοθετική αυτή πρωτοβουλία της Κυβέρνησης εντάσσεται στο πλαίσιο της ευρύτερης κοινωνικής και βαθιάς ανθρωπιστικής πολιτικής που είχε εξαγγείλει -και τώρα με προσήλωτη εφαρμογή- για τη θωράκιση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την εμπέδωση του αισθήματος ασφαλείας και δικαιοσύνης σε έναν κόσμο που συνεχώς εξελίσσεται, σε έναν κόσμο που η ψηφιακή πληροφορία και το διαδίκτυο έχουν υπεισέλθει σε κάθε έκφανση της προσωπικής, επαγγελματικής και κοινωνικής μας ζωής και έχουν επιτρέψει σε νέους κινδύνους και δύσκολα αντιμετωπίσιμες απειλές να εισβάλλουν στην καθημερινότητά μας.

Μια τέτοια απειλή είναι και η αποκαλούμενη κυβερνοεγκληματικότητα, η διάπραξη δηλαδή ποινικών αδικημάτων μέσω του διαδικτύου, που συνιστά μια σοβαρή απειλή όχι μόνο για τα φυσικά ή τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού και δημοσίου δικαίου και τις επιχειρήσεις που το χρησιμοποιούν, αλλά ακόμη και για τις δημόσιες υπηρεσίες των κρατών.

Το συζητούμενο σήμερα σχέδιο νόμου με τις εισαγόμενες στο εσωτερικό δίκαιο διατάξεις αποσκοπεί εν πρώτοις στην ποινικοποίηση συμπεριφορών που υπάγονται στην έννοια της κυβερνοεγκληματικότητας. Συγκεκριμένα μέσω της τροποποίησης και συμπλήρωσης διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας τιμωρούνται ενέργειες που στρέφονται κατά των δικτύων πληροφοριών, δηλαδή πράξεις που αποσκοπούν στην από πρόθεση πρόκληση βλάβης στα δίκτυα και στρέφονται κατά της ακεραιότητας και διαθεσιμότητας των δεδομένων ή των συστημάτων πληροφορικής. Τιμωρούνται, επιπλέον, πράξεις που αφορούν την παράνομη πρόσβαση, την υποκλοπή, την παρεμβολή σε δεδομένα και τις παρεμβολές σε πληροφοριακά συστήματα.

Επέρχεται η ποινικοποίηση τόσο της κατασκευής, της κατοχής όσο και της διανομής ή της διάθεσης προγραμμάτων υπολογιστών, των αποκαλούμενων «ίων» ή «δουρίων ίππων» στη γλώσσα της Πληροφορικής και άλλων παρεμφερών φύσεως μέσων, που καθιστούν δυνατή τη διάπραξη ποινικών αδικημάτων.

Παράλληλα, ενισχύεται η ποινική προστασία έναντι της παιδικής πορνογραφίας μέσω της τροποποίησης της υφιστάμενης διάταξης του άρθρου 348α του Ποινικού Κώδικα. Επίσης, τροποποιούνται οι διατάξεις για την άρση του απορρήτου των επικοινωνιών, ώστε να περιληφθούν όλα τα σχετικά εγκλήματα των οποίων, λόγω της φύσης τους, είναι δύσκολο να βεβαιωθεί η τέλεση και να εντοπιστούν οι υπαίτιοι.

Τέλος, κάτι που το υπογραμμίζω -κατά τη γνώμη- ως καινοτόμο για το ελληνικό Ποινικό Δίκαιο, δεδομένης της βασικής αρχής της εθνικής μας έννομης τάξης, κατά την οποία η ποινική ευθύνη είναι προσωπική, προκειμένου να τιμωρούνται αποτελεσματικά τέτοιες αξιόποινες συμπεριφορές, όταν διαπράττονται από νομικά πρόσωπα ή για λογαριασμό αυτών, θεσπίζονται διοικητικές κυρώσεις με τη μορφή του προστίμου, την ανάκληση ή την αναστολή της άδειας λειτουργίας και τον αποκλεισμό από δημόσιες παροχές.

Ωστόσο, πέραν της σημαντικής κύρωσης της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης και του σχετικού πρόσθετου πρωτοκόλλου σε ό,τι αφορά το έγκλημα στον κυβερνοχώρο και της ενσωμάτωσής στο εσωτερικό δίκαιο της ευρωπαϊκής οδηγίας για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών, που συνιστούν το μεγαλύτερο μέρος του συζητούμενου σήμερα νομοσχεδίου -τα οποία έχουν σχεδόν μονοπωλήσει τη σημερινή μας συζήτηση- θα ήθελα να σταθώ στις λοιπές διατάξεις του νομοσχεδίου, που αφορούν ρυθμίσεις σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής και οι οποίες είναι σημαντικό, επίσης, να υπογραμμιστούν, καθώς απηχούν τη βαθιά προσήλωση της αριστερής σημερινής Κυβέρνησης σε θεμελιώδεις ανθρωπιστικές αρχές, στην αξία του σωφρονισμού και του σεβασμού στα δικαιώματα των κρατούμενων.

Πέραν, λοιπόν, του γεγονότος ότι το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί μία αναγκαία εναρμόνιση με το Κοινοτικό Δίκαιο, σχετικά με τον ορισμό και τις συνέπειες του ηλεκτρονικού εγκλήματος, στο οποίο εμφανίζεται μια αξιοσημείωτη και ανησυχητική αύξηση τα τελευταία έτη σε όλη την Ευρώπη, μη εξαιρουμένης, βεβαίως, και της χώρας μας, εισάγει νέες σωφρονιστικές διατάξεις στο σωφρονιστικό σύστημα, στο πλαίσιο της σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής της Κυβέρνησης, που από την αρχή της θητείας της προσπαθεί να εκσυγχρονίσει επιφέροντας σημαντικές βελτιώσεις στο σωφρονιστικό σύστημα και στο σύστημα απονομής της δικαιοσύνης στο μέτρο, βεβαίως, του εφικτού, δεδομένων των χρόνιων δυσλειτουργιών και στους δύο αυτούς τομείς, μια προσπάθεια που, βεβαίως, θα φανεί σε βάθος χρόνου.

Πιο συγκεκριμένα, με το άρθρο 8 «Παραγραφή και παύση ποινικής δίωξης» και το άρθρο 9 «Παραγραφή και μη εκτέλεση ποινών υπό όρο», θεωρώ ότι δίνεται μια ανάσα ζωής στο δικαστικό σύστημα, που πνίγεται μέσα στον τεράστιο όγκο των υποθέσεων που εκκρεμούν. Η ρύθμιση θεμάτων πλημμεληματικού χαρακτήρα, με τον τρόπο που προβλέπεται στα εν λόγω άρθρα, ουσιαστικά δεν καταργεί το αξιόποινο των πράξεων, αφού σε περίπτωση που το ίδιο πρόσωπο, που θα ευεργετηθεί με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις, υποπέσει σε νέα παράβαση, τότε ο χρόνος της ποινής που ρυθμίζεται με τα άρθρα αυτά θα εκτιθεί σωρευτικά με τη νέα ποινή, αλλά κερδίζει πολύτιμο χρόνο στην από-

δοση της δικαιοσύνης.

Για το άρθρο 15 θεωρώ ότι όντως είναι ένα άρθρο που, παρατείνοντας τις ευεργετικές συνέπειες του ν.4322/2015 για τους ανηλίκους και νέους κρατούμενους, δίνει την απαραίτητη δεύτερη ευκαιρία στην ευαίσθητη αυτή κατηγορία των κρατούμενων να επανενταχθούν στην κοινωνία.

Με το άρθρο 16 δίνεται η απαραίτητη ευελιξία στην πολιτεία, ώστε να ορίσει τον τρόπο και τους όρους υπό τους οποίους θα παρέχεται η κοινωφελής εργασία ως εναλλακτικό, αναμορφωτικό μέτρο καθώς, παρά την ύπαρξή του μέχρι σήμερα, κυρίως λόγω γραφειοκρατικών αγκυλώσεων, ελάχιστα έχει αποδώσει.

Με το άρθρο 17, που αφορά θέματα της εξωτερικής φρουράς των καταστημάτων κράτησης, ενισχύεται η περιμετρική φρούρησή τους για την ενίσχυση της ασφάλειας των φυλακών. Η πλήρης ανάληψη των καθηκόντων στα εξωτερικά θυρωρεία των καταστημάτων κράτησης από την Υπηρεσία Εξωτερικής Φρουράς, που αποτελείται από ένοπλο και ένοπλο προσωπικό, αναμένεται ότι θα αναβαθμίσει συνολικά την ασφάλεια αυτών.

Με το άρθρο 18 επιλύεται ένα χρονίζον ζήτημα, εκείνο της αντιμετώπισης των τριττέκνων ουσιαστικά ως πολυτέκνων. Σε μια χώρα που μαστίζεται από υπογεννητικότητα και από οικονομική και κοινωνική κρίση είναι άρθρο με κοινωνικό νόημα και πρόσημο.

Επίσης, απαραίτητο θεωρώ το άρθρο 19, καθώς οι ισχύουσες μέχρι σήμερα διατάξεις για την προστασία των μαρτύρων ήταν αναχρονιστικές, γραφειοκρατικές και ελλιπείς, με αποτέλεσμα τη δυσκολία στη χρήση τους.

Δεν μπορώ παρά να υπογραμμίσω, κλείνοντας την παρούσα τοποθέτησή μου, ότι είναι σαφές και από τις τοποθετήσεις των εκπροσώπων των φορέων, που είχαν την ευκαιρία να καταθέσουν τις απόψεις τους κατά την επεξεργασία του παρόντος νομοσχεδίου στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, ότι χαιρετίζεται ως μία ακόμα θετική προσπάθεια της Κυβέρνησης προς την κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού του Ποινικού μας Δικαίου και της εισαγωγής αναγκαίων μέτρων εκδημοκρατισμού των ακολουθούμενων σωφρονιστικών και αντεγκληματικών πρακτικών μας, βήματα ουσιαστικά και αποφασιστικά που έχω την τιμή και εγώ να υποστηρίξω καταθέτοντας τη θετική μου ψήφο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κ. Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου κατ' αρχάς να ξεκινήσω με μία παρατήρηση. Έχει παγιωθεί ως νομοθετική πρακτική, της οποίας ομολογώ ότι δεν καταλαβαίνω την αναγκαιότητα και είναι και κακή πρακτική, να συγχωνεύουμε τη συζήτηση στην Ολομέλεια σε μία συζήτηση η οποία αφορά και την αρχή και τα άρθρα και να βάζουμε επτά λεπτά. Αυτό το κάναμε όταν υπήρχε πολύ μεγάλη πίεση χρόνου για εξαιρετικές περιστάσεις. Υποθέτω ότι πρέπει η Βουλή να επανέλθει σε μια κανονικότητα. Σε κάθε περίπτωση, επτά λεπτά δεν μπορεί να είναι και για τα δύο. Πρέπει να υπάρχει πολύ μεγαλύτερος χρόνος, αν γίνεται συνεπυγμένη η συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ήδη χάσατε το ένα λεπτό, όμως.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ξέρω ότι έχετε δώσει ανοχή, κύριε Πρόεδρε, και το αναγνωρίζω. Απλώς λέω ότι εμείς πρέπει να κάνουμε αυτό το οποίο ορίζει ο Κανονισμός μας και να σταματήσουμε τις έκτακτες διαδικασίες, δεν υπάρχει λόγος.

Έρχομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο νομοσχέδιο. Κάτι άκουσα για τα δικαιώματα των κρατούμενων και το πώς υλοποιείται με το παρόν νομοσχέδιο δέσμευση της αντεγκληματικής πολιτικής της Αριστεράς, η οποία είναι ευαίσθητη σ' αυτά τα ζητήματα.

Σοβαρά; Ξέρετε, τα δικαιώματα των κρατούμενων να συνεννοηθούμε από τι θίγονται. Θίγονται από τη συμμόρφωση στις φυλακές. Θίγονται από τις κακές συνθήκες κράτησης. Θίγονται από την ανυπαρξία σωφρονισμού.

Το νομοσχέδιο κάνει κάτι γι' αυτά; Μάλιστα. Εκείνο που κάνει το νομοσχέδιο είναι να βγάει έξω καταδικασμένους εγκληματίες. Εάν εννοείτε ότι προστατεύονται τα δικαιώματα των κρα-

τούμένων με το να μην πάνε οι καταδικασμένοι εγκληματίες στη φυλακή και αυτό το λέτε εσείς προστασία των δικαιωμάτων των κρατούμενων, δεν ξέρετε καθόλου τη νομική γλώσσα, αλλά δεν ξέρετε και την κοινή λογική. Όταν υπάρχει πρόβλημα δικαιωμάτων ή πρόβλημα στην κράτηση, φτιάχνουμε τις συνθήκες κράτησης, δεν βγάζουμε κόσμο έξω γι' αυτόν τον λόγο. Γιατί, εάν βγάζουμε κόσμο έξω γι' αυτόν τον λόγο, αναιρούμε την ποινή και τη λειτουργία της.

Θέλετε να ανοίξουμε συζήτηση για τις ποινές; Μετά χαράς. Ελάτε να συζητήσουμε για τις ποινές. Όχι κάθε λίγο και λιγάκι τους καταδικασμένους για πταίσματα, εγώ λέω, να ερχόμαστε και να τους σβήνουμε την καταδίκη. Σε μερικούς, γιατί σε μερικούς άλλους μένει. Ελάτε και πείτε, τα πταίσματα να μην είναι πλέον ποινικά και να τιμωρούνται με διοικητικά πρόστιμα. Αυτό, ναι, είναι παρέμβαση στην αντεγκληματική πολιτική συγκροτημένη. Θέλετε να αποποινικοποιήσετε, γιατί θεωρείτε ήσσονος σημασίας ορισμένα αδικήματα; Ελάτε να το πείτε, θέλουμε την αποποινικοποίηση αυτών των αδικημάτων. Όχι, όμως, να καταδικάζονται και εν συνεχεία να λέμε, γι' αυτούς που καταδικάστηκαν μέχρι τότε έχουμε μία καλή ιδέα, να τους χαρίσουμε την ποινή. Στους άλλους, όμως, που οι καμμένοι ήταν άτυχοι, καταδικάστηκαν μέχρι ένα άλλο σημείο, σ' αυτούς μένει η ποινή. Αυτό δεν είναι αντεγκληματική πολιτική, αυτά είναι μη σοβαρά πράγματα!

Για τα ζητήματα της αποσυμμόρφωσης των πινακίων έχουν ξαναυπάρξει τέτοιες ρυθμίσεις. Εγώ σας το λέω ότι μιλώ με αυτόν τον κάθετο τρόπο. Ήμουν Υπουργός τότε, όταν η προηγούμενη κυβέρνηση νομοθέτησε και ξέρουν τη διαφωνία την οποία είχα. Σας είπα –όμως, επειδή συμφωνούσατε σ' αυτή, δεν βάλατε ονομαστική– ότι εγώ θα είχα καταψηφίσει σε εκείνη την τότε ρύθμιση. Έχω πάγια αντίθεση με αυτές τις ρυθμίσεις, δεν έχω ψηφίσει ποτέ καμμία, θεωρώ ότι καταστρέφουν το νομικό μας σύστημα, καταστρέφουν την αντεγκληματική πολιτική στον τόπο, στέλνουν το λάθος μήνυμα προς πάσα κατεύθυνση. Προς πάσα κατεύθυνση και είναι ουσιαστικά μόνο λειτουργικές ρυθμίσεις. Δεν μπορούμε, δεν προφταίνουμε να δικάσουμε, έχουν φόρτο τα πινάκια, ας κάτσουμε να τα ξεφορτώσουμε με το να χαρίσουμε ποινές. Δεν έχουν στόχευση αντεγκληματική, έχουν στόχευση λειτουργίας, ακριβώς επειδή δεν μπορεί να λειτουργήσει επαρκώς η δικαιοσύνη.

Όμως, εδώ συνεχίζετε και κάνετε το εξής. Συνεχίζετε τη ρύθμιση, την οποία ήδη είχα στηλιτεύσει και κριτικάρει το 2015, όταν είχατεισηγηθεί τον νόμο και ξαναθυμίζω τι είναι αυτό το οποίο γίνεται.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τι είναι αυτό που παρατείνεται εδώ μέχρι τον Ιούνιο του 2017; Μέχρι τα μέσα του 2017 παρατείνεται η ρύθμιση, η οποία είχε ισχύσει από το 2015 για ένα διάστημα από τη δημοσίευση. Ακούστε τι γίνεται, ποιοι βγαίνουν. Καταδικασμένος για τρομοκρατία. Τρομοκράτης, εγκληματική οργάνωση, καταδικασμένος με ένα ελαφρυντικό. Αντί να πάει στα δέκα έως είκοσι χρόνια κάθειρξη, πήρε ένα ελαφρυντικό και του έβαλαν εννέα χρόνια. Τι ποινή εκτίει αυτός; Ακούστε, τι ποινή εκτίει. Τα 2/5 καθ' οιονδήποτε τρόπο. Δηλαδή, στην πραγματικότητα αυτός βγαίνει στους δέκα μήνες. Στους δέκα μήνες απολύεται καταδικασμένος για εγκληματική οργάνωση! Γιατί; Διότι, αν είχε δεκαετία, αφού είναι 2/5, είμαστε στα τέσσερα χρόνια, καθ' οιονδήποτε τρόπο έκτισης είναι μεροκάματα, άρα 50% και συγγνώμη δεν βγαίνει στους δέκα μήνες, βγαίνει στους είκοσι μήνες. Ποιος; Ο τρομοκράτης!

Και, προσέξτε, επειδή προφανώς αυτά είναι μη σοβαρά και αντιλαμβανόμαστε όλοι τι σημαίνουν και καταλαβαίνουμε πόσο κακό κάνουν στην κοινωνία, αρχίζει τώρα το εξής: Α, ξέρετε, θα βγουν έξω οι βιαστές ανηλίκων. Ε, βέβαια, θα βγουν έξω οι βιαστές ανηλίκων. Ε, να εξαιρέσουμε τους βιαστές ανηλίκων με τη νομοτεχνική, που κατέθεσε ο κύριος Υπουργός.

Μωρέ, καλά κάνετε που εξαιρείτε τους βιαστές ανηλίκων, αλλά τώρα μπορείτε να μου εξηγήσετε γιατί οι βιαστές ανηλίκων πρέπει να εξαιρεθούν, αλλά οι δολοφόνοι κατά συρροή δεν πρέπει να εξαιρεθούν; Οι τρομοκράτες δεν πρέπει να εξαιρεθούν; Τι είδους τώρα εσωτερική ιεράρχηση φτιάχνουμε μέσα στο ποινικό μας σύστημα, η οποία βεβαίως είναι αυθαίρετη; Σήμερα είπαμε

ότι υπάρχει μεγάλη ηθικοκοινωνική απαξία στους βιαστές ανηλίκων. Πράγματι, τεράστια. Αλλά αν θέλετε να μιλήσουμε με τους όρους του Ποινικού Κώδικα, ο βιαστής ανηλίκων τιμωρείται με ελαφρότερη ποινή από αυτή που τιμωρείται ένας δολοφόνος. Απλώς, προφανώς επειδή είναι αποτρόπαιη η πράξη και μας σοκάρει και άντε να βγει ο έρμος ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ να πει «ναι, θα βγάλουμε τους βιαστές ανηλίκων έξω», ε, τώρα για να μην αντιμετωπίσουμε την κοινωνία ειδικά τους βιαστές ανηλίκων, αυτούς θα τους αφήσουμε μέσα.

Μα, είναι τώρα νομοθεσία αυτή; Είναι ποινική νομοθεσία; Είναι τρόπος για να συγκροτούμε αντεγκληματική πολιτική -και το στηρίζετε αυτό το πράγμα- συνάδελφοι δικηγόροι;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μας δίνετε χρόνο, κύριε Πρόεδρε, υποθέτω, γιατί μόλις ξεκίνησα.

Άρα είναι ξεκάθαρο ότι αυτά δεν πατάνε πουθενά.

Επίσης, όμως, πρέπει να στηλιτεύσει κανείς κάτι, εκτός από αυτές τις ρυθμίσεις, γιατί μπορεί να ακούσετε το επιχείρημα «Ξέρετε, έχουν γίνει και στο παρελθόν». Βέβαια έχουν γίνει και στο παρελθόν, αλλά έχει αποτιμηθεί κάποιος τις συνέπειες αυτών των ρυθμίσεων; Και του παρελθόντος. Υπάρχει μια κακή πρακτική αποσυμφόρησης των φυλακών, το είπα. Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης ζουν με έναν εφιάλτη. Δεν ζουν με τον εφιάλτη ότι καθυστερεί η απονομή δικαιοσύνης. Συνηθίζουν με αυτό. Και αυτό είναι μία γενική επίπτωση. Η μεγάλη πίεση που έχουν είναι από τις φυλακές και ο μεγάλος καημός τους είναι η αποσυμφόρηση.

Και αντί αυτό να το λύσουμε με γόνιμες, μεγάλες, κεντρικές παρεμβάσεις -εάν θεωρούμε ότι πρέπει να γίνει αυτό- μέσα από μία οργανωμένη προσέγγιση και του συστήματος ποινών, αλλά προφανώς και της λειτουργίας του σωφρονιστικού συστήματος, η απάντηση ποια είναι; Ανοίξτε, ξεκλειδώστε, βγάλτε τους. Δεν πειράζει που καταδικάστηκαν, δεν πειράζει ότι έκρινε αυτό το δικαστήριο.

Και ακούστε το βλακώδες φαινόμενο που έχουμε στην Ελλάδα. Ακούει κανείς «έφαγε δεκαπέντε χρόνια». Πωω! Τρομερή ποινή! Πού να βγάλει ο άλλος δεκαπέντε χρόνια φυλακή; Πόση κάνει; Κάνει πέντε. Με τις υπ' όρον και με τους τρόπους εκτίσεως και με αυτές τις ρυθμίσεις κάνει πέντε από τα δεκαπέντε. Ε, ωραία, ας εξορθολογήσουμε το σύστημα. Δεν το κάνει ο κύριος Υπουργός ενάμιση χρόνο τώρα. Δεν το κάνει. Άρα, λοιπόν, έχουμε αυτό το ζήτημα.

Έχουμε, όμως, και ένα δεύτερο ζήτημα. Παρεμβάσεις στον οργανισμό λειτουργίας των δικαστηρίων. Με συγχωρείτε πολύ, για ποιον λόγο; Ποια είναι η αναγκαιότητα δύο μήνες προ των εκλογών να αλλάξουμε τον οργανισμό λειτουργίας των δικαστηρίων, προκειμένου σε δύο δικαστήρια συγκεκριμένα, δύο συγκεκριμένοι δικαστικοί λειτουργοί να έχουν τη δυνατότητα να ξαναθέσουν υποψηφιότητα; Κανένας ψόγος για τους συγκεκριμένους δικαστικούς λειτουργούς. Και οι δύο εξαίρετοι είναι. Κανένας ψόγος! Λαμπροί.

Η Κυβέρνηση γιατί το κάνει αυτό; Τι εξυπηρετεί; Ποια είναι η στόχευση και γιατί εκθέτει τους ίδιους τους δικαστικούς λειτουργούς σε τέτοιου είδους κριτικές; Γιατί τους αφήνει εκτεθειμένους; Λέει για επανεκλογή και μας είπε ο κύριος Υπουργός-γράφει στην αιτιολογική έκθεση- να αξιοποιήσουμε την κηθείσα πείρα. Σιγά! Δεν υπήρχε μέχρι τώρα πείρα σε άλλους ή δεν υπάρχουν άλλοι δικαστικοί λειτουργοί, που να μπορούν να θέσουν υποψηφιότητα, να εκλεγούν από τους συναδέλφους τους και να διοικήσουν τα δικαστήρια; Δεν υπάρχουν; Είναι η κηθείσα πείρα.

Λέει, ο λόγος, για τον οποίο δεν το έχουμε νομοθετήσει, ποιος ήταν; Ο λόγος, που δεν το είχαμε νομοθετήσει, ήταν για να μην υπάρχει συναλλαγή και πίεση από τους δικαστικούς λειτουργούς που διοικούν τα δικαστήρια από τους συναδέλφους τους, γιατί θα έχουν την προοπτική να επανεκλεγούν. Άρα μπαίνουμε σε μια διαδικασία πιέσεως ψηφοθηρικής. Την ξέρουμε αυτή τη διαδικασία. Ήταν κομμένη, αφού δεν είχε τη δυνατότητα να επανεκλεγεί στον ευαίσθητο χώρο της δικαιοσύνης. Γιατί το κάνουμε τώρα;

Απάντησε ο κύριος Υπουργός «πάντως τώρα, επειδή δεν το ξέραν οι εν ενεργεία για να θέσουν υποψηφιότητα δεν το έχουν

πράξει». Ακριβές. Φυσικά και δεν το έχουν πράξει οι εν ενεργεία και ενδεχομένως υποψήφιοι. Βεβαίως δεν το έχουν πράξει, αλλά νομοθετούμε γι' αυτούς που έχουν πράξει τώρα ή νομοθετούμε για το αύριο; Ή θα κάνετε μια νομοθεσία, την οποία θα την κρατήσετε για τέσσερις μήνες και μετά θα «ξενομοθετήσετε» το επόμενο τετράμηνο, αφού έχουν τελειώσει οι εκλογές; Άρα, λοιπόν, τι είναι η σκοπιμότητα της παρέμβασης στον Οργανισμό Δικαστηρίων στην παρούσα φάση;

Δυστυχώς φοβάμαι ότι η σκοπιμότητα εντάσσεται σε λογικές, που αφορούν ένα ευρύτερο σχέδιο, που υπάρχει στη δικαιοσύνη σήμερα. Και αυτό είναι, το οποίο ο κύριος Υπουργός το παρακολουθεί απαθής, ενώ άλλοι στην Κυβέρνηση είναι ενεργητικοί. Και είναι εγγεγραμμένο σε ένα γενικότερο σχέδιο, το οποίο αφορά την Κυβέρνηση.

Ακούστε κάτι: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έχει υποστεί βαρύτατο πλήγμα. Γιατί; Γιατί έχει διαφύσει ό,τι έχει πει, έχει αναίρεσει τις βασικές της αρχές, παριστάνει την αριστερή και κάνει αποκρατικοποιήσεις, παριστάνει την αριστερή και κόβει το ΕΚΑΣ, παριστάνει την αριστερή και μειώνει τις συντάξεις. Βρίσκεται σε πλήρη κατάρρευση και αναντιστασιακή με τις βασικές της εξαγγελίες. Αποτυπώνεται αυτό σε όλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Βορίδη, ολοκληρώστε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και, κυρίες, βρίσκεται πια σε σύγκρουση με εκείνες τις κοινωνικές δυνάμεις που την ανάδειξαν.

Ποια είναι η απάντησή της σε αυτό; Η απάντησή της είναι: Η σκισμαχία με τη διαφθορά, η σκισμαχία με τη διαπλοκή, η ενοχοποίηση όλων όσοι έχουν διαφορετική άποψη. Είσαι δημοσιογράφος και δεν συμπαθείς τον ΣΥΡΙΖΑ; Θα πάς κατηγορούμενος στην ΕΣΗΕΑ. Είσαι μέσο ενημέρωσης και δεν στηρίζεις τον ΣΥΡΙΖΑ; Κάτσε να δεις τι θα σου κάνουμε. Θα σου κάνουμε και μια εξεταστική, για να δεις τι θα πάθεις. Είσαι μέσο ενημέρωσης και δοξολογείς τον Πρωθυπουργό μας; Θα σου φτιάξουμε ένα πλαίσιο που μπορείς να λειτουργήσεις. Είσαι κατηγορούμενος ή ελεγχόμενος για κάτι; Πρέπει να αποφασίσουμε εμείς ότι είσαι ένοχος, όχι η δικαιοσύνη. Και για να αποφασίσει η δικαιοσύνη, σύμφωνα με τα θέλω μας, πρέπει να έχουμε προκαταλάβει την απόφαση και πρέπει να βρούμε και δικαστικούς λειτουργούς πρόθυμους να εκδώσουν την απόφαση αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Βορίδη, ολοκληρώστε. Έχουμε εξαντλήσει τα όρια.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μα, πώς θα τους βρούμε αυτούς τους δικαστικούς λειτουργούς; Πρέπει να κατατρομοκρατήσουμε το δικαστικό σώμα. Η επίθεση στα μέσα ενημέρωσης, η επίθεση στη δικαιοσύνη στην πραγματικότητα είναι η εκδήλωση του αυταρχικού κράτους του ΣΥΡΙΖΑ. Και όπως το αυταρχικό κράτος του ΣΥΡΙΖΑ έχει ανάγκη και διολισθαίνει στον αυταρχισμό, όπως όλα αυτά τα καθεστώτα, τι άλλο κάνει; Φροντίζει το épuration του αυτοκράτορα, την αυλή του! Και φέρνει και μια ωραία τροπολογία, για να κάνουν ωραία ταξίδια οι κουστωδίες σε καλά ξενοδοχεία, γιατί η αυλή πρέπει να περνάει καλά την ώρα που οικοδομείται ο αυταρχισμός.

Εμείς ως Νέα Δημοκρατία στέλνουμε ένα μήνυμα στους δικαστές: Να μη φοβούνται. Τα παρακολουθούμε όλα. Η δικαιοσύνη είναι και θα παραμείνει ανεξάρτητη και θα διασφαλίσουμε την ανεξάρτητη λειτουργία της.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Θεοχαρόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα το νομοσχέδιο, το οποίο αφορά την κύρωση Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, σχετικά με την ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσεως, που διαπράττονται μέσω υπολογιστών, τη μεταφορά στο Ελληνικό Δίκαιο της οδηγίας για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών, ρυθμίσεις σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής.

Αναμφισβήτητο πρόκειται για ένα νομοθέτημα με προοδευτικό

πρόσμημο, του οποίου, όπως είπαμε και προηγουμένως, η ψήφιση επιβάλλεται από τις συνθήκες που επικρατούν στον κυβερνοχώρο και στη σχετική νέου τύπου εγκληματικότητα.

Είναι πλέον κοινή συνείδηση οι σοβαρές και βαθιές αλλαγές στην ψηφιοποίηση, στη σύγκλιση και στη συνεχιζόμενη παγκοσμιοποίηση των ηλεκτρονικών υπολογιστών, η οποία καταλήγει σε ολοένα και αυξανόμενη εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο και απαιτεί αποτελεσματική αντιμετώπιση του εγκλήματος, επιπλέον μόνο με αναπτυγμένη, γρήγορη και καλά εφαρμοσμένη διεθνή συνεργασία σε ποινικά θέματα.

Συνεπώς δεν θα μπορούσαμε παρά να είμαστε θετικοί επί της αρχής στο νομοθέτημα αυτό. Όμως, έχετε φέρει ταυτόχρονα πάρα πολλές άσχετες τροπολογίες και φέρνετε συνεχώς τροπολογίες άσχετες επί του νομοσχεδίου και θα μιλήσω στη συνέχεια ειδικά για ορισμένες απ' αυτές.

Όσον αφορά τα ειδικά άρθρα του νομοσχεδίου, δεν θα μείνω ιδιαίτερα, γιατί ο εισηγητής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης κ. Παπαθεοδώρου τα ανέλυσε διεξοδικά. Θα μείνω μόνο λίγο στο άρθρο 20, το οποίο έχει τη σημασία του και το οποίο αναλύθηκε προηγουμένως από αρκετούς ομιλητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχει περάσει πολύς χρόνος από τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ έπνεε τα μένεα για το ακαταδίκτο μελών διοικητικών συμβουλίων του ΤΑΙΠΕΔ. Θυμίζω τις εκφράσεις, με τις οποίες τα χαρακτήριζε: Εκτροφείο σκανδάλων κ.λπ..

Με την παρούσα ρύθμιση επεκτείνεται το ακαταδίκτο σε εμπειρογνώμονες και μέλη του Συμβουλίου Εμπειρογνώμόνων ή άλλων γνωμοδοτικών οργάνων της Ελληνικής Εταιρείας Συμμετοχών και Περιουσίας του υπερταμείου αποκρατικοποιήσεων.

Η δική σας θέση για παρόμοια θέματα είναι ότι σε αυτές τις περιπτώσεις, το ότι δρουν με σκοπό την παροχή τεχνογνωσίας στα αποφασιστικά όργανα, δεν αποτελεί λόγο ασυλίας ούτε τους απαλλάσσει των ευθυνών τους ούτε αποκλείει τη λάθος -από δόλο ή αμέλεια- γνωμοδότηση, για την οποία βεβαίως και πρέπει να υπάρχει και να υπέχουν ευθύνη.

Στη «μαύρη βίβλο της ντροπής», που είχε παρουσιάσει ο ΣΥΡΙΖΑ τον Μάιο του 2014, η οποία αφορούσε την περίοδο 2012, 2013, 2014, αναφερόταν χαρακτηριστικά για τον ν.3986/2011 το εξής. «Από την ψήφισή του ο νόμος αυτός έχει υποστεί πάμπολλες τροποποιήσεις, όπως να παρασχεθεί ποινική ασυλία στους εκπροσώπους των εταιρειών υπό αποκρατικοποίηση, αλλά και στους τοποθετούμενους στη διοίκηση του ΤΑΙΠΕΔ, που έχουν διατελέσει νόμιμοι εκπρόσωποι των αποκρατικοποιούμενων επιχειρήσεων».

Δεν ήταν, όμως, μόνο το ΤΑΙΠΕΔ και το ακαταδίκτο των μελών του διοικητικού συμβουλίου που κατηγορούσε τότε ο ΣΥΡΙΖΑ. Στη «μαύρη βίβλο της ντροπής» ο ΣΥΡΙΖΑ εξαπέλυε μύδρους για την ασυλία των μελών του διοικητικού συμβουλίου της εκτελεστικής επιτροπής και του προσωπικού του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Έλεγαν τον Μάιο του 2014 ότι «για να μη μείνει κανείς παρανομιώνος, περιελήφθη πρόνοια ασυλίας από κάθε άσχημη ευθύνη για τα μέλη του συμβουλίου, της εκτελεστικής επιτροπής και του προσωπικού του ταμείου».

Αντίστοιχη θέση είχατε και σε υπουργικές τροπολογίες το 2014, όπως μια του Εσωτερικών για την «εκλογή μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και άλλες διατάξεις», κατά την οποία λέγατε το 2014 ότι «με τη συγκεκριμένη τροπολογία παύει οριστικά κάθε ποινική δίωξη για πράξεις ή παραλείψεις στο πλαίσιο του Ειδικού Λογαριασμού Επαγγελματιών. Πρόκειται για άλλη μια απόδειξη της πρόθεσης όχι απλά να μην τιμωρηθούν, αλλά ούτε καν να ελεγχθούν πρόσωπα που ενέχονται -ή φέρονται να ενέχονται- σε αξιόποινες πράξεις ή παραλείψεις, σχετικά με τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος».

Όλα αυτά τα παραδείγματα αναδεικνύουν, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, πόσο βαθιά πεποίθηση είχατε για το απαράδεκτο του ακαταδικτού, τόσο βαθιά, μάλιστα, που την ξεχάσατε μέσα σε ενάμιση χρόνο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Έχετε δεσμευτεί στους εταίρους; στην τρόικα; Έχετε δεσμευτεί; Να το πείτε: ότι έχουμε δεσμευτεί στους δανειστές και αλλάζουμε τη θέση μας και κάναμε λάθος εκείνη την περίοδο, όταν κάναμε αυτή την κριτική, γιατί τώρα κάνουμε ακριβώς το ίδιο. Όμως, δεν μπορεί να τα λέγατε σωστά και το 2014 και να πράτ-

τετε σωστά και τώρα. Δεν γίνεται και τις δύο φορές να έχετε δίκιο. Δεν μπορεί να είναι αυτή η αξιοπιστία λόγων και έργων που χαρακτηρίζει τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούμε.

Υπάρχει και ένα άλλο θέμα, το οποίο το τελευταίο χρονικό διάστημα ταλανίζει, κύριε Υπουργέ, τους πάντες. Μέχρι τώρα δεν έχει βρεθεί μια ουσιαστική και οριστική λύση στο πρόβλημα. Αναφέρομαι στο θέμα των παρεμβάσεων στη δικαιοσύνη.

Ειλικρινά, δεν θεωρώ ότι έχει ιδιαίτερο νόημα η αποποίηση ευθυνών, ο στρουθοκαμηλισμός, σε ένα ζήτημα που αποτελεί τη λυδία λίθο σε κάθε ευνομούμενο κράτος. Όλοι μαζί πρέπει να προσπύσουμε τη δικαιοσύνη και όχι να προωθούμε ή να σχολιάζουμε επιφανειακά τις παρεμβάσεις σε αυτή. Κάποια στιγμή πρέπει να μπει όριο, γιατί αν συνεχιστεί αυτός ο θεσμικός κατήφορος, δεν θα έχει τέλος και βέβαια δεν θα έχει νικητές. Θα είμαστε όλοι χαμένοι σε αυτή τη διαδικασία.

Θέλω να τονίσω, όπως αναφέρθηκε από τον εισηγητή του Ποταμιού, αλλά και από άλλα κόμματα, ότι δεν μπορούμε πλέον να συζητάμε ένα νομοσχέδιο και τα υπόλοιπα άρθρα και οι τροπολογίες που έρχονται να ξεπερνούν την ουσία αυτού που συζητάμε. Μάλιστα, ορισμένα κόμματα της Αντιπολίτευσης δήλωσαν ότι πλέον δεν θα ξαναψηφίσουμε με αυτή τη λογική. Πρέπει να το δούμε αυτό.

Δεν μπορούμε να έχουμε ένα νομοσχέδιο και όλα τα άλλα άρθρα και οι διατάξεις να είναι και πιο σημαντικά και πιο ουσιαστικά και περισσότερα από το κύριο μέρος των νομοσχεδίων. Και δεν αναφερόμαι μόνο στο σημερινό νομοσχέδιο. Αναφερόμαι στη συνήθη νομοθετική πρακτική το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Είναι κάτι το οποίο πρέπει να σταματήσει, διότι δεν μπορεί να γίνει ουσιαστική συζήτηση και για τα συγκεκριμένα θέματα, όπως για παράδειγμα για το άρθρο 20, που σας έλεγα πριν, στο οποίο αναφέρθηκαν έγκριτοι νομικοί εδώ μέσα και στο θέμα του μαχητού. Αναφέρεται σχετικώς και η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας. Θέλω να σας πω ότι αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι το τεκμήριο που συμφώνως προς τη προτεινόμενη διάταξη απορρέει από τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου πρέπει να νοείται ως μαχητό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έτσι είναι.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Το είπαμε αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Όσον αφορά, λοιπόν, τις τροπολογίες, οι οποίες έρχονται, είναι έξι υπουργικές και πριν από λίγο ακούσαμε τον Υπουργό κ. Κατρούγκαλο να μας λέει «κατατίθεται τροπολογία» και ξανά «κατατίθεται τροπολογία». Σε δυο ώρες τελειώνουμε και κατατίθεται. Είμαστε ακόμη σε τέτοιο χρόνο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ομιλία επί μη υφισταμένης τροπολογίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτή τη στιγμή, πολύ σωστά, δεν την έχουμε την τροπολογία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΡΑΣ: Δεν είχε το δικαίωμα να μιλήσει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Να τονίσω δε ότι η τροπολογία, στην οποία αναφέρθηκε είναι τα πέντε στοιχεία τα οποία ανέφερε ο Πρωθυπουργός χθες το μεσημέρι.

Και θα σχολιάσω: Από τη στιγμή που τα ανέφερε ο Πρωθυπουργός χθες το μεσημέρι, η απορία μου είναι γιατί δεν κατατέθηκαν χθες το μεσημέρι για να μπορεί να γίνει συζήτηση; Ήταν γνωστά, δεν είναι κάτι το οποίο το μαθαίνουμε τώρα. Γιατί αυτά ακούσαμε, τις πέντε συγκεκριμένες αλλαγές.

Όμως, να έρθω και λίγο στην ουσία των θεμάτων αυτών. Ακούσαμε τον Υπουργό -αν και κανονικά δεν θα έπρεπε να μιλήσω γιατί δεν υπάρχει αυτή η τροπολογία αυτή τη στιγμή- τον κ. Κατρούγκαλο να λέει για παράδειγμα ότι το 40% με 70% των απωλειών του ΕΚΑΣ καλύπτονται με αυτή την τροπολογία.

Να θυμίσω ότι εκατόν πενήντα οκτώ χιλιάδες δικαιούχοι έχουν χάσει το ΕΚΑΣ και συνολικά τετρακόσιες χιλιάδες θα το χάσουν στα επόμενα δύο χρόνια. Μας είπε, δηλαδή, ότι με αυτές, περίπου διακόσιες χιλιάδες δικαιούχοι δεν θα το χάσουν. Δεν είναι αλήθεια. Κάτι συμβαίνει με τους υπολογισμούς. Μας είπε ότι δεν ήταν αντικείμενο της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης και στη συνέχεια είπε ακριβώς ότι το αποτέλεσμα της διαπραγματεύσεως του Ιουλίου ήταν αυτή τη στιγμή η κατάργηση του ΕΚΑΣ.

Μα, η ασφαλιστική αλλαγή που έγινε -σύμφωνα με εμάς αντι-μεταρρύθμιση- ήταν για να βρεθούν τα 1,8 δισεκατομμύρια, τα οποία συμφωνήθηκαν στη διαπραγμάτευση του Ιουλίου. Στη διαπραγμάτευση του Ιουλίου μας είπε ότι συμφωνήθηκε να καταργηθεί και το ΕΚΑΣ. Συνεπώς είναι ακριβώς προϊόν αυτής της αλλαγής που έκανε στο ασφαλιστικό ο κ. Κατρούγκαλος.

Και βέβαια δεν είχε προαναγγελθεί. Ήταν η αλλαγή του Ιουλίου και του Αυγούστου, όπου πάλι κατηγορήθηκαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ότι συμφώνησαν κι αυτά. Δηλαδή, έπρεπε να πούμε στο τέλος ότι βγαίνει η χώρα από την Ευρωζώνη, όταν ήρθε στο τέλος μια συμφωνία, η οποία εμπεριείχε δεκάδες πράγματα, πολλά από τα οποία δεν αποτυπώνονταν στο χαρτί. Εξειδικεύονταν στην πορεία, για να πούμε την πραγματικότητα.

Και, βέβαια, δεν ξέρω αν πήγατε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, στην προεκλογική περίοδο του Σεπτεμβρίου με θέση την κατάργηση του ΕΚΑΣ, η οποία συμφωνήθηκε τον Ιούλιο. Δεν ξέρω. Δεν το ακούσαμε στη διαδικασία του Αυγούστου και του Σεπτεμβρίου.

Συνεπώς απαιτείται μεγαλύτερη σοβαρότητα. Αυτή τη στιγμή καταργείται το ΕΚΑΣ. Είναι μια λογική την οποία έχετε αυτή τη στιγμή μπροστά. Δεν βρήκατε τρόπο να κάνετε μια ασφαλιστική μεταρρύθμιση που σας προτείναμε με συγκεκριμένες δύσκολες αλλαγές και όλα τα άλλα που ακούσαμε και χθες από τον Πρωθυπουργό στο συγκεκριμένο θέμα και σήμερα από τον Υπουργό, είναι σκόρπιες σκέψεις, είναι λες και πας να σβήσεις μια φωτιά, τη φωτιά της ανθρωπιστικής κρίσης με ένα ποτήρι νερό. Αυτό είναι στην πραγματικότητα.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, σε ένα θέμα που αφορά και το δικό σας, βέβαια, Υπουργείο, σήμερα στο φως της δημοσιότητας και στο προσκήνιο έρχεται η αναβολή στη δίκη των οκτώ Τούρκων στρατιωτικών, που θα πάει σύμφωνα με τα δημοσιεύματα -να μας ενημερώσετε στην πορεία- στις 19 με 25 Αυγούστου. Μετά ακολουθεί και δευτεροβάθμια επιτροπή.

Αυτό το στοιχείο δείχνει πρώτα-πρώτα ότι δεν ισχύουν αυτά που είχαν ακουστεί και από επίσημα χείλη της Τουρκίας ότι δεσμεύτηκε ο Πρωθυπουργός για ένα δεκαπέντε μέρες και όλα αυτά τα θέματα. Βέβαια σας είπαμε από την πρώτη στιγμή ότι η θέση η δική μας είναι ότι θα πρέπει να υπάρχει σεβασμός του Διεθνούς και του Εθνικού Δικαίου σε αυτή τη διαδικασία. Και ήταν λαθεμένες οι δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών, οι οποίες μιλούσαν για ένα επιχείρημα σοβαρό της έκδοσης, λόγω της κατάστασης της οποίας υπήρχε στην Τουρκία. Αυτή ήταν και είναι η κατάσταση.

Δείχνει και σε αυτό το θέμα ότι χειρίζεστε με επιπολαιότητα το συγκεκριμένο θέμα. Εμείς έχουμε ξεκαθαρίσει τη θέση μας και ανησυχούμε για τις εξελίξεις στην Τουρκία, διότι από την πρώτη στιγμή είπαμε ότι τα ελλείμματα της δημοκρατίας δεν μπορούν να λυθούν με κατάλυση της δημοκρατίας που επιχειρήθηκε το βράδυ της 15^{ης} Ιουλίου, αλλά με ενίσχυση της δημοκρατίας. Όμως και αυτό το χρονικό διάστημα βλέπουμε τα ελλείμματα να γιγαντώνονται. Αυτή είναι η πραγματικότητα και γι' αυτό ανησυχούμε.

Σε αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, τουλάχιστον στη χώρα μας πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι και χρειάζεται να έχουμε και τη δική σας διαβεβαίωση ότι θα τηρηθεί το Διεθνές και Εθνικό Δίκαιο στο συγκεκριμένο θέμα απαρέγκλιτα σε όλη τη διαδικασία από εδώ και στο εξής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχετε κάνει σύγχιση έκδοσης και ασύλου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αίτημα έκδοσης δεν έχουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Η αίτηση ασύλου είναι άλλη διαδικασία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ενώ τη διαδικασία ασύλου. Στις 19-24 Αυγούστου θα γίνει η διαδικασία εξέτασης του ασύλου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Γίνεται με αίτημα των ιδίων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι. Αυτή τη διαδικασία καταλαβαίνετε ότι δεν μπορούσε ούτε σε δεκαπέντε ημέρες να την καθορίσει κανένας άλλος πέρα από τα αποτελέσματα της διαδικασίας, η οποία θα γίνει. Αυτό σας είπα!

Με λίγα λόγια, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο, το οποίο αφορά μια οδηγία, η ενσωμάτωση της οποίας είναι βεβαίως απαραίτητη. Πάρα πολλά θέματα συζητούνται πρόχειρα αναγκαστικά, έτσι όπως εισάγονται. Συζητείται και μια τροπολογία, την οποία έθεσε ο Υπουργός χωρίς να την έχουμε κατατεθειμένη αυτή τη στιγμή.

Όλα αυτά τα ζητήματα είναι πολύ σοβαρά και, βεβαίως, πρέπει να τα δούμε και να τα δει και η Διάσκεψη των Προέδρων, κύριε Πρόεδρε, για να μπορέσουν να επιλυθούν και να μπορέσουμε και εμείς να κάνουμε τη δουλειά, για την οποία έχουμε έρθει εδώ από τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Η κ. Κοζομπόλη από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ-ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Είναι φανερό ότι κάποιοι εδώ μέσα ενοχλούνται από τη σταθερή και σθεναρή στάση της Κυβέρνησης ενάντια στο μέτωπο της διαφθοράς που έχει ανοίξει.

Ενοχλούνται γιατί με την εξεταστική επιτροπή δημοσιοποιείται ο τρόπος, με τον οποίο δόθηκαν εκατοντάδες εκατομμύρια δανείων σε συγκεκριμένους ανθρώπους στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και κυρίως στα δύο κόμματα, της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, με αποτέλεσμα να πληρώσει ο Έλληνας φορολογούμενος, ο Έλληνας πολίτης δεκάδες εκατομμύρια για να ανακεφαλαιοποιηθούν οι τράπεζες και να γίνουν αυτά τα ποσά «δανεικά και αγύριστα». Το ξέρουμε ότι ενοχλούνται κάποιοι. Σήμερα μας το είπαν και ευθέως εδώ.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ραγδαία ανάπτυξη της χρήσης του διαδικτύου και η εκτεταμένη διασύνδεση των πληροφοριών, διευκολύνουν τη διάπραξη ποινικών αδικημάτων στο πεδίο αυτό.

Επίσης, η διάπραξη εγκλημάτων διευκολύνεται σε συγκεκριμένους ψηφιακούς χώρους, σε συγκεκριμένες ψηφιακές βάσεις και δομές, όπου αποθηκεύονται ευαίσθητα δεδομένα, τα οποία αφορούν την υγεία, την άμυνα και άλλους τομείς δραστηριοτήτων.

Ως εκ τούτου, υπάρχει η αναγκαιότητα να αντιμετωπιστεί το έγκλημα στο διαδίκτυο και να προστατευτούν τα συστήματα πληροφοριών από επιθέσεις. Αυτή την αναγκαιότητα καλύπτει η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο και η οδηγία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τις επιθέσεις στα πληροφοριακά συστήματα.

Τις πράξεις αυτές, λοιπόν, κυρώνουμε με το σημερινό σχέδιο νόμου και έτσι θεσπίζονται σχετικοί κανόνες και κυρώσεις για την περίπτωση της παραβίασής τους και όλα αυτά θα αποτελέσουν Εθνικό Δίκαιο.

Πληρώνεται έτσι ένα κενό και εναρμονίζεται η νομοθεσία μας με τις νομοθεσίες των χωρών, που ήδη έχουν κυρώσει τις πράξεις αυτές. Με τις διατάξεις των υπό κύρωση πράξεων αντιμετωπίζονται εγκλήματα που θίγουν την εμπιστευτικότητα, την ακεραιότητα, τη διαθεσιμότητα δεδομένων αλλά και των συστημάτων υπολογιστών, ειδικότερα την πλαστογραφία και την απάτη σχετικά με τους υπολογιστές.

Αντιμετωπίζεται η παράνομη πρόσβαση σε συστήματα υπολογιστών, η υποκλοπή δεδομένων, η παρεμβολή σε προγράμματα ή σε ψηφιακά δεδομένα. Πρόκειται για ένα πεδίο εγκληματικότητας, όπου η εσωτερική έννομη τάξη εμφάνιζε ένα έλλειμμα προστασίας μέχρι σήμερα.

Στο δεύτερο μέρος εννοιολογικά του νομοσχεδίου περιλαμβάνονται, εκτός από τη συγκεκριμένη κύρωση, διατάξεις και ρυθμίσεις σωφρονιστικής -και εδώ θα επιμείνω- αντεγκληματικής πολιτικής.

Είναι σταθερή η προσήλωση αυτής της Κυβέρνησης και του συγκεκριμένου Υπουργού Δικαιοσύνης να βελτιώσει και να εκ-

συγχρονίσει το σωφρονιστικό σύστημα, με δεδομένο ότι το σύστημα ποινών του ελληνικού Ποινικού Δικαίου είναι από τα αυστηρότερα στην Ευρώπη.

Επίσης, αυτό γίνεται με δεδομένο ότι ο κρατούμενος έχει τιμωρηθεί για την παραβατική του συμπεριφορά με τη μεγίστη των ποινών, δηλαδή με τη στέρηση της ελευθερίας του, ενώ διατηρεί στο ακέραιο τα υπόλοιπα δικαιώματά του, που απορρέουν από την προσωπικότητά του.

Τέλος, με την κοινή παραδοχή ότι η ποινή είναι συνυφασμένη με τον σωφρονισμό και για να επιτελέσει αυτόν τον σωφρονιστικό ρόλο, απαιτείται εκτός των άλλων αξιοπρεπής διαβίωση των κρατουμένων στα καταστήματα κράτησης, εισάγονται διατάξεις στο παρόν νομοσχέδιο, με τα άρθρα 8, 9 και 15, προς αυτήν την κατεύθυνση.

Με τις διατάξεις αυτές, λοιπόν, έχουμε περιπτώσεις, που έχουν καθιερωθεί και στο παρελθόν στο Ποινικό μας Δίκαιο, της παραγραφής υπό όρους.

Στο άρθρο 8 προβλέπεται η εξάλειψη του αξιοποίνου και η παύση της ποινικής δίωξης για πράξεις χαμηλής απαξίας, κατά των οποίων προβλέπεται ποινή φυλάκισης μέχρι δύο ετών ή χρηματική ποινή ή και τα δύο. Βεβαίως, προβλέπονται και διασφαλιστικοί όροι για την εφαρμογή αυτών των διατάξεων, όπως να έχει παρέλθει ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα από την τέλεση της αξιόποινης πράξης και να μην τελεστεί εκ νέου από δόλο η ίδια πράξη.

Να σημειωθεί ότι οι συμπεριφορές που αφορούν θύματα ρατσιστικών εγκλημάτων δεν συμπεριλαμβάνονται στις εν λόγω ρυθμίσεις.

Αντίστοιχα με τη διάταξη του άρθρου 9 προβλέπεται η υπό όρους παραγραφή των μη αμετάκλητων και μη εκτιμεισών ποινών έως έξι μηνών.

Με τις διατάξεις του άρθρου 15 παρατείνεται έως τις 27 Απριλίου του 2017 η εφαρμογή των ρυθμίσεων που θεσπίστηκαν με το άρθρο 12 του ν. 4322/2015 με τη συμπερίληψη της εξαίρεσης συγκεκριμένων εγκλημάτων. Η τελευταία αυτή διάταξη της απόλυσης υπό όρους εδράζεται στην επιτακτική ανάγκη της αποσυμφόρησης των καταστημάτων κράτησης, γιατί, όπως προείπα, δεν μπορεί καμμία ποινή να παίζει τον σωφρονιστικό της ρόλο με αυτόν τον τρόπο που εκτίουν οι κρατούμενοι την ποινή τους, όταν ο ένας είναι πάνω στον άλλο.

Ας μην κλείνουμε τα μάτια μπροστά σε αυτό το μεγάλο πρόβλημα. Μακάρι τα καταστήματα κράτησης να ήταν τέτοια, που να μπορούν να επιτελέσουν τον ρόλο τους και τυχόν αντίστοιχες διατάξεις περί απόλυσης υπό όρους να μην εξαρτώνται από αυτό το στοιχείο της αποσυμφόρησης των καταστημάτων κράτησης. Σήμερα, όμως, υπάρχει μια συγκεκριμένη κατάσταση, που ούτε ο νομικός μας πολιτισμός ούτε το δικαίό μας σύστημα ούτε οι περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων κανόνες μάς επιτρέπουν να το αγνοούμε.

Για όλα αυτά, που ειπώθηκαν για την εγκληματικότητα, που μπορεί να αυξηθεί από την εφαρμογή των συγκεκριμένων διατάξεων, η καλύτερη απάντηση είναι η εφαρμογή της για ένα και πλέον έτος, κατά το οποίο δεν είδαμε καμμία αύξηση της εγκληματικότητας. Δεν παρατηρήθηκε κάτι από αυτή τη συμπεριφορά.

Θα ήθελα να κάνω μία θετική αναφορά για τις διατάξεις που υπάρχουν για τη Σχολή Δικαστών, γιατί συσσωρεύουν την εμπειρία αυτών που συμμετέχουν στις σχολές, όπως επίσης να αναφερθώ και στη θετική διάταξη του άρθρου 18, που εξομοιώνει την τρίτεκνη οικογένεια με την πολύτεκνη στα θέματα των προσλήψεων στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, ελαφρύνσεις που απαιτούνται και λόγω του οξυμμένου δημογραφικού προβλήματος.

Να χαιρετίσω –παρ' ότι δεν έχει έρθει ακόμα, αλλά έχει ήδη εξαγγελθεί- τη νομοθετική ρύθμιση, τις διατάξεις που αφορούν την ανακούφιση των συμπολιτών μας από τη μείωση του ΕΚΑΣ έως ότου γίνει ο επανυπολογισμός της σύνταξής τους και υπάρξει ο νέος τρόπος με την εθνική σύνταξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέψτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ορίστε, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Υπάρχει σε εκκρεμότητα ένα ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Το γνωρίζουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Οι τροπολογίες στις οποίες αναφέρθηκε από του Βήματος της Βουλής προηγουμένως ο Υπουργός Εργασίας για την αναπλήρωση του ΕΚΑΣ μέχρι τώρα δεν τις έχουμε στα χέρια μας. Και είναι κρίμα γιατί σε λίγο τελειώνει η διαδικασία και εμείς οι εισηγητές τουλάχιστον δεν έχουμε το δικαίωμα να τις έχουμε κατανοήσει και να μπορούμε από εκεί και πέρα να τις σχολιάσουμε στη δευτερολογία που θα κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Αν πρόκειται να έρθουν, θα έρθουν σε εύλογο χρόνο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, εξ όσων πληροφορούμαι και το Νομοθετικό δεν έχει καμμία ειδοποίηση για αυτές τις τροπολογίες. Το αναφέρω για τα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Γρέγο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν μερικές μέρες ο Πρόεδρος της Βουλής κατηγορήσε, μέσα σε αυτή την Αίθουσα, τη Νέα Δημοκρατία ότι ήταν αυτή που έβαλε τη Χρυσή Αυγή μέσα στη Βουλή. Να υπενθυμίσουμε για ακόμη μια φορά ότι τη Χρυσή Αυγή την έχει βάλει και θα τη βάζει συνέχεια στη Βουλή ο ελληνικός λαός και αυτό πρέπει να το σέβεστε όλοι. Μπορούμε και εμείς φυσικά να κατηγορήσουμε τη Νέα Δημοκρατία ότι ήταν αυτή που έβαλε τον ΣΥΡΙΖΑ μέσα στη Βουλή και μάλιστα τον έφερε και στην εξουσία.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο. Θέλω να κάνω όμως μια βασική παρατήρηση πρώτα, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε πολύ καλά, ξέρουμε και εμείς, όπως και ο πολύς κόσμος ότι κάποιοι άνθρωποι στην Ελλάδα είναι υπεράνω του νόμου. Νομίζω ότι αυτό ισχύει και το αποδείξατε και εσείς.

Θα σας κάνω μια ερώτηση, όσον αφορά τις συλλογικές ρυθμίσεις που αφορούν απολύσεις καταδικασθέντων ακόμη και για κακουργήματα με ιδιαίτερη απαξία, όπως αυτό της εμπορίας ναρκωτικών. Θα θυμίσω εδώ στο Σώμα την περίπτωση απόλυσης εμπόρου ναρκωτικών, καταδικασμένου για πεντέμισι τόνους κοκαΐνης τον Ιούνιο του 2015. Ακριβώς λόγω της νομοθετικής ρύθμισης -νομίζω της δικής σας- αυτός ο άνθρωπος απολύθηκε.

Θα καταψηφίσουμε φυσικά αυτό το νομοσχέδιο-κύρωση, γιατί πολλά άρθρα είναι φωτογραφικά για τη Χρυσή Αυγή και αντίστοιχα κόμματα της Ευρώπης. Είναι μια ακόμη προσπάθεια ενός συστήματος, εγχώριου και ξένου, να σταματήσει τη φωνή των ελεύθερων ανθρώπων. Είναι μια ακόμη προσπάθεια φήμωσης και τρομοκράτησης σε όλα τα επίπεδα, μια προσπάθεια να στοχοποιηθούν πρόσωπα, αλλά κυρίως ιδέες, όπως αυτή της ελεύθερης έκφρασης. Γίνεται στοχοποίηση προσώπων, οργανώσεων και οτιδήποτε άλλο μάχεται εθνικά ιδεώδη και αξίες.

Το οξύμωρο της υπόθεσης είναι ότι με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο υποτίθεται θα τιμωρούνται εγκλήματα στο διαδίκτυο, όχι όμως όλα, μόνο αυτά που θα χαρακτηρίζονται αυθαίρετα ως ρατσιστικά. Προσοχή όμως εδώ! Ρατσιστικά μόνο σε βάρος αλλοδαπών, αν γίνονται τέτοια. Δηλαδή, αν μια ισλαμιστική οργάνωση ή ένα πρόσωπο στρέφεται κατά Ελλήνων ή άλλων Ευρωπαίων -είναι κοινοτική οδηγία- αυτό δεν θα διώκεται. Και φυσικά δεν εφαρμόζεται και τώρα.

Είναι γνωστό εξάλλου ότι αυτές οι οργανώσεις κινούνται μέσα από το διαδίκτυο. Είναι γνωστό ότι τα περισσότερα εγκλήματα που διαπράττουν αλλοδαποί έχουν ρατσιστικό κίνητρο. Συνήθως όταν μπαίνουν για να σκοτώσουν, να σφάξουν, να ληστέψουν, η φράση που ακολουθεί το έγκλημά τους είναι «θα πεθάνετε βρωμοέλληνες». Το ακούμε και στους δρόμους.

Αυτά φυσικά δεν τιμωρούνται με την επιβαρυντική διάταξη των αντιρατσιστικών νόμων. Είπαμε και πάλι ότι ισχύει μόνο για Έλληνες. Και φυσικά το έχουμε πει πάρα πολλές φορές ότι ο μοναδικός ρατσισμός είναι αυτός σε βάρος των Ελλήνων.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα, που αποδεικνύει περίτρανα ότι τέτοιου είδους κυρώσεις συμβάσεων-νομοθετημάτων

είναι φωτογραφικές, είναι το εξής. Το είπαν και άλλοι συναγωνιστές. Υπάρχει στο διαδίκτυο η σελίδα Indymedia, η οποία στοχοποιεί συνεχώς πρόσωπα, καθοδηγεί επιθέσεις εναντίον τους, προτρέπει σε κάθε είδους βίαιη ενέργεια, οργανώνει εγκληματικές και τρομοκρατικές ενέργειες και μάλιστα επιχαίρει για τα αποτελέσματα αυτά.

Η συγκεκριμένη ιστοσελίδα, η Indymedia, απολαμβάνει της στήριξης όλων των κυβερνήσεων, γιατί εμείς μιλάμε πάντα με αποδείξεις. Θα τολμούσατε ποτέ, αλήθεια, να κλείσετε αυτή την ιστοσελίδα; Φυσικά και όχι. Ξέρουμε από πού εκπέμπει, ποιοι είναι διαχειριστές και τι κρύβεται πίσω από όλα αυτά.

Είναι λοιπόν σαφές ότι τέτοια νομοσχέδια -κυρώσεις έχουν συγκεκριμένους στόχους και εξυπηρετούν φυσικά συγκεκριμένους σκοπούς, τους οποίους γνωρίζουμε όλοι. Ακούσαμε και για δικαιούσιν από ανθρώπους που πολεμάνε και προσβάλλουν αυτό τον θεσμό, που ευτυχώς όμως έχει αρκετούς άξιους εκπροσώπους.

Θα θυμίσουμε εδώ ποιος ξεχνάει το τεράστιο πλήγμα που δέχθηκε ο θεσμός της δικαιοσύνης στην υπόθεση της Χρυσής Αυγής, στην περίοδο της χούντας Σαμαρά-Βενιζέλου, όταν στην προσπάθεια να σταματήσει η άνοδος της Χρυσής Αυγής παραβιάστηκε κατάφωρα κάθε έννοια ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών, κάθε δικαίωμα και μάλιστα από δικαστικούς λειτουργούς, των οποίων τα στοιχεία και ο ρόλος είναι γνωστά στο πανελλήνιο, αλλά έγιναν γνωστά και στο εξωτερικό και στην ομογένεια ακόμα, γιατί φροντίσαμε και εμείς σε αυτό, να ενημερώσουμε και τους λαούς της Ευρώπης και τους Έλληνες ομογενείς για το τι είχε συμβεί εκείνη την περίοδο στην Ελλάδα.

Φυσικά γνωρίζουμε ότι όλο αυτό το άθλιο σύστημα ελπίζει ότι θα μας σταματήσει με φήμιση, με δώξεις, με φυλακίσεις και με δολοφονίες. Μιλάτε για αποσυμφόρηση φυλακών, όταν οι φυλακές είναι γεμάτες από αλλοδαπούς, αυτούς που έφερε η Νέα Δημοκρατία επί Σαμαρά και ο ΣΥΡΙΖΑ συνέχισε αργότερα.

Η γάγγραινα του πολυπολιτισμού και του διεθνισμού απειλεί και την Ελλάδα και την Ευρώπη. Σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROPOL, χίλιοι οκτακόσιοι «μαχητές!» του ISIS βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη. Σας το λέγαμε και τότε και τώρα. Έρχονται συνέχεια τρομοκράτες και, μάλιστα, πολύ βαριά οπλισμένοι μέσα σε αυτές τις βάρκες. Οι ηλικίες τους ξεκινάνε από δεκατριών χρονών. Υπάρχουν οι λεγόμενοι «μαχητές» -πάλι σε πολλά εισαγωγικά, γουρουνία είναι- αυτού του ισλαμικού κράτους, οι οποίοι είναι δεκατριών, δεκατεσσάρων, δεκαπέντε, δεκαέξι ετών, πολύ καλά εκπαιδευμένοι στο να σκοτώνουν.

Στο ελεύθερο -δήθεν- διαδίκτυο δεν μπορούμε εμείς φυσικά να ανεβάζουμε μια φωτογραφία από τη Βουλή, στο λεγόμενο Facebook, γιατί αυτό θεωρείται ρατσιστικό, ενώ οποιοδήποτε ανώμαλο κτήνος, παιδεραστής, για τον οποίο φυσικά αξίζει η ποινή του θανάτου, μπορεί να αλωνίζει σε τέτοιες σελίδες.

Θυμηθήκατε τους τρίτεκνους και το δημογραφικό, τη στιγμή που γεμίσατε τη χώρα με λαθρομετανάστες και κάνετε τεκμήριο το τρίτο παιδί. Τα δικά μας τηλέφωνα τα παρακολουθούσατε φυσικά, εδώ και πάρα πολλά χρόνια, αγαπητοί δημοκράτες. Το ξέραμε αυτό. Και φυσικά δεν βρήκατε τίποτα. Κάποια νοσηρά μυαλά εμφορούμενα από φασιστικές αντιλήψεις, νομίζουν ότι με τέτοιες ενέργειες θα καταλύσουν κάθε έννοια δικαίου και θα πετύχουν τη διάλυση των εθνών.

Ευτυχώς οι λαοί της Ευρώπης έχουν ξυπνήσει και αντιδρούν σε αυτά τα σατανικά σχέδια. Όλοι πλέον γνωρίζουν και αντιδρούν. Το δηλητηριώδες εθνισμού έχει πλέον αντίδοτο, αυτό του περήφανου και δυνατού εθνικισμού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Σαρίδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ένωσης Κεντρώων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει η άποψη πως η μελέτη των νόμων μιας χώρας αποκαλύπτει με αδιαμφισβήτητο τρόπο την ποιότητα του πολιτισμού της, αλλά και την ισχύ της οικονομίας της. Αν είναι αυτό αληθές, αν πράγματι αυτό ισχύει, δηλαδή πως μπορούμε να βγάλουμε ασφαλή συμπεράσματα για

την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε ως κοινωνία από τα όσα νομοθετούμε, τότε λυπάμαι, αλλά σήμερα αποκαλύπτεται το μέγεθος της αδυναμίας μας, ενώ ταυτόχρονα φανερώνεται η πραγματική διάσταση της κρίσης πολιτικής, οικονομικής, θεσμικής η οποία περνά η χώρα μας.

Σήμερα, λοιπόν, νομοθετούμε με καθυστέρηση δεκαέξι χρόνων, τον πρώτο νόμο της χώρας μας, που αφορά στα εγκλήματα του κυβερνοχώρου. Προχωρούμε στην ευθεία αμφισβήτηση της αρχής, πως τα νομικά πρόσωπα στη χώρα μας δεν μπορεί να έχουν ποινικές ευθύνες, αφήνουμε ελεύθερους τους μικροεγκληματίες, καθώς νομοθετούμε τη μη εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, παραγράφοντας και αρχειοθετώντας ποινικές πράξεις, γιατί απλά δεν χωράνε άλλοι στις φυλακές.

Παραμβαίνουμε ευθέως και απροκάλυπτα στις αρχαιρεσίες των δικαστών μας, καθώς μόλις δύο μήνες πριν από τις προγραμματισμένες εκλογές αλλάζουμε τους κανόνες αυτής της διαδικασίας. Νομοθετούμε το ακαταδίωκτο εκείνων, που ζητάμε τη γνώμη τους για πολύ σοβαρά και κρίσιμα ζητήματα, να εκφράσουν γνώμη που θα βαρύνει για την απόδοση δικαιοσύνης, γνώμη που θα κρίνει ζωές και τύχες ανθρώπων, γνώμη που θα εκφράζεται χωρίς πιθανές συνέπειες πια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι λυπηρό το συμπέρασμα που βγαίνει από τη μελέτη του σημερινού προς ψήφιση νομοσχεδίου. Ο περίπλοκος τρόπος και τίτλος δεν μπορεί να κρύψει πως στο πρώτο άρθρο κυρώνουμε μια διεθνή σύμβαση, η οποία υπεγράφη το 2001 στη Βουδαπέστη. Η καθυστέρηση είναι εξόφθαλμη και αποτελεί επιχείρημα για όσους δικαιολογημένα ανησυχούν, πως επειδή η πρόοδος της τεχνολογίας στην ίδια δεκαεξάετη περίοδο υπήρξε αλματώδης, υπάρχει ο κίνδυνος να υπάρχουν κενά. Καθώς, όμως, πρόκειται για κύρωση διεθνούς συμβάσεως, δεν μπορούμε να αλλάξουμε κάτι. Είτε κυρώνουμε είτε όχι.

Καθώς στη χώρα μας δεν είχαμε έως σήμερα σχετική νομοθεσία και επειδή η κύρωση της σύμβασης της Βουδαπέστης αποτελεί πράγματι ένα βήμα μπροστά για την Ελλάδα, όσο καθυστερημένα κι αν γίνεται, γι' αυτούς τους λόγους η Ένωση Κεντρώων υπερψήφισε επί της αρχής στη επιτροπή την κύρωση της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης αλλά και του πρόσθετου πρωτοκόλλου, καθώς και τη μεταφορά στο Ελληνικό Δίκαιο της σχετικής ευρωπαϊκής οδηγίας του 2013.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν και τη θετική γνωμοδότηση της ΑΔΑΕ, υπερψηφίζουμε το τρίτο άρθρο του παρόντος.

Οφείλουμε να σταθούμε, με τη σειρά μας, στο τέταρτο άρθρο του νομοσχεδίου. Οι ανησυχίες, που εκφράστηκαν από όλους, είναι δικαιολογημένες και τις συμμερίζεται και η Ένωση Κεντρώων. Τελικά, αναγνωρίζουμε στην Ελλάδα την ποινική ευθύνη σε νομικά πρόσωπα;

Οφείλουμε να παραδεχτούμε, όμως, και τη διάθεση του Υπουργού για συναίνεση, καθώς, έπειτα από τις αντιδράσεις όλων των πολιτικών παρατάξεων, προχώρησε στην αλλαγή του άρθρου 4 και σύμφωνα με αυτή, αποφασίζει πλέον ο πρόεδρος της ΑΔΑΕ, αντί του Υπουργού, το ύψος των διοικητικών προστίμων. Πρόκειται για κυρώσεις και πρόστιμα, όμως, που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν και σε κάποιες περιπτώσεις εξοντωτικά. Δεν εμπεδώνεται το αίσθημα της ευθύνης με αυτή τη διάταξη.

Τα άρθρα 5, 6 και 7 έχουν τη θετική μας ψήφο, καθώς αφορούν την ενσωμάτωση της προς κύρωση σύμβασης, του πρόσθετου πρωτοκόλλου και της ευρωπαϊκής οδηγίας.

Η επιλογή της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος ως σημείο επαφής για την εφαρμογή του άρθρου 35 της σύμβασης «Δίκτυο 24», καθώς και του άρθρου 13 της ευρωπαϊκής οδηγίας, μας γεμίζει με εμπιστοσύνη, καθώς η συγκεκριμένη υπηρεσία έχει διακριθεί για το αποτελεσματικό της έργο, κερδίζοντας την εμπιστοσύνη των πολιτών.

Δυστυχώς κάπου εδώ τελειώνει και το κομμάτι του νομοσχεδίου, που μας υποχρέωσε να ψηφίσουμε θετικά επί της αρχής και να στηρίξουμε, παρά και τις όποιες επιφυλάξεις μας, τα άρθρα 1 έως και 7.

Τα άρθρα 8 και 9 αποτελούν προσβολή της ελληνικής δικαιοσύνης. Με αυτά αποδεχόμαστε πως πρέπει να αποσυμφορή-

σουμε τα δικαστήρια.

Ο αγαπητός συνάδελφος κ. Καρράς, γνωρίζοντας καλά τα αποτελέσματα της νομιμοποίησης της παραβατικής συμπεριφοράς, η οποία οδηγεί σε κατ' εξακολούθηση και κατ' επάγγελμα συνέχιση, είχε το θάρρος να σας προτείνει την αποποινικοποίηση των εν λόγω πράξεων και την επιβολή σχετικών διοικητικών προστίμων, τα οποία, εκτός των άλλων, έχει αποδειχθεί πως είναι και αποτελεσματικότερα.

Δικαιώνουμε όσους ισχυρίζονται πως δεν υπάρχει λόγος να σέβονται την ελληνική δικαιοσύνη. Θέσαμε τη σκέψη για τη δημιουργία ιδιωτικών φυλακών. Τη θέσαμε ως ανησυχία και ως θέμα συζήτησης, καθώς αυτή τη στιγμή ανοίγουμε τις φυλακές, γιατί μέσα σε αυτές δεν χωρούν άλλοι, γιατί μέσα σε αυτές παραβιάζονται και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Και ερωτώ: Δεν παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα των θυμάτων με αυτά τα δύο άρθρα; Βγάζουμε αληθινούς, για μια ακόμη φορά, αυτούς που συνειδητά επιλέγουν να παρανομούν. Πώς θα νιώσει, άραγε, ο συνεπής πολίτης σήμερα; Τι κίνητρο δίνουμε με το περιεχόμενο των δύο αυτών άρθρων, που με ξεκάθαρο τρόπο δείχνουν την πολύ άσχημη κατάσταση, στην οποία βρίσκεται η ελληνική κοινωνία;

Ο εισηγητής της Ένωσης Κεντρώων Γιώργος Καρράς, έχοντας ο ίδιος πολύτιμη εμπειρία δεκαετιών διακεκριμένης παρουσίας στα ελληνικά δικαστήρια, μίλησε πρώτος και έτυχε θετικής υποδοχής η πρότασή του για αποποινικοποίηση αυτών των πράξεων και επιβολή διοικητικών προστίμων. Έτσι αντιλαμβανόμαστε αυτό που συμβαίνει.

Ζητάμε, λοιπόν, να εξεταστεί η πρότασή μας, γιατί είναι βέβαιο πως αυτό που γίνεται σήμερα θα ξαναγίνει στο άμεσο μέλλον. Και στηρίζουμε αυτή μας την εκτίμηση ότι αυτό έγινε για πρώτη φορά με τον ν.1240/1982, συνεχίστηκε με τον ν.3346/2005 και, φυσικά, με τον ν.4403/2012.

Όλες οι παραπάνω πολιτικές, ουσιαστικά, αποφάσεις αποδεικνύουν την έλλειψη πολιτικής βούλησης να λυθεί το ζήτημα του σωφρονισμού στην Ελλάδα. Πλήττουν, ταυτόχρονα, το κύρος της ελληνικής δικαιοσύνης και την εμπιστοσύνη των Ελλήνων σε αυτή.

Διαβεβαιώνουμε τους πάντες, με αφορμή την υπόθεση των οκτώ Τούρκων στρατιωτικών, πως η Ελλάδα είναι κράτος δικαίου και πως τα ελληνικά δικαστήρια θα κρίνουν την τύχη τους. Είμαστε κράτος δικαίου, όταν ανοίγουμε φυλακές γιατί δεν χωρούν άλλους;

Στο άρθρο 10, όπου ρυθμίζονται ζητήματα της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών, έχουμε δυο παρατηρήσεις να κάνουμε. Οι ειρηνοδότες από εδώ και πέρα θα εκπαιδεύονται για δύο μήνες, αντί για έξι, ενώ η Θεσσαλονίκη γίνεται αποκλειστικά πλέον η πόλη της εκπαίδευσής τους.

Ως Βουλευτής Θεσσαλονίκης, όμως, οφείλω και στην ουσία του να το στηρίξω, καθώς χαιρετίζουμε το γεγονός ότι ο κύριος Υπουργός έκανε δεκτό το αίτημα της Ένωσης Κεντρώων να μην αλλάξουν οι συντελεστές των μαθημάτων.

Το άρθρο 11 προβληματίζει έντονα. Αντί να δίνεται έμφαση στην ενίσχυση της δικαιοσύνης, αντιθέτως ισχυροποιούνται τα επιχειρήματα όσων μιλάνε για επεμβάσεις στη δικαιοσύνη. Πέρα, δηλαδή, από τις ανησυχίες που ήδη τροφοδοτούν την υποψία πως ίσως η εκτελεστική εξουσία παραβιάζει τη συνταγματική επιταγή της αριστοτελικής διάκρισης των εξουσιών, όταν παρεμβαίνει στην εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων παρακάμπτοντας και αναιρώντας το δικαίο εκτέλεσης ποινής –γιατί αυτό κάνει με τις διατάξεις του άρθρου 8 σε συνδυασμό και με το άρθρο 15 που προβλέπει την αποσυμφόρηση των φυλακών– τίθενται πλέον και υποψίες για παρέμβαση της δικαιοσύνης, καθώς με το άρθρο 11 αλλάζουμε ουσιαστικά τον τρόπο διεξαγωγής των αρχαιρεσιών των δικαστικών λειτουργιών δύο μήνες πριν αυτές γίνουν, έναν μήνα αφού έγιναν οι προαγωγές του Ιουλίου.

Σχετικά με το άρθρο 12 και τη διαδικασία νομοθέτησης του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και της Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών αλλά και του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων, συμφωνούμε.

Το άρθρο 13, αλλά και το άρθρο 17, αποτελούν σημεία ειδικού ενδιαφέροντος και βάρους. Τι σχεδιάζει η Κυβέρνηση για το μέλ-

λον του σωφρονιστικού μας συστήματος; Από τη μία προχωράμε σε μετατάξεις υπαλλήλων ΔΕ σε θέσεις ΠΕ –αναφέρομαι στην παράγραφο β του άρθρου 17– και από την άλλη ανοίγουμε τις φυλακές. Αναφέρομαι, φυσικά, στο άρθρο 15.

Έχετε καταλάβει, κύριοι της Κυβέρνησης, πως οι απελάσεις δεν λειτουργούν και δεν σημαίνουν πρακτικά τίποτε; Έχετε καταλάβει ποιοι θα βγουν από τις φυλακές; Το άρθρο 15 είναι ενδεικτικό της πραγματικής διάλυσης του κοινωνικού ιστού.

Από την άλλη, το άρθρο 13 είναι η απόδειξη πως το ελληνικό κράτος συνεχίζει να στρουθοκαμηλίζει. Θα λύσουμε το πρόβλημα μετατρέποντας ένα αυτοτελές γραφείο σε Γενική Γραμματεία; Ποιος πιστεύει ότι μ' αυτή την απόφαση θα βοηθήσει στο οτιδήποτε, εκτός ίσως από τη μισθολογική ενίσχυση κάποιων λίγων; Έτσι διαβρώνεται η κοινωνική συνοχή.

Το άρθρο 14, όπως πολύ σωστά είπε ένας από τους εκπροσώπους των φορέων, δεν λύνει και δεν θα μπορούσε να λύσει κανένα πρόβλημα.

Η Ένωση Κεντρώων δεν μπορεί να στηρίξει τα άρθρα από 13 έως 17.

Με τις διατάξεις που περιέχονται στο άρθρο 18 διορθώνονται οι αδικίες και ικανοποιούνται κάποια πάγια αιτήματα. Σίγουρα αποτελεί μία καλή αρχή στην προσπάθεια να στηρίξουμε την ελληνική οικογένεια και όσους επιλέγουν να ενισχύσουν το ανθρώπινο δυναμικό στη χώρα προχωρώντας στην τεκνοποίηση.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα άρθρα, ο εισηγητής μας έχει τοποθετηθεί ουσιαστικά και επειδή δεν υπάρχει και ο χρόνος, θα μιλήσω λίγο για τις τροπολογίες και γενικά για τη διαδικασία, την οποία έχουμε και σήμερα για άλλη μία φορά στη Βουλή.

Ο Υπουργός κ. Κατρούγκαλος μίλησε για καθολικότητα των παροχών και για την αντιμετώπιση του φόβου. Επιδιώκει να κρατήσει αυτή την υπεύθυνη στάση υποστηρίζοντας μία τροπολογία, η οποία δεν έχει ακόμη κατατεθεί. Ποια μεγαλύτερη απόδειξη ευτελισμού των κοινοβουλευτικών διαδικασιών υπάρχει; Δεν έχω να κάνω κανένα άλλο σχόλιο επάνω σ' αυτό.

Φέρνεται μία τροπολογία για τριακόσιες εξήντα θέσεις εργασίας στον ΟΑΕΔ. Είναι πολλά τα ερωτηματικά που προκύπτουν. Το σίγουρο, όμως, είναι ότι απαξιώνετε για άλλη μία φορά τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες νομοθέτησης και δημιουργούνται προϋποθέσεις αδιαφάνειας και ανομίας. Δίνετε τροφή σε όσους μιλάνε για βόλεμα «ημετέρων».

Συμφωνούμε με την τροπολογία 595, η οποία τακτοποιεί θέματα των δικηγορικών συλλόγων.

Συμφωνούμε με την τροπολογία 594, η οποία αποτελεί ρύθμιση, κατά την οποία είναι δυνατή η επιβολή προσωρινής κράτησης για τους δράστες με ποσοστό αναπηρίας πάνω από 67%.

Στην τροπολογία 589 επιφυλασσόμαστε. Υπάρχει μία ασάφεια. Τι σημαίνει «άμισθη θέση»; Πολλές φορές, ξέρετε, ο τίτλος μίας θέσης από μόνος του σημαίνει χρήματα. Οι ακαδημαϊκοί, που είναι μέλη των διοικήσεων των ανεξαρτήτων αρχών μπορούν και να διδάσκουν παράλληλα με την άσκηση των καθηκόντων τους. Η συμβετοχή στις ανεξάρτητες αρχές πρέπει για εμάς στην Ένωση Κεντρώων να είναι πλήρους απασχόλησης και όχι μερικής απασχόλησης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι λυπηρή η μέρα για την ελληνική δικαιοσύνη. Ούτε καλά νομοθετούμε ούτε δίκαια νομοθετούμε ούτε με γνώμονα το κοινό καλό νομοθετούμε.

Το τελευταίο καταφύγιο κάθε πολίτη στις ευνομούμενες πολιτείες και κοινωνίες είναι τα δικαστήρια, οι δικαστές και η τυφλή δικαιοσύνη. Σήμερα απογοητεύουμε όσους παλεύουν για την ενίσχυση, τους θεσμούς και τη δικαιοσύνη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καί εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Γεωργαντάς από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πράγματι σήμερα η δικαιοσύνη υποβοηθείται στο έργο της με αυτό το νομοθέτημα και αποκτά προβολείς, οι οποίοι φωτίζουν συγκεκριμένες περιπτώσεις της πολιτικής δικαιοσύνης με έναν τρόπο απερίττο, κατά την άποψή μου.

Θα εστιάσω την τοποθέτησή μου στο άρθρο 8, στο άρθρο 9

και στο άρθρο 15, ως ένας υπηρέτης της ποινικής δικαιοσύνης, μέσα από την ιδιότητα του δικηγόρου.

Το επιχείρημα ότι κάποιες από τις ρυθμίσεις αυτές ξαναεφαρμόστηκαν, δεν είναι ένα επιχείρημα, το οποίο μπορεί μονότονα να ακούγεται. Πρώτον, δεν εφαρμόστηκαν ακριβώς στην ένταση και με τον τρόπο με τον οποίο έρχονται σήμερα ενώπιον του Κοινοβουλίου. Και, δεύτερον, θα έπρεπε οι προηγούμενες εφαρμογές να έχουν εκτιμηθεί και αξιολογηθεί, σε σχέση με τα αποτελέσματα τα οποία επέφεραν, για να δούμε αν πράγματι υπάρχει λόγος να επανέλθουν αυτές οι ρυθμίσεις.

Τα αποτελέσματα, ιδίως στο θέμα των κρατουμένων, θα έπρεπε να έχουν δύο παραμέτρους. Η μία είναι σε σχέση με το τελικώς για πόσο καιρό λύθηκε το πρόβλημα της συμφόρησης των κρατουμένων στις ελληνικές φυλακές. Και η δεύτερη, που θα είχε επίσης μεγάλη σημασία, είναι πόσοι από αυτούς, οι οποίοι έτυχαν των ευεργετημάτων των προηγούμενων ρυθμίσεων και αποφυλακίστηκαν, υπέπεσαν σε άλλα αδικήματα ή όχι.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτές οι αξιολογήσεις, που έπρεπε να έχουν γίνει από το Υπουργείο, έπρεπε να έχουν έρθει εδώ και αν δούμε ότι πραγματικά υπάρχει ένα θετικό πρόσημο, τότε ναι, να βλέπαμε για μια τελευταία φορά μια τέτοια ρύθμιση.

Όμως, είμαι υποχρεωμένος να συμφωνήσω ότι έπρεπε να γίνει μια συνολική, μια ευρύτερη συζήτηση, έτσι όπως ο Μάκης Βορίδης ανέφερε, σε σχέση ίσως με την ανάγκη αποποινικοποίησης κάποιων εγκλημάτων, διοικητικών ποινών για κάποια από αυτά, γιατί σίγουρα δεν είναι καλό δείγμα του νομικού μας πολιτισμού το να ερχόμαστε ανά δύο ή τρία χρόνια και να οδηγούμαστε σε τέτοιες ρυθμίσεις για την αποσυμφόρηση των φυλακών.

Θα αναφερθώ στα τρία ζητήματα που μπαίνουν σε τρεις ρυθμίσεις.

Θα μιλήσω για το άρθρο 8, κύριε Υπουργέ, με το οποίο εξαιρείται το αξιόποιο εγκλημάτων, πλημμελημάτων που απειλούν ποινή φυλάκισης μέχρι δύο έτη. Είναι πολλά τα δύο έτη, κύριε Υπουργέ. Ουδέποτε υπήρξε παρόμοια ρύθμιση. Είναι πολλά τα αδικήματα που εμπεριέχονται σε αυτή την κατηγορία.

Βεβαίως, για μία ακόμα φορά δεν υπάρχει καμμία σκέψη, δεν συνεκτιμάται καθόλου και η θέση του εγκαλούντος. Υπάρχουν μερικά αδικήματα που είναι αυτεπαγγέλτως διωκόμενα και μερικά που έχουν προχωρήσει και έχουν ωριμάσει οι διώξεις μετά από εγκλήσεις. Σκεφτείτε τον μηνυτή, ο οποίος, αναμένοντας δύο ή τρία χρόνια την εκδίκαση της υποθέσεώς του, έχοντας καταθέσει παράβολο, το οποίο είναι αναγκαίο για την επιβολή της εγκλήσεως, έχοντας πολλές φορές ζητήσει και τη συνδρομή νομικού, μαθαίνει τρία χρόνια μετά ότι η υπόθεση για την οποία έκανε έγκληση δεν θα εκδικαστεί ποτέ. Είναι ένα πρώτο ζήτημα.

Να πάμε στο άρθρο 9 που υπάρχει ένα αντίστοιχο ζήτημα από την άλλη πλευρά, από την πλευρά του κατηγορουμένου. Σε έναν κατηγορούμενο ή μάλλον στον καταδικασθέντα σε μια ποινή φυλάκισης μέχρι έξι μηνών, ο οποίος έχει ασκήσει έφεση και θέλει σε έναν δεύτερο βαθμό να προσπαθήσει να επιτύχει την αθώωσή του και για ουσιαστικούς και για ηθικούς λόγους, πώς του στερούμε το δικαίωμα αυτό;

Πώς στερούμε το δικαίωμα από κάποιον, ο οποίος καταδικάστηκε σε πρώτο βαθμό, να μην τύχει της δυνατότητας να εξεταστεί σε έναν δεύτερο βαθμό; Δεν θα έπρεπε να υπάρχει μια πρόβλεψη ότι στο άρθρο 9, όταν ο καταδικασθείς επιθυμεί, δεν θα γίνεται χρήση αυτής της διάταξης περί αρχειοθέτησης της υπόθεσης;

Όμως, εκεί που νομίζω ότι τα πράγματα είναι απολύτως τραγικά και ντροπιαστικά για το Κοινοβούλιο είναι στο άρθρο 15.

Στο άρθρο 15 υπάρχουν δύο παράμετροι, οι οποίες δεν υπάρχουν στα προηγούμενα άρθρα. Η πρώτη είναι ότι δεν υπάρχει καμμία εξαίρεση, καμμία αξιολόγηση της βαρύτητας του αδικήματος με το οποίο κάποιος είναι έγκλειστος στις φυλακές. Καμμία! Ενώ στα άρθρα 8 και 9 υπάρχουν εξαιρέσεις, στο άρθρο 15 υπάρχει μόνο ο χρόνος ο οποίος έχει επιβληθεί ως ποινή φυλάκισης ή κάθειρξης.

Και το ακόμη χειρότερο είναι ότι, ενώ στα προηγούμενα δύο άρθρα η έναρξη εφαρμογής του νόμου και ουσιαστικά οι δικαιούμενοι αναφέρονται σε προηγούμενο χρόνο, είτε τον Μάρτιο του 2016 (στην περίπτωση του άρθρου 8) είτε την ημέρα δημοσίευ-

σης του νόμου (στην περίπτωση του άρθρου 9), στο άρθρο 15 ο χρόνος, στον οποίο πρέπει να πληρωθούν οι προϋποθέσεις, είναι ο Απρίλιος του 2017, έτσι ώστε να προλάβουν κάποιοι κρατούμενοι, οι οποίοι είναι στην περίπτωση της με οποιονδήποτε τρόπο έκτισης της ποινής και όχι της πραγματικής έκτισης της ποινής, να διαμορφώσουν εκείνες τις προϋποθέσεις που χρειάζονται για να μπορέσουν εκείνον τον χρόνο να αποφυλακιστούν. Δεν νομίζω ότι αυτό μπορεί να γίνει δεκτό από το Κοινοβούλιο.

Ακόμη και αν επιμένετε σε αυτή τη ρύθμιση, κύριε Υπουργέ, πρέπει ο χρόνος εφαρμογής να έχει να κάνει με την ημέρα δημοσίευσης του νόμου. Δεν μπορεί να βάζουμε έναν μελλοντικό χρόνο και οι προϋποθέσεις να μπορούν να διαμορφωθούν με πρωτοβουλία του κρατουμένου, να δημιουργηθούν οι συνθήκες εκείνες έκτισης της ποινής – η οποία, επαναλαμβάνω, στις δύο πρώτες περιπτώσεις δεν είναι ο πραγματικός χρόνος έκτισης, αλλά η καθ' οιονδήποτε τρόπο έκτιση της ποινής, δηλαδή με ημερομίσθια και εργασία που μπορεί να προσφερθεί μέσα στα σωφρονιστικά καταστήματα – ώστε να μπορέσει κάποιος να ικανοποιήσει αυτές τις προϋποθέσεις.

Νομίζω ότι και τα τρία αυτά ζητήματα είναι πάρα πολύ σοβαρά, γιατί πλην όλων των άλλων δέχεται ένα ακόμη πλήγμα η σχέση εμπιστοσύνης, που πρέπει να υπάρχει ανάμεσα στον πολίτη και τη δικαιοσύνη και στη διαδικασία γενικότερα της ποινικής δικαιοσύνης.

Βεβαίως, είμαι υποχρεωμένος να πω και ένα άλλο το οποίο είδαμε σήμερα για πρώτη φορά. Πιστεύαμε ότι τα έχουμε δει όλα, αλλά τελικά δεν τα έχουμε δει όλα. Είδαμε Υπουργό να τοποθετείται από του Βήματος της Βουλής για τροπολογία, για ρύθμιση η οποία δεν έχει καν κατατεθεί. Μεγάλη η ζέση της Κυβέρνησης να φροντίσει να απαλύνει πράγματι τον πόνο όσων η ίδια στέρησε από εισοδήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όμως αυτό από το να φτάνουμε να αναλύουμε και να αναφερόμαστε σε νομοθετικές πρωτοβουλίες που δεν έχουν καν εισέλθει στην Βουλή, νομίζω ότι δείχνει ακριβώς και τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζετε τελικά την κοινοβουλευτική διαδικασία. Ο κ. Κατρούγκαλος σήμερα ήταν για μία ακόμη φορά εκτός θέματος.

Ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Γεωργαντά.

Το λόγο έχει ο κ. Ψυχογιός. Σήμερα οι δικηγόροι έχουν την τιμητική τους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης έρχεται σε συνέχεια άλλων νομοθετικών του παρεμβάσεων με τις οποίες υπερασπίζεται ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα, ενώ παράλληλα υλοποιεί ένα μέρος του παράλληλου προγράμματος, το οποίο έχει πει αυτή η Κυβέρνηση ότι θα πράξει.

Πιο συγκεκριμένα οι νομοθετικές πρωτοβουλίες για την ιθαγένεια και το σύμφωνο συμβίωσης προχωρούν πρακτικά και λειτουργούν καθημερινά και δίνουν λύσεις σε ανθρώπους που τις χρησιμοποιούν και η αποσυμφόρηση των φυλακών στο πρώτο επίπεδο της νομοθετικής πρωτοβουλίας και η κατάργηση των φυλακών Τύπου Γ' δίνει το στίγμα της Κυβέρνησης της Αριστεράς.

Επίσης το επόμενο διάστημα έχουμε την ψήφιση του νομοσχεδίου για τη νομική βοήθεια η οποία πλέον διευρύνεται – κάτι που είναι πολύ σημαντικό – όπως επίσης και για τη μείωση και κατάργηση τελών και δικαστικών ενσήμων, αλλά και για την αναδιοργάνωση των υποθηκοφυλακείων.

Με το παρόν νομοσχέδιο κυρώνεται η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, καθώς και το πρώτο πρόσθετο πρωτόκολλό της για ποινικοποίηση των πράξεων ρατσιστικής φύσης μέσω συστημάτων υπολογιστών.

Παράλληλα προτείνονται και άλλες διατάξεις σε σχέση με θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Λόγω της κρισιμότητας, αλλά και της ποικιλίας των ρυθμίσεων που περιέχει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, θεωρώ πως πρόκειται για ένα νομοθέτημα σημαντικό -ειδικά για εμάς που ασχολούμαστε με τον τομέα της δικαιοσύνης, όπως αναφέρατε κι εσείς, κύριε Πρόεδρε- το οποίο έρχεται να συμπληρώσει και να ενισχύσει περαιτέρω τη γενικότερη πολιτική του Υπουργείου, μία πολιτική που έχει ως κεντρικό άξονα τον εκσυγχρονισμό και τον εκδημοκρατισμό του συστήματος δικαιοσύνης, πάντα με γνώμονα το ευρωπαϊκό κεκτημένο και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ειδικότερα όσον αφορά τα εγκλήματα στον κυβερνοχώρο, η τροποποίηση της νομοθεσίας καθίσταται πλέον αναγκαία για προφανείς λόγους. Η εκτεταμένη χρήση του διαδικτύου και των συστημάτων υπολογιστών γενικότερα, έχει γεννήσει νέα φαινόμενα και νέες παραλλαγές αξιόποινων πράξεων μέσω του κυβερνοχώρου.

Σε αυτή τη λογική, το Συμβούλιο της Ευρώπης κατάρτισε ήδη από το 2001 την υπ' αριθμόν 185 σύμβαση και ακολούθως το 2003 το πρώτο πρόσθετο πρωτόκολλό της, ακριβώς για να αντιμετωπίσει τέτοιου είδους φαινόμενα.

Ένα από τα σημαντικότερα άρθρα της σύμβασης αυτής είναι η διάταξη του άρθρου ένατου, το οποίο προβλέπει τα σχετικά με αξιόποινες πράξεις παιδικής πορνογραφίας, θεσμοθετώντας ένα ευρύ και ολοκληρωμένο πεδίο εφαρμογής και προστασίας, το οποίο, όπως ανέφερε και ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος, δένει με το ήδη υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο, προφανώς, έρχεται να συμπληρώσει ή να συνυπάρξει με το δικαίο τη σύμβασης.

Επίσης στα υπόλοιπα άρθρα της σύμβασης τιμωρούνται αδικήματα σχετικά με την παράνομη πρόσβαση σε δεδομένα και συστήματα, καθώς και υποκλοπή ή δημιουργία ή διάδοση ιών, κ.λπ.. Ακόμα αντιμετωπίζονται εγκλήματα κατά των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Μια άλλη σημαντική πτυχή της σύμβασης είναι οι διατάξεις για τη βελτίωση των δυνατοτήτων των κρατών να διεξάγουν στα δίκτυα έρευνας, σε πραγματικό χρόνο, με παράλληλη, όμως, διασφάλιση του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων σύμφωνα πάντα με τις επιταγές της ΕΣΔ.

Θα ήθελα σε αυτό το σημείο να σταθώ στις διατάξεις του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου του Συμβουλίου της Ευρώπης, σχετικά με την ποινικοποίηση πράξεων ξενοφοβικής και ρατσιστικής φύσης, διατάξεις που είναι απολύτως αναγκαίες, εάν αναλογιστούμε τις ρατσιστικές δημοσιεύσεις, δηλώσεις, λεκτικές επιθέσεις, οι οποίες λαμβάνουν χώρο πολύ συχνά στο διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τα λεγόμενα social media.

Η Ελλάδα, όμως, τον τελευταίο καιρό γυρίζει την πλάτη σε ξενοφοβικές προκαταλήψεις και στερεότυπα. Αυτή η αλλαγή, βέβαια, καθόλου τυχαία δεν είναι, παρά αποτελεί απόρροια μίας γενικής αντιρατσιστικής πολιτικής που εφαρμόζουν τα Υπουργεία της Κυβέρνησης της Αριστεράς τον τελευταίο ενάμιση χρόνο και ιδίως το Υπουργείο Δικαιοσύνης, μέσα από μία δέσμη διατάξεων και πρωτοβουλιών στην κατεύθυνση της πάταξης των ρατσιστικών συμπεριφορών.

Αναφέρθηκα διεξοδικά σε αυτές στην αρμόδια επιτροπή και κυρίως, στην εμβάθυνση του αντιρατσιστικού νόμου και βέβαια, στο εργόσημο για τους εργατές γης χωρίς χαρτιά που έρχονται από τρίτες χώρες.

Γενικότερα παρατηρούμε ότι όλη η πολιτική και η φιλοσοφία της Κυβέρνησης ενισχύει την ανεκτικότητα στη διαφορετικότητα και το σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το εν λόγω πρωτόκολλο, λοιπόν, έρχεται να συμπληρώσει όπως προείπα και να προασπίσει ακόμα περισσότερο αυτή τη λογική και κουλτούρα.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου επιβάλλεται, όχι μόνο η ποινικοποίηση των εν λόγω συμπεριφορών, αλλά και η επιβολή των αναγκαιών μέτρων από τα συμβαλλόμενα κράτη, καθώς και η συνεχής μέριμνα για την ορθή εφαρμογή τους, η παρακολούθησή τους δηλαδή.

Στο άρθρο 2 του πρωτοκόλλου, ορίζεται ως ρατσιστικό υλικό κάθε είδους έγγραφο, υλικό, εικόνες και οποιοδήποτε είδος ανάπτυξης ιδεών ή θεωριών με μορφή που να επιτρέπει την αποθήκευση, επεξεργασία ή μετάδοσή τους μέσω υπολογιστή.

Παρ' όλη τη θετική κατεύθυνση των διατάξεων, δεν θα πρέπει να παραβλέψουμε το γεγονός ότι σε κάποιες περιπτώσεις αυτές συγκρούονται με το δικαίωμα της ελεύθερης, δημόσιας έκφρασης ιδεών. Συγκρούονται, δηλαδή, αυτά τα μέτρα ελέγχου και περιορισμού, με το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Όμως για τέτοιου είδους περιπτώσεις το Δικαστήριο του Στρασβούργου έχει διαμορφώσει μία πάγια νομολογία, σύμφωνα με την οποία η ελευθερία της έκφρασης μπορεί να περιοριστεί όταν ισχύουν συσσωρευτικά συγκεκριμένα κριτήρια.

Επομένως κατά την εφαρμογή των διατάξεων του πρωτοκόλλου, οι ελληνικές αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν τους αυτές τις αρχές και να ενεργούν αναλόγως.

Φεύγοντας από την κύρωση της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης, θα ήθελα να εστιάσω σε δύο από τις λοιπές διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, οι οποίες θεωρώ ότι είναι μείζονος σημασίας.

Το άρθρο 15, εισάγει παράταση των ρυθμίσεων του ν.4322/2015 για την αποσυμφόρηση των φυλακών. Συγκεκριμένα παρατείνονται ορισμένες διατάξεις για την αποφυλάκιση έως και τις 27 Απριλίου 2017. Πρόκειται για μία παράταση, η οποία θα βοηθήσει στην περαιτέρω αποσυμφόρηση και καλύτερευση των συνθηκών διαβίωσης στις ελληνικές φυλακές τόσο για τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους, όσο και για τους κρατούμενους.

Άλλωστε, την αλλαγή των συνθηκών στις φυλακές μετά το ν.4322 έχει παρατηρήσει και η επιτροπή κατά των βασανιστηρίων -CPT- στις τελευταίες επισκέψεις της στην Ελλάδα.

Βέβαια εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι απαιτείται μια ολοκληρωμένη και συγκροτημένη παρέμβαση στο θέμα των φυλακών, όπως έγινε στα Διαβατά, όπως γίνεται με τη βελτίωση των συνθηκών στο νοσοκομείο του Κορυδαλλού. Επίσης πρέπει να επιτύχουμε και καλύτερη στελέχωση.

Επιπλέον στο άρθρο 18 του παρόντος νομοσχεδίου προβλέπεται μία πολύ σημαντική διάταξη για τους τριτέκνους. Υπάγονται και αυτοί πλέον στα προστατευόμενα πρόσωπα του ν.2643/1998, σχετικά με τη μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών όπως οι πολύτεκνοι, οι ΑΜΕΑ κ.λπ.. Η στήριξη αυτή υπαγορεύεται τόσο από το σημαντικό δημογραφικό πρόβλημα της χώρας, όσο και από την κοινωνική πολιτική που θέλει να χαράξει αυτή η Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τα δικαιώματα των ευάλωτων ομάδων είναι -και πρέπει να είναι- προτεραιότητα αυτής της Κυβέρνησης.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι τα προηγούμενα νομοσχέδια που ανέφερα, αλλά και αυτά που θα έλθουν είναι η δική μας απάντηση. Αυτές τις προτεραιότητες έχουμε, αυτές τις αλλαγές οραματιζόμαστε και γι' αυτή την κοινωνία παλεύουμε, ξέροντας πολύ καλά τις δυσκολίες που περνάει αλλά και τα λάθη που έχουμε κάνει και εμείς. Οτιδήποτε άλλο, όμως, στο θέμα των δικαιωμάτων και της εναρμόνισης με το ευρωπαϊκό δικαίο ανήκει στο παρελθόν και ευτυχώς θα μείνει εκεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Η κ. Σταμπουλή έχει τον λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητές συνάδελφισσες, αγαπητοί συνάδελφοι, από την αρχή της εμφάνισής του ο κυβερνοχώρος χαιρετήθηκε ως ένας χώρος ελεύθερης έκφρασης, ελεύθερης και απεριορίστης διακίνησης ιδεών και πληροφοριών. Εκτός από τα παραπάνω, δεν άργησε να εξελιχθεί και σ' ένα χώρο διευκόλυνσης άσκησης εγκλημάτων και μάλιστα διασυνοριακών εγκλημάτων, όπως δεν άργησε να εμφανιστεί και το έγκλημα με στόχο τον κυβερνοχώρο και τις υπηρεσίες που μαζικά παρέχονται απ' αυτόν. Για άλλη μια φορά οι κρατικές οντότητες που στηρίζονται στην αρχή της εδαφικότητας βρέθηκαν πίσω από το έγκλημα και η νομοθεσία τους έπρεπε να προσαρμοστεί κατάλληλα.

Σ' αυτή την ανάγκη απαντά η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης που κυρώνουμε σήμερα με την οποία πρώτα-πρώτα δίνεται η δυνατότητα έρευνας και συλλογής στοιχείων από τις δικαστικές και αστυνομικές αρχές σε πραγματικό χρόνο, πριν αυτά εξαφανιστούν, πράγμα σχετικά εύκολο τεχνικά και άμεσα επιδιωκόμενο από τους διενεργούντες έγκλημα διά του διαδικτύου.

Έτσι, δίνεται η δυνατότητα για πραγματοποίηση επειγουσών ενεργειών που θα παρεμποδίσουν την εξαφάνιση δεδομένων, μεταξύ των οποίων και ενέργειες που εξασφαλίζουν τη διατήρηση αυτών από τους παρόχους, ώστε να διαπιστώνεται η διαδρομή μέσα από την οποία πραγματοποιήθηκε η αξιόποινη επικοινωνία, όμως η διαρκής και μυστική παρακολούθηση των δικτύων δεν είναι επιτρεπτή.

Επίσης διευκολύνεται η δικαστική συνδρομή και προβλέπεται ένα δίκτυο σημείων επαφής τα οποία λειτουργούν όλο το εικοσιτετράωρο όλες τις μέρες της εβδομάδας.

Προστατεύεται η ανταλλαγή προσωπικών δεδομένων. Επιτρέπεται η διασυννοική πρόσβαση σε δεδομένα χωρίς τη διαδικασία της δικαστικής συνδρομής, όταν πρόκειται για δεδομένα στα οποία έχει πρόσβαση το κοινό ή αυτά έχουν παρασχεθεί με εκούσια συγκατάθεση του προσώπου που έχει το νόμιμο δικαίωμα για τη διάθεσή τους.

Με σειρά άρθρων προσδιορίζονται ως αξιόποινες πράξεις, δράσεις που αποσκοπούν στην πρόκληση βλάβης στα δίκτυα, η παράνομη πρόσβαση, η υποκλοπή, η παρεμβολή στα δεδομένα, οι παρεμβολές στα συστήματα, όπως και η κατασκευή, κατοχή και διάθεση «ιών», «σκουληκιών» και «δούρειων ίππων», δηλαδή καταστροφικών προγραμμάτων.

Άλλες διατάξεις που αφορούν την παιδική πορνογραφία ποινικοποιούν, μεταξύ άλλων, την εμφάνιση στο διαδίκτυο ενηλίκων ως ανηλίκων, ενώ υπάρχουν και διατάξεις για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Το πρόσθετο πρωτόκολλο ποινικοποιεί τη διακίνηση στον κυβερνοχώρο ρατσιστικού και ξενοφοβικού υλικού και την ενθάρρυνση ξενοφοβικών και ρατσιστικών πράξεων. Δεν αντίκειται στις διατάξεις της ευρωπαϊκής σύμβασης για τα δικαιώματα του ανθρώπου που κατοχυρώνουν την ελευθερία της έκφρασης, με το ίδιο σκεπτικό με το οποίο το Δικαστήριο του Στρασβούργου δέχεται την επιβολή αναγκών περιορισμών αυτού του δικαιώματος όταν το απαιτούν η προάσπιση της εθνικής ασφάλειας και της εδαφικής ακεραιότητας, της δημόσιας τάξης και ασφάλειας, η προστασία της ηθικής, της υπόληψης ή των δικαιωμάτων τρίτων.

Δεν είχα σκοπό να αναφερθώ εκτεταμένα στις άλλες διατάξεις που αφορούν θέματα του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Ισχύουν όσα είπα στην τοποθέτησή μου στην επιτροπή. Όμως μου κάνει εντύπωση η εμμονή της Αντιπολίτευσης στην επίκληση, στο διασυρμό, θα έλεγα, των μέτρων αποσυμφόρησης των φυλακών, των παύσεων των δώξεων για όχι σημαντικά αδικήματα ή και της αναστολής εκτέλεσης των ποινών για τέτοια αδικήματα.

Μιλάτε -και δεν ακούτε- για φόβο της κοινωνίας, για αύξηση της εγκληματικότητας, κύριοι της Αντιπολίτευσης. Το πρώτο αποτελεί αυτοεκπληρούμενη προφητεία. Λέγε, λέγε ότι κινδυνεύουμε, όλο και κάποιοι παραπάνω θα φοβηθούν. Το δεύτερο, όμως, είναι μετρήσιμο μέγεθος. Έχετε στοιχεία; Μπορείτε να δώσετε αριθμούς; Τι αύξηση της εγκληματικότητας έχει παρατηρηθεί τους τελευταίους μήνες; Σε τι ποσοστά; Σε ποια εγκλήματα; Μπορείτε να μας δια φωτίσετε; Αλλιώς πάψτε να εικολογείτε -στην απλοελληνική να σπεκουλάρετε- και αφήστε ήσυχη την Κυβέρνηση να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να πάψει το σωφρονιστικό μας σύστημα, αντί να σωφρονίζει απλώς να βασανίζει. Να βασανίζει εν ονόματι μιας δικαιοσύνης που μερικές φορές δίνει την εντύπωση ότι μόνο τυφλή δεν είναι, όταν μοιράζει ισοβία σαν στραγάλια σε φτωχοδιάβολους τύπου Ιλία Καρέλι. Είμαστε η χώρα με πολλαπλάσιο αριθμό ισοβιτών από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, όπως είμαστε και η χώρα με τον πολλαπλάσιο από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο αριθμό εγκληματικών οργανώσεων.

Σχεδόν ποτέ αυτή η δικαιοσύνη δεν προλαβαίνει τους λογής-λογής Χριστοφοράκους πριν της ξεφύγουν. Μοιράζει εκατοντηνηγντάρες, δέκα χρόνια το κεφάλι, για κάθε δύστυχο που βρισκό-

ταν στη βάρκα, στον δύσμοιρο νεαρό που πήδησε πρώτος έξω για να την τραβήξει στη στεριά, διότι αυτός χρίζεται διακινητής από τις δικαστικές αρχές, ακόμη και αν ανήλικος. Και είναι διψήφιος ο αριθμός τέτοιων καταδίκων στις φυλακές μας και κοντεύει και τον τριψήφιο.

Κανείς δεν έχει δικαίωμα να στιγματίζει και να δαιμονοποιεί κάποιους ανθρώπους, όταν τους δίνεται η ευκαιρία να επανενταχθούν στην κοινωνία, όχι με χαρακτηριστικές φωτογραφικές διατάξεις, αλλά με ρυθμίσεις που ικανοποιούν το κοινό περί δικαίου αίσθημα όπως αυτές που ψηφίζουμε στο σημερινό νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τώρα, κύριε Παφίλη, θα πάρει τον λόγο ο κ. Κεγκερόγλου, γιατί και αυτός πρέπει να πάει στη Διάσκεψη των Προέδρων.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Στις 15.00' έχει Διάσκεψη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μέχρι τις 15.00' θα έχει τελειώσει ο κ. Κεγκερόγλου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Βρείτε τα με την Κυβέρνηση. Πώς θα γίνει δηλαδή; Περιμένουμε τον κ. Κατρούγκαλο να έρθει. Θα δέχεται να την καταθέσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τι να κάνουμε; Μη χάνουμε τώρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πώς θα γίνει τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα μιλήσετε ακριβώς μετά.

Χάνουμε χρόνο και ο κ. Κεγκερόγλου θα πάει στη Διάσκεψη. Έχει ζητήσει τον λόγο. Τι να κάνουμε;

Ελάτε, κύριε Κεγκερόγλου, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά. Όχι παραπάνω σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θα είχαμε πει τα μισά τώρα, κύριε Πρόεδρε.

Συμφωνώ με όλα όσα ακούστηκαν από προηγούμενους ομιλητές για την κακή διαδικασία νομοθέτησης που τελικά έχουμε καθιερώσει. Και όταν λέω έχουμε καθιερώσει, εννοώ η Κυβέρνηση, η οποία συνήθως αξιοποιώντας και ευρωπαϊκές οδηγίες, εισάγει νομοσχέδιο και από κάτω κρεμά καμιά δεκαριά, δεκαπέντε ρυθμίσεις, όπου εκτός από ορισμένες από αυτές που είναι άκρως ρουσφετολογικές και πραγματικά εισάγονται την τελευταία στιγμή και κάνουν μπαμ, έχουμε και ρυθμίσεις οι οποίες θα μπορούσαν να είναι καλύτερες εάν έρχονταν με την κανονική διαδικασία που προβλέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής και το Σύνταγμα.

Παραβιάζεται ευθέως το Σύνταγμα. Και θα έλεγα ότι τουλάχιστον σε νομοσχέδια του Υπουργείου Δικαιοσύνης είναι γελοίο να υπάρχει τέτοια διαδικασία. Απορώ πώς το αποδέχεται ο Υπουργός.

Χθες ήρθαν την τελευταία στιγμή δύο ρυθμίσεις. Με τη μία χαρίζονται πρόστιμα σε μεγαλοαπατεώνες, παρατείνοντας το διάστημα για τους λήπτες εικονικών τιμολογίων να μπορέσουν να τακτοποιήσουν τις δουλειές τους. Και βεβαίως το άκρον άωτον που ήρθε την τελευταία στιγμή, αφορά τις πολυπληθείς ακολουθίες του Πρωθυπουργού, του Υπουργού Άμυνας και του Υπουργού Εξωτερικών, λες και μέχρι τώρα δεν υπήρχε πρόβλεψη για όλους τους Πρωθυπουργούς το τι έπρεπε να γίνει για την αποζημίωσή τους.

Και την ίδια ώρα τους εκτιμητές του ΕΛΓΑ τους στέλνετε με το λεωφορείο. Και έχουμε εβδομήντα τέσσερις χιλιάδες ανεξέλεγκτες υποθέσεις του ΕΛΓΑ.

Ντροπή σε αυτή την Κυβέρνηση!

Με το άρθρο 15, μας λέτε ότι απολύονται αυτοί οι οποίοι εκτίουν το 1/3 της ποινής και έχουν κακοουργήματα. Και λέτε, «Εντάξει, θα βγάλουμε τα ειδικά». Ειπώθηκε. Δεν ξέρω αν γίνει και πράξη. Θα βγάλει τους βιαστές παιδιών, τους παιδεραστές και δεν ξέρω ποιους άλλους. Δηλαδή, οι άλλες κακοποιητικές πράξεις είναι εντάξει; Δεν κατάλαβα. Γιατί παρεμβαίνετε έτσι στο έργο της δικαιοσύνης; Γιατί παρεμβαίνετε εκ των υστέρων; Και μάλιστα λέτε, «Μέχρι 17 Αυγούστου ό,τι δικάσετε, κύριοι δικαστές, στον αέρα είναι. Ό,τι ποινές και να βάλετε». Εδώ είναι ο καλός Παρασκευόπουλος και η καλή Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία

η οποία θα τους βγάλει στα πέντε χρόνια».

Άρα, στείλτε ένα σημείωμα καλύτερα και πείτε, «Μη βάζετε πάνω από πέντε χρόνια στα κακούργηματα γιατί γελοιοποιείστε, κύριοι δικαστές». Αλλά ποιοι γελοιοποιούνται; Οι δικαστές ή η δικαιοσύνη; Δηλαδή αν δεν είχαμε καθηγητή στο Υπουργείο και ήταν κάποιος άλλος άνθρωπος, τι συμπεριφορά θα είχαμε; Οι θεματοφύλακες ποιοι είναι; Στο πανεπιστήμιο αυτά διδάσκει; Αίσιος!

Άρθρο 20: Εισηγείστε πλήρη απαλλαγή από κάθε αστική και ποινική ευθύνη όχι μόνο για τις διοικήσεις του υπερταμείου αλλά και για τους εισηγητές, για γνωμοδοτήσεις και τέτοια πράγματα, την ίδια ώρα που στη «μαύρη βίβλο» μας είχατε φέρει ό,τι είχε γίνει για το ΤΑΙΠΕΔ και δεν ξέρω τι άλλο.

Πρέπει, βέβαια, να δούμε πως θα προφυλάξουμε αυτούς τους ανθρώπους. Αν ήταν λελογισμένη αυτή η προστασία και αφορούσε στις διοικήσεις, αλλά σε σχέση με συγκεκριμένες αποφάσεις, ναι, να την αποδεχθούμε. Αλλά δεν μπορεί να είναι εν λευκώ. Εν λευκώ έγκλημα και εκ των προτέρων να τους λέμε αθώους; Όχι, κύριοι.

Έχουμε μια διάταξη για τις μετατάξεις οι οποίες προβλέπονται. Δεν είμαστε αντίθετοι στην εξέλιξη των δημοσίων υπαλλήλων και φυσικά των σωφρονιστικών, αλλά με κάποιες προϋποθέσεις. Πρώτα απ' όλα να πάρετε προσωπικό που θα αντικαταστήσει αυτούς που θα φύγουν. Πριν. Και το δεύτερο, να γίνουν από τα υπηρεσιακά συμβούλια και όχι με απόφαση Υπουργού.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι και σήμερα συνεχίζεται αυτή η ιστορία με τη διαδικασία που ήρθε ο Υπουργός και μας μίλησε για μια ανύπαρκτη τροπολογία. Δεν πειράζει. Ίδées είχε. Όμως, γιατί την τελευταία στιγμή; Ίσως να μπορεί να βελτιωθεί. Μπορεί αυτό να γίνει στα πέντε τελευταία λεπτά; Εγώ λέω να μην γίνει δεκτή, ακόμα και αν έρθει τώρα η τροπολογία. Ακόμα κι αν έρθει, να μη γίνει δεκτή.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς.

Κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν φταίμε εμείς για την ανακατωσούρα. Εδώ τα έχουμε δει όλα. Αυτό δεν το είχαμε δει πάντως, να έρθει, δηλαδή, ο Υπουργός να επιχειρηματολογήσει για τροπολογία η οποία δεν έχει καν κατατεθεί και να μην το ξέρει ότι δεν έχει κατατεθεί; Λένε μια παροιμία στο χωριό μου: «Από τη βιασύνη της η σκύλα τα κάνει στραβά τα κουτάβια». Είναι μέσα στη φύση.

Λέω, λοιπόν, ότι περιμένουμε. Δεν ξέρουμε τελικά. Υπάρχει κανένας που να γνωρίζει είτε το Προεδρείο, είτε ο κύριος Υπουργός, αν θα κατατεθεί, πότε και με ποιες διαδικασίες η περιβόητη τροπολογία του Υπουργείου Εργασίας; Μπορεί κανείς να μας ενημερώσει γιατί έχουμε διάσκεψη Προέδρων; Να ξέρουμε τι θα κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν συνεχίζουμε τώρα για να προλάβουμε και τη Διάσκεψη των Προέδρων;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μα εγώ μια απλή ερώτηση κάνω. Ξέρει κανένας; Δεν ξέρει. Δεν πειράζει.

Θα ξεκινήσω από την οδηγία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχω ξαναπεί απ' αυτό το Βήμα - και θα το λέμε συνέχεια - πως όταν έρχονται οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις ψηφίζετε όλοι μαζί. Και κάνετε περιφερειακό πόλεμο επιμέρους. Αυτά είναι τα στρατηγικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γιατί εμείς είμαστε με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα τα ακούσετε, κύριε Τζαβάρα, εσείς που τα υπερασπίζεστε.

Εκεί δεν υπάρχουν διαφορές. Και ποιο είναι το θέμα για τη συγκεκριμένη οδηγία περί κυβερνοχώρου; Έχει έναν πολύ αθώο τίτλο. «Ποινικοποίηση της ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης...» κ.λπ., εγκλημάτων δράσεις. Αυτή είναι η οδηγία; Αυτή είναι; Ποιον κοροϊδεύετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πρόσθετο πρωτόκολλο είναι αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Περιμένετε. Το πρωτόκολλο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Τα ξέρουμε αυτά, κύριε Τζαβάρα. Έχουμε κάνει πέντε χρόνια στο «ιερατείο».

Αυτό είναι το ερώτημα; Δηλαδή, η ουσία αυτής της ευρωπαϊκής οδηγίας είναι να προστατεύσει από τον ρατσισμό, την ξενοφοβία κι όλα τα υπόλοιπα;

Κατά τη γνώμη μας, όχι. Αυτά προστατεύονται από την εθνική νομοθεσία κι απ' όλες τις εθνικές νομοθεσίες, υποκριτικά, γιατί αυτά είναι γεννήματα του ίδιου του συστήματος. Και τον ρατσισμό και την ξενοφοβία τα γεννάει το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα από τότε που υπάρχει. Άλλοι είναι εκείνοι που έχουν τη θεωρία ότι οι άνθρωποι διαχωρίζονται σε αυτούς που εκμεταλλεύονται τους άλλους και σε αυτούς που είναι εκμεταλλευόμενοι, ανεξάρτητα φύλου, θρησκείας κ.λπ. Αυτά μπορεί να τα λένε οι φασίστες σήμερα, αλλά είναι σύμφυτα με το ίδιο το σύστημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Και μια και μιλάμε, λοιπόν, γι' αυτά και ίσως φαίνονται σκληρά, εγώ θα μιλήσω πολύ σκληρά. Τι περιμένετε, αλήθεια, και εκπλήσσεστε με την παιδική πορνογραφία κι όλα τα υπόλοιπα, όταν σε ένα σύστημα όλα είναι εμπόρευμα, πουλιούνται κι αγοράζονται; Τι γίνεται στην Ταϊλάνδη. Τι γίνεται σε αυτές τις χώρες εδώ; Παντού ό,τι πωλείται και αγοράζεται είναι μέσα στο σύστημα, είναι η φιλοσοφία του ίδιου του συστήματος. Ποιος κάνει εμπόριο οργάνων; Ποιοι κάνουν τις μεταμοσχεύσεις; Ποιες κλινικές στον κόσμο είναι αυτές που αγοράζουν νεφρά, συκώτια κι όλα τα υπόλοιπα ή δολοφονούν κίολας; Για να μπορέσουν να καλύψουν τις ανάγκες ποιων; Των εργαζομένων, που δεν μπορούν να πληρώσουν τίποτα;

Αυτά τα φαινόμενα, για τα οποία ορισμένοι βγαίνουν από τα ρούχα τους όταν τα ακούν και γίνονται και κήσσορες και κατήγοροι, προέρχονται ακριβώς από την εμπορευματοποίηση πρώτα απ' όλα της εργατικής δύναμης και όλων των υπολοίπων που πουλιούνται και αγοράζονται. Ναι ή όχι;

Επομένως είναι υποκριτικά όλα αυτά. Κατά καιρούς, βέβαια, όταν εξυπηρετούνται άλλα συμφέροντα, μπορεί να χτυπιέται και ο ρατσισμός και άλλα πράγματα.

Επίσης, λέει, ότι θα προστατέψει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αλήθεια, ποια είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα; Το δικαίωμα στην εργασία δεν είναι ανθρώπινο δικαίωμα; Το δικαίωμα στη ζωή δεν είναι; Πόσους δολοφονούν κάθε μέρα οι πολιτικοί του καπιταλιστικού συστήματος. Πόσους δολοφονεί, είτε με όπλα είτε με την πείνα, τη φτώχεια, τη δυστυχία; Εκατομμύρια. Αυτοί δεν έχουν δικαίωμα; Τι έχουν; Ποια είναι τα ανθρώπινα δικαιώματα; Μόνο η ιδιωτική ζωή κι όλα τα υπόλοιπα, που κι αυτά είναι ανθρώπινα δικαιώματα;

Επομένως είναι υποκρισία όλα αυτά κι όλη αυτή η λογοκοπία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του συστήματος, περί δικαιοσύνης, ιστιμίας, ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όταν ένας πεθαίνει στην πείνα και ο άλλος χαλάει σε ένα βράδυ όσα θέλει ένας εργάτης όλη του τη ζωή και πάλι είναι λίγα.

Βέβαια, λέει «υπάρχουν καινούργια προβλήματα». Φυσικά και υπάρχουν προβλήματα καινούργια με την εξέλιξη της τεχνολογίας κι όλα τα υπόλοιπα. Λέει «να προστατεύσουμε το διαδίκτυο από σκουλήκια, ιούς κι όλα τα υπόλοιπα». Αλήθεια; Ποιος τα παράγει όλα αυτά; Κάποιοι ελεύθεροι μόνο; Δεν τα παράγουν κράτη; Δεν γίνεται πόλεμος, σκληρός πόλεμος μάλιστα, ανάμεσα σε χώρες. Είπε ο εισηγητής μας πολλά πράγματα γι' αυτά και για το Ιράν και για το τι συμβαίνει. Από τους προστάτες, λοιπόν, ποιος θα μας προστατεύσει, που λέει και το τραγούδι; Γιατί λέει ότι απαγορεύεται να παράγει, να αναπτύσσει, να κατέχει ιούς κι όλα αυτά.

Μα, τα κράτη, επίσημα, οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, η Ρωσία, η Γερμανία, οι πάντες, δεν έχουν υπηρεσίες, δεν έχουν τους καλύτερους επιστήμονες, δεν τους στρατολογούν και τους πληρώνουν αδρά μάλιστα, για να παράγουν και να βοηθήσουν στον κυβερνοπόλεμο που γίνεται ανάμεσα στα κράτη, που είναι ένας σύγχρονος πόλεμος και πάρα πολύ επικίνδυνος;

Δεν έχουν τέτοιους στόχους. Και κλείνω με το πρώτο μέρος. Και δεν γλύφουμε το δάχτυλό μας, όσοι αντιλαμβανόμαστε ή όσοι κρύβονται πίσω από μια αταξική και απολίτικη θεώρηση και του κυβερνοχώρου συνολικά. Έχουν στόχο πρώτα απ' όλα, το ΝΑΤΟ, η Ευρωπαϊκή Ένωση, άλλοι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί, να θωρακίσουν την κυριαρχία τους όσο μπορούν περισσότερο -

γιατί δεν γίνεται, είναι και άλλοι αντίπαλοι κι εκείνοι είναι έξυπνοι κι εκείνοι παράγουν- ώστε να μπορέσουν, όπως το NATO έχει μια επιθετική πολιτική, να κάνουν το ίδιο στα θέματα του κυβερνοχώρου.

Δεύτερον, έχουν στόχο να θωρακίσουν τους επιχειρηματικούς ομίλους. Και όταν λένε για συστήματα προστασίας, ποιος τα παράγει αυτά; Πόσα δισεκατομμύρια θα πάρουν οι διάφορες εταιρείες; Και ποια είναι η τραγωδία και η αντίφαση του συστήματος; Αυτοί που παράγουν τα συστήματα ασφαλείας, την υψηλή τεχνολογία, παίρνουν 400 ευρώ, 700 ευρώ τον μήνα και αυτοί που τα πουλάνε κερδίζουν δισεκατομμύρια.

Άλλοι παράγουν τον πλούτο -είναι παιδιά σπουδαγμένα με δύο, τρία, τέσσερα πτυχία- και αυτοί που βγαίνουν κερδισμένοι είναι οι επιχειρηματικοί όμιλοι, που προσπαθούν βέβαια στον ανταγωνισμό τους ο ένας να χτυπήσει τον άλλον ή και όλοι μαζί να φτιάξουν ένα σύστημα προστασίας.

Το τρίτο είναι η αστυνόμευση. Είναι ουσιαστικά η κατάργηση του απορρήτου των επικοινωνιών. Με τα μέτρα που παίρνονται εδώ, καταργείται το τεκμήριο της αθωότητας, κύριε Τζαβάρα, στην πράξη από την Ευρωπαϊκή Ένωση που υπερασπίζεστε. Αφού είσαι ύποπτος, σου ανοίγω την αλληλογραφία σε χρόνο μηδέν και δεν σε ρωτάω. Έχω μάλιστα και task force, δυνάμεις ταχείας επέμβασης. Είναι σε είκοσι πέντε σημεία, επεμβαίνουν κατευθείαν. Όλα αυτά στο όνομα της τρομοκρατίας.

Εάν ήθελαν, όμως, στο όνομα της τρομοκρατίας να χτυπήσουν αυτούς που ονομάζονται τρομοκράτες και που οι ίδιοι τους παράγουν και τους καθοδηγούν πολλές φορές -και αυτό έχει αποδειχθεί-, θα μπορούσαν να κάνουν πάρα πολλά πράγματα. Απλά θέλουν και στοχεύουν να δημιουργήσουν ένα τέτοιο πλαίσιο για να ελέγξουν το λαϊκό κίνημα.

Ήθελα να πω και δύο πράγματα πριν πάω στην τροπολογία. Εδώ ακούμε λόγους -ο κ. Βορίδης προεξάρχων και πολλοί άλλοι- περί ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης, τα ιερά και τα όσια! Αλήθεια, είναι ανεξάρτητη η δικαιοσύνη; Για να δούμε, πόσο ανεξάρτητη είναι; Πρώτον, ποιους νόμους καλείται να εφαρμόσει; Τους νόμους που λένε ότι σε ένα βράδυ σου κόβω τη σύνταξη και δεν δίνω λογαριασμό σε κανέναν. Τους νόμους που λένε ότι σε επιδοτώ απ' αυτόν που κόβω τη σύνταξη. Άρα δεν είναι ανεξάρτητη. Είναι εξαρτημένη από το ίδιο αντιλαϊκό πλαίσιο του ίδιου του συστήματος. Μπορεί να πάει κόντρα σε αυτούς τους νόμους; Υπάρχουν φωτεινές εξαιρέσεις, δικαστές που όμως δεν μπορούν, γιατί πάνε σε πειθαρχική δίωξη. Άρα είναι πλήρως εξαρτημένη εφαρμόζοντας τους νόμους ενός βάρβαρου κοινωνικού συστήματος. Και θα πάω και στα επόμενα.

Γιατί βγαίνετε στα κεραμίδια όλοι; Ποιος διορίζει την ηγεσία της δικαιοσύνης; Την εκλέγουν; Υπάρχει κανένα ευρύτερο σώμα, όπως προτείνουμε εμείς; Όχι. Οι κυβερνήσεις την εκλέγουν. Εσείς, η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, όταν ήσασταν κυβέρνηση, το ίδιο δεν κάνατε; Το ίδιο δεν κάνουν και ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ σήμερα; Άρα, για ποια ανεξαρτησία μιλάμε; Βγαίνετε μάλιστα από τα ρούχα σας για τις αλλαγές. Και εσείς τα ίδια δεν κάνατε; Εσείς δεν διορίζατε εισαγγελείς, προέδρους Αρείου Πάγου, τα πάντα με το πρόσχημα και το φύλλο συκής της επιτροπής της Βουλής, όπου η κυβερνητική πλειοψηφία μπορεί να κάνει ό,τι θέλει και έτσι γίνεται πάντα;

Τρίτον, πόσο ανεξάρτητη είναι όταν -αν δεν κάνω λάθος- από το 2009 μέχρι σήμερα μόνο δύο απεργίες έχουν βγει νόμιμες. Όλες οι άλλες έβγαλαν εκ των προτέρων παράνομες.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αφού ήταν παράνομες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ήταν παράνομες; Ποιος το κρίνει αυτό;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Η δικαιοσύνη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Η ανεξάρτητη;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βέβαια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Με τις εντολές της Κυβέρνησης και με όλους αυτούς τους νόμους; Πώς γίνεται; Όλοι οι εργαζόμενοι είναι χαζοί; Δεν τηρούν τον νόμο; Όλο παράνομες απεργίες κάνουν; Δεν έχουν δικαιώματα;

Εδώ στο Πρωτοδικείο του Πειραιά δεν πρόλαβαν να την εξαγγείλουν και την έβγαλαν παράνομη. Πριν προλάβουν να δουν. Δεν λέω ότι φταίνει όλοι οι δικαστές. Υπάρχουν πολλές εξαιρέ-

σεις και ζουν και αυτοί κάτω από ένα συγκεκριμένο καθεστώς.

Εδώ εργαζόμενοι πήγαν κατηγορούμενοι, γιατί κατηγορούσαν τον εργοδότη ότι τους εκμεταλλεύεται. Ποινικοποίηση ακόμα και της σκέψης! Πριν έγιναν αυτά, όχι τώρα. Εδώ η εισαγγελία δίνει εντολή στην Αστυνομία και η Αστυνομία και τα ΜΑΤ είναι στην υπηρεσία του εργοδότη. Απίστευτα πράγματα! Πληρώνει ο ελληνικός λαός για να τον δέρνουν σε τελευταία ανάλυση. Και μας λέτε για ανεξαρτησία;

Δεν υπάρχουν σκάνδαλα, όπως τα ονομάζουν; Δεν υπάρχουν, δεν υπήρχαν κυκλώματα; Εμείς δεν κάνουμε τον Σέρλοκ Χόλμς. Εδώ βγήκαν στο φως της δημοσιότητας τέρατα και σημεία. Και βγαίνουν στο φως της δημοσιότητας τέρατα και σημεία. Επομένως για πια ανεξαρτησία μιλάτε όλοι και κάνετε και αντιπαράθεση;

Τέλος, για ένα λεπτό, υποχρεούμαι να μιλήσω, γιατί μίλησε και ο Υπουργός. Ίσως να είναι και εκτός θέματος, αλλά δεν νομίζω ότι είναι. Χθες ακούσαμε τον Πρωθυπουργό να μιλάει για δημιουργία ενός νέου κοινωνικού κράτους. Έλεος! Πραγματικά αυτά είναι απίστευτα πράγματα. Να έχεις μια πολιτική η οποία συντρίβει, διαλύει τους εργαζόμενους, κόβει μισθούς, συντάξεις, τους βάζει να δουλεύουν με 100 ευρώ, με 200 ευρώ, με 300 ευρώ, χαράτσια, ΕΝΦΙΑ, φορολογίες, ρημαδιό παντού, ζούγκλα -έτσι είναι η κατάσταση σήμερα- και να λες για νέο κοινωνικό κράτος; Με τι; Με ψίχουλα και προπαγανδιστικές απάτες; Καμένη γη, η κλασική θεωρία.

Αλήθεια, κύριοι της Κυβέρνησης και εσείς και οι υπόλοιποι που τα κάνατε όλα τα προηγούμενα χρόνια, καμένη γη παραλάβατε; Και τότε γιατί δίνετε τόσα δισεκατομμύρια επιδοτήσεις στο μεγάλο κεφάλαιο; Αυτά που τα βρίσκετε; Γιατί κόβετε συνέχεια από τους εργαζόμενους; Δεν υπάρχει χρήμα; Πόσο πήγε στο εξωτερικό; Πάνω από 200 δισεκατομμύρια. Τι ήταν αυτά; Ιδρώτας του ελληνικού λαού. Τα παίρνετε; Πόσα τους υποχρεώσατε να πληρώσουν εσείς τώρα; Μη μου πείτε το ένα δισεκατομμύριο -εάν είναι τόσο- από τη λίστα Λαγκάρντ, γιατί είναι ελάχιστα αυτά. Για ποια κοινωνική πολιτική, λοιπόν, μιλάτε; Για τους μεν υπάρχει ο κόφτης ο καθημερινός -να το ξαναπούμε- και για τους άλλους υπάρχει ο δότης.

Λέει, τώρα -και είναι απίστευτα πράγματα- «προστατέψαμε τις συντάξεις». Αυτά εξήγγειλε χθες. Διαβάζω και να μου πείτε εσείς με τα μαθηματικά του ΣΥΡΙΖΑ. «Μέχρι το 2019 από τους συνταξιούχους και τους ασφαλισμένους θα αφαιρεθούν 8,234 δισεκατομμύρια. Η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου λέει ότι οι απώλειες θα είναι για τους συνταξιούχους 6,016 δισεκατομμύρια και 2,218 μέχρι το 2019 νέες επιβαρύνσεις των σημερινών ασφαλισμένων». Αυτό λέγεται ότι διασώζετε; Ποιος θα τα πληρώσει αυτά; Μιλάμε για κοντά 11 δισεκατομμύρια ή να πάμε πιο χαμηλά και έχετε το θράσος και λέτε ότι προστατέψαμε μισθούς και συντάξεις;

Ανακοινώθηκαν και αυτά με το ΕΚΑΣ. Είναι εξαπάτηση. Με το ΕΚΑΣ σημαίνει ότι σου παίρνω ένα πεντακοσάριο από την τσέπη και σου δίνω ένα δεκάριο και πρέπει να μου πεις και ευχαριστώ. Αυτό είναι, για να το κάνουμε και απλό για να καταλαβαίνει και ο κόσμος τι λέμε, πέρα από τα όσα λέγονται. Το 2018 θα κοπεί το ΕΚΑΣ, ναι ή όχι; Θα κοπεί. Το λέτε; Δεν το λέτε. Το ξεκίνησαν οι προηγούμενοι και το συνεχίζετε.

Απαλλαγή 10% στη φαρμακευτική δαπάνη. Έτσι είναι; Μόνο στα συνταγογραφούμενα. Στα άλλα δεν υπάρχει.

Να σας πω και ποιο είναι το γελοίο της υπόθεσης; Όλη αυτήν την ιστορία προσπαθείτε να την εξαργυρώσετε με μια κάρτα, που δεν τη δικαιούνται όλοι, 45-50 ευρώ, για να πάνε να ψωνίσουν, λες και είναι ζητιάνοι, λες και δεν δούλεψαν όλα αυτά τα χρόνια, λες και δεν έχουν παράγει όλον τον πλούτο, που τους τον κλέβουν άλλοι.

Εμείς λέμε ότι αυτό είναι αίσχος και κοροϊδία και είναι λογική ζητιανιάς. Και μη μου πείτε τώρα ότι παραλάβαμε καμένη γη, γιατί απαντήσατε στα προηγούμενα. Εγώ δεν έχω δει ούτε καμένους εφοπλιστές ούτε καμένους βιομήχανους -ίσα-ίσα που είναι πάμπλουτοι- ούτε καμένους μεγαλέμπορους ούτε τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η διακομματική κοινοβουλευτική επιτροπή «για τη διεκδίκηση των γεωμετρικών οφελών» καταθέτει την έκθεσή της, σύμφωνα με το άρθρο 45 παρά-

γραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται για τα Πρακτικά η προαναφερθείσα έκθεση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαχριστόπουλος για δώδεκα λεπτά και μετά η κ. Θελερίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεφύγω λίγο από το θέμα, γιατί είναι νωπή τώρα η ομιλία του Θανάση Παφίλη, που για εμένα είναι πολύ σεβαστός συνάδελφος. Θέλω να κάνω δυο σχόλια πάνω σε αυτά που είπε.

Και εγώ πιστεύω ότι πραγματικά πολλά απ' αυτά που είπε είναι σωστά, με μια διαφορά ότι ο καταγγελτικός λόγος, όταν δεν συνοδεύεται με τεκμηριωμένη πρόταση –είναι η γνώμη μου, μπορεί να μην τη δέχεται-, θυμίζει αμφιθέατρο σε φοιτητική περίοδο.

Συμφωνώ στις διαπιστώσεις. Εγώ, απλά, έχω την άποψη ότι κάθεται μέσα και παλεύεις. Από τη μια στιγμή στην άλλη δεν μπορεί να γίνουν όλα. Πολλά απ' αυτά που είπε ο Θανάσης Παφίλης είναι σωστά. Έχουμε διαφορά στον τρόπο αντιμετώπισής τους.

Εγώ, για παράδειγμα, πιστεύω ότι τώρα που τα ακροδεξιά κινήματα και οι πράξεις τρομοκρατίας σαν τα μανιτάρια πετάγονται καθημερινά, σχεδόν έχουν γίνει μόδα, το μεγάλο ανάχωμα έχει όνομα και λέγεται κοινωνικό κράτος.

Πιστεύω ότι αυτή η Κυβέρνηση το έχει καταλάβει και το παλεύει. Δεν είναι θέμα συναισθηματικό, ούτε θέμα ηθικής τάξης εδώ. Είναι θέμα ουσίας. Είναι πολύ σημαντικό να νιώσουν κάποιοι άνθρωποι που είναι στο περιθώριο, γιατί δεν έχουν χρήματα, δεν έχουν δουλειά, γιατί, γιατί, γιατί, ότι κάποιος τουλάχιστον τους σκέφτεται και θέλω να πιστεύω ότι σ' αυτήν την κατεύθυνση αυτή η Κυβέρνηση κάνει κινήσεις.

Θέλω να έρθω στο θέμα μου. Εγώ έχω μια άλλη αντιμετώπιση για το σημερινό νομοσχέδιο. Άκουσα πολλές επιφυλάξεις, κριτική για τις τροπολογίες. Θέλω, όμως, να πω κάτι. Πριν από εκατό χρόνια, όταν ήταν η βιομηχανική επανάσταση, όταν φτιάχτηκαν τα πρώτα εργοστάσια, η τότε εργατική τάξη –για όποιον θυμάται- έμπαινε νύχτα στα εργοστάσια και κατέστρεφε τα μηχανήματα. Τρόμος είχε πιάσει τον κόσμο, ότι θα χάσουν τις δουλειές τους. Ήταν οι γνωστοί λουδίτες, μια απίστευτη νοοτροπία από ανθρώπους, όχι παράνομους, πολύ έντιμους, εργαζόμενους, που πίστευαν ότι κάτι θα χαθεί.

Η δεύτερη επανάσταση, που είναι ο κυβερνοχώρος, πολύ μεγαλύτερη ίσως και ιστορική επανάσταση στην ανθρωπότητα, είναι στη βρεφική της ηλικία. Δηλαδή, ό,τι και να λέμε, ακόμα δεν έχει γίνει κατανοητό το τι ακριβώς σημαίνει διαδίκτυο, υπολογιστής, κινητή τηλεφωνία, κυβερνοχώρος γενικότερα. Όταν δε πριν από πενήντα χρόνια ο Βιντ Σερφ έβανε στο Μέριλαν τους έξι ογκώδεις υπολογιστές, κάποιον τον έπαιρναν στο ψιλό. Όταν ο δικός μας, ο Νικ Νεγρεπόντε μαζί με τον Μιχάλη τον Δερτούζο έκαναν μια επανάσταση στο MIT και καθόριζαν δημόσιο χαρακτήρα στο διαδίκτυο, που ακόμα δεν καταλάβαινε κανείς τι ήταν, και όταν ο Τιμ Μπέρνερς Λι, ο Ελβετός, έκανε προσιτό το διαδίκτυο με το «web» και στην πιο ακριτική περιοχή της Λαπωνίας, κάποιον δεν είχαν καταλάβει.

Ακόμη και σήμερα υπάρχει κίνδυνος. Πράγματι καθετί που γεννιέται έχει και τις παρενέργειές του. Είναι γεγονός. Ο αείμνηστος Γιώργος Κουμάντος έγραψε δεκάδες άρθρα για την ηθική του διαδικτύου. Φώναζε, ούρλιαζε, καθημερινά έγραφε, ξανάγραφε.

Μια καινούργια εποχή εννοείται, αυτή που πραγματικά έχει δώσει άλλον τόνο και άλλο χρώμα πια στην παγκόσμια κοινωνία. Πολλοί δεν έχουν προσαρμοστεί. Οι παρενέργειες αυτές που ακούγονται είναι σωστές. Πιστεύω ότι είναι λίγο αργοπορημένη η προσαρμογή στα καινούργια δεδομένα και είμαι και απόλυτα σίγουρος ότι δεν πρόκειται να λύσει όλα τα προβλήματα, κύριε Υπουργέ. Γίνεται μια προσπάθεια έντιμη από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν θέλω να αναφερθώ τώρα ούτε σε θέματα παιδικής πορνογραφίας, πώς κλέβουν λογαριασμούς από το διαδίκτυο, τι πράγματα διακινούνται, τι γίνεται, το bullying που γίνεται και πάει λέγοντας. Όλα αυτά είναι σωστά. Πιστεύω, όμως, ότι αργά ή γρήγορα θα ξεπεραστούν.

Είμαι από αυτούς –μπορεί να διαψευστώ- που πιστεύω ότι το διαδίκτυο θα δώσει λύσεις σε παγκόσμιο επίπεδο κάποια στιγμή. Αυτό πιστεύω εγώ. Δεν σημαίνει ότι είμαι και σωστός, μπορεί να κάνω και λάθος. Η προσαρμογή, επομένως, με αυτή την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για εμένα έχει έρθει λίγο καθυστερημένα στη χώρα μας, αλλά ποτέ δεν είναι αργά. Στο χέρι μας είναι να τη δούμε θετικά και πιστεύω ότι όλα τα κόμματα θα τη δουν θετικά και να τη βελτιώσουμε. Αλίμονο, όμως, εάν λειτουργήσουμε σαν τους λουδίτες και κοιτάμε μόνο τα αρνητικά στον κυβερνοχώρο, που έχει πάρα πολλά. Θα είμαστε πίσω από τα γεγονότα.

Ένα μεγάλο κομμάτι της νεολαίας, που πολύ εύκολα μερικοί το περιφρονούμε, έχει καταλάβει πολλά περισσότερα από εμάς και εδώ είναι λάθος να λέμε ότι ένας δεκαεπτάχρονος δεν είναι ώριμος. Πράγματι έχει ατέλειες, έχει ανασφάλειες κ.λπ., πιστεύω όμως ότι εκεί έχει μπει πιο δυνατά από εμάς. Υπάρχει ένα χάσμα γενεών. Εγώ το νιώθω στον εαυτό μου. Νιώθω μερικές φορές ότι έχω μείνει πίσω από παιδάκια που είναι δεκαεννέα ή είκοσι χρονών και τρέχω για να φτάσω τη σκέψη τους. Δεν είναι κακό να το παραδεχόμαστε αυτό και να δούμε τι προοπτική δίνει αυτή η προσαρμογή, που για εμένα είναι πολύ σημαντική. Βεβαίως, δεν λύνει όλα τα προβλήματα, πιστεύω ότι σιγά-σιγά θα προσαρμοζόμαστε, ότι ένα μεγαλύτερο κομμάτι δηλαδή πολιτών θα προσαρμόζεται. Και δεν είναι τυχαίο ότι άτομα ηλικιωμένα δεν μπορούν, είναι εκτός αυτής της καινούργιας πραγματικότητας. Γι' αυτό και υπάρχει και ειδική νομοθεσία για κάποια άτομα που είναι πάνω από εβδομήντα πέντε ετών.

Δεν θέλω πάρω περισσότερο χρόνο, κύριε Πρόεδρε. Θεωρώ ότι δεν αξίζει τον κόπο να αντιμετωπίζουμε μια ιστορική επαναστατική πραγματικότητα με μικροψυχία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαχριστόπουλο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

Η κ. Θελερίτη, Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Αν και ως τελευταία, νομίζω, ομιλήτρια, θα επαναφέρω τη συζήτηση στο παρόν νομοσχέδιο μετά τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και θα ήθελα να τονίσω ότι η σημασία του είναι εξαιρετικά επίκαιρη και θα έχει ουσιαστικές και θετικές συνέπειες για τον δημόσιο βίο και την καθημερινή ζωή των πολιτών μας στο διαδίκτυο και στο δημόσιο και στο ιδιωτικό επίπεδο.

Θα ξεκινήσω, αναφέροντας ποιοι είναι οι στόχοι του συγκεκριμένου νομοσχεδίου και εδώ θα ήθελα να αναφερθώ ότι με δεδομένο ότι τα δίκτυα και τα συστήματα των πληροφοριών είναι περισσότερο ευάλωτα στις μέρες μας σε απειλές και βλάβες και λόγω της χρήσης του διαδικτύου –οι οποίες είναι δυνατόν να έχουν αρνητικές συνέπειες για τη λειτουργία των κρατικών δομών και ιδιωτικών επιχειρήσεων, είναι δυνατόν να επηρεάζουν τη ζωή των πολιτών- βασικός στόχος αυτού του νομοσχεδίου είναι η ποινικοποίηση των συμπεριφορών που υπάγονται στο πεδίο της κυβερνοεγκληματικότητας, διασφαλίζοντας την ασφάλεια, την ομαλή λειτουργία των δικτύων και των συστημάτων πληροφοριών.

Τι ακριβώς επιχειρεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Πρώτον, την ποινική προστασία έναντι της παιδικής πορνογραφίας. Αναφέρθηκε ήδη και αναφέρθηκε συγκεκριμένα με το άρθρο 9, τι καλύπτει σε σχέση με αυτό. Δεν θα το επαναλάβω.

Δεύτερον, αντιμετωπίζονται εγκλήματα σχετικά με παραβιάσεις των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας συγγενικών δικαιωμάτων, εφόσον αυτά διαπράττονται για εμπορικούς σκοπούς και αποβλέπουν στην επίτευξη κέρδους. Τρίτον, τροποποιούνται διατάξεις για την άρση του απορρήτου με στόχο ο νόμος να συμπεριλάβει όλα τα σχετικά εγκλήματα για τα οποία λόγω της φύσης τους είναι δύσκολο να βεβαιωθεί η τέλεσή τους και να εντοπιστούν οι υπαίτιοι.

Ταυτόχρονα θεσπίζονται διοικητικές κυρώσεις με τη μορφή προστίμου ανάκλησης ή και αναστολής της άδειας λειτουργίας και αποκλεισμός από τις δημόσιες παροχές, με στόχο την αποτελεσματική τιμωρία, όταν οι αξιόποινες πράξεις διαπράττονται

από νομικά πρόσωπα.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, είναι ένα πρωτοποριακό κείμενο με το οποίο επιδιώκεται η θέσπιση κανόνων δικαίου που στοχεύουν στην αντιμετώπιση της εγκληματικότητας στο διαδίκτυο και στην υποχρέωση επιβολής κατάλληλων ποινικών κυρώσεων για τον κολασμό των σχετικών εγκλημάτων.

Είναι, όμως, ένα πρωτοποριακό κείμενο, γιατί όχι μόνο αντιμετωπίζει την κυβερνοεγκληματικότητα με τη στενή έννοια του όρου, αλλά επιπλέον εφαρμόζεται και σε ποινικά αδικήματα, η καταστολή των οποίων προϋποθέτει τη συλλογή αποδείξεων ηλεκτρονικής φύσης.

Ποιες είναι, όμως, οι συνέπειες του νομοσχεδίου αυτού; Είναι προφανές πως ο αντίκτυπος αυτού του σχεδίου νόμου αναμένεται να είναι θετικός, γιατί αντιμετωπίζει τα εγκλήματα που τελούνται μέσω του διαδικτύου και στρέφονται κατά των πληροφοριακών συστημάτων και θα είναι θετικός και για τη δημόσια διοίκηση και για την απονομή της δικαιοσύνης.

Διευκολύνονται, επίσης, οι αρμόδιες αρχές στο να εντοπίσουν τους δράστες, να συλλέξουν αποδείξεις για την εκδίκαση των ένομων ενεργειών. Ταυτόχρονα, ενισχύει την ασφάλεια της επικοινωνίας, των συναλλαγών, της γενικότερης χρήσης του διαδικτύου, με πολλαπλά οφέλη για την κοινωνία, διασφαλίζοντας την προστασία των πληροφοριακών συστημάτων και βέβαια την απρόσκοπτη εξυπηρέτηση των πολιτών και τη λειτουργία των κρατικών δομών.

Ιδιαίτερη μνεία οφείλουμε να πούμε και για το πρόσθετο ρωτόκολλο του Συμβουλίου της Ευρώπης, το οποίο αποτελεί, θα λέγαμε, αναγκαίο συμπλήρωμα της σύμβασης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, διευρύνει το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης και κάνει πιο συγκεκριμένο, μέσω του σχετικού ορισμού, τι είναι ρατσιστικό και τι είναι ξενοφοβικό υλικό, για κάθε είδους έγγραφο υλικό, για εικόνες, για κάθε είδους ανάπτυξη ιδεών και θεωριών ρατσιστικής ή ξενοφοβικής φύσης.

Και εδώ πραγματικά αναφέρθηκε και από τον συνάδελφο Ψυχολόγο το πρόβλημα που υπάρχει με τη διάταξη του άρθρου 10 της ευρωπαϊκής σύμβασης και πώς αυτό ξεπερνιέται, ορίζοντας περιορισμό των ελευθεριών σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου δηλαδή των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπου ο περιορισμός των ελευθεριών διέπεται από ειδικούς κανόνες και προϋποθέσεις, με στόχο αφ' ενός την διασφάλιση της άσκησης της ελευθερίας και αφ' ετέρου το σεβασμό της προσωπικότητας, της αξιοπρέπειας των δικαιωμάτων άλλων ατόμων.

Πριν ολοκληρώσω την εισήγησή μου, θα ήθελα να αναφερθώ και σε μια διάσταση που εύχομαι να ενσωματωθεί στον παρόντα νόμο στο άμεσο μέλλον, προκειμένου το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο να ανταποκριθεί με τη μέγιστη δυνατή αποτελεσματικότητα και στην πρόληψη και στην τιμωρία νέων μορφών εγκλημάτων του κυβερνοχώρου. Πρόκειται για τη διάσταση του φύλου, δηλαδή τη βία με βάση το φύλο και την ανάγκη στο έγκλημα στον κυβερνοχώρο και στις ρατσιστικές και ξενοφοβικές πράξεις στο διαδίκτυο, όπου πρέπει να συμπεριλάβουν νέες μορφές βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών, με δεδομένο ότι η κυβερνοβία των γυναικών και των κοριτσιών συνιστά συστηματική κοινωνική πρόκληση στο αναδυόμενο πεδίο αναπαραγωγής έμφυλης βίας, δηλαδή το 73% των γυναικών που χρησιμοποιούν το διαδίκτυο με τον έναν ή τον άλλο τρόπο έχει υποστεί ή εκτεθεί σε κάποια μορφή κυβερνοβίας. Αυτά είναι σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε η UNESCO από μια πρόσφατη καταγραφή.

Επίσης, σύμφωνα με την πανευρωπαϊκή έρευνα για τη βία κατά των γυναικών του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που πραγματοποιήθηκε το 2014, με προσωπικές συνεντεύξεις σαράντα δύο χιλιάδων γυναικών στα είκοσι οκτώ κράτη-μέλη, η σεξουαλική παρενόχληση κατά των γυναικών μπορεί να γίνεται από διάφορες κατηγορίες δραστών και να περιλαμβάνει χρήση των νέων τεχνολογιών. Μία στις δέκα γυναίκες έχει δεχθεί ανάρμοστες προτάσεις σε ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης ή ανεπιθύμητα ηλεκτρονικά μηνύματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτές οι μορφές σεξουαλικής παρενόχλησης επηρεάζουν ιδιαίτερα τις νεότερες γυναίκες. Επομένως και η Ελλάδα και τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να επανεξετάσουν την υφιστάμενη νομοθεσία τους και τις σχετικές πολιτικές για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής παρενόχλησης, αναγνωρίζοντας ότι μπορεί να σημειωθεί σε διάφορα περιβάλλοντα μέσω διαφορετικών μέσων, όπως το διαδίκτυο ή τα κινητά τηλέφωνα. Ως εκ τούτου, με τον τρόπο αυτό θα μπορέσει η νομοθεσία μας να συμπεριλάβει νέες και πρόσφατες αναγνωρισμένες μορφές βίας κατά των γυναικών, όπως είναι η παρενόχλητική παρακολούθηση, η κακοποίηση μέσω των νέων τεχνολογιών, πτυχές βίας που σπάνια καταγγέλλονται από τις γυναίκες τόσο στην αστυνομία όσο και σε οργανώσεις κατά των θυμάτων βίας.

Θα ήθελα, λοιπόν, να κλείσω την ομιλία μου αναφερόμενη στις τελευταίες τοποθετήσεις των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Θα ήθελα να τονίσω το εξής: Ότι το κοινωνικό πρόγραμμα, που ανήγγειλε χθες ο Πρωθυπουργός αλλά και ο Υπουργός σε σχέση με τα άμεσα μέτρα για την άμβλυνση των απωλειών από την περικοπή του ΕΚΑΣ, νομίζω ότι αναιρεί τις μέχρι τώρα κατηγορίες, που έχουν ειπωθεί κατά περιόδους μέσα στο Κοινοβούλιο για τα ψέματα που λέει συνεχώς ο ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν έχει γίνει αντιληπτός μέχρι σήμερα οι προσπάθειες που καταβάλλονται από την Κυβέρνηση για να βρεθούν αντισταθμιστικά μέτρα, έτσι ώστε να αμβλυνθούν οι απώλειες που υφίσταται μια μεγάλη κατηγορία πληθυσμού από τα μέτρα, που εξ αναγκασμού έλαβε η Κυβέρνηση λόγω των συμφωνιών.

Ως εκ τούτου, λοιπόν, δεν μιλάμε για ψέματα αλλά μιλάμε για τις προσπάθειες που καταβάλλει αυτή η Κυβέρνηση, έτσι ώστε να βρεθούν αντισταθμιστικά απέναντι στα μέτρα που έχουν ψηφιστεί. Πραγματικά πλήττονται αρκετές ομάδες, και ιδιαίτερα οι ευάλωτες ομάδες, και ιδιαίτερα μια μεγάλη κατηγορία, όπως είναι αυτή των συνταξιούχων με το ΕΚΑΣ.

Άρα δεν είναι ψέματα, είναι οι προσπάθειες που επιτυγχάνονται από αυτή την Κυβέρνηση, και όσο και να ξενίζουν, τελικά επιχειρούνται με όποιον τρόπο τα αντισταθμιστικά μέτρα να έρθουν και να ψηφιστούν στη Βουλή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Θελερίτη, Βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ.

Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, η κ. Κεραμέως.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μια παρέμβαση για δυο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, εάν επιτρέπει η κ. Κεραμέως.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω με τη μορφή της δευτερολογίας ένα ειδικό σημείο. Κύριε Πρόεδρε, απλώς έχω καταθέσει και εγώ μια τροπολογία, την οποία θα ήθελα να υποστηρίξω.

Κύριε Υπουργέ, ξέρετε το πρόβλημα. Είναι αρκετά οξύ, ειδικά σε περιοχές της δυτικής Αττικής, αλλά όχι μόνο.

Εκεί, λοιπόν, ειδικά σε περιοχές που ζουν πιο φτωχοί άνθρωποι, ειδικά στις περιοχές που τις λέμε υποβαθμισμένες και που είναι εγκληματογόνες, υπάρχει μια πρακτική χαμηλής εντάσεως εγκληματικότητας αλλά εξαιρετικά ενοχλητική. Μέσα σε όλα που έχουν αυτοί οι άνθρωποι στη ζωή τους, έχουν και αυτό.

Τι είναι λοιπόν; Ξαφνικά, παραβατικές ομάδες, 02.00' τη νύχτα, βάζουν τη μουσική στη διαπασών. Ξυπνάει όλη η γειτονία. Είναι ένα τεράστιο θέμα. Γίνεται κατ' επανάληψη. Δεν είναι μεμονωμένο. Δεν είναι σποραδικό. Είναι συνεχές.

Φωνάζουν την Αστυνομία οι άνθρωποι στο Μενίδι. Έρχεται η Αστυνομία. Τι διαπιστώνει; Διατάραξη κοινής ησυχίας. Τι είναι αυτό; Μια πταισματική παράβαση. Πράγματι κάνουν τη μήνυση. Κάποια στιγμή αυτός που το πράττει θα πάει στο πταισματοδικείο. Σύμφωνα. Εν συνεχεία με το που φεύγει η Αστυνομία, ξανά στη διαπασών μέχρι το πρωί.

Έχουμε λοιπόν καταθέσει οι Βουλευτές της Περιφέρειας Αττικής της Νέας Δημοκρατίας, ο Γιώργος ο Βλάχος, ο Θανάσης ο Μπούρας, η Γεωργία η Μαρτίνου και εγώ, μια τροπολογία με την οποία τι ζητάμε; Είναι, πράγματι, λοιπόν, η διατάραξη της κοινής ησυχίας αξιόποινη πράξη που τιμωρείται σε πταισματοτικό βαθμό. Εμείς ζητάμε η επανειλημμένη τέλεση να τιμωρείται σε πλημμεληματικό βαθμό με ποινή φυλάκισης μέχρι ενός έτους. Όμως ο πλημμεληματικός χαρακτήρας τι θα επιτρέπει κυρίως; Θα επιτρέπει την ενεργοποίηση της αυτόφωρης διαδικασίας, ώστε να αντιμετωπιστεί αυτή η αντικοινωνική συμπεριφορά.

Τώρα, αντιλαμβάνομαι -και είναι συνεισφορά του διακεκριμένων συνάδελφων μου εδώ- ότι υπάρχει ένα ζήτημα με τη διάσπαση του συστήματος της υποτροπής, αλλά εγώ δεν το θέτω εδώ στα πλαίσια της υποτροπής. Γιατί η υποτροπή τι θα σήμαινε; Θα σήμαινε, απλώς, ότι θα πήγαινε πιο ακριβά το πρόστιμο. Δεν επιτυγχάνεται ο σκοπός.

Ούτε θέλω και πιστεύω ότι είναι σωστό μια πταισματοική παράβαση να γίνει πλημμεληματική για το σύνολο. Γιατί; Γιατί, για παράδειγμα, ένα οχηφόρο πάρτι σε μια πολυκατοικία δεν θα έπρεπε να τιμωρείται σε βαθμό πλημμελήματος. Όμως, η επανειλημμένη τέλεση της πράξης -συνεχώς τα ίδια και τα ίδια σε ολόκληρες περιοχές- πρέπει να τιμωρείται σε βαθμό πλημμελήματος.

Λοιπόν, εισηγούμαστε αυτή την αλλαγή του άρθρου 417 του Ποινικού Κώδικα για τη διατάραξη ησυχίας και ελπίζουμε, κυρίες Υπουργέ, ότι θα την κάνετε δεκτή.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Βορίδη.

Τον λόγο έχει η κ. Κεραμέως, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, για δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με δύο σχόλια επί της διαδικασίας. Το πρώτο σχόλιο αφορά τη δημόσια διαβούλευση. Δεν θα αναφερόμουν σε αυτό, εάν δεν το βλέπαμε να επαναλαμβάνεται σε πάρα πολλά νομοσχέδια.

Κυρία Υπουργέ, δεν είναι δυνατόν η δημόσια και ανοιχτή διαβούλευση να είναι επιλεκτική. Δεν είναι δυνατόν και δεν είναι και νόμιμο να τίθενται μόνο μερικά από τα άρθρα των νομοσχεδίων σε διαβούλευση -συνήθως τα πιο ανώδυνα άρθρα- και άλλα -συνήθως τα πιο επίμαχα άρθρα- να μην τίθενται σε διαβούλευση.

Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα λίγο την προσοχή σας, παρακαλώ. Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Το αποτέλεσμα είναι, επειδή ακριβώς δεν τίθενται σε διαβούλευση τα πιο επίμαχα άρθρα, να αποκλείεται τελικά η συζήτηση με την κοινωνία, ακριβώς σε σχέση με αυτά τα πιο επίμαχα ζητήματα.

Συγκεκριμένα σε σχέση με το παρόν σχέδιο νόμου, τέθηκαν σε διαβούλευση τα άρθρα που αφορούν στην κύρωση της σύμβασης και του πρωτοκόλλου καθώς και στην ενσωμάτωση της οδηγίας, στα οποία βεβαίως και υπάρχει ευρεία συναίνεση, αλλά δεν τέθηκαν σε δημόσια διαβούλευση πολλές από τις προβληματικές λοιπές διατάξεις, όπως τα άρθρα 8 και 9, που προβλέπουν εξάλειψη του αξιοποιούν και παραγραφή της ποινής. Θα παρακαλούσα θερμά τον Υπουργό, ο οποίος θα ακολουθήσει, να μας δώσει μια εξήγηση για αυτή την επιλεκτική δημόσια διαβούλευση.

Δεύτερο σημείο επί της διαδικασίας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως τώρα είχαμε τροπολογίες άσχετες με το αντικείμενο του υπό συζήτηση νόμου. Είχαμε τροπολογίες εκπρόθεσμες. Είχαμε τροπολογίες, που ερχόντουσαν στο παρά πέντε του κλεισίματος της συνεδρίασης. Από σήμερα έχουμε και τροπολογίες «φαντάσματα», τροπολογίες που δεν έχουν καν έρθει ακόμα στη Βουλή, ωστόσο έρχονται οι Υπουργοί και μας μιλούν για αυτές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κυρία Πρόεδρε -μπορείτε να το μεταφέρετε και στον κύριο Πρόεδρο της Βουλής- πρέπει επιτέλους να μπει ένα τέλος σε αυτόν τον εμπαιγμό της κοινοβουλευτικής διαδικασίας.

Προχωρώ στην ουσία. Ασφαλώς και με ευχαρίστηση και με ικανοποίηση βλέπουμε να εισάγεται με το παρόν σχέδιο νόμου στην ελληνική έννομη τάξη, ένα πλαίσιο διατάξεων που αφορούν στη λεγόμενη κυβερνοεγκληματικότητα, δηλαδή, εγκλήματα που διαπράττονται μέσω ή εντός του κυβερνοχώρου.

Είναι ένα ζήτημα ύψιστης σημασίας, καθώς είναι απαράδεκτο να ζούμε στην ψηφιακή εποχή εν έτει 2016 και η ρύθμιση του σχετικού νομοθετικού πλαισίου στην Ελλάδα να ανατρέχει πίσω σε νόμο του 1988.

Εκ των ων ουκ άνευ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι συμφωνούμε επί της αρχής με το παρόν σχέδιο νόμου, που εισάγει απαραίτητες διατάξεις σχετικά με τα εγκλήματα στον κυβερνοχώρο.

Ωστόσο εγείρονται σοβαροί προβληματισμοί, για κάποια από τα άρθρα που περιλαμβάνονται στο δεύτερο μέρος του παρόντος, στις λεγόμενες λοιπές διατάξεις, πολλές από τις οποίες, όπως προανέφερα, δεν περιλαμβάνονταν στη δημόσια διαβούλευση.

Ξεκινώ με τα άρθρα 8 και 9, που ρυθμίζουν ζητήματα αντεγκληματικής πολιτικής. Στο άρθρο 8, εισάγεται ειδικός λόγος εξάλειψης του αξιοποιούν και παύσης της ποινικής δίωξης για πταίσματα και πλημμελήματα που τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης μέχρι δύο χρόνια ή χρηματική ποινή ή και τα δύο, εφόσον έχει παρέλθει από την τέλεσή τους ορισμένο χρονικό διάστημα και εφόσον οι δράστες δεν έχουν εκ νέου τελήσει αξιοποιούνες πράξεις.

Με το άρθρο 9, εισάγεται η ρύθμιση παραγραφής ποινών μέχρι έξι μηνών που έχουν επιβληθεί με αποφάσεις που εκδόθηκαν μέχρι τη δημοσίευση του νόμου, εφόσον δεν έχουν καταστεί αμετάκλητες και οι ποινές αυτές δεν έχουν εκτιθεί με οποιονδήποτε τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι και στο παρελθόν είχαν εισαχθεί παρόμοιες διατάξεις με σκοπό την αποσυμφόρηση των δικαστηρίων από τις υποθέσεις οι οποίες παραμένουν αδικαστες. Υπάρχουν, όμως, και κάποιες αξιοσημείωτες διαφορές. Με τις διατάξεις που εισηγείστε εσείς σήμερα, διευρύνετε σημαντικά το πεδίο της εξάλειψης του αξιοποιούν και της παραγραφής των ποινών.

Και εξηγούμαι: Πλέον εξαλείφεται το αξιοποιούν για πταίσματα και πλημμελήματα που τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης μέχρι δύο έτη και όχι μέχρι έξι μήνες κι ένα έτος που προέβλεπαν οι προηγούμενες ρυθμίσεις. Επίσης προκαλεί ιδιαίτερη εντύπωση, κυρία Υπουργέ, ότι πλέον είναι περισσότερες οι κατηγορίες των αδικημάτων για τα οποία εξαλείφουν το αξιοποιούν και μπορεί να παραγραφεί η ποινή.

Αναφέρω ενδεικτικά ότι εξαλείφεται το αξιοποιούν και για αδικήματα όπως η διατάραξη της κοινής ειρήνης, η φθορά ξένης ιδιοκτησίας, ενώ παραγράφεται η ποινή για αδικήματα όπως η κλοπή, η επικίνδυνη σωματική βλάβη, η αντίσταση, η παρακώλυση συγκοινωνιών, αδικήματα που αφορούν όπλα, πυρομαχικά, εκρηκτικές ύλες, εκρηκτικούς μηχανισμούς, φωτοβολίδες και πυροτεχνήματα. Και για να το πούμε πάρα πολύ απλά, κυρία Υπουργέ, διευρύνετε την άφεση αμαρτιών. Δίνετε άφεση αμαρτιών σε περισσότερους.

Αλλά υπάρχει κι ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα. Με το να επαναλαμβάνονται τέτοιες ρυθμίσεις εξάλειψης του αξιοποιούν και παραγραφής των ποινών, δίνεται τελικά η εντύπωση μιας πάγιας ρύθμισης, που ακυρώνει για τα συγκεκριμένα αδικήματα την ποινική διαδικασία, τους σκοπούς της ποινικής δίκης και εν τέλει την αποτρεπτική λειτουργία της ποινής.

Προχωρώ στο άρθρο 15, που αφορά σε ζητήματα σωφρονιστικής πολιτικής. Κυρίες και κύριοι, με το άρθρο 15, επιμηκύνετε κατά ένα έτος τη δυνατότητα να αποφυλακιστούν υπό όρους κρατούμενοι που εκτίουν ποινές πολυετούς διάρκειας. Αυτές οι ρυθμίσεις εισήχθησαν από εσάς, κυρία Υπουργέ, τον Απρίλιο του 2015 ως έκτακτα μέτρα αποσυμφόρησης των καταστημάτων κράτησης με διάρκεια ισχύος ενός έτους. Ως γνωστό, όμως, ουδέν μονιμότερο του προσωρινού. Σήμερα, κυρία Υπουργέ, εισηγείστε την παράταση της ισχύος της δίκης σας διάταξης για έναν επιπλέον χρόνο ως τον Απρίλιο του 2017.

Και ερωτώ: Θα σταματήσει εκεί; Και κυρίως: Τι κάνετε αυτό το ένα έτος για την αποσυμφόρηση των φυλακών και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των κρατούμενων, προκειμένου ακριβώς να μη χρειαστεί αυτή η παράταση, για να μη χρειαστεί να αποφυλακιστούν και άλλοι καταδικασθέντες εγκληματίες; Ό,τι κι αν κάνετε, προφανώς εσείς οι ίδιοι το κρίνате ανεπαρκές, γιατί εσείς οι ίδιοι εισηγείστε σήμερα την παράταση της δυνατότητας

αποφυλάκισης για έναν χρόνο ακόμη. Με ποιον σκοπό; Ποιος είναι ο στρατηγικός σας σχεδιασμός για τη βελτίωση των συνθηκών κράτησης;

Πολύ φοβούμαι και πραγματικά ελπίζω να διαψευσθώ ότι τέτοιου είδους ρυθμίσεις δεν εισάγονται για να λύσουν έκτακτα και προσωρινά προβλήματα. Τέτοιου είδους ρυθμίσεις τείνουν να αποκτήσουν πάγιο και διαρκή χαρακτήρα, με αποτέλεσμα να αποδυναμώνεται η λειτουργία της ποινής και βεβαίως, επίσης, να αποδυναμώνεται η αποτελεσματικότητα της ποινικής δικαιοσύνης.

Θα ήθελα, επίσης, να αναφερθώ στο άρθρο 11, που ρυθμίζει ζητήματα του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων. Εδώ, κυρίες και κύριοι, έχουμε το εξής πρωτοφανές: Συστήνεται νομοπαρασκευαστική επιτροπή για την αναμόρφωση του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών και με τον ίδιο νόμο που συστήνεται αυτή η νομοπαρασκευαστική επιτροπή, προβαίνετε σε αποσπασματικές αλλαγές στον ισχύοντα κώδικα.

Εύλογα, λοιπόν, γεννάται το ερώτημα: Προς τι, κύριε Υπουργέ, αυτή η βιασύνη; Τι ακριβώς εξυπηρετεί η εισαγωγή επιμέρους ρυθμίσεων ενός κώδικα που πρόκειται να αλλάξει εν συνόλω στο αμέσως επόμενο διάστημα; Εάν δεν κάνω λάθος εσείς ο ίδιος είπατε ότι σκοπός είναι η νομοπαρασκευαστική επιτροπή να ολοκληρώσει το έργο της μέχρι το τέλος του 2016.

Δεν μπορεί παρά να συνδέσει κανείς, κύριε Υπουργέ, τη νομοθετική αυτή «πρεμούρα» -εάν μου επιτρέπτε την έκφραση- με τις αρχαιρεσίες στα μεγάλα δικαστήρια και τις εισαγγελίες της χώρας τον Σεπτέμβριο του 2016, σε λιγότερο δηλαδή από δύο μήνες από σήμερα.

Αλλάζετε, λοιπόν, τους κανόνες λίγους μόνο μήνες πριν τη διεξαγωγή των αρχαιρεσιών και το αποτέλεσμα είναι να δημιουργείτε ένα κλίμα αστάθειας και καχυποψίας και να εμπεδώνετε στους υποψηφίους το αίσθημα ότι τυγχάνουν άνισης μεταχείρισης, καθώς ενδεχομένως πρόκειται για φωτογραφικές ρυθμίσεις που ευνοούν κάποιους εξ αυτών.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, η αποσπασματικότητα και η βιασύνη νομοθέτησης των διατάξεων γεννά βάσιμες υποψίες για ύποπτες προθέσεις. Νομοθετείστε, επιτέλους, για φορά συνεκτικά και με στρατηγική στόχευση.

Στην ίδια λογική που δυστυχώς τείνεται να ακολουθείτε σε κάθε νομοθετική σας πρωτοβουλία, έρχεται και η τροπολογία σχετικά με τις ανεξάρτητες αρχές και τη δυνατότητα που δίνεται σε διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό να διορίζονται ως μέλη ανεξάρτητων αρχών.

Θα τοποθετηθούμε σχετικά με την τροπολογία, αφού λάβουμε κάποιες απαντήσεις από τον κύριο Υπουργό, στα εξής δύο ερωτήματα κυρίως:

Πρώτον, κύριε Υπουργέ, για ποιον λόγο η εν λόγω ρύθμιση δεν καταλαμβάνει το σύνολο των ανεξάρτητων αρχών; Γιατί καταλαμβάνει μόνο τις συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές;

Δεύτερον, κύριε Υπουργέ, για ποιον λόγο συνοπογράφει την τροπολογία ο Υπουργός Επικρατείας, ο κ. Παππάς; Από όσο γνωρίζουμε, δεν έχει σχετική αρμοδιότητα. Ή μήπως η τροπολογία αυτή για τις ανεξάρτητες αρχές αφορά σε κάποια συγκεκριμένη ανεξάρτητη αρχή της αρμοδιότητάς του; Θα περιμένουμε με μεγάλο ενδιαφέρον τις απαντήσεις του κυρίου Υπουργού.

Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να προχωρήσω και σε μια ευρύτερη σκέψη για τη δικαιοσύνη και τα μέτρα που συζητάμε σήμερα. Όπως κατέληξα προηγουμένως, τα μέτρα για την εξάλειψη του αξιοποιούν, την παραγραφή των ποινών, την απόλυση των καταδικασθέντων κρατουμένων, είναι όλα εφήμερα, πυροσβεστικά μέτρα, που δεν αντιμετωπίζουν το πρόβλημα αυτό καθ'εαυτό. Πάνε να αντιμετωπίσουν μόνο κάποιες από τις εκφάνσεις του προβλήματος. Αυτό το λέω, γιατί το πραγματικό πρόβλημα είναι η βραδύτητα απονομής της δικαιοσύνης και οι συνθήκες κράτησης στις φυλακές.

Κυρίες και κύριοι, θα έπρεπε να μας προβληματίζει όλους, σε κάθε πτέρυγα αυτής της Αίθουσας, ο βαθμός, στον οποίο οι Έλληνες πολίτες απολαμβάνουν ή όχι το δικαίωμα στην δίκαιη δίκη, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και το δικαίωμα σε

αξιοπρεπή μεταχείριση στις φυλακές, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 3 της ΕΣΔΑ.

Θα έπρεπε όλους να μας προβληματίζει η σωρεία καταδικών -πάνω από τετρακόσιες- του ελληνικού κράτους από το Δικαστήριο του Στρασβούργου, καταδικές που αφορούν τόσο στη βραδύτητα απονομής της δικαιοσύνης όσο και στις συνθήκες κράτησης στις φυλακές. Επίσης, θα έπρεπε να μας προβληματίζουν και τα στοιχεία της Παγκόσμιας Τράπεζας, σύμφωνα με τα οποία η χώρα μας κατατάσσεται πλέον στην εκατοστή πεντηκοστή πέμπτη θέση των χωρών που καθυστερούν να εκδικάσουν υποθέσεις, με μέσο χρόνο απόδοσης δικαιοσύνης που φτάνει κατά υπόθεση τα 4,3 χρόνια.

Κυρίες Υπουργέ, μήπως θα έπρεπε επιτέλους να δημιουργήσουμε τις συνθήκες εκείνες, ώστε να μπορούν οι δικαστές να επιτελούν το έργο τους, αντί να δίνουμε συστηματικά άφεση αμαρτιών σε όσους παρανομούν;

Μήπως θα έπρεπε να αγωνιστούμε, προκειμένου οι συνθήκες κράτησης στις φυλακές να είναι αξιοπρεπείς, αντί να απελευθερώνουμε, λόγω συμφόρησης, εγκληματίες που έχουν καταδικαστεί;

Τελικά, μήπως θα έπρεπε να κάνουμε πραγματικές μεταρρυθμίσεις, αντί να προβαίνουμε σε εφήμερες, εμβολωματικού τύπου, πυροσβεστικές παρεμβάσεις;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κλείσω με μια αναφορά στην εκπρόθεσμη τροπολογία που κατατέθηκε χθες βράδυ, σχετικά με την κατάρτιση δήθεν, προγραμματών κοινωνικού χαρακτήρα. Αποτελεί εμπαιγμό για την κοινωνία να αυξάνετε τη φορολογία εισοδήματος, να αυξάνετε σε πρωτοφανή και δυσθεώρητα ύψη τις ασφαλιστικές εισφορές για τους νέους επαγγελματίες, να κλείνετε, κατά συνέπεια, ολόκληρους κλάδους νέων ελευθέρων επαγγελματιών, να τους στέλνετε στην ανεργία και μετά να έρχεστε και να λέτε με μια τροπολογία «θα κάνουμε προγράμματα κοινωνικού χαρακτήρα, για να μειώσουμε την ανεργία, για να δώσουμε δουλειά σε άνεργους».

Παραμιλιπτόντως, δημιουργείτε και τριακόσιες εξήντα νέες μόνιμες οργανικές θέσεις στο δημόσιο. Και ερωτώ: Τι θα κάνουν αυτοί οι τριακόσιοι εξήντα; Έχετε κάποιο σχέδιο ή απλώς συνεχίζετε να προσλαμβάνετε τυφλά, αδιακρίτως στο δημόσιο;

Και σαν να μην έφτανε αυτό, βουίζει ακόμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κυρίες και κύριοι της κυβερνώσας Πλειοψηφίας, ακόμα η κοινωνία από την τροπολογία που καταθέσατε χθες το βράδυ. Τι λέει η τροπολογία αυτή; Ότι δεν θα υπάρχει πλέον κανένα όριο στις δαπάνες για τα πρόσωπα που συνοδεύουν τον Πρωθυπουργό, τους Υπουργούς Οικονομικών, Εξωτερικών και Εθνικής Άμυνας σε επίσημα ταξίδια και ότι αυτοί οι ίδιοι οι συνοδοί θα δικαιούνται να μένουν σε ξενοδοχείο ίδιας κατηγορίας.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, για ποιο κοινωνικό κράτος μιλάτε, όταν έχετε ρημάξει την κοινωνία εν συνόλω; Όταν έχετε περικόψει συντάξεις, κυρίες, επικουρικές, ΕΚΑΣ, συντάξεις ημερέας, συντάξεις αναπηρίας; Όταν έχετε αυξήσει τους φόρους στο εισόδημα, την εισφορά αλληλεγγύης, τον ΦΠΑ; Όταν έχετε οδηγήσει εσείς οι ίδιοι τους νέους -τόσους νέους- στην ανεργία, γιατί αδυνατούν να πληρώσουν τις δυσβάσταχτες εισφορές; Ταυτόχρονα, ενώ κάνετε όλα αυτά, αυξάνετε προκλητικά τις κρατικές δαπάνες και προσλαμβάνετε «ημετέρους» στο δημόσιο. Για ποιο κοινωνικό κράτος ακριβώς μιλάτε;

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, κ. Νίκη Κεραμέως.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Για ποιο θέμα;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Συνεχίζουν να κατατίθενται τροπολογίες, ενώ έχει τελειώσει ο κατάλογος των ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα έρθουμε σε αυτά.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, ο κ. Παρασκευόπουλος, και μετά θα δώσουμε τον λόγο στον κ. Αλεξιάδη, για να αναπτύξει τις τροπολογίες και εκεί θα πείτε τις αντιρρήσεις και τις

ενστάσεις σας.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη, δευτερολογία θα ήθελα. Μήπως δεν πρέπει να μιλήσει ο κύριος Υπουργός;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δευτερολογία πότε θα έχουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός τώρα, θα μιλήσει ο κ. Τσίρκας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ και μετά είναι οι δευτερολογίες. Θα μιλήσουν ο κ. Φωτήλας, ο κ. Μπαλωμενάκης και όσοι συνάδελφοι θέλουν.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και σήμερα πρέπει να ευχαριστήσω τις και τους Βουλευτές για τη δημιουργική συζήτηση. Ακόμη και σήμερα, μετά τη λήξη των εργασιών στις επιτροπές, είχαμε χρήσιμες ιδέες ή τουλάχιστον χρήσιμη ιδέα, όπως την πρόσθεση του άρθρου 358, για την παραβίαση υποχρέωσης διατροφής στις εξαιρέσεις εφαρμογής από τη διάταξη που προβλέπει την παραγραφή υπό όρους, η οποία βεβαίως, και από τη δική μου την πλευρά εγκρίθηκε, γιατί ήταν σωστή ιδέα. Επομένως, νομίζω ότι συνεχίζουμε σε ένα πολύ καλό κλίμα και προσπαθούμε για το καλύτερο δυνατό νομοθέτημα, στηρίζοντας ο καθένας ή εισφέροντας αντιρρήσεις και αρνήσεις.

Επειδή σε γενικές γραμμές είναι σε όλους γνωστό πια το νομοσχέδιο, θα περιοριστώ στα σημεία τα οποία προβληματίσαν.

Δεν νομίζω ότι έχουμε έναν εξειδικευμένο προβληματισμό στις ρυθμίσεις που αφορούν το κυβερνοέγκλημα. Ίσως μόνο στο άρθρο 4, σε ό,τι αφορά το όργανο το οποίο επιβάλλει τα διοικητικά πρόστιμα, είχαμε μια αντίρρηση, η οποία τελικώς έγινε δεκτή.

Επομένως, περνάω στις επόμενες ρυθμίσεις, οι οποίες όντως έχουν προκαλέσει αρκετές αντιρρήσεις.

Πρώτον, να αναφερθώ σε κάτι διαδικαστικό, στην παρατήρηση της κ. Κεραμέως, ότι κάποιες από τις ρυθμίσεις δεν πέρασαν προηγουμένως από τη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ».

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Από διαβούλευση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Η δική μου εμπειρία από τη νομοθετική εργασία είναι ότι σήμερα πια για λόγους, για τους οποίους δεν έχω καμμία αντίρρηση ή επιφύλαξη, που συνδέονται με την εξέλιξη και της νομοθετικής διαδικασίας και των διεθνών σχέσεων της χώρας, η νομοθέτηση έχει αρχίσει να γίνεται βραδεία. Πρέπει να περάσει από τη ΔΙΑΥΓΕΙΑ, πρέπει να γίνει προηγουμένως διαβούλευση με τους θεσμούς, εάν το θέμα εμπίπτει στον ν.4336, στον ν.4339 κ.λπ., πρέπει να περάσει από το Γενικό Λογιστήριο, το οποίο πλέον θέλει περισσότερο χρόνο, γιατί έχει περισσότερες παραμέτρους να ελέγξει, με αποτέλεσμα όλες αυτές οι διαδικασίες να καθιστούν ένα νομοθέτημα, διαδικασία η οποία είναι αργόσυρτη. Κακώς; Όχι. Καλώς.

Συμφωνώ ότι αυτό πρέπει να γίνεται, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις ανακύπτουν και θέματα που έχουν, πιο επείγοντα χαρακτηρισμό ή θέματα που έχουν προκύψει πριν ξεκινήσει αυτή η διαδικασία και τίθενται υπό την κρίση του Κοινοβουλίου κατ' εξαίρεση και κάποια θέματα, που δεν πέρασαν με αυτή τη διαδικασία. Αν υπήρχαν αντιρρήσεις βεβαίως, δεν θα μπορούσαν εδώ με συζήτηση οι σχετικές ρυθμίσεις να στηριχθούν.

Περνάω στα συγκεκριμένα άρθρα και πρώτα στην υπό όρους παραγραφή και παύση της ποινικής δίωξης, που προβλέπεται για δράστες πλημμελειακών, που έχουν ανώτατο όριο ποινής τα δύο χρόνια. Δεν θα συμφωνήσω ότι είναι βαριά πλημμελήματα αυτά, που έχουν μέγιστο όριο ποινής μέχρι δύο χρόνια. Τα πλημμελήματα ούτως ή άλλως είναι η ελαφρότερη κατηγορία που έχουμε. Το ανώτατο όριο είναι τα δύο χρόνια, πράγμα που σημαίνει ότι το κατώτατο είναι οι δέκα ημέρες. Γι' αυτά τα εγκλήματα μιλούμε.

Θα προσέξατε ότι οι εξαιρέσεις που έχουμε σημειώσει στην εφαρμογή αυτής της ρύθμισης είναι πάρα πολλές. Είναι πολλές, τόσο αυτές που αφορούν διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, όσο και εκείνες που αφορούν ρυθμίσεις των ειδικών ποινικών νόμων.

Κυρία Κεραμέως, να απαντήσω σε αυτό το σημείο ότι και οι

ρυθμίσεις για την οπλοφορία εξαιρούνται. Είναι μέσα στις ρυθμίσεις που μνημονεύονται ως εξαιρέσεις. Στον ν.2168/ 1993 μνημονεύεται ρητά. Το λέω γιατί μιλήσατε και για χρήση όπλων. Νομίζω ότι όλα αυτά εμπίπτουν στον ν.2168 και δεν εμπίπτουν στη ρύθμιση.

Πάντως, να εξηγήσω τη φιλοσοφία. Κατ' αρχήν, η παραγραφή υπό όρους δεν είναι όπως η ρύθμιση για την αποσυμφόρηση. Μπορεί να δείχνει παράλληλη, αλλά δεν είναι μία ρύθμιση που έχει αποκτήσει περιοδικότητα. Η αποσυμφορητική διάταξη αφορά την απόλυση υπό όρους. Όντως, προτοείδαμε τις διατάξεις αυτές γύρω στο 2000 και από το 2005 αποσυμφορητική, με συντομότερο χρόνο απόλυσης, επαναλαμβάνεται ετησίως.

Εμείς αυτή τη στιγμή δεν επαναλαμβάνουμε απλώς το ν.4322. Επαναλαμβάνουμε το ν.4322, ο οποίος επανέλαβε το ν.4274/ 2014, ο οποίος επανέλαβε έναν άλλο προηγούμενο. Από το 2005 και μετά έχουμε αποσυμφορητικές ρυθμίσεις. Θα μιλήσω γι' αυτές.

Πηγαίνω όμως στην παραγραφή υπό όρους. Αυτό είναι κάτι άλλο. Στην πρόσφατη ιστορία μας δεν έχουμε διαρκώς ρυθμίσεις για παραγραφή υπό όρους. Είχαμε σε κάποιες περιπτώσεις. Είχαμε το 1982 και το 2005, αν θυμάμαι καλά. Οι ρυθμίσεις αυτές είναι λιγότερες.

Τι είναι αυτό που δικαιολογεί την παραγραφή υπό όρους κάποιων συγκριτικά ελαφρών πλημμελημάτων; Το ένα βέβαια, το μνημονεύσατε, είναι όντως και η ελάφρυνση του φορτίου των υποθέσεων που έχουν τα δικαστήρια. Εκκρεμεί πριν φτάσουμε σε κάποια καταδίκη.

Δεν είναι όμως μόνο αυτός ο λόγος. Υπάρχει και ένας λόγος κοινωνικός, που είναι σαφής. Εάν δείτε τον κατάλογο και δείτε που είναι οι πράξεις που εξαιρούνται, ποιες έχουν απομείνει; Λίγες έχουν απομείνει.

Βασικά, εξαιρούνται κάποιες που μνημόνευσα, η παράνομη βία, τα εγκλήματα διατάραξης των συγκοινωνιών, η απειθεία, πράξεις δηλαδή που είναι πολύ συνηθισμένο ή φυσικό, αν θέλετε, να τελούνται σε κάποιες περιόδους, στις οποίες έχουν κάποιες κοινωνικές εντάσεις. Περί αυτού πρόκειται.

Χάρη στη ρύθμιση αυτή, πράξεις που είχαν τελεστεί σε αγροτικές κινητοποιήσεις ή σε άλλες ανάλογες κινητοποιήσεις αυτή τη δύσκολη περίοδο, είναι αυτές που θα εμπίπτουν στην παραγραφή υπό όρους. Θα έπρεπε να προχωρήσουμε σε αυτή τη ρύθμιση; Η γνώμη μου είναι αναμφίβολα θετική.

Έπρεπε να προχωρήσουμε, διότι στη χώρα μας ο κόσμος, σε πολύ μεγάλο βαθμό τα τελευταία χρόνια, λόγω των συνθηκών μιας απότομης οικονομικής κρίσης που αντιμετώπισε, πολλές φορές βρέθηκε στις πλατείες, στα πεζοδρόμια, στα λιμάνια.

Αυτός ο κόσμος που βρέθηκε στις πλατείες και τα λιμάνια είτε ήταν αγρότες είτε οδηγοί φορτηγών είτε οδηγοί ταξί, δεν είναι οι εγκληματίες οι οποίοι θα πρέπει, για μια πράξη που έκαναν – η οποία, δεν λέω, έχει χαρακτηριστικά εγκλήματος, είναι πλημμελημα- να ταλαιπωρηθούν και να στιγματιστούν για όλη τους τη ζωή, για ένα περιστασιακό πέρασμα που έκαναν, πράγματι, κάτω από όρους μη νομιμότητας, κάτω από κάποιες συνθήκες διαμαρτυρίας, οι οποίες ξέφυγαν από την ησυχία που θα έπρεπε σε άλλες περιπτώσεις να υπάρχει.

Δεν λέω ότι δεν πρόκειται για εγκλήματα. Λέω ότι πρόκειται για εγκλήματα τελείως περιστασιακά και ελαφρά, που ο χαρακτήρας τους είναι κοινωνικός και πολιτικός, θα έλεγα. Σας έχω πει κι άλλη φορά ότι εδώ βρίσκω τον πολιτικό χαρακτήρα, όταν δηλαδή υπάρχουν πολιτικές διεκδικήσεις και όχι όταν υπάρχουν ανθρωποκτονίες ή άλλα βαριά εγκλήματα, που οι δράστες τους διεκδικούν τον χαρακτήρα του πολιτικού κρατούμενου.

Σε αυτές τις περιπτώσεις που έχουμε κοινωνικοπολιτικά αιτήματα, τα οποία είναι μαζικά και τα οποία εκδηλώθηκαν σε μια περίοδο που υπήρχε μια αναστάτωση, νομίζω ότι φτάνει η ταλαιπωρία αυτή, που στον πολίτη θα έρθει ως τιμωρία, με την παραπομπή του στο δικαστήριο, την καταδίκη του ενδεχομένως σε πρώτο βαθμό και με τη δίωξη, για να του δείξει ότι αυτό το οποίο έκανε δεν είναι νόμιμο και ότι θα πρέπει να προσπαθήσει να αντιμετωπίζει τις δυσκολίες του με έναν διαφορετικό τρόπο και όχι με αυτές τις κινητοποιήσεις. Αυτή, όμως, είναι η φιλοσοφία κατ' αρχήν της ρύθμισης αυτής.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, ενόσω εσείς μιλάτε, κατατίθενται βροχή οι τροπολογίες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τι είναι αυτό το πράγμα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Με συγχωρείτε που σας διακόπτω, αλλά θέλω να ξέρω αν εσείς δέχεστε αυτό που γίνεται τώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πρόκειται για καταγίδα κατάθεσης τροπολογιών, την υστάτη στιγμή.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Είναι πρωτοφανές!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κλείνει η συνεδρίαση και έχουν κατατεθεί τρεις διαφορετικές τροπολογίες!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πώς το ανέχεστε;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν έχουν την υπογραφή σας. Θέλω να ξέρω αν δέχεστε αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κοιτάξτε. Έχουν τεθεί υπόψη μου και προσωπικά δεν έχω καμμία διαφωνία για το περιεχόμενό τους. Τώρα, το θέμα της διαδικασίας δεν είναι δικό μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Την υστάτη στιγμή; Δεν σας ενδιαφέρει δηλαδή ο κοινοβουλευτικός διάλογος;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Και μάλιστα, κύριε Πρόεδρε, από Υπουργό που δεν είναι καν παρών για να την υποστηρίξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ. Να ολοκληρώσει ο Υπουργός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Με συγχωρείτε.

Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω. Εγώ σας απάντησα επί της ουσίας. Και επί της διαδικασίας είπα ότι δεν μπορώ να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Βεβαίως, βεβαίως.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Νομίζω ότι είναι οι αρμόδιοι Υπουργοί εδώ και θα υποστηρίξουν και επί της ουσίας τις τροπολογίες. Και θα μπορέσετε να πάρετε θέση. Θα πάρουμε όλοι θέση επ' αυτών, μετά από μια βάσιμη επιχειρηματολογία.

Συνεχίζω. Πέραν, λοιπόν, από την παραγραφή υπό όρους και την παύση της ποινικής δίωξης, η οποία άλλωστε έχει γίνει δεκτή από τη νομολογία μας, ως εντασσόμενη στην έννομη τάξη ήδη από το 1982 και με απόφαση της ολομέλειας του Αρείου Πάγου, ως διαφοροποιούμενη από την αμνηστία, έχουμε και τη ρύθμιση, που αφορά την αποσυμφόρηση των φυλακών.

Βεβαίως και είναι ρύθμιση παλιά. Είναι ρύθμιση που επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο. Και δεν μπορώ να πω ότι είναι άστοχο το επιχείρημα ότι κάποτε πρέπει να σταματήσουμε με τις ρυθμίσεις αυτές, οι οποίες παρατείνουν τον σύντομο χρόνο απόλυσης και να βελτιώσουμε τις συνθήκες στις φυλακές. Ασφαλώς και αυτή είναι η σωστή οδός για να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα.

Ξέρετε ποιο είναι το θέμα; Το θέμα είναι ότι δεν μπορούμε να καταργήσουμε τα δεκανίκια, πριν καταργήσουμε τα κατάρματα. Και τα κατάρματα δεν τα καταργήσαμε ακόμα, διότι δεν καταργούνται νομοθετικά. Δηλαδή, η βελτίωση των συνθηκών στις φυλακές δεν είναι κάτι που μπορεί να γίνει με τη δεοντολογία του νόμου. Πρέπει να γίνει με χειροναξία έργων. Αυτό προσπαθούμε να το κάνουμε.

Και στην κατεύθυνση της ουσιαστικής και πάγιας αποσυμφόρησης κάνουμε βήματα, μέσω της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής του Ποινικού Κώδικα και του Σωφρονιστικού Κώδικα, που προχωρούν με έναν τρόπο που θα επιτρέψει μια ριζική αναμόρφωση του συστήματος των ποινών, ώστε να έχουμε χαμηλότερες απειλούμενες ποινές -διότι, όντως, οι απειλούμενες ποινές στην χώρα μας είναι πάρα πολύ πολύ υψηλές- και βεβαίως, ένα σύστημα απολύσεων, το οποίο να μην περιλαμβάνει αυτές τις μεταβατικές ρυθμίσεις και αυτής της τάξης την ελαστικότητα.

Προσπαθούμε, λοιπόν, για την αποσυμφόρηση και νομοθετικά και προσπαθούμε για τη βελτίωση των συνθηκών της φυλακής και πρακτικά.

Οπωσδήποτε, διαβάζετε στον Τύπο τα νέα της φυλακής. Διαβάστε ότι στη φυλακή προχωρεί η διασύνδεση των νοσηλευτικών χώρων με το ΕΣΥ. Θα έχετε διαβάσει οπωσδήποτε για τα σχολεία, τα οποία εγκαινιάστηκαν.

Σας πληροφορώ ότι στη μονάδα απεξάρτησης που δημιουργήθηκε στα Διαβατά έχουμε εισπράξει τα εύσημα από τον Τζιλμ-

πέρτο Τζέρα, το νούμερο δύο της επιτροπής για την πρόληψη της εγκληματικότητάς και των ναρκωτικών του ΟΗΕ, ο οποίος χαρακτήρισε αυτή τη μονάδα ως μοντέλο προς εξαγωγή.

Όταν εγκαινιάστηκε στη Νιγηρία ένας νέος ανθρώπινος χώρος επισκεπτηρίου, ώστε και τα παιδιά ακόμη να βρίσκονται σε ένα περιβάλλον, το οποίο δεν θα τα θίγει, ακούσαμε την κριτική ότι αυτά είναι «έργα κορδέλας» και ότι γίνεται κάτι μόνο για βιτρίνα. Ήδη, όμως, εγκαινιάστηκε και δεύτερος χώρος και ετοιμάζονται και πολλοί άλλοι.

Αυτή τη στιγμή, στο χώρο των φυλακών γίνεται μία κοσμογονία. Πραγματικά, γίνονται πολλά έργα. Θα φτάσουμε στο σημείο να έχουμε μία καλύτερη κατάσταση. Όμως, όσο αυτό δεν έχει συμβεί ακόμα, δεν μπορούμε να δεχόμαστε μία κατάσταση συμφοράς στις φυλακές. Είναι δεδομένο ότι η κατάσταση συμφοράς προκαλεί συνθήκες κακομεταχείρισης, για τις οποίες έχουμε καταδικαστεί, πληρώνουμε χρήματα και επιπλέον αυτού, έχουμε αποδοκιμαστεί με δημόσια δήλωση σε βάρος της χώρας μας.

Αυτό είναι ένα δυσμενές προνόμιο της χώρας μας που ανάμεσα στις χώρες που εμπίπτουν στον κύκλο του Συμβουλίου της Ευρώπης αφορά μόνο τη χώρα μας, την Τουρκία και τη Ρωσία. Μπορούμε να δεχτούμε να αναπαράγεται αυτή η κατάσταση της συμφοράς και να μην προσπαθήσουμε, τουλάχιστον ως πρώτο βήμα, να έχουμε πιο ανθρώπινες συνθήκες και στη συνέχεια, βεβαίως, να αναβαθμίσουμε οπωσδήποτε και τις δομές των φυλακών;

Ένα άλλο θέμα για το οποίο έγινε αρκετή συζήτηση είναι το θέμα της μεταρρύθμισης του τρόπου εκλογής της αυτοδιοίκησης των δικαστηρίων. Υποστηρίζω αυτή τη μεταρρύθμιση γιατί τη θεωρώ σωστή. Θεωρώ σωστό το να υπάρχει δυνατότητα επανάληψης μίας επιτυχούς θητείας στη διοίκηση των δικαστηρίων της χώρας, γιατί έχω την εμπειρία από τη συμμετοχή σε ανάλογα διοικητικά όργανα στο πανεπιστήμιο.

Καταλαβαίνω ότι μία σύντομη θητεία, όπως είναι η διετής θητεία, σε πολλές περιπτώσεις δεν επιτρέπει καν σ' αυτόν ο οποίος ασκεί τα σχετικά έργα να είναι παρών την ώρα που θα εφαρμοστούν οι αποφάσεις τις οποίες πήρε. Αν θέλετε, αυτό μπορεί να αποτελεί και στις χειρότερες περιπτώσεις συνθήκη ανευθυνότητας, του τύπου «Θα πάρω μία απόφαση και μέχρι αυτή να αρχίσει να εφαρμόζεται και να διαμορφώνει καταστάσεις που μπορεί να είναι και προβληματικές, εγώ δεν θα είμαι παρών». Η διετής θητεία δεν διασφαλίζει την αξιοποίηση της τεχνογνωσίας και της διοικητικής εμπειρίας, την οποία προσλαμβάνουν καθ' οδόν, καθώς ασκούν αυτό το διοικητικό έργο, όσοι θα το έχουν αναλάβει.

Πρέπει να προσέξουμε εδώ ότι η ρύθμιση δεν προτείνει νομοθετικά δεύτερη θητεία. Προτείνει απλώς δυνατότητα υποψηφιότητας. Αυτό σημαίνει ότι μπορεί κάποιος να θεωρεί τον εαυτό του αξίο για μία δεύτερη θητεία, αλλά το σύνολο είτε επειδή αυτόν δεν τον θεωρεί αξίο, είτε επειδή έχει την αντίληψη ότι δεν θα πρέπει να επαναλαμβάνονται οι θητείες, να μην τον ψηφίσει και να ψηφίσει κάποιον άλλον, ο οποίος εμφανίζεται πρώτη φορά ως υποψήφιος.

Βεβαίως, νομίζω ότι όλα αυτά τα επιχειρήματα περί συγκυριακής αλλαγής την τελευταία στιγμή έχουν ήδη απαντηθεί. Μία αλλαγή δύο μήνες πριν τις εκλογές δεν είναι αιφνιδιαστική. Η προηγούμενη είχε γίνει το 2014, πριν από εννέα ημέρες. Δεν το επικαλούμαι για να δικαιολογήσω τους δύο μήνες, αλλά για να εξηγήσω ότι δύο μήνες είναι επαρκείς γιατί οι δικαστές δεν ασχολούνται πολύ χρόνο με τα διοικητικά τους καθήκοντα, αλλά κατ' εξοχήν με τα δικαστικά.

Βεβαίως, το γεγονός ότι δεν ήταν και από πριν δεδομένο το θέμα της έναρξης δεύτερης θητείας, σ' αυτή τη συγκυριακή περίπτωση δεν επέτρεψε σε κανέναν να ασκήσει διοικητική πολιτική, με έναν τρόπο ο οποίος να ευνοεί αργότερα τη θητεία του.

(Στο σημείο αυτό κτυπά προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Νομίζω ότι έχω απαντήσει στα κυριότερα θέματα. Κάποια από αυτά που τέθηκαν και αφορούσαν τη συμμετοχή εξωτερικών φυλάκων στις πύλες της φυλακής, νομίζω ότι έχουν προφανείς εξηγήσεις. Η πύλη δεν είναι το εσωτερικό της φυλακής. Είναι ένας

χώρος στον οποίο οι φύλακες έρχονται σε επαφή και με άτομα τα οποία έρχονται από το εξωτερικό και η ύπαρξη εκεί εκπαιδευμένων φυλάκων –και, μάλιστα, ενόπλων- βοηθά οπωσδήποτε την ασφάλεια.

Σε ό,τι αφορά τη διάταξη για την προστασία μαρτύρων, να επαναλάβω ότι το μόνο καινούργιο, το οποίο υπάρχει εδώ είναι το ότι στη διαδικασία πλέον εμπλέκεται αναγκαστικά και το Υπουργείο Εξωτερικών και το Υπουργείο Εσωτερικών, γιατί έχουν αρμοδιότητες σχετικές με τους προστατευόμενους μάρτυρες.

Θα καταλήξω με τη ρύθμιση, η οποία αφορά τα μέλη του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων, τα οποία θα αποφαινούνται κατά τη λειτουργία του λεγόμενου υπερταμείου. Νομίζω ότι η κριτική που ασκήθηκε στη ρύθμιση αυτή δεν είναι βάσιμη.

Κατ' αρχάς, η ρύθμιση αυτή δεν έχει καμμία σχέση με φωτογραφίες ή με ασυλίες. Δεν είναι μια ρύθμιση η οποία να αφορά κάποιες πράξεις, οι οποίες έγιναν και τώρα ορίζεται ότι όποιες πράξεις έγιναν τότε χαρακτηρίζονται νόμιμες ή εκ των υστέρων εξαλείφθηκαν του αξιόποινου ή οτιδήποτε άλλο. Είναι μια ρύθμιση, η οποία εισάγεται ως ρύθμιση πάγιας ισχύος. Βεβαίως, ως ποινική ρύθμιση, εάν κάποιες υποθέσεις είναι εκκρεμείς, θα τις καταλάβει.

Οπότε, το θέμα είναι, αν είναι σωστή αυτή η ρύθμιση ή όχι. Υποστηρίζω ότι είναι. Πρώτον, ορισμένοι από εσάς προσέξατε, ορισμένοι όχι, αν δεν με απατά η μνήμη μου, το γεγονός ότι αυτή η ρύθμιση υπόκειται στον δικαστικό έλεγχο. Δεν είναι μια νομοθετική άφεση ή μια νομοθετική εξάλειψη σε κάποιες πράξεις. Θα τεθεί υπό την κρίση των δικαστών το εάν θα αρθεί ο άδικος χαρακτήρας –αν θέλετε- κάποιων γνωμών οι οποίες διατυπώθηκαν με όρους επιστημονικούς προφανώς, σύμφωνους με ουσιαστικές προδιαγραφές, που υπάρχουν σε σχετικά καταστατικά κείμενα, και βεβαίως ελεγχμένες και από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Τι συμβαίνει εδώ, δηλαδή. Εδώ έχουμε να κάνουμε, κατ' αρχήν, με μια πάγια ρύθμιση, η οποία λέει ότι υπάρχει ελευθερία έκφρασης της επιστημονικής γνώμης. Σε γνωμοδότηση αναφέρεται. Δεν αναφέρεται σε διαχειριστική πράξη ή σε διοικητική πράξη και να λέει ότι αυτή η πράξη δεν μπορεί να εξαλειφεται ή να λέει για την απαξία της ή οτιδήποτε, στην περίπτωση που δεν είναι ορθή.

Η γνώμη, όμως, δεν πρέπει πάντοτε να είναι ελεύθερη; Στην ουσία, η ρύθμιση αυτή έρχεται και επαναλαμβάνει αυτό το οποίο είναι αποτυπωμένο ως πνεύμα, ως γενική αρχή και στο Σύνταγμα μας.

Βεβαίως, το δικαστήριο θα αναγνωρίσει αυτούς τους όρους, εφόσον έχουν συντρέξει και διαδικαστικοί όροι, αλλά και ουσιαστικοί όροι, όπως είναι ακριβώς αυτοί οι οποίοι θα ελεγχθούν από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Επομένως, έχουμε να κάνουμε με μια ρύθμιση, η οποία αναφέρεται μόνο σε γνώμες, κατοχυρώνει την ελευθερία έκφρασης γνώμης, προκειμένου όσοι θα κληθούν να διατυπώσουν μια γνώμη να μην έχουν ανησυχίες για το ποιο μπορεί να είναι το αποτέλεσμα της γνώμης τους στο μέλλον, όπου μπορεί να προκύψουν διάφορα ανακλαστικά θέματα, αλλά να μπορούν να διατυπώνουν την επιστημονική τους γνώμη ελεύθερα και βεβαίως, υπό τον όρο ότι έχουν τηρήσει όλες τις προδιαγραφές ουσίας, οι οποίες προϋπάρχουν.

Νομίζω ότι αν είχα περισσότερο χρόνο, θα μπορούσα να μιλήσω περισσότερο. Όμως, αν υπάρχουν επιμέρους παρατηρήσεις, θα επανέλθω.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, για την τροπολογία που σας προτείνουμε τι σκέφτεστε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να σας πω ευχαρίστως.

Κατ' αρχάς, επί της αρχής συμφωνώ. Νομίζω ότι είναι δύσκολο να τη δεχτούμε σήμερα, γιατί θέλει κάποια επεξεργασία, διότι αφορά και την ηχογράφηση και τον Ποινικό Κώδικα, το πταίσμα.

Εγώ συμφωνώ σε αυτό που λέτε οι τέσσερις ερωτώντες ότι, εάν αυτές οι πράξεις ηχογράφησης γίνονται κατ' επανάληψη, πραγματικά είναι πολύ σοβαρά προβλήματα και το πταίσμα δεν αρκεί για την αντιμετώπισή τους. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει

καταρτίσει νομοσχέδιο, επίσης, το οποίο προωθεί, και θα τη δούμε με προσοχή, προκειμένου να την υιοθετήσουμε, με μια διαφορετική όμως αιτιολογική έκθεση, κύριε Βορίδη. Έτσι πιστεύω.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ-ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Κύριε Υπουργέ, θα πείτε για τις τροπολογίες;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μισό λεπτό. Περιμένετε.

Κύριοι συνάδελφοι, να συνεννοηθούμε λίγο για τη διαδικασία. Επειδή αναμένονται...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τι αναμένονται; Όχι, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): ...άλλες τρεις τροπολογίες...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό είναι ανεπίτρεπτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συγγνώμη, σας παρακαλώ! Να μπορέσουμε να κάνουμε έναν διάλογο πολιτισμένο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Διανυκτερεύον φαρμακείο είναι η Βουλή, κύριε Πρόεδρε; Με συγχωρείτε πολύ, αλλά εσείς ειδικά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Επειδή αναμένεται να κατατεθούν άλλες τρεις τροπολογίες, μέχρι να κατατεθούν και να συζητήσουμε για όλα τα θέματα που τίθενται και επί της ουσίας και επί της διαδικασίας –είναι εδώ οι παρισταμένοι Υπουργοί- θα πρότεινα, προκειμένου να έχουμε όλο το τοπίο, να δώσουμε τον λόγο για δώδεκα λεπτά στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσίρκα. Στο μεταξύ, θα ξέρουμε ακριβώς ποια είναι η κατάσταση και τότε θα μιλήσουμε επ' αυτών. Μην ανοίξουμε συζήτηση...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η κατάσταση είναι τραγική!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, επειδή πρέπει να γυρίσω στο Υπουργείο, θερμή παράκληση να μιλήσω για τις δύο τροπολογίες.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Α, βιάζεται ο Υπουργός!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πολύ ωραίος!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το Κοινοβούλιο θα ταπεινώνεται συστηματικά; Τι περιφρόνηση είναι αυτή προς το Κοινοβούλιο; Τι στάση είναι αυτή;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι προκλητικά αυτά που συμβαίνουν εδώ μέσα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, αν μου επιτρέπετε, νομίζω ότι μπορούμε να δώσουμε τον λόγο για δώδεκα λεπτά στον κ. Τσίρκα και αμέσως μετά, έχοντας όλο το τοπίο, μπορούμε να μιλήσουμε επ' αυτών.

Επομένως, θα μου επιτρέψετε να δώσω τον λόγο για δώδεκα λεπτά αυστηρά στον κ. Τσίρκα. Πιστεύω ότι θα ξεκαθαρίσει το τοπίο και...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψει ο κύριος συνάδελφος επί της διαδικασίας, γιατί αυτό που συμβαίνει είναι πολύ σοβαρό.

Κύριε Πρόεδρε, εισάγεται τροπολογία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα το δούμε, όμως, μετά. Ναι, αλλά τώρα δεν είμαστε σ' αυτήν τη διαδικασία. Δεν έχει ανοίξει ο κατάλογος με τις τροπολογίες. Είμαστε στη διαδικασία να ολοκληρώσει ο κύριος...

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ποιος κατάλογος, κύριε Πρόεδρε; Κλείνει η συνεδρίαση, τελειώνει η συνεδρίαση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, όχι. Έτσι, δεν μπορεί να γίνει, γιατί θα ανοίξει μια ολόκληρη συζήτηση και θα διαταραχθεί η πορεία που έχουμε. Είναι ο τελευταίος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Θα το δούμε μετά.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, εισάγεται τροπολογία για θέμα που συζητήθηκε χθες στην Ολομέλεια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν έχετε, όμως,

τον λόγο. Μιλάτε πάνω στη διαδικασία.

Θα μιλήσει, λοιπόν, ο κ. Τσίρκας και αμέσως μετά θα ανοίξουμε το θέμα.

Ορίστε, κύριε Τσίρκα, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αντικείμενο του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα είναι ο εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας μας, της έννομης τάξης στο πεδίο του κυβερνοχώρου.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Βρέχει τροπολογίες σήμερα εδώ!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Έφεραν άλλες δύο, κύριε Πρόεδρε! Δεν είναι δυνατόν!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Θα με αφήσετε να συνεχίσω;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κακώς καθόμαστε τώρα εδώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα καθίσουμε μέχρι τέλους, γιατί αποκτά ενδιαφέρον η συμμετοχή μας! Έφεραν άλλες δύο τροπολογίες!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τι λέτε γι' αυτό το κακό, κύριε Πρόεδρε; Το Προεδρείο τι λέει γι' αυτό το πράγμα;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτά είναι ανεπίτρεπτα πράγματα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Βρέχει τροπολογίες!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γι' αυτό τι λέτε; Ο Πρόεδρος της Βουλής τι λέει γι' αυτό το πράγμα;

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει ένας Βουλευτής που θα έχει διαβάσει αυτές τις τροπολογίες πριν ψηφιστούν; Αδιαφορείτε, κύριε Πρόεδρε, πλήρως; Ρωτώ!

(Φωνασκίες-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα τα δούμε όλα!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πώς προστατεύετε το κύρος του Κοινοβουλίου από τον εξευτελισμό που κάνει η Κυβέρνηση στο Κοινοβούλιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα τα δούμε όλα!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει ένας Βουλευτής που θα διαβάσει όλα αυτά; Ένας Βουλευτής, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όχι άλλη υποκρισία, όχι άλλη δημαγωγία! Αν δεν θέλετε να ψηφιστεί το ΕΚΑΣ, να το πείτε!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αφήστε τα αυτά τώρα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αφήστε τα αυτά!

(Φωνασκίες-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, παραχωρούνται ακίνητα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Είστε πολύ δημοκράτης, για να είστε εδώ!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν ντρέπεσαι λίγο; Υπάρχει κάποιος να προστατέψει τη Βουλή από αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν έχει κανείς σας τον λόγο! Δεν γίνεται έτσι συζήτηση!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ντροπή! Ντροπή! Ντροπή! Ντροπή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ,...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν ντρέπεσαι λίγο!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Υποκρισία και δημαγωγία!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Υπάρχει κάποιος, κύριε Πρόεδρε, να προστατεύσει το Κοινοβούλιο από αυτό το χάλι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Υποκρισία και δημαγωγία!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κοίταξε το πρόσωπό σου στον καθρέφτη!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έκοψες το ΕΚΑΣ και τώρα...

(Φωνασκίες-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν θέλετε να το πείτε, αλλά εσείς το καταργήσατε! Για να μην πάρουν πίσω χρήματα οι άνθρωποι αυτοί! Δεν θέλετε να πάρουν τα χρήματά τους οι συνταξιούχοι!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, παραχωρούνται ακίνητα του ελληνικού Δημοσίου για σαράντα χρόνια!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Να πείτε ανοιχτά ότι δεν θέλετε να πάρουν τα χρήματά τους οι συνταξιούχοι!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ηρέμισε! Θα πάθεις τίποτα από το πάθος σου για τους φτωχούς! Μα δεν ντρέπεσαι λίγο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ντροπή!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εσύ δεν ντρέπεσαι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ όλους!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σας είπα ότι το θέμα με τις τροπολογίες θα το συζητήσουμε αμέσως μετά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ποια να ψηφίσουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αμέσως μετά! Είπα θα το συζητήσουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Για να τις ψηφίσουμε, θα πρέπει να τις συζητήσουμε.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, παραχωρούνται ακίνητα για σαράντα χρόνια και η Κυβέρνηση δεν θέλει να τα μάθει αυτά ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μη μπαίνετε στην ουσία.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Διότι έρχονται χωρίς να μπορέσει να τις διαβάσει ούτε ένας Βουλευτής και έρχονται στην εκπνοή της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα τα δούμε μετά, κυρία Κεραμέως! Σας παρακαλώ!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχετε έναν θεσμικό ρόλο. Οφείλετε να προστατεύσετε το ελληνικό Κοινοβούλιο και τους τριακόσιους Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς! Το ξέρω!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Είστε Πρόεδρος των τριακοσίων και όχι της κυβερνώσας Πλειοψηφίας!

(Φωνασκίες-διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, το ξέρω. Το ξέρω, έτσι είναι.

Να μιλήσει ο κ. Τσίρκας και θα τα δούμε όλα μετά.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλουμε να απαντήσουμε στην αίτηση επίθεσης του κυρίου Υπουργού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, να μην ανοίγουμε τώρα θέματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αήθης είστε εσείς και όποιος δεν υπερασπίζεται τους φτωχούς.

(Φωνασκίες-διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ησυχία, παρακαλώ. Μη χρησιμοποιείτε τέτοιες εκφράσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εδώ υφιστάμεθα πρωτοφανή επίθεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Να ηρεμήσετε όλοι και θα τα δούμε στη συνέχεια.

Κύριε Τσίρκα, παρακαλώ συνεχίστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αντικείμενο του νομοσχεδίου είναι ο εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας, της έννομης τάξης στο πεδίο του κυβερνοχώρου και κάνει μία προσπάθεια αυτό το νομοσχέδιο να προσεγγίσει η ελληνική νομοθεσία την κοινή ευρωπαϊκή, που είναι κοινή για όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, αφορά τη διάπραξη ποινικών αδικημάτων, μέσω του διαδικτύου και αναλυτικότερα σε θέματα επιθέσεων κατά συστημάτων πληροφοριών, νέες μορφές εγκληματικότητας. Και βέβαια, έχουμε το Πρωτόκολλο, το οποίο ακολουθεί και προβλέπει κυρίως και τυποποιεί εγκλήματα, τα οποία αφορούν το ρατσισμό και την ξενοφοβία, που διαπράττονται μέσω διαδικτύου.

Η Σύμβαση της Βουδαπέστης, που περιλαμβάνεται στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου, όπως έχει μείνει γνωστή, έχει στόχο την εναρμόνιση των ελληνικών νομοθεσιών σχετικά με την ποινικοποίηση συμπεριφορών, που συνδέονται με την κυβερνοεγκληματικότητα. Περιλαμβάνεται μεγάλος αριθμός εγκλημάτων, που είναι εγκλήματα που θίγουν την εμπιστευτικότητα, την ακεραιότητα και τη διαθεσιμότητα των δεδομένων και των συστημάτων των υπολογιστών. Περιλαμβάνονται συμπεριφορές, όπως είναι η παράνομη πρόσβαση σε συστήματα υπολογιστών, η υποκλοπή δεδομένων, η παρεμβολή σε προγράμματα ή σε ψηφιακά δεδομένα.

Και πράγματι, υπήρχε ένα σημαντικό έλλειμμα στην ελληνική έννομη τάξη, σχετικά με την προστασία στο συγκεκριμένο πεδίο εγκληματικότητας και με τον τρόπο αυτό, για πρώτη φορά, τυποποιούνται αντίστοιχα εγκλήματα με το παρόν νομοσχέδιο και με την ενσωμάτωση της οδηγίας, που περιλαμβάνεται σε αυτό.

Είναι γνωστό ότι, από τα μέσα της δεκαετίας του '70 κάνει την εμφάνισή του ένα νέο ποινικό φαινόμενο, η εγκληματικότητα μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών. Μεγάλος αριθμός ανθρώπων έχει πρόσβαση στο διαδίκτυο, μέσω του οποίου εκτελεί μία σειρά μεγάλων δραστηριοτήτων, αγορά προϊόντων, ειδησεογραφική ενημέρωση, ανταλλαγή πληροφοριών, διαφήμιση και πολλά άλλα. Ενώ, λοιπόν, συμβάλλει στη διευκόλυνση της επικοινωνίας, παράλληλα δημιουργούνται περιπτώσεις διάπραξης εγκληματικών πράξεων.

Και είναι επίσης γνωστό ότι το 70% των ατόμων που χρησιμοποιεί -σύμφωνα με έρευνες- το διαδίκτυο, πιστεύει ότι είναι πολύ πιθανό να πέσει θύμα διαδικτυακού εγκλήματος. Η κυβερνοεγκληματικότητα συνιστά, λοιπόν, μια σοβαρή απειλή, όχι μόνο κατά φυσικών ή νομικών προσώπων ιδιωτικού ή δημόσιου δικαίου, αλλά και κατά της εύρυθμης λειτουργίας των κρατών.

Απαιτείται, λοιπόν, συντονισμός σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, αποτελεσματική και συνεχής δικαστική συνεργασία μεταξύ των ευρωπαϊκών κρατών. Χρειαζόμαστε ένα κατάλληλο, δεσμευτικό και αποτελεσματικό νομοθετικό πλαίσιο για την καταπολέμηση της κυβερνοεγκληματικότητας.

Και πράγματι, οι λόγοι που εγκληματίες προτιμούν τη χρήση του διαδικτύου είναι επειδή -όπως τόνισαν και προηγούμενοι συναδελφοί- το διαδίκτυο επιτρέπει την πρόσβαση σε έναν μεγάλο αριθμό ατόμων, έχει χαμηλό κόστος, έχει χαμηλό κίνδυνο, εξασφαλίζει την ανωνυμία και δεν υπάρχουν βέβαια, καθόλου γεωγραφικοί περιορισμοί. Αυτές είναι προϋποθέσεις, που καθιστούν το διαδίκτυο ιδανικό μέρος δραστηριοποίησης ατόμων με εγκληματική συμπεριφορά.

Το ερώτημα που τίθεται και που προλαμβάνει το νομοσχέδιο είναι με ποιο τρόπο και κατά πόσον μπορεί να προστατευθεί ο κάθε πολίτης και ιδιαίτερα τα παιδιά, οι έφηβοι και οι γυναίκες, όπως ανέφερε προηγουμένως μία συνάδελφός μου, από αυτή τη μορφή εγκληματικότητας.

Η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, λοιπόν, προβλέπει την υποχρέωση και των κρατών να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα, προκειμένου να μπορούν να διατάξουν -εφόσον διαπιστώνεται η τέλεση αντίστοιχων εγκλημάτων- πρόσωπα ευρισκόμενα στην επικράτεια να παραδώσουν δεδομένα υπολογιστή, τα οποία είναι υποθηκευμένα ή σε χρήση και ίδια υποχρέωση τίθεται και προς τους παρόχους πληροφοριών, υπηρεσιών, που παρέχουν και συνδρομητικές υπηρεσίες.

Άρα, ρυθμίζονται και θέματα σχετικά με τη δικαστική συνδρομή μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών, για να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο της διακρατικής εγκληματικότητας στο συγκεκριμένο πεδίο. Υπάρχουν βέβαια, και άλλες διαδικαστικές ρυθμίσεις που αφορούν αυτή την έκδοση.

Με το πρόσθετο πρωτόκολλο έχουμε την ποινικοποίηση πράξεων ξενοφοβικής και ρατσιστικής φύσης, οι οποίες τελούνται μέσω του διαδικτύου. Όπως ανέφερε ο ίδιος ο Υπουργός στις επιτροπές, προωθείται ήδη στην Ευρωπαϊκή Ένωση ανάλογο νομοθέτημα που μπορεί να περιλαμβάνει και ρυθμίσεις, τις οποίες εμείς θα έχουμε προλάβει να νομοθετήσουμε.

Έχουμε, λοιπόν, μ' αυτό το νομοσχέδιο την τυποποίηση αυτών των εγκλημάτων, την εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών στην ποινικοποίηση εγκληματικών συμπεριφορών, που σχετίζονται με

το διαδίκτυο, αλλά και τη συμπλήρωση οικονομικών διατάξεων, με στόχο τη διεξαγωγή ερευνών από τις δικαστικές και αστυνομικές αρχές σε πραγματικό χρόνο, ενώ προβλέπεται και ένα δίκτυο σημείων επαφής τα οποία θα λειτουργούν σε εικοσιτετράωρη βάση για την προστασία των πολιτών από τέτοια εγκλήματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήδη από το 1948 με την υιοθέτηση της Οικουμενικής Διακήρυξης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου έχουν πραγματοποιηθεί σημαντικά, αλλά όχι αρκετά, κατά τη γνώμη μου, βήματα για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, όπως αυτό της Διεθνούς Σύμβασης της Νέας Υόρκης του 1965 για την απόλειψη κάθε είδους φυλετικής διάκρισης. Η ανάπτυξη, όμως, της τεχνολογίας, η πρόοδος των ημερών και η δημιουργία ισχυρών μέσων ενημέρωσης και επικοινωνίας δίνει το βήμα σε ομάδες ατόμων να προωθούν θεωρίες ρατσιστικές και να διακινούν υλικό με σκοπιμότητα την τέλεση τέτοιων ρατσιστικών πράξεων.

Διευρύνεται, λοιπόν, το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, με σκοπό την εξάλειψη τέτοιων πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσεως. Ποινικοποιούνται, λοιπόν, τέτοιες πράξεις, που τελούνται συστηματικά μέσω συστημάτων υπολογιστών και τα συμβαλλόμενα μέρη στη συγκεκριμένη σύμβαση μπορούν να λάβουν και τα απαραίτητα, τα απαιτούμενα νομοθετικά μέτρα.

Οι άλλες διατάξεις αφορούν και ρυθμίζουν θέματα, που έχουν να κάνουν με το σωφρονιστικό σύστημα και γενικά, με τη βελτίωση του συστήματος απονομής της δικαιοσύνης. Από την αρχή αυτής της διακυβέρνησης προσπαθούμε να δημιουργήσουμε το καλύτερο δυνατό πλαίσιο πραγματικού σωφρονισμού και όχι τιμωρίας. Είναι μια προσπάθεια, που μπορεί να πάρει χρόνο στην ελληνική πολιτεία και σ' αυτή την Κυβέρνηση, αλλά έχουμε στόχο να αποδώσουμε στο μέλλον και άλλες παρόμοιες θετικές ρυθμίσεις.

Πρόκειται, λοιπόν, για τη θέσπιση της εξάλειψης του αξιοπαιού και την παύση της ποινικής δίωξης για πράξεις σχετικά χαμηλής απαξίας. Αφορά, λοιπόν, πράξεις που είναι χαμηλής κοινωνικής απαξίας, πταίσματα και πλημμελήματα, για τα οποία ο νόμος απειλεί ποινή, η οποία δεν υπερβαίνει τη φυλάκιση έως δύο ετών ή χρηματική ποινή ή και τις δύο αυτές ποινές μαζί.

Προβλέπονται βέβαια, διασφαλιστικοί όροι για την περίπτωση παραγραφής υπό όρους, όπως το να έχει παρέλθει ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα από την τέλεση των πράξεων και βεβαίως, ο όρος είναι να μην τελεστεί νέα αξιόποινη πράξη εκ δόλου ή να μην καταδικαστεί οποτεδήποτε αμετάκλητα, κάποιος σε ποινή ανώτερη για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, εκείνος που στη συνέχεια θα ωφεληθεί.

Εξαιρούνται, βέβαια, τα εγκλήματα εκείνα, ορισμένα πλημμελήματα, που από τη φύση τους και παρά την ελαφρότητα της ποινής, είναι δύσκολο να συγχωρεθούν κοινωνικά και να ξεχαστούν και γι' αυτό η σχετική ρύθμιση περιλαμβάνει και συγκεκριμένο αριθμό πλημμελημάτων κατά της δημόσιας περιουσίας κυρίως, αλλά και ατομικών αγαθών, κατά ανηλικών, μισθωτών και σχετικά με ρατσιστικές συμπεριφορές, που εξαιρούνται απ' όσα προηγουμένως ανέφερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ξέρετε ότι δεν είχατε μηδενίσει το χρονόμετρο, επομένως έχω λίγο χρόνο ακόμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μέχρι να έλθει και το «μπουγιουρντί».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεχίστε, κύριε Τσίρκα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Σημαντικές ρυθμίσεις έχουμε και στο χώρο της επιμόρφωσης των δικαστικών λειτουργιών και της διευθύνσης των δικαστηρίων, όπου επέρχονται σημαντικές αλλαγές, όπως η αύξηση συντελεστών βαρύτητας σε συγκεκριμένα μαθήματα που διδάσκονται στη σχολή δικαστών, ενώ επιταχύνεται και συντομεύεται ο χρόνος διενέργειας των επόμενων εισαγωγικών εξετάσεων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τα βήματά μας για τον εκσυγχρονισμό των δομών είναι σταθερά και αποφασιστικά. Μια χώρα όπως η Ελλάδα εναρμονίζεται και με το κοινό ευρωπαϊκό κεκτη-

μένο και προχωράμε στο να υλοποιούμε ρυθμίσεις για μια ανοιχτή και δημοκρατική πολιτεία όπως εμείς την οραματιζόμαστε.

Είναι πάγια η θέση μας και μεγάλο το στοίχημα της Αριστεράς για ίση μεταχείριση των πολιτών για μια δίκαιη, αξιοκρατική κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφή ρατσισμού και ξενοφοβικής αντίληψης.

Αφού αναφέρθηκα στο νομοσχέδιο, οφείλουμε δύο απαντήσεις.

Η μία αφορά σε ορισμένα κόμματα, που έσπευσαν από χθες να βγάλουν ανακοινώσεις σχετικά με κυβερνητικές τροπολογίες και ειδικότερα σε σχέση με τη συνοδεία και όσα προβλέπονται για τους συνοδούς και την ασφάλεια των κυβερνητικών στελεχών. Ορισμένοι βιάστηκαν να βγάλουν ανακοινώσεις, αλλά εμείς οφείλουμε να πούμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό.

Είναι γνωστό ότι πριν από τη ρύθμιση αυτή, όλοι οι συνοδοί των κυβερνητικών αποστολών έμεναν στα ίδια ξενοδοχεία, με τα κυβερνητικά στελέχη και όλα τα έξοδα καλύπτονταν μέχρι τότε. Τώρα προβλέπεται ακριβώς το ίδιο για περισσότερες από εξήντα μέρες, γιατί έχουμε υπερβεί αυτές τις μέρες.

Είναι σημαντικό, κύριοι της Αντιπολίτευσης, ότι αυτή η χώρα παίζει επιτέλους έναν διεθνή ρόλο και χρειάστηκε να γίνουν αυτές οι ρυθμίσεις, γιατί αφορούν εργαζόμενους. Δεν αφορούν κυβερνητικά στελέχη. Έχει να κάνει και με τη δυσκολία να βρεθούν οικονομικά ξενοδοχεία. Και το γνωρίζετε πολύ καλά, γιατί έχετε κυβερνήσει όλα τα προηγούμενα χρόνια. Άρα, αφορά μόνο πέντε άτομα και επεκτείνεται αυτή η ρύθμιση για πάνω από εξήντα μέρες, μόνο για τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Πρωθυπουργό, τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, Οικονομίας και Εξωτερικών. Αυτά προς αποκατάσταση της αλήθειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Τσίρκα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, αλλά αναδείχθηκε και ένα άλλο θέμα από τον Αντιπρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Γεωργιάδη και απαντήθηκε αυτό. Οφείλει μια απάντηση η Αξιωματική Αντιπολίτευση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εδώ, τώρα για τις τροπολογίες...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Θα σας πω και για τις τροπολογίες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έχετε όσο καιρό θέλεις.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Σχετικά με τη δήθεν...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γελοιοποιήστε τα πάντα και υλοποιήστε τα πάντα!

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΒΑΛΙΑ) ΒΑΓΙΩΝΑΚΗ: Είναι τρόπος αυτός να μιλάτε στον ομιλητή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Είναι ακριβώς αντίστοιχα με την ποιότητα και το ύφος σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τσίρκα, σας παρακαλώ ολοκληρώνετε. Έχετε υπερβεί κατά πολύ τον χρόνο. Ολοκληρώστε την αγόρευσή σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Σχετικά με τη δήθεν αποστολή πενήντα τεσσάρων κυβερνητικών στελεχών στην Πάρο, η Κυβέρνηση έχει απαντήσει και οφείλετε να πάρετε θέση γι' αυτήν την απάντηση, γιατί έχετε επιδοθεί σε ένα κρεσέντο προπαγάνδας, κιτρινισμού και λαϊκισμού, τον οποίο θα πρέπει να τον αφήσετε στην άκρη.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, δεν θα σας επιτρέψω. Σας παρακαλώ να κλείσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Όλα επιτρέπονται!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, να πω για το ΕΚΑΣ και την τροπολογία, που έχει ήδη κατατεθεί και για την οποία έκανε μια πρώτη αρχική τοποθέτηση ο κ. Κατρούγκαλος. Ξέρουμε όλοι πολύ καλά ότι η πολιτική των μνημονίων οδήγησε ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας στο περιθώριο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τι ξεφτίλα είναι αυτή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τζαβάρα, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Και εμείς ερχόμαστε σήμερα να τηρήσουμε τις δεσμεύσεις μας και αντισταθμίζουμε αυτήν την περικοπή που έγινε άδικα σε όσους χαμηλοσυνταξιούχους έπαιρναν το ΕΚΑΣ με συγκεκριμένα μέτρα. Υπήρξε άμεση ανταπόκριση από την πλευρά της Κυβέρνησης και του αρμόδιου Υπουργείου.

Σε αυτήν την κατεύθυνση συνεχίζουμε, για να χτίσουμε ένα νέο κοινωνικό κράτος, το οποίο εσείς ισοπεδώσατε, κύριε της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όλα τα προηγούμενα χρόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εντάξει, κύριε Τσίρκα, ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Διαρκείς Επιτροπές Παραγωγής και Εμπορίου και Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτουν την έκθεσή τους στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού: «Ανάθεση και εκτέλεση συμβάσεων παραχώρησης - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης (ΕΕ L 94/1/28.3.2014) και άλλες διατάξεις».

Προχωρούμε στις δευτερολογίες επί του νομοσχεδίου.

Ο κ. Φωτήλας έχει τον λόγο για δύο λεπτά. Ο κ. Μπαλμενάκης επί του νομοσχεδίου για δύο λεπτά.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί της διαδικασίας. Είναι ένα θέμα πάρα πολύ σοβαρό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ. Μετά θα μιλήσουμε για τη διαδικασία. Ξέρουμε ακριβώς το θέμα που υπάρχει. Μη χρησιμοποιούμε τη λέξη «διαδικασία». Ξέρουμε τι γίνεται. Μετά σας λέω ότι θα συζητήσουμε για το θέμα των τροπολογιών.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κύριε Πρόεδρε, μήπως θέλετε να καθυστερήσετε και άλλο; Πληροφορούμαι ότι κατατέθηκε μια τροπολογία, μόλις πριν από ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, όμως, επί της ουσίας.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Όχι, κατατέθηκε άλλη μια τροπολογία πριν από ένα λεπτό. Έχω την πληροφορία αυτήν τη στιγμή από τη Νομοθετική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καθίστε, κυρία Κεραμέως. Σας παρακαλώ.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Μέχρι πού θα πάει αυτό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Φωτήλα, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Δυστυχώς, βλέπουμε να συνεχίζεται η καθιερωμένη πρακτική, μέχρι τελευταία στιγμή να κατατίθενται άσχετες τροπολογίες, ο Υπουργός να μιλάει για τροπολογίες που δεν έχουν κατατεθεί και από την άλλη, να κατατίθενται τροπολογίες, την ώρα που μιλάει ο αρμόδιος Υπουργός. Το μόνο που λείπει είναι να έρθουν τροπολογίες, την ώρα που θα ψηφίζουμε τα άρθρα. Μόνο αυτό δεν έχει γίνει μέχρι τώρα! Μπορεί να το δούμε κι αυτό.

Σήμερα όμως το πήγατε ένα βήμα παραπάνω. Επιχειρηματολόγησε κατ' αρχάς ο κ. Κατρούγκαλος για τροπολογία για το ΕΚΑΣ. Είχε μάλιστα και το θράσος να μας πει ότι εμείς θα φταίμε, αν σήμερα δεν ψηφιστεί και δεν πάρει ο κόσμος τα λεφτά του. Τέλος πάντων, ήρθε να μας πει ότι ήταν να κατατεθεί την ώρα που θα μιλούσε. Και τέλος, μας είπε ανερυθρίαστα ότι σέβεται κιόλας τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Πολύ φοβάμαι, κύριε Υπουργέ -και αυτή τη στιγμή απευθύνομαι σε προσωπικό επίπεδο- ότι το ψέμα πλέον έχει γίνει δεύτερη φύση σας. Το χρησιμοποιείτε, ακόμα κι όταν δεν το χρειάζεστε. Απλά σας υπερβαίνει. Αυτό μπορεί να σημαίνει δυο τινά: 'Η ότι υπάρχει κάποιο ιατρικό πρόβλημα -και αυτό θα δικαιολογούσε κάπως τη στάση σας και θα πρέπει να το δείτε- ή ότι απλώς αυτός είναι ο κ. Κατρούγκαλος και δεν μπορεί να κάνει διαφορετικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Από εσάς είναι έπαινος αυτό που ακούω.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Θα με αφήσετε να ολοκληρώσω.

Σας εύχομαι να συμβαίνει το πρώτο, αλλά πολύ φοβάμαι ότι συμβαίνει το δεύτερο. Απλά είστε ένας άνθρωπος χωρίς κανέναν ηθικό φραγμό.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Τι είναι αυτά;

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Συνεχίζω.

Αυτά που πιστεύω λέω χωρίς να βρίζω.

Τώρα θα ήθελα να πω δυο λόγια και για το θέμα του κυρίου Υπουργού, για το ταξίδι. Προ ολίγων λεπτών πληροφορήθηκα κι εγώ ότι και ο Πρωθυπουργός προκειμένου να κατευθύνει τη θύελλα αντιδράσεων που ξέσπασε από την πληροφορία ότι θα μετέβαινε στην Πάρο, δέχτηκε χορηγία ιδιωτικής αεροπορικής εταιρείας για να μεταβεί στο νησί των Κυκλάδων.

Κατ' αρχάς, να πούμε ότι αυτό αντίκειται στο άρθρο 8 του Κώδικα Δεοντολογίας της Κυβέρνησης. Ο Κώδικας Δεοντολογίας της Κυβέρνησης στο άρθρο 8 προβλέπει ότι δεν μπορεί να γίνει αυτό το πράγμα.

Αναρωτιέμαι κατ' αρχάς βάσει ποιας διάταξης ο κ. Τσίπρας δέχτηκε αυτήν τη χορηγία, αλλά, πολιτικά μιλώντας, αναρωτιέμαι αν υπάρχει πάτος σ' αυτόν τον κατήφορο.

Τη συγκεκριμένη μάλιστα ιδιωτική αεροπορική εταιρεία την είχε καταγγείλει η Κυβέρνηση για μονοπώλιο, όπως και την εξαγορά από αυτήν της τότε Ολυμπιακής. Τώρα δεν ντρέπεστε ειλικρινά, ως αριστερή Κυβέρνηση -που έχετε το ηθικό πλεονέκτημα υποτίθεται- να δέχεστε χορηγίες και μάλιστα ιδιωτική χορηγία;

Να θυμίσουμε δε, ότι το μισό από το αεροδρόμιο της Πάρου το έχει φτιάξει η «ΑΕΓΕΑΝ», με δικά της λεφτά. Εγώ δεν ξέρω αν όλο αυτό είναι τόσο σύννομο και ηθικό. Εκτός αν φτάσουμε στο συμπέρασμα πως ό,τι δεν είναι παράνομο, δεν είναι και ανήθικο. Τα έχουμε ακούσει αυτά στη Βουλή. Θα τα ξανακούσουμε, προφανώς.

Νομίζω ότι καλό θα ήταν να αποχωρήσουμε όλοι από τη Βουλή αυτήν τη στιγμή και να έρθει ο Υπουργός και να φέρει το νομοσχέδιο την Τρίτη, γιατί έτσι νομιμοποιούμε το απαράδεκτο αυτής της κατάστασης.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Φωτήλα.

Ο κ. Μπαλμενάκης έχει τον λόγο επί του νομοσχεδίου για δευτερολογία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στην αρχή της διαδικασίας είχαμε πει ότι οι δευτερολογίες των εισηγτηών είναι επτάμισι λεπτά. Αν θέλετε να μιλήσουμε επί ίσους όρους. Τον κύριο Πρόεδρο περιμένω να μου πει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εντάξει. Μπορώ να σας δώσω πέντε λεπτά. Απλά είχαμε πει να συντομεύσουμε γενικώς τον χρόνο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Τις πολύ σωστές επισημάνσεις που κάνουν οι εισηγητές, κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με το καλό κλίμα της συνεργασίας μας μέχρι τώρα δυναμίτισαν ορισμένες παρατηρήσεις. Δεν ξέρω γιατί. Μας αναγκάζουν να πούμε μερικά πράγματα.

Δεν μπορεί, για παράδειγμα, εύκολα να γίνει δεκτή η λογική ότι, όταν η δική μας Κυβέρνηση παίρνει ένα μέτρο ανακούφισης πινακίων και σωφρονιστικών καταστημάτων, είναι καλό και, όταν τα παίρνει μια άλλη κυβέρνηση, είναι απορριπτέα. Δεν μπορούμε να σπέρνουμε τον τρόπο ότι οι εγκληματίες θα γυρίσουν στο σημείο του εγκλήματος να κατακρεουργήσουν τα θύματά τους, τη στιγμή που αυτές δεν είναι άγνωστες μέθοδοι. Έστω αμφιλεγόμενες, έστω συζητήσεις, αλλά εν πάση περιπτώσει, δεν συμβαίνουν για πρώτη φορά.

Παραδόξως, θα συμφωνήσω με τον κ. Βορίδη ότι δεν έχει μέχρι σήμερα γίνει αποτίμηση αυτών των μεθόδων. Αλήθεια είναι αυτό. Είμαστε, όμως, όλοι ενήμεροι ότι αυτή η Κυβέρνηση ξεκίνησε μια διαδικασία αναμόρφωσης του Ποινικού Κώδικα. Κι εδώ, λοιπόν, καλούμαστε να συμβάλουμε όλοι με επιστημονική, με ηρεμία και με ανθρωπιστικά κριτήρια.

Δεν δεχόμαστε εμείς, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, την ακραία δημαγωγία που εδράζεται σε έναν υπόρρητο φόβο της κοινωνίας. Ασφαλώς, καταφύσκουμε στην ύπαρξη ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στους κρατούμενους και δεν δεχόμαστε να είναι αντικείμενο χλευασμού αυτή η τοποθέτησή μας. Και τα λέμε αυτά, όχι μόνο επειδή είμαστε μια Αριστερή Κυβέρνηση, αλλά επειδή αυτά λέει όλη η πολιτισμένη Ευρώπη.

Και λέγοντας δικαίωμα, δεν λέμε δικαίωμα στην αποφυλάκιση -είναι προφανές, αν και πρέπει να τονίζεται- αλλά δικαίωμα σε ανθρώπινες συνθήκες κράτησης. Αυτή τη στιγμή, παρά την αναμφισβήτητη πρόοδο, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι έχουμε υστέρηση.

Ιδού, λοιπόν, ένα πεδίο συνεννόησης, απευθύνεται σε όλους, για το πώς θα βελτιωθούν οι συνθήκες ώστε στο μέλλον να εξορθολογικοποιηθούν οι όποιες σχετικές ευεργετικές διατάξεις. Αυτό μας αφορά όλους, όχι μόνο τους κυβερνώντες.

Επειδή ο χρόνος είναι λίγος, έχω μερικές παρατηρήσεις σχετικά με τις ισοπεδωτικές, κατά τη γνώμη μου, τοποθετήσεις που ακούστηκαν από δύο πολιτικά κόμματα. Νομίζω ότι είχαμε πει και στη συζήτηση μερικά πράγματα.

Για μεν το κόμμα της Χρυσής Αυγής νομίζω ότι δεν χρειάζεται ιδιαίτερη αναφορά, διότι ο εθνικισμός που έλεγε ότι καταπολεμάται και διώκεται με αυτό το νομοσχέδιο είναι ο μανδύας ή καλύτερα ο φερετζές του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Σαφώς, είναι άλλο πράγμα η αγάπη στην πατρίδα και άλλο πράγμα να παριστάνει κανείς τον πατριώτη κι όπου βρει αδύναμο και ταλαιπωρημένο άνθρωπο ή κοινωνική ομάδα να τον κυνηγάει.

Αυτά νομίζω ότι είναι γνωστά. Πρέπει να λέγονται, όμως, διότι οι πράξεις του καθενός τον ακολουθούν και άλλωστε -Ιούλιος μήνας είναι- δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι ιδεολογικοί τους πρόγονοι ήταν εκείνοι που κατακρεούργησαν την Κύπρο και δειλοί, άβουλοι και προδότες, εν τέλει, της πατρίδας τους.

Θέλω να αναφερθώ για ένα λεπτό και σε μια επίσης ισοπεδωτική άποψη, κατά τη γνώμη μου. Φυσικά τη διακρίνω, φυσικά αποδίδω ιδεολογικό ενδιαφέρον και ιδεολογικό πρόσημο σε αυτή τη άποψη, αλλά δεν μπορούμε, επίσης, να δεχθούμε την μονοσήμαντη άποψη ότι οτιδήποτε έρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση εξυμνηρεί τα μονοπώλια, τους μονοπωλιακούς ομίλους και ότι δεν υπάρχει καμία ανάγκη της κοινωνίας να εξυπηρετηθεί στον καπιταλισμό.

Αυτή είναι μια βαθιά δογματική άποψη, κατά την αντίληψή μας, και δεν βοηθάει, διότι υπάρχουν νόμοι. Κατά κάποιο τρόπο και ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος δέχθηκε ότι οι σημερινοί νόμοι είναι επαρκείς. Άρα, δεν μπορεί να είναι επαρκείς, όπως είναι ένας νόμος, σύμφωνα με τη λογική αυτή που είναι στο συγκεκριμένο σύστημα.

Και να μην νομίζει κανείς ότι εμείς αγνοούμε τους νόμους της κοινωνίας. Και την παγκοσμιοποίηση γνωρίζουμε και τον αυταρχικό χαρακτήρα που λαμβάνει πολλές φορές αυτή η διαδικασία. Συμφωνούμε, επίσης, ότι ο λεγόμενος χώρος της ασφαλείας πρέπει να προσεγγίζεται με περίσκεψη.

Η διαφορά μας είναι ότι εμείς εμπιστευόμαστε τη δύναμη της κοινωνίας των πολιτών, εμπιστευόμαστε κινήματα, την αυτοτέλεια, την ευαισθησία του δικαστικού Σώματος και γενικά τη δυναμική που αναπτύσσεται μέσα στην κοινωνία να αντισταθεί πάνω σε αυτά τα φαινόμενα.

Τελειώνοντας, θέλω κι εγώ να αναφερθώ με την ευκαιρία, σε ένα υπαρκτό θέμα. Ανεξάρτητα του πότε κατατέθηκε και παρά τις όποιες διαφωνίες, από χτες το απόγευμα, κύριε Πρόεδρε, είναι υπαρκτό και στα μέσα και στις εφημερίδες και όλοι δημοσίευαν το θέμα της αναπλήρωσης του ΕΚΑΣ. Οι λέξεις, όπως ξέρουμε όλοι, έχουν τη σημασία τους και ο τρόπος που εκφέρει κανείς τις λέξεις και τιτλοφορεί μια διαδικασία, τον χαρακτηρίζουν και από πλευράς προθέσεων και από πλευράς σκοπιμοτήτων.

Η φράση που χρησιμοποίησε ο Πρωθυπουργός είναι «ανασυγκρότηση του κοινωνικού κράτους». Είναι μια ειλικρινής προσέγγιση. Εξίσου ειλικρινά, λέμε ότι αυτή η μεταβατική πρωτοβουλία βρίσκεται, πραγματικά, μακριά από τον στρατηγικό μας στόχο. Η ανασυγκρότηση, το βήμα με βήμα ξαναχτίσιμο, είναι αναγκαίο, κυρίες και κύριοι, που τώρα μιλάτε με δεικτικό και απαξιωτικό τρόπο, ακριβώς επειδή εσείς το ξεθεμελιώσατε.

Επί έξι χρόνια, σε αυτή τη χώρα σημειώνονταν το εξής παράδοξο-οξύμωρο σχήμα, να αυξάνονται ραγδαία, λόγω των πολιτικών των προηγούμενων κυβερνήσεων, οι φτωχοί, οι ταλαιπωρημένοι, οι περιθωριοποιημένοι πολίτες και την ίδια στιγμή να μειώνονται ραγδαία οι κοινωνικές δαπάνες. Αυτή την πραγματικότητα εμείς έχουμε υποχρέωση και δέσμευση να την ανατρέψουμε και θα την ανατρέψουμε.

Μην στεναχωριέστε. Θα την κάνουμε σιγά σιγά φυσικά, ατελώς αν θέλετε, με τα ανεπαρκή μέσα που διαθέτουμε. Δίνουμε, όμως, όλες μας τις δυνάμεις να εξαλείψουμε αυτά τα φαινόμενα και να αναπληρώσουμε με ήδη δρομολογούμενα μέτρα τις απώ-

λεις που προκλήθηκαν από την πολιτική σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μπαλμενάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως καταλαβαίνουμε όλοι, έχει δημιουργηθεί ένα ζήτημα σχετικά με την κατάθεση τροπολογιών. Να προσπαθήσουμε να κάνουμε το καλύτερο δυνατό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τζαβάρα, θα σας δώσω τον λόγο στη συνέχεια...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έχω δικαίωμα δευτερολογίας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συγγνώμη! Να πάρετε τώρα τον χρόνο της δευτερολογίας σας, για να μπούμε μετά στη συζήτηση των τροπολογιών.

Κύριε Τζαβάρα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα πάρω και τον χρόνο της συζήτησης των τροπολογιών, για να κάνω ενιαία τοποθέτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, μην το κάνετε αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά το τι θα πω, δεν θα το πείτε εσείς. Εδώ ακούγαμε τον συνάδελφο που μας εξέμεσε τον εξάψαλμο και δεν μιλάγαμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τώρα θα με εμποδίσετε και θα μου πείτε εκ των προτέρων τι πρέπει να πω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, δεν θα σας εμποδίσω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ακούστε, λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης. Θα πρέπει να μάθετε -γιατί δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν το έχετε κατανοήσει- ότι σ' αυτήν την Αίθουσα είστε φιλοξενούμενοι.

Και εσείς, κύριε καθηγητά, θα έπρεπε τουλάχιστον με ευγένεια απέναντι σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, όπου ασκείται κατά τρόπο πραγματικό και συμβολικό η λαϊκή κυριαρχία, χάριν στην οποία εσείς έχετε τη θέση του Υπουργού Εργασίας, να απευθυνόσαστε και με μεγαλύτερη ευλάβεια και κυρίως χωρίς αναίδεια. Αυτό, όμως, παραλείψατε να το κάνετε και απέναντί μας, αλλά και απέναντι στην κρίση του ελληνικού λαού είστε εκτεθειμένοι.

Και είστε εκτεθειμένοι και για έναν άλλον λόγο. Δεν σας εμπόδισε κανείς από τους Βουλευτές να φέρετε οποιαδήποτε τροπολογία είχατε αποφασίσει να φέρετε, αρκεί αυτή η τροπολογία να είχε προηγουμένως αποτελέσει αντικείμενο επιμελούς και εμπρόθεσμης κατάθεσης.

Εσείς, λοιπόν, σήμερα είχατε την αξίωση να κρατά σε λειτουργία ο Προεδρεύων τη συνεδρίαση της Βουλής μέχρις ότου εσείς αξιωθείτε, μαζί με τους συμβούλους σας, να μας φέρετε αυτά τα πονήματα που έχουμε στα χέρια μας, για τα οποία μάλιστα μας εγκαλείτε ότι αρνούμαστε να τα δεχθούμε ως τροπολογίες, που είναι, πρώτον, άσχετες με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, δεύτερον, εκπρόθεσμες και τρίτον, είναι τροπολογίες που κανένας δεν γνωρίζει -γιατί θα το μάθει κάποτε ο ελληνικός λαός- ότι από πλευράς σας δεν έχουν τους χειρισμούς και την ειλικρίνεια που πρέπει να συνοδεύει την ενέργειά σας, για να είναι πράγματι μία προσφορά προς τον βασανιζόμενο ελληνικό λαό.

Ήρθατε σήμερα, λοιπόν, με αυτήν την τροπολογία να κάνετε αναδιανομή της φτώχειας, που εσείς οι ίδιοι προκαλέσατε. Το χειρότερο, όμως, είναι άλλο. Εδώ, μαζί με τον κ. Αλεξιάδη, έρχεστε την υστέρηση, όταν έχει ολοκληρωθεί το νομοσχέδιο που αφορά κάτι πολύ σημαντικό, γιατί για πρώτη φορά -είστε νομικός και αντιλαμβάνεστε τη σημασία και τη σπουδαιότητα της ρύθμισης που έφερε ο Υπουργός της Δικαιοσύνης- καλύπτεται ένα κενό που επί δεκαπέντε χρόνια η χώρα μας δεν το είχε καλύψει. Εκμεταλλεύεστε, λοιπόν, αυτή τη σημερινή συνεδρίαση, για να κάνετε τι; Για να καταλύσετε την κανονική νομοθετική λειτουργία και να εγκαθιδρύσετε ένα καθεστώς λαθρονομοθέτησης. Έτσι λέγεται αυτό που κάνετε. Και προσβάλλει και τους θεσμούς, προσβάλλει και τη δημοκρατία, προσβάλλει και εμάς που είμαστε αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού, αλλά θεωρώ ότι πρωτίστως προσβάλλει υμάς, που είστε ακαδημαϊκός δάσκαλος,

που είστε υπηρέτης της δικαιοσύνης και κυρίως είστε από αυτούς που θα έπρεπε σήμερα να απολογούνται ενώπιον του ελληνικού λαού και να μην εγκαλούν εμάς, που προσπαθώντας να έχουμε θεσμική ευλάβεια γι' αυτό που σήμερα γίνεται εδώ, αντιδρούμε, όταν μας φέρνετε αυτές τις τροπολογίες.

Εάν, λοιπόν, σέβεστε αυτήν εδώ τη διαδικασία, που, όπως ξέρετε καλύτερα από εμένα, εκφράζει το λαό, γιατί είναι εκδήλωση άμεση της λαϊκής κυριαρχίας, θα πρέπει να τις αποσύρετε.

Να τις αποσύρετε σαν ένα ύστατο δείγμα συνεργασίας σας στους κανόνες που επιβάλλονται στο Κοινοβούλιο. Διαφορετικά, θεωρώ ότι η σημερινή συμπεριφορά σας αποτελεί συνέχεια μιας προηγούμενης σειράς ενεργειών, κυβερνητικών, που ξεκίνησαν με τη φαντασμαγορική κίνηση του κυρίου Πρωθυπουργού να ξεκινήσει τη διαδικασία της αναθεώρησης του Συντάγματος εκτός του Κοινοβουλίου, χρησιμοποιώντας σαν ντεκόρ το Κοινοβούλιο και όχι να έρθει εδώ για να αποφασιστεί, όπως το άρθρο 110 επιβάλλει και πράγματι να έχουμε ως δεδομένη την απόφαση της Βουλής που κατά τη διάταξη αυτή, είναι η μοναδική αρμόδια να αποφασίσει για την ανάγκη αναθεώρησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, και για τα προχθεσινά επεισόδια, όπου ενώ ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής είχε ο ίδιος καθορίσει το πώς θα οργανωθεί η συζήτηση για την αίτηση που κάναμε, προκειμένου να συσταθεί εξεταστική επιτροπή για να ερευνήσει το τρίτο από τα συγκεκριμένα μηνύματα, -που εσείς οι ίδιοι είχατε ζητήσει να ερευνηθεί και το πρώτο και το δεύτερο- έφτασε στο σημείο ο ίδιος, παραβιάζοντας την απόφασή του με την οποία είχε ορίσει ότι θα κλείσει αυτή τη συζήτηση ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να δώσει τον λόγο, μετά το κλείσιμο από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στον Υπουργό Οικονομικών, υποβαθμίζοντας και με αυτή την έννοια το επίπεδο και το κύρος της διαδικασίας. Σήμερα έρχεστε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς, ολοκληρώστε, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα ήθελα, όμως, τώρα -θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε- να σας πω τα εξής. Κύριε Αλεξιάδη, φέρνετε εδώ κάτι τροπολογίες που είναι λαθροτροπολογίες. Και θα σας πω γιατί.

Στη μία μας λέτε: «Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Εσόδων». Εδώ η Βουλή αποφάσισε ότι αποτελεί ανεξάρτητο Όργανο, δηλαδή ότι οι αποφάσεις του δεν καθορίζονται, δεν προκαθορίζονται και δεν προλαμβάνονται από κανέναν. Εσείς, λοιπόν, λέτε με αυτή την τροπολογία ότι θα πρέπει γι' αυτήν την απόφαση να έχει τη σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Οικονομικών. Αυτό είναι η ανεξαρτησία που ψηφίστηκε εδώ και που δεσμευτήκατε απέναντι στους εταίρους ότι θα σέβεστε και θα ευλαβείστε; Και δεύτερον...

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ως προς τη σύμφωνη γνώμη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μετά, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα σας πω. Για να μπορέσετε, όπως λέτε, με αυτόν τον τρόπο, κατά παρέκκλιση κάθε ισχύουσας νομοθεσίας και κυρίως χωρίς καμία διαγωνιστική διαδικασία, να αναθέτετε με απευθείας ανάθεση την προμήθεια ειδών του δημοσίου.

Όμως το χειρότερο δεν είναι αυτό. Το χειρότερο είναι ότι μας φέρνετε εδώ μια άλλη τροπολογία, την υστέρηση -γι' αυτό λέω ότι είναι λαθροτροπολογία και λαθρονομοθετείτε, γιατί αυτό είναι, επαναλαμβάνω, το επίπεδο και το ήθος του νέου πολιτικού συστήματος που εγκαθιδρύετε -και μας λέτε ότι παραχωρείτε τετρακόσια πενήντα και πλέον στρέμματα, χωρίς κανένα αντάλλαγμα στην περιφέρεια περιουσία του ελληνικού δημοσίου, χωρίς -πρώτον- σε αυτή τη συγκεκριμένη εδώ τροπολογία να έχετε συμπεριλάβει ένα σκαρίφημα, τουλάχιστον, για να δούμε ποια είναι αυτή. Δεύτερον, χωρίς να μας διευκρινίζετε εάν αυτή είναι περιουσία από εκείνη που εσείς ο ίδιος, με τους νόμους που ψηφίσατε εδώ, με την πλειοψηφία που έχετε, την πλειοψηφία του νέου πολιτικού συστήματος, σκλαβώσατε -την ακίνητη και την κινητή περιουσία του δημοσίου- για ενενήντα εννέα χρόνια. Αυτά

τα κάνατε εσείς, το νέο πολιτικό σύστημα. Το παλιό είχε άλλες αμαρτίες. Κρίθηκαν.

Και το χειρότερο απ' όλα είναι ότι δεν μας λέτε το εξής: Υπάρχει αιγιαλός μέσα σε αυτά; Υπάρχουν άλλα αντικείμενα ιδιοκτησίας που ανάγονται στο *imperium*; Δεν είναι, δηλαδή, ιδιωτική ιδιοκτησία του δημοσίου.

Μετά από όλα αυτά θεωρώ ότι δεν μπορεί κανένας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, κύριε Τζαβάρα, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ...να συμμετάσχει με σοβαρότητα σε αυτό που γίνεται εδώ, ακολουθώντας αυτές τις προκλήσεις, τις οποίες θα πρέπει, σας παρακαλώ, να τις αποσύρετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ας τις φέρετε την άλλη εβδομάδα να τις συζητήσουμε, γιατί πράγματι αναγνωρίζουμε ότι μπορεί να αισθανέστε πως από κάπου επείγεστε. Θεωρώ ότι αυτό το επείγον δεν είναι η επικοινωνιακή αξιοποίηση των αποφάσεων που πήρατε χθες και καλά κάνατε και τις πήρατε. Όμως εδώ η Βουλή θα πρέπει να είναι το καθεστώς όπου λάμπει η δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν θα πρέπει, κύριε Πρόεδρε -και τελειώνω- να είμαστε προ των θυρών της εγκαθίδρυσης ενός καθεστώτος, όπου η Βουλή έχει μετατραπεί σε ένα παράρτημα διεκπεραίωσης των επιθυμιών της Κυβέρνησης. Αυτό είναι ανωμαλία για το πολίτευμα. Αυτό είναι αλλοίωση του πολιτεύματος και σε αυτό δεν πρόκειται να συμπράξουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, είναι ο κ. Παπαθεοδώρου ο οποίος έχει δικαίωμα δευτερολογίας, όπως και ο κ. Τζαβάρας και οι άλλοι συναδελφοί.

Ορίστε, κύριε Παπαθεοδώρου, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι σύντομος και θέλω να απευθυνθώ σε εσάς για τον εξής πολύ απλό λόγο: Νομίζω ότι η μέχρι τώρα διαδικασία από το πρωί κύλησε πάρα πολύ ομαλά, κύλησε με συναινετικό πνεύμα. Επίσης, η ανταλλαγή των απόψεων είχε να κάνει με αυτό το οποίο ένας αγαπητός συναδελφος ονόμασε προηγούμενης «ορθή νομοθέτηση».

Αυτό το οποίο είδαμε από τη στιγμή που ο κύριος Υπουργός ανέβηκε στο Βήμα για να ολοκληρωθεί η διαδικασία και να περάσουμε στην ψήφιση, ήταν πραγματικά μία διαδικασία υπονόμησης του κοινοβουλευτικού έργου, μία διαδικασία που υποτιμά -αν θέλετε- και τα δημοκρατικά ήθη, αλλά και τη νοημοσύνη μας.

Κατατέθηκαν πέντε επιπλέον τροπολογίες, οι τρεις κατά τη διάρκεια της ομιλίας του κυρίου Υπουργού. Αυτό όχι μόνο είναι κοινοβουλευτικά αντιαισθητικό, αλλά θα έπρεπε να ακουστεί μία συγγνώμη. Θα έπρεπε να αιτιολογηθεί εάν όχι η εκπρόθεσμος τροπολογία, τουλάχιστον το γεγονός ότι θα μπορούσε να είχε έρθει χθες ή το πρωί. Και εν πάση περιπτώσει, τίποτα απ' αυτά τα οποία διαβάσαμε, δεν φαίνεται ότι δεν μπορεί να περιμένει την κανονική διαδικασία. Η Διάσκεψη των Προέδρων, απ' ό,τι πληροφορούμαι, όρισε Ολομέλεια με νομοσχέδιο την Τρίτη και την Τετάρτη.

Αυτό, λοιπόν, το οποίο λέμε και το προτείνουμε σε εσάς, κύριε Πρόεδρε έτσι ώστε να διαφυλαχθεί η ομαλή διαδικασία και η κοινοβουλευτική τάξη, είναι να πάρετε εσείς την πρωτοβουλία, αφού δεν την παίρνουν οι Υπουργοί, ώστε αυτές οι τροπολογίες να συζητηθούν την Τρίτη, δύο μέρες μετά. Έτσι, δεν θα εξωθηθούν και οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες σε διαλόγους οι οποίοι δεν έχουν νόημα παρά μόνο για την παραβίαση της κοινοβουλευτικής τάξης. Διότι αυτό είναι το νόημα. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο. Επίσης, για να δούμε κάτι πάρα πολύ απλό: Επειδή υπάρχει περιοχόμενο σε αυτές τις συγκεκριμένες τροπολογίες -περιεχόμενο!- εάν μπορούμε σε οποιαδήποτε συζήτηση, κατανοείτε και εσείς -όπως το κατανοεί και η Αίθουσα- ότι το περιεχόμενο αυτό

θα είναι συγκρουσιακό. Ή εδώ πάμε να συζητήσουμε ορισμένα ζητήματα τα οποία έχουν -αν θέλετε- αξία ή την υποβαθμίζουμε αυτή την αξία και πάμε σε κοκορομαχίες οι οποίες δεν έχουν κανένα νόημα.

Προτείνουμε, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, να πάνε και οι πέντε στο νομοσχέδιο της Τρίτης. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να συζητηθούν σήμερα. Και όχι μόνο δεν υπάρχει κανένας λόγος, αλλά εμείς θα αρνηθούμε οποιαδήποτε συζήτηση επ' αυτού.

Σας καλούμε, λοιπόν, να πάρετε εσείς την απόφαση, έτσι ώστε να απεμπλακεί η διαδικασία και να οδηγηθεί η ψήφιση του νομοσχεδίου με ομαλότητα μέχρι το τέλος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον λόγο έχει ο κ. Συντυχάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Μία διευκρινιστική ερώτηση. Θα γίνει ξεχωριστή συζήτηση για τις τροπολογίες ή θα τα δούμε πακέτο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα γίνει άλλη συζήτηση. Όμως όπως καταλαβαίνετε, τοποθετήθηκαν για τις τροπολογίες και ο κ. Τζαβάρας και ο κ. Παπαθεοδώρου, καθώς έχει δικίο ο κ. Τζαβάρας στο ότι δεν μπορώ να παρέμβω στο τι ακριβώς θα πείτε.

Σας λέω, όμως, ότι πάνω στο θέμα των τροπολογιών -όπως είχα εξαγγείλει ευθύς εξ αρχής- θα μιλήσουμε ξεχωριστά. Μπορείτε να μιλήσετε και τότε βεβαίως, αλλά έχετε το δικαίωμα να χειριστείτε τον λόγο σας όπως νομίζετε εσείς.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα τοποθετηθώ μετά σε σχέση με τις τροπολογίες.

Να έρθουμε στο νομοσχέδιο. Νομίζω ότι επιβεβαιώνεται η θέση του κόμματός μας ότι πρόκειται για μία Σύμβαση αντιδραστική, αντιδημοκρατική. Έχει άμεση σχέση με τον ενιαίο χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης που επιδιώκει η Ευρωπαϊκή Ένωση προκειμένου να ελέγξει το σύνολο των πληροφοριακών συστημάτων που βάλλει ευθέως στα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες.

Πάνω, λοιπόν σε αυτόν τον άξονα κινούνται όλα τα κόμματα, από τον ΣΥΡΙΖΑ, τους ΑΝΕΛ, τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι, δηλαδή σε μία πλήρη συμφωνία με αυτές τις αντιλαϊκές και αντιδραστικές συμβάσεις.

Από εκεί και μετά, επειδή είχα πει στην πρωτολογία ότι θα τοποθετηθώ για τις διατάξεις σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής, επιτρέψτε μου να σταθώ σε δύο άρθρα κρίσιμα, τα οποία αφορούν τη σωφρονιστική πολιτική της Κυβέρνησης, όπως η παράταση των ρυθμίσεων του ν.4322/2015 για την υπό όρους απόλυση κρατουμένων στο άρθρο 15 και η εξουσιοδοτική διάταξη του αναμορφωτικού μέτρου της κοινωνιολογικής εργασίας των κρατουμένων στο άρθρο 16, που, κατά τη γνώμη μας, είναι αποσπασματικές χωρίς να αντιμετωπίζεται ουσιαστικά το πρόβλημα.

Δηλαδή, αυτό που κυριαρχεί και πάλι δεν είναι η ικανοποίηση της ανάγκης σωφρονισμού και επανένταξης των παραβατών, αλλά απλώς να αραιώσουμε με οποιονδήποτε τρόπο τους στοιβαγμένους κρατούμενους στα υπερπλήρη σωφρονιστικά καταστήματα. Δηλαδή, ακολουθείται η πεπατημένη των προηγούμενων κυβερνήσεων, που απλώς διαχειρίστηκαν το πρόβλημα της συμφόρησης και δεν υπήρξε οριστική επίλυση.

Σε σχέση με την υλοποίηση του μέτρου της κοινωνιολογικής εργασίας, λόγω του εξουσιοδοτικού του χαρακτήρα δεν είναι ούτε μόνιμη ούτε χρονικά προσδιορισμένη και νομίζουμε ότι θα μείνει στα χαρτιά. Εξαρτάται πάντα από τον εκάστοτε Υπουργό για το αν θα εφαρμόσει αυτό το μέτρο της κοινωνιολογικής εργασίας. Δηλαδή, μπορεί και να μην το εφαρμόσει ποτέ.

Μία αποτελεσματική πολιτική σωφρονισμού και επανένταξης, ειδικά για ευάλωτες κατηγορίες όπως είναι οι ανήλικοι μετανάστες και άλλες, απαιτεί πάνω απ' όλα υποδομές και μάλιστα σοβαρές υποδομές, δομές κοινωνικής επανένταξης που με τη σειρά τους έχουν την ανάγκη γενναίας χρηματοδότησης, τα οποία, βεβαίως, το Υπουργείο και συνολικά η Κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένοι να διαθέσουν λόγω των δημοσιονομικών δεσμεύσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αλήθεια, πόσο αποτελεσματικό είναι να ζητάς να βγουν όσο

περισσότεροι κρατούμενοι γίνεται από τις φυλακές, χωρίς ταυτόχρονα να παίρνονται μέτρα στήριξης των αποφυλακισμένων, οι οποίοι αφήνονται κυριολεκτικά στη μοίρα τους με ένα επίδομα -και αν δίνεται και αυτό- ελεημοσύνης από τον ΟΑΕΔ και στο αίσχος των προγραμμάτων επιδότησης των εργοδοτών από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο για την πρόσληψη των αποφυλακισμένων, όταν το πόρισμα των ερευνών δείχνει ότι οι τέσσερις στους πέντε κρατούμενους παρουσιάζουν υποτροπή και επιστρέφουν στις φυλακές;

Το ΚΚΕ πριν απ' όλα πιστεύει ότι παίρνοντας μέτρα αποσυμφόρησης των φυλακών, αυτά τα μέτρα πρέπει να συνοδεύονται με γενναία στήριξη των αποφυλακισμένων. Να δίνεται επίδομα ανεργίας για όσο διάστημα είναι άνεργοι, με πλήρη δημόσια και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη χωρίς προϋποθέσεις ασφαλιστικής κάλυψης, να δίνονται κίνητρα για την κοινωνική εργασία ως εναλλακτικού τρόπου έκτισης των ποινών, όπως επίσης να στελεχωθεί η υπηρεσία επιμελητών κοινωνικής αρωγής.

Από εκεί και μετά, είπαμε στην πρωτολογία πως ό,τι έχει σχέση με την κύρωση της σύμβασης και την ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο, τα άρθρα από το 1 έως και 6, τα καταψηφίζουμε. Στα άρθρα 8 και 9, που αφορούν την παραγραφή και παύση της ποινικής δίωξης πταισμάτων και ελαφρών πλημμελημάτων, συμφωνούμε, ψηφίζουμε «ναι» δηλαδή. Επίσης, συμφωνούμε και με τις νομοτεχνικές προσθήκες που έγιναν.

Στα άρθρα 10, 11 και 12 ψηφίζουμε «παρών». Ειδικά στα άρθρα 11 και 12 θεωρούμε ότι γενικά μπορεί να είναι συζητήσιμες αυτές οι προτεινόμενες ρυθμίσεις που αφορούν τον Κώδικα Οργανισμών Δικαστηρίων, αλλά από εκεί και μετά, στο άρθρο 12, επειδή προβλέπεται η σύσταση νομοπαρασκευαστικής επιτροπής για τη σύνταξη αυτών των νέων κωδίκων, έχουμε επιφύλαξη και γι' αυτό ψηφίζουμε «παρών».

Στο άρθρο 14, για τα εργασιακά ζητήματα των σωφρονιστικών υπαλλήλων, συμφωνούμε. Για τα θέματα της εξωτερικής φρούρησης καταστημάτων κράτησης ψηφίζουμε «παρών».

Για τη ρύθμιση των τριτέκνων επίσης ψηφίζουμε «παρών». Με ποια έννοια; Όχι ότι δεν είναι σωστό, αλλά εδώ πρόκειται για έναν εμπαιγμό. Τροποποιεί έναν νόμο ο οποίος έχει παγώσει, δηλαδή, δεν εφαρμόζεται, που σημαίνει ότι και με την τροποποίηση που γίνεται τώρα, δεν πρόκειται ποτέ να εφαρμοστεί. Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, είναι εμπαιγμός.

Στο άρθρο 19 λέμε «όχι». Έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις και αντιρρήσεις. Αφορά τη Σύμβαση του Παλέρμο για την προστασία των μαρτύρων που αφορούν ποινικές υποθέσεις και διευρύνει τον αριθμό των εμπλεκόμενων Υπουργών, Εξωτερικών και Εσωτερικών.

Στο άρθρο 20 ψηφίζουμε «κατά». Θεσπίζει την απαλλαγή από κάθε αστική και ποινική ευθύνη των εμπειρογνομόνων, των μελών του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων. Θεωρούμε ότι η διάταξη αυτή επί της ουσίας δίνει λευκή επιταγή, ασυλία, γιατί περί αυτού πρόκειται, δηλαδή απαλλάσσει τους εμπειρογνομόνους και τα μέλη των γνωμοδοτικών οργάνων της «Ελληνικής Εταιρείας Συμμετοχών και Περιουσίας Α.Ε.» από οποιαδήποτε αστική ευθύνη. Απ' αυτήν την άποψη, το καταψηφίζουμε.

Στο άρθρο 22, για τις οφειλόμενες δαπάνες παρελθόντων ετών για ύδρευση, άρδευση, ψηφίζουμε «παρών». Πρόκειται για μία εμβολωματική και πρόσκαιρη λύση. Ναι μεν διευκολύνει τη λειτουργία των καταστημάτων, αλλά και πάλι θα υπάρξει μια συσσώρευση χρεών λόγω των δημοσιονομικών δεσμεύσεων. Και ποιος ξέρει, βέβαια, τα χρέη δεν αφορούν μόνο την ύδρευση και την άρδευση, θα είναι και άλλα χρέη που σχετίζονται με τη συνολική λειτουργία των καταστημάτων. Επίσης, παραπέμπει και την καταβολή των ποσών αυτών στο αόριστο μέλλον.

Στο άρθρο 23 -για να τελειώσω- που επιτρέπει τον κατ' εξαίρεση διορισμό στις ανεξάρτητες αρχές του διδακτικού προσωπικού, πανεπιστημιακού και τεχνολογικού τομέα, καθώς και το ερευνητικό προσωπικό, λέμε «όχι», με την έννοια ότι δεν καταλάβαμε γιατί χρειάζονται να έχουν δυο θέσεις και στις ανεξάρτητες αρχές και στα πανεπιστήμια. Διορίστε. Βάλτε κόσμο μέσα. Όχι, όμως, να δημιουργούνται διπλοθεσίες, για να μην πω ότι πιθανόν να πρόκειται για να φωτογραφική διάταξη.

Αυτά σε σχέση με τα άρθρα του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Συνυψακή.

Δεν ξέρω αν υπάρχει άλλος εισηγητής. Μάλλον, όχι.

Κοιτάξτε, ένα μεγάλο μέρος απ' αυτά που είπε ο κ. Παπαθεοδώρου και οι άλλοι συνάδελφοι, νομίζω ότι ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Δηλαδή, είχαμε τροπολογίες την ώρα που μιλούσε ο Υπουργός, και αυτό δημιουργεί ένα πρόβλημα στη λειτουργία του Κοινοβουλίου. Βεβαίως, από την άλλη, υπάρχουν οι εξαγγελίες χθες του Πρωθυπουργού, οι οποίες αφορούν ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, που σημαίνει ότι πρέπει να προλάβουμε ορισμένες προθεσμίες.

Εγώ θα ήθελα να παρακαλέσω ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ποιες είναι προθεσμίες, κύριε Πρόεδρε; Πρέπει να ξέρουμε, γιατί αν υπάρχουν προθεσμίες, να το δούμε διαφορετικά το θέμα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τζαβάρα, αν έχετε την καλοσύνη, να κάνουμε ένα διάλογο όπως πρέπει.

Θα ήθελα να παρακαλέσω τους κυρίους Υπουργούς, πρώτα τον κ. Αλεξιάδη και μετά τον κ. Κατρούγκαλο, εάν υπάρχουν τροπολογίες που μπορούν να αποσυρθούν και να έρθουν σε ευθετότερο χρόνο, να γίνει, ειδικά για τις τροπολογίες που επιμένουν να ψηφισθούν σήμερα, να δοθούν επαρκείς εξηγήσεις για το επείγον του χαρακτήρος, γιατί πρέπει να ψηφίσουμε σήμερα, για ποιους λόγους ευνουούνται κάποιοι συμπολίτες μας που αλλιώς θα αντιμετώπιζαν σοβαρό πρόβλημα, έτσι ώστε να υπάρχει μία καθαρή κρίση για το ζήτημα το οποίο δημιουργήθηκε όσον αφορά τις τροπολογίες της τελευταίας στιγμής.

Κύριε Αλεξιάδη, έχετε τον λόγο.

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην τοποθέτησή μου χθες στο νομοσχέδιο για το λαθρεμπόριο καπνικών προϊόντων τοποθετήθηκαν σε αυτό το θέμα. Δεν είμαστε υπερήφανοι γι' αυτή τη διαδικασία νομοθέτησης και τη διαδικασία των τροπολογιών. Το είπα χθες με τον πιο σαφή τρόπο, το επαναλαμβάνω και σήμερα. Όμως η αναγκαιότητα μας αναγκάζει να ακολουθούμε αυτή τη διαδικασία.

Σε ό,τι αφορά την τροπολογία για τις ένσημες ταινίες φορολογίας του καπνού, δηλαδή τις ταινίες που έχουν πάνω τα πακέτα τσιγάρων, είναι πραγματικά η χαρακτηριστική περίπτωση που έχουμε κάτι επείγον. Δεν το προλάβουμε χθες. Το εξήγγειλε ο Υπουργός, ο κ. Τέρενς Κουίκ, στην ομιλία του και το εξήγησε αναλυτικά. Δεν πρόλαβε χθες να έρθει αυτή η τροπολογία. Ήρθε σήμερα. Είναι επείγον, διότι τελειώνουν οι ταινίες για το ελληνικό δημόσιο. Πρέπει να πάμε σε νέα εκτύπωση ταινιών και δεν θέλουμε πλέον η νέα εκτύπωση ταινιών να γίνεται από ιδιωτική επιχείρηση. Είναι σαφέστατο εδώ το τι λέμε, ότι θέλουμε να το αναθέσουμε στην Τράπεζα της Ελλάδος. Το λέει σαφέστατα μέσα. Δεν λέμε να πάμε...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατί δεν μπορείτε να το φέρετε την Τρίτη;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Μισό λεπτάκι.

Δεν πάμε να...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Έπρεπε να το είχατε προβλέψει ότι θα τελειώναν οι ταινίες.

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Εντάξει, κύριε Τζαβάρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τζαβάρα, παρακαλώ.

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Σεβαστείτε ότι εγώ δεν διακόπτω ποτέ κανέναν. Έχω ακούσει εδώ τα πάντα. Δεν διακόπτω ποτέ κανέναν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εντάξει.

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Τελειώνω πολύ γρήγορα.

Λέω, λοιπόν, ότι είναι επείγουσα ανάγκη να ψηφιστεί σήμερα. Η άλλη τροπολογία για το Φαληρικό Δέλτα -έπρεπε να επιλέξω κάποια από τις δύο- αποσύρεται, αν και είναι πολύ σημαντική

γιατί παραχωρούμε δημόσια έκταση στην Περιφέρεια και δημόσιο κτήριο για να στεγαστεί το Λιμεναρχείο της Σύμης. Θα την φέρουμε την Τρίτη, όμως. Δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Οι ενστάσεις, βεβαίως, του κ. Τζαβάρα, όσον αφορά το πληρέστερο της τροπολογίας, με σχεδιάγραμμα και λοιπά, νομίζω ότι μέχρι να έρθει την επόμενη φορά, μπορεί να καλυφθεί.

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Για όλα αυτά δεν φοβόμαστε να φέρουμε κανένα στοιχείο. Θα φέρουμε όλα τα στοιχεία.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Και να προκύπτει και για ποιο ακίνητο πρόκειται, κύριε Υπουργέ.

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Σε ό,τι αφορά, λοιπόν, την τροπολογία με γενικό αριθμό 601 και ειδικό 42, παρακαλώ να ψηφιστεί, για να μπορέσει να ξεκινήσει η Τράπεζα της Ελλάδος μετά από διαδικασία με τον Υπουργό Οικονομικών.

Αυτό που ειπώθηκε για τον ΓΓΔΕ και για τον Υπουργό Οικονομικών, αυτό ίσχυε μέχρι τώρα με νόμο που είχε ψηφιστεί το προηγούμενο χρονικό διάστημα μάλλον επί δικής σας κυβέρνησης. Αυτό ισχύει τώρα. Δηλαδή, αν πάνε να το κάνουν τώρα, χρειάζεται απόφαση ΓΓΔΕ και σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Οικονομικών ως προς το ύψος του ποσού.

Κάνω παράκληση, λοιπόν, να ψηφιστεί η τροπολογία. Η άλλη τροπολογία για το Φαληρικό Δέλτα αποσύρεται.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Αλεξιάδη, και για την κατανόηση της ανάγκης απόσυρσης. Το νούμερο της τροπολογίας που τίθεται προς ψηφοφορία ποιο είναι και ποια αποσύρετε, για να έχουμε μια σαφή εικόνα;

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Το ανέφερα, αλλά θα το ξαναπώ. Η τροπολογία που καταθέτω και παρακαλώ να ψηφιστεί, είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 601 και ειδικό 42. Και η τροπολογία που αποσύρεται...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μισό λεπτό, κύριε Παφίλη. Θα σας δώσω τον λόγο αμέσως μετά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θέλω να ρωτήσω κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Να ολοκληρώσει πρώτα ο κύριος Υπουργός την πρότασή του.

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Η τροπολογία που παρακαλώ να ψηφιστεί για τις ταινίες ασφαλείας των τσιγάρων είναι η με γενικό αριθμό 601 με ειδικό 42 και η τροπολογία που αποσύρω για το Φαληρικό Δέλτα είναι η με γενικό αριθμό 600 με ειδικό 41.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Παφίλη, τι θέλετε να ρωτήσετε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θα τις δώσετε στην Τράπεζα της Ελλάδος να τις τυπώσει ή σε ιδιώτη;

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Μέχρι τώρα εκτυπωνόταν σε ιδιώτη. Θέλουμε αυτό το καθεστώς να σταματήσει και να εκτυπώνονται στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία έχει ειδικά συστήματα ασφαλείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γράψτε το, να το ψηφίσουμε.

ΤΡΥΦΩΝ ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Μα, το γράφει, κύριε Τζαβάρα, στην εισηγητική, «Τράπεζα της Ελλάδος».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Στη ρύθμιση, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε.

Κύριε Κατρούγκαλε, έχετε τον λόγο για να τοποθετηθείτε στο πνεύμα που σας παρακάλεσα, για να δούμε ποιες έχουν επείγον χαρακτήρα και τι μπορεί να γίνει για αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ακριβώς.

Κύριε Πρόεδρε, συμφωνώ με την πρότασή σας.

Επίσης, πρέπει να πω ότι οι τοποθετήσεις του κ. Τζαβάρα και του κ. Παπαθεοδώρου ήταν πολιτικές τοποθετήσεις.

Ακόμη, πρέπει να πω ότι τμήμα της κριτικής που μου ασκήθηκε από τον κ. Τζαβάρα, το αποδέχομαι. Στη Βουλή, πράγματι, δεν φωνάζουμε και στη Βουλή, πράγματι, δεν παίρνουμε τον λόγο,

αν δεν μας τον έχει δώσει το Προεδρείο. Το γεγονός...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Για όλους ισχύει αυτό. Εκτός κι αν δεν δίνεται ο λόγος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ακριβώς.

Το γεγονός ότι ορισμένοι από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας είχαν πάρει τον λόγο μόνοι τους και φώναζαν, αποτελεί εξήγηση αλλά όχι δικαιολογία. Και ακριβώς επειδή πρέπει όλες οι πλευρές να περιφρουρήσουμε το κύρος της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, γιατί ο μόνος που χαίρεται όταν το Κοινοβούλιο έχει κρίση είναι αυτή η πλευρά που λείπει και δεν είναι παρούσα αυτή τη στιγμή, γι' αυτόν τον λόγο νομίζω ότι έπρεπε να πω αυτά τα λόγια.

Πρέπει, όμως, να συνεχίσω. Θα σας πω γιατί δύο από τις τροπολογίες πρέπει να συζητηθούν τώρα. Η περιφρούρηση της κοινοβουλευτικής διαδικασίας δεν δικαιολογεί ούτε την υποκρισία ούτε τη δημαγωγία. Η λέξη ντροπολογία, η τακτική νύκτωρ να έρχονται τροπολογίες όχι απλώς εκπρόθεσμες, αλλά τροπολογίες που έπρεπε να αποφευχθεί ο δημόσιος διάλογος επί αυτών γιατί ωφελούνταν σκοτεινά πρόσωπα της διαπλοκής, δεν αφορούν αυτή την πτέρυγα.

Επίσης, η ουσιαστική αντιπαράθεση που έγινε επί της ουσίας των τροπολογιών, δείχνει, κατά τη γνώμη μου, δημαγωγία και υποκρισία.

Ας τα πάρουμε, όμως, από την αρχή: Γιατί φέραμε τις δύο τροπολογίες για το αγγελιόσημο και για το ΕΚΑΣ σήμερα; Και οι δύο αυτές τροπολογίες έχουν προθεσμίες που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Ως προς μεν το αγγελιόσημο, 1^η Αυγούστου καταργείται, ως προς δε το ΕΚΑΣ, θέλουμε η ισχύς της διάταξης να είναι από 1^η Αυγούστου, ώστε οι πιο φτωχοί από τους συμπολίτες μας, αυτοί που θα επωφεληθούν από αυτή τη διαδικασία, να μην χάσουν έναν μήνα.

Επίσης, ποτέ δεν θα έφερνα εγώ προσωπικά τροπολογίες που θα είχαν αντιπαραθετικό χαρακτήρα, που δεν θα υπήρχε ένα τεκμήριο γενικής συμφωνίας όλων των πλευρών.

Για το αγγελιόσημο, η προηγούμενη διάταξη που έθετε την αρχική παράταση διατήρησης του αγγελιόσημου είχε ψηφιστεί και από εμάς. Νομίζω ότι εύλογα θα υπήρχε ένα τεκμήριο ότι θα συμφωνούσατε στην παράτασή του, ώστε να δοθεί η δυνατότητα στις δύο πλευρές εργοδοτών κι εργαζομένων, αυτό που επιδιώκουμε να γίνει στο σύνολο των συλλογικών διαπραγματεύσεων, να μπορέσει να λειτουργήσει και στον χώρο του Τύπου και να βρεθεί αποτελεσματική χρηματοδότηση του ΕΔΟΕΑΠ.

Ως προς δε το ΕΚΑΣ, για το οποίο μετά θα αναφερθώ στην ουσία, θα μπορούσατε να ασκήσετε κριτική. Είναι δυνατόν, όμως, να μην ψηφίζατε μέτρα που ανακουφίζουν φτωχούς ανθρώπους;

Ως προς δε, λοιπόν, αυτές τις δύο τροπολογίες, δεν υπήρχε δυνατότητα ούτε πρόβλεψης, γιατί οι διαπραγματεύσεις για τον ΕΔΟΕΑΠ συνεχίζονταν μέχρι τις τελευταίες μέρες και υπήρχε μια ελπίδα ευόδωσης, ως προς δε ΕΚΑΣ διότι οι ουσιαστικές αποφάσεις λήφθηκαν χθες από το κυβερνητικό συμβούλιο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και γιατί δεν μπορούν να έρθουν την Τρίτη με αναδρομή από την 1^η Αυγούστου;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Διότι πέρα από το ζήτημα της αναδρομικότητας, υπάρχει και το ζήτημα της προϋπηρεσίας των υπηρεσιών. Λοιπόν, οι δύο λόγοι για τους οποίους επισπεύσαμε τη συζήτηση αυτών των τροπολογιών είναι αυτοί.

Την τρίτη τροπολογία, την 603, που πράγματι δεν έχει χαρακτήρα επείγοντος, τη δυνατότητα δηλαδή να χρηματοδοτεί το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων τα προγράμματα κοινωνικού έργου, πράγματι θα την αποσύρω, γιατί νομίζω ότι πρέπει να δείξουμε όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα ότι σεβόμαστε την κοινοβουλευτική διαδικασία και ότι παρά την ένταση που μπορεί να υπάρχει, σεβόμαστε και το ύψος της.

Ακριβώς, λοιπόν, από σεβασμό στο ύψος της κοινοβουλευτικής διαδικασίας δεν απαντώ στον κ. Φωτήλα, γιατί προφανώς προσέδιδα στα λεγόμενά του αξία που δεν έχουν. Θυμίζω απλώς ότι ο κ. Φωτήλας μαζί με άλλον έναν μόνο Βουλευτή, τον νυν Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Μητσοτάκη, ήταν οι μόνοι

που είχαν θεωρήσει μονομερή ενέργεια που θα έπρεπε η Βουλή να αναβάλει την εξέτασή της μέχρι να πάρει τη γνώμη των πιστωτών ως προς την επαναπρόσληψη των απολυμένων. Από τότε έχω δεδομένη γνώμη για τον κ. Φωτήλα. Αν με επαινούσε, θα ανησυχούσα. Ο ψόγος του κατά τη γνώμη μου αποτελεί έπαινο για μένα και ως τέτοιο τον αποδέχομαι.

Επί της ουσίας τώρα των ρυθμίσεων. Για το αγγελιόσημο νομίζω ότι είναι αυτονόητο. Δίνουμε μια ευκαιρία ακόμα στο να υπάρχει δυνατότητα ένας κοινωνικός πόρος που καταργήθηκε να μπορέσει να αντικατασταθεί από μια συναινετική ρύθμιση μεταξύ των εργοδωτών και των εργαζομένων στον Τύπο. Οι προτάσεις μας, γιατί είναι τριμερές ο διάλογος ο οποίος είναι σε εξέλιξη, είναι να επεκταθεί η ένταξη των ΕΔΟΕΑΠ και σε κατηγορίες εργαζομένων που αυτή τη στιγμή δεν προστατεύονται. Αυτό, όμως, είναι θέμα που θα βαρύνει τη διαπραγμάτευση και κυρίως την ευθύνη των δύο πλευρών.

Για το ΕΚΑΣ, εδώ νομίζω ότι βρίσκεται πάλι το βασικό θέμα το οποίο καταλογίζω στη συντηρητική παράταξη. Δεν είναι λαϊκιστές, γιατί για πολλούς από αυτούς το ίδιο το άκρο της λέξης μάς δημιουργεί κάποιου είδους αλλεργική αντίδραση. Είναι δηλαδή όμως και υποκριτές γενικότερα ως προς το κοινωνικό κράτος, διότι η ίδια η φύση του πελατειακού συστήματος, ο ίδιος ο τρόπος που λειτουργούσε το σύστημα της πατρωνίας δεν επέτρεψε τη δημιουργία κράτους πρόνοιας στην Ελλάδα, ανάλογου με αυτό που έχουμε στις δυτικές χώρες.

Και ειδικά για το ΕΚΑΣ η κατάργησή του είχε προαναγγελθεί από το e-mail Χαρδούβελη και η ίδια η κατάργησή του, ως μέτρο που δεν μπορέσαμε να αποσοβήσουμε στο πλαίσιο του αναγκαστικού συμβιβασμού του Ιουλίου, ψηφίστηκε και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑΣΟΚ και από το Ποτάμι στον ν.4336/2015, στον νόμο του μνημονίου.

Ήρθε επομένως ως ένα δεδομένο κακό στη διαπραγμάτευση του ασφαλιστικού, που δεν είχαμε τη δυνατότητα να αποκρούσουμε. Τι καθήκον είχαμε ως πολιτική δύναμη της Αριστεράς που μας ενδιαφέρει και καθολικότητα να έχουν οι κοινωνικές ρυθμίσεις και ειδική προστασία να έχουν οι πιο αδύναμοι;

Έπρεπε να αντικαταστήσουμε αυτό το προνοιακό μέτρο με ένα άλλο ισοδύναμο ισχύος, ει δυνατόν καλύτερο, για το μέλλον, μια που η ίδια η διάσωση του ΕΚΑΣ αποκλειόταν ήδη, δεν ήταν αντικείμενο της διαπραγμάτευσης.

Αυτό το μέτρο γενικής σκόπευσης είναι η εθνική σύνταξη, που αποτελεί πολύ πληρέστερο τρόπο αντιμετώπισης του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας των ηλικιωμένων, γιατί δίνεται χωρίς έλεγχο πόρων. Και ξέρετε πολύ καλά ότι με τις αδυναμίες των ελεγκτικών μηχανισμών στην Ελλάδα ο έλεγχος πόρων είναι εξαιρετικά επισφαλής διαδικασία. Επίσης, αντιποικειά πάντοτε εξ ορισμού στο όριο της φτώχειας. Επομένως, όποιος το παίρνει δεν υπόκειται στον κίνδυνο της ακραίας φτώχειας και της εξαθλίωσης.

Όμως το γεγονός ότι το ρυθμίσαμε για το μέλλον, δεν αποτελεί παρηγοριά για τους ανθρώπους οι οποίοι το έχασαν σήμερα και θα δουν τον επανυπολογισμό της σύνταξής τους μετά το τέλος του 2018. Γι' αυτό φέραμε αυτά τα μέτρα, που μπορούμε να τα φέρουμε σήμερα με βάση τις οικονομικές δυνατότητες που έχουμε. Αυτά τα μέτρα είναι δύο κατηγοριών: Είναι μόνιμα μέτρα που διαρκούν μέχρι την πλήρη αντικατάσταση του ΕΚΑΣ από την πλήρη σύνταξη και τον επανυπολογισμό όλων των συντάξεων, που είναι η πλήρης απαλλαγή από την φαρμακευτική δαπάνη – σημαντικό πράγμα για ηλικιωμένους ανθρώπους-, η παράταση της χορήγησης ισόποσης παροχής για αυτούς που έχουν αναπηρία άνω του 80% και επίσης η διατήρηση της παροχής στον έναν από τους δύο του νοικοκυριού.

Υπάρχουν και ειδικά μέτρα για φέτος –για του χρόνου θα δούμε συνολικά πώς θα εξελιχθεί το ΕΚΑΣ- που αφορούν στο να μην υπάρξει επιβάρυνσή τους με το 6% της εισφοράς υπέρ υγείας για όσους είχαν στο παρελθόν πάνω από 30 ευρώ παροχή ΕΚΑΣ και επίσης την παροχή μιας προπληρωμένης Κάρτας Αλληλεγγύης ισόποσης με το 30% της απώλειας που έχουν όλοι αυτοί που έπαιρναν ΕΚΑΣ από 115 ευρώ και πάνω.

Σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας, με αυτόν τον τρόπο καλύπτεται από το 50% έως το 70%, ανάλογα με τα χρήματα που

επαιρναν στο παρελθόν, η απώλεια εισοδήματος των δικαιούχων και προφανώς θα συνεχίσουμε να φροντίζουμε να βρούμε και συμπληρωματικά μέτρα και γι' αυτούς και για τις άλλες κατηγορίες των συνανθρώπων μας που βρίσκονται σε κατάσταση εξαθλίωσης και πλήρους φτωχοποίησης, όχι από τις δικές μας πολιτικές, αλλά από τις πολιτικές που εφαρμόζονταν τα τελευταία πέντε χρόνια.

Κλείνω λέγοντας ότι, ενώ σέβομαι και εκτιμώ την Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, δεν μπορεί να αποδίδει σε εμάς ευθύνες για την ανεργία του 27%, ενώ τουλάχιστον στα χρόνια μας μειώνεται. Δεν μπορεί να απευθύνει σε εμάς ευθύνες γι' αυτήν την πλήρη εξαθλίωση της ελληνικής κοινωνίας, που στην πραγματικότητα ήταν αποτέλεσμα νεοφιλελεύθερων επιλογών, που από ό,τι έχω ακούσει τουλάχιστον από τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας, τις αποδέχεται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ**)

Κύριοι, το παλαιό πολιτικό σύστημα κατέρρευσε, όχι κυρίως λόγω της οικονομικής κρίσης. Κατέρρευσε και λόγω της οικονομικής κρίσης, αλλά κυρίως λόγω της κρίσης αξιοπιστίας του και γιατί ουσιαστικά ο ελληνικός λαός συνειδητοποίησε ότι είχε απέναντί του ένα πολιτικό σύστημα –ας μην χρησιμοποιήσω τη λέξη «διεφθαρμένο»- που ομοιό του δεν είχε άλλο στη δυτική Ευρώπη.

Η αποκατάσταση της πολιτικής αξιοπιστίας, το να μπορέσουμε να αποκαταστήσουμε τα τραύματα ηθικής αξιοπιστίας που έχει το πολιτικό σύστημα είναι βάρος που βαρύνει όλους μας. Και ειδικά στην επικείμενη αναθεώρηση του Συντάγματος πρέπει να είναι το βασικό διακύβευμα.

Ο λόγος για τον οποίο ο Πρωθυπουργός ζητά τη «νέα Μεταπολίτευση» είναι ακριβώς γιατί μετά από κρίση τέτοιας έντασης, πρέπει να έχουμε γύρισμα πολιτικής σελίδας και επανεκκίνηση. Αυτό μπορούμε να το εγγυηθούμε εμείς, ως μια δύναμη που παρά τις αδυναμίες μας, παρά την έλλειψη κυβερνητικής εμπειρίας, τουλάχιστον δεν είχαμε συμμετοχή στο πάρτι της διαπλοκής, δεν μας βαρύνουν τα στίγματα της διαφθοράς του παλιού πολιτικού συστήματος.

Αυτό το έργο, κυρίες και κύριοι, θέλετε δεν θέλετε, θα το φέρουμε σε πέρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Επί των τροπολογιών;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Επί των ομιλιών των Υπουργών και επί των τροπολογιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θα μιλήσουν όλοι με τη σειρά.

Κύριε Τζαβάρα, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εμείς πράγματι και κατανοούμε, όταν μας δίνεται η ευκαιρία να κατανοήσουμε και η δυνατότητα από την πλευρά σας, κύριοι Υπουργοί, και βεβαίως είμαστε υπέρ του διαλόγου. Γι' αυτό, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, θέλω να ακούσετε και κάποιες δικές μου αντιρρήσεις στα όσα είπατε και νομίζετε ότι με αυτόν τον τρόπο προβάλλετε τις ιδεολογικές τοποθετήσεις του χώρου τον οποίο εκπροσωπείτε σε αυτήν την Αίθουσα.

Κατ' αρχάς, το κράτος πρόνοιας, όπως ξέρετε καλύτερα από μένα, δεν έχει καμμία σχέση με την Αριστερά ως προς την ιστορική του καταγωγή. Είναι πράγματι αυτή η πρόνοια που ελήφθη από τις κυβερνήσεις που κυβέρνησαν τον κόσμο μετά τη φοβερή και τρομερή οικονομική κρίση του '29. Άρχισε από το Welfare Act του Ρούσβελτ, πήγε στη Μεγάλη Βρετανία στο Beveridge Plan και τελικώς ήρθε και στην Ελλάδα όχι από κυβερνήσεις οι οποίες είχαν το χαρακτηριστικό της προοδευτικότητας.

Και εδώ είναι το δεύτερο σημείο το οποίο πρέπει να σας πω, διότι εγώ από έναν άνθρωπο σαν κι εσάς δεν θέλω να ακούω ανακρίβειες.

Εμείς, η Νέα Δημοκρατία δεν είμαστε συντηρητική παράταξη. Συντηρητικές παρατάξεις μπορεί να υπάρχουν σε άλλα κράτη.

Εμείς είμαστε η φιλελεύθερη παράταξη αυτού του τόπου. Είμαστε η Κεντροδεξιά, έτσι όπως ακριβώς έχει ταχθεί και από το καταστατικό αυτής της παράταξης να υπάρχει και ένας χώρος που είχε την πολύ μεγάλη πολιτική οξυδέρκεια ο Κωνσταντίνος Καραμανλής να ιδρύσει μετά από τη συνένωση Λαϊκών και Φιλελευθέρων. Και εδώ ακριβώς δεν τίθεται ζήτημα να απευθύνεστε σε εμάς με τόσο υποτιμητικό τρόπο, δείχνοντάς μας ως συντηρητικούς.

Εκεί που χρειάζεται το κράτος, εκεί που χρειάζεται η κοινωνία και το έθνος, ξέρουμε να είμαστε, και το έχουμε αποδείξει ότι είμαστε, και προοδευτικοί. Εάν εδόθη στην Κυβέρνησή σας η πολύ μεγάλη δυνατότητα να αγωνιστείτε για να μείνει η χώρα στην Ευρώπη, αυτό έγινε κατορθωτό γιατί κάποιοι άλλοι, αυτοί που σήμερα τους λέτε συντηρητικούς, είχαν φροντίσει, όταν όλος ο λαός και οι ιδεολογικοί σας πρόγονοι τότε έλεγαν «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο», είχαν αυτήν την πολύ προοδευτική για εκείνη την εποχή οξυδέρκεια να μας βάλουν στην Ευρώπη.

Και τώρα το τρίτο θέμα: Εμείς δεν διαφωνούμε και ούτε ποτέ θα είμαστε αντίθετοι με την οποιαδήποτε παροχή γίνεται προς τις ευάλωτες οικονομικές και κοινωνικές τάξεις, μάλιστα σε συνθήκες οικονομικής κρίσης και δυστυχίας. Είμαστε, όμως, υποχρεωμένοι από τη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης -και το κάνουμε αυτό με παρηγορία- να καταγγέλλουμε ότι αυτού του είδους οι μεθοδεύσεις, έστω και αν καταλήγουν να δίνουν αυτά τα ψίχουλα, δεν εμφορούνται από εκείνη τη λεβεντιά που πρέπει να έχει μία κυβέρνηση απέναντι σε αυτόν τον κόσμο, που πρώτα τον οδήγησε στη φτώχεια και στη συνέχεια έρχεται να κλαίει πάνω από το χυμένο φαγητό για να δείξει ότι είναι λαϊκή. Μου θυμίζετε αυτήν τη φοβερή φράση κάποιου που είχε πει ότι «αυτοί που μας έβγαλαν τα μάτια, μας κατηγορούν σήμερα γιατί δεν βλέπουμε».

Εμείς, λοιπόν, αυτήν τη διάταξη για το ΕΚΑΣ που φέρατε, θα την ψηφίσουμε.

Πράγματι χαίρω που θα αποσύρετε τη διάταξη της τροπολογίας η οποία δεν είναι επείγουσα, όπως επίσης χαίρω ιδιαίτερα γιατί και ο κ. Αλεξιάδης, αντιλαμβανόμενος το ότι πρέπει όλοι να σεβόμαστε την κοινοβουλευτική διαδικασία, έκανε την επιλογή του.

Αυτά είχα να πω και σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Θεοχαρόπουλος έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, σήμερα – για να πούμε λίγο τη διαδικασία και να πάμε και στην ουσία – ήρθατε και παρουσιάσατε μια τροπολογία το μεσημέρι, η οποία δεν είχε κατατεθεί. Κάτι τέτοιο όχι μόνον δεν συνηθίζεται, αλλά δεν έχει σχέση ούτε καν με τις τροπολογίες που κατατίθενται τη νύχτα όπως εσείς είπατε. Αυτή δεν κατατέθηκε ούτε καν εκθές το βράδυ, κατατέθηκε την ώρα της τελικής δευτερολογίας του αρμόδιου Υπουργού κ. Παρασκευόπουλου.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι μια τροπολογία στην οποία εμείς έχουμε ασκήσει συγκεκριμένη κριτική, όχι για την ουσία των διευκολύνσεων, αλλά για την ουσία της κατάργησης του ΕΚΑΣ. Σας άκουσα να μιλάτε για την ουσία. Είπατε ότι την κατάργηση του ΕΚΑΣ την αποφασίσατε τον Ιούλιο στη διαπραγμάτευση.

Δεν θυμάμαι βέβαια τον Σεπτέμβριο να ανακοινώσατε προεκλογικά ότι θα καταργήσετε το ΕΚΑΣ, δεν θυμάμαι να είναι στο πρόγραμμά σας ότι με βάση τις αποφάσεις του Ιουλίου θα το καταργήσετε. Κατηγορήσατε μάλιστα την Αντιπολίτευση ότι ψήφισε τη συμφωνία του Αυγούστου, όταν τη φέρατε εδώ και δεν είχαν την πλειοψηφία και θα έβγαине η χώρα εκτός Ευρωζώνης. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Χθες λοιπόν είπε ο Πρωθυπουργός στον δημόσιο διάλογο ορισμένα πράγματα και εσείς καταθέσατε μία τροπολογία την ώρα της δευτερολογίας του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Αυτό που θέλω να πω εξαρχής και σε εσάς, κυρία Πρόεδρε και στον κ. Παρασκευόπουλο και το ζητάμε τώρα είναι να μη γίνουν δεκτές όλες οι τροπολογίες, οι πέντε τροπολογίες που κατατέθηκαν την ώρα της τελικής δευτερολογίας. Μπορεί να μη γίνουν δεκτές είτε από το Προεδρείο είτε από τον Υπουργό. Την Τρίτη βεβαίως να συζητηθούν αναλυτικά στην Ολομέλεια.

Αναδρομικά μπορεί να ισχύσει από τη Δευτέρα, γιατί ακού-

σαμε ότι το πρόβλημά σας είναι η 1η Αυγούστου. Δεν μας εξηγήσατε όμως γιατί δεν μπορεί να ισχύσει αναδρομικά από τη Δευτέρα κανονικά η συγκεκριμένη τροπολογία για το ΕΚΑΣ.

Για να είμαι σαφής απέναντί σας, έστω και αυτές τις ελάχιστες διευκολύνσεις που φέρνετε, έχουμε σκοπό να τις ψηφίσουμε, αν και εμείς πολύ περισσότερο θα θέλαμε να μην καταργηθεί το ΕΚΑΣ, όπως έχουμε πει ξεκάθαρα. Θα καταργηθεί όμως για τετρακόσιες χιλιάδες δικαιούχους την επόμενη διετία και ήδη έχει καταργηθεί για εκατόν πενήντα οκτώ χιλιάδες δικαιούχους.

Αυτό όμως δεν έχει καμία σχέση με αυτό που συζητάμε, για να προστατεύσουμε όλοι μας -και αναφέρομαι τώρα και στους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ- αυτή τη διαδικασία. Αγαπητοί συνάδελφοι, κανονικά θα έπρεπε να ζητήσετε και εσείς από τον Υπουργό να καταθέσει αυτές τις πέντε τροπολογίες την Τρίτη στην Ολομέλεια.

Σας λέμε εκ των προτέρων ότι ακόμη και αυτή για το ΕΚΑΣ – σας έχουμε αναλύσει το σκεπτικό μας – θα την ψηφίσουμε. Δεν πρέπει όμως να ευτελίζουμε αυτή τη διαδικασία, γιατί μπορεί να θέλαμε να σας κάνουμε και αντιπροτάσεις σε όλα αυτά τα ζητήματα. Πρέπει να μελετηθούν. Δεν μπορώ να καταλάβω τι κάνετε σήμερα.

Πραγματικά θεωρώ ότι δεν σας τιμά. Πρέπει, έστω και τώρα, να κατανοήσετε ότι το να συζητήσουμε την τροπολογία αυτή την Τρίτη, είναι η ορθή διαδικασία αυτή τη στιγμή και έτσι μπορούμε να προστατεύσουμε τη διαδικασία.

Να αναφερθώ και σε κάτι ακόμη, κυρία Πρόεδρε, που είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν θα έκανα αναφορά, αλλά θα το κάνω, γιατί το είπε στην τελική ομιλία του. Το θέμα πήρε διαστάσεις χθες σε σχέση με τα έξοδα των πενήντα τεσσάρων ανδρών της συνοδείας του Πρωθυπουργού. Το ανέδειξε και ο κ. Κουτσούκος εκ μέρους της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Δεν χρειάζεται να πω πολλά σήμερα πάνω στο ζήτημα αυτό.

Σήμερα, εκδόθηκε ένα ενημερωτικό σημείωμα της Κυβέρνησης που λέει ότι το ταξίδι έγινε με χορηγία της «AEGEAN». Αυτό είναι καινούργιο. Θέλω λοιπόν να καταθέσω στα Πρακτικά δύο στοιχεία.

Κώδικας Δεοντολογίας των μελών της Κυβέρνησης, άρθρο 8: «Τα μέλη της Κυβέρνησης δεν αποδέχονται κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους δώρα, φιλοξενία ή άλλα ωφελήματα, εκτός εάν πρόκειται για συνηθισμένη φιλοξενία ή δώρα μικρής αξίας που δίνονται σύμφωνα με τους κανόνες εθιμοτυπίας, όταν εκπροσωπούν την Ελληνική Κυβέρνηση υπό επίσημη ιδιότητα. Τα δώρα αυτά καταχωρίζονται σε κατάλογο που τηρείται στο γραφείο του Πρωθυπουργού».

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Θεοχαρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, αποφάσεις της Ολομέλειας της Βουλής 18 Απριλίου 2016, άρθρο 4: «Δώρα, σχετικές παροχές και ωφελήματα. Οι Βουλευτές οφείλουν να μην αποδέχονται δώρα ή παροχές ή άλλα ωφελήματα των οποίων η φύση ή η χρηματική αξία εγείρουν ζητήματα μεροληπτικής άσκησης των κοινοβουλευτικών τους καθηκόντων. Χρηματική αξία μεγαλύτερη των 200 ευρώ θεωρείται κατά τεκμήριο και σύμφωνα με τη διεθνή πρακτική, ικανή να εγείρει ζητήματα αμεροληψίας. Δώρα των οποίων η αξία είναι μικρότερη των 200 ευρώ τα οποία δίδονται ως αναμνηστικά...» κ.λπ.. Δεν συνεχίζω με αυτά τα θέματα, γιατί δεν μας αφορούν.

Παρακάτω λέει: «Σε περίπτωση έγγραφης και επώνυμης αναφοράς όπως και σε περίπτωση κατά την οποία Βουλευτής αμφισβάζει περί του πρακτέου, το ζήτημα ελέγχεται από την Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας».

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Θεοχαρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καταλαβαίνετε ότι το ζήτημα με τη χορηγία, το οποίο έχει ανα-

κύψει σήμερα και στο οποίο αναφέρθηκε πριν και ο εισηγητής του Ποταμιού, είναι πολύ σοβαρό. Εδώ χρειάζεται η Κυβέρνηση πλέον να δώσει συγκεκριμένες απαντήσεις.

Τέλος, σε σχέση με το σημερινό νομοσχέδιο, υπήρχε μια συναινετική διάθεση απ' όλους. Εμείς, μάλιστα, το ψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, όπως επίσης έχουμε και θετική διάθεση για την τροπολογία.

Έστω και την ύστατη στιγμή, διαφυλάξτε την αξιοπιστία του Κοινοβουλίου. Μην προχωρήσετε στην ψήφιση σήμερα. Φέρτε την Τρίτη και θα ισχύσει με αναδρομική υπαγωγή από τη Δευτέρα. Αυτή είναι η κατάσταση. Μην το κάνετε. Δεν τιμά ούτε εσάς πραγματικά ούτε τη διαδικασία που έχει ακολουθηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Θεοχαρόπουλε, σχετικά με την έκκληση που απευθύνετε στο Προεδρείο, από τον Κανονισμό δεν έχουμε εμείς τέτοια αρμοδιότητα. Μόνο ο Υπουργός έχει.

Τον λόγο έχει ο κ. Τσίρκας για πέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΙΡΚΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ξεκινώντας από την τελευταία αναφορά του κ. Θεοχαρόπουλου, βλέπουμε ότι, μετά το φιάσκο της ανακοίνωσης -του Ποταμιού, εν προκειμένω, αν θυμάμαι καλά, αλλά δεν είμαι σίγουρος και δεν θα αναφερθώ στο Ποτάμι- από την Αντιπολίτευση για το ζήτημα της επίσκεψης πενήντα τεσσάρων κυβερνητικών στελεχών στην Πάρο, υπήρξε απάντηση επί του θέματος. Και μετά το φιάσκο αυτής της λάθος ενημέρωσης, έχουμε τώρα το ζήτημα που σηκώνει, από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, ο κ. Θεοχαρόπουλος.

Θέλω να πω ότι θα πρέπει να σταματήσει αυτό το κρεσέντο λαϊκισμού και κιτρινισμού και να μην ανακαλύπτουμε θέματα μόνο και μόνο για τις εντυπώσεις. Έχουν απαντηθεί όλα αυτά. Δεν πρόκειται για καμιά επίσκεψη επί τριήμερο, όπως έλεγαν κάποιοι μέχρις εσχές το βράδυ. Και να μην ανακαλύπτουμε συνεχώς τέτοια θέματα.

Σχετικά με το ΕΚΑΣ, εμείς χαιρετίζουμε αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία και την άμεση ανταπόκριση από την πλευρά της Κυβέρνησης για τη διόρθωση αυτής της αδικίας. Ο ελληνικός λαός ξέρει πολύ καλά εξαιτίας ποιων πολιτικών και ποιων κυβερνήσεων η χώρα σύρθηκε σε αυτή την επιτροπεία. Ξέρει πολύ καλά ο ελληνικός λαός ποιες πολιτικές και ποιες κυβερνήσεις οδήγησαν στη φτωχοποίηση και στο περιθώριο μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού.

Πήραμε τον Σεπτέμβριο του 2015 μια νωπή ισχυρή λαϊκή εντολή να υλοποιήσουμε μια δύσκολη συμφωνία αλλά και να στηρίξουμε και να προστατέψουμε τους κοινωνικά αδύναμους. Και αυτή την εντολή που πήραμε από τον ελληνικό λαό, την τηρήσαμε. Δεσμευτήκαμε ότι θα την τηρήσουμε και αυτό κάναμε όλο το προηγούμενο διάστημα, στηρίζοντας τους κοινωνικά αδύναμους, σταματώντας την καταστροφή, ανασυγκροτώντας το κράτος και τους θεσμούς του.

Πιστοί σε αυτή την εντολή, ο ΣΥΡΙΖΑ, η Κοινοβουλευτική του Ομάδα, η Κυβέρνηση και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ανακοίνωσε χθες μία πολύ σημαντική δέσμη μέτρων για το νέο κοινωνικό κράτος που σχεδιάζουμε, οραματιζόμαστε και υλοποιούμε βήμα βήμα, για την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση, την επέκταση του προγράμματος για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, την προστασία της εργασίας, την αντιμετώπιση της ανεργίας, τη στεγαστική πολιτική, την παιδεία.

Κλείνουμε μία τις πληγές που άνοιξε η διακυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. Και η θέσπιση αυτών των αντισταθμιστικών μέτρων για την περιοχή του ΕΚΑΣ που άδικα περικόπηκε –αυτή είναι η αλήθεια- αποτελεί σημαντική ζώνη προστασίας για τους πιο αδύναμους από τους αδύναμους και εντάσσεται στη μεγάλη προσπάθειά μας και της Κυβέρνησης της Αριστεράς να οικοδομήσουμε αυτό το νέο κοινωνικό κράτος.

Ξέρουμε ότι η κοινωνία συνεχίζει να αντιμετωπίζει δυσκολίες. Στόχος μας, όμως, είναι η ανασυγκρότηση του κοινωνικού κράτους που ισοπεδώθηκε στην περίοδο διακυβέρνησης των προηγούμενων κυβερνήσεων Σαμαρά-Βενιζέλου και πιο πριν. Το νέο κοινωνικό κράτος, λοιπόν, θα το οικοδομήσουμε ξανά από την αρχή, θα το χτίσουμε από την αρχή, με τη βοήθεια του ελληνικού λαού, της ελληνικής κοινωνίας.

Επομένως, εμείς από την πλευρά μας και συμφωνούμε με την κατάθεση της τροπολογίας και χαιρετίζουμε αυτή τη μεγάλη νομοθετική πρωτοβουλία και διόρθωση μιας αδικίας για την οποία, όπως είπαν και οι Υπουργοί προηγούμενως, σε καμμία περίπτωση δεν ευθύνεται ο ΣΥΡΙΖΑ.

Εμείς είμαστε εδώ για να αποκαταστήσουμε και να διορθώσουμε τις αδικίες. Προχωράμε μπροστά και μπορούμε να κοιτάμε τον ελληνικό λαό στα μάτια.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κύριε Συντυχάκη, έχετε τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν μπορώ παρά να μην καυτηριάσω κι εγώ εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας αυτήν την απαράδεκτη διαδικασία. Εγώ είμαι ενάμιση χρόνο Βουλευτής και τέτοιο πράγμα δεν έχω συναντήσει ούτε στα μαθητικά συμβούλια ούτε στους φοιτητικούς συλλόγους. Εδώ δεν πρόκειται για απειρία. Δεν πρόκειται για ένα λάθος. Εδώ είναι συνειδητή επιλογή. Μάλιστα, ο μαθητής έχει γίνει καλύτερος από τον δάσκαλο, τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, τις προηγούμενες κυβερνήσεις που ακολουθούσαν ακριβώς τις ίδιες διαδικασίες.

Ναός της δημοκρατίας είναι αυτό το ιερατείο που προβλέπει Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, κατεπείγοντα νομοσχέδια, τροπολογίες κατά ριπάς, όποτε να ναι, σε οποιοδήποτε νομοσχέδιο. Υποτίθεται ότι σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο για την κύρωση μίας σύμβασης και τελικά εξελίχθηκε –το έχουμε πει πάρα πολλές φορές- να συζητάμε για άλλα πράγματα, για εντελώς άσχετες διατάξεις. Έρχεται, μάλιστα, την τελευταία στιγμή ο Υπουργός, δηλαδή πριν καν δευτερολογήσουμε και καταθέτει τροπολογίες. Βέβαια, ο κύριος Υπουργός ήρθε εδώ και τοποθετήθηκε χωρίς να έχει καταθέσει την τροπολογία του και χωρίς αυτή να είναι εις γνώση των Βουλευτών.

Αυτές είναι απαράδεκτες διαδικασίες. Εν πάση περιπτώσει, είναι αυτό που σας είπα, ότι δηλαδή έχει γίνει επιστήμη από την πλευρά της Κυβέρνησης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Γιατί λέτε ότι το κάνουμε σαν επιστήμη; Αυτό ήταν κάτι που δεν θέλαμε να το κρύψουμε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Θα σας πω, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Το λέμε γιατί το κάνετε κάθε φορά. Αυτό είναι επιστήμη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Εκτός του ότι το κάνετε κατ' εξακολούθηση, το κάνετε σε πολύ κρίσιμες περιπτώσεις. Δηλαδή, το νομοσχέδιο το δικό σας που εσείς φέρνετε, για παράδειγμα, είναι μία κοροϊδία. Δηλαδή, αφαιρέσατε το ΕΚΑΣ και τώρα βγαίνετε από πάνω και λέτε «Να προστατεύσουμε τους ανθρώπους που έχασαν τα λεφτά τους». Έχασαν τα λεφτά τους οι άνθρωποι, γιατί εσείς τους τα έχετε αφαιρέσει σε συνεργασία με τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και πέντε κόμματα εδώ, ψηφίζοντας ένα μνημόνιο και εφαρμόζοντας αυτήν την αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική.

Ξέρετε, θέλετε να εκπαιδεύσετε τον λαό να αποδεχτεί αυτά τα ελάχιστα, δηλαδή να σας πει και ευχαριστώ που του δίνετε έστω μία ευχарιστή ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Θέλετε να σας πουν ευχαριστώ; Δηλαδή, τους έχετε βαρύνει με φόρους, με τον ΕΝΦΙΑ, τους έχετε αλλάξει τα φώτα στην κυριολεξία και έρχεστε και λέτε: «Παιδιά, εντάξει, αυτό ήταν μία δική μας δέσμευση». Δηλαδή, θα πρέπει να σας πούμε ότι απαλλάσσετε από τις αντιλαϊκές ευθύνες και να σας χειροκροτήσουμε για τα ψίχουλα που δίνετε στον λαό.

Ε, όχι! Δεν θα το κάνουμε αυτό! Δηλαδή, δεν θα το κάνουμε από την άποψη ότι εμείς δεν θέλουμε η εργατική τάξη, τα φτωχά λαϊκά στρώματα να αποδεχτούν αυτή τη βαρβαρότητα και να θεωρούν τη μιζέρια ως αναγκαίο κακό, όπως και το να αφαιρείτε από τους πολλούς που τους έχετε φτωχύνει και να τα δίνετε στους εξαθλιωμένους.

Δεν θα αποδεχτούμε αυτήν τη λογική σε καμμία περίπτωση και απ' αυτήν την άποψη, στην τροπολογία που καταθέσατε εμείς ψηφίζουμε «παρών».

Επίσης, θα ψηφίσουμε «παρών» στην τροπολογία που αφορά

την άρση πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης των Ναυπηγείων Ελευσίνας. «Παρών» είχαμε ψηφίσει και σε μία προηγούμενη ρύθμιση. Εν πάση περιπτώσει, ας τελειώνει αυτό το πράγμα, είχε συζητηθεί ξανά εδώ, έρχεται ξανά με τροπολογία κ.λπ.. Αυτό είναι στα πλαίσια του «αλαλούμ» που συμβαίνει.

Όσον αφορά στην τροπολογία με γενικό αριθμό 601 και ειδικό αριθμό 42, λέμε «ναι» μετά τη διευκρίνιση που υπήρξε ότι θα δοθεί η εκτύπωση ειδικών ενσήμων ταινιών φορολογίας καπνού στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Για την τροπολογία 602/43 επιφυλασσόμαστε σε λίγο να σας πούμε τη θέση μας, αν θα μας δώσει τη δυνατότητα η κυρία Πρόεδρος.

Στην τροπολογία 593/36, που είναι μια τεχνική διάταξη που αφορά την τροποποίηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, λέμε «ναι».

Στην τροπολογία 594/37, που αφορά την τροποποίηση των διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με την αποφυγή επιβολής προσωρινής κράτησης υποδίκων για λόγους αναπηρίας, λέμε «παρών». Δεν είμαστε αντίθετοι στην αύξηση του ποσοστού αναπηρίας, όμως, γίνεται με έναν λάθος τρόπο. Τα έχουμε πει αυτά και στο νομοσχέδιο 4322/2015. Δηλαδή εντάσσεται και αυτό στη λογική της τεχνητής αποσυμφόρησης. Είναι μία εμβολωματική διαδικασία.

Στην τροπολογία 595/38, που αφορά τον Κώδικα των Δικηγόρων, λέμε «παρών».

Επίσης, στην τροπολογία 596/39 λέμε «όχι». Είναι η διάταξη του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης σχετικά με τις κοινωνικές δομές. Η άποψή μας έχει εκφραστεί πάρα πολλές φορές. Τις έχετε αποδομήσει αυτές τις κοινωνικές δομές στην κυριολεξία. Τις έχετε αποδομήσει με αποκλειστική ευθύνη και δική σας και των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Εμείς είμαστε της άποψης ότι αυτές οι κοινωνικές δομές πρέπει να είναι στην αποκλειστική ευθύνη του κράτους, πρέπει να χρηματοδοτηθούν γενναία. Είναι επιφανής η χρηματοδότηση τους μέσω ΕΣΠΑ, μέσω άλλων ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Μάλιστα, πρέπει να υπάρχει μόνιμο, σταθερό προσωπικό, με πλήρη συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά δικαιώματα και όχι συνθήκες γαλέρας, γιατί περί αυτού πρόκειται. Όλες αυτές οι μορφές ελαστικών εργασιών σχέσεων, από τα πεντάμην, τις δίμηνες συμβάσεις, τις οκτάμηνες, το μπλοκάκι και τα λοιπά, έχουν οδηγήσει τους εργαζόμενους, πραγματικά, σε συνθήκες γαλέρας. Και την ίδια στιγμή μιλάτε για κοινωνικό κράτος. Αν είναι δυνατόν! Εδώ πρέπει να γελάει κανείς. Δηλαδή πρέπει να κλαίει και να γελάει ταυτόχρονα. Δεν ξέρουμε τι να κάνουμε. Πρέπει να κλαίμε ή να γελάμε;

Κοινωνικό κράτος. Αυτό είναι! Σε συνθήκες κρίσης του καπιταλισμού, που πραγματικά πρέπει να του δώσετε μια να πέσει στον γκρεμό, έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και του δίνει τη χείρα βοηθείας. Αυτό κάνετε. Εύγε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Μπαλμενάκης, εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η μετριοπαθής συμπεριφορά που επέδειξαν οι δύο Υπουργοί, οι οποίοι διάλεξαν να κρατήσουν μόνο τις κατεπείγουσες, υποχρεώνει όλους μας να κάνουμε μια άλλη προσέγγιση στο θέμα και ιδίως υποχρεώνει την αντιπολίτευση να μπει στην ουσία.

Νομίζω ότι δεν έχει θέση τώρα πια, στην παρούσα φάση, η κριτική και μάλιστα τόσο οξεία, σχετικά με τον τύπο. Έχετε τις δικαιολογίες σας. Ακούσαμε και από τους Υπουργούς ορισμένες εξηγήσεις. Αυτή τη στιγμή νομίζω ότι θα πρέπει να αναμετρηθεί ο καθένας από την αντιπολίτευση με την ουσία.

Μου έκανε εντύπωση ότι δεν τοποθετήθηκαν, τουλάχιστον όσοι μίλησαν μέχρι τώρα, εάν, για παράδειγμα, τα μέτρα του ΕΚΑΣ είναι χρήσιμα, εάν είναι αυτά που μπορεί να πάρει η Κυβέρνηση στην παρούσα συγκυρία ή αν θα μπορούσε να πάρει κάτι άλλο. Αυτή νομίζω ότι θα ήταν η ουσία μιας αντιπαράθεσης.

Η άποψή μας είναι –την εξέφρασε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ο κ. Τσίρκας, είχα πει και εγώ μερικά πράγματα στην ουσία– ότι αυτό που μπορεί να δώσει αυτήν την περίοδο η Κυ-

βέρνηση το κάνει με πλήρη ευθύνη, με πλήρη ειλικρίνεια, στοχεύοντας ακριβώς σιγά σιγά να κλείσει την ανασυγκρότηση, την επαναθεμελίωση του κοινωνικού κράτους.

Δεν θέλουμε να λέμε μεγάλες κουβέντες. Είναι αυτό που μπορούμε να κάνουμε. Και να είστε σίγουροι ότι ελληνικός λαός γνωρίζει την ειλικρίνεια της Κυβέρνησης και μπορεί να εκτιμήσει αν αυτό, στις παρούσες συνθήκες είναι εκείνο που μπορούμε να δώσουμε.

Το λέω αυτό για την πλευρά του ΚΚΕ, που μας κάνει κριτική. Διότι μου αρέσει βέβαια, όπως αρέσει σε όλους, η ιδεολογικοποίηση της πολιτικής, αλλά την εργατική τάξη, τους συνταξιούχους τους ρώτησαν αν τα θέλουν αυτά; Τους υποτιμούν τόσο πολύ που δεν ξέρουν αν έχουν κριτήριο για το αν μπορεί να δοθεί κάτι άλλο; Φυσικά έτσι έγινε. Φυσικά περνάμε από μία χαράδρα, από ένα βάραθρο, όπως θέλετε πείτε το. Βλέπετε το χέρι που απλώνει η Κυβέρνηση και λέει «αυτά μπορώ να δώσω τώρα, τα δίδω και προσπαθώ και συνεχίζω».

Νομίζω ότι έτσι πρέπει να τοποθετηθεί κανείς. Και μ' αυτήν τη λογική πιστεύω και παρακαλώ και την Αξιωματική Αντιπολίτευση αν πάρει τώρα τον λόγο –που θα τον πάρει η κ. Κεραμέως– να τοποθετηθεί για το αν θέλουν αυτά τα μέτρα, πέρα από τις λεκτικές αντιπαραθέσεις. Τα θέλουν; Ναι ή όχι; Νομίζω ότι αυτό είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτό είπαμε! Τι άλλο να πούμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κύριε Φωτήλα, έχετε τον λόγο.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, σήμερα η μέρα ξεκίνησε με τους καλύτερους οιωνούς. Εγώ προσωπικά συνεχάρη τον κ. Παρασκευόπουλο, διότι έδωσε και στις επιτροπές, αλλά και σήμερα μια διάθεση για πραγματική πολιτική κουβέντα.

Αρχικά είχα επιφυλαχθεί και πραγματικά ήμουν αναποφασιστος για το αν πρέπει να ψηφίσω το νομοσχέδιο επί της αρχής. Και αυτό όχι βέβαια γιατί δεν συμφωνώ με την κύρωση της οδηγίας, αλλά γιατί θεωρώ απαράδεκτο να έρχονται σε κυρώσεις και γενικότερα σε νομοσχέδια άλλα νομοσχέδια, τα οποία στην ουσία «τρώνε» όλο τον χρόνο. Διότι εδώ σήμερα συζητάμε για τις λοιπές διατάξεις. Δεν συζητάμε για τον κυβερνοχώρο. Νομίζω ότι αυτό είναι προφανές από όλους. Είχαμε, λοιπόν, τις καλύτερες διαθέσεις.

Τώρα ο κ. Κατρούγκαλος είναι ένα άλλο πράγμα, ένα άλλο ανέκδοτο. Ο κ. Κατρούγκαλος ήρθε εδώ να μας υβρίσει, να μας απειλήσει, λέγοντας ότι δεν με νοιάζει πώς τα φέρνω εγώ, αλλά εσείς αν δεν παρανομήσετε, αν δεν το ψηφίσετε σήμερα, θα είστε υπεύθυνοι απέναντι στον λαό.

Επίσης, είπε ο κ. Κατρούγκαλος ότι εγώ ως γνωστός γερμανοτσολιάς την προηγούμενη περίοδο αναρωτήθηκα αν οι προσλήψεις στην ΕΡΤ αποτελέσουν ίσως μονομερή ενέργεια, την οποία και θα βρούμε μπροστά μας.

Τότε, λοιπόν, στην επιτροπή τον είχα ρωτήσει το εξής: «Αυτές τις προσλήψεις στην ΕΡΤ τις έχετε συνηγορήσει ή θα το βρούμε πιθανότατα μπροστά μας και θα μας πουν ότι πρόκειται περί μονομερούς ενέργειας;». Αυτό τελικά έγινε. Εγώ, λοιπόν, δεν είπα ότι είμαι κατά των προσλήψεων. Απλά αναρωτήθηκα αν θα μπορούσε να μας προκαλέσει πρόβλημα.

Πάντως, η αλήθεια είναι –την οποία και θα πρέπει να πούμε– ότι όλες αυτές οι προσλήψεις δεν είναι κάποιο κεκτημένο του κυρίου Υπουργού ούτε κάποιος μεγάλος άθλος. Όλες αυτές οι προσλήψεις που έκανε ξανά ο κύριος Υπουργός, αφορούν νέα άτομα με ειδικότερες γνώσεις. Αυτή είναι η αλήθεια.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω στον κ. Κατρούγκαλο κάτι που του έχω ξαναπει. Ελπίζω να είστε άρρωστος ψεύτης. Πολύ φοβάμαι, όμως, ότι είστε εκ πεποιθήσεως ψεύτης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κύριε Παπαθεοδώρου, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεν θα μιλούσα, αλλά νομίζω ότι ο συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ ζήτησε τόσο ευγενικά να τοποθετηθούμε για το ΕΚΑΣ και για τον τρόπο με τον οποίο ήρθε –κάτι που αφορά τη διαδικασία–, αλλά και για την ουσία.

Επομένως, επειδή ακούστηκε προηγουμένως ότι εμείς οι «κακοί» ήμασταν αυτοί που κληροδότησαν την κατάργηση του ΕΚΑΣ στην Κυβέρνηση, αναγκάζομαι να πω –και θέλω να καταθέσω και το σχετικό έγγραφο– ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα από

αυτό. Διότι πριν έρθει η Κυβέρνηση της «πρώτη φορά Αριστερά», είχε υπάρξει μόνο το e-mail Χαρδούβελη.

Και διαβάζω, κύριε Υπουργέ, στο σημείο «4» τα εξής: «Η πρόταση συμφωνίας ήταν να επανεξετάσουμε και επανασχεδιάσουμε το πλαίσιο του ΕΚΑΣ, ώστε να διαφοροποιηθεί ποσοτικά με τον επαναπροσδιορισμό του». «Πρέπει –συνεχίζει– να είναι σαφές ότι η πρόθεση είναι ο εξορθολογισμός του ΕΚΑΣ, προκειμένου να υποστηριχθούν πραγματικά οι πολίτες με χαμηλές συντάξεις και όχι να καταργηθεί». Σας το διαβάζω από το κείμενο και παρακαλώ να κατατεθεί στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Παπαθεοδώρου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επομένως η κυβέρνηση που κατήγγειλε το ΕΚΑΣ, ως συνέπεια της συμφωνίας της με τους δανειστές, ήταν η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Αυτή τη κατήγγειλε. Η Κυβέρνηση η οποία κατήγγειλε τις 200.000 ευρώ και έρχεται και δίνει 50.000 ευρώ –όταν θα τα δώσει!– με τη συγκεκριμένη τροπολογία είναι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Και να ξεκαθαρίσουμε το εξής, για να μην υπάρχει όλο αυτό το εύσημο καλαμπούρι, το οποίο έχει επαναληφθεί πολλές φορές. Στην ερώτηση εάν εμείς θα ήμασταν υπέρ ή κατά μίας τροπολογίας ή μίας ρύθμισης που θα έδινε έστω και λίγα χρήματα σε αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι έχασαν το ΕΚΑΣ, η απάντηση δεν είναι σαν τη δική σας απάντηση που φωνάζατε όταν εγκρίθηκε το ΕΚΑΣ, όταν είχε ισχύσει για πρώτη φορά, ότι αυτά τα χρήματα είναι λεφτά για κουλούρι. Έτσι έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ τότε, ότι είναι ένα κουλούρι την ημέρα στους εργαζόμενους. Εμείς θα πούμε ότι χρειάζονται αυτά και πολλά άλλα, γιατί όπως ξέρετε –και τελειώνω με αυτό, κυρία Πρόεδρε– η δέσμευση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης είναι ότι το ΕΚΑΣ θα πρέπει να επανέλθει ολόκληρο, όχι κατά το 1/4.

Επομένως –τελειώνω με αυτό και θα τοποθετηθούμε επί των τροπολογιών και του τρόπου που ήλθαν, όταν θα τις ψηφίσουμε ή όχι– θα πρέπει να πούμε ότι μάλιστα πέφτει και σε επικοινωνιακό κενό, γιατί όλος ο κόσμος συζητάει πώς πήγε η συνοδεία του κ. Τσίπρα στην Πάρο. Γιατί δεν ήταν αυτό το οποίο είπε ο συναδέλφος προηγούμενός. Δεν μιλάμε ούτε για τα tweets τα χθεσινά ούτε για το στιδήντο άλλο. Μιλάμε για τον τρόπο χρηματοδότησης των ταξιδιών της συνοδείας του κυρίου Πρωθυπουργού. Δεν είναι κακό. Παρεμπιπτόντως, να του ευχηθούμε και «χρόνια πολλά», γιατί φαντάζομαι ότι λόγω των γενεθλίων του, μεγάλωσε ο κύκλος των ανθρώπων οι οποίοι τον συνόδευαν σε αυτό το ταξίδι. Αλλά από εκεί και πέρα το ότι υπάρχει ένας Κώδικας Δεοντολογίας Βουλευτών, που συζητήθηκε πρόσφατα και υπάρχει ταυτόχρονα ένας κώδικας των μελών της Κυβέρνησης που παραβιάζεται, αυτό είναι ένα αντικειμενικό γεγονός.

Άρα σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή σας και στη δευτερολογία μου. Θα τοποθετηθούμε επί των συγκεκριμένων τροπολογιών όταν θα συζητηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, κυρία Κεραμέως, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ –γιατί δυστυχώς ο κ. Αλεξιάδης αποχώρησε– σήμερα νομίζω ότι είναι μία λυπηρή ημέρα για την κοινοβουλευτική διαδικασία. Είναι μία λυπηρή ημέρα διότι –για να τα ακούει και ο ελληνικός λαός– ενώ ολοκληρωνόταν η κοινοβουλευτική διαδικασία, ενώ έκλεινε ουσιαστικά τη συζήτηση ο κύριος Υπουργός, ο κ. Παρασκευόπουλος, ερχόταν «βροχή» τροπολογιών, τροπολογίες σημαντικές για σημαντικά ζητήματα, που απασχολούν τον ελληνικό λαό και για τα οποία η Αξιωματική Αντιπολίτευση θα ήθελε να τοποθετηθεί, να τα μελετήσει, να μιλήσει με την κοινωνία, να μιλήσει με φορείς, προκειμένου να πάρει θέση.

Αντ' αυτού, έγινε αυτό που έγινε, αυτή η αναστάτωση. Εγώ χαιρετίζω το γεγονός ότι οι Υπουργοί απέσυραν κάποιες από τις τροπολογίες, όχι όλες, μετά την πρότασή μας. Το χαιρετίζω αυτό πραγματικά.

Θα ήθελα να πω, όμως, και το εξής για τον τρόπο που νομοθετεί η Κυβέρνηση. Μία από τις τροπολογίες αυτές ήταν και αυτή για το λαθρεμπόριο καπνού. Θυμίζω ότι μόλις χθες, σε αυτήν

εδώ την Ολομέλεια, στην Ολομέλεια της Βουλής, ήλθε νομοσχέδιο για το λαθρεμπόριο καπνού. Είναι, λοιπόν, εντυπωσιακό ότι η εν λόγω τροπολογία δεν ήλθε μόλις χθες, που συζητήθηκε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο στη Βουλή και έρχεται την επομένη, με εκπρόθεσμη τροπολογία και δη της τελευταίας στιγμής. Αυτό νομίζω είναι δηλωτικό –και θα συμφωνήσουν και οι κύριοι Υπουργοί νομίζω μαζί μου– του τρόπου νομοθέτησης της Κυβέρνησης, τον οποίο νομίζω ότι θα πρέπει όλοι να καταδικάσουμε.

Αναφέρθηκε από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ ότι καλός ο τύπος, αλλά να μπορούμε και στην ουσία. Κύριε εισηγητά, και ο τύπος είναι ουσία. Διότι όταν έρχονται αυτές οι τροπολογίες, οι οποίες είναι πενήντα σελίδες κείμενο, προκειμένου να τοποθετηθούμε επί της ουσίας πρέπει να τις μελετήσουμε. Εγώ ρωτώ: Πόσοι Βουλευτές από εδώ μέσα έχουν πραγματικά διαβάσει αυτές τις τροπολογίες; Πολύ φοβούμαι ότι η απάντηση είναι κανένας. Ούτε ένας Βουλευτής πλην των Υπουργών δεν έχει διαβάσει τις τροπολογίες. Γι' αυτό, λοιπόν, ο τύπος έχει σημασία και γι' αυτό ο τύπος πολύ συχνά ταυτίζεται με την ουσία, επειδή ακριβώς επιτρέπει να τοποθετούμαστε επί της ουσίας.

Ξεκαθαρίζω ότι τα παραβλέπω όλα αυτά, διότι πράγματι αποσύρθηκαν κάποιες τροπολογίες. Εγώ το χαιρετίζω αυτό και μπαίνω εν συντομία στην ουσία.

Για τα καπνικά προϊόντα βρίσκομαι σε δύσκολη θέση διότι ειδήσθη αυτή η τροπολογία, κυρία Πρόεδρε, την τελευταία στιγμή από τον αρμόδιο Υπουργό. Έχουμε να ζητήσουμε εμείς μια νομοτεχνική βελτίωση, αλλά ο Υπουργός δεν είναι πάλι εδώ για να τη συζητήσει.

Πώς θα συζητήσουμε για τις τροπολογίες, κυρία Πρόεδρε, όταν ο αρμόδιος Υπουργός ο οποίος κατέθεσε την τροπολογία την τελευταία στιγμή, κατά παράβαση του Κανονισμού, έφυγε και δεν μπορούμε να τη συζητήσουμε; Σας ερωτώ. Πείτε μου πώς. Πού είναι ο αρμόδιος Υπουργός, ο κ. Αλεξιάδης;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Έχετε επί της αρχής δίκιο. Είχε δηλώσει, όμως, ότι έχει κώλυμα.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κοιτάξτε, εμείς θέλουμε να ψηφίσουμε αυτή την τροπολογία. Έχουμε μια νομοτεχνική βελτίωση να ζητήσουμε. Θέλουμε να ζητήσουμε αυτό το οποίο λέει και στην αιτιολογική έκθεση, το οποίο είναι ακριβώς ότι η Τράπεζα της Ελλάδος θα είναι ο μοναδικός οικονομικός φορέας ο οποίος θα κάνει τις εκτυπώσεις. Να μπει μέσα στο κείμενο του νόμου. Αυτό ζητάμε προκειμένου να ψηφίσουμε κι εμείς αυτή την τροπολογία. Πού είναι ο αρμόδιος Υπουργός για να το συζητήσει αυτό και να μας πει αν κάνει δεκτή ή όχι αυτή την πρόταση, προκειμένου να τοποθετηθούμε;

Χαιρετίζουμε το γεγονός ότι αποσύρθηκαν κάποιες τροπολογίες, όμως εδώ πέρα είμαστε ενώπιον μιας συστηματικής περιφρόνησης της διαδικασίας. Έρχεται που έρχεται την τελευταία στιγμή η τροπολογία και πάλι δεν είναι ο αρμόδιος Υπουργός εδώ για να τη συζητήσει.

Δεν ξέρω αν έχετε τρόπο, κυρία Πρόεδρε, να τον καλέσετε, να του μεταφέρετε αυτή την πρόταση, αυτή τη νομοτεχνική βελτίωση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θα ρωτήσουμε εμείς.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Το εκτιμώ πολύ.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα του ΕΚΑΣ. Κύριε Υπουργέ, είναι υποκριτικό να μιλάτε και ο Πρωθυπουργός και εσείς για κοινωνικό κράτος. Η κατάργηση του ΕΚΑΣ είναι γεγονός. Τριακόσιες σαράντα χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχοι χάνουν το ΕΚΑΣ μέχρι το τέλος του 2017. Οι περικοπές επεκτείνονται και στα μερίσματα και στο 35% των μετοχικών ταμείων, αλλά και στις επικουρικές συντάξεις θα ακολουθήσουν σε δύο μήνες από τώρα με απώλεια από 20% έως 30%. Έχουμε μείωση των κύριων συντάξεων για όλους τους νέους συνταξιούχους από 10% έως 30%.

Με τον πρόσφατο νόμο που ψηφίσαμε, τον δικό σας, προβλέπεται αύξηση 0,5% στις εργατικές εισφορές υπέρ του Ενιαίου Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης αναδρομικά από 1^η Ιουνίου του 2016. Από την 1^η Αυγούστου ή το αργότερο από την 1^η Σεπτεμβρίου, 2,3 εκατομμύρια μισθωτοί του ιδιωτικού, αλλά και του δη-

μόσιου τομέα, θα κληθούν να συνεισφέρουν το 0,5% των αποδοχών τους στο ΕΤΕΑ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα λίγο την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε, δεδομένου μάλιστα ότι δεν έχω δευτερολογήσει.

Διακόσιες εξήντα χιλιάδες συνταξιούχοι θα κληθούν να δώσουν έως και το 40% των επικουρικών τους συντάξεων για τον ίδιο λόγο. Πάνω από είκοσι πέντε χιλιάδες συνταξιούχοι του δημοσίου έχασαν τελείως το μέρισμα χρείας από την 1^η Ιουνίου του 2016 και έντεκα χιλιάδες συνταξιούχοι τραπεζοϋπάλληλοι θα υποστούν μειώσεις έως 37%.

Με αυτά τα δεδομένα, κύριε Υπουργέ, είναι υποκριτικό να μιλάτε για κοινωνικό κράτος, είναι υποκριτικό να μιλάτε για ενίσχυση του κοινωνικού κράτους, διότι το κοινωνικό κράτος το οποίο υπήρχε, δυστυχώς έχει πλήρως ταπεινωθεί, πλήρως ρημαχτεί από τις ενέργειες αυτής της Κυβέρνησης.

Επειδή ρωτήθηκα αν στηρίζουμε την τροπολογία για το ΕΚΑΣ, θα πω ότι φυσικά και τη στηρίζουμε. Πρέπει να καταλάβει ο λαός περί τίνος πρόκειται. Το είπε πολύ σωστά ο κ. Παφίλης προηγουμένως. Δεν θυμάμαι τα ακριβή νούμερα που ανέφερε ο κ. Παφίλης, αλλά η ουσία ποια είναι; Δίναμε εκατό στους χαμηλοσυνταξιούχους με το ΕΚΑΣ, τα καταργήσατε αυτά τα εκατό και τώρα τους λέτε «πάρτε πέντε». Τα πέντε είναι «ψίχουλα». Και τα «ψίχουλα» καλά είναι, γι' αυτό και τα στηρίζουμε, αλλά η υποκρίση έχει ένα όριο και για τον εξής πολύ απλό λόγο.

Εν μέσω, λοιπόν, όλων αυτών των μέτρων, αυτής της λαίλαπας, αν θέλετε, των μέτρων που βιώνει πάρα πολύ δύσκολα η κοινωνία, έρχεστε και διογκώνετε έτι περαιτέρω το ελληνικό δημόσιο με προσλήψεις τριακοσίων εξήντα σε μόνιμες οργανικές νέες θέσεις και επιπλέον φέρνετε μια τροπολογία η οποία καταργεί το όριο στις κρατικές δαπάνες για τα πρόσωπα που συνοδεύουν τον Πρωθυπουργό και διάφορους άλλους Υπουργούς.

Εγώ δεν θα μπω στη συζήτηση της Πάρου, αλλά θα πω το εξής: Δεν έχουμε ακούσει επί της ουσίας από την Κυβέρνηση γιατί κατήργησε αυτό το όριο. Εγώ δεν συζητώ ούτε καν για τη χορηγία της «AEGEAN», αν και αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα που ετέθη.

Γιατί καταργήθηκε το όριο στις δαπάνες αυτών που συνοδεύουν τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς; Γιατί αυτά τα μέλη της συνοδείας να διαμένουν στα ίδια ακριβή ξενοδοχεία με τα υψηλά πρόσωπα; Για ποιον λόγο; Δεν έχουμε ακούσει κάτι από την Κυβέρνηση επί αυτού.

Είναι, όμως, υποκρισία, κύριοι Υπουργοί, να δίνετε αυτά τα «ψίχουλα» τα οποία τα ψηφίζουμε, διότι φυσικά και είναι προς το συμφέρον του λαού και είναι καλύτερα τα «ψίχουλα» από το τίποτα, όμως είναι υποκρισία να μιλάτε για κοινωνικό κράτος και είναι υποκρισία, ενώ κόβετε τόσο σημαντικά επιδόματα του ελληνικού λαού, ταυτόχρονα να διογκώνετε τις κρατικές δαπάνες και δη δίνετε να παρέχετε εξηγήσεις.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής: Ετέθη κάτι προηγουμένως επί της διαδικασίας, το οποίο είναι πάρα πολύ σοβαρό και στο οποίο δεν δόθηκε η δέουσα, επειδή ακριβώς τέθηκε θέμα με τις τροπολογίες. Ρώτησα τον Υπουργό κ. Παρασκευόπουλο γιατί δεν τέθηκαν στη δημόσια διαβούλευση πολλές από τις λοιπές διατάξεις, τις επίμαχες διατάξεις του νομοσχεδίου, τις ποινικές διατάξεις, τις διατάξεις που εξαλείφουν το αξιόποινο, που παραγράφουν την ποινή.

Ούτε λίγο ούτε πολύ, κύριε Υπουργέ –και θα με διορθώσετε εάν κάνω λάθος– είπατε ότι πλέον η νομοθετική διαδικασία είναι βαριά και ότι οδηγούμαστε με τη ΔΙΑΥΓΕΙΑ –νομίζω ότι εννοούσατε διαβούλευση– σε μια βραδεία νομοθέτηση.

Κύριε Υπουργέ, για να καταλάβω, θεωρείτε ότι είναι φυσιολογικό ότι μόνο κάποια άρθρα τέθηκαν σε δημόσια διαβούλευση και όχι τα λοιπά; Θεωρείτε ότι είναι φυσιολογικό να μην τίθενται όλα τα άρθρα σε δημόσια διαβούλευση; Και εάν είναι έτσι, εισηγηθείτε μια αλλαγή επί της δημόσιας διαβούλευσης.

Όμως, από τη στιγμή που υπάρχει εν ισχύ η διαδικασία για τη διαβούλευση, θεωρώ ανεπίτρεπτο και εκπλήσσομαι μάλιστα από την απάντησή σας ότι είναι φυσιολογικό και μας καθυστερεί ούτε λίγο ούτε πολύ να θέτουμε άρθρα στη δημόσια διαβούλευση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Κόκκαλη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Θα ξεκινήσω από την κουβέντα της κ. Κεραμέως. Υποκρισία αλλά και λαϊκισμός! Την τροπολογία αφού τη ψηφίζετε και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, γιατί χαλάσατε τον κόσμο; Δεν μπορώ να καταλάβω. Εδώ δείχνουμε και τον πολιτικό πολιτισμό ο καθένας μας. Ήταν μια άστοχη στιγμή, όντως. Ήρθε ο κ. Κατρούγκαλος, έδωσε τις εξηγήσεις, διευκρινίσεις και εσείς επιμένετε όχι στην ουσία, αλλά στον τύπο.

Στο διά ταύτα: Την ψηφίζετε την τροπολογία; «Ναι, την ψηφίζουμε». Για ποιον λόγο, λοιπόν, πετάτε το μπαλάκι στην Εξέδρα με τα ταξίδια; Επί του παρόντος, πότε έπρεπε να έρθει η τροπολογία; Τον Σεπτέμβριο; Χθες εξαγγέλθηκε η συγκεκριμένη τροπολογία από τον Πρωθυπουργό. Έπρεπε το τάχιστο, όσο γίνεται πιο γρήγορα, να έρθει στη Βουλή.

Λέτε ότι είναι ψίχουλα. Εσείς, κύριοι της Αντιπολίτευσης, γι' αυτά που κόψατε –το ΕΚΑΣ κόπηκε πριν ένα μήνα και με την ψήφο πολλών, διακοσίων είκοσι δύο Βουλευτών– τόσα χρόνια φέρατε ισοδύναμα; Έγινε μια καλή αρχή για το κοινωνικό κράτος δικαίου και μας κατηγορείτε για αυτό;

Νομίζω, κυρία Πρόεδρε, ότι είναι σαφέστατο ότι η Αντιπολίτευση εκμεταλλεύεται κάποια τυπικά λάθη και αποφεύγει να δει την ουσία. Η τροπολογία για το ΕΚΑΣ είναι επιβεβλημένη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τώρα εδώ δεν θα επαναλάβω για τη διαδικασία. Θα μιλήσω απλά και λογικά. Συμμαζευτείτε, οργανωθείτε και λύστε τα. Γιατί δεν μπορούσε να έρθει το πρωί η τροπολογία εδώ, έστω την τελευταία στιγμή ή στη 13.00' ή στις 14.00'; Χάσαμε χρόνο άπειρο και δημιουργήθηκε οξύτητα εις βάρος της πραγματικής συζήτησης.

Και εδώ είναι η ουσία τώρα. Εγώ θα έλεγα «κατάντια» γενικώς, ιδεολογική. Κυριολεκτικά κατάντια! Και να απαντήσω πρώτα από όλα στον κ. Τζαβάρα για το κράτος πρόνοιας.

Το κράτος πρόνοιας, κύριε Τζαβάρα, χτίστηκε με αίμα, αγώνες, συγκρούσεις. Μια και υπερασπιστήκατε, οι συντηρητικές και οι σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις τσάκιζαν το εργατικό κίνημα. Δεν έδιναν τίποτα. Πότε υποχρεώθηκαν να δώσουν;

Πρώτον, κάτω από την πίεση του Λαϊκού Κινήματος. Πιο σημαντικό; Μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση, όταν αυτά κατοχυρώθηκαν στη νεαρή τότε Σοβιετική Ένωση.

Μην κουνάτε το κεφάλι, διαβάστε ιστορία. Οι δικές σας οι κυβερνήσεις τους εκτελούσαν στα τρία μέτρα όσους ζητούσαν οκτάωρο και κοινωνική ασφάλιση και εννοώ οι πολιτικοί σας πρόγονοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Στον Πρόεδρο πρέπει να απευθυνόστε, όχι σε εμένα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Με ακούσατε να λέω όνομα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Απαγορεύεται να απευθύνεστε σε συνάδελφο. Σας το λέω γιατί θα με προκαλέσετε να σας απαντήσω και δεν είναι ανάγκη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Απαντάω στο πώς έγινε το κράτος πρόνοιας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θα κάnuμε διάλεξη για αυτό; Αφήστε το τώρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εντάξει σε αυτό έχετε δικίο, κυρία Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Σας παρακαλώ, λοιπόν. Πείτε ό,τι έχετε να πείτε. Το τι ξέρω εγώ είναι δικό μου θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Τζαβάρα, αφήστε μήπως και τελειώσουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έτσι δημιουργήθηκε το κράτος πρόνοιας. Δεν το χάρισε κανένας.

Επαναλαμβάνω, ήταν αποτέλεσμα σκληρών, αιματηρών αγώνων και θα πάμε και στην Ελλάδα εάν θέλετε να δούμε το τι έχει γίνει, αλλά δεν είναι της ώρας, γιατί δεν έχω χρόνο.

Ήταν πίεση και από την πλευρά του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος και από την Οκτωβριανή Επανάσταση που από

την πρώτη στιγμή καθιέρωσε καθολική, κοινωνική ασφάλιση, δημόσια δωρεάν παιδεία, υγεία, εργασία για όλους και πολλά άλλα πράγματα. Υποχρεώθηκε και για άλλους λόγους αντικειμενικούς, για την αναπλήρωση της εργατικής δύναμης.

Εμείς βλέπουμε συνολικά. Είχαν αλλάξει οι συνθήκες και έπρεπε να δοθεί και κάτι για να μπορούν να παράγονται οι σύγχρονοι σκλάβοι, οι εργάτες δηλαδή, για να παράγουν για τα αφεντικά. Έτσι δόθηκε το κράτος πρόνοιας.

Πότε άρχισε να ξηλώνεται; Όταν άλλαξε ο συσχετισμός των δυνάμεων. Όταν υποχώρησε δηλαδή, το εργατικό λαϊκό κίνημα παγκόσμια, όταν ανατράπηκε η Σοβιετική Ένωση και όλα αυτά. Τα πήραν πίσω και για άλλους λόγους. Όχι μόνο γι' αυτούς και για λόγους αντικειμενικούς. Δεν είναι της ώρας να το εξηγήσουμε.

Δεύτερον, «γιατί έχουμε αυτά τα χάλια εδώ;» λέει ο κύριος Υπουργός. Λόγω διαπλοκής και διαφθοράς. Ενώ η Ευρώπη; Για πείτε μου από το 1990 και μετά πόσες περικοπές έχουν γίνει στο ονομαζόμενο «κοινωνικό κράτος» στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Άπειρες, αμύθητες, απίστευτες. Άρα, λοιπόν;

Εσείς είστε διαβασμένοι. Τι λέτε; Ότι δεν υπάρχει διαφθορά και διαπλοκή στις ευρωπαϊκές χώρες, τις δυτικές όπως λέτε; Τι λέτε τώρα; Δηλαδή, όταν η «SIEMENS» εξαγοράζει, όταν δίνει χρήμα, μίζες σε εκατόν είκοσι χώρες, τι είναι; Μόνο αυτός που τα παίρνει είναι διεφθαρμένος; Αυτός που τα δίνει δεν είναι; Τι είναι; Η διαφθορά και η διαπλοκή είναι αντικειμενική μέσα στο σύστημα. Το αθώωντε τώρα ότι είμαστε κάποια εξαίρεση εμείς και οι άλλοι είναι καλοί;

Θέλετε να πω τι συμβαίνει στο Ευρωκοινοβούλιο, για το λίγο διάστημα που ήμουν εκεί; Τι συμβαίνει με τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις; Τι σκάνδαλα –που είναι τα ελάχιστα!- έχουν βγει στο φως της δημοσιότητας; Τι υπερασπίζεστε δηλαδή; Αυτή την Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτόν τον δυτικό πολιτισμό; Αυτό, κατά τη γνώμη μας, συνιστά κάτι διαφορετικό.

Τέλος, λέει, «η Κυβέρνηση δίνει αυτό που μπορεί». Ποιος το καθορίζει; Τι σημαίνει «μπορεί»; Υπάρχει αμύθητος πλούτος στην Ελλάδα; Υπήρχε όλα τα προηγούμενα χρόνια και υπάρχει ακόμα και σήμερα; Ναι ή όχι; Πείτε μας πόσα πήρατε απ' αυτούς. Ποιος πληρώνει συνέχεια; Ο εργαζόμενος δεν πληρώνει; Τα λαϊκά στρώματα δεν πληρώνουν; Αυτοί παίρνουν.

Δεν έχετε χρήμα; Πώς τους δίνετε επιδοτήσεις, πέντε, δέκα, είκοσι εκατομμύρια με τους αναπτυξιακούς νόμους και με όλα τα υπόλοιπα; Αυτά δεν είναι χρήματα; Ποιος τα παρήγαγε αυτά τα χρήματα; Δεν τα παρήγαγε η εργατική τάξη και ο λαός ολόκληρος; Και φτάνετε στο σημείο τώρα να του πουλάτε και αγαθοεργία με 35 και 50 ευρώ τον μήνα για να πάει να ψωνίσει στο σουπερ μάρκετ; Σοβαρολογούμε; Αυτά λέγατε τα προηγούμενα χρόνια; Άλλα λέγατε.

Εγώ δεν έχω ακούσει κυβέρνηση από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου που να λέει «όσα μπορούμε». Ούτε μία δεν είπε ότι μπορούμε περισσότερα. Αυτά μπορούμε, αυτά δίνουμε και στην ανάπτυξη και στην κρίση.

Ας πάμε τώρα και στο επίμαχο. Εμείς ψηφίζουμε «παρών» για το ΕΚΑΣ όχι γιατί δεν συμφωνούμε γι' αυτά τα μέτρα αλλά γιατί θέλουμε πολύ περισσότερα. Να επιστρέψει όπως ήταν. Τι αληθείς είναι αυτές συνέχειες; Γι' αυτό ψηφίζουμε «παρών». Δεν έχει την έννοια ότι δεν συμφωνούμε να δοθούν έστω αυτά τα ψίχουλα. Είναι λιγότερο από ψίχουλα.

Όμως, τώρα υπάρχει μια επιχείρηση ταχυδακτυλουργίας. Είναι και προσωπικό. Λέτε, λοιπόν, ότι εμείς με την εθνική σύνταξη αντισταθμίζουμε την απώλεια του ΕΚΑΣ. Έτσι είναι; Μέχρι το 2018. Το 2018 καταργείται το ΕΚΑΣ. Από το 2018 αυτοί που έπαιρναν ΕΚΑΣ θα πάρουν εθνική σύνταξη; Και ποια είναι αυτή η εθνική σύνταξη; Εδώ παρουσιάζετε τη μέρα νύχτα κυριολεκτικά.

Πόσο είναι η εθνική σύνταξη; Τριακόσια εξήντα τόσο. Πότε; Όταν μπορείτε να τη δώσετε. Όταν μπορεί να τη δώσει το κράτος. Και η άλλη η υπόλοιπη τι είναι; Ανάλογα με το τι εισφορές πληρώνεις. Σε σαράντα χρόνια, τουλάχιστον, συνεχούς δουλειάς για να πάρουν οι εργαζόμενοι μια σύνταξη όχι απ' αυτές που έπαιρναν πριν.

Αυτά τα μαθηματικά εμείς δεν μπορούμε να τα καταλάβουμε. Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους λέει ότι μέχρι το 2019 οι απώ-

λειες για τις συντάξεις θα είναι 6,016 δισεκατομμύρια συν 2,218 δισεκατομμύρια νέες επιβαρύνσεις των σημερινών ασφαλισμένων.

Πώς γίνεται τώρα να λέτε ότι διατηρείτε τις συντάξεις στα ίδια επίπεδα και να λέει και ο Πρωθυπουργός –και του δίνετε και τα στοιχεία- ότι «εμείς δίνουμε 823 εκατομμύρια»; Αυτά που θα τους πάρετε είναι δεκαπλάσια. Ακριβώς έτσι γίνεται σε όλη την πορεία. Τι θέλετε να πείτε, δηλαδή, ότι θα ξαναδώσετε συντάξεις στα επίπεδα που ήταν, με βάση αυτά που πλήρωσαν οι εργαζόμενοι όλα αυτά τα χρόνια; Και δεν έχουν πληρώσει μόνο τη δική τους συμμετοχή. Η τριμερής χρηματοδότηση μονομερής είναι, ένα μέρος της υπεραξίας είναι, είτε από το κράτος είτε από τον εργοδότη είτε το πληρώνει ο ίδιος ο εργαζόμενος.

Επομένως, τουλάχιστον, αλλάξτε την επιχειρηματολογία σας, όπως και την επιχειρηματολογία για το ξαναχτίσιμο του κοινωνικού κράτους. Είναι δυνατόν να λέτε τέτοια πράγματα σήμερα, όταν έχετε δεσμευθεί με το μνημόνιο και κόβετε από την παιδεία, από την υγεία, από τον πολιτισμό, από τον αθλητισμό, από τον στρατό, από παντού; Παντού περικόπτετε και λέτε «ξαναχτίζουμε το κοινωνικό κράτος». Πώς το ξαναχτίζετε, με περικοπές; Λέει «το βρήκαμε ερείπιο». Ναι, ερείπιο ήταν κι εσείς κλωτσάτε και τις τελευταίες πέτρες. Αυτή είναι η ιστορία τώρα. Σταματήστε, τουλάχιστον, αυτή την προπαγανδιστική απάτη απέναντι στον ελληνικό λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Σαρίδης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ο εισηγητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ διερωτήθηκαν για το ποια είναι η ουσία. Η ουσία δεν είναι ο ευτελισμός των κοινοβουλευτικών διαδικασιών; Η ουσία είναι μόνο το ΕΚΑΣ; Η ουσία είναι και το ΕΚΑΣ, αλλά είναι και ο ευτελισμός των κοινοβουλευτικών διαδικασιών.

Δεν μπορώ να καταλάβω ποιος είναι ο λόγος που εφαρμόζεται κατ' εξακολούθηση αυτή η πρακτική της νομοθέτησης από την πλευρά της Κυβέρνησης. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί η Κυβέρνηση πολώνει το κλίμα, επανειλημμένως, σε αυτή την Αίθουσα. Εξυπηρετεί κανένα συγκεκριμένο σκοπό; Έχετε κάτι το οποίο εμείς αγνοούμε και δεν το γνωρίζουμε;

Αποσύρατε τις τροπολογίες, τις οποίες εσείς κρίνατε ότι τελικά δεν ήταν κατεπείγουσες, μετά από τις αντιδράσεις σύσσωμης, ουσιαστικά, της Αντιπολίτευσης. Γιατί τις φέρατε; Είχατε κάτι να εξυπηρετήσετε; Δεν μπορούσατε να περιμένετε την επόμενη εβδομάδα; Αυτό ακριβώς είναι ένα ερώτημα το οποίο εμείς προσωπικά δεν έχουμε μπορέσει να το απαντήσουμε.

Είχα τοποθετηθεί σαν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και μάλιστα τελευταίος, όπως είναι η σειρά των κομμάτων μέσα στη Βουλή και εφόσον είχαν τοποθετηθεί και οι εισηγητές των υπολοίπων κομμάτων. Απουσίασα από την Αίθουσα για είκοσι λεπτά κι όταν επέστρεψα βρήκα πάνω στα έδρανα πέντε τροπολογίες. Βρήκα, επίσης, κι ένα χαρτί με έντεκα τροπολογίες, εκ των οποίων οι εννιά ήταν εκπρόθεσμες. Από αυτές τις πέντε τροπολογίες, ουσιαστικά, διαπιστώνουμε ότι δεν υπάρχει σεβασμός στην ιδιότητα αυτού του ανθρώπου που κάθεται σε αυτά τα έδρανα. Γιατί, αν υπήρχε σεβασμός, δεν θα υπήρχαν εδώ οι πέντε τροπολογίες. Ποια μεγαλύτερη απόδειξη ευτελισμού των κοινοβουλευτικών διαδικασιών;

Κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση κόβει το ΕΚΑΣ, μετά εγκალεί την Αντιπολίτευση που λέει ουσιαστικά ότι δεν θέλει αυτό το χαρτζιλίκι; Γιατί χαρτζιλίκι είναι αυτό το οποίο δίνετε αυτή τη στιγμή. Δεν είμαστε απέναντι στο χαρτζιλίκι, κύριε Υπουργέ, αλλά χαρτζιλίκι είναι. Η Ένωση Κεντρώων έχει τεθεί απέναντι στο να κοπεί το ΕΚΑΣ, όπως και τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης και αυτό πρέπει να το πούμε.

Εκεί μας έχετε φέρει, όμως, να χαϊρόμαστε αυτή τη στιγμή γι' αυτά τα ψίχουλα που δίνουμε στον ελληνικό λαό. Η λέξη «ντροπή» –που νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός την είπε εν τη ρύμη του λόγου του, ουσιαστικά- δεν θα έπρεπε να αποδοθεί στην Αντιπολίτευση, αλλά θα έπρεπε να αποδοθεί στο νομοθετικό έργο της Κυβέρνησης.

Την επόμενη εβδομάδα έχουμε τρεις μέρες ακόμα όπου μπορούμε να νομοθετούμε μέχρι να κλείσει η συγκεκριμένη Βουλή.

Οι τροπολογίες οι οποίες δεν είχαν τη μορφή του κατεπειγόντος θα μπορούσαν να έρθουν την επόμενη εβδομάδα.

Σήμερα, το Κοινοβούλιο δεν στέκεται στο ύψος των απαιτήσεων και δεν ανταποκρίνεται, ουσιαστικά, στις περιστάσεις. Εμπαίζετε τους πολίτες, κύριοι της Κυβέρνησης, με το να εμπαίζετε τους εκπροσώπους τους μέσα εδώ στο Κοινοβούλιο.

Η Ένωση Κεντρώων ουσιαστικά δεν στηρίζει αυτές τις πρακτικές. Σαφώς και θα στηρίξει το ΕΚΑΣ, σαφώς και θα το ψηφίσει, θα ψηφίσει και την τροπολογία με το αγγελιόσημο και την τροπολογία για τις ταινίες σήμανσης. Το ξαναλέμε, όμως, και το είπαμε και στη Διάσκεψη των Προέδρων. Αυτός ο τρόπος νομοθέτησης πρέπει να σταματήσει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε και εμείς.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Κυρία Πρόεδρε, μια ερώτηση για τον Υπουργό για να μας απαντήσει επ' αυτού και να τοποθετηθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Και άλλη τοποθέτηση; Έλεος πια!

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Για να δούμε τι θα ψηφίσουμε εννοώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ: Μία ερώτηση έκανα στον Υπουργό προηγουμένως για την τροπολογία για τις ανεξάρτητες αρχές. Και σας ρώτησα, πρώτον, γιατί δεν συμπεριλαμβάνονται όλες οι ανεξάρτητες αρχές και δεύτερον εάν υπάρχει κάποιος λόγος που υπογράφει ο κ. Παππάς, δεδομένου ότι εξ όσων γνωρίζουμε δεν έχει κάποια αρμοδιότητα για τις ανεξάρτητες αρχές. Εάν μπορείτε να μας απαντήσετε, προκειμένου να αποφασίσουμε και εμείς πώς θα ψηφίσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ.

Κατ' αρχάς η τροπολογία για τις ανεξάρτητες αρχές ξεκινά με τις αρχές οι οποίες προβλέπονται από το Σύνταγμα, οι οποίες είναι συγκεκριμένες και σαφείς. Για όσες δεν προβλέπονται στο Σύνταγμα υπάρχουν κάποιες αμφισβητήσεις σε ορισμένες περιπτώσεις για το αν υπάρχει ακριβώς η ιδιότητα της ανεξάρτητης αρχής για κάποιους οργανισμούς και γι' αυτό είναι κάτι το οποίο μπορεί να γίνει αμέσως στη συνέχεια.

Έχω την εντύπωση ότι κατά τα λοιπά η επιλογή από την Κυβέρνηση των Υπουργών οι οποίοι υπογράφουν, έχει σχέση με το αν το αντικείμενό τους έρχεται σε κάποια οποιαδήποτε επαφή με οποιοδήποτε σημείο του περιεχομένου της ρυθμίσεως. Δεν μπορώ αυτή τη στιγμή να γίνω αναλυτικότερος.

Σε ό,τι αφορά το διαδικαστικό θέμα το οποίο προέκυψε. Νομίζω ότι δεν υπήρξε ούτε Βουλευτής ούτε Υπουργός, ο οποίος να υποστήριζε τις διαδικαστικές ακροβασίες. Κανείς δεν τις υποστηρίζει.

Αυτό το οποίο προσωπικά, κυρία Κεραμέως, υποστήριξα ήταν ότι ο τακτικός τρόπος νομοθέτησης σήμερα έχει γίνει πιο βραδύς. Και μάλιστα είπα ρητά, «καλώς έχει γίνει πιο βραδύς». Γιατί και τις διαβουλεύσεις χρειαζόμαστε και τη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» χρειαζόμαστε. Όμως, αυτή η βραδύτητα δημιουργεί συχνότερα την ανάγκη κάποιων έκτακτων και –αν θέλετε– οριακών τρόπων νομοθέτησης, όταν έχουμε έρθει σε επαφή με ζητήματα τα οποία είναι επείγοντα και ζητήματα ανάγκης.

Γι' αυτόν τον λόγο έχει γίνει πιο συχνή και η θέσπιση πράξεων νομοθετικού περιεχομένου και η ύπαρξη τροπολογιών, οι οποίες έρχονται αργά και δεν έχουν μελετηθεί ίσως ή δεν έχουν προετοιμαστεί στον τρόπο που θα έρχονται και επίσης υπάρχουν και ορισμένες περιπτώσεις στις οποίες μία ρύθμιση μπορεί να μην πρόλαβε να βρεθεί στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ».

Δεν λέω ότι όλα αυτά είναι ευχής έργο. Πιστεύω πραγματικά –όπως το λέτε και εσείς– ότι πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι τώρα έχουμε να κάνουμε με έναν διαφορετικό τρόπο νομοθέτησης, διαφορετική ταχύτητα και να προσπαθήσουμε και κανονιστικά να δούμε αυτόν τον τρόπο, ώστε να μην έχουμε πλέον ενοχές για τον τρόπο με τον οποίο εισάγουμε νομοθετήματα ή

ψηφίζουμε νομοθετήματα εδώ.

Τώρα, κατά τα λοιπά, θα πω πολύ γρήγορα δύο θέματα τα οποία αφορούν τον νόμο, τον οποίο είχα την τιμή σήμερα να υποστηρίξω.

Κύριε Συντυχάκη, ξέρετε, δεν είναι θέμα τεχνητής αποσυμφόρησης εάν ένα κελί που έχει πέντε άτομα, έχει πλέον τρία. Είναι κάτι το οποίο είναι πολύ ουσιαστικό και σας καλώ έτσι να το δείτε. Και εσάς που μιλήσατε προηγουμένως και όλους τους Βουλευτές σας καλώ να δείτε τις συνθήκες στις φυλακές. Ασφαλώς θα δοθεί άδεια σε οποιονδήποτε Βουλευτή θέλει ο ίδιος να έχει μια προσωπική γνώμη για ζητήματα για τα οποία καλείται κάποια στιγμή εδώ στην Βουλή να νομοθετήσει.

Θα ήθελα τέλος να πω ότι και στο θέμα της κοινωνικής εργασίας, η ρύθμιση που προβλέπει τον Υπουργό να ορίζει ποιοι είναι οι χώροι στους οποίους θα δοθεί, προϋπάρχει και δεν είναι κάτι καινούριο.

Τελειώνοντας, επειδή αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω τους συμβούλους μου –διότι όλη μου η προσπάθεια να ανταποκριθώ στα ερωτήματά σας στηρίχτηκε στη δουλειά τους– και να πω με την ευκαιρία και κάτι άλλο. Καταλαβαίνω τη ρύθμιση η οποία θέλει τους συμβούλους και τους συνεργάτες να βρίσκονται στον ίδιο χώρο, στο ίδιο ξενοδοχείο, στην ίδια εν πάση περιπτώσει περιοχή όπου γίνεται ένα συνέδριο, διότι αυτή η συνεργασία, η οποία είναι πραγματικά πολύτιμη, πρέπει να γίνεται από κοντά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Κατρούγκαλε, θέλετε τον λόγο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όχι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο και του Προσθέτου Πρωτοκόλλου της, σχετικά με την ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης, που διαπράττονται μέσω συστημάτων Υπολογιστών - Μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2013/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών και την αντικατάσταση της απόφασης - πλαισίου 2005/222/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ρυθμίσεις σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις» και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο και του Προσθέτου Πρωτοκόλλου της, σχετικά με την ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης, που διαπράττονται μέσω συστημάτων Υπολογιστών - Μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2013/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών και την αντικατάσταση της απόφασης - πλαισίου 2005/222/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ρυθμίσεις σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεστε στην ψήφιση των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πρώτο ως έχει;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεκτό, δεκτό.

φία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των τροπολογιών.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να πω για την τροπολογία με γενικό αριθμό 601 και ειδικό 42 ότι για τον λόγο ότι προτείνουμε στον κύριο Υπουργό να την επανακαταθέσει, αφού την έχει αποσύρει, θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ». Με το ίδιο σκεπτικό θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» και στην τροπολογία με γενικό αριθμό 602 και ειδικό 43.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 593 και ειδικό 36 ως έχει;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Παρών.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεκτή, δεκτή.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 593 και ειδικό 36 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 594 και ειδικό 37, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Παρών.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεκτή, δεκτή.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Παρών.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 594 και ειδικό 37 έγινε δεκτή, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 595 και ειδικό 38 ως έχει;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Παρών.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεκτή, δεκτή.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Παρών.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 595 και ειδικό 38 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 596 και ειδικό 39 ως έχει;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεκτή, δεκτή.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 596 και ειδικό 39 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 601 και ειδικό 42 ως έχει;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Παρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Παρών.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 601 και ειδικό 42 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 602 και ειδικό 43 ως έχει;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Παρών.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Παρών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 602 και ειδικό 43 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 604 και ειδικό 45 ως έχει;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Παρών.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεκτή, δεκτή.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Παρών.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 604 και ειδικό 45 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο και του Προσθέτου Πρωτοκόλλου της, σχετικά με την ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης, που διαπράττονται μέσω Συστημάτων Υπολογιστών-Μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2013/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2005/222/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ρυθμίσεις σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Προχωρούμε στην ψήφιση του νομοσχεδίου και στο σύνολο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΑΚΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο και του Προσθέτου Πρωτοκόλλου της, σχετικά με την ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης, που διαπράττονται μέσω Συστημάτων Υπολογιστών-Μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2013/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2005/222/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ρυθμίσεις σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου κατά πλειοψηφία και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο και του Προσθέτου Πρωτοκόλλου της, σχετικά με την ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης, που διαπράττονται μέσω Συστημάτων Υπολογιστών-Μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2013/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις επιθέσεις κατά συστημάτων πληροφοριών και την αντι-

κατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2005/222/ ΔΕΥ του Συμβουλίου, ρυθμίσεις σωφρονιστικής και αντεγκληματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΟΧΩΡΟ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΤΗΣ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΑΞΕΩΝ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΦΟΒΙΚΗΣ ΦΥΣΗΣ, ΠΟΥ ΔΙΑΠΡΑΤΤΟΝΤΑΙ ΜΕΣΩ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο που υπογράφηκε στη Βουδαπέστη στις 23 Νοεμβρίου 2001 και το Πρόσθετο Πρωτόκολλο αυτής αναφορικά με την ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης που διαπράττονται μέσω συστημάτων υπολογιστών που υπογράφηκε στο Στρασβούργο στις 28 Ιανουαρίου 2003, το κείμενο των οποίων σε πρωτότυπο στην αγγλική και γαλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

Convention on Cybercrime**Budapest,****13.XI.2001****Preamble**

The member States of the Council of Europe and the other States signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Recognising the value of fostering co-operation with the other States parties to this Convention;

Convinced of the need to pursue, as a matter of priority, a common criminal policy aimed at the protection of society against cybercrime, *inter alia*, by adopting appropriate legislation and fostering international co-operation;

Conscious of the profound changes brought about by the digitalisation, convergence and continuing globalisation of computer networks;

Concerned by the risk that computer networks and electronic information may also be used for committing criminal offences and that evidence relating to such offences may be stored and transferred by these networks;

Recognising the need for co-operation between States and private industry in combating cybercrime and the need to protect legitimate interests in the use and development of information technologies;

Believing that an effective fight against cybercrime requires increased, rapid and well-functioning international co-operation in criminal matters;

Convinced that the present Convention is necessary to deter action directed against the confidentiality, integrity and availability of computer systems, networks and computer data as well as the misuse of such systems, networks and data by providing for the criminalisation of such conduct, as described in this Convention, and the adoption of powers sufficient for effectively combating such criminal offences, by facilitating their detection, investigation and prosecution at both the domestic and international levels and by providing arrangements for fast and reliable international co-operation;

Mindful of the need to ensure a proper balance between the interests of law enforcement and respect for fundamental human rights as enshrined in the 1950 Council of Europe Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the 1966 United Nations International Covenant on Civil and Political Rights and other applicable international human rights treaties, which reaffirm the right of everyone to hold opinions without interference, as well as the right to freedom of expression, including the freedom to seek, receive, and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, and the rights concerning the respect for privacy;

Mindful also of the right to the protection of personal data, as conferred, for example, by the 1981 Council of Europe Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data;

Considering the 1989 United Nations Convention on the Rights of the Child and the 1999 International Labour Organization Worst Forms of Child Labour Convention;

Taking into account the existing Council of Europe conventions on co-operation in the penal field, as well as similar treaties which exist between Council of Europe member States and other States, and stressing that the present Convention is intended to supplement those conventions in order to make criminal investigations and proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data more effective and to enable the collection of evidence in electronic form of a criminal offence;

Welcoming recent developments which further advance international understanding and co-operation in combating cybercrime, including action taken by the United Nations, the OECD, the European Union and the G8;

Recalling Committee of Ministers Recommendations No. R (85) 10 concerning the practical application of the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters in respect of letters rogatory for the interception of telecommunications, No. R (88) 2 on piracy in the field of copyright and neighbouring rights, No. R (87) 15 regulating the use of personal data in the police sector, No. R (95) 4 on the protection of personal data in the area of telecommunication services, with particular reference to telephone services, as well as No. R (89) 9 on computer-related crime providing guidelines for national legislatures concerning the definition of certain computer crimes and No. R (95) 13 concerning problems of criminal procedural law connected with information technology;

Having regard to Resolution No. 1 adopted by the European Ministers of Justice at their 21st Conference (Prague, 10 and 11 June 1997), which recommended that the Committee of Ministers support the work on cybercrime carried out by the European Committee on Crime Problems (CDPC) in order to bring domestic criminal law provisions closer to each other and enable the use of effective means of investigation into such offences, as well as to Resolution No. 3 adopted at the 23rd Conference of the European Ministers of Justice (London, 8 and 9 June 2003), which encouraged the negotiating parties to pursue their efforts with a view to finding appropriate solutions to enable the largest possible number of States to become parties to the Convention and acknowledged the need for a swift and efficient system of international co-operation, which duly takes into account the specific requirements of the fight against cybercrime;

Having also regard to the Action Plan adopted by the Heads of State and Government of the Council of Europe on the occasion of their Second Summit (Strasbourg, 10 and 11 October 1997), to seek common responses to the development of the new information technologies based on the standards and values of the Council of Europe;

I have agreed as follows:

Chapter I - Use of terms

Article 1 - Definitions

For the purposes of this Convention:

- a "computer system" means any device or a group of interconnected or related devices, one or more of which, pursuant to a program, performs automatic processing of data;
- b "computer data" means any representation of facts, information or concepts in a form suitable for processing in a computer system, including a program suitable to cause a computer system to perform a function;
- c "service provider" means:
 - i any public or private entity that provides to users of its service the ability to communicate by means of a computer system, and
 - ii any other entity that processes or stores computer data on behalf of such communication service or users of such service;
- d "traffic data" means any computer data relating to a communication by means of a computer system, generated by a computer system that formed a part in the chain of communication, indicating the communication's origin, destination, route, time, date, size, duration, or type of underlying service.

Chapter II - Measures to be taken at the national level

Section 1 - Substantive criminal law

Title 1 - Offences against the confidentiality, integrity and availability

*of computer data and systems***Article 2 – Illegal access**

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the access to the whole or any part of a computer system without right. A Party may require that the offence be committed by infringing security measures, with the intent of obtaining computer data or other dishonest intent, or in relation to a computer system that is connected to another computer system.

Article 3 – Illegal interception

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the interception without right, made by technical means, of non-public transmissions of computer data to, from or within a computer system, including electromagnetic emissions from a computer system carrying such computer data. A Party may require that the offence be committed with dishonest intent, or in relation to a computer system that is connected to another computer system.

Article 4 – Data interference

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the damaging, deletion, deterioration, alteration or suppression of computer data without right.
2. A Party may reserve the right to require that the conduct described in paragraph 1. result in serious harm.

Article 5 – System interference

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the serious hindering without right of the functioning of a computer system by inputting, transmitting, damaging, deleting, deteriorating, altering or suppressing computer data.

Article 6 – Misuse of devices

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right:

a. the production, sale, procurement for use, import, distribution or otherwise making available of:

i. a device, including a computer program, designed or adapted primarily for the purpose of committing any of the offences established in accordance with the above Articles 2 through 5;

ii. a computer password, access code, or similar data by which the whole or any part of a computer system is capable of being accessed;

with intent that it be used for the purpose of committing any of the offences established in Articles 2 through 5; and

b. the possession of an item referred to in paragraphs a.i. or ii. above, with intent that it be used for the purpose of committing any of the offences established in Articles 2 through 5. A Party may require by law that a number of such items be possessed before criminal liability attaches.

2. This article shall not be interpreted as imposing criminal liability where the production, sale, procurement for use, import, distribution or otherwise making available or possession referred to in paragraph 1 of this article is not for the purpose of committing an offence established in accordance with Articles 2 through 5 of this Convention, such as for the authorised testing or protection of a computer system.

3. Each Party may reserve the right not to apply paragraph 1 of this article, provided that the reservation does not concern the sale, distribution or otherwise making available of the items referred to in paragraph 1 a.ii. of this article.

Title 2 – Computer-related offences

Article 7 – Computer-related forgery

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the input, alteration, deletion, or suppression of computer data, resulting in inauthentic data with the intent that it be considered or acted upon for legal purposes as if it were authentic,

regardless whether or not the data is directly readable and intelligible. A Party may require an intent to defraud, or similar dishonest intent, before criminal liability attaches.

Article 8 – Computer-related fraud

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the causing of a loss of property to another person by:

- a) any input, alteration, deletion or suppression of computer data;
- b) any interference with the functioning of a computer system;

with fraudulent or dishonest intent of procuring, without right, an economic benefit for oneself or for another person.

Title 3 – Content-related offences

Article 9 – Offences related to child pornography

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the following conduct:

- a) producing child pornography for the purpose of its distribution through a computer system;
- b) offering or making available child pornography through a computer system;
- c) distributing or transmitting child pornography through a computer system;
- d) procuring child pornography through a computer system for oneself or for another person;
- e) possessing child pornography in a computer system or on a computer-data storage medium.

2. For the purpose of paragraph 1 above, the term “child pornography” shall include pornographic material that visually depicts:

a. a minor engaged in sexually explicit conduct;

b. a person appearing to be a minor engaged in sexually explicit conduct;

c. realistic images representing a minor engaged in sexually explicit conduct.

3. For the purpose of paragraph 2 above, the term "minor" shall include all persons under 18 years of age. A Party may, however, require a lower age-limit, which shall be not less than 16 years.

4. Each Party may reserve the right not to apply, in whole or in part, paragraphs 1, sub-paragraphs d. and e, and 2, sub-paragraphs b. and c.

Title 4 – Offences related to infringements of copyright and related rights

Article 10 – Offences related to infringements of copyright and related rights

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the infringement of copyright, as defined under the law of that Party, pursuant to the obligations it has undertaken under the Paris Act of 24 July 1971 revising the Bern Convention for the Protection of Literary and Artistic Works, the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights and the WIPO Copyright Treaty, with the exception of any moral rights conferred by such conventions, where such acts are committed wilfully, on a commercial scale and by means of a computer system.

2. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the infringement of related rights, as defined under the law of that Party, pursuant to the obligations it has undertaken under the International Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organisations (Rome Convention), the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights and the WIPO Performances and Phonograms Treaty, with the exception of any moral rights conferred by such conventions, where such acts are committed wilfully, on a commercial scale and by means of a computer system.

3. A Party may reserve the right not to impose criminal liability under paragraphs 1 and 2 of this article in limited circumstances, provided that other effective remedies are available and that such reservation does not

derogate from the Party's international obligations set forth in the international instruments referred to in paragraphs 1 and 2 of this article.

Title 5 – Auxiliary liability and sanctions

Article 11 – Attempt and aiding or abetting

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, aiding or abetting the commission of any of the offences established in accordance with Articles 3 through 10 of the present Convention with intent that such offence be committed.

2. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, an attempt to commit any of the offences established in accordance with Articles 3 through 5, 7, 8, and 9.1.a and c. of this Convention.

3. Each Party may reserve the right not to apply, in whole or in part, paragraph 2 of this article.

Article 12 – Corporate liability

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for a criminal offence established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ in the legal person, who has a leading position within it, based on:

a) a power of representation of the legal person;

b) an authority to take decisions on behalf of the legal person;

c) an authority to exercise control within the legal person.

2. In addition to the cases already provided for in paragraph 1 of this article, each Party shall take the measures necessary to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of a criminal offence established in accordance with this Convention for the benefit of that legal person by a natural person acting under its authority.

3 Subject to the legal principles of the Party, the liability of a legal person may be criminal, civil or administrative.

4 Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offence.

Article 13 – Sanctions and measures

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the criminal offences established in accordance with Articles 2 through 11 are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, which include deprivation of liberty.

2 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with Article 12 shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions or measures, including monetary sanctions.

Section 2 – Procedural law

Title I – Common provisions

Article 14 – Scope of procedural provisions

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish the powers and procedures provided for in this section for the purpose of specific criminal investigations or proceedings.

2 Except as specifically provided otherwise in Article 21, each Party shall apply the powers and procedures referred to in paragraph 1 of this article to:

a. the criminal offences established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention;

b. other criminal offences committed by means of a computer system; and

c. the collection of evidence in electronic form of a criminal offence.

3 a. Each Party may reserve the right to apply the measures referred to in Article 20 only to offences or categories of offences specified in the reservation, provided that the range of such offences or categories of offences is not more restricted than the range of offences to which it applies the measures referred to in Article 21. Each Party shall

consider restricting such a reservation to enable the broadest application of the measure referred to in Article 20.

- b) Where a Party, due to limitations in its legislation in force at the time of the adoption of the present Convention, is not able to apply the measures referred to in Articles 20 and 21 to communications being transmitted within a computer system of a service provider, which

system:

is being operated for the benefit of a closed group of users, and does not employ public communications networks and is not connected with another computer system, whether public or private,

that Party may reserve the right not to apply these measures to such communications. Each Party shall consider restricting such a reservation to enable the broadest application of the measures referred to in Articles 20 and 21.

Article 15 - Conditions and safeguards

1. Each Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the powers and procedures provided for in this Section are subject to conditions and safeguards provided for under its domestic law, which shall provide for the adequate protection of human rights and liberties, including rights arising pursuant to obligations it has undertaken under the 1950 Council of Europe Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the 1966 United Nations International Covenant on Civil and Political Rights, and other applicable international human rights instruments, and which shall incorporate the principle of proportionality.

2. Such conditions and safeguards shall, as appropriate to view of the nature of the procedure or power concerned, *inter alia*, include judicial or other independent supervision, grounds justifying application, and limitation of the scope and the duration of such power or procedure.

3. To the extent that it is consistent with the public interest, in particular the sound administration of justice, each Party shall consider the impact of the powers and procedures in this section upon the rights, responsibilities and legitimate interests of third parties.

Title 2 - Expedited preservation of stored computer data

Article 16 – Expedited preservation of stored computer data

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable its competent authorities to order or similarly obtain the expeditious preservation of specified computer data, including traffic data, that has been stored, by means of a computer system, in particular where there are grounds to believe that the computer data is particularly vulnerable to loss or modification.
- 2 Where a Party gives effect to paragraph 1 above by means of an order to a person to preserve specified stored computer data in the person's possession or control, the Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige that person to preserve and maintain the integrity of that computer data for a period of time as long as necessary, up to a maximum of ninety days, to enable the competent authorities to seek its disclosure. A Party may provide for such an order to be subsequently renewed.
- 3 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige the custodian or other person who is to preserve the computer data to keep confidential the undertaking of such procedures for the period of time provided for by its domestic law.
- 4 The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Article 17 – Expedited preservation and partial disclosure of traffic data

- 1 Each Party shall adopt, in respect of traffic data that is to be preserved under Article 16, such legislative and other measures as may be necessary to:
 - a ensure that such expeditious preservation of traffic data is available regardless of whether one or more service providers were involved in the transmission of that communication; and
 - b ensure the expeditious disclosure to the Party's competent authority, or a person designated by that authority, of a sufficient amount of traffic data to enable the Party to identify the service providers and the path through which the communication was transmitted.
- 2 The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

*Title 3 – Production order***Article 18 – Production order:**

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to order:
 - a. a person in its territory to submit specified computer data in that person's possession or control, which is stored in a computer system or a computer-data storage medium; and
 - b. a service provider offering its services in the territory of the Party to submit subscriber information relating to such services in that service provider's possession or control.
2. The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.
3. For the purpose of this article, the term "subscriber information" means any information contained in the form of computer data or any other form that is held by a service provider, relating to subscribers of its services other than traffic or content data and by which can be established:
 - a. the type of communication service used, the technical provisions taken thereto and the period of service;
 - b. the subscriber's identity, postal or geographic address, telephone and other access number, billing and payment information, available on the basis of the service agreement or arrangement;
 - c. any other information on the site of the installation of communication equipment, available on the basis of the service agreement or arrangement.

*Title 4 – Search and seizure of stored computer data***Article 19 – Search and seizure of stored computer data**

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to search or similarly access:
 - a. a computer system or part of it and computer data stored therein; and

b a computer-data storage medium in which computer data may be stored

in its territory.

2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that where its authorities search or similarly access a specific computer system or part of it, pursuant to paragraph 1(a), and have grounds to believe that the data sought is stored in another computer system or part of it in its territory, and such data is lawfully accessible from or available to the initial system, the authorities shall be able to expeditiously extend the search or similar accessing to the other system.

3 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to seize or similarly secure computer data accessed according to paragraphs 1 or 2. Those measures shall include the power to:

a seize or similarly secure a computer system or part of it or a computer-data storage medium;

b make and retain a copy of those computer data;

c maintain the integrity of the relevant stored computer data;

d render inaccessible or remove those computer data in the accessed computer system.

4 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to order any person who has knowledge about the functioning of the computer system or measures applied to protect the computer data therein to provide, as is reasonable, the necessary information, to enable the undertaking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2.

5 The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Title 5 – Real-time collection of computer data

Article 20 – Real-time collection of traffic data

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to:

a collect or record through the application of technical means on the territory of that Party, and

b compel a service provider, within its existing technical capability:

i to collect or record through the application of technical means on the territory of that Party, or

ii to co-operate and assist the competent authorities in the collection or recording of,

traffic data, in real-time, associated with specified communications in its territory transmitted by means of a computer system.

2 Where a Party, due to the established principles of its domestic legal system, cannot adopt the measures referred to in paragraph 1.a, it may instead adopt legislative and other measures as may be necessary to ensure the real-time collection or recording of traffic data associated with specified communications transmitted in its territory, through the application of technical means on that territory.

3 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige a service provider to keep confidential the fact of the execution of any power provided for in this article and any information relating to it.

4 The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Article 21 – Interception of content data

1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary, in relation to a range of serious offences to be determined by domestic law, to empower its competent authorities to:

a collect or record through the application of technical means on the territory of that Party, and

b compel a service provider, within its existing technical capability:

- i to collect or record through the application of technical means on the territory of that Party, or
 - ii to co-operate and assist the competent authorities in the collection or recording of content data in real time, of specified communications in its territory transmitted by means of a computer system.
2. Where a Party, due to the established principles of its domestic legal system, cannot adopt the measures referred to in paragraph 1.a, it may instead adopt legislative and other measures as may be necessary to ensure the real-time collection or recording of content data on specified communications in its territory through the application of technical means on that territory.
3. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige a service provider to keep confidential the fact of the execution of any power provided for in this article and any information relating to it.
4. The powers and procedures referred to in this article shall be subject to Articles 14 and 15.

Section 3 – Jurisdiction

Article 22 – Jurisdiction

1. Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish jurisdiction over any offence established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention, when the offence is committed:
- a in its territory; or
 - b on board a ship flying the flag of that Party; or
 - c on board an aircraft registered under the laws of that Party; or
 - d by one of its nationals, if the offence is punishable under criminal law where it was committed or if the offence is committed outside the territorial jurisdiction of any State.

- 2 Each Party may reserve the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the jurisdiction rules laid down in paragraphs 1.b through 1.d of this article or any part thereof.
- 3 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish jurisdiction over the offences referred to in Article 24, paragraph 1, of this Convention, in cases where an alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her to another Party, solely on the basis of his or her nationality, after a request for extradition.
- 4 This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with its domestic law.
- 5 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence established in accordance with this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

Chapter III – International co-operation

Section 1 General principles

Title 1 General principles relating to international co-operation

Article 23 – General principles relating to international co-operation

The Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this chapter, and through the application of relevant international instruments on international co-operation in criminal matters, arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation, and domestic laws, to the widest extent possible for the purposes of investigations or proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data, or for the collection of evidence in electronic form of a criminal offence.

Title 2 Principles relating to extradition

Article 24 Extradition

- 1 a This article applies to extradition between Parties for the criminal offences established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention, provided that they are punishable under the laws of both

Parties concerned by deprivation of liberty for a maximum period of at least one year, or by a more severe penalty.

b Where a different minimum penalty is to be applied under an arrangement agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation or an extradition treaty, including the European Convention on Extradition (ETS No. 24), applicable between two or more parties, the minimum penalty provided for under such arrangement or treaty shall apply.

2 The criminal offences described in paragraph 1 of this article shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between or among the Parties. The Parties undertake to include such offences as extraditable offences in any extradition treaty to be concluded between or among them.

3 If a Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it does not have an extradition treaty, it may consider this Convention as the legal basis for extradition with respect to any criminal offence referred to in paragraph 1 of this article.

4 Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognise the criminal offences referred to in paragraph 1 of this article as extraditable offences between themselves.

5 Extradition shall be subject to the conditions provided for by the law of the requested Party or by applicable extradition treaties, including the grounds on which the requested Party may refuse extradition.

6 If extradition for a criminal offence referred to in paragraph 1 of this article is refused solely on the basis of the nationality of the person sought, or because the requested Party deems that it has jurisdiction over the offence, the requested Party shall submit the case at the request of the requesting Party to its competent authorities for the purpose of prosecution and shall report the final outcome to the requesting Party in due course. Those authorities shall take their decision and conduct their investigations and proceedings in the same manner as for any other offence of a comparable nature under the law of that Party.

7 a Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the name and address of each authority responsible for making or

receiving requests for extradition or provisional arrest in the absence of a treaty.

- b. The Secretary General of the Council of Europe shall set up and keep updated a register of authorities so designated by the Parties. Each Party shall ensure that the details held on the register are correct at all times.

Title 3 - General principles relating to mutual assistance

Article 25 - General principles relating to mutual assistance

1. The Parties shall afford one another mutual assistance to the widest extent possible for the purpose of investigations or proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data, or for the collection of evidence in electronic form of a criminal offence.
2. Each Party shall also adopt such legislative and other measures as may be necessary to carry out the obligations set forth in Articles 27 through 35.
3. Each Party may, in urgent circumstances, make requests for mutual assistance or communications related thereto by expedited means of communication, including fax or e-mail, to the extent that such means provide appropriate levels of security and authentication (including the use of encryption, where necessary), with formal confirmation to follow, where required by the requested Party. The requested Party shall accept and respond to the request by any such expedited means of communication.
4. Except as otherwise specifically provided in articles in this chapter, mutual assistance shall be subject to the conditions provided for by the law of the requested Party or by applicable mutual assistance treaties, including the grounds on which the requested Party may refuse co-operation. The requested Party shall not exercise the right to refuse mutual assistance in relation to the offences referred to in Articles 2 through 11 solely on the ground that the request concerns an offence which it considers a fiscal offence.
5. Where, in accordance with the provisions of this chapter, the requested Party is permitted to make mutual assistance conditional upon the existence of dual criminality, that condition shall be deemed fulfilled, irrespective of whether its laws place the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology as the requesting Party, if the conduct underlying the offence for which assistance is sought is a criminal offence under its laws.

Article 26 - Spontaneous information

1 A Party may, within the limits of its domestic law and without prior request, forward to another Party information obtained within the framework of its own investigations when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention or might lead to a request for co-operation by that Party under this chapter.

2 Prior to providing such information, the providing Party may request that it be kept confidential or only used subject to conditions. If the receiving Party cannot comply with such request, it shall notify the providing Party, which shall then determine whether the information should nevertheless be provided. If the receiving Party accepts the information subject to the conditions, it shall be bound by them.

Title 4 - Procedures pertaining to mutual assistance requests in the absence of applicable international agreements

Article 27 - Procedures pertaining to mutual assistance requests in the absence of applicable international agreements

1 Where there is no mutual assistance treaty or arrangement on the basis of uniform or reciprocal legislation in force between the requesting and requested Parties, the provisions of paragraphs 2 through 9 of this article shall apply. The provisions of this article shall not apply where such treaty, arrangement or legislation exists, unless the Parties concerned agree to apply any or all of the remainder of this article in lieu thereof.

2 a Each Party shall designate a central authority or authorities responsible for sending and answering requests for mutual assistance, the execution of such requests or their transmission to the authorities competent for their execution.

b The central authorities shall communicate directly with each other;

c Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of this paragraph;

- d. The Secretary General of the Council of Europe shall set up and keep updated a register of central authorities designated by the Parties. Each Party shall ensure that the details held on the register are correct at all times.
3. Mutual assistance requests under this article shall be executed in accordance with the procedures specified by the requesting Party, except where incompatible with the law of the requested Party.
4. The requested Party may, in addition to the grounds for refusal established in Article 25, paragraph 4, refuse assistance if:
- a. the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence or an offence connected with a political offence, or
 - b. it considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests.
5. The requested Party may postpone action on a request if such action would prejudice criminal investigations or proceedings conducted by its authorities.
6. Before refusing or postponing assistance, the requested Party shall, where appropriate after having consulted with the requesting Party, consider whether the request may be granted partially or subject to such conditions as it deems necessary.
7. The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the outcome of the execution of a request for assistance. Reasons shall be given for any refusal or postponement of the request. The requested Party shall also inform the requesting Party of any reasons that render impossible the execution of the request or are likely to delay it significantly.
8. The requesting Party may request that the requested Party keep confidential the fact of any request made under this chapter as well as its subject, except to the extent necessary for its execution. If the requested Party cannot comply with the request for confidentiality, it shall promptly inform the requesting Party, which shall then determine whether the request should nevertheless be executed.
9. a. In the event of urgency, requests for mutual assistance or communications related thereto may be sent directly by judicial authorities of the requesting Party to such authorities of the requested

Party. In any such cases, a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.

b Any request or communication under this paragraph may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

c Where a request is made pursuant to sub-paragraph a of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.

d Requests or communications made under this paragraph that do not involve coercive action may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.

e Each Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, inform the Secretary General of the Council of Europe that, for reasons of efficiency, requests made under this paragraph are to be addressed to its central authority.

Article 28 Confidentiality and limitation on use

1 When there is no mutual assistance treaty or arrangement on the basis of uniform or reciprocal legislation in force between the requesting and the requested Parties, the provisions of this article shall apply. The provisions of this article shall not apply where such treaty, arrangement or legislation exists, unless the Parties concerned agree to apply any or all of the remainder of this article in lieu thereof.

2 The requested Party may make the supply of information or material in response to a request dependent on the condition that it is:

a kept confidential where the request for mutual legal assistance could not be complied with in the absence of such condition, or

b not used for investigations or proceedings other than those stated in the request.

3 If the requesting Party cannot comply with a condition referred to in paragraph 2, it shall promptly inform the other Party, which shall then

determine whether the information should nevertheless be provided. When the requesting Party accepts the condition, it shall be bound by it.

- 4 Any Party that supplies information or material subject to a condition referred to in paragraph 2 may require the other Party to explain, in relation to that condition, the use made of such information or material.

Section 2 – Specific provisions

Title I – Mutual assistance regarding provisional measures

Article 29 – Expedited preservation of stored computer data

- 1 A Party may request another Party to order or otherwise obtain the expeditious preservation of data stored by means of a computer system, located within the territory of that other Party and in respect of which the requesting Party intends to submit a request for mutual assistance for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the data.
- 2 A request for preservation made under paragraph 1 shall specify:
 - a the authority seeking the preservation;
 - b the offence that is the subject of a criminal investigation or proceedings and a brief summary of the related facts;
 - c the stored computer data to be preserved and its relationship to the offence;
 - d any available information identifying the custodian of the stored computer data or the location of the computer system;
 - e the necessity of the preservation; and
 - f that the Party intends to submit a request for mutual assistance for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the stored computer data.
- 3 Upon receiving the request from another Party, the requested Party shall take all appropriate measures to preserve expeditiously the specified data in accordance with its domestic law. For the purposes of responding to a request, dual criminality shall not be required as a condition to providing such preservation.

4 A Party that requires dual criminality as a condition for responding to a request for mutual assistance for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of stored data may, in respect of offences other than those established in accordance with Articles 2 through 11 of this Convention, reserve the right to refuse the request for preservation under this article in cases where it has reasons to believe that at the time of disclosure the condition of dual criminality cannot be fulfilled.

5 In addition, a request for preservation may only be refused if:

- a the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence or an offence connected with a political offence, or
- b the requested Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests.

6 Where the requested Party believes that preservation will not ensure the future availability of the data or will threaten the confidentiality of or otherwise prejudice the requesting Party's investigation, it shall promptly so inform the requesting Party, which shall then determine whether the request should nevertheless be executed.

7 Any preservation effected in response to the request referred to in paragraph 1 shall be for a period not less than sixty days, in order to enable the requesting Party to submit a request for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the data. Following the receipt of such a request, the data shall continue to be preserved pending a decision on that request.

Article 30 - Expedited disclosure of preserved traffic data

1 Where, in the course of the execution of a request made pursuant to Article 29 to preserve traffic data concerning a specific communication, the requested Party discovers that a service provider in another State was involved in the transmission of the communication, the requested Party shall expeditiously disclose to the requesting Party a sufficient amount of traffic data to identify that service provider and the path through which the communication was transmitted.

2 Disclosure of traffic data under paragraph 1 may only be withheld if:

- a the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence or an offence connected with a political offence; or
- b the requested Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests.

Title 2 – Mutual assistance regarding investigative powers

Article 31 – Mutual assistance regarding accessing of stored computer data

A Party may request another Party to search or similarly access, seize or similarly secure, and disclose data stored by means of a computer system located within the territory of the requested Party, including data that has been preserved pursuant to Article 29.

The requested Party shall respond to the request through the application of international instruments, arrangements and laws referred to in Article 25; and in accordance with other relevant provisions of this chapter.

The request shall be responded to on an expedited basis where:

- a there are grounds to believe that relevant data is particularly vulnerable to loss or modification; or
- b the instruments, arrangements and laws referred to in paragraph 2 otherwise provide for expedited co-operation.

Article 32 – Trans-border access to stored computer data with consent or where publicly available

A Party may, without the authorisation of another Party:

- a access publicly available (open source) stored computer data, regardless of where the data is located geographically; or
- b access or receive, through a computer system in its territory, stored computer data located in another Party, if the Party obtains the lawful and voluntary consent of the person who has the lawful authority to disclose the data to the Party through that computer system.

Article 33 – Mutual assistance in the real-time collection of traffic data

The Parties shall provide mutual assistance to each other in the real-time collection of traffic data associated with specified communications in their territory transmitted by means of a computer system. Subject to the provisions of paragraph 2, this assistance shall be governed by the conditions and procedures provided for under domestic law.

2. Each Party shall provide such assistance at least with respect to criminal offences for which real-time collection of traffic data would be available in a similar domestic case.

Article 34 – Mutual assistance regarding the interception of content data

The Parties shall provide mutual assistance to each other in the real-time collection or recording of content data of specified communications transmitted by means of a computer system to the extent permitted under their applicable treaties and domestic laws.

Title 3 – 24/7 Network

Article 35 – 24/7 Network

1. Each Party shall designate a point of contact available on a twenty-four hour, seven-day-a-week basis, in order to ensure the provision of immediate assistance for the purpose of investigations or proceedings concerning criminal offences related to computer systems and data, or for the collection of evidence in electronic form of a criminal offence. Such assistance shall include facilitating, or, if permitted by its domestic law and practice, directly carrying out the following measures:
 - a. the provision of technical advice;
 - b. the preservation of data pursuant to Articles 29 and 30;
 - c. the collection of evidence, the provision of legal information, and locating of suspects.
2.
 - a. A Party's point of contact shall have the capacity to carry out communications with the point of contact of another Party on an expedited basis.
 - b. If the point of contact designated by a Party is not part of that Party's authority or authorities responsible for international mutual assistance

or extradition, the point of contact shall ensure that it is able to co-ordinate with such authority or authorities on an expedited basis.

- 3 Each Party shall ensure that trained and equipped personnel are available, in order to facilitate the operation of the network;

Chapter IV – Final provisions

Article 36 – Signature and entry into force

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and by non-member States which have participated in its elaboration;
- 2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five States, including at least three member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraphs 1 and 2.
- 4 In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraphs 1 and 2.

Article 37 – Accession to the Convention

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Contracting States to the Convention, may invite any State which is not a member of the Council and which has not participated in its elaboration to accede to this Convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.
- 2 In respect of any State acceding to the Convention under paragraph 1 above, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the

instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 28 Territorial application

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 39 – Efforts of the Convention

- 1 The purpose of the present Convention is to supplement applicable multilateral or bilateral treaties or arrangements as between the Parties, including the provisions of:
 - the European Convention on Extradition, opened for signature in Paris, on 13 December 1957 (ETS No. 24);
 - the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg, on 20 April 1959 (ETS No. 30);
 - the Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg, on 17 March 1978 (ETS No. 99).
- 2 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established their relations on such matters, or should they in future do so, they shall also be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly. However, where Parties establish their relations in respect of

the matters dealt with in the present Convention other than as regulated therein, they shall do so in a manner that is not inconsistent with the Convention's objectives and principles.

- 3 Nothing in this Convention shall affect other rights, restrictions, obligations and responsibilities of a Party.

Article 40 – Declarations

By a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the possibility of requiring additional elements as provided for under Articles 2, 3, 6 paragraph 1.b, 7, 9 paragraph 3, and 27, paragraph 5.c.

Article 41 – Federal clause

- 1 A federal State may reserve the right to assume obligations under Chapter II of this Convention consistent with its fundamental principles governing the relationship between its central government and constituent States or other similar territorial entities provided that it is still able to co-operate under Chapter III.
- 2 When making a reservation under paragraph 1, a federal State may not apply the terms of such reservation to exclude or substantially diminish its obligations to provide for measures set forth in Chapter II. Overall, it shall provide for a broad and effective law enforcement capability with respect to those measures.
- 3 With regard to the provisions of this Convention, the application of which comes under the jurisdiction of constituent States or other similar territorial entities, that are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform the competent authorities of such States of the said provisions with its favourable opinion, encouraging them to take appropriate action to give them effect.

Article 42 – Reservations

By a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the reservation(s) provided for in Article 4, paragraph 2,

Article 6, paragraph 3, Article 9, paragraph 4, Article 10, paragraph 3, Article 11, paragraph 3, Article 14, paragraph 3, Article 22, paragraph 2, Article 29, paragraph 4, and Article 41, paragraph 1. No other reservation may be made.

Article 43 – Status and withdrawal of reservations

- 1 A Party that has made a reservation in accordance with Article 42 may wholly or partially withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the date on which the notification is received by the Secretary General, the withdrawal shall take effect on such a later date.
- 2 A Party that has made a reservation as referred to in Article 42 shall withdraw such reservation, in whole or in part, as soon as circumstances so permit.
- 3 The Secretary General of the Council of Europe may periodically enquire with Parties that have made one or more reservations as referred to in Article 42 as to the prospects for withdrawing such reservation(s).

Article 44 – Amendments

- 1 Amendments to this Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention as well as to any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention in accordance with the provisions of Article 37.
- 2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC), which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.
- 3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and, following consultation with the non-member States Parties to this Convention, may adopt the amendment.

4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.

5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 45 Settlement of disputes

1 The European Committee on Crime Problems (CDPC) shall be kept informed regarding the interpretation and application of this Convention.

2 In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the CDPC, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

Article 46 – Consultations of the Parties

1 The Parties shall, as appropriate, consult periodically with a view to facilitating:

a the effective use and implementation of this Convention, including the identification of any problems thereof, as well as the effects of any declaration or reservation made under this Convention;

b the exchange of information on significant legal, policy or technological developments pertaining to cybercrime and the collection of evidence in electronic form;

c consideration of possible supplementation or amendment of the Convention.

2 The European Committee on Crime Problems (CDPC) shall be kept periodically informed regarding the result of consultations referred to in paragraph 1.

3 The CDPC shall, as appropriate, facilitate the consultations referred to in paragraph 1 and take the measures necessary to assist the Parties in their

efforts to supplement or amend the Convention. At the latest three years after the present Convention enters into force, the European Committee on Crime Problems (CDPP) shall, in co-operation with the Parties, conduct a review of all of the Convention's provisions and, if necessary, recommend any appropriate amendments.

- 4 Except where assumed by the Council of Europe, expenses incurred in carrying out the provisions of paragraph 1 shall be borne by the Parties in the manner to be determined by them.

- 5 The Parties shall be assisted by the Secretary of the Council of Europe in carrying out their functions pursuant to this article.

Article 47 - Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 48 - Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe; the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention as well as any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 36 and 37;
- d any declaration made under Article 40 or reservation made in accordance with Article 42;
- e any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Budapest, this 23rd day of November 2001, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

Additional Protocol to the Convention on Cybercrime, concerning the criminalisation of acts of a racist and xenophobic nature committed through computer systems
Strasbourg, 28.I.2003

The member States of the Council of Europe and the other States Parties to the Convention on Cybercrime, opened for signature in Budapest on 23 November 2001, signatory hereto;

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Recalling that all human beings are born free and equal in dignity and rights;

Stressing the need to secure a full and effective implementation of all human rights without any discrimination or distinction, as enshrined in European and other international instruments;

Convinced that acts of a racist and xenophobic nature constitute a violation of human rights and a threat to the rule of law and democratic stability;

Considering that national and international law need to provide adequate legal responses to propaganda of a racist and xenophobic nature committed through computer systems;

Aware of the fact that propaganda to such acts is often subject to criminalisation in national legislation;

Having regard to the Convention on Cybercrime, which provides for modern and flexible means of international co-operation and convinced of the need to harmonise substantive law provisions concerning the fight against racist and xenophobic propaganda;

Aware that computer systems offer an unprecedented means of facilitating freedom of expression and communication around the globe;

Recognising that freedom of expression constitutes one of the essential foundations of a democratic society, and is one of the basic conditions for its progress and for the development of every human being;

Concerned, however, by the risk of misuse or abuse of such computer systems to disseminate racist and xenophobic propaganda;

Mindful of the need to ensure a proper balance between freedom of expression and an effective fight against acts of a racist and xenophobic nature;

Recognising that this Protocol is not intended to affect established principles relating to freedom of expression in national legal systems;

Taking into account the relevant international legal instruments in this field, and in particular the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and its Protocol No. 12 concerning the general prohibition of discrimination, the existing Council of Europe conventions on co-operation in the penal field, in particular the Convention on Cybercrime, the United Nations International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination of 21 December 1965, the European Union Joint Action of 15 July 1996 adopted by the Council on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union, concerning action to combat racism and xenophobia;

Welcoming the recent developments which further advance international understanding and co-operation in combating cybercrime and racism and xenophobia;

Having regard to the Action Plan adopted by the Heads of State and Government of the Council of Europe on the occasion of their Second Summit (Strasbourg, 10-11 October 1997) to seek common responses to the developments of the new technologies based on the standards and values of the Council of Europe;

Have agreed as follows:

Chapter I – Common provisions

Article 1 – Purpose

The purpose of this Protocol is to supplement, as between the Parties to the Protocol, the provisions of the Convention on Cybercrime, opened for signature in Budapest on 23 November 2001 (hereinafter referred to as "the Convention"), as regards the criminalisation of acts of a racist and xenophobic nature committed through computer systems.

Article 2 – Definition

For the purposes of this Protocol:

"*racist and xenophobic material*" means any written material, any image or any other representation of ideas or theories, which advocates, promotes or incites hatred, discrimination or violence, against any individual or group of individuals, based on race, colour, descent or national or ethnic origin, as well as religion, if used as a pretext for any of these factors.

- 2 The terms and expressions used in this Protocol shall be interpreted in the same manner as they are interpreted under the Convention.

Chapter II – Measures to be taken at national level

Article 3 – Dissemination of racist and xenophobic material through computer systems

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the following conduct:

distributing, or otherwise making available, racist and xenophobic material to the public through a computer system.

- 2 A Party may reserve the right not to attach criminal liability to conduct as defined by paragraph 1 of this article, where the material, as defined in Article 2, paragraph 1, advocates, promotes or incites discrimination that is not associated with hatred or violence, provided that other effective remedies are available.

- 3 Notwithstanding paragraph 2 of this article, a Party may reserve the right not to apply paragraph 1 to those cases of discrimination for which, due to established principles in its national legal system concerning freedom of expression, it cannot provide for effective remedies as referred to in the said paragraph 2.

Article 4 – Racist and xenophobic motivated threat

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the following conduct:

threatening, through a computer system, with the commission of a serious criminal offence as defined under its domestic law, (i) persons for the reason that they belong to a group distinguished by race, colour, descent or national or ethnic origin, as well as religion, if used as a pretext for any of these factors; or (ii) a group of persons which is distinguished by any of these characteristics.

Article 5 – Racist and xenophobic motivated insult

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the following conduct:

insulting publicly, through a computer system, (i) persons for the reason that they belong to a group distinguished by race, colour, descent or national or ethnic origin, as well as religion, if used as a pretext for any of these factors; or (ii) a group of persons which is distinguished by any of these characteristics.

- 2 A Party may either:

a require that the offence referred to in paragraph 1 of this article has the effect that the person or group of persons referred to in paragraph 1 is exposed to hatred, contempt or ridicule; or

b reserve the right not to apply, in whole or in part, paragraph 1 of this article.

Article 6 Denial, gross minimisation, approval or justification of genocide or crimes against humanity

1 Each Party shall adopt such legislative measures as may be necessary to establish the following conduct as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right:

... distributing or otherwise making available, through a computer system to the public, material which denies, grossly minimises, approves or justifies acts constituting genocide or crimes against humanity, as defined by international law and recognised as such by final and binding decisions of the International Military Tribunal, established by the London Agreement of 8 August 1945, or of any other international court established by relevant international instruments and whose jurisdiction is recognised by that Party;

2 A Party may either

a require that the denial or the gross minimisation referred to in paragraph 1 of this article is committed with the intent to incite hatred, discrimination or violence against any individual or group of individuals, based on race, colour, descent or national or ethnic origin, as well as religion; if used as a pretext for any of those factors, or otherwise

b reserve the right not to apply, in whole or in part, paragraph 1 of this article.

Article 7 – Aiding and abetting

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, aiding or abetting the commission of any of the offences established in accordance with this Protocol, with intent that such offence be committed.

Chapter III — Relations between the Convention and this Protocol

Article 8 – Relations between the Convention and this Protocol

1 Articles 1, 12, 13, 22, 41, 44, 45 and 46 of the Convention shall apply, *mutatis mutandis*, to this Protocol.

- 2 The Parties shall extend the scope of application of the measures defined in Articles 14 to 21 and Articles 23 to 35 of the Convention, to Articles 2 to 7 of this Protocol;

Chapter IV – Final provisions

Article 9 – Expression of consent to be bound

- 1 This Protocol shall be open for signature by the States which have signed the Convention, which may express their consent to be bound by either:

- a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

- b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.

- 2 A State may not sign this Protocol without reservation as to ratification, acceptance or approval, or deposit an instrument of ratification, acceptance or approval, unless it has already deposited or simultaneously deposits an instrument of ratification, acceptance or approval of the Convention.

- 3 The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 10 – Entry into force

- 1 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which five States have expressed their consent to be bound by the Protocol, in accordance with the provisions of Article 9.

- 2 In respect of any State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of its signature without reservation as to ratification, acceptance or approval or deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 11 – Accession

1 After the entry into force of this Protocol, any State which has acceded to the Convention may also accede to the Protocol.

2 Accession shall be effected by the deposit with the Secretary General of the Council of Europe of an instrument of accession which shall take effect on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of its deposit.

Article 12 – Reservations and declarations

1 Reservations and declarations made by a Party to a provision of the Convention shall be applicable also to this Protocol, unless that Party declares otherwise at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2 By a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, any Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the reservation(s) provided for in Articles 3, 5 and 6 of this Protocol. At the same time, a Party may avail itself, with respect to the provisions of this Protocol, of the reservation(s) provided for in Article 22, paragraph 2, and Article 41, paragraph 1, of the Convention, irrespective of the implementation made by that Party under the Convention. No other reservations may be made.

3 By a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of the possibility of requiring additional elements as provided for in Article 3, paragraph 2.a, and Article 6, paragraph 2.a, of this Protocol.

Article 13 – Status and withdrawal of reservations

1 A Party that has made a reservation in accordance with Article 12 above shall withdraw such reservation, in whole or in part, as soon as circumstances so permit. Such withdrawal shall take effect on the date of receipt of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. If the notification states that the withdrawal of a reservation is to take effect on a date specified therein, and such date is later than the

date on which the notification is received by the Secretary General, the withdrawal shall take effect on such a later date.

- 2 The Secretary General of the Council of Europe may periodically enquire with Parties that have made one or more reservations in accordance with Article 12 as to the prospects for withdrawing such reservation(s).

Article 14 - Territorial application

- 1 Any Party may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.

- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 15 - Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 16 - Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in the elaboration of this Protocol as well as any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Protocol of:

any signature;

b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

c any date of entry into force of this Protocol, in accordance with its Articles 9, 10 and 11;

d any other act, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 28 January 2003, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Protocol, and to any State invited to accede to it.

Convention sur la cybercriminalité Budapest, 23.XI.2001

Préambule

Les Etats membres du Conseil de l'Europe et les autres Etats signataires,

Considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses membres;

Reconnaissant l'intérêt d'intensifier la coopération avec les autres Etats parties à la Convention;

Convaincus de la nécessité de mener, en priorité, une politique pénale commune destinée à protéger la société de la criminalité dans le cyberspace, notamment par l'adoption d'une législation appropriée et par l'amélioration de la coopération internationale;

Conscients des profonds changements engendrés par la numérisation, la convergence et la mondialisation permanente des réseaux informatiques;

Préoccupés par le risque que les réseaux informatiques et l'information électronique soient utilisés également pour commettre des infractions pénales et que les preuves de ces infractions soient stockées et transmises par le biais de ces réseaux;

Reconnaissant la nécessité d'une coopération entre les Etats et l'industrie privée dans la lutte contre la cybercriminalité, et le besoin de protéger les intérêts légitimes dans l'utilisation et le développement des technologies de l'information;

Estimant qu'une lutte bien menée contre la cybercriminalité requiert une coopération internationale en matière pénale accrue, rapide et efficace;

Convaincus que la présente Convention est nécessaire pour prévenir les actes portant atteinte à la confidentialité, à l'intégrité et à la disponibilité des systèmes informatiques, des réseaux et des données, ainsi que l'usage frauduleux de tels systèmes, réseaux et données, en assurant l'incrimination de ces comportements, tels que décrits dans la présente Convention, et l'adoption de pouvoirs suffisants pour permettre une lutte efficace contre ces infractions pénales, en en facilitant la détection, l'investigation et la poursuite, tant au plan national qu'au niveau international, et en prévoyant des dispositions matérielles en vue d'une coopération internationale rapide et fiable;

Gardant à l'esprit la nécessité de garantir un équilibre adéquat entre les intérêts de l'action répressive et le respect des droits de l'homme fondamentaux, tels que garantis dans la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales du Conseil de l'Europe (1950), dans le Pacte international relatif aux droits civils et politiques des Nations Unies (1966), ainsi que dans d'autres conventions internationales applicables en matière de droits de l'homme, qui réaffirment le droit à ne pas être inquiété pour ses opinions, le droit à la liberté d'expression, y compris la liberté de rechercher, d'obtenir et de communiquer des informations et des idées de toute nature, sans considération de frontière, ainsi que le droit au respect de la vie privée;

Conscients également du droit à la protection des données personnelles, tel que spécifié, par exemple, par la Convention de 1981 du Conseil de l'Europe pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel;

Considérant la Convention des Nations Unies relative aux droits de l'enfant (1989) et la Convention de l'Organisation internationale du travail sur les pires formes de travail des enfants (1999);

Tenant compte des conventions existantes du Conseil de l'Europe sur la coopération en matière pénale, ainsi que d'autres traités similaires conclus entre les Etats membres du Conseil de l'Europe et d'autres Etats, et soulignant que la présente Convention a pour but de les compléter en vue de rendre plus efficaces les enquêtes et les procédures pénales portant sur des infractions pénales en relation avec des systèmes et des données informatiques, ainsi que de permettre la collecte des preuves électroniques d'une infraction pénale;

Se félicitant des récentes initiatives destinées à améliorer la compréhension et la coopération internationales aux fins de la lutte contre la criminalité dans le cyberspace, notamment des actions menées par les Nations Unies, l'OCDE, l'Union européenne et le G8;

Rappelant les Recommandations du Comité des Ministres n° R (85) 10 concernant l'application pratique de la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale relative aux commissions rogatoires pour la surveillance des télécommunications, n° R (88) 2 sur des mesures visant à combattre la piraterie dans le domaine du droit d'auteur et des droits voisins, n° R (87) 15 visant à réglementer l'utilisation de données à caractère personnel dans le secteur de la police, n° R (95) 4 sur la protection des données à caractère personnel dans le domaine des services de télécommunication, en regard notamment aux services téléphoniques, et n° R (89) 9 sur la criminalité en relation avec l'ordinateur, qui invite aux législateurs nationaux des principes directeurs pour définir certaines infractions informatiques, ainsi que n° R (95) 13 relative aux problèmes de procédure pénale liés à la technologie de l'information;

En regard à la Résolution n° 1, adoptée par les ministres européens de la Justice lors de leur 21e Conférence (Prague, 10 et 11 juin 1997), qui recommande au Comité des Ministres de soutenir les activités concernant la cybercriminalité menées par le Comité européen pour les problèmes criminels (CDPC) afin de rapprocher les législations pénales nationales et de permettre l'utilisation de moyens d'investigation efficaces en matière d'infractions informatiques, ainsi qu'à la Résolution n° 3, adoptée lors de la 23e Conférence des ministres européens de la Justice (Londres, 8 et 9 juin 2000), qui encourage les parties aux négociations à poursuivre leurs efforts afin de trouver des solutions permettant au plus grand nombre d'Etats d'être parties à la Convention et qui reconnaît la nécessité de disposer d'un mécanisme rapide et efficace de coopération internationale qui tienne

prendre compte des exigences spécifiques de la lutte contre la cybercriminalité;

Prenant également en compte le plan d'action adopté par les chefs d'Etat et de gouvernement du Conseil de l'Europe à l'occasion de leur 2e Sommet (Strasbourg, 19 et 21 octobre 1997) afin de trouver des réponses communes au développement des nouvelles technologies de l'information, fondées sur les normes et les valeurs du Conseil de l'Europe;

Sont convenus de ce qui suit:

Chapitre I - Terminologie

Article 1 - Définitions

Aux fins de la présente Convention,

- a) l'expression «système informatique» désigne tout dispositif isolé ou ensemble de dispositifs interconnectés ou apparentés, qui assure ou dont un ou plusieurs éléments assurent, en exécution d'un programme, un traitement automatisé de données;
- b) l'expression «données informatiques» désigne toute représentation de faits, d'informations ou de concepts sous une forme qui se prête à un traitement informatique, y compris un programme de nature à faire en sorte qu'un système informatique exécute une fonction;
- c) l'expression «fournisseur de services» désigne:
 - i) toute entité publique ou privée qui offre aux utilisateurs de ses services la possibilité de communiquer au moyen d'un système informatique, et
 - ii) toute autre entité traitant ou stockant des données informatiques pour ce service de communication ou ses utilisateurs.
- d) «données relatives au trafic» désigne toutes données ayant trait à une communication passant par un système informatique, produites par ce dernier en tant qu'élément de la chaîne de communication, indiquant l'origine, la destination, l'itinéraire, l'heure, la date, la taille et la durée de la communication ou le type de service sous-jacent.

Chapitre II – Mesures à prendre au niveau national

Section I – Droit pénal matériel

Titre 1. Infractions contre la confidentialité, l'intégrité et la disponibilité

Chapitre I. Accès non autorisé des données et systèmes informatiques

Article 2 – Accès illégal

Chaque Partie adopte des mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, conformément à son droit interne, l'accès intentionnel et sans droit à tout ou partie d'un système informatique. Une Partie peut exiger que l'infraction soit commise en violation des mesures de sécurité, dans l'intention d'obtenir des données informatiques ou dans une autre intention délictueuse, ou soit en relation avec un système informatique connecté à un autre système informatique.

Article 3 – Interception illégale

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, conformément à son droit interne, l'interception intentionnelle et sans droit, effectuée par des moyens techniques, de données informatiques, lors de transmissions non publiques, à destination, en provenance ou à l'intérieur d'un système informatique, y compris les émissions électromagnétiques provenant d'un système informatique transportant de telles données informatiques. Une Partie peut exiger que l'infraction soit commise dans une intention délictueuse ou soit en relation avec un système informatique connecté à un autre système informatique.

Article 4 – Atteinte à l'intégrité des données

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, conformément à son droit interne, le fait, intentionnel et sans droit, d'endommager, d'effacer, de détériorer, d'altérer ou de supprimer des données informatiques.

2. Une Partie peut se réserver le droit d'exiger que le comportement décrit au paragraphe 1 entraîne des dommages sérieux.

Article 5 – Atteinte à l'intégrité du système

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, conformément à son droit

interne, l'entrave grave, intentionnelle et sans droit, au fonctionnement d'un système informatique, par l'introduction, la transmission, l'endommagement, l'effacement, la détérioration, l'altération ou la suppression de données informatiques.

Article 5 – Abus de dispositifs

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, conformément à son droit interne, lorsqu'elles sont commises intentionnellement et sans droit:

a. la production, la vente, l'obtention pour utilisation, l'importation, la diffusion ou d'autres formes de mise à disposition:

i. d'un dispositif, y compris un programme informatique, principalement conçu ou adapté pour permettre la commission de l'une des infractions établies conformément aux articles 2 à 5 ci-dessus;

ii. d'un mot de passe, d'un code d'accès ou de données informatiques similaires permettant d'accéder à tout ou partie d'un système informatique,

dans l'intention qu'ils soient utilisés afin de commettre l'une ou l'autre des infractions visées par les articles 2 à 5; et

b. la possession d'un élément visé aux paragraphes a.i ou ii ci-dessus, dans l'intention qu'il soit utilisé afin de commettre l'une ou l'autre des infractions visées par les articles 2 à 5. Une Partie peut exiger en droit interne qu'un certain nombre de ces éléments soit détenu pour que la responsabilité pénale soit engagée.

2. Le présent article ne saurait être interprété comme imposant une responsabilité pénale lorsque la production, la vente, l'obtention pour utilisation, l'importation, la diffusion ou d'autres formes de mise à disposition mentionnées au paragraphe 1 du présent article n'ont pas pour but de commettre une infraction établie conformément aux articles 2 à 5 de la présente Convention, comme dans le cas d'essai autorisé ou de protection d'un système informatique.

3. Chaque Partie peut se réserver le droit de ne pas appliquer le paragraphe 1 du présent article, à condition que cette réserve ne porte pas sur la vente, la distribution ou toute autre mise à disposition des éléments mentionnés au paragraphe 1.a.ii du présent article.

Titre 2 – Infractions informatiques

Article 7 – Falsification informatique

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, conformément à son droit interne, l'introduction, l'altération, l'effacement ou la suppression intentionnels et sans droit de données informatiques, engendrant des données non authentiques, dans l'intention qu'elles soient prises en compte ou utilisées, à des fins légales comme si elles étaient authentiques, qu'elles soient ou non directement lisibles et intelligibles. Une Partie peut exiger une intention frauduleuse ou une intention délictueuse similaire pour que la responsabilité pénale soit engagée.

Article 8 – Fraude informatique

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, conformément à son droit interne, le fait intentionnel et sans droit de causer un préjudice patrimonial à autrui:

- a par toute introduction, altération, effacement ou suppression de données informatiques;
- b par toute forme d'atteinte au fonctionnement d'un système informatique, dans l'intention, frauduleuse ou délictueuse, d'obtenir sans droit un bénéfice économique pour soi-même ou pour autrui.

Titre 3 – Infractions se rapportant au contenu

Article 9 – Infractions se rapportant à la pornographie enfantine

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, conformément à son droit interne, les comportements suivants lorsqu'ils sont commis intentionnellement et sans droit:

- a la production de pornographie enfantine en vue de sa diffusion par le biais d'un système informatique;

b l'offre ou la mise à disposition de pornographie enfantine par le biais d'un système informatique;

c la diffusion ou la transmission de pornographie enfantine par le biais d'un système informatique;

d le fait de se procurer ou de procurer à autrui de la pornographie enfantine par le biais d'un système informatique;

e la possession de pornographie enfantine dans un système informatique ou un moyen de stockage de données informatiques.

2. Aux fins du paragraphe 1 ci-dessus, le terme «pornographie enfantine» comprend toute matière pornographique représentant de manière visuelle:

a un mineur se livrant à un comportement sexuellement explicite;

b une personne qui apparaît comme un mineur se livrant à un comportement sexuellement explicite;

c des images réalistes représentant un mineur se livrant à un comportement sexuellement explicite.

3. Aux fins du paragraphe 2 ci-dessus, le terme «mineur» désigne toute personne âgée de moins de 18 ans. Une Partie peut toutefois exiger une limite d'âge inférieure, qui doit être au minimum de 16 ans.

4. Une Partie peut se réserver le droit de ne pas appliquer, en tout ou en partie, les paragraphes 1, alinéas d. et e, et 2, alinéas b. et c.

Titre 4 - Infractions liées aux atteintes à la propriété intellectuelle et aux droits connexes

Article 10 *Infractions liées aux atteintes à la propriété intellectuelle et aux droits connexes*

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, conformément à son droit interne, les atteintes à la propriété intellectuelle, définies par la législation de ladite Partie, conformément aux obligations que celle-ci a souscrites en application de l'Acte de Paris du 24 juillet 1971 portant révision de la Convention de Berne pour la protection des œuvres littéraires et artistiques, de l'Accord sur les aspects commerciaux des droits de propriété intellectuelle et du traité de l'OMPI sur la propriété intellectuelle, à l'exception de tout droit moral conféré

par ces conventions, lorsque de tels actes sont commis délibérément, à une échelle commerciale et au moyen d'un système informatique.

2. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, conformément à son droit interne, les atteintes aux droits connexes définis par la législation de ladite Partie; conformément aux obligations que cette dernière a souscrites en application de la Convention internationale pour la protection des artistes interprètes ou exécutants, des producteurs de phonogrammes et des organismes de radiodiffusion (Convention de Rome), de l'Accord relatif aux aspects commerciaux des droits de propriété intellectuelle et du Traité de l'OMPI sur les interprétations et exécutions, et les phonogrammes, à l'exception de tout droit-moral conféré par ces conventions, lorsque de tels actes sont commis délibérément, à une échelle commerciale et au moyen d'un système informatique.
3. Une Partie peut, dans des circonstances bien délimitées, se réserver le droit de ne pas imposer de responsabilité pénale au titre des paragraphes 1 et 2 du présent article, à condition que d'autres recours efficaces soient disponibles et qu'une telle réserve ne porte pas atteinte aux obligations internationales incombant à cette Partie en application des instruments internationaux mentionnés aux paragraphes 1 et 2 du présent article.

Titre 5 – Autres formes de responsabilité et de sanctions

Article 11 – Tentative et complicité

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, conformément à son droit interne, toute complicité lorsqu'elle est commise intentionnellement en vue de la perpétration d'une des infractions établies en application des articles 2 à 10 de la présente Convention, dans l'intention qu'une telle infraction soit commise.
2. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, conformément à son droit interne, toute tentative intentionnelle de commettre l'une des infractions établies en application des articles 3 à 5, 7, 8, 9, 1.a et c de la présente Convention.
3. Chaque Partie peut se réserver le droit de ne pas appliquer, en tout ou en partie, le paragraphe 2 du présent article.

Article 12 – Responsabilité des personnes morales

1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour que les personnes morales puissent être tenues pour responsables des infractions établies en application de la présente Convention, lorsqu'elles sont commises pour leur compte par toute personne physique, agissant soit individuellement, soit en tant que membre d'un organe de la personne morale, qui exerce un pouvoir de direction en son sein, fondé :

a sur un pouvoir de représentation de la personne morale;

b sur une autorité pour prendre des décisions au nom de la personne morale;

c sur une autorité pour exercer un contrôle au sein de la personne morale.

2 Outre les cas déjà prévus au paragraphe 1 du présent article, chaque Partie adopte les mesures qui se révèlent nécessaires pour s'assurer qu'une personne morale peut être tenue pour responsable lorsque l'absence de surveillance ou de contrôle de la part d'une personne physique mentionnée au paragraphe 1 a rendu possible la commission des infractions établies en application de la présente Convention pour le compte de ladite personne morale par une personne physique agissant sous son autorité.

3 Selon les principes juridiques de la Partie, la responsabilité d'une personne morale peut être pénale, civile ou administrative.

4 Cette responsabilité est établie sans préjudice de la responsabilité pénale des personnes physiques ayant commis l'infraction.

Article 13 - Sanctions et mesures

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour que les infractions pénales établies en application des articles 2 à 11 soient passibles de sanctions effectives, proportionnées et dissuasives, comprenant des peines privatives de liberté.

2 Chaque Partie veille à ce que les personnes morales tenues pour responsables en application de l'article 12 fassent l'objet de sanctions ou de mesures pénales ou non pénales effectives, proportionnées et dissuasives, comprenant des sanctions pécuniaires.

Section 2 - Droit procédural

*Titre i – Dispositions communes***Article 14 – Portée d'application des mesures du droit de procédure**

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour instaurer les pouvoirs et procédures prévus dans la présente section aux fins d'enquêtes ou de procédures pénales spécifiques.

2. Sauf disposition contraire figurant à l'article 21, chaque Partie applique les pouvoirs et procédures mentionnés dans le paragraphe 1 du présent article :
 a) aux infractions pénales établies conformément aux articles 2 à 11 de la présente Convention;

b) à toutes les autres infractions pénales commises au moyen d'un système informatique; et

c) à la collecte des preuves électroniques de toute infraction pénale.

3. a) Chaque Partie peut se réserver le droit de n'appliquer les mesures mentionnées à l'article 20 qu'aux infractions ou catégories d'infractions spécifiées dans la réserve, pour autant que l'éventail de ces infractions ou catégories d'infractions ne soit pas plus réduit que celui des infractions auxquelles elle applique les mesures mentionnées à l'article 21. Chaque Partie envisagera de limiter une telle réserve de manière à permettre l'application la plus large possible de la mesure mentionnée à l'article 20.

b) Lorsqu'une Partie, en raison des restrictions imposées par sa législation en vigueur au moment de l'adoption de la présente Convention, n'est pas en mesure d'appliquer les mesures visées aux articles 20 et 21 aux communications transmises dans un système informatique d'un fournisseur de services:

i) qui est mis en œuvre pour le bénéfice d'un groupe d'utilisateurs fermé; et

ii) qui n'emploie pas les réseaux publics de télécommunication et qui n'est pas connecté à un autre système informatique; qu'il soit public ou privé,

cette Partie peut réserver le droit de ne pas appliquer ces mesures à de telles communications. Chaque Partie envisagera de limiter une telle

réserve de manière à permettre l'application la plus large possible de la mesure mentionnée aux articles 20 et 21.

Article 15 – Conditions et sauvegardes

1. Chaque Partie veille à ce que l'instauration, la mise en œuvre et l'application des pouvoirs et procédures prévus dans la présente section soient soumises aux conditions et sauvegardes prévues par son droit interne, qui doit assurer une protection adéquate des droits de l'homme et des libertés, en particulier des droits établis conformément aux obligations que celle-ci a souscrites en application de la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales du Conseil de l'Europe (1950) et du Pacte international relatif aux droits civils et politiques des Nations Unies (1966), ou d'autres instruments internationaux applicables concernant les droits de l'homme, et qui doit intégrer le principe de la proportionnalité.
2. Lorsque cela est approprié, eu égard à la nature de la procédure ou du pouvoir concerné, ces conditions et sauvegardes incluent, entre autres, une supervision judiciaire ou d'autres formes de supervision indépendante, des motifs justifiant l'application ainsi que la limitation du champ d'application et de la durée du pouvoir ou de la procédure en question.
3. Dans la mesure où cela est conforme à l'intérêt public, en particulier à la bonne administration de la justice, chaque Partie examine l'effet des pouvoirs et procédures dans cette section sur les droits, responsabilités et intérêts légitimes des tiers.

Titre 2 – Conservation rapide de données informatiques stockées

Article 16 – Conservation rapide de données informatiques stockées

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour permettre à ses autorités compétentes d'ordonner ou d'imposer d'une autre manière la conservation rapide de données électroniques spécifiées, y compris des données relatives au trafic, stockées au moyen d'un système informatique, notamment lorsqu'il y a des raisons de penser que celles-ci sont particulièrement susceptibles de perte ou de modification.
2. Lorsqu'une Partie fait application du paragraphe 1 ci-dessus, au moyen d'une injonction ordonnant à une personne de conserver des données stockées spécifiées se trouvant en sa possession ou sous son contrôle, cette Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour obliger cette personne à conserver et à protéger l'intégrité des dites

données pendant une durée aussi longue que nécessaire, au maximum de quatre-vingt-dix jours, afin de permettre aux autorités compétentes d'obtenir leur divulgation. Une Partie peut prévoir qu'une telle injonction soit renouvelée par la suite.

3. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour obliger le gardien des données ou une autre personne chargée de conserver celles-ci à garder le secret sur la mise en œuvre desdites procédures pendant la durée prévue par son droit interne.
4. Les pouvoirs et procédures mentionnés dans le présent article doivent être soumis aux articles 14 et 15.

Article 17 – Conservation et divulgation partielle rapides de données relatives au trafic

1. Afin d'assurer la conservation des données relatives au trafic, en application de l'article 16, chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires:

- a. pour veiller à la conservation rapide de ces données relatives au trafic, qu'un seul ou plusieurs fournisseurs de services aient participé à la transmission de cette communication; et
- b. pour assurer la divulgation rapide à l'autorité compétente de la Partie, ou à une personne désignée par cette autorité, d'une quantité suffisante de données relatives au trafic pour permettre l'identification par la Partie des fournisseurs de services et de la voie par laquelle la communication a été transmise.

2. Les pouvoirs et procédures mentionnés dans le présent article doivent être soumis aux articles 14 et 15.

Titre 3 – Injonction de produire

Article 18 – Injonction de produire

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour habiliter ses autorités compétentes à ordonner:

- a. à une personne présente sur son territoire de communiquer les données informatiques spécifiées, en sa possession ou sous son contrôle, qui sont stockées dans un système informatique ou un support de stockage informatique; et

- b) à un fournisseur de services offrant des prestations sur le territoire de la Partie, de communiquer les données en sa possession ou sous son contrôle relatives aux abonnés et concernant de tels services.

2. Les pouvoirs et procédures mentionnés dans le présent article doivent être soumis aux articles 14 et 15.

3. Aux fins du présent article, l'expression «données relatives aux abonnés» désigne toute information, sous forme de données informatiques ou sous toute autre forme, détenue par un fournisseur de services et se rapportant aux abonnés de ses services, autres que des données relatives au trafic ou au contenu, et permettant d'établir:

- a) le type de service de communication utilisé, les dispositions techniques prises à cet égard et la période de service;
- b) l'identité, l'adresse postale ou géographique et le numéro de téléphone de l'abonné, et tout autre numéro d'accès, les données concernant la facturation et le paiement, disponibles sur la base d'un contrat ou d'un arrangement de services;
- c) toute autre information relative à l'endroit où se trouvent les équipements de communication, disponible sur la base d'un contrat ou d'un arrangement de services.

Titre 4 - Perquisition et saisie de données informatiques stockées

Article 19 - Perquisition et saisie de données informatiques stockées

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour habiliter ses autorités compétentes à perquisitionner ou à accéder d'une façon similaire:

- a) à un système informatique ou à une partie de celui-ci ainsi qu'aux données informatiques qui y sont stockées; et
- b) à un support du stockage informatique permettant de stocker des données informatiques

sur son territoire.

2. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour veiller à ce que, lorsque ses autorités perquisitionnent ou accèdent d'une façon similaire à un système informatique spécifique ou à une partie de celui-ci, conformément au paragraphe 1.a, et ont des raisons de penser que les données recherchées sont stockées dans un autre système informatique, ou dans une partie de celui-ci situé sur son territoire, et que ces données sont également accessibles à partir du système initial ou sont disponibles, pour ce système initial, lesdites autorités soient en mesure d'étendre rapidement la perquisition ou l'accès d'une façon similaire à l'autre système.
3. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour habiliter ses autorités compétentes à saisir ou à obtenir d'une façon similaire les données informatiques pour lesquelles l'accès a été réalisé en application des paragraphes 1 ou 2. Ces mesures incluent les prérogatives suivantes:
 - a. saisir ou obtenir d'une façon similaire un système informatique ou une partie de celui-ci, ou un support de stockage informatique;
 - b. réaliser et conserver une copie de ces données informatiques;
 - c. préserver l'intégrité des données informatiques stockées pertinentes;
 - d. rendre inaccessibles ou enlever ces données informatiques du système informatique consulté.
4. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour habiliter ses autorités compétentes à ordonner à toute personne connaissant le fonctionnement du système informatique ou les mesures appliquées pour protéger les données informatiques qu'il contient de fournir toutes les informations raisonnablement nécessaires, pour permettre l'application des mesures visées par les paragraphes 1 et 2.
5. Les pouvoirs et procédures mentionnés dans cet article doivent être soumis aux articles 14 et 15.

Titre 5 – Collecte en temps réel de données informatiques

Article 20 – Collecte en temps réel des données relatives au trafic

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour habiliter ses autorités compétentes:

a à collecter ou enregistrer par l'application de moyens techniques existant sur son territoire, et

b à obliger un fournisseur de services, dans le cadre de ses capacités techniques existantes:

i à collecter ou à enregistrer par l'application de moyens techniques existant sur son territoire, ou

ii à prêter aux autorités compétentes son concours et son assistance pour collecter ou enregistrer

en temps réel, les données relatives au trafic associées à des communications spécifiques transmises sur son territoire au moyen d'un système informatique.

2. Lorsqu'une Partie, en raison des principes établis de son ordre juridique interne, ne peut adopter les mesures énoncées au paragraphe 1.a, elle peut à la place, adopter les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour assurer la collecte ou l'enregistrement en temps réel des données relatives au trafic associées à des communications spécifiques transmises sur son territoire par l'application de moyens techniques existant sur ce territoire.

3. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour obliger un fournisseur de services à garder secrets le fait que l'un quelconque des pouvoirs prévus dans le présent article a été exécuté ainsi que toute information à ce sujet.

4. Les pouvoirs et procédures mentionnés dans le présent article doivent être soumis aux articles 14 et 15.

Article 21 – Interception de données relatives au contenu

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour habilitier ses autorités compétentes en ce qui concerne un éventail d'infractions graves à définir en droit interne:

a à collecter ou à enregistrer par l'application de moyens techniques existant sur son territoire, et

b. à obliger un fournisseur de services, dans le cadre de ses capacités techniques:

1. à collecter ou à enregistrer par l'application de moyens techniques existant sur son territoire, ou
2. à prêter aux autorités compétentes son concours et son assistance pour collecter ou enregistrer, en temps réel, les données relatives au contenu de communications spécifiques sur son territoire, transmises, au moyen d'un système informatique.

2. Lorsqu'une Partie, en raison des principes établis dans son ordre juridique interne, ne peut adopter les mesures énoncées au paragraphe 1.a, elle peut à la place adopter les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour assurer la collecte ou l'enregistrement en temps réel des données relatives au contenu de communications spécifiques transmises sur son territoire par l'application de moyens techniques existant sur ce territoire.
3. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour obliger un fournisseur de services à garder secrets le fait que l'un quelconque des pouvoirs prévus dans le présent article a été exécuté, ainsi que toute information à ce sujet.
4. Les pouvoirs et procédures mentionnés dans le présent article doivent être soumis aux articles 14 et 15.

Section 3 – Compétence

Article 22 – Compétence

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour établir sa compétence à l'égard de toute infraction pénale établie conformément aux articles 2 à 11 de la présente Convention, lorsque l'infraction est commise:
 - a. sur son territoire; ou
 - b. à bord d'un navire battant pavillon de cette Partie; ou
 - c. à bord d'un aéronef immatriculé selon les lois de cette Partie; ou

d. par un de ses ressortissants, si l'infraction est punissable pénalement là où elle a été commise ou si l'infraction ne relève de la compétence territoriale d'aucun Etat.

2. Chaque Partie peut se réserver le droit de ne pas appliquer, ou de n'appliquer que dans des cas ou des conditions spécifiques, les règles de compétence définies aux paragraphes 1.b à 1.d du présent article ou dans une partie quelconque de ces paragraphes.

3. Chaque Partie adopte les mesures qui se révèlent nécessaires pour établir sa compétence à l'égard de toute infraction mentionnée à l'article 24, paragraphes 1.b de la présente Convention, lorsque l'auteur présumé de l'infraction est présent sur son territoire et ne peut être extradé vers une autre Partie au seul titre de sa nationalité, après une demande d'extradition.

4. La présente Convention n'exclut aucune compétence pénale exercée par une Partie conformément à son droit interne.

5. Lorsque plusieurs Parties revendiquent une compétence à l'égard d'une infraction présumée visée dans la présente Convention, les Parties concernées se concertent, lorsque cela est opportun, afin de déterminer la mieux à même d'exercer les poursuites.

Chapitre III – Coopération internationale

Section 1 – Principes généraux

Titre 1 Principes généraux relatifs à la coopération internationale

Article 23 – Principes généraux relatifs à la coopération internationale

Les Parties coopèrent les unes avec les autres, conformément aux dispositions du présent chapitre, en application des instruments internationaux pertinents sur la coopération internationale en matière pénale, des arrangements reposant sur des législations uniformes ou réciproques et de leur droit national, dans la mesure la plus large possible, aux fins d'investigations et de procédures concernant les infractions pénales liées à des systèmes et des données informatiques ou pour recueillir les preuves, sous forme électronique, d'une infraction pénale.

Titre 2 Principes relatifs à l'extradition

Article 24 – Extradition

1. Le présent article s'applique à l'extradition entre les Parties pour les infractions pénales définies conformément aux articles 2 à 11 de la présente Convention, à condition qu'elles soient punissables dans la législation des deux Parties concernées par une peine privative de liberté pour une période maximale d'au moins un an, ou par une peine plus sévère.
- b. Lorsqu'il est exigé une peine minimale différente, sur la base d'un traité d'extradition tel qu'applicable entre deux ou plusieurs parties, y compris la Convention européenne d'extradition (STE n° 24), ou d'un autre arrangement reposant sur des législations uniformes ou réciproques, la peine minimale prévue par ce traité ou cet arrangement s'applique.
2. Les infractions pénales décrites au paragraphe 1 du présent article sont considérées comme incluses en tant qu'infractions pouvant donner lieu à extradition dans tout traité d'extradition existant entre ou parmi les Parties. Les Parties s'engagent à inclure de telles infractions comme infractions pouvant donner lieu à extradition dans tout traité d'extradition pouvant être conclu entre ou parmi elles.
3. Lorsqu'une Partie conditionne l'extradition à l'existence d'un traité et reçoit une demande d'extradition d'une autre Partie avec laquelle elle n'a pas conclu de traité d'extradition, elle peut considérer la présente Convention comme fondement juridique pour l'extradition au regard de toute infraction pénale mentionnée au paragraphe 1 du présent article.
4. Les Parties qui ne conditionnent pas l'extradition à l'existence d'un traité reconnaissent les infractions pénales mentionnées au paragraphe 1 du présent article comme des infractions pouvant donner lieu entre elles à l'extradition.
5. L'extradition est soumise aux conditions prévues par le droit interne de la Partie requise ou par les traités d'extradition en vigueur, y compris les motifs pour lesquels la Partie requise peut refuser l'extradition.
6. Si l'extradition pour une infraction pénale mentionnée au paragraphe 1 du présent article est refusée uniquement sur la base de la nationalité de la personne recherchée ou parce que la Partie requise s'estime compétente pour cette infraction, la Partie requise soumet l'affaire, à la demande de la Partie requérante, à ses autorités compétentes aux fins de poursuites, et rendra compte, en temps utile, de l'issue de l'affaire à la Partie requérante.

Les autorités en question prendront leur décision et mèneront l'enquête et la procédure de la même manière que pour toute autre infraction de nature comparable, conformément à la législation de cette Partie.

- 7 a Chaque Partie communique au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, le nom et l'adresse de chaque autorité responsable de l'envoi ou de la réception d'une demande d'extradition ou d'arrestation provisoire, en l'absence de traité.
- b Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe établit et tient à jour un registre des autorités ainsi désignées par les Parties. Chaque Partie doit veiller en permanence à l'exactitude des données figurant dans le registre.

Titre 3 – Principes généraux relatifs à l'entraide

Article 25 – Principes généraux relatifs à l'entraide

- 1 Les Parties s'accordent l'entraide la plus large possible aux fins d'investigations ou de procédures concernant les infractions pénales liées à des systèmes et à des données informatiques, ou afin de recueillir les preuves sous forme électronique d'une infraction pénale.
- 2 Chaque Partie adopte également les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour s'acquiescer des obligations énoncées aux articles 27 à 35.
- 3 Chaque Partie peut, en cas d'urgence, formuler une demande d'entraide ou les communications s'y rapportant par des moyens rapides de communication, tels que la télécopie ou le courrier électronique, pour autant que ces moyens offrent des conditions suffisantes de sécurité et d'authentification (y compris, si nécessaire, le cryptage), avec confirmation officielle ultérieure si l'Etat requis l'exige. L'Etat requis accepte la demande et y répond par n'importe lequel de ces moyens rapides de communication.
- 4 Sauf disposition contraire expressément prévue dans les articles du présent chapitre, l'entraide est soumise aux conditions fixées par le droit interne de la Partie requise ou par les traités d'entraide applicables, y compris les motifs sur la base desquels la Partie requise peut refuser la coopération. La Partie requise ne doit pas exercer son droit de refuser l'entraide concernant les infractions visées aux articles 2 à 11 au seul motif que la demande porte sur une infraction qu'elle considère comme de nature fiscale.

- 5 Lorsque, conformément aux dispositions du présent chapitre, la Partie requise est autorisée à subordonner l'entraide à l'existence d'une double incrimination, cette condition sera considérée comme satisfaite si le comportement constituant l'infraction, pour laquelle l'entraide est requis, est qualifié d'infraction pénale par son droit interne, que le droit interne classe ou non l'infraction dans la même catégorie d'infractions ou qu'il l'ait ou non désignée ou non, par la même terminologie que le droit de la Partie requérante.

Article 26. – Information spontanée

- 1 Une Partie peut, dans les limites de son droit interne et en l'absence de demande préalable, communiquer à une autre Partie des informations obtenues dans le cadre de ses propres enquêtes lorsqu'elle estime que cela pourrait aider la Partie destinataire à engager ou à mener à bien des enquêtes ou des procédures au sujet d'infractions pénales établies conformément à la présente Convention, ou lorsque ces informations pourraient aboutir à une demande de coopération formulée par cette Partie au titre du présent chapitre.
- 2 Avant de communiquer de telles informations, la Partie qui les fournit peut demander qu'elles restent confidentielles ou qu'elles ne soient utilisées qu'à certaines conditions. Si la Partie destinataire ne peut faire droit à cette demande, elle doit en informer l'autre Partie, qui devra alors déterminer si les informations en question devraient néanmoins être fournies. Si la Partie destinataire accepte les informations aux conditions prescrites, elle sera liée par ces dernières.

Titre 4 – Procédures relatives aux demandes d'entraide en l'absence d'accords internationaux applicables

Article 27. – Procédures relatives aux demandes d'entraide en l'absence d'accords internationaux applicables

- 1 En l'absence de traité d'entraide ou d'arrangement reposant sur des législations uniformes ou réciproques en vigueur entre la Partie requérante et la Partie requise, les dispositions des paragraphes 2 à 9 du présent article s'appliquent. Elles ne s'appliquent pas lorsqu'un traité, un arrangement ou une législation de ce type existent, à moins que les Parties concernées ne décident d'appliquer à la place tout ou partie du reste de cet article.

2 a Chaque Partie désigne une ou plusieurs autorités centrales chargées d'envoyer les demandes d'entraide ou d'y répondre, de les exécuter ou de les transmettre aux autorités compétentes pour leur exécution;

b Les autorités centrales communiquent directement les unes avec les autres;

c Chaque Partie, au moment de la signature ou du dépôt de ses instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, communique au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe les noms et adresses des autorités désignées en application du présent paragraphe;

d Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe établit et tient à jour un registre des autorités centrales désignées par les Parties. Chaque Partie veille en permanence à l'exactitude des données figurant dans le registre.

3 Les demandes d'entraide sous le présent article sont exécutées conformément à la procédure spécifiée par la Partie requérante, sauf lorsqu'elle est incompatible avec la législation de la Partie requise.

4 Outre les conditions ou les motifs de refus prévus à l'article 25, paragraphe 4, l'entraide peut être refusée par la Partie requise:

a si la demande porte sur une infraction que la Partie requise considère comme étant de nature politique ou liée à une infraction de nature politique; ou

b si la Partie requise estime que le fait d'accéder à la demande risquerait de porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité, à son ordre public ou à d'autres intérêts essentiels.

5 La Partie requise peut surseoir à l'exécution de la demande si cela risquerait de porter préjudice à des enquêtes ou procédures conduites par ses autorités.

6 Avant de refuser ou de différer sa coopération, la Partie requise examine, après avoir le cas échéant consulté la Partie requérante, s'il peut être fait droit à la demande partiellement, ou sous réserve des conditions qu'elle juge nécessaires.

7 La Partie requise informe rapidement la Partie requérante de la suite qu'elle entend donner à la demande d'entraide. Elle doit motiver son éventuel refus d'y faire droit ou l'éventuel ajournement de la demande. La Partie requise informe également la Partie requérante de tout motif rendant l'exécution de

l'entraide impossible ou étant susceptible de la retarder de manière significative.

8 La Partie requérante peut demander que la Partie requise garde confidentiels le fait et l'objet de toute demande formulée au titre du présent chapitre, sauf dans la mesure nécessaire à l'exécution de ladite demande. Si la Partie requise ne peut faire droit à cette demande de confidentialité, elle doit en informer rapidement la Partie requérante, qui devra alors déterminer si la demande doit néanmoins être exécutée.

9 a En cas d'urgence, les autorités judiciaires de la Partie requérante peuvent adresser directement à leurs homologues de la Partie requise les demandes d'entraide ou les communications s'y rapportant. Dans un tel cas, copie est adressée simultanément aux autorités centrales de la Partie requise par le biais de l'autorité centrale de la Partie requérante.

b Toute demande ou communication formulée au titre du présent paragraphe peut l'être par l'intermédiaire de l'Organisation internationale de police criminelle (Interpol).

c Lorsqu'une demande a été formulée en application de l'alinéa a du présent article et lorsque l'autorité n'est pas compétente pour la traiter, elle la transmet à l'autorité nationale compétente et en informe directement la Partie requérante.

d Les demandes ou communications effectuées en application du présent paragraphe qui ne supposent pas de mesure de coercition peuvent être directement transmises par les autorités compétentes de la Partie requérante aux autorités compétentes de la Partie requise.

10 Chaque Partie peut informer le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, que, pour des raisons d'efficacité, les demandes faites sous ce paragraphe devront être adressées à son autorité centrale.

Article 28 – Confidentialité et restriction d'utilisation

1 En l'absence de unité d'entraide ou d'arrangement reposant sur des législations uniformes ou réciproques en vigueur entre la Partie requérante et la Partie requise, les dispositions du présent article s'appliquent. Elles ne s'appliquent pas lorsqu'un traité, un arrangement ou une législation de ce

type existent, à moins que les Parties concernées ne décident d'appliquer à la place tout ou partie du présent article.

2. La Partie requise peut subordonner la communication d'informations ou de matériels en réponse à une demande:

a) à la condition que ceux-ci restent confidentiels lorsque la demande d'entraide ne pourrait être respectée en l'absence de cette condition; ou

b) à la condition qu'ils ne soient pas utilisés aux fins d'enquêtes ou de procédures autres que celles indiquées dans la demande.

3. Si la Partie requérante ne peut satisfaire à l'une des conditions énoncées au paragraphe 2, elle en informe rapidement la Partie requise, qui détermine alors si l'information doit néanmoins être fournie. Si la Partie requérante accepte cette condition, elle sera liée par celle-ci.

4. Toute Partie qui fournit des informations ou du matériel soumis à l'une des conditions énoncées au paragraphe 2 peut exiger de l'autre Partie qu'elle lui communique des précisions, en relation avec cette condition, quant à l'usage fait de ces informations ou de ce matériel.

Section 2 – Dispositions spécifiques

Titre 1 – Entraide en matière de mesures provisoires

Article 29 – Conservation rapide de données informatiques stockées

1. Une Partie peut demander à une autre Partie d'ordonner ou d'imposer d'une autre façon la conservation rapide de données stockées au moyen d'un système informatique se trouvant sur le territoire de cette autre Partie, et au sujet desquelles la Partie requérante a l'intention de soumettre une demande d'entraide en vue de la perquisition ou de l'accès par un moyen similaire, de la saisie ou de l'obtention par un moyen similaire, ou de la divulgation desdites données.

2. Une demande de conservation faite en application du paragraphe 1 doit préciser:

a) l'autorité qui demande la conservation;

b) l'infraction faisant l'objet de l'enquête ou de procédures pénales et un bref exposé des faits qui s'y rattachent;

c) les données informatiques stockées à conserver et la nature de leur lien avec l'infraction;

d) toutes les informations disponibles permettant d'identifier le gardien des données informatiques stockées ou l'emplacement du système informatique;

le cas échéant, la nécessité de la mesure de conservation; et

f) le fait que la Partie entend soumettre une demande d'entraide en vue de la perquisition ou de l'accès par un moyen similaire, de la saisie ou de l'obtention par un moyen similaire, ou de la divulgation des données informatiques stockées.

3. Après avoir reçu la demande d'une autre Partie, la Partie requise doit prendre toutes les mesures appropriées afin de procéder sans délai à la conservation des données spécifiées, conformément à son droit interne. Pour pouvoir répondre à une telle demande, la double incrimination n'est pas requise comme condition préalable à la conservation.

4. Une Partie qui exige la double incrimination comme condition pour répondre à une demande d'entraide visant la perquisition ou l'accès similaire, la saisie ou l'obtention par un moyen similaire ou la divulgation des données stockées peut, pour des infractions autres que celles établies conformément aux articles 2 à 11 de la présente Convention, se réserver le droit de refuser la demande de conservation au titre du présent article dans le cas où elle a des raisons de penser que, au moment de la divulgation, la condition de double incrimination ne pourra pas être remplie.

5. En outre, une demande de conservation peut être refusée uniquement:

a) si la demande porte sur une infraction que la Partie requise considère comme étant de nature politique ou liée à une infraction de nature politique; ou

b) si la Partie requise estime que le fait d'accéder à la demande risquerait de porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité, à l'ordre public ou à d'autres intérêts essentiels.

6. Lorsque la Partie requise estime que la conservation simple ne suffira pas à garantir la disponibilité future des données, ou compromettra la confidentialité de l'enquête de la Partie requérante, ou aura d'une autre

façon à celle-ci, elle en informe rapidement la Partie requérante, qui décide alors s'il convient néanmoins d'exécuter la demande.

7. Toute conservation effectuée en réponse à une demande visée au paragraphe 1 sera valable pour une période d'au moins soixante jours afin de permettre à la Partie requérante de soumettre une demande en vue de la perquisition ou de l'accès par un moyen similaire, de la saisie ou de l'obtention par un moyen similaire, ou de la divulgation des données. Après la réception d'une telle demande, les données doivent continuer à être conservées en attendant l'adoption d'une décision concernant la demande.

Article 30 – Divulgation rapide de données conservées

Lorsque, en exécutant une demande de conservation de données relatives au trafic concernant une communication spécifique formulée en application de l'article 29, la Partie requise découvre qu'un fournisseur de services dans un autre Etat a participé à la transmission de cette communication, la Partie requise divulgue rapidement à la Partie requérante une quantité suffisante de données concernant le trafic, aux fins d'identifier ce fournisseur de services et la voie par laquelle la communication a été transmise.

2. La divulgation de données relatives au trafic en application du paragraphe 1 peut être refusée totalement:
 - a. si la demande porte sur une infraction que la Partie requise considère comme étant de nature politique ou liée à une infraction de nature politique; ou
 - b. si elle considère que le fait d'accéder à la demande risquerait de porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité, à son ordre public ou à d'autres intérêts essentiels.

Titre 2 – Entraide concernant les pouvoirs d'investigation

Article 31 – Entraide concernant l'accès aux données stockées

1. Une Partie peut demander à une autre Partie de perquisitionner ou d'accéder, de façon similaire, de saisir ou d'obtenir de façon similaire, de divulguer des données stockées au moyen d'un système informatique se trouvant sur le territoire de cette autre Partie, y compris les données conservées conformément à l'article 29.

2. La Partie requise satisfait à la demande en appliquant les instruments internationaux, les arrangements et les législations mentionnés à l'article 23, et en se conformant aux dispositions pertinentes du présent chapitre.

3. La demande doit être satisfaite aussi rapidement que possible dans les cas suivants :

- a) il y a des raisons de penser que les données pertinentes sont particulièrement sensibles aux risques de perte ou de modification; ou

b) les instruments, arrangements et législations visés au paragraphe 2 prévoient une coopération rapide.

Article 32 – Accès transfrontière à des données stockées, sans consentement ou lorsqu'elles sont accessibles au public

Une Partie peut, sans l'autorisation d'une autre Partie :

- a) accéder à des données informatiques stockées accessibles au public (source ouverte), quelle que soit la localisation géographique de ces données; ou
- b) accéder à, ou recevoir au moyen d'un système informatique situé sur son territoire, des données informatiques stockées situées dans un autre Etat, si la Partie obtient le consentement légal et volontaire de la personne légalement autorisée à lui divulguer ces données au moyen de ce système informatique.

Article 33 – Entraide dans la collecte en temps réel de données relatives au trafic

1. Les Parties s'accordent l'entraide dans la collecte en temps réel de données relatives au trafic, associées à des communications spécifiées sur leur territoire, transmises au moyen d'un système informatique. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2, cette entraide est régie par les conditions et les procédures prévues en droit interne.

2. Chaque Partie accorde cette entraide au moins à l'égard des infractions pénales pour lesquelles la collecte en temps réel de données concernant le trafic serait disponible dans une affaire analogue au niveau interne.

Article 34 – Entraide en matière d'interception de données relatives au contenu

Les Parties s'accordent l'entraide, dans la mesure permise par leurs traités et lois internes applicables, pour la collecte ou l'enregistrement en temps réel de données relatives au contenu de communications spécifiques transmises au moyen d'un système informatique.

Titre 3 – Réseau 24/7

Article 35 – Réseau 24/7

1. Chaque Partie désigne un point de contact joignable vingt-quatre heures sur vingt-quatre, sept jours sur sept, afin d'assurer une assistance immédiate pour des investigations concernant les infractions liées à des systèmes et à des données informatiques, ou pour recueillir les preuves sous forme électronique d'une infraction pénale. Cette assistance englobera la facilitation, ou, si le droit et la pratique internes le permettent, l'application directe des mesures suivantes:

- a. apport de conseils techniques;
- b. conservation des données, conformément aux articles 29 et 30;
- c. recueil de preuves, apport d'informations à caractère juridique, et localisation des suspects.

2. a. Le point de contact d'une Partie aura les moyens de correspondre avec le point de contact d'une autre Partie selon une procédure accélérée.

- b. Si le point de contact désigné par une Partie ne dépend pas de l'autorité ou des autorités de cette Partie responsables de l'entraide internationale ou de l'extradition, le point de contact veillera à pouvoir agir en coordination avec elle ou ces autorités, selon une procédure accélérée.

3. Chaque Partie fera en sorte de disposer d'un personnel formé et équipé en vue de faciliter le fonctionnement du réseau.

Chapitre IV – Clauses finales

Article 36 – Signature et entrée en vigueur

1. La présente Convention est ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe et des Etats non membres qui ont participé à son élaboration.

2 La présente Convention est soumise à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation sont déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

3 La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle cinq Etats, incluant au moins trois Etats membres du Conseil de l'Europe, auront exprimé leur consentement à être liés par la Convention, conformément aux dispositions des paragraphes 1 et 2.

4 Pour tout Etat signataire qui exprimera ultérieurement son consentement à être lié par la Convention, celle-ci entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de l'expression de son consentement à être lié par la Convention, conformément aux dispositions des paragraphes 1 et 2.

Article 37 — Adhésion à la Convention

1 Après l'entrée en vigueur de la présente Convention, le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe peut, après avoir consulté les Etats contractants à la Convention et en avoir obtenu l'assentiment unanime, inviter tout Etat non membre du Conseil, n'ayant pas participé à son élaboration, à adhérer à la présente Convention. La décision est prise à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe et à l'unanimité des représentants des Etats contractants ayant le droit de siéger au Comité des Ministres.

2 Pour tout Etat adhérent à la Convention, conformément au paragraphe 1 ci-dessus, la Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de dépôt de l'instrument d'adhésion près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 38 — Application territoriale

1 Tout Etat peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera la présente Convention.

2 Tout Etat peut, à tout autre moment par la suite, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, étendre l'application de la présente Convention à tout autre territoire désigné dans la déclaration. La Convention entrera en vigueur à l'égard de ce territoire le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la déclaration par le Secrétaire Général.

3. Toute déclaration faite en application des deux paragraphes précédents peut être retirée, en ce qui concerne tout territoire désigné dans cette déclaration, par notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Le retrait prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de ladite notification par le Secrétaire Général.

Article 39 – Effets de la Convention

1. L'objet de la présente Convention est de compléter les traités ou les accords multilatéraux ou bilatéraux applicables existant entre les Parties, y compris les dispositions:
 - de la Convention européenne d'extradition, ouverte à la signature le 13 décembre 1957, à Paris (STE n° 24);
 - de la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale, ouverte à la signature le 20 avril 1959, à Strasbourg (STE n° 30);
 - du Protocole additionnel à la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale, ouvert à la signature le 17 mars 1978, à Strasbourg (STE n° 99).
2. Si deux ou plusieurs Parties ont déjà conclu un accord ou un traité relatif aux matières traitées par la présente Convention, ou si elles ont autrement établi leurs relations sur ces sujets, ou si elles le feront à l'avenir, elles ont aussi la faculté d'appliquer ledit accord ou traité ou d'établir leurs relations en conséquence, à la lieu de la présente Convention. Toutefois, lorsque les Parties établiront leurs relations relatives aux matières faisant l'objet de la présente Convention d'une manière différente de celle y prévue, elles le feront d'une manière qui ne soit pas incompatible avec les objectifs et les principes de la Convention.
3. Rien dans la présente Convention n'affecte d'autres droits, restrictions, obligations et responsabilités d'une Partie.

Article 40 – Déclarations

Par déclaration écrite adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, tout Etat peut, au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer qu'il se prévaut de la faculté d'exiger, le cas échéant, un ou plusieurs éléments

supplémentaires tels que prévus aux articles 2, 3, 6, paragraphe 1.b, 7, 9, paragraphe 3, et 27, paragraphe 9.c.

Article 41 – Clause fédérale

1. Un Etat fédéral peut se réserver le droit d'honorer les obligations contenues dans le chapitre II de la présente Convention dans la mesure où celles-ci sont compatibles avec les principes fondamentaux qui gouvernent les relations entre son gouvernement central et les Etats constitutants ou autres entités territoriales analogues, à condition qu'il soit en mesure de coopérer sur la base du chapitre III.
2. Lorsqu'il fait une réserve prévue au paragraphe 1, un Etat fédéral ne saurait faire usage des termes d'une telle réserve pour exclure ou diminuer de manière substantielle ses obligations en vertu du chapitre II. En tout état de cause, il se dote de moyens étendus et effectifs permettant la mise en œuvre des mesures prévues par ledit chapitre.
3. En ce qui concerne les dispositions de cette Convention dont l'application relève de la compétence législative de chacun des Etats constitutants ou autres entités territoriales analogues, qui ne sont pas, en vertu du système constitutionnel de la fédération, tenus de prendre des mesures législatives, le gouvernement fédéral porte, avec son avis favorable, lesdites dispositions à la connaissance des autorités compétentes des Etats constitutants, en les encourageant à adopter les mesures appropriées pour les mettre en œuvre.

Article 42 – Réserves

Par notification écrite adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, tout Etat peut, au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer qu'il se prévaut de la ou les réserves prévues à l'article 4, paragraphe 2, à l'article 6, paragraphe 3, à l'article 9, paragraphe 4, à l'article 10, paragraphe 3, à l'article 11, paragraphe 3, à l'article 14, paragraphe 3, à l'article 22, paragraphe 2, à l'article 29, paragraphe 4, et à l'article 41, paragraphe 1. Aucune autre réserve ne peut être faite.

Article 43 – Suant et retrait des réserves

Une Partie qui a fait une réserve conformément à l'article 42 peut la retirer en totalité ou en partie par notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Ce retrait prend effet à la date de réception de ladite notification par le Secrétaire Général. Si la notification indique que le retrait d'une réserve doit prendre effet à une date précise, et si cette date est

postérieure à celle à laquelle le Secrétaire Général reçoit la notification, le retrait prend effet à cette date ultérieure.

- 2 Une Partie qui a fait une réserve comme celles mentionnées à l'article 42 retire cette réserve, en totalité ou en partie, dès que les circonstances le permettent.
- 3 Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe peut périodiquement demander aux Parties ayant fait une ou plusieurs réserves comme celles mentionnées à l'article 42 des informations sur les perspectives de leur retrait.

Article 44 – Amendements

- 1 Des amendements à la présente Convention peuvent être proposés par chaque Partie, et sont communiqués par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe aux Etats membres du Conseil de l'Europe, aux Etats non membres ayant pris part à l'élaboration de la présente Convention, ainsi qu'à tout Etat y ayant adhéré ou ayant été invité à y adhérer, conformément aux dispositions de l'article 37.
- 2 Tout amendement proposé par une Partie est communiqué au Comité européen pour les problèmes criminels (CDPC), qui soumet au Comité des Ministres son avis sur ledit amendement.
- 3 Le Comité des Ministres examine l'amendement proposé et l'avis soumis par le CDPC et, après consultation avec les Etats non membres parties à la présente Convention, peut adopter l'amendement.
- 4 Le texte de tout amendement adopté par le Comité des Ministres conformément au paragraphe 3 du présent article est communiqué aux Parties pour acceptation.
- 5 Tout amendement adopté conformément au paragraphe 3 du présent article entre en vigueur le trentième jour après que toutes les Parties ont informé le Secrétaire Général de leur acceptation.

Article 45 – Règlement des différends

- 1 Le Comité européen pour les problèmes criminels du Conseil de l'Europe (CDPC) est tenu informé de l'interprétation et de l'application de la présente Convention.

- 2 En cas de différend entre les Parties sur l'interprétation ou l'application de la présente Convention, les Parties s'efforceront de parvenir à un règlement du différend par la négociation ou par tout autre moyen pacifique de leur choix, y compris la soumission du différend au CDPC, à un tribunal arbitral qui prendra des décisions qui lieront les Parties au différend, ou à la Cour internationale de justice, selon un accord entre les Parties concernées.

Article 46 – Concertation des Parties

- 1 Les Parties se concertent périodiquement, au besoin, afin de faciliter:

- a l'usage et la mise en œuvre effectifs de la présente Convention, y compris l'identification de tout problème en la matière, ainsi que les effets de toute déclaration ou réserve faite conformément à la présente Convention;
- b l'échange d'informations sur les nouveautés juridiques, politiques ou techniques importantes observées dans le domaine de la criminalité informatique et la collecte de preuves sous forme électronique;
- c l'examen de l'éventualité de compléter ou d'amender la Convention.

- 2 Le Comité européen pour les problèmes criminels (CDPC) est tenu périodiquement au courant du résultat des concertations mentionnées au paragraphe 1.

- 3 Le CDPC facilite, au besoin, les concertations mentionnées au paragraphe 1 et adopte les mesures nécessaires pour aider les Parties dans leurs efforts visant à compléter ou amender la Convention. Au plus tard à l'issue d'un délai de trois ans à compter de l'entrée en vigueur de la présente Convention, le CDPC procédera, en coopération avec les Parties, à un réexamen de l'ensemble des dispositions de la Convention et proposera, le cas échéant, les amendements appropriés.

- 4 Sauf lorsque le Conseil de l'Europe les prend en charge, les frais occasionnés par l'application des dispositions du paragraphe 1 sont supportés par les Parties, de la manière qu'elles déterminent.

- 5 Les Parties sont assistées par le Secrétariat du Conseil de l'Europe dans l'exercice de leurs fonctions découlant du présent article.

Article 47 – Dénonciation

1 Toute Partie peut, à tout moment, dénoncer la présente Convention par notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe,

2 La dénonciation prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 48 – Notification

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifie aux Etats membres du Conseil de l'Europe, aux Etats non-membres ayant pris part à l'élaboration de la présente Convention ainsi qu'à tout Etat y ayant adhéré ou ayant été invité à y adhérer :

a toute signature;

b le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion;

c toute date d'entrée en vigueur de la présente Convention, conformément à ses articles 36 et 37;

d toute déclaration faite en application de l'article 40 ou toute réserve faite en application de l'article 42;

e tout autre acte, notification ou communication ayant trait à la présente Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Budapest, le 23 novembre 2001, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe, aux Etats non-membres qui ont participé à l'élaboration de la Convention et à tout Etat invité à y adhérer.

Protocole additionnel à la Convention sur la cybercriminalité, relatif à l'incrimination d'actes de nature raciste et xénophobe commis par le biais de systèmes informatiques Strasbourg, 28.1.2003

Les États membres du Conseil de l'Europe et les autres États parties à la Convention sur la cybercriminalité, ouverte à la signature à Budapest le 23 novembre 2001, signataires du présent Protocole ;

Considérant que le but du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses membres ;

Rappelant que tous les êtres humains sont nés libres et égaux en dignité et en droits ;

Soulignant la nécessité de garantir une mise en œuvre exhaustive et efficace de tous les droits de l'homme sans distinction ni discrimination, tels qu'énoncés dans les instruments européens et autres instruments internationaux ;

Convaincus que des actes de nature raciste et xénophobe constituent une violation des droits de l'homme, ainsi qu'une menace pour l'État de droit et la stabilité démocratique ;

Considérant que le droit national et le droit international nécessitent de prévoir une réponse juridique adéquate à la propagande de nature raciste et xénophobe diffusée par le biais des systèmes informatiques ;

Conscients que la propagande de tels actes est souvent criminalisée par les législations nationales ;

Ayant égard à la Convention sur la cybercriminalité qui prévoit des moyens flexibles et modernes de coopération internationale, et convaincus de la nécessité d'harmoniser la lutte contre la propagande raciste et xénophobe ;

Conscients de ce que les systèmes informatiques offrent un moyen sans précédent de faciliter la liberté d'expression et de communication dans le monde entier ;

Reconnaissant que la liberté d'expression constitue l'un des principaux fondements d'une société démocratique, et qu'elle est l'une des conditions essentielles de son progrès et de l'épanouissement de chaque être humain ;

Préoccupés toutefois par le risque que ces systèmes informatiques soient utilisés à mauvais escient ou de manière abusive pour diffuser une propagande raciste et xénophobe ;

Convaincus de la nécessité d'assurer un bon équilibre entre la liberté d'expression et une lutte efficace contre les actes de nature raciste et xénophobe ;

Reconnaissant que ce Protocole ne porte pas atteinte aux principes établis dans le droit interne concernant la liberté d'expression ;

Tenant compte des instruments juridiques internationaux pertinents dans ce domaine, et en particulier de la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales et de son Protocole n° 12 relatif à l'interdiction générale de la discrimination, des conventions existantes du Conseil de l'Europe sur la coopération en matière pénale, en particulier de la Convention sur la cybercriminalité et de la Convention internationale des Nations Unies du 21 décembre 1965 sur l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale, l'Action commune du 15 juillet 1996 de l'Union européenne adoptée par le Conseil sur la base de l'article K.3 du traité sur l'Union européenne concernant l'action contre le racisme et la xénophobie ;

Se félicitant des récentes initiatives destinées à améliorer la compréhension et la coopération internationales aux fins de la lutte contre la cybercriminalité, ainsi que celle contre le racisme et la xénophobie ;

Prenant également en compte le Plan d'action adopté par les chefs d'Etat et de gouvernement du Conseil de l'Europe à l'occasion de leur 2e Sommet, tenu à Strasbourg les 10 et 11 octobre 1997, afin de chercher des réponses communes au développement des nouvelles technologies de l'information, fondées sur les normes et les valeurs du Conseil de l'Europe,

Sont convenus de ce qui suit :

Chapitre I -- Dispositions communes

Article 1 -- But

Le but du présent Protocole est de compléter, pour les Parties au Protocole, les dispositions de la Convention sur la cybercriminalité, ouverte à la signature à Budapest le 23 novembre 2001 (appelé ci-après « la Convention ») eu égard à l'incrimination des actes de nature raciste et xénophobe diffusés par le biais de systèmes informatiques.

Article 2 -- Définition

Aux fins du présent Protocole, l'expression :

« matériel raciste et xénophobe » désigne tout matériel écrit, toute image ou toute autre représentation d'idées ou de théories qui préconise ou encourage la haine, la discrimination ou la violence, contre une personne ou un groupe de personnes, en raison de la race, de la couleur, de l'ascendance ou de l'origine nationale ou ethnique, ou de la religion, dans la mesure où cette dernière sert de prétexte à l'un ou l'autre de ces éléments, ou qui incite à de tels actes.

- 2 Les expressions et termes employés dans ce Protocole sont interprétés de la même manière qu'ils le sont dans la Convention.

Chapitre II -- Mesures à prendre au niveau national

Article 3 -- Diffusion de matériel raciste et xénophobe par le biais de systèmes informatiques

1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infractions pénales, dans son droit interne, lorsqu'ils sont commis intentionnellement et sans droit, les comportements suivants :

la diffusion ou les autres formes de mise à disposition du public, par le biais d'un système informatique, de matériel raciste et xénophobe.

- 2 Une Partie peut se réserver le droit de ne pas imposer de responsabilité pénale aux conduites prévues au paragraphe 1 du présent article lorsque le matériel, tel que défini à l'article 2, paragraphe 1, préconise, encourage

ou incite à une discrimination qui n'est pas associée à la haine ou à la violence, à condition que d'autres recours efficaces soient disponibles.

- 3 Sans préjudice du paragraphe 2 du présent article, une Partie peut se réserver le droit de ne pas appliquer le paragraphe 1 aux cas de discrimination pour lesquels elle ne peut pas prévoir, à la lumière des principes établis dans son ordre juridique interne, concernant la liberté d'expression, les recours efficaces prévus au paragraphe 2.

Article 4 – Menace avec une motivation raciste et xénophobe

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, dans son droit interne, lorsqu'il est commis intentionnellement et sans droit, le comportement suivant :

la menace, par le biais d'un système informatique, de commettre une infraction pénale grave, telle que définie par le droit national, envers (i) une personne en raison de son appartenance à un groupe qui se caractérise par la race, la couleur, l'ascendance ou l'origine nationale ou ethnique, ou la religion dans la mesure où cette dernière sert de prétexte à l'un ou l'autre de ces éléments, ou (ii) un groupe de personnes qui se distingue par une de ces caractéristiques.

Article 5 – Insulte avec une motivation raciste et xénophobe

- 1 Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, dans son droit interne, lorsqu'il est commis intentionnellement et sans droit, le comportement suivant :

l'insulte en public, par le biais d'un système informatique, (i) d'une personne en raison de son appartenance à un groupe qui se caractérise par la race, la couleur, l'ascendance ou l'origine nationale ou ethnique, ou la religion dans la mesure où cette dernière sert de prétexte à l'un ou l'autre de ces éléments, ou (ii) d'un groupe de personnes qui se distingue par une de ces caractéristiques.

a soit exiger que l'infraction prévue au paragraphe 1 du présent article ait pour effet d'exposer la personne ou le groupe de personnes visées au paragraphe 1 à la haine, au mépris ou au ridicule ;

- b) soit se réserver le droit de ne pas appliquer, en tout ou en partie, le paragraphe 1 du présent article.

Article 6 – Négation, minimisation grossière, approbation ou justification du génocide ou des crimes contre l'humanité

1. Chaque Partie adopte les mesures législatives qui se révèlent nécessaires pour ériger en infractions pénales, dans son droit interne, lorsqu'ils sont commis intentionnellement et sans droit, des comportements suivants :
 - a) la diffusion ou les autres formes de mise à disposition du public, par le biais d'un système informatique, de matériel qui nie, minimise de manière grossière, approuve ou justifie des actes constitutifs de génocide ou de crimes contre l'humanité, tels que définis par le droit international et reconnus comme tels par une décision finale et définitive du Tribunal militaire international, établi par l'accord de Londres du 8 août 1945, ou par tout autre tribunal international établi par des instruments internationaux pertinents et dont la juridiction a été reconnue par cette Partie,
2. Une Partie peut :
 - a) soit prévoir que la négation ou la minimisation grossière, prévues au paragraphe 1 du présent article, soient commises avec l'intention d'inciter à la haine, à la discrimination ou à la violence contre une personne ou un groupe de personnes, en raison de la race, de la couleur, de l'ascendance ou de l'origine nationale ou ethnique, ou de la religion, dans la mesure où cette dernière sert de prétexte à l'un ou l'autre de ces éléments ;

- b) soit se réserver le droit de ne pas appliquer, en tout ou en partie, le paragraphe 1 du présent article.

Article 7 – Aide et complicité

Chaque Partie adopte les mesures législatives et autres qui se révèlent nécessaires pour ériger en infraction pénale, en vertu de son droit interne, lorsqu'il est commis intentionnellement et sans droit, le fait d'aider à perpétrer une infraction telle que définie dans ce Protocole, ou d'en être complice, avec l'intention qu'une telle infraction soit commise.

Partie III – Relations entre la Convention et ce Protocole

Article 8 – Relations entre la Convention et ce Protocole

1 Les articles 1, 12, 13, 22, 41, 44, 45 et 46 de la Convention s'appliquent, *mutatis mutandis*, à ce Protocole.

2 Les Parties étendent le champ d'application des mesures définies aux articles 14 à 21 et 23 à 35 de la Convention, aux articles 2 à 7 de ce Protocole.

Chapitre IV – Dispositions finales

Article 9 – Expression du consentement à être lié

1 Le présent Protocole est ouvert à la signature des États signataires de la Convention, qui peuvent exprimer leur consentement à être liés par :

a la signature sans réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation ; ou

b la signature sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation, suivie de ratification, d'acceptation ou d'approbation.

2 Un État ne peut signer le présent Protocole sans réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation ni déposer un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation s'il n'a pas déjà déposé ou ne dépose pas simultanément un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation de la Convention.

3 Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation sont déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 10 – Entrée en vigueur

1 Le présent Protocole entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle cinq États auront exprimé leur consentement à être liés par le Protocole conformément aux dispositions de l'article 9.

2 Pour tout État qui exprimera ultérieurement son consentement à être lié par le Protocole, celui-ci entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de sa signature sans réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation.

Article 11 – Adhésion

1. Après l'entrée en vigueur du présent Protocole, tout État qui a adhéré à la Convention pourra adhérer également au Protocole.
2. L'adhésion s'effectuera par le dépôt, près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, d'un instrument d'adhésion qui prendra effet le premier jour de mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de son dépôt.

Article 12 – Réserves et déclarations

1. Les réserves et les déclarations formulées par une Partie concernant une disposition de la Convention s'appliqueront également à ce Protocole, à moins que cette Partie n'exprime l'intention contraire au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.
2. Par notification écrite adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, toute Partie peut, au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer qu'il se prévaut de la ou des réserves prévues aux articles 3, 5 et 6 du présent Protocole. Une Partie peut aussi formuler, par rapport aux dispositions de ce Protocole, les réserves prévues à l'article 22, paragraphe 2, et à l'article 41, paragraphe 1, de la Convention, sans préjudice de la mise en œuvre faite par cette Partie par rapport à la Convention. Aucune autre réserve ne peut être formulée.
3. Par notification écrite adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, toute Partie peut, au moment de la signature ou du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, déclarer qu'il se prévaut de la possibilité de prévoir des éléments additionnels, tels que prévus à l'article 5, paragraphe 2.a, et à l'article 6, paragraphe 2.a, de ce Protocole.

Article 13 – Statut et retrait des réserves

1. Une Partie qui a fait une réserve conformément à l'article 12 ci-dessus retire cette réserve, en totalité ou en partie, dès que les circonstances le permettent. Ce retrait prend effet à la date de réception d'une notification de retrait par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Si la notification indique que le retrait d'une réserve doit prendre effet à une date précise, et si cette date est postérieure à celle à laquelle le Secrétaire Général reçoit la notification, le retrait prend effet à cette date ultérieure.

2. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe peut périodiquement demander aux Parties ayant fait une ou plusieurs réserves en application de l'article 12 des informations sur les perspectives de leur retrait.

Article 14. — Application territoriale

1. Toute Partie peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera le présent Protocole.
2. Toute Partie peut, à tout autre moment par la suite, par déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, étendre l'application de ce Protocole à tout autre territoire désigné dans la déclaration. Le Protocole entrera en vigueur à l'égard de ce territoire le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la déclaration par le Secrétaire Général.
3. Toute déclaration faite en application des deux paragraphes précédents peut être retirée, en ce qui concerne tout territoire désigné dans cette déclaration, par notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Le retrait prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de ladite notification par le Secrétaire Général.

Article 15. — Dénonciation

1. Toute Partie peut, à tout moment, dénoncer le présent Protocole par notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.
2. La dénonciation prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 16. — Notification

1. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe, aux Etats non-membres ayant participé à l'élaboration du présent Protocole, ainsi qu'à tout Etat y ayant adhéré ou ayant été invité à y adhérer :

a. toute signature ;

b le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion ;

c toute date d'entrée en vigueur du présent Protocole conformément à ses articles 9, 10 et 11 ;

d tout autre acte, notification ou communication ayant trait au présent Protocole.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait à Strasbourg, le 28 janvier 2003, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe, aux Etats non-membres ayant participé à l'élaboration du présent Protocole et à tout Etat invité à y adhérer.

Σύμβαση για το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο, Ρουδωπάση 23.11.2001

Τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τα άλλα Κράτη που υπογράφουν το παρόν,

Θεωρώντας ότι ο στόχος του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι να επιτύχει μεγαλύτερη ενότητα μεταξύ των μελών του,

Αναγνωρίζοντας την αξία της προώθησης της συνεργασίας με τα άλλα κράτη και ενώπι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης,

Παρασιμένα για την ανάγκη να επιδιωχθεί κατά τη δυναμικότητα μία κοινή ανταγκλήματική πολιτική που θα στοχεύει στην προστασία της κοινωνίας από το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, κορίως με την υποστήριξη της κατάλληλης νομοθεσίας και την ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας.

Έχοντας επίγνωση των θεμελιωδών αλλαγών που επέφερε η ψηφιοποίηση, η σύγκλιση και η συνεχίζονταν παγκοσμιοποίηση των δικτύων υπολογιστών.

Εκφράζοντας την ανησυχία τους για τον κίνδυνο χρησιμοποίησης των δικτύων υπολογιστών και ηλεκτρονικών πληροφοριών για την διάπραξη εγκλημάτων και

αποθήκευσης και μεταφοράς των αποδεικτικών στοιχείων που εισπράττει στα εγκλήματα αυτά, δια μέσου των δικτύων αυτών.

Αναγνωρίζοντας την ανάγκη για συνεργασία μεταξύ των κρατών του Δημοσίου και του Ιδιωτικού τομέα στην καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο και την ανάγκη να πρωτατυθούν τα θεματά συμφέροντα στην χρήση και την ανάπτυξη της τεχνολογίας της πληροφορικής.

Πιστεύοντας ότι η αποτελεσματική μάχη κατά του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο απαιτεί αυξημένη, ταχεία και καλά συντονισμένη διεθνή συνεργασία σε θέματα ποινικού ενδιαφέροντος.

Πεισμένοι ότι η παρούσα Σύμβαση είναι αναγκαία για να αποτρέψει τις ενέργειες που σπράχνονται κατά του αξιορρήτου, της ακεραιότητας και της διαθεσιμότητας των συστημάτων υπολογιστών, των δικτύων υπολογιστών και των ηλεκτρονικών δεδομένων καθώς και την μη νόμιμη χρήση αυτών των συστημάτων, δικτύων και δεδομένων, με την πεινικοποίηση αυτής, όπως περιγράφεται στην παρούσα Σύμβαση, και την υιοθέτηση μέτρων για την αποτελεσματική καταπολέμηση αυτών των εγκληματικών πράξεων, διευκολύνοντας τον εντοπισμό, την έρευνα και την δίωξη τους, τόσο σε τοπικό όσο και σε διεθνές επίπεδο και προβλέποντας ρυθμίσεις για ταχεία και αξιόπιστη διεθνή συνεργασία.

Έχοντας κατά νου την ανάγκη διασφάλισης της σωστής ισορροπίας μεταξύ των συμφερόντων της επιβολής του νόμου και του σεβασμού των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως αυτά πρωτατυούνται από την Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1950 για την Προστασία των Ακαταμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, την Διεθνή Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1966 για τα Ατοικά και Πολιτικά Ακατάματα, και τις άλλες ισχύουσες συμβάσεις προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι οποίες επιβεβαιώνουν το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να έχει την γνώμη του χωρίς παρεμβάσεις καθώς και το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης, στο οποίο περιλαμβάνεται και η ελευθερία της αναζήτησης, λήψης και διανομής πληροφοριών και ιδεών παντός είδους, ανεξαρτήτως συνόρων, καθώς και τα δικαιώματα που αφορούν τον σεβασμό του αξιορρήτου.

Έχοντας επίσης κατά νου το δικαίωμα της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτό ορίζεται για παράδειγμα στην Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1981 για την Προστασία του Ατόμου από την αυτοματοποιημένη επεξεργασία πληροφορικών προσωπικών χαρακτήρα.

Έχοντας υπ όψη την Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1989 για τα Ακατάματα του Παιδιού και την Σύμβαση του Αμερικού Οργανισμού Εργασίας του 1999 για τις Χειρότερες Μορφές Παιδικής Εργασίας.

Λαμβάνοντας υπ όψη τις υφιστάμενες συμβάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης για την συνεργασία στον ποινικό τομέα, καθώς και παρεμφερείς συνθήκες που υφίστανται μεταξύ των Κρατών Μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης και άλλων Κρατών και τονίζοντας ότι η παρούσα Σύμβαση έχει ως στόχο να συμπληρώσει αυτές τις συμβάσεις

ώστε να καταστήσει περισσότερο αποτελεσματικές τις ποινικές έρευνες και τις διώξεις για εγκληματικές πράξεις που σχετίζονται με συστήματα και δεδομένα υπολογιστών και να καταστήσει δυνατή τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για εγκληματικές πράξεις.

Επιδιοκιδώντας τις πρόσφατες εξελίξεις οι οποίες περαιτέρω προάγουν τη διεθνή συνεννόηση και συνεργασία στην καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο, συμπεριλαμβανομένων των ενεργειών του ΟΗΕ, του ΟΟΛΑ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των G8.

Έχοντας υπόψη τις Συστάσεις της Επιτροπής Υπουργών Νο. R (85) 10 σχετικά με την πρακτική εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Αμοιβαία Συνδρομή σε Πληνικές Υποθέσεις, όσον αφορά τις αιτήσεις δικαστικής συνδρομής για την άρση απαγόρευσης τηλεπικοινωνιών, Νο. R (88) 2 σχετικά με την περαιτέρω στον τομέα των πνευματικών και πνευματικών δικαιωμάτων, Νο. R (87) 15 που ρυθμίζει την χρήση προσωπικών δεδομένων στον αστυνομικό τομέα, Νο. R (95) 4 σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων στον τομέα των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, με ιδιαίτερη αναφορά στις τηλεφωνικές υπηρεσίες, καθώς και Νο. R (89) 9 σχετικά με το έγκλημα που σχετίζεται με ηλεκτρονικούς υπολογιστές, όπου υπάρχουν οδηγίες για τις εθνικές νομοθεσίες σχετικά με τους ορισμούς απαιτούμενων εγκλημάτων σχετιζόμενων με υπολογιστές, και Νο. R (95) 13 που αφορά προβλήματα της πληνικής δικαιοσύνης σε σχέση με την τεχνολογία της πληροφορικής.

Λαμβάνοντας υπ' όψη την υπ' αριθ. 1 Απόφαση που ελήφθη από τους Υπουργούς Δικαιοσύνης της Ευρώπης στην 21η Διάσκεψή τους (Πράγα, 10 και 11 Ιουνίου 1997), η οποία επισημάνθηκε στην Επιτροπή Υπουργών να υποστηρίξει το έργο σχετικά με το έγκλημα στον κυβερνοχώρο που επιτελεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα Προβλήματα του Εγκλήματος (CDPC) με σκοπό να εκτελεστεί προσέγγιση των διατάξεων των εγχώριων ποινικών δικαίων και να καταστεί δυνατή η χρήση αποτελεσματικών μέσων έρευνας των εγκλημάτων αυτών, καθώς και την υπ' αριθ. 3 Απόφαση που ελήφθη από τους Υπουργούς Δικαιοσύνης της Ευρώπης στην 23η Διάσκεψή τους (Λονδίνο, 8 και 9 Ιουνίου 2000), η οποία ενθάρρυνε τα διατηρηματούμενα μέρη να συνεχίσουν τις προσπάθειές τους με σκοπό να βρεθούν οι κατάλληλες λύσεις ώστε να καταστεί δυνατόν να προσχωρήσει στην Σύμβαση μεγαλύτερος αριθμός Κρατών και αναγνώρισε την ανάγκη ύπαρξης ενός γρήγορου και αποτελεσματικού συστήματος διεθνούς συνεργασίας, το οποίο πρέπει να λαμβάνει υπ' όψη του τις συγκεκριμένες απαιτήσεις της καταπολέμησης του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο.

Έχοντας επίσης υπ' όψη το Σχέδιο Απόφασης που υιοθέτησαν οι Αρχηγοί Κρατών και Κυβερνήσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης με την επικαιρία της Δεκάτης Διάσκεψης Κορυφής (Στρασβούργο, 10 και 11 Οκτωβρίου 1997) για την αναζήτηση κοινά αποδεκτών λύσεων στην ανάπτυξη της τεχνολογίας της πληροφορικής με βάση τα πρότυπα και τις αξίες του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Συμείνωσαν τα υξής:

Κεφάλαιο I - Ορολογία

Άρθρο 1 - Οριζμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης:

- α. "σύστημα υπολογιστή" σημαίνει μία συσκευή ή ένα σύνολο διασυνδεδεμένων ή σχετιζόμενων συσκευών, μία ή περισσότερες από τις οποίες πραγματοποιεί πιτόματα επεξεργασία δεδομένων βάσει ενός προγράμματος.
- β. "δεδομένα υπολογιστών" σημαίνει αναπαράσταση γεγονότων, πληροφοριών ή εννοιών σε μορφή κατάλληλη για να εισαχθούν επεξεργασία σε ένα σύστημα υπολογιστή, περιλαμβανομένου και ενός προγράμματος κατάλληλου για να προκαλέσει την εκτέλεση μιας λειτουργίας από ένα σύστημα υπολογιστή.
- γ. "πρόσχος υπηρεσιών" σημαίνει:
 - α. κάθε δημόσιος ή ιδιωτικός φορέας που παρέχει στους χρήστες των υπηρεσιών του την δυνατότητα να επικοινωνούν μέσω ενός συστήματος υπολογιστή, και
 - α. κάθε άλλος φορέας που εξεργάζεται ή αποθηκεύει δεδομένα υπολογιστών είτε για λογαριασμό αυτής της υπηρεσίας επικοινωνίας, είτε των χρηστών αυτής της υπηρεσίας.
- δ. "δεδομένα κίνησης" σημαίνει τα δεδομένα υπολογιστών που σχετίζονται με μία επικοινωνία μέσω ενός συστήματος υπολογιστή, δημιουργούμενα από ένα σύστημα υπολογιστή που αποστέλλει τμήμα της ηλεκτρονικής επικοινωνίας, τα οποία καταδεικνύουν την προέλευση, τον προορισμό, το όρομολόγιο, το χρόνο, την ημερομηνία, το μέγεθος, τη διάρκεια ή τον τύπο της αυστημένης υπηρεσίας της επικοινωνίας.

Κεφάλαιο II - Μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε εθνικό επίπεδο

Τμήμα I - Ουσιαστικό ποινικό δίκαιο

Τίτλος 1 - Εγκλήματα κατά της εμπιστευτικότητας, ακεραιότητας και διαθεσιμότητας των δεδομένων και συστημάτων υπολογιστών

Άρθρο 2 - Παράνομη πρόσβαση

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να ποινικοποιηθεί στο εσωτερικό του δίκαιο η άνευ δικαιώματος πρόσβαση στο σύνολο ή σε μέρος ενός συστήματος υπολογιστή, όταν αυτή διαπράττεται από πρόθεση. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να θέσει ως προϋπόθεση διάπραξης του εγκλήματος την παραβίαση μέτρων ασφαλείας, με την πρόθεση να αποκτηθούν δεδομένα υπολογιστή ή με άλλη αθέμιτη πρόθεση, ή σε σχέση με ένα σύστημα υπολογιστή που είναι συνδεδεμένο με ένα άλλο σύστημα υπολογιστή.

Άρθρο 3 - Υποκλοπή

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να ποινικοποιηθεί στο εσωτερικό του δικαιο η υπεκλοπή δια μηχανικών μέσων μη δημοσίων διαβιβάσεων δεδομένων υπολογιστή από και προς ή εντός ενός συστήματος υπολογιστή, περιλαμβανομένων και των ηλεκτρομαγνητικών εκπομπών από ένα σύστημα υπολογιστή στο οποίο ευρίσκονται αυτά τα δεδομένα υπολογιστών, όταν αυτή διακρίνεται από πρόθεση. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να θέσει ως προϋπόθεση της διάπραξης του εγκλήματος την αθέμιτη πρόθεση ή την επίτευξη σύνδεσης ενός συστήματος υπολογιστή με ένα άλλο σύστημα υπολογιστή.

Άρθρο 4 - Παρεμβολές σε δεδομένα

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να ποινικοποιηθεί στο εσωτερικό του δικαιο η άνευ δικαιώματος βλάβη, διαγραφή, φθορά, αλλοίωση ή καταστολή δεδομένων υπολογιστών, όταν αυτή διακρίνεται από πρόθεση.
2. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να διατηρήσει το δικαίωμα να θέσει ως προϋπόθεση ύπαρξης εγκλήματος για την συμπεριφορά που περιγράφεται στην παρ. 1 την πρόκληση σοβαρής ζημίας.

Άρθρο 5 - Παρεμβολές σε συστήματα

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να ποινικοποιηθεί στο εσωτερικό του δικαιο η άνευ δικαιώματος σοβαρή παρεκκίνηση της λειτουργίας ενός συστήματος υπολογιστή δια της εισαγωγής, διαβίβασης, βλάβης, διαγραφής, φθοράς, αλλοίωσης ή καταστολής δεδομένων υπολογιστή, όταν αυτή διακρίνεται από πρόθεση.

Άρθρο 6 - Κακή χρήση συσκευών

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να ποινικοποιηθεί στο εσωτερικό του δικαιο η άνευ δικαιώματος και από πρόθεση διάπραξη των κάτωθι:
 - α. Παραγωγή, πώληση, προμήθεια προς χρήση, εισαγωγή, διανομή ή άλλες διάθεση:

- i. ενός συσκευής, περιλαμβανομένου και ενός προγράμματος υπολογιστή, σχεδιασμένης ή προσαρμοσμένης πρωτίστως με σκοπό τη διάπραξη κάποιου εκ των εγκλημάτων που περιγράφονται στα ως άνω Άρθρα 2 έως 5.
 - ii. ενός συνθηματικού ή κωδικού πρόσβασης, ή άλλου παραρρητού δεδομένου, με την χρήση του οποίου είναι δυνατόν να αποκτηθεί πρόσβαση στο σύνολο ή μέρος ενός συστήματος υπολογιστή,

με πρόθεση να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό της διάπραξης κάποιου εκ των εγκλημάτων που περιγράφονται στα ως άνω Άρθρα 2 έως 5, και

 - β. Κατοχή ενός αντικειμένου από τα αναφερόμενα στις παραγράφους α.4 και α.4.1 ανωτέρω, με σκοπό τη διάπραξη κάποιου εκ των εγκλημάτων που περιγράφονται στα ως άνω Άρθρα 2 έως 5. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να θέσει ως προϋπόθεση να υπάρχει κατοχή ενός αρθρικού τέτοιων αντικειμένων πριν θεμελιωθεί ποινική ευθύνη.
2. Το παρόν άρθρο δεν πρέπει να ερμηνευθεί ότι δημιουργεί ποινική ευθύνη σε περίπτωση που η παραγωγή, πώληση, προμήθεια προς χρήση, εισαγωγή, διανομή ή άλλως διάθεση ή κατοχή όπως περιγράφεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δεν γίνεται με σκοπό τη διάπραξη κάποιου εκ των εγκλημάτων που περιγράφονται στα Άρθρα 2 έως 5 της παρούσης Σύμβασης, όπως π.χ. για την πραγματοποίηση επιτρεπτών δοκιμών ή για την κρούσωση ενός συστήματος υπολογιστή.
3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να διατηρήσει το δικαίωμα να μην εφαρμόσει την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, υπό την όρο ότι η επιβολή αυτή δεν θα αφορά στην πώληση, στην διανομή ή άλλως στη διάθεση των αντικειμένων που περιγράφονται στην παράγραφο 1 α.1 του παρόντος άρθρου.

Τίτλος 2 - Εγκλήματα σχετικά με υπολογιστές

Άρθρο 7 - Πωμοτογρκοία ςχετική με υπολογιστές

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να ποινικοποιηθεί στο εσωτερικό του δικαιο το από πρόθεση και άνευ δικαιώματος εισαγγελι, αλλοίωση, διαγραφή ή καταστολή δεδομένων υπολογιστή, που έχει ως αποτέλεσμα την παραγωγή μη αυθεντικών δεδομένων, με σκοπό να θεμελιωθεί αυτά αυθεντικά ή να γίνουν ενέργειες με βάση αυτά που είναι απεικονικά για νόμιμους σκοπούς, ασχέτως του εάν αυτά τα δεδομένα είναι ή όχι άμεσα αναγνωρίσιμα ή,

αντιληπτά. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να θέσει ως προϋπόθεση θεμελίωσης ποινικής ευθύνης την ύπαρξη πρόθεσης εξεπάτησης ή παρόμοιας εθέμτης πρόθεσης.

Άρθρο 8 - Απάτη σχετική με υπολογιστές

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να ποινικοποιηθεί στο εσωτερικό του δικαίου η από πρόθεση και άνευ δικαιώματος πρόκληση απώλειας ξένης περιουσίας δια της

- α. εισαγωγής, αλλοίωσης, διαγραφής ή καταστολής δεδομένων υπολογιστή,
- β. κυρώσεως στη λειτουργία ενός συστήματος υπολογιστή

με δόλιμη ή εθέμη πρόθεση όπως, άνευ δικαιώματος, προουρισθεί οικονομικό όφελος για τον ίδιο ή για άλλο πρόσωπο.

Τίτλος 3 - Εγκλήματα σχετικά με το περιεχόμενο

Άρθρο 9 - Εγκλήματα σχετικά με την παιδική πορνογραφία

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να ποινικοποιηθούν στο εσωτερικό του δικαίου οι ακόλουθες συμπεριφορές, όταν διαπράττονται από πρόθεση και άνευ δικαιώματος:
 - α. παραγωγή παιδικής πορνογραφίας με σκοπό την διανομή της μέσω ενός συστήματος υπολογιστή,
 - β. προσφορά ή διάθεση παιδικής πορνογραφίας μέσω ενός συστήματος υπολογιστή,
 - γ. διανομή ή μετάδοση παιδικής πορνογραφίας μέσω ενός συστήματος υπολογιστή,
 - δ. προμήθεια παιδικής πορνογραφίας μέσω ενός συστήματος υπολογιστή για ιδία χρήση ή για άλλο πρόσωπο,
 - ε. κατοχή παιδικής πορνογραφίας σε ένα σύστημα υπολογιστή ή σε ένα μέσο επικοινωνίας δεδομένων υπολογιστή.
2. Για τους σκοπούς της περιγραφής 1) ανωτέρω, ο όρος "παιδική πορνογραφία" περιλαμβάνει πορνογραφικό υλικό που απεικονίζει παιδικά:
 - α. ένα ανήλικο να εμπλέκεται σε σαφώς σεξουαλική συμπεριφορά
 - β. ένα πρόσωπο που φαίνεται ότι είναι ανήλικο να συμμετέχει σε σαφώς σεξουαλική συμπεριφορά,

- γ. ρεαλιστικές ευκόνες που απεικονίζουν ένα ανήλικο να εμπλέκεται σε παπώις σεξουαλική συμπεριφορά.
3. Για τούς σκοπούς της παραγράφου 2 ανωτέρω, ο όρος "ανήλικος" περιλαμβάνει όλα τα πρόσωπα κάτω των 18 ετών. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, παρὰ τούτο, να ορίσει χαμηλότερο όριο ηλικίας το οποίο δεν μπορεί να είναι κάτω των 16 ετών.
4. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να διατηρεί το δικαίωμα να μην εφαρμόσει εν όλω ή εν μέρει τις παραγράφους 1, υποπαραγράφους δ και ε και 2 και τις υποπαραγράφους β και γ.

Τίτλος 4 - Εγκλήματα σχετικά με παραβιάσεις δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων

Άρθρο 10 - Εγκλήματα σχετικά με παραβιάσεις δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να ποινικοποιηθεί στο εσωτερικό δίκαιό του η παραβίαση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (copyright) όπως αυτά ορίζονται στο δίκαιο αυτού του Συμβαλλομένου Μέρους, σε εκτέλεση των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει από την Πράξη του Παρισιού της 24 Ιουλίου 1971 που αναθεώρησε την Σύμβαση της Βέρνης για την Προστασία των Λογοτεχνικών και Καλλιτεχνικών Έργων (the Bern Convention for the Protection of Literary and Artistic Works), την Συμφωνία για τις Εμπορικές Πτυχές των Δικαιωμάτων Διανοητικής Ιδιοκτησίας (the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights) και την Συνθήκη του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας WIPO για την πνευματική ιδιοκτησία (the WIPO Copyright Treaty), με εξαίρεση τα ηθικά δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας που παρέχονται από αυτές τις συμβάσεις, στην περίπτωση που αυτές οι πράξεις διασφρατίζονται από πρόθεση, σε εμπορική κλίμακα και με την χρήση ενός συστήματος υπολογιστή.
2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να ποινικοποιηθεί στο εσωτερικό δίκαιό του η παραβίαση των συγγενικών δικαιωμάτων, όπως αυτά ορίζονται στο δίκαιο αυτού του Συμβαλλομένου Μέρους, σε εκτέλεση των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει από τη Σύμβαση για την Προστασία των Ερμηνευτών ή Εκτελεστών Καλλιτεχνών, των Παραγωγών Φωνογραμικών και Ραδιοτηλεοπτικών Οργανισμών (Σύμβαση της Ρώμης) (the International Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organisations - Rome Convention), την Συμφωνία για τις Εμπορικές Πτυχές των Δικαιωμάτων Διανοητικής Ιδιοκτησίας (the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights) και την Σύμβαση για τις Ερμηνείες /

Εκτελέσεις και τα φωνογραφήματα (the WIPO Performances and Phonograms Treaty), με εξαίρεση τα ηθικά δικαιώματα που παρέχονται από αυτές τις συμβάσεις, όταν αυτές οι πράξεις διαπράττονται από πρόθεση, σε εμπορική κλίμακα και με την χρήση ενός συστήματος υπολογιστή.

3. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να διατηρεί το δικαίωμα να μην προβεί σε ποινικοποίηση σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου σε περιπτώσεις, υπό τον όρο ότι διαθέτει άλλα αποτελεσματικά, προς τούτο, ένδικα βοηθήματα και ότι αυτή η επισύνδεξη δεν μειώνει τις διεθνείς υποχρεώσεις του Συμβαλλομένου Μέρους, όπως αυτές αναφέρονται στις διεθνή νομικά κείμενα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

Τίτλος 5 - Εξαστημένη ευθύνη και κυρώσεις

Άρθρο 11 - Απόπειρα και συμμετοχή

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να ποινικοποιηθεί στο εσωτερικό δικαίό του η συνδρομή ή υξώθηση στη διάπραξη οποιουδήποτε εκ των εγκλημάτων που ποινικοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 2 έως 10 της παρούσης Σύμβασης, όταν αυτά διαπράττονται από πρόθεση.
2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να ποινικοποιηθεί στο εσωτερικό δικαίό του η απόπειρα διάπραξης οποιουδήποτε εκ των εγκλημάτων που ποινικοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 3 έως 5, 7, 8 και 9.1α και γ της παρούσης Σύμβασης, όταν η απόπειρα αυτή γίνεται από πρόθεση.
3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να διατηρεί το δικαίωμα να μην εφαρμόσει εν όλω ή εν μέρει την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 12 - Ευθύνη Νομικών Προσώπων

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί ότι θα θεμελιούνται ευθύνη των νομικών προσώπων για ποινικά εγκλήματα που ποινικοποιούνται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, όταν αυτά διαπράττονται προς όφελος των νομικών προσώπων από ένα φυσικό πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικώς ή ως μέλος ενός οργάνου του νομικού προσώπου και έχει ιθύνουσα θέση εντός αυτού του νομικού προσώπου, δυνάμει
 - εξουσιοδότησης να εκπροσωπεί το νομικό πρόσωπο, ή
 - εξουσίας να λαμβάνει αποφάσεις για λογαριασμό του νομικού προσώπου, ή

- εξουσίας να ασκεί έλεγχο εντός του νομικού προσώπου.
- 2. Πέραν των περιπτώσεων που έχουν ήδη προβλεφθεί στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να θεμελιώνεται ευθύνη ενός νομικού προσώπου, όταν η έλλειψη επίβλεψης ή ελέγχου από ένα φυσικό πρόσωπο όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, καθόσπου δίνεται την διάπραξη ενός ποινικού αδικήματος που ποινικοποιείται από την παρούσα Σύμβαση, προς όφελος του νομικού προσώπου από ένα φυσικό πρόσωπο που ενεργεί υπό τον έλεγχό του.
- 3. Τηρουμένων των νομικών αρχών των Συμβαλλόμενων Μερών, η ευθύνη ενός νομικού προσώπου μπορεί να είναι ποινική, αστική ή διοικητική.
- 4. Η εν λόγω ευθύνη δεν αποκλείει την θεμελίωση ποινικής ευθύνης των φυσικών προσώπων που διέπραξαν το αδίκημα.

Άρθρο 13 - Κυρώσεις και μέτρα

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για να εξασφαλίσει ότι τα ποινικά αδικήματα που καθιερώνονται σύμφωνα με τα Άρθρα 2 έως 11 τιμωρούνται με αποτελεσματικές, αναλογικές, αποτρεπτικές ποινικές ή μη κυρώσεις ή μέτρα, περιλαμβανομένων των χρηματικών κηρώσεων.

Τμήμα 2 - Δικονομικό Αίκαιο

Τίτλος 1 - Κοινές διατάξεις

Άρθρο 14 - Ηλιθισμός των δικονομικών διατάξεων

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να θεσπίσει τις αρμοδιότητες και τις διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν τμήμα για τους σκοπούς συγκεκριμένων κοινικών ερευνών ή διώξεων.
2. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που ρητά προβλέπονται στο Άρθρο 21, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος εφαρμόζει τις αρμοδιότητες και τις διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου:
 - α. Στις ποινικά εγκλήματα που ποινικοποιούνται σύμφωνα με τα Άρθρα 2 έως 11 της παρούσας Σύμβασης,

- β. Στα ποινικά εγκλήματα που διαπράττονται με την χρήση ενός συστήματος υπολογιστή και
 - γ. Στη σύλλογή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή ενός ποινικού αδικήματος.
3. α. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να επιφυλαχθεί να εφαρμόσει τα μέτρα που αναφέρονται στο Άρθρο 20 μόνον για εγκλήματα ή κατηγορίες εγκλημάτων που θα προσδιορισθούν στην επισύμβαση, υπό τον όρο ότι το εύρος αυτών των εγκλημάτων ή των κατηγοριών εγκλημάτων δεν θα είναι περισσότερο περιορισμένο από το εύρος των εγκλημάτων στο οποίο (κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος) θα εφαρμόζει τα μέτρα που αναφέρονται στα Άρθρα 21. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος αρμοσιεύει να περιορίσει αυτήν την επιφύλαξη ώστε να παρέχεται η δυνατότητα της ευρύτερης δυνατής εφαρμογής και μέτρου που αναφέρεται στο Άρθρο 20.
- β. Όταν ένα Συμβαλλόμενο Μέρος, εξ αιτίας περιορισμών στην ισχύουσα νομοθεσία του κατά τον χρόνο υιοθέτησης της παρούσας Σύμβασης, δεν είναι σε θέση να εφαρμόσει τα μέτρα που αναφέρονται στα Άρθρα 20 και 21 στις επικοινωνίες που διαβιβάζονται εντός ενός συστήματος υπολογιστή ενός παρόχου υπηρεσιών, το οικείο σύστημα:
- ι λειτουργεί προς όφελος μιας κλειστής ομάδας χρηστών, και
 - ιι δεν χρησιμοποιεί δίκτυο δημοσίων επικοινωνιών και δεν είναι συνδεδεμένο σε άλλα σύστημα υπολογιστή, δημόσιο ή ιδιωτικό,
- το Συμβαλλόμενο Μέρος αυτό μπορεί να επιφυλαχθεί να μην εφαρμόσει ενώπιόν των μέτρων σε αυτές τις επικοινωνίες. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος αρμοσιεύει να περιορίσει αυτήν την επιφύλαξη ώστε να παρέχεται η δυνατότητα της ευρύτερης δυνατής εφαρμογής των μέτρων που αναφέρονται στα Άρθρα 20 και 21.

Άρθρο 15 - Όροι και διασφάλσεις

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος εξασφαλίζει ότι η θέσπιση, εκτέλεση και εφαρμογή των αρμοδιοτήτων και διαδικασιών που προβλέπονται στο παρόν τμήμα υπόκειται στους όρους και τις διασφάλσεις που προβλέπονται από το εγχώριο δίκαιό του. Οι αυτές προβλέπονται επαρκή προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών, περιλαμβανομένων και των δικαιωμάτων που δημιουργούνται από τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει δυνάμει της Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών του Συμβολίου της Ευρώπης του 1950, της Διεθνούς Σύμβασης

για τα Αστικά και Πολιτικά Δικαιώματα του 1966 του ΟΗΕ, και των λοιπών ισχυρισμών διεθνών συμφωνιών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και οι οποίοι ενσωματώνουν την αρχή της αναλογικότητας.

2. Ανάλογα με το είδος της αρμοδιότητας ή της διαδικασίας, αυτοί οι όροι και οι διασφαλίσεις περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων δικαστική ή άλλη ανεξάρτητη επίβλεψη, τους λόγους που δικαιολογούν την εφαρμογή, τον περιορισμό που αντικείμενου και της διάρκειας αυτής της αρμοδιότητας ή διαδικασίας.
3. Στο βαθμό που συμβαδίζει με το δημόσιο συμφέρον και ειδικότερα με την ορθή απονομή δικαιοσύνης, το κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος εξετάζει την επίτευξη που έχουν οι αρμοδιότητες και οι διαδικασίες του πριόντος τμήματος επί των δικαιωμάτων, ευθυνών και θεμάτων συμφερόντων των τρίτων.

Τίτλος 2 - Κατεπείγουσα διατήρηση αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστών

Άρθρο 16 - Κατεπείγουσα διατήρηση αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστών

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να μπορούν οι αρμόδιες αρχές να διαπείουν ή ομοίως να διασφαλίσουν την κατεπείγουσα διατήρηση, συγκεκριμένων δεδομένων υπολογιστή, περιλαμβανομένων των στοιχείων κίνησης που έχουν αποθηκευθεί σε ένα σύστημα υπολογιστή, ιδίως όταν πιθανολογείται ότι τα δεδομένα του υπολογιστή είναι ιδιαίτερα ευάλωτα σε απώλεια ή τροποποίηση.
2. Στην περίπτωση που ένα Συμβαλλόμενο Μέρος υλοποιεί την παράγραφο 1 εναντίον με την εντολή προς ένα πρόσωπο να διατηρήσει συγκεκριμένα αποθηκευμένα δεδομένα υπολογιστή που βρίσκονται στην κατοχή ή την έλεγχο του, το Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να υποχρεώσει αυτό το πρόσωπο να διατηρήσει και να διαφυλάξει την ακεραιότητα των εν λόγω δεδομένων υπολογιστή για το χρονικό διάστημα που απαιτείται έως ότου μπορέσουν οι αρμόδιες αρχές να ζητήσουν την χρήσηή τους, διάστημα που δεν θα υπερβαίνει τις 90 ημέρες. Ένα Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να κρίνει ότι η διατήρησή αυτή ανυνανείται.
3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να υποχρεωθεί ο κάτοχος ή άλλο πρόσωπο που έχει στην φύλαξη του τα δεδομένα υπολογιστή, να τηρεί εχεμύθεια σχετικά με αυτές τις διαδικασίες για το χρονικό διάστημα που ορίζεται από το υσωτερικό δικαίω του.
4. Οι αρμοδιότητες και οι διαδικασίες που αναφέρονται στο πριόν άρθρο αφορούν στα Άρθρα 14 και 15.

Άρθρο 17 - Κατεπείγουσα διατήρηση και μερική αποκάλυψη στοιχείων κίνησης

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα απαιτούμενα νομοθετικά και άλλα μέτρα σε σχέση με τα στοιχεία κίνησης που πρέπει να διατηρηθούν διενεμει του Άρθρου 16, για:
 - α. να εξασφαλισθεί ότι η καταπείγουσα διατήρηση των στοιχείων κίνησης θα είναι διαθέσιμη ανεξαρτήτως της συμμετοχής ενός ή περισσότερων παρόχων υπηρεσιών στη διαβίβηση αυτών των επικοινωνιών και
 - β. να εξασφαλισθεί η καταπείγουσα αποκάλυψη προς την αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Μέρους, ή προς ένα πρόσωπο διορισμένο από αυτήν την αρχή, επαρκούς πιστότητας στοιχείων κίνησης ώστε το Συμβαλλόμενο Μέρος να είναι σε θέση να εντοπίσει τους παρόχους υπηρεσιών και την διαδρομή μέσω της οποίας διαβιβάστηκε αυτή η επικοινωνία.
2. Οι αρμοδιότητες και οι διαδικασίες που αναφέρονται στο παρόν άρθρο υπόκεινται στα Άρθρα 14 και 15.

Τίτλος 3 - Διαγωγή επίδειξης

Άρθρο 18 - Διαγωγή επίδειξης

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να δίδονται οι αρμόδιες αρχές του να διατάξουν:
 - α. ένα πρόσωπο που βρίσκεται στην Επικράτεια του να υποβάλλει συγκεκριμένα δεδομένα υπολογιστή που βρίσκονται υπό τον έλεγχο αυτού του προσώπου και τα οποία είναι αποθηκευμένα σε ένα σύστημα υπολογιστή ή σε ένα μέσον αποθήκευσης δεδομένων υπολογιστή και
 - β. έναν πάροχο υπηρεσιών που προσφέρει τις υπηρεσίες του στην Επικράτεια του Συμβαλλόμενου Μέρους, να υποβάλει πληροφορίες για συνδρομητές σε σχέση με τις υπηρεσίες αυτές, πληροφορίες που βρίσκονται στην κατοχή ή υπό τον έλεγχο του εν λόγω παρόχου υπηρεσιών.
2. Οι αρμοδιότητες και οι διαδικασίες που αναφέρονται στο παρόν άρθρο υπόκεινται στα Άρθρα 14 και 15.
3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ο όρος "πληροφορίες για συνδρομητές" σημαίνει κάθε πληροφορία υπό μορφή δεδομένων υπολογιστή ή υπό οιαδήποτε άλλη μορφή, η οποία φερόσεται από έναν πάροχο υπηρεσιών και αφορά τους συνδρομητές των υπηρεσιών του, με εξαίρεση τα στοιχεία κίνησης ή περιεχόμενα, από την οποία μπορεί να εξακριβωθεί:

- α. ο τύπος της χρησιμοποιούμενης υπηρεσίας επικοινωνιών, οι τεχνικές προδιαγραφές της και τη περίοδοις υπηρεσίας,
- β. η ικανότητα του συνδρομητή, η ταχυδρομική ή η γεωγραφική διεύθυνση, το τηλέφωνο και άλλοι αριθμοί πρόσβασης, τα στοιχεία χρέωσης και πληρωτής που είναι διαθέσιμα με βάση τη σύμβαση ή συμφωνία παροχής υπηρεσιών,
- γ. κάθε άλλη πληροφορία σχετική με τον τόπο εγκατάστασης του εξοπλισμού επικοινωνίας, που είναι διαθέσιμη με βάση την σύμβαση ή συμφωνία παροχής υπηρεσιών.

Τίτλος 4 - Έρευνα και κατάσχεση αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστή

Άρθρο 19 - Έρευνα και κατάσχεση αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστή

1. Κάθε Συμβιλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να δοθεί η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές του να ερευνούν ή ομοίως να έχουν πρόσβαση:
 - α. σε ένα σύστημα υπολογιστή ή σε μέρος αυτού και στα δεδομένα υπολογιστή που είναι αποθηκευμένα σε αυτόν, και
 - β. σε ένα μέσο αποθήκευσης δεδομένων υπολογιστή στο οποίο υπάρχουν αποθηκευμένα δεδομένα υπολογιστή μέσα στην επικριότητά του.
2. Κάθε Συμβιλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί ότι σε περίπτωση που οι αρχές του ερευνούν ή έχουν πρόσβαση σε ένα συγκεκριμένο σύστημα υπολογιστή ή σε μέρος αυτού σε εκτέλεση της παραγράφου 1, α και πιθανολογείται ότι τα αναζητούμενα δεδομένα είναι αποθηκευμένα σε άλλο σύστημα υπολογιστή ή μέρος αυτού μέσα στην επικριότητά του, και αυτά τα δεδομένα είναι νομίμως προσιτά ή διαθέσιμα στο αρχικό σύστημα, οι αρχές έχουν την δυνατότητα να επεκτείνουν ταχέως την έρευνα ή παρέμβαση πρόσβαση προς το άλλο σύστημα.
3. Κάθε Συμβιλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να δίδονται οι αρμόδιες αρχές του να κατάσχουν ή ομοίως να εξασφαλίζουν τα δεδομένα υπολογιστή στα οποία απέκτησαν πρόσβαση σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν την εξουσία:
 - α. να κατάσχουν ή ομοίως να ασφαλίζουν ένα σύστημα υπολογιστή ή μέρος αυτού ή ένα μέσον αποθήκευσης δεδομένων υπολογιστή,
 - β. να παράγουν και να διατηρούν ένα αντίγραφο αντί των δεδομένων υπολογιστή.

- γ. να διατηρούν την ακεραιότητα των σχετικών αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστή.
 - δ. να καθιστούν απαραίτητα ή να αφαιρούν εντά τα δεδομένα υπολογιστή από το εξεταζόμενο σύστημα υπολογιστή.
4. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε να δύνανται οι αρμόδιες αρχές του να διατάζουν οποιαδήποτε πρόσωπα έχει γνώση περί της λειτουργίας του συστήματος υπολογιστή ή των μέτρων που ισχύουν για την προστασία των δεδομένων υπολογιστή που υπάρχουν σε αυτό, να παρέχει τις αναγκαίες πληροφορίες ώστε να καταστεί δυνατή η άσκηση των μέτρων που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2.
5. Οι αρμοδιότητες και οι διαδικασίες που αναφέρονται στο παρόν άρθρο υπόκεινται στα Άρθρα 14 και 15.

Τίτλος 5 - Σύλλογή δεδομένων υπολογιστή σε πραγματικό χρόνο

Άρθρο 20 - Σύλλογή δεδομένων κίνησης σε πραγματικό χρόνο

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να δύνανται οι αρμόδιες αρχές του να:
- α. συλλέγουν ή καταγράφουν με την εφαρμογή τεχνικών μέσων στην επικράτεια αυτού του Συμβαλλόμενου Μέρους, και
 - β. αναγκάζουν έναν πάροχο υπηρεσιών με την υφιστάμενη τεχνική ικανότητά του:
 - i. να συλλέγει ή καταγράφει με την εφαρμογή τεχνικών μέσων στην επικράτεια αυτή του Συμβαλλόμενου Μέρους, ή
 - ii. να συνεργάζεται και να βοηθά τις αρμόδιες αρχές στην σύλλογή ή καταγραφή δεδομένων κίνησης, σε πραγματικό χρόνο, σε σχέση με συγκεκριμένους επικοινωνίες στην επικράτεια του που διαβιβάζονται μέσω ενός συστήματος υπολογιστή.
2. Στην περίπτωση που ένα Συμβαλλόμενο Μέρος λόγω των πηγών αρχών του εσωτερικού νομικού συστήματός του δεν μπορεί να λάβει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1,α μπορεί εντ' αυτών να λάβει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να εξασφαλίσει ότι θα γίνεται σύλλογή ή καταγραφή σε πραγματικό χρόνο δεδομένων κίνησης που σχετίζονται με τις συγκεκριμένες επικοινωνίες που διαβιβάζονται στην επικράτεια του, δια της εφαρμογής τεχνικών μέσων σε πιστήν την επικράτεια.

3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να εξαναγκασθεί ένας πάροχος υπηρεσιών να τηρείται εχεμύθεια ως προς το γεγονός της εκτέλεσης κάποιας δικαιοδοσίας που προβλέπεται στο παρόν άρθρο και κάθε πληροφορίας που σχετίζεται με αυτήν.
4. Οι αρμοδιότητες και οι διαδικασίες που αναφέρονται στο παρόν άρθρο υπόκεινται στα Άρθρα 14 και 15.

Άρθρο 21 - Άρση του απαρτήτων των δεδομένων περιεχομένου

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία σε σχέση με ένα φάσμα σοβαρών εγκλημάτων που θα καθοριστούν από το εκτελεστικό όργανο, ώστε να δύνανται οι αρμόδιες αρχές του να:
 - α. συλλέγουν ή καταγράφουν με την εφαρμογή τεχνικών μέσων στην επεκράτεια αυτού του Συμβαλλόμενου Μέρους, και
 - β. πεινγκάζουν έναν πάροχο υπηρεσιών με την υφιστάμενη τεχνική ικανότητά του:
 - ι να συλλέγει ή καταγράφει με την εφαρμογή τεχνικών μέσων στην επεκράτεια αυτή του Συμβαλλόμενου Μέρους, ή
 - ii να συνεργάζεται και να βοηθά τις αρμόδιες αρχές στη συλλογή ή καταγραφή,
 δεδομένων περιεχομένου, σε πραγματικό χρόνο, σε σχέση με συγκεκριμένες επικοινωνίες στην επεκράτεια του που διαβιβάζονται μέσω ενός συστήματος υπολογιστή.
2. Στην περίπτωση που ένα Συμβαλλόμενο Μέρος λόγω των πάριων αρχών του εσωτερικού νομικού συστήματός του δεν μπορεί να λάβει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.α μπορεί αντ' αυτών να λάβει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να εξασφαλίζει ότι θα γίνεται συλλογή ή καταγραφή σε πραγματικό χρόνο δεδομένων περιεχομένου για συγκεκριμένες επικοινωνίες που διαβιβάζονται στην επεκράτεια του, δια της εφαρμογής τεχνικών μέσων σε αυτήν την επεκράτεια.
3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να εξαναγκασθεί ένας πάροχος υπηρεσιών να τηρεί εχεμύθεια ως προς το γεγονός της εκτέλεσης κάποιας εξουσίας που προβλέπεται στο παρόν άρθρο και κάθε πληροφορίας που σχετίζεται με αυτήν.
4. Οι αρμοδιότητες και οι διαδικασίες που αναφέρονται στο παρόν άρθρο υπόκεινται στα Άρθρα 14 και 15.

Τμήμα 3 - Δικαιοδοσία

Άρθρο 22 - Δικαιοδοσία

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να θεμελιωθεί η δικαιοδοσία επί κάθε εγκλήματος που ποινικοποιείται σύμφωνα με τα Άρθρα 2 έως 11 της παρούσας Σύμβασης, όταν τα εγκλήματα αυτά διαπράττονται:
 - α. εντός της επικράτειάς του ή
 - β. επί ενός πλοίου που φέρει την σημαία του εν λόγω Συμβαλλόμενου Μέρους, ή
 - γ. επί ενός αεροσκάφους που είναι καταχωρημένο σύμφωνα με τους νόμους του εν λόγω Συμβαλλόμενου Μέρους, ή
 - δ. από ένα πολίτη του, εάν το έγκλημα τιμωρείται από το ποινικό δίκαιο στον τόπο που διαπράχθηκε ή εάν το έγκλημα διαπράχθηκε εκτός της εδαφικής δικαιοδοσίας ενός κράτους.
2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να επιφυλαχθεί να εφαρμόσει μόνο σε συγκεκριμένους περιπτώσεις υπό συγκεκριμένες συνθήκες τους κανόνες περί δικαιοδοσίας που αναφέρονται στις παραγράφους 1.β έως 1.δ του παρόντος Άρθρου ή μέρους αυτού.
3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει τα μέτρα που είναι αναγκαία για να θεμελιωθεί δικαιοδοσία επί των εγκλημάτων που αναφέρονται στο Άρθρο 24 παράγραφος 1, της παρούσας Σύμβασης, σε περιπτώσεις όπου ο φερόμενος ως εγκληματίας είναι παρών μέσα στην επικράτειά του και δεν τον εκδιώκει σε άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος αποκλειστικώς και μόνον με βάση την εθνικότητά του, κατόπιν αίτησης έκδοσης.
4. Η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει την άσκηση ποινικής δικαιοδοσίας από ένα Συμβαλλόμενο Μέρος σύμφωνα με το εσωτερικό δικαίό του.
5. Όταν περισσότερα από ένα Συμβαλλόμενα Μέρη διεκδικούν δικαιοδοσία επί ενός εγκλήματος που ποινικοποιείται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, τα εμπλεκόμενα μέρη θα διαβουλεύονται, όπου αυτό απαιτείται, με σκοπό να ικανοποιηθεί η καταλληλότερη δικαιοδοσία για να παρηβεί δίκαξη.

Κεφάλαιο III - Αιθνητής συνεργασία

Τμήμα 1 - Γενικές αρχές

Τίτλος 1 Γενικές αρχές σχετικές με την διεθνή συνεργασία

Άρθρο 23 - Γενικές αρχές σχετικές με την διεθνή συνεργασία

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη συνεργάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου και με την υιοθέτηση των σχετικών διεθνών συμφωνιών διεθνούς πτυχευαίας σε ποινικά θέματα, των ρυθμίσεων που έχουν γίνει με βάση την ενιαία ή αμοιβαία νομοθεσία, και τους οπαρειακούς νόμους, στη μέγιστη δυνατό έκταση για την αρωνματοποίηση ερευνών ή την άσκηση δικώσεων για ποινικά αδικήματα σχετιζόμενα με συστήματα παλινγιστών και δεδωμένα, ή για την συλλογή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή που αφορούν ποινικά αδικήματα.

Τίτλος 2 - Αρχές σχετικά με την έκδοση

Άρθρο 24 - Έκδοση

1. α. Το παρόν άρθρο αφορά εκδόσεις μεταξύ Συμβαλλόμενων Μερών για τα αδικήματα που ποινικοποιούνται σύμφωνα με τα Άρθρα 2 έως 11 της παρούσας Σύμβασης, υπό τον όρο ότι αυτά ταμροούνται βάσει των νόμων αμοστέρων των Συμβαλλόμενων Μερών με σαρπητική της ελευθερίας ποινή της οποίας το μέγιστο όπος είναι πινύλίσστων ένα έτος, ή με ακόμη χαρύτερη ποινή.

β. Όταν μια διαφορετική ελαχιστη ποινή ισχύει δινάμει μιας ρύθμισης η οποία έχει συμφωνηθεί με βάση την ενιαία ή αμοιβαία νομοθεσία ή μια συνθήκη περί έκδοσης, περιλαμβανομένης και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Έκδοσης (ΕΤΕ Νο. 24), που ισχύει μεταξύ δύο ή περισσότερων Συμβαλλόμενων Μερών, τότε ισχύει η ελαχίστη ποινή που προβλέπεται δυνάμει της εν λόγω ρύθμισης.

2. Τα ποινικά αδικήματα που περιγράφονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου θεωρούνται ότι αποτελούν εγκλήματα για τα οποία επιτρέπεται η έκδοση σε κάθε συνθήκη έκδοσης που ισχύει μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν να συμπεριλάβουν τα εν λόγω εγκλήματα για τα οποία επιτρέπεται η έκδοση, σε κάθε συνθήκη έκδοσης που θα συνάψουν μεταξύ τους.

3. Εάν ένα Συμβαλλόμενο Μέρος έχει ως αρυσιπύθεση για την έκδοση την ύπαρξη συνθήκης, και αυτό το Συμβαλλόμενο Μέρος λάβει ένα αίτημα έκδοσης από άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος με την οποίο δεν έχει συνταγει σύμβαση έκδοσης, μπορεί να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως την νομική βάση για την έκδοση σε σχέση με οποιδήποτε ποινικό αδικήμα αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

4. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη που δεν έχουν ως προεπόθεση για την έκδοση την ύπαρξη σύμβασης, θα αναγνωρίζουν τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ως αδικήματα μεταξύ των.

5. Η έκδοση υπόκειται στις προϋποθέσεις που προβλέπει το δίκαιο του Συμβαλλόμενου Μέρους, προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ή οι ισχύουσες συμβάσεις περί έκδοσης, συμπεριλαμβανομένων και των λόγων για τους οποίους το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, μπορεί να αρνηθεί την έκδοση.
6. Εάν η έκδοση για ένα κοινικό αδίκημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου απορριφθεί μόνο με βάση την υπηκοότητα του εκζητούμενου προσώπου ή επειδή το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, θεωρεί ότι έχει δικαιοδοσία επί του εγκλήματος, τότε το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, παραπέμπει την υπόθεση κατόπιν αιτήματός του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους στις αρμόδιες αρχές του με σκοπό να ασκηθεί κοινή δίωξη και θα αναφέρει την τελική έκβαση στο αιτούν μέρος σε εύθετο χρόνο. Οι εν λόγω αρχές εκδίδουν την απόφασή τους, διεξάγουν τις έρευνές τους και ασκούν την δίωξη τους με τον ίδιο τρόπο όπως και για οποιοδήποτε άλλο έγκλημα παρεμφερούς φύσης σύμφωνα με τον νόμο του εν λόγω Συμβαλλόμενου Μέρους.
7.
 - α. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, την στιγμή της υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο κήρωσης, αρωδίσεως, έγκρισης ή προσχώρησης, γνωστοποιεί στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης το όνομα και την διεύθυνση κάθε αρχής που είναι υπεύθυνη για την έκδοση και λήψη αιτημάτων έκδοσης ή προσωρινής σύλληψης σε περίπτωση μη ύπαρξης σύμφωνης.
 - β. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης δημοσιεύει και ενημερώνει ένα μητρώο των αρχών που θα γνωστοποιηθούν κατ' αυτόν τον τρόπο από τα Συμβαλλόμενα Μέρη. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι τα στοιχεία που υπάρχουν στο μητρώο είναι πάντοτε ακριβή.

Πίνακ 3 - Γενικές αρχές σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή

Άρθρο 25 - Γενικές αρχές σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουν την ευρύτερη δυνατή αμοιβαία συνδρομή μεταξύ τους για την πραγματοποίηση ερευνών ή την άσκηση διώξεων σε περιπτώσεις ποινικών αδικημάτων σχετιζόμενων με συστήματα υολογιστή και δεδομένων, ή για την συλλογή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή που αφορούν σε ένα κοινικό αδίκημα.
2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος λαμβάνει επίσης τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση των υποχρεώσεων που καθορίζονται στα άρθρα 27 έως 35.

3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, σε επείγουσες περιπτώσεις, μπορεί να σπευδώνει αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής ή σχετικά μηνύματα με γρήγορα μέσα επικοινωνίας όπως τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο υπό την προϋπόθεση ότι τα μέσα αυτά εξασφαλίζουν τα απαραίτητα επίπεδα ασφάλειας και γνησιότητας (συμπεριλαμβανομένης και της χρήσης κρυπτογραφίας στις περιπτώσεις που απαιτείται), και ότι θα επακολουθεί επίσημη επιβεβαίωση, όταν αυτή ζητείται από το μέρος, προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα. Το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, αποδέχεται και απαντά στο αίτημα με οποιοδήποτε από τα γρήγορα μέσα επικοινωνίας.
4. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά σε άρθρο του παρόντος κεφαλαίου, η αμοιβαία συνδρομή υπόκειται στις προϋποθέσεις που προβλέπονται από τους νόμους του Συμβαλλόμενου Μέρους, προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, ή από τις ισχύουσες συμβάσεις περί αμοιβαίας συνδρομής, περιλαμβανομένων των λόγων για τους οποίους το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, μπορεί να κινήσει τη συνεργασία. Το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, δεν ασκεί το δικαίωμα άρνησης της αμοιβαίας συνδρομής για τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2 έως 11 με μόνη αιτιολογία ότι το αίτημα μπορεί ένα έγκλημα το οποίο θεωρεί ως φορολογικό.
5. Στην περίπτωση που σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα, έχει το δικαίωμα να θέσει ως προϋπόθεση για την παροχή αμοιβαίας συνδρομής την ύπαρξη διττού αξιόποινου, η προϋπόθεση αυτή θα θεωρείται ότι εκπληρώνεται, ασχέτως εάν οι νόμοι του κατατάσσουν το έγκλημα στην ίδια κατηγορία εγκλημάτων ή εάν περιγράφουν το έγκλημα με την ίδια ορολογία με το αιτιούν Συμβαλλόμενο Μέρος, εάν η περιγραφόμενη συμπεριφορά για την οποία ζητείται η συνδρομή, αποτελεί ποινικό αδίκημα σύμφωνα με τους δικούς του νόμους.

Άρθρο 26 - Αυθόρμητη ενημέρωση

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, μέσα στα όρια του συντακτικού του δικαίου και χωρίς προηγουμένως να του ζητηθεί, μπορεί να αποστείλει σε άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος πληροφορίες που έχει λάβει στα πλαίσια των δικών του ερευνών, όταν κρίνει ότι η γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών θα μπορούσε να βοηθήσει το Συμβαλλόμενο Μέρος, που λαμβάνει τις πληροφορίες, να ξεκινήσει ή να διασυνδέσει έρευνες ή να ασκήσει διώξεις για ποινικά αδικήματα που θεμελιώνονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση ή που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε αίτημα συνεργασίας από εκείνο το Συμβαλλόμενο Μέρος δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου.
2. Πριν χορηγήσει τις πληροφορίες αυτές, το παρέχον Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να ζητήσει να τηρηθεί εμπιστευτικότητα ως προς αυτές ή να

χρησιμοποιούν αυτές υπό όρους. Εάν το λαμβάνον Συμβαλλόμενο Μέρος δεν μπορεί να συμμορφωθεί με το αίτημα αυτό, πρέπει να ειδοποιηθεί σχετικά το παρέχον τις πληροφορίες Συμβαλλόμενο Μέρος, το οποίο στη συνέχεια θα κρίνει εάν οι πληροφορίες αυτές πρέπει να δοθούν. Εάν το λαμβάνον Συμβαλλόμενο Μέρος αποδεχθεί τις πληροφορίες με τους όρους αυτούς, τότε θα δεσμεύεται ενώπιόν τους.

Τίτλος 4 - Διαδικασίες που αφορούν τις αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής ελλείπει ισχυουσών διεθνών συμφωνιών

Άρθρο 27 - Διαδικασίες που αφορούν τις αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής ελλείπει ισχυουσών διεθνών συμφωνιών

1. Σε περίπτωση που μεταξύ του αιτούντος και του Συμβαλλόμενου Μέρους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, δεν υπάρχει σύμβαση ή ρύθμιση αμοιβαίας συνδρομής στην βάση της οποίας ή αμοιβαίας νομοθεσίας, ισχύουν οι διατάξεις των παραγράφων 2 έως 9 του παρόντος άρθρου. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν ισχύουν στην περίπτωση που υφίσταται τέτοια ειδική σύμβαση, ρύθμιση ή νομοθεσία, εκτός εάν τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνήσουν να εφαρμόσουν εντ' αυτών το σύνολο ή μέρος του υπόλοιπου του παρόντος άρθρου.
2.
 - α. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος ορίζει μια (ή περισσότερες) κεντρική αρχή που είναι υπεύθυνη για την αποστολή και την απάντηση αιτήσεων αμοιβαίας συνδρομής, για την εκτέλεση των αιτήσεων αυτών ή για την διαβίβασή τους προς τις αρχές που είναι αρμόδιες για την εκτέλεσή τους.
 - β. Οι κεντρικές αρχές επικοινωνούν απ' ευθείας μεταξύ τους.
 - γ. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, κατά το χρόνο της υπογραφής ή όταν κοινοποιεί το έγγραφο κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, γνωστοποιεί στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης τα ονόματα και τις διευθύνσεις των αρχών που υφίστανται σε εκτέλεση της παρούσας παραγράφου.
 - δ. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης δημιουργεί και ενημερώνει ένα μητρώο των κεντρικών αρχών που θα οριστούν από τα Συμβαλλόμενα Μέρη. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ότι τα στοιχεία που υπάρχουν στο μητρώο είναι πάντοτε ακριβή.
3. Οι αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής δυνάμει του παρόντος άρθρου εκτελούνται σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται από το αιτούν Συμβαλλόμενο

Μέρος, εκτός εάν είναι ασύμβατες με το δίκαιο των Συμβαλλόμενων Μέρους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

4. Το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, πέραν των λόγων άρνησης που ορίζονται στο Άρθρο 25, παράγραφος 4, μπορεί να αρνηθεί τη συνδρομή εάν:
 - α. η αίτηση αφορά ένα έγκλημα το οποίο το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, θεωρεί πολιτικό έγκλημα ή έγκλημα σχετιζόμενο με ένα πολιτικό έγκλημα, ή
 - β. θεωρεί ότι η εκτέλεση της αίτησης είναι πιθανόν να θίξει την κυριαρχία, την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή άλλα ουσιαστικά δικαιώματά του.
5. Το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, μπορεί να αναβάλει να ενεργήσει επί μιας αίτησης εάν η ενέργεια αυτή θα μπορούσε να επηρεάσει δυσμενώς τις κοινικές έρευνες ή διαδικασίες που διενεργούνται από τις αρχές του.
6. Πριν αρνηθεί ή αναβάλει τη συνδρομή, το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, εξετάζει, εάν χρειάζεται, κατόπιν διαβούλευσης με το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος εάν η αίτηση μπορεί να γίνει δεκτή μερικώς ή υπό τους όρους που εκείνα θα θεωρησει αναγκαίους.
7. Το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, ενημερώνει αμέσως το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος για την έκβαση της εκτέλεσης της αίτησης συνδρομής. Σε περίπτωση άρνησης ή αναβολής της αίτησης συνδρομής θα αναφέρονται οι λόγοι. Το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, ενημερώνει επίσης το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος για τους τυχόν λόγους που καθιστούν αδύνατη την εκτέλεση της αίτησης ή που πιθανώς θα την καθυστερήσουν σημαντικά.
8. Το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να ζητήσει από το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, να τηρήσει εμπιστευτικότητα ως προς το γεγονός της υποβολής μιας αίτησης δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου, καθώς και για το αντικείμενο αυτής, εκτός εάν τούτο απαιτείται για την εκτέλεσή της. Εάν το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, δεν μπορεί να συμμορφωθεί με το αίτημα εμπιστευτικότητας, ειδοποιεί αμέσως το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος, το οποίο, στη συνέχεια κρίνει εάν μελετώντας η αίτηση θα πρέπει να εκτελεστεί.
9.
 - α. Σε περίπτωση επείγοντος, οι αιτήσεις για αμοιβαία συνδρομή ή οι σχετικές επικοινωνίες αποστέλλονται απ' ευθείας από τις δικαστικές αρχές του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους προς τις αντίστοιχες αρχές του Συμβαλλόμενου Μέρους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Σε κάθε τέτοια περίπτωση, αποστέλλεται ταυτόχρονα ένα

αντίγραφο στην κεντρική αρχή του Συμβαλλόμενου Μέρους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, μέσω της κεντρικής αρχής του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους.

- β. Κάθε αίτηση ή επικοινωνία σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο μπορεί να γίνει μέσω του Διεθνούς Ποινικού Αστυνομικού Οργανισμού (Ιντερπόλ).
- γ. Όταν υποβάλλεται μία αίτηση σύμφωνα με την υποπαραγράφο α του παρόντος άρθρου και η αρχή δεν είναι αρμόδια να επιληφθεί της αίτησης, διαβιβάζει την αίτηση στην αρμόδια εθνική αρχή και ενημερώνει απ' ευθείας σχετικά το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος.
- δ. Οι αιτήσεις ή οι επικοινωνίες που γίνονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο και δεν συνεπάγονται εξαναγκασμό σε ενέργεια, μπορούν να διαβιβάζονται απ' ευθείας από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους προς τις αρμόδιες αρχές του Συμβαλλόμενου Μέρους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.
- ε. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος κατά το χρόνο της υπογραφής ή όταν καταθέτει το έγγραφο κύρωσης, απδοχής, έγκρισης ή πρωτοχώρησης, μπορεί να δηλώσει στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Επικράτειας ότι για λόγους αποτελεσματικότητας, οι αιτήσεις δύναμει της παρούσας παραγράφου θα απευθύνονται στην κεντρική αρχή του.

Άρθρο 28 - Εμπιστευτικότητα και περιορισμοί

1. Όταν δεν υφίσταται σύμβαση ή ρύθμιση αμοιβαίας συνδρομής με βάση ενιαία ή αμοιβαία ισχύουσα νομοθεσία μεταξύ του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους και του Συμβαλλόμενου Μέρους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος άρθρου. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν έχουν εφαρμογή όταν υφίσταται τέτοια συνθήκη, ρύθμιση ή νομοθεσία, εκτός εάν τα ενδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνήσουν να εφαρμόζουν το σύνολο ή το υπόλοιπο του παρόντος άρθρου αντ' αυτών.
2. Το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, μπορεί να θέσει προϋποθέσεις για την παροχή πληροφοριών ή υλικού σε απάντηση μιας αίτησης, υπό τον όρο ότι:
 - α. οι πληροφορίες θα τηρηθούν εμπιστευτικές σε περίπτωση που η αίτηση για αμοιβαία δικαστική συνδρομή δεν μπορεί να εκτελεστεί χωρίς την προϋπόθεση αυτή, ή
 - β. δεν θα χρησιμοποιηθούν για έρευνες ή διώξεις άλλες από εκείνες που αναφέρονται στην αίτηση.

3. Εάν τα ανωτέρω Συμβαλλόμενο Μέρος δεν μπορεί να επιμορφωθεί με μία προσυπόθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 2, ενημερώνει αμέσως το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, το οποίο στη συνέχεια κρίνει εάν οι πληροφορίες πρέπει να δοθούν. Εάν το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος υποδεχθεί αυτόν τον όρο, τότε θα δισχυστεί από αυτόν.
4. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος που παρέχει πληροφορίες ή υλικό, υπό τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2, μπορεί να ζητήσει από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος να εξηγηθεί σχετικά με την προϋπόθεση αυτή πώς χρησιμοποιήσε αυτές τις πληροφορίες ή το υλικό.

Τμήμα 2-Ειδικές διατάξεις

Τίτλος Ι - Αμοιβή συνδρομή σχετικά με προληπτικά μέτρα

Άρθρο 29 - Κατεπείγουσα διατήρηση αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστών

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να ζητήσει από ένα άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος να διατάξει ή με άλλο τρόπο εξασφαλίσει την κατεπείγουσα διατήρηση δεδομένων που είναι αποθηκευμένα σε ένα σύστημα υπολογιστή, το οποίο ανήκει στην επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, για τα οποία το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος προτίθεται να υποβάλει αίτηση αμυνθείας συνδρομής με σκοπό την έρευνα ή με παρόμοιο τρόπο πρόσβαση, κατάσχεση, εξασφάλιση ή αποκάλυψη των δεδομένων.
2. Κάθε αίτηση διατήρησης που υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρέπει να αναφέρει:
 - α. την αρχή που ζητεί την διατήρηση.
 - β. το έγκλημα που αποτελεί το αντικείμενο της ποινικής έρευνας ή δίωξης και ονομαστική περιγραφή των συναφών πραγματικών περιστατικών.
 - γ. τα προς διατήρηση αποθηκευμένα δεδομένα υπολογιστή και την σχέση τους με το έγκλημα.
 - δ. κάθε διαθέσιμη πληροφορία που περιγράφει τον κατέχοντα τα αποθηκευμένα δεδομένα υπολογιστή ή τη θέση του συστήματος υπολογιστή.
 - ε. την αναγκαιότητα της διατήρησης και
 - στ. ότι το Συμβαλλόμενο Μέρος προτίθεται να υποβάλει αίτηση αμοιβής συνδρομής για την έρευνα ή με παρόμοιο τρόπο

πρόσβαση, κατάσχεση, εξασφάλιση ή αποκάλυψη των αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστή.

3. Με την λήψη της αίτησης από Συμβαλλόμενο Μέρος, το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την κατασκευή διατήρηση των συγκεκριμένων δεδομένων, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο. Για τους σκοπούς της ανταπόκρισης στην αίτηση, δεν απαιτείται η ύπαρξη διττού αξιόπλου ως προϋπόθεση για την εν λόγω διατήρηση.
4. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος που έχει θέσει ως προϋπόθεση την ύπαρξη διττού αξιόπλου για την ανταπόκριση σε μία αίτηση για αμοιβαία συνδρομή με σκοπό την έρευνα ή τη με ενάλιο τρόπο πρόσβαση, κατάσχεση ή την με ανάλογο τρόπο εξασφάλιση ή αποκάλυψη των αποθηκευμένων δεδομένων υπολογιστή, μπορεί, για εγρήγορτα άλλα από εκείνα που προικιστούνται σύμφωνα με τα Άρθρα 2 έως 11 της Σύμβασης, να διατηρεί το δικαίωμα να αρνηθεί την ανταπόκριση στην αίτηση για διατήρηση δυνάμει του παρόντος άρθρου, στις περιπτώσεις που έχει λόγους να πιστεύει ότι κατά την στιγμή της αποκάλυψης των δεδομένων δεν μπορεί να εκπληρωθεί η προϋπόθεση του διττού αξιόπλου.
5. Επί πλέον, μία αίτηση για διατήρηση μπορεί να απορριφθεί μόνον εάν:
 - α. η αίτηση αφορά έγκλημα το οποίο το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, χαρακτηρίζει ως πολιτικό έγκλημα ή έγκλημα που σχετίζεται με πολιτικό έγκλημα, ή
 - β. Το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, θεωρεί ότι η αποδοχή της αίτησης είναι πιθανόν να βλάψει την κυριαρχία, την ασφάλεια, την δημόσια τάξη ή άλλα θεμελιώδη συμφέροντά του.
6. Στην περίπτωση που το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, θεωρεί ότι η διατήρηση δεν θα εξασφαλίσει την μέγιστη διαθεσιμότητα των δεδομένων ή ότι θα απεχθήσει την εμπιστευτικότητα ή άλλως θα βλάψει την έρευνα του αιτούντος Συμβαλλόμενου Μέρους, ενημερώνει αμέσως σχετικά το αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος το οποίο κρίνει εάν η αίτηση θα πρέπει να γίνει αποδεκτή σε κάθε περίπτωση.
7. Κάθε διατήρηση που πραγματοποιείται σε ανταπόκριση της αίτησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, θα γίνεται για χρονικό διάστημα όχι μικρότερο των εξήντα ημερών, με σκοπό να δοθεί η δυνατότητα στη αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος να υποβάλει αίτηση για την έρευνα ή με παρόμοιο τρόπο πρόσβαση, κατάσχεση ή με παρόμοιο τρόπο εξασφάλιση ή αποκάλυψη των δεδομένων. Μετά τη λήψη μιας τέτοιας αίτησης, τα δεδομένα συνεχίζουν να διατηρούνται μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της αίτησης αυτής.

Άρθρο 30 - Κατεπείγουσα αποκάλυψη διατηρηθέντων δεδομένων κίνησης

1. Σε περίπτωση που κατά τη διαδικασία αποδοχής του αιτήματος που υποβλήθηκε σύμφωνα με το Άρθρο 29 για διατήρηση δεδομένων κίνησης που αφορούν σε μια συγκεκριμένη επικοινωνία, το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, διαπιστώσει ότι ένας πάροχος υπηρεσιών σε άλλο Κράτος αναμείχθηκε στη διαβίβαση της επικοινωνίας, το Συμβαλλόμενο αυτό Μέρος αποκαλύπτει κατεπείγοντως στο αιτούν Συμβαλλόμενο Μέρος επαρκή ποσότητα δεδομένων κίνησης για να ταυτοποιηθεί ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών και η διαδρομή μέσω της οποίας διαβιβάστηκε η επικοινωνία αυτή.
2. Η αποκάλυψη των δεδομένων κίνησης δύνάμει της παραγράφου 1 μπορεί να απορριφθεί μόνον εάν:
 - α. η αίτηση αφορά έγκλημα το οποίο το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, χαρακτηρίζει ως πολιτικό έγκλημα ή έγκλημα που σχετίζεται με πολιτικό έγκλημα ή
 - β. Το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, θεωρεί ότι η επέλευση της αίτησης είναι πιθανόν να θίξει την κυριαρχία, την ασφάλεια, την δημόσια τάξη ή άλλα θεμελιώδη συμφέροντά του.

Τίτλος 2 Αμοιβαία συνδρομή σχετικά με ανακριτικές πράξεις

Άρθρο 31 - Αμοιβαία συνδρομή σχετικά με την πρόσβαση σε αποθηκευμένα δεδομένα υπολογιστή

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να ζητήσει από άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος να ερευνήσει ή με παρόμοιο τρόπο αποκτήσει πρόσβαση, καπίσχα ή με παρόμοιο τρόπο εξασφαλίσει ή αποκλύψει δεδομένα που είναι αποθηκευμένα σε ένα σύστημα υπολογιστή που βρίσκεται στην επικράτεια του Συμβαλλόμενου Μέρους, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, περιλαμβανομένων των δεδομένων που έχουν διατηρηθεί κατ' εφαρμογή του Αρθρου 29.
2. Το Συμβαλλόμενο Μέρος, προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, αντιστοιχίζει στην αίτηση αυτή εφαρμόζοντας τις διεθνείς συμβάσεις, ρυθμίσεις και νόμους που αναφέρονται στο Άρθρο 29, κατ' σύμφωνα με τις λοιπές σχετικές διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.
3. Το αίτημα αντιμετωπίζεται σε κατεπείγουσα βάση όταν:
 - α. λογίζεται βέσιμο ότι τα σχετικά δεδομένα είναι ιδιαίτερα επιάλωτα σε απώλεια ή υφαντοποίηση, ή
 - β. οι συμφέσεις, ρυθμίσεις και νόμοι που αναφέρονται στην παράγραφο 2 προβλέπουν κατεπείγουσα συνεργασία.

Άρθρο 32 - Διάσυνυριακή πρόσβαση σε αποθηκευμένα δεδομένα υπολογιστή, μετά από συναίνεση ή σε περίπτωση που αυτά είναι διαθέσιμα στο κοινό

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, χωρίς την εξουσιοδότηση του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους:

- α. να έχει πρόσβαση σε αποθηκευμένα δεδομένα υπολογιστή που είναι διαθέσιμα στο κοινό (ανοικτή πηγή), παχώς της γεωγραφικής θέσης των δεδομένων, ή
- β. να αποκτήσει πρόσβαση ή να λάβει μέσω ενός συστήματος υπολογιστή στην επικράτειά του, δεδομένα υπολογιστή που είναι αποθηκευμένα σε άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος, εάν το Συμβαλλόμενο Μέρος λάβει την νόμιμη και οικειοθελή συναίνεση του προσώπου που έχει την νόμιμη εξουσία να αποκαλύπτει τα δεδομένα στο Συμβαλλόμενο Μέρος μέσω του συστήματος υπολογιστή του.

Άρθρο 33 - Αμοιβαία συνδρομή για την συλλογή δεδομένων κίνησης σε πραγματικό χρόνο

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή για τη συλλογή σε πραγματικό χρόνο δεδομένων κίνησης σχετικά με συγκεκριμένες επικοινωνίες στην επικράτειά τους, που διαβιβάζονται μέσω ενός συστήματος υπολογιστή. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2, η εν λόγω συνδρομή διέπεται από τους όρους και τις διαδικασίες που προβλέπονται από το εσωτερικό δίκαιο.
2. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος παρέχει παρόμοια συνδρομή τουλάχιστον αναφορικά με αδικήματα για τα οποία επιτρέπεται, η συλλογή δεδομένων κίνησης σε πραγματικό χρόνο σε παρόμοιες υποθέσεις σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

Άρθρο 34 - Αμοιβαία συνδρομή σχετικά με την άρση παροχής δεδομένων περιχομένου

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή για την συλλογή ή καταγραφή σε πραγματικό χρόνο δεδομένων περιχομένου σχετικά με συγκεκριμένες επικοινωνίες στην επικράτειά τους, που διαβιβάζονται μέσω ενός συστήματος υπολογιστή, στον βαθμό που επιτρέπεται από τις ισχύουσες συμβάσεις και το εσωτερικό τους δίκαιο.

Γράλος 3 - Άκτω 24/7

Άρθρο 35 - Άκτω 24/7

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος ορίζει ένα σημείο επαφής που θα είναι διαθέσιμο σε εικοσιτετράωρη βάση, επτά ημέρες την εβδομάδα, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η παροχή άμεσης συνδρομής σε περιπτώσεις έκτακτες ή άμεσης αναφοράς με ποινικά αδικήματα σχετιζόμενα με συστήματα και δεδομένα υπολογιστή ή με σκοπό την σύλλογή των αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για ένα ποινικό αδίκημα. Η εν λόγω συνδρομή περιλαμβάνει την διευκόλυνση ή, εάν αυτό απαιτείται από το εσωτερικό δικαιο και την πρακτική, την άμεση εφαρμογή των ακόλουθων μέτρων:
 - α. την παροχή τεχνικών συμβουλών,
 - β. τη διατήρηση των δεδομένων σύμφωνα με τα Άρθρα 29 και 31,
 - γ. τη σύλλογή αποδεικτικών στοιχείων, παροχή νομικής ενημέρωσης και τον εντατισμό των πόρων.
2.
 - α. Το σημείο επαφής κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους είναι αρμόδιο να επικοινωνεί σε κατεπείγουσα βάση με το σημείο επαφής ενός άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.
 - β. Εάν το σημείο επαφής που θα ορίσει ένα Συμβαλλόμενο Μέρος δεν ανήκει στην αρχή (ή τις αρχές) του Συμβαλλόμενου αυτού Μέρους που είναι αρμόδιο (ή αρμόδιες) για την παροχή αμεσότητας συνδρομής ή για την έκδοση, το σημείο επαφής διασφαλίζει ότι είναι σε θέση να συντονίζεται με την αρχή (ή τις αρχές) αυτή (ή αυτές) σε κατεπείγουσα βάση.
3. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος εξοπρίζει την ύπαρξη διαθέσιμου εκπαιδευμένου και καταρτισμένου προσωπικού για την διευκόλυνση της λειτουργίας του δικτύου.

Κεφάλαιο IV - Τελικές διατάξεις

Άρθρο 36 - Υπογραφή και θέση σε ισχύ

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή για υπογραφή από τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και από τα Κράτη μη μέλη που έλαβαν μέρος στην προεργασία της.
2. Η παρούσα Σύμβαση παρέχεται σε κέρση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα κήρυξης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
3. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί την εκλητή περίοδο τριών μηνών από την ημέρα κατά την οποία πέντε Κράτη μεταξύ των οποίων πρέπει να περιλαμβάνονται συνολίστων τρία Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, θα έχουν εκφράσει την συναινέση

πως να δεσμευτούν από την Σύμβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2.

4. Σε σχέση με κάθε υπογράφων Κράτος που εκπράζει μεταγενέστερως την συναίνεσή του να δεσμευτεί από αυτήν, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών από την ημέρα κατά την οποία το εν λόγω Κράτος εκπράζει την συναίνεσή του να δεσμευτεί από την Σύμβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2.

Άρθρο 37 - Προσχώρηση στην Σύμβαση

1. Μετά την θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, αφού διαβουλευτεί και λάβει την ομόφωνη συναίνεση των Συμβολλόμενων Κρατών της Σύμβασης, μπορεί να καλεά κάθε Κράτος που δεν είναι μέλος του Συμβουλίου και δεν έχει συμμετάσχει στην επεξεργασία της Σύμβασης, να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση. Η απόφαση λαμβάνεται με την πλειονότητα που προβλέπεται από το Άρθρο 20,δ του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης, και με ομοφωνία των εκπροσώπων των Συμβολλόμενων Κρατών που συμμετέχουν στην Επιτροπή Υπουργών.
2. Σε σχέση με κάθε υπογράφων Κράτος που προσχωρεί στην Σύμβαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 ανωτέρω, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών από την ημέρα κατάθεσης του εγγράφου προσχώρησης στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 38 - Εξαιρετική εφαρμογή

1. Κάθε Κράτος, κατά τη στιγμή της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου κήρυξης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, καθορίζει την επικράτεια ή τις επικράτειες στις οποίες εφαρμόζεται η Σύμβαση.
2. Κάθε Κράτος, σε μεταγενέστερη ημερομηνία, με δήλωση που θα απευθύνει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, μπορεί να επεκταθεί την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης σε κάθε άλλη επικράτεια που θα καθορίσει στη δήλωσή. Σε σχέση με αυτή την επικράτεια, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί την εκπνοή περιόδου τριών μηνών από την ημέρα παραλαβής της δήλωσης από το Γενικό Γραμματέα.
3. Κάθε δήλωση που γίνεται δυνάμει των προηγούμενων δύο παραγράφων προκειμένου περί κάθε επικράτειας καθοριζόμενης στην εν λόγω δήλωση, μπορεί να απεστραφεί με ειδοποίηση απευθυνόμενη προς το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η απόσπαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα

τον μηνός που ακολουθεί την εκπονή περίοδοι τριών μηνών από την ημέρα παραλαβής της εν λόγω ειδοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 39 - Αποτέλεσματα της Σύμβασης

1. Σκοπός της παρούσας Σύμβασης είναι να συμπληρώσει τις ισχύουσες πολυμερείς ή διμερείς συνθήκες ή ρυθμίσεις μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών, περιλαμβανομένων των διατάξεων:
 - της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Έκδοσης που άνοιξε προς υπογραφή στο Παρίσι στις 13 Δεκεμβρίου 1957 (ETS No. 24),
 - της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Αμοιβαία Συνδρομή σε Ποινικές Υποθέσεις, που άνοιξε προς υπογραφή στα Στρασβούργο στις 20 Απριλίου 1959 (ETS No. 30),
 - του Πρώτου Πρωτοκόλλου στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Λοκαστικής Συνόρουμης επί ποινικών υποθέσεων, που άνοιξε προς υπογραφή στα Στρασβούργο στις 17 Μαρτίου 1978 (ETS No. 99).
2. Εάν δύο ή περισσότερα Συμβαλλόμενα Μέρη έχουν ήδη συνάψει συμφωνία ή συνθήκη πάνω σε θέματα που ρυθμίζονται από την παρούσα Σύμβαση ή έχουν ρυθμίσει διαφορετικά τις σχέσεις τους πάνω σε αυτά τα θέματα, ή εάν το πράξουν στο μέλλον, δικαιούνται επίσης να εφαρμόζουν εκείνη την σύμβαση ή συνθήκη ή να ρυθμίζουν αναλόγως εκείνες τις σχέσεις. Εν τούτοις, σε περίπτωση που τα Συμβαλλόμενα Μέρη ρυθμίσουν τις σχέσεις τους πάνω σε θέματα τα οποία ρυθμίζει η παρούσα Σύμβαση με τρόπο διευκριματικό από ότι σε αυτή, το πράττουν κατά τρόπον που είναι συμβατός με τους σκοπούς και τις αρχές της Σύμβασης.
3. Η παρούσα Σύμβαση δεν μπορεί να θίγει άλλα δικαιώματα, περιορισμούς, υποχρεώσεις και επιόνες ενός Συμβαλλόμενου Μέρους.

Άρθρο 40 - Δηλώσεις

Με γραπτή ειδοποίηση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα των Συμβουλίων της Ευρώπης, κατά τη στιγμή της υπογραφής ή κατά το χρόνο της κατάθεσης του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, κάθε Κράτος μπορεί να δηλώσει ότι κάνει χρήση της δυνατότητας να απαιτήσει πρόσθετα στοιχεία, όπως ορίζουν τα Άρθρα 2, 3, 6 παράγραφος 1, β. 7, 9 παράγραφος 3, και 27 παράγραφος 9.α.

Άρθρο 41 - Ομοιονόμιμα ρήτρα

1. Ένα συμβόλου Κράτος μπορεί να επιλεγεί να αναλάβει υποχρεώσεις, δαν့်μει του Κεφαλαίου II της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές που διέπουν τη σχέση μεταξύ της κεντρικής κυβέρνησής του και των οπισσικών Πολιτειών του ή άλλων περιήμιασων εδαφικών

ενεργήτων υπό των όρων ότι θα συνεχίσει να είναι σε θέση να συνεργάζεται με βάση το Κεφάλαιο ΙΙΙ.

2. Όταν διτυπώσεται μια επιφύλαξη σύμφωνα με την παράγραφο 1, ένα ομόσπονδο Κράτος δεν μπορεί να χρησιμοποιείται τους όρους αυτής της επιφύλαξης για να αποκλείσει ή να μειώσει τις υποχρεώσεις του για τη θέσπιση των μέτρων που ορίζονται στο Κεφάλαιο ΙΙ. Εν γένει, θα προβλέψει ευρύτερες και αποτελεσματικότερες αρμοδιότητες επιβολής του νόμου σε σχέση με τα μέτρα αυτά.
3. Σε σχέση με τις διατάξεις της προόδους Σύμβασης, η εφαρμογή των οποίων εμπύπτει στη δικαιοδοσία των συστατικών Πολιτειών του ή άλλων μαρτύρων εθνηκών ενότητων, που δεν είναι υποχρεωμένες από το συνταγματικό σύστημα της ομοσπονδίας να λαμβάνουν νομοθετικά μέτρα, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των Πολιτειών αυτές για τις εν λόγω διατάξεις και θα δώσει τη θετική γνώμη της, ενθαρρύνοντας τις Πολιτείες να ενεργήσουν ενωλήλως για την θέση τους σε ισχύ.

Άρθρο 42 - Επιφυλάξεις

Με γραπτή ειδοποίηση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης κατά τη στιγμή της υπογραφής ή κατά τον χρόνο της κατάθεσης του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, κάθε Κράτος μπορεί να δηλώσει ότι κάνει χρήση των επιφυλάξεων που προβλέπονται στο Άρθρο 4, παράγραφος 2, Άρθρο 6 παράγραφος 3, Άρθρο 9 παράγραφος 4, Άρθρο 10 παράγραφος 3, Άρθρο 11 παράγραφος 3, Άρθρο 14 παράγραφος 3, Άρθρο 22 παράγραφος 2, Άρθρο 29 παράγραφος 4, και Άρθρο 41 παράγραφος 1. Καμμία άλλη επιφύλαξη δεν μπορεί να διτυπωρεί.

Άρθρο 43 - Καταστάς και έρση των επιφυλάξεων

1. Συμβιλλόμενο Μέρος που έχει καταθέσει επιφύλαξη σύμφωνα με το Άρθρο 42 μπορεί να την άρει εν όλω ή εν μέρει με ειδοποίηση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η έρση τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία παραλαβής της ειδοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα. Εάν η ειδοποίηση αναφέρει ότι η έρση μιας επιφύλαξης πρόκειται να τοθεί σε ισχύ σε μια ημερομηνία που θα ορίζεται στην ειδοποίηση και αυτή η ημερομηνία είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας που η ειδοποίηση θα παραληφθεί από τον Γενικό Γραμματέα, η έρση τίθεται σε ισχύ κατά την εν λόγω μεταγενέστερη ημερομηνία.
2. Συμβιλλόμενο Μέρος που έχει καταθέσει επιφύλαξη κατά το Άρθρο 42, αίρει την εν λόγω επιφύλαξη, εν όλω ή εν μέρει, μάλς το επιτρέψουν οι περιστάσεις.
3. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης μπορεί περιοδικά να ερωτά τα Συμβιλλόμενα Μέρη που έχουν καταθέσει μία ή περισσότερες

επιφυλάξεις κατά το Άρθρο 42, σχετικά με τις προοπτικές άρσης αυτών των επιφυλάξεων.

Άρθρο 44 - Τροποποιήσεις

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις της παρούσας Σύμβασης, οι οποίες κοινοποιούνται από το Γενικό Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης στα Κράτη-Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα Κράτη μη Μέλη που είναι μέρος στην επεξεργασία της παρούσας Σύμβασης, καθώς και σε κάθε άλλο Κράτος που έχει προσχωρήσει ή έχει προσκληθεί να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις του Αρθρου 37.
2. Κάθε τροποποιήσιμη προτεινόμενη από ένα Συμβαλλόμενο Μέρος κοινοποιείται στην Εγκυκλοπαική Επιτροπή για τα Προβλήματα του Εγκυκλήματος (CDPC), η οποία θα γνωμοδοτεί στην Επιτροπή Υπουργών επί της εν λόγω προτεινόμενης τροποποίησης.
3. Η Επιτροπή Υπουργών εξετάζει την προτεινόμενη τροποποίηση και τη γνωμοδότηση της CDPC και κατόπιν διαβουλεύσεων με τα Κράτη μη Μέλη που είναι Συμβαλλόμενα Μέλη της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να υιοθετήσει την τροποποίηση.
4. Το κείμενο τροποποίησης που εγκρίνεται από την Επιτροπή Υπουργών σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος Αρθρου, αποστέλλεται στα Συμβαλλόμενα Μέλη προς αποδοχή.
5. Κάθε τροποποίηση που εγκρίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ημέρα που όλα τα Συμβαλλόμενα Μέλη θα έχουν ενημερώσει το Γενικό Γραμματεία για την αποδοχή τους.

Άρθρο 45 - Επίλυση διαφορών

1. Η Εγκυκλοπαική Επιτροπή για τα Προβλήματα του Εγκυκλήματος (CDPC) τηρείται ενήμερη για την ερμηνεία και εφαρμογή της Σύμβασης.
2. Σε περίπτωση που υπάρξει διαφορά μεταξύ Συμβαλλόμενων Μερών ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, κατά αναζήτησών επίλυση της διαφοράς μέσω διαπραγματεύσεων ή άλλων ειρηνικών μέσων της αλληλογίας τους, όπως δια της υποβολής της διαφοράς στην CDPC, σε ένα δικαστικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις θα είναι δεσμευτικές για τα Συμβαλλόμενα Μέλη, ή στο Διεθνές Δικαστήριο, όπως θα συμφωνήσουν τα ενδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Μέλη.

Άρθρο 46 - Διαβουλεύσεις των Συμβαλλόμενων Μερών

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη διαβουλεύονται περιοδικά, όταν εντύχεται, με σκοπό να διευκολυνθεί:
 - α. η αποτελεσματική χρήση και εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, όπως επίσης και ο εντυπωσιμός τυχόν προβλημάτων αυτής, καθώς και τα αποτελέσματα κάθε δήλωσης ή επισύλαξης που έχει γίνει δυνάμει της Σύμβασης,
 - β. η ανταλλαγή πληροφοριών για σημαντικές νομικές, πολιτικές ή τεχνολογικές εξελίξεις πάνω στο θέμα του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο και της συλλογής αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή,
 - γ. εξέταση πιθανών συμπληρώσεων και τροποποιήσεων της παρούσας Σύμβασης.
2. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα Προβλήματα του Εγκλήματος (CDPC) τηρείται περιοδικά ενήμερη για τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.
3. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα Προβλήματα του Εγκλήματος (CDPC) διευκολύνει τις διαβουλεύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να βοηθήσει τα Συμβαλλόμενα Μέρη στην προσπαθειά τους να συμπληρώσουν ή να τροποποιήσουν τη Σύμβαση. Το αργότερο τρία έτη μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα Προβλήματα του Εγκλήματος (CDPC), σε συνεργασία με τα Συμβαλλόμενα Μέρη, προβαίνει σε επανεξέταση όλων των διατάξεων της Σύμβασης και, εάν υπάρχει ανάγκη, προτείνει τις κατάλληλες τροποποιήσεις.
4. Εκτός από τις περιπτώσεις που τα έξοδα αναλαμβάνονται από το Συμβούλιο της Ευρώπης, τα έξοδα που συνεπάγεται η εκτέλεση των διατάξεων της παραγράφου 1 βαρύνουν τα Συμβαλλόμενα Μέρη με τον τρόπο που εκείνα θα καθορίσουν.
5. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη βοηθούνται από τη Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης να εκτελέσουν τις αρμοδιότητές τους σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Άρθρο 47 - Καταγγελία

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί οποτεδήποτε να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση με ειδοποίηση απευθυνόμενη στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2. Η εν λόγω καταγγελία τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί την εικοστή περίοδο τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατά την οποία η ειδοποίηση θα παραληφθεί από τον Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 48 - Ειδοποίηση

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης ειδοποιεί όλα τα Κρίτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα Κράτη μη Μέλη που έχουν λάβει μέρος στην επεξεργασία της παρούσας Σύμβασης, καθώς και κάθε Κράτος που έχει προσκληθεί να προσχωρήσει σε αυτήν ή έχει προσκληθεί να προσχωρήσει σε αυτήν, σχετικά με:

- α. κάθε υπογραφή,
- β. την κατάθεση εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης,
- γ. κάθε ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με τα Άρθρα 36 και 37,
- δ. κάθε δήλωση που γίνεται δυνάμει του Άρθρου 41, ή κάθε επιφύλαξη που διατυπώνεται σύμφωνα με το Άρθρο 42,
- ε. κάθε άλλη πράξη, ειδοποίηση ή ανακοίνωση που σχετίζεται με την παρούσα Σύμβαση.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες, δυνάμει εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στη Βρυξελλές σήμερα 23 Νοεμβρίου 2001 στην Αγγλική και τη Γαλλική γλώσσα, αμφοτέρων των κειμένων όντων εξ ίσου αυθεντικών, σε ένα αντίγραφο το οποίο θα κατατεθεί στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα διαβιβάσει επικυρωμένα αντίγραφα σε κάθε Κράτος Μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, στα Κράτη μη Μέλη που έλαβαν μέρος στην επεξεργασία της παρούσας Σύμβασης, καθώς και κάθε Κράτος που έχει προσκληθεί να προσχωρήσει σε αυτήν.

Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Σύμβασης για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο αναφορικά με την ποινικοποίηση πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης που διαπράττονται μέσω συστημάτων ηλεκτρονικών, Στρασβούργο 28.1.2003

Τα Κρίτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τα υπόλοιπα Συμβαλλόμενα Κράτη της Σύμβασης για το Έγκλημα στον Κυβερνοχώρο, που άσπασε προς υπογραφή στην Βρυξελλές στις 23 Νοεμβρίου 2001, τα οποία υπογράφησαν την παρούσα Σύμβαση,

Θεωρώντας ότι ο σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η επίτευξη μεγαλύτερης ενότητας μεταξύ των μελών του,

Υπενθυμίζοντας ότι όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι στην αξιοπρέπεια και τα δικαιώματά τους,

Τονίζοντας την ανάγκη διασφάλισης πλήρους και αποτελεσματικής εφαρμογής όλων των δικαιωμάτων του ανθρώπου χωρίς καμιά διάκριση, όπως αυτά κατοχυρώνονται σε Ευρωπαϊκά και άλλα διεθνή κείμενα,

Πιστεύοντας ότι οι πράξεις ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης συνιστούν παραβίαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και απειλή για το κράτος δικαίου και τη δημοκρατική σταθερότητα,

Θεωρώντας ότι οι εθνικά και διεθνή δίκαια είναι αναγκαίο να προβλέπουν σαφώς νομική αντίδραση σε προπεράνδια ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης μέσω συστημάτων υπολογιστών,

Έχοντας επίγνωση του γεγονότος ότι η προπεράνδια υαέρ τέτοιων πράξεων ταχυνά πολλαπλασιάζεται στην εθνική νομοθεσία.

Έχοντας υπό όψη την Σύμβαση για τη Ήγληση στην Κυβερνοχώρα, η οποία προβλέπει σύγχρονα και επίκαιρα μέσα διεθνούς συνεργασίας και πιστοποιείται για την ανάγκη διακρίνωσης των διαπύξων του οριστικού δικαίου αναφορικά με την καταπολέμηση της μετανάστευσης και ξενοφοβικής προπεράνδιας.

Έχοντας επίγνωση του γεγονότος ότι οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές προσφέρουν αμυντική μέσο διακρίνωσης της ελευθερίας της έκφρασης και της επικοινωνίας ανά την υφήλιο,

Αναγνωρίζοντας ότι η ελευθερία της έκφρασης συνιστά ένα από τα θεμελιώδη στοιχεία της δημοκρατικής κοινωνίας και αποτελεί μια από τις βασικές προϋποθέσεις για την πρόοδο της και την ανάπτυξη κάθε ανθρώπινης οντότητας.

Αναγνωρίζοντας, οστόσο, για τον άμεσο και καλή χρήση των κοινημάτων υπολογιστών, με σκοπό την διάδοση ρατσιστικής και ξενοφοβικής προπεράνδιας.

Έχοντας επίγνωση της ανάγκης διασφάλισης της δέουσας κυβερνικής μετώξ της ελευθερίας της έκφρασης και της αποτελεσματικής μέτξ κατά πράξεων ρατσιστικής και ξενοφοβικής φύσης.

Αναγνωρίζοντας ότι ο σκοπός του παρόντος Προσχεδίου δεν είναι να θέξει τις καθιερωμένες αρχές που σχετίζονται με την ελευθερία της έκφρασης στα εθνικά νομικά συστήματα,

Αμφιβάνοντας υπό όψη τα σχετικά διεθνή νομικά κείμενα σε αυτόν τον τομέα και συγκεκριμένα, τη Σύμβαση για την Πρόσωση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και το υπό αρ. 12 Προτάκλιο της, ανακαταστή με τη γενική απαγόρευση των διακρίσεων, καθώς και τις ισχύουσες αμφίδρομες Σύμβουλίες της Ευρώπης, για τη

συνεργασία στον ποταμό τιμύα και, ειδικότερα, τη Σύμβαση για το Έργο της των Κυβερνητήρια, τη Διεθνή Σύμβαση των Πανομένων Εθνών για την Εξάλειψη όλων των Μορφών Φυλακικών Διακρίσεων της 21^{ης} Δεκεμβρίου 1965, την Κοινή Δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15^{ης} Ιουλίου 1996 που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο βάσει του Άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση αναφορικά με την δράση για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

Χαρακτηριστικές της κρισιμότητας εξελίξεις, οι οποίες περιτρέχει προσοθούν τη διεθνή συνεργασία και συνεργασία στην καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνητικό, τον ρατσισμό και της ξενοφοβίας.

Έχοντας επίσης υπό όψη το Σχέδιο Δράσης που υιοθετήθηκε από τους Αρχηγούς Κρατών και Κυβερνήσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης σε ευκαιρία της Δεύτερης Διάσκεψης Κοινοτικής (Συμβούλιο 10-11 Δεκεμβρίου 1997), με σκοπό να επεκταθούν κοινές θέσεις για τη ζητήματα της ανάπτυξης των νέων τεχνολογιών με βάση τα πρότυπα και τις αξίες του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Συμπεραίνονται τα εξής:

Κεφάλαιο I - Κοινές Διατάξεις

Άρθρο 1 - Σκοπός

Ο σκοπός των παρόντων Πρωτοκόλλων είναι να συμβαλεθούν μεταξύ των Συμβολόμενων στο Πρωτόκολλο Μερών, οι διατάξεις της Σύμβασης για το Έργο της στον Κυβερνητικό η οποία άνοιξε προς υπογραφή στις 23 Νοεμβρίου 2001 (η οποία στη συνέχεια του παρόντος θα αναφέρεται ως "η Σύμβαση"), όλων αφηρό στην απεναντιότητα αρχών ρατσιστικής και ξενοφοβικής δράσης που διατηρούνται μέσω συστημάτων υπολογιστών.

Άρθρο 2 - Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος Πρωτοκόλλου

"ρατσιστικό και ξενοφοβικό υλικό" σημαίνει κάθε γραπτό υλικό, εικόνα ή άλλη έκφραση ιδέων ή θεωριών που υποστηρίζουν, προάγουν ή υποδαυλίζουν το μίσος τις διακρίσεις ή την βία κατά κάποιου ατόμου ή ομάδας στόμων με βάση την φυλή, το χρώμα, την καταγωγή, την εθνική ή την εθνοτική προέλευση, καθώς και την θρησκεία, εάν αυτή χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για κάποιων από τους παραπάνω παράγοντες.

2. Οι όροι και οι εκφράσεις που χρησιμοποιούνται στο παρόν Πρωτόκολλο ερμηνεύονται όπως στη Σύμβαση.

Κεφάλαιο II - Μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε εθνικό επίπεδο

Άρθρο 3 - Διάδοση ρατσιστικού και ξενοφοβικού υλικού μέσω συστημάτων υπολογιστών

1) Κάθε Συμβολόμενος Μέρος θεωρείται νομικά και άλλα μέτρα που είναι απαραίτητα για να καταπολέμηση ως ποινικό αδίκημα στην αποκλειστική του νομική, την αποκλειστική συμπεριφορά, όπως αυτή χαρακτηρίζεται από αυτούς, και χωρίς διακρίσεις.

δυσκολία ή με άλλο τρόπο διάλυση ρατσιστικού και ξενοφοβικού υλικού στο κοινό μέσω συστημάτων υπολογιστή.

2) Κάθε Συμβολαζόμενο Μέρος μπορεί να διατηρεί το δικαίωμα να μην πραγματοποιήσει τη συμπεριφορά που ορίζει η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου, εάν το υλικό που προσδίδεται από το Άρθρο 2, παράγραφος 1, υποστηρίζει, προάγει ή υποδαυλίζει διακρίσεις που δεν σχετίζονται με μέσος ή βία, υπό την προϋπόθεση ότι είναι δικαιολογημένα άλλα αποτελεσματικά ένδικα βοηθήματα.

3) Παρά την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, κάθε Συμβολαζόμενο Μέρος μπορεί να διατηρεί το δικαίωμα να μην υποβάλει την παράγραφο 1 στις περιπτώσεις διακρίσεων για τις οποίες εξαιτίας κληρονομικών αρχών στο εθνικό νομικό σύστημα αναφυγικά με την ελευθερία της έκφρασης, δεν μπορεί να προβλέψει τα αποτελεσματικά ένδικα βοηθήματα που αναφέρει η εν λόγω παράγραφος 2.

Άρθρο 4 - Διερεύνηση ρατσιστικών και ξενοφοβικών κινήσεων

Κάθε Συμβολαζόμενο Μέρος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι απαραίτητα για να καθιερώσει ως ποινικό αδίκημα στην εσωτερική του νομοθεσία την ακόλουθη συμπεριφορά, όταν αυτή διαπράττεται από πρόθεση και χωρίς δικαιολογία:

απαγόη μέσω συστήματος υπολογιστή, με την διείσδυση ενός σοβαρού ποινικού αδικήματος, όπως αυτό ορίζεται στο εσωτερικό του δικαίου, (i) κατά προσώπων επειδή ανήκουν σε μία ομάδα η οποία διακρίνεται βάσει φυλής, χρώματος, καταγωγής, εθνικής ή εθνοτικής προέλευσης, καθώς και θρησκείας, εάν αυτή χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για κάποιον από τους παραπάνω παρόντες, ή (ii) κατά ομάδες προσώπων που διακρίνεται βάσει υποκειντή τους εξ αυτών των χαρακτηριστικών.

Άρθρο 5 - Προσβολή με ρατσιστικά και ξενοφοβικά κίνητρα

1. Κάθε Συμβολαζόμενο Μέρος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι απαραίτητα για να καθιερώσει ως ποινικό αδίκημα στην εσωτερική του νομοθεσία την ακόλουθη συμπεριφορά, όταν αυτή διαπράττεται από πρόθεση και χωρίς δικαιολογία:

δημόσια προσβολή, μέσω συστήματος υπολογιστή, (i) προσώπων επειδή ανήκουν σε μία ομάδα η οποία διακρίνεται βάσει φυλής, χρώματος, καταγωγής, εθνικής ή εθνοτικής προέλευσης, καθώς και θρησκείας, εάν αυτή χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για κάποιον από τους παραπάνω παρόντες, ή (ii) ομάδες προσώπων που διακρίνεται βάσει υποκειντή τους εξ αυτών των χαρακτηριστικών.

2. Κάθε Συμβολαζόμενο Μέρος μπορεί:

α. είτε να θέσει ως προϋπόθεση ότι το αδίκημα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου έχει ως συνέπεια να εκτεθεί το πρόσωπο ή η ομάδα προσώπων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 σε μίσος, παρεξόχληση ή γελοιοποίηση.

β. είτε να διατηρήσει το δικαίωμα να μην εφευρίσκει, εν όλω ή εν μέρει, την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 6. Άρνηση, υποβίβωση της σημασίας, έγκριση ή διατυπώρηση γενικών ή εξαίρετικών και ή της ανθρωπότητας

1. Κάθε Συμβολόμενο Μέρος θεσπίζει τα νομοθετικά μέτρα που είναι απαραίτητα για να καθιερωθεί ως ποινικό αδίκημα στην εσωτερική του νομοθεσία την ακόλουθη συμπεριφορά, όταν αυτή διαπράττεται ενώ πρόθεση και χωρίς δικαίωμα:

Έπισημή ή άλλως διαθέσιμη στο κοινό, μέθοι σπινταίματος υπολογιστή, υλικού που αντίζει, υποβαθμίζει τη σημασία, εφευρίσκει ή δικαιολογεί πράξεις που συνιστούν γενοκτονία ή εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, όπως αυτές ορίζονται από το διεθνές δίκαιο και αναγνωρίζονται από τελικές και δυσμενικές αποφάσεις των Αμεθικών Στρατιωτικών Δικαστηρίων που συστήθηκε με την Συμφωνία των Λονδίνου της 8^{ης} Απριλίου 1945, ή αποσιωπούνται άλλων διεθνών δικαστηρίων που συστήθηκε με σχετικές διενεργίες στη διάρκεια και του οποίου η αρμοδιότητα αναγνωρίζεται από αυτό το Συμβολόμενο Μέρος.

2. Κάθε Συμβολόμενο Μέρος μπορεί:

α. είτε να θέσει ως προϋπόθεση ότι η άρνηση ή η υποβίβωση της σημασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου διαπράττεται με σκοπό την υποδούλωση, διακρίσεων ή βίας κατά άτομου ή ομάδας ατόμων βάσει φυλής, χρώματος, καταγωγής, εθνικής ή εθνοτικής προέλευσης, καθής και θρησκείας, εάν αυτή χρησιμοποιείται ως πρόκληση για κόποιον από τους αναφερόμενους παράγοντες.

β. είτε να διατηρήσει το δικαίωμα να μην εφευρίσκει, εν όλω ή εν μέρει, την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 7 - Διενέργεια και ηθική αντοχή

1. Κάθε Συμβολόμενο Μέρος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι απαραίτητα για να καθιερωθεί ως ποινικά αδικήματα στην εσωτερική του νομοθεσία, την σύνδεση ή την ηθική αντοχή στην έπισημη υποσημείωση από τα αδικήματα που έχουν καθιερωθεί σύμφωνα με το παρόν Πρωτόκολλο, με σκοπό την διαπράξη των αναφερόμενων αδικημάτων, όταν αυτά διαπράττονται από πρόθεση και χωρίς δικαίωμα.

Κεφάλαιο III - Σχέσεις μεταξύ της Σύμβασης και του παρόντος Πρωτοκόλλου

Άρθρο 8 - Σχέσεις μεταξύ της Σύμβασης και του παρόντος Πρωτοκόλλου

1. Τα Άρθρα 1, 12, 13, 22, 41, 44, 45 και 46 της Σύμβασης εφαρμόζονται, κατ' αναλογία και στο παρόν Πρωτόκολλο.

2. Τα Συμφελλόμενα Μέρη επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής των μέτρων που ορίζουν τα Άρθρα 14 έως 21 και τα Άρθρα 23 έως 35 της Σύμβασης, στα Άρθρα 2 έως 7 του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Κεφάλαιο IV - Τελικές διατάξεις

Άρθρο 9 - Διακήρυξη της συναινέσης για δόσμευση

1. Το παρόν Πρωτόκολλο δύναται να υπογραφεί από τα Κράτη που έχουν υπογράψει τη Σύμβαση, τα οποία μπορούν να εκχωρήσουν τη νούλησή τους να δασμευθούν από αυτή είτε:

α. από την υπογραφή χωρίς επαφίδεια, όσον αφορά στην κύρωση, αποδοχή ή έγκριση, είτε:

β. από την υπεγραφή που υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση, η οποία ακολουθείται από κύρωση, αποδοχή ή έγκριση.

2. Κάθε Κράτος δεν μπορεί να υπογράψει το παρόν Πρωτόκολλο χωρίς επαφίδεια, όσον αφορά στην κύρωση, αποδοχή ή έγκριση, ή να καταθέσει έγγραφο κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, εκτός εάν έχει ήδη καταθέσει ή καταθέσει πενήτηχρονα με την υπεγραφή του έγγραφο κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της Σύμβασης.

3. Τα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 10 - Έναρξη ισχύος

1. Το παρόν Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα που μέρα που ακολουθεί την ετήσια περίοδο τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία πέντε Κράτη θα έχουν εκφράσει τη συναινέσή τους να δασμευθούν από το Πρωτόκολλο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Αρθρου 9.

2. Όσον αφορά οποιδήποτε Κράτος που εκφράζει μεταγενέστερα τη συναινέσή του να δασμευθεί από το Πρωτόκολλο, το τελευταίο τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα που μέρα που ακολουθεί την ετήσια περίοδο τριών μηνών μετά την ημερομηνία υπογραφής από μέλους του Κράτους χωρίς επαφίδεια όσον αφορά στην κύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή κατάθεσης του εγγράφου του σχετικά με την κύρωση, αποδοχή ή έγκριση.

Άρθρο 11 - Προσχώρηση

1. Μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου, κάθε Κράτος που έχει προσχωρήσει στη Σύμβαση μπορεί, επίσης, να προσχωρήσει και στο Πρωτόκολλο.

2. Η προσχώρηση πραγματοποιείται, με την κατάθεση στον Γενικό Γραμματέα του

Συμβουλίου της Ευρώπης, εγγράφου προσχώρησής του θα τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εισφορά περιόδου τριών μηνών και την ημερομηνία κατάθεσής του.

Άρθρο 12 - Επιφυλάξεις και δηλώσεις

1. Οι επιφυλάξεις που διατυπώνονται και οι δηλώσεις που γίνονται από κάποιο Συμβολλόμενο Μέρος για κάποια από τις διατάξεις της Σύμβασης, ισχύουν επίσης και για το παρόν Πρωτοκόλλιο, εκτός εάν αυτό το Συμβολλόμενο Μέρος προβεί σε διαφορετικές δηλώσεις κατά τον χρόνο υπογραφής ή κατάθεσης του εγγράφου του σχετικά με την κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση.

2. Με γραπτή ειδοποίηση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, οποιοδήποτε Συμβολλόμενο Μέρος μπορεί, κατά τον χρόνο υπογραφής ή κατάθεσης του εγγράφου του σχετικά με την κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση, να δηλώσει ότι δεσμεύεται από τις επιφυλάξεις που προβλέπονται στα Άρθρα 3, 5 και 6 του παρόντος Πρωτοκόλλιου. Παράλληλα, όσον αφορά στις διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλιου, οποιοδήποτε Συμβολλόμενο Μέρος μπορεί να απευαισθηθεί τις επιφυλάξεις που προβλέπονται στα Άρθρα 22, παράγραφος 2 και στο Άρθρο 41, παράγραφο 1 της Σύμβασης, ανεξαρτήτως της εφαρμογής της Σύμβασης από μέρος αυτού του Συμβολλόμενου. Καμία άλλη επιφύλαξη δεν μπορεί να διατυπωθεί.

3. Με γραπτή ειδοποίηση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, οποιοδήποτε Συμβολλόμενο Μέρος μπορεί, κατά το χρόνο υπογραφής ή κατάθεσης του εγγράφου του σχετικά με την κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση, να δηλώσει ότι διατηρεί τη δυνατότητα να απευαισθηθεί στα σχέδια που προβλέπει το Άρθρο 5, παράγραφος 2α και το Άρθρο 6, παράγραφος 2α του παρόντος πρωτοκόλλιου.

Άρθρο 13 — Κατάσταση και ανάκληση επιφυλάξεων

1. Κάποιο Συμβολλόμενο Μέρος που έχει διατυπώσει επιφύλαξη σύμφωνα με το Άρθρο 12 ανωτέρω, ανακαλεί την επιφύλαξη αυτή, εν όλω ή εν μέρει, όταν το επιτρέψουν οι συνθήκες. Η ανάκληση ισχύει από την ημερομηνία παράδοσής της σχετικής ειδοποίησης, απευθυνόμενης στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Εάν η ειδοποίηση αναφέρει ότι η ανάκληση της επιφύλαξης πρέπει να τεθεί σε ισχύ κατά την ημερομηνία που θα δηλώνεται στην ειδοποίηση και η ημερομηνία αυτή είναι μετεπενήντα της ημερομηνίας παράδοσής της ειδοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα, τότε η ανάκληση τίθεται σε ισχύ την μετεπενήντατη εκείνη ημερομηνία.

2. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης μπορεί να αιτείται παρωδικώς, διευκρινίσεις από τα Συμβολλόμενα Μέρη που έχουν διατυπώσει μία ή περισσότερες επιφυλάξεις σύμφωνα με το Άρθρο 12, σχετικά με την προαιρετική ανάκλησή των επιφυλάξεων αυτών.

Άρθρο 14 - Εξαιρετική εφαρμογή

1. Κάθε Συμβελλόμενο Μέρος μπορεί κατά τη χρόνο υπογραφής ή κατάθεσης του εγγράφου του σχετικά με την κύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση να προσδιορίζει την Επικράτεια ή τις Επακράτειες στις οποίες θα ισχύει το παρόν Πρωτόκολλο.

2. Κάθε Συμβελλόμενο Μέρος μπορεί σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία, με δήλωση αποσπασμένη στο Γενικό Γραμματείο του Συμβουλίου της Ευρώπης να επεκτείνει την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου σε οποιαδήποτε άλλη Επικράτεια που προσδιορίζεται στη δήλωση. Όσον αφορά στην Επικράτεια αυτή, το παρόν Πρωτόκολλο θα τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την έκτασή περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της δήλωσης από τον Γενικό Γραμματεία.

3. Κάθε δήλωση που έχει γίνει σύμφωνα με τις προηγούμενες δύο παραγράφους μπορεί αναπληρωτικά με κάθε Επικράτεια που προσδιορίζεται σε κάποια δήλωση, να αναλωθεί με εκδοποίηση αποσπασμένη στον Γενικό Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η ανάκληση θα τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την έκτασή περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της εκδοπίστης από τον Γενικό Γραμματεία.

Άρθρο 15 - Καταγγελία

1. Κάθε Συμβελλόμενο Μέρος μπορεί να καταγγείλει οποιαδήποτε το παρόν Πρωτόκολλο με εκδοπίηση και θα απευθύνεται στον Γενικό Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Η καταγγελία τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την έκτασή περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της εκδοπίστης από τον Γενικό Γραμματεία.

Άρθρο 16 — Κοινοποίηση

Ο Γενικός Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρώπης κοινοποιεί στα Κράτη-Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και στα Κράτη που δεν είναι Μέλη, τα οποία έχουν συμμετάσχει στην κατάρτιση του παρόντος Πρωτοκόλλου, καθώς και σε κάθε Κράτος που έχει προσχωρήσει ή έχει κληθεί να προσχωρήσει στο παρόν Πρωτόκολλο:

α. κάθε υπογραφή,

β. της κατάθεση κάθε εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης,

γ. την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Πρωτοκόλλου σύμφωνα με τα Άρθρα 9, 10 και 11 καθώς και

δηλαδή άλλη πρόβλεψη, αυξομειώσεων ή γενεσιουργούστη σχετική με το παρόν Πρωτοκόλλο.

Σε πίστωση των παροχών, οι αλληλόμενες και θετικές εξουσιοδοτημένες προς τούτο, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

Ήρθε στο Στρασβούργο στις 28 Ιανουαρίου 2007 στην αγγλική και στην γαλλική γλώσσα (και οι δύο κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά) σε ένα μόνο exemplum το οποίο θα κατατεθεί στο Αρχείο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα αποστέλλει επικυρωμένα αντίγραφα σε κάθε Κράτος-Μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, στα Κράτη που δεν είναι Μέλη αλλά έχουν συμμετέχει στην κατάρτιση των παρόντων Πρωτοκόλλου, καθώς και σε κάθε Κράτος που έχει κληθεί να προσχωρήσει σε αυτό.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

**ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΣΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ
2013/40/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΚΑΤΑ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ - ΠΛΑΙΣΙΟΥ 2005/222/ΔΕΥ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΣΦΩΡΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

**Άρθρο δεύτερο
Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα
(Άρθρα 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9 παράγραφοι 2, 3
και 4 της Οδηγίας)**

1. Στο άρθρο 13 του Ποινικού Κώδικα προστίθενται περιπτώσεις η' και θ' ως εξής:

«η) Πληροφοριακό σύστημα είναι συσκευή ή ομάδα διασυνδεδεμένων ή σχετικών μεταξύ τους συσκευών, εκ των οποίων μία ή περισσότερες εκτελούν, σύμφωνα με ένα πρόγραμμα, αυτόματη επεξεργασία ψηφιακών δεδομένων, καθώς και τα ψηφιακά δεδομένα που αποθηκεύονται, αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας, ανακτώνται ή διαβιβάζονται από την εν λόγω συσκευή ή την ομάδα συσκευών με σκοπό τη λειτουργία, τη χρήση, την προστασία και τη συντήρηση των συσκευών αυτών.

θ) Ψηφιακά δεδομένα είναι η παρουσίαση γεγονότων, πληροφοριών ή εννοιών σε μορφή κατάλληλη προς επεξεργασία από πληροφοριακό σύστημα, συμπεριλαμβανομένου προγράμματος που παρέχει τη δυνατότητα στο πληροφοριακό σύστημα να εκτελέσει μια λειτουργία.»

2. Μετά το άρθρο 292Α του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 292Β ως εξής:

**« Άρθρο 292Β
Παρακώλυση λειτουργίας
πληροφοριακών συστημάτων**

1. Όποιος χωρίς δικαίωμα παρεμποδίζει σοβαρά ή διακόπτει τη λειτουργία συστήματος πληροφοριών με την εισαγωγή, διαβίβαση, διαγραφή, καταστροφή, αλλοίωση ψηφιακών δεδομένων ή με αποκλεισμό της πρόσβασης στα δεδομένα αυτά, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών (3) ετών.

2. Η πράξη της πρώτης παραγράφου τιμωρείται: α) με φυλάκιση από ένα (1) έως τρία (3) έτη, αν τελέστηκε με τη χρήση εργαλείου που έχει σχεδιαστεί κατά κύριο λόγο για πραγματοποίηση επιθέσεων που επηρεάζουν μεγάλο αριθμό συστημάτων πληροφοριών ή επιθέσεων που προκαλούν σοβαρές ζημιές και ιδίως επιθέσεων που αποτελούν μέρος υποδομής για την προμήθεια του πληθυσμού με ζωτικής σημασίας αγαθά ή υπηρεσίες. Ως ζωτικής σημασίας αγαθά ή υπηρεσίες νοούνται ιδίως η εθνική άμυνα, η υγεία, οι συγκοινωνίες, οι μεταφορές και η ενέργεια.

3. Αν οι πράξεις των προηγούμενων παραγράφων τελέστηκαν στο πλαίσιο δομημένης και με διαρκή δράση ομάδας τριών ή περισσότερων προσώπων, που επιδιώκει την τέλεση περισσότερων εγκλημάτων του παρόντος άρθρου, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών.

4. Για την ποινική δίωξη της πράξης της παραγράφου 1 απαιτείται εγκληση.»

3. Μετά το άρθρο 292Β του Ποινικού Κώδικα προστίθεται

άρθρο 292Γ ως εξής:

« Άρθρο 292Γ

Με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών τιμωρείται όποιος χωρίς δικαίωμα και με σκοπό τη διάπραξη των εγκλημάτων του άρθρου 292Β παράγει, πωλεί, προμηθεύεται προς χρήση, εισάγει, κατέχει, διανέμει ή με άλλο τρόπο διακινεί: α) συσκευές ή προγράμματα υπολογιστή, σχεδιασμένα ή προσαρμοσμένα κυρίως για το σκοπό της διάπραξης των εγκλημάτων του άρθρου 292Β, β) συνθηματικά ή κωδικούς πρόσβασης ή άλλα παρεμφερή δεδομένα με τη χρήση των οποίων είναι δυνατόν να αποκτηθεί πρόσβαση στο σύνολο ή μέρος ενός πληροφοριακού συστήματος.»

4. Οι παράγραφοι 2 και 5 του άρθρου 348Α του Ποινικού Κώδικα αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Όποιος με πρόθεση παράγει, προσφέρει, πωλεί ή με οποιονδήποτε τρόπο διαθέτει, διανέμει, διαβιβάζει, αγοράζει, προμηθεύεται ή κατέχει υλικό παιδικής πορνογραφίας ή διαδίδει πληροφορίες σχετικά με την τέλεση των παραπάνω πράξεων, μέσω πληροφοριακών συστημάτων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως τριακοσίων χιλιάδων ευρώ.

5. Όποιος εν γνώσει αποκτά πρόσβαση σε υλικό παιδικής πορνογραφίας μέσω πληροφοριακών συστημάτων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους.»

5. Το άρθρο 348Β του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

**«Άρθρο 348Β
Προσελκύση παιδιών για γενετήσιους λόγους**

Όποιος με πρόθεση, μέσω πληροφοριακών συστημάτων, προτίνει σε ανήλικο που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, να συναντήσει τον ίδιο ή τρίτο, με σκοπό τη διάπραξη σε βάρος του ανηλίκου των αδικημάτων των άρθρων 339 παράγραφοι 1 και 2 ή 348Α, όταν η πρόταση αυτή ακολουθείται από περαιτέρω πράξεις που οδηγούν σε μία τέτοια συνάντηση, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως διακοσίων χιλιάδων ευρώ.»

6. Το άρθρο 370Γ του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

**«Άρθρο 370Γ
Παράνομη πρόσβαση σε πληροφοριακό σύστημα**

1. Όποιος χωρίς δικαίωμα αντιγράφει ή χρησιμοποιεί προγράμματα υπολογιστών, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι έξι (6) μήνες και με χρηματική ποινή διακοσίων ενενήντα (290) ευρώ έως πέντε χιλιάδων εννιακοσίων (5.900) ευρώ.

2. Όποιος χωρίς δικαίωμα αποκτά πρόσβαση στο σύνολο ή μέρη πληροφοριακού συστήματος ή σε στοιχεία που μεταδίδονται με συστήματα τηλεπικοινωνιών, παραβιάζοντας απαγορεύσεις ή μέτρα ασφαλείας που έχει λάβει ο νόμιμος κάτοχος του, τιμωρείται με φυλάκιση. Αν η πράξη αναφέρεται στις διενεργούμενες σχέσεις ή την ασφάλεια του κράτους, τιμωρείται κατά το άρθρο 148.

3. Αν ο δράστης είναι στην υπηρεσία του νόμιμου κατόχου του πληροφοριακού συστήματος ή των στοιχείων, η πράξη της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται μόνο αν απαγορεύεται ρητά από εσωτερικό κανονισμό ή από έγγραφη απόφαση του κατόχου ή αρμόδιου υπαλλήλου του.

4. Οι πράξεις των παραγράφων 1 έως 3 διώκονται ύστερα από έγκληση.»

7. Μετά το άρθρο 370Γ του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 370Δ ως εξής:

«Άρθρο 370Δ

1. Όποιος, αθέμιτα, με τη χρήση τεχνικών μέσων, παρακολουθεί ή αποτυπώνει σε υλικό φορέα μη δημόσιες διαβιβάσεις δεδομένων ή ηλεκτρομαγνητικές εκπομπές από, προς ή εντός πληροφοριακού συστήματος ή παρεμβαίνει σε αυτές με σκοπό

ο ίδιος ή άλλος να πληροποιηθεί το περιεχόμενό τους, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών.

2. Με την ποινή της παραγράφου 1 τιμωρείται όποιος κάνει χρήση της πληροφορίας ή του υλικού φορέα επί του οποίου αυτή έχει αποτυπωθεί με τους τρόπους που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

3. Αν οι πράξεις των παραγράφων 1 και 2 συνεπάγονται παραβίαση στρατιωτικού ή διπλωματικού απορρήτου ή αφορούν απόρρητο που αναφέρεται στην ασφάλεια του Κράτους σε καιρό πολέμου τιμωρούνται κατά το άρθρο 146.»

8. Μετά το άρθρο 370Δ του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 370Ε ως εξής:

«Άρθρο 370Ε

Με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών τιμωρείται όποιος χωρίς δικαίωμα και με σκοπό τη διάπραξη κάποιου από τα εγκλήματα των άρθρων 370Β, 370Γ παράγραφοι 2 και 3 και 370Δ παράγει, πωλεί, προμηθεύεται προς χρήση, εισάγει, κατέχει, διανέμει ή με άλλο τρόπο διακινεί: α) συσκευές ή προγράμματα υπολογιστή, σχεδιασμένα ή προσαρμοσμένα κυρίως για το σκοπό της διάπραξης κάποιου από τα εγκλήματα των άρθρων 370Β, 370Γ και 370Δ, β) συνθηματικά ή κωδικούς πρόσβασης ή άλλα παρεμφερή δεδομένα με τη χρήση των οποίων είναι δυνατόν να αποκτηθεί πρόσβαση στο σύνολο ή μέρος ενός πληροφοριακού συστήματος.»

9. Μετά το άρθρο 381 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 381Α ως εξής:

«Άρθρο 381Α

Φθορά ηλεκτρονικών δεδομένων

1. Όποιος χωρίς δικαίωμα διαγράφει, καταστρέφει, αλλοιώνει ή αποκρύπτει ψηφιακά δεδομένα ενός συστήματος πληροφοριών, καθιστά ανέφικτη τη χρήση τους ή με οποιονδήποτε τρόπο αποκλείει την πρόσβαση στα δεδομένα αυτά, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη. Σε ιδιαίτερα ελαφρές περιπτώσεις, το δικαστήριο μπορεί, εκτιμώντας τις περιστάσεις τέλεσης, να κρίνει την πράξη ατιμώρητη.

2. Η πράξη της πρώτης παραγράφου τιμωρείται: α) με φυλάκιση από ένα (1) έως τρία (3) έτη, αν τελέστηκε με τη χρήση εργαλείου που έχει σχεδιαστεί κατά κύριο λόγο για πραγματοποίηση επιθέσεων που επηρεάζουν μεγάλο αριθμό συστημάτων πληροφοριών ή επιθέσεων που προκαλούν σοβαρές ζημιές και ιδίως επιθέσεων που προκαλούν μεγάλης έκτασης ή για μεγάλο χρονικό διάστημα διατάραξη των υπηρεσιών των συστημάτων πληροφοριών, οικονομική ζημία ιδιαίτερα σημαντική απώλεια δεδομένων και γ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους, αν τελέστηκε κατά συστημάτων πληροφοριών που αποτελούν μέρος υποδομής για την προμήθεια του πληθυσμού με ζωτικής σημασίας αγαθά ή υπηρεσίες. Ως ζωτικής σημασίας αγαθά ή υπηρεσίες νοούνται ιδίως η εθνική άμυνα, η υγεία, οι συκοινωνίες, οι μεταφορές και η ενέργεια.

3. Αν οι πράξεις των προηγούμενων παραγράφων τελέστηκαν στο πλαίσιο δομημένης και με διαρκή δράση ομάδας τριών ή περισσότερων προσώπων, που επιδιώκει την τέλεση περισσότερων εγκλημάτων του παρόντος άρθρου, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών.

4. Για την ποινική δίωξη της πράξης της παραγράφου 1 απαιτείται εγκληματική πράξη.

10. Μετά το άρθρο 381Α του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 381Β ως εξής:

«Άρθρο 381Β

Με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών, τιμωρείται όποιος χωρίς δικαίωμα και με σκοπό τη διάπραξη κάποιου από τα εγκλήματα του άρθρου 381Α παράγραφοι 1, 2 και 3 παράγει, πωλεί, προμηθεύεται προς χρήση, εισάγει, κατέχει διανέμει ή με άλλο τρόπο δια-

κινεί: α) συσκευές ή προγράμματα υπολογιστή, σχεδιασμένα ή προσαρμοσμένα κυρίως για το σκοπό της διάπραξης κάποιου από τα εγκλήματα του άρθρου 381Α, β) συνθηματικά ή κωδικούς πρόσβασης ή άλλα παρεμφερή δεδομένα με τη χρήση των οποίων είναι δυνατόν να αποκτηθεί πρόσβαση στο σύνολο ή μέρος ενός πληροφοριακού συστήματος.»

11. Το άρθρο 386Α του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 386Α

Απάτη με υπολογιστή

Όποιος, με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, βλάπτει ξένη περιουσία, επηρεάζοντας το αποτέλεσμα της διαδικασίας επεξεργασίας ψηφιακών δεδομένων είτε με τη μη ορθή διαμόρφωση προγράμματος υπολογιστή είτε με χρησιμοποίηση μη ορθών ή ελλειπών στοιχείων είτε με τη χωρίς δικαίωμα χρήση δεδομένων είτε με τη χωρίς δικαίωμα παρέμβαση σε πληροφοριακό σύστημα, τιμωρείται με τις ποινές του προηγούμενου άρθρου. Περιουσιακή βλάβη υφίσταται και αν τα πρόσωπα που την υπέστησαν είναι άδηλα. Για την εκτίμηση του ύψους της ζημίας είναι αδιάφορο αν οι παθόντες είναι ένα ή περισσότερα άτομα.»

Άρθρο τρίτο

Τροποποιήσεις του ν. 2225/1994

1. Η παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2225/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η άρση του απορρήτου είναι επιτρεπτή για τη διακρίβωση των κακουργημάτων που προβλέπονται από:

α) τα άρθρα 134, 135 παράγραφοι 1, 2, 135Α, 137Α, 137Β, 138, 139, 140, 143, 144, 146, 148 παρ. 2, 150, 151, 157 παρ. 1, 159, 159Α, 168 παρ. 1, 187 παράγραφοι 1, 2, 187Α παράγραφοι 1 και 4, 207, 208 παρ. 1, 235 παρ. 2, 236 παρ. 2, 237 παράγραφοι 2 και 3β', 264 περιπτώσεις β' και γ', 270, 272, 275 περίπτωση β', 291 παρ. 1 περιπτώσεις β' και γ', 292Α παρ. 4 εδάφιο β' και παρ. 5, 299, 322, 323Α παράγραφοι 1, 2, 4, 5 και 6, 324 παράγραφοι 2 και 3, 336 σε βάρος ανηλίκου, 338 παρ. 1 σε βάρος ανηλίκου, 339 παράγραφοι 1 περιπτώσεις α' και β', 342 παράγραφοι 1 και 2, 348Α παρ. 4, 348Γ παρ. 1 περιπτώσεις α' και β', 349 παρ. 1 και 2, 351 παράγραφοι 1, 2, 4 και 5, 351Α παράγραφοι 1 περιπτώσεις α' και β' και 3, 370Α, 370Δ, 374, 380, 385 παρ. 1 περιπτώσεις α' και β' του Ποινικού Κώδικα.

β) τα άρθρα 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 28, 29, 30, 46, 47, 59, 140 και 144 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα,

γ) το άρθρο 15 παρ. 1 του ν. 2168/1993,

δ) τα άρθρα 20, 22 και 23 του ν. 4139/2013,

ε) το άρθρο 157 παρ. 1γ του ν. 2960/2001,

στ) το άρθρο 3 περίπτωση ιε' του ν. 3691/2008, σε συνδυασμό με το άρθρο δεύτερο του ν. 2656/1998,

ζ) το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 2803/2000,

η) το άρθρο 45 παρ. 1 περιπτώσεις α', β' και γ' του ν. 3691/2008,

θ) το άρθρο 28 του ν. 1650/1986.

Επίσης, επιτρέπεται η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση των προπαρασκευαστικών πράξεων για το έγκλημα της παραχάραξης νομίσματος κατά το άρθρο 211 του Ποινικού Κώδικα, καθώς επίσης και για τα εγκλήματα των παραγράφων 1, 2, 3, 4 εδάφιο α' και 6 του άρθρου 292Α, του άρθρου 292Β, του άρθρου 292Γ, των παραγράφων 1 περίπτωση γ' και 4 του άρθρου 339, της παρ. 3 του άρθρου 342, του άρθρου 348, των παραγράφων 1, 2 και 5 του άρθρου 348Α, του άρθρου 348Β, της παρ. 1 περιπτώσεις γ' και δ' του άρθρου 348Γ και της παρ. 1 περίπτωση γ' του άρθρου 351Α, των άρθρων 370Γ και 370Ε, του άρθρου 381Α, του άρθρου 381Β και του άρθρου 386Α του Ποινικού Κώδικα.

Επιπλέον, η άρση του απορρήτου είναι επιτρεπτή για τη διακρίβωση των εγκλημάτων που προβλέπονται από το άρθρο 11 του ν. 3917/2011, το άρθρο 15 του ν. 3471/2006 και το άρθρο 10 του ν. 3115/2003.»

2. Στο τέλος της παρ. 11 του άρθρου 5 του ν. 2225/1994 προ-

στίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με την ίδια ποινή τιμωρείται αν ανακοινώνει σε τρίτους ή γνωστοποιεί οπωσδήποτε το γεγονός της άρσης του απορρήτου, καθώς και αν παραβιάσει την υποχρέωση εχεμύθειάς του κατά τη διαδικασία άρσης του απορρήτου που προβλέπεται από το άρθρο 8 του π.δ. 47/2005 (Α' 64).»

Άρθρο τέταρτο
Ευθύνη νομικών προσώπων
(Άρθρο 11 της Οδηγίας)

1. Αν κάποια από τις πράξεις των άρθρων 292B, 370Γ, 370Δ, 370Ε, 381Α και 386Α του Ποινικού Κώδικα τελέστηκε, προς όφελος ή για λογαριασμό νομικού προσώπου ή ένωσης προσώπων, από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου ή της ένωσης προσώπων και έχει εξουσία εκπροσώπησής τους ή εξουσιοδότηση για τη λήψη αποφάσεων για λογαριασμό τους ή για την άσκηση ελέγχου εντός αυτών, επιβάλλονται στο νομικό πρόσωπο ή στην ένωση προσώπων με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών, κατά περίπτωση, σωρευτικά ή διαζευκτικά, οι ακόλουθες κυρώσεις:

α) σύσταση για συμμόρφωση μέσα στα χρονικά όρια τασσόμενης προθεσμίας με προειδοποίηση επιβολής προστίμου σε περίπτωση παράλειψης συμμόρφωσης,

β) διοικητικό πρόστιμο από 20.000 έως 1.000.000 ευρώ,

γ) ανάκληση ή αναστολή της άδειας λειτουργίας τους για χρονικό διάστημα από ένα (1) μήνα έως δύο (2) έτη ή απαγόρευση άσκησης της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας για το ίδιο χρονικό διάστημα,

δ) αποκλεισμός από δημόσιες παροχές, ενισχύσεις, επιδοτήσεις, αναθέσεις έργων και υπηρεσιών, προμήθειες, διαφημίσεις και διαγωνισμούς του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων του δημοσίου τομέα για το ίδιο διάστημα.

Σε περίπτωση υποτροπής οι κυρώσεις των περιπτώσεων γ' και δ' μπορεί να έχουν οριστικό χαρακτήρα και εφόσον πρόκειται περί σωματείων ή ενώσεων προσώπων, η υποτροπή μπορεί να έχει ως συνέπεια τη διάλυσή τους, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

2. Όταν η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, κατέστησε δυνατή την τέλεση από πρόσωπο που τελεί υπό την εξουσία του κάποιας από τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στην ίδια ως άνω παράγραφο, προς όφελος ή για λογαριασμό νομικού προσώπου ή ένωσης προσώπων, επιβάλλονται στο νομικό πρόσωπο, σωρευτικά ή διαζευκτικά, οι ακόλουθες κυρώσεις:

α) σύσταση για συμμόρφωση μέσα στα χρονικά όρια τασσόμενης προθεσμίας με προειδοποίηση επιβολής προστίμου σε περίπτωση παράλειψης συμμόρφωσης,

β) διοικητικό πρόστιμο από 10.000 έως 1.000.000 ευρώ,

γ) οι προβλεπόμενες στις περιπτώσεις γ' και δ' της προηγούμενης παραγράφου κυρώσεις για χρονικό διάστημα από δέκα (10) ημέρες έως έξι (6) μήνες.

3. Για τη σωρευτική ή διαζευκτική επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους και για την επιμέτρηση των κυρώσεων αυτών λαμβάνονται υπόψη ιδίως η βαρύτητα της παράβασης, ο βαθμός της υπαιτιότητας, η οικονομική επιφάνεια του νομικού προσώπου ή της ένωσης προσώπων και η τυχόν υποτροπή τους.

4. Η εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων είναι ανεξάρτητη από την αστική, πειθαρχική ή ποινική ευθύνη των αναφερόμενων σε αυτές φυσικών προσώπων. Καμιά κύρωση δεν επιβάλλεται χωρίς προηγούμενη κλήτευση των νόμιμων εκπροσώπων του νομικού προσώπου ή της ένωσης προσώπων προς παροχή εξηγήσεων. Η κλήση κοινοποιείται τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν από την ημέρα της ακρόασης. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας. Σε περίπτωση άσκησης ποινικής δίωξης για κάποια από τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 αξιόποινες πράξεις που τελέστηκε από πρόσωπο αναφερόμενο στις παραγράφους 1 και 2 και προκειμέ-

να να εφαρμοστεί η προβλεπόμενη στο άρθρο αυτό διαδικασία επιβολής διοικητικών κυρώσεων, οι εισαγγελικές αρχές ενημερώνουν αμέσως τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και αποστέλλουν σε αυτόν αντίγραφα της δικογραφίας.

5. Σε περίπτωση αμετάκλητης απαλλαγής του παραπεφθέντος οι κατά τα ανωτέρω αποφάσεις επιβολής διοικητικών κυρώσεων ανακαλούνται.

6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν εφαρμόζονται στο Κράτος, στους φορείς δημόσιας εξουσίας και στους διεθνείς οργανισμούς δημοσίου δικαίου, χωρίς αυτό να επηρεάζει την εφαρμογή των ισχυουσών κάθε φορά διατάξεων περί αστικής, πειθαρχικής ή ποινικής ευθύνης.

Άρθρο πέμπτο
Δήλωση κατ' άρθρο 27 της Σύμβασης

Η Ελληνική Δημοκρατία ορίζει ως αρμόδια αρχή σύμφωνα με τα εδάφια α' της παραγράφου 2 του άρθρου 27 της Σύμβασης το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Άρθρο έκτο
Δήλωση κατ' άρθρο 35 της Σύμβασης
και 13 παράγραφος 1 της Οδηγίας

Η Ελληνική Δημοκρατία ορίζει ως σημείο επαφής για την εκπλήρωση των σκοπών του άρθρου 35 της Σύμβασης «Δίκτυο 24/7» και του άρθρου 13 παράγραφος 1 της Οδηγίας τη Διεύθυνση Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος της Ελληνικής Αστυνομίας υπό την εποπτεία Εισαγγελέα Εφετών.

Άρθρο έβδομο
Δήλωση κατ' άρθρο 42 της Σύμβασης

Η Ελληνική Δημοκρατία διατυπώνει, κατά το άρθρο 42 της Σύμβασης, τις ακόλουθες επιφυλάξεις:

1. Τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 20 της Σύμβασης λαμβάνονται μόνο σε εγκλήματα στα οποία εφαρμόζονται τα μέτρα του άρθρου 21 της Σύμβασης.

2. Η Ελληνική Δημοκρατία διατηρεί το δικαίωμα άρνησης ικανοποίησης αιτήματος δικαστικής συνδρομής, δυνάμει του άρθρου 29 της Σύμβασης, σε περιπτώσεις έλλειψης του όρου του διττού αξιοποιήσιμου.

Άρθρο όγδοο
Παραγραφή και παύση ποινικής δίωξης

1. Εξαλείφεται το αξιοποιήσιμο και παύει η δίωξη των ακόλουθων αξιοποιήσιμων πράξεων, που έχουν τελεσθεί μέχρι και τις 31.3.2016: α) των πταισμάτων και β) των πλημμελημάτων, κατά των οποίων ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης μέχρι δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή ή και τις δύο ποινές.

2. Εάν, στην περίπτωση των πλημμελημάτων της παραγράφου 1, ο υπαίτιος υποπέσει μέσα σε δύο (2) έτη από τη δημοσίευση του νόμου σε νέα από δόλο αξιοποιήσιμη πράξη κακουργήματος ή πλημμελήματος και καταδικαστεί αμετάκλητα οπωσδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των έξι (6) μηνών, συνεχίζεται η κατ' αυτού παυθείσα ποινική δίωξη και δεν υπολογίζεται στο χρόνο παραγραφής του αξιοποιήσιμου της πρώτης πράξης ο διανυθείς χρόνος από την παύση της δίωξης μέχρι την αμετάκλητη καταδίκη για τη νέα πράξη.

3. Οι δικογραφίες που αφορούν τις παραπάνω αξιοποιήσιμες πράξεις, τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα ή δημόσιου κατηγορού. Για την τύχη των πειστηρίων αποφαίνονται με αιτιολογημένη διάταξη, επί πλημμελημάτων ο αρμόδιος εισαγγελέας και επί πταισμάτων ο αρμόδιος πταιματοδίκης.

4. Οι αστικές αξιώσεις που απορρέουν από τις πράξεις που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους, δεν θίγονται με οποιονδήποτε τρόπο. Η παραγραφή του αξιοποιήσιμου και η παύση της δίωξης δεν κωλύει την επιβολή των κατά νόμο προβλεπόμε-

νων διοικητικών κυρώσεων στις υποθέσεις αυτές.

5. Η κατά τα ανωτέρω παραγραφή του αξιολογούν και η παύση της ποινικής δίωξης, δεν ισχύει για τα εγκλήματα:

- α) ως προς τον ποινικό κώδικα, των άρθρων 81Α, 142, 149, 154, 155, 157 παρ. 3 εδάφιο β', 158 παράγραφοι 1 και 2, 162, 163, 164 παρ. 1, 165 παράγραφοι 1 και 2, 166, 173 παρ. 1, 175, 177, 178, 181, 182, 192, 193 παρ. 1, 200, 201, 215, 218 παρ. 3, 220, 221 παράγραφοι 1 και 2, 222, 228 παρ. 1, 230, 234, 241, 251 παράγραφοι 1 και 2, 255, 259, 261, 286 παρ. 2, 334 παρ. 1, 337, 345 παρ. 1 περιπτώσεις β' και γ', 346 παρ. 1, 352Β, 358, 359, 360 παρ. 3, 362 για τις περιπτώσεις που τελείται δια του τύπου, 375 παρ. 1 εδάφιο α', 377 για τις περιπτώσεις αγοράς εμπορευμάτων με πίστωση, 389 παρ. 1, 397 παράγραφοι 1 και 2, 398 (απλή χρεοκοπία), 399 παράγραφοι 1 και 2, 403 παράγραφοι 1 και 2, 406, β) του άρθρου 2 παρ. 11 περίπτωση β' του ν. 2168/1993, γ) του άρθρου 28 παρ. 1 του ν. 1650/1986, δ) του άρθρου πέμπτου του ν. 2803/2000, ε) του άρθρου 45 παρ. 1 περιπτώσεις δ' και θ' εδάφιο α' του ν. 3691/2008, στ) του άρθρου 6 παρ. 4 και παρ. 6 του ν. 3213/2003, ζ) του άρθρου μόνου παρ. 1 του ν. 690/1945, η) του άρθρου 28 του ν. 3996/2011, θ) του άρθρου 29 του ν. 703/1977 και του άρθρου 44 του ν. 3959/2011, ι) του άρθρου 6 του ν. 456/1976, ια) του άρθρου 41ΣΤ του ν. 2725/1999, ιβ) του άρθρου 59 εδάφιο α' του ν. 3028/2002, ιγ) του άρθρου 13 του ν. 3402/2005, ιδ) του άρθρου 9 παράγραφοι 1 και 3 του ν. 3500/2006, ιε) του άρθρου 31 παράγραφοι 4 και 6 του ν. 3904/2010, ιστ) του άρθρου τρίτου του ν. 1788/1988, ιζ) του ν. 927/1979.

Άρθρο ένατο

Παραγραφή και μη εκτέλεση ποινών υπό όρο

1. Ποινές διάρκειας μέχρι έξι (6) μηνών που έχουν επιβληθεί με αποφάσεις, οι οποίες έχουν εκδοθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφόσον οι αποφάσεις δεν έχουν καταστεί αμετάκλητες και οι ποινές αυτές δεν έχουν εκτιθεί με οποιονδήποτε τρόπο μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, παραγράφονται και δεν εκτελούνται, υπό τον όρο ότι ο καταδικασθείς δεν θα τελήσει μέσα σε δύο (2) έτη από τη δημοσίευση του νόμου αυτού νέα από δόλο αξιόποινη πράξη, για την οποία θα καταδικαστεί αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των έξι (6) μηνών. Σε περίπτωση νέας καταδίκης ο καταδικασθείς εκτίει αθροιστικά, μετά την έκτιση της νέας ποινής και τη μη εκτίεσά, και δεν υπολογίζεται στο χρόνο παραγραφής της μη εκτιθείσας ποινής, ο διανυθείς χρόνος από τη δημοσίευση του νόμου αυτού μέχρι την αμετάκλητη καταδίκη για τη νέα πράξη.

2. Οι μη εκτελεσθείσες κατά την παράγραφο 1 αποφάσεις τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα ή δημόσιου κατηγορού. Η παραγραφή των ποινών δεν κωλύει την επιβολή των προβλεπόμενων από τον νόμο διοικητικών κυρώσεων στις υποθέσεις αυτές.

3. Εξαιρούνται των άνω ρυθμίσεων αποφάσεις που αφορούν παραβάσεις των άρθρων 81Α, 235, 236, 237, 242, 256, 258, 259, 358 και 390 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και των νόμων 927/1979 (Α' 139) και 3304/2005 (Α' 16).

Άρθρο δέκατο

Ρυθμίσεις για την Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών

1. Η περίπτωση γ' της παρ. 2 του άρθρου 13 του ν. 3689/2008 τροποποιείται ως εξής:

«Θεωρούνται επιτυχόντες στο προκριματικό στάδιο όσοι υποψήφιοι έλαβαν μέσο όρο βαθμολογίας στις γραπτές δοκιμασίες οκτώ και σε καμία κάτω από έξι. Ο τελικός βαθμός κάθε υποψηφίου στο προκριματικό στάδιο, ο οποίος αποτελεί το βαθμό του

υποψηφίου στην προκριματική δοκιμασία, εξευρίσκεται με το συνυπολογισμό των βαθμών που έλαβε στις πέντε γραπτές δοκιμασίες του σταδίου αυτού για όλες τις κατευθύνσεις, με συντελεστή βαρύτητας για κάθε κατεύθυνση: α) για το γραπτό δοκίμιο του θέματος γενικής παιδείας πέντε δέκατα (0,5), β) για το γραπτό δοκίμιο της ξένης γλώσσας πέντε δέκατα (0,5) και γ) για το καθένα από τα υπόλοιπα τρία γραπτά δοκίμια των νομικών μαθημάτων ένα (1). Κάθε βαθμός πολλαπλασιάζεται με τον αντίστοιχο συντελεστή βαρύτητας και το άθροισμα των βαθμών που προκύπτει διαιρείται με το άθροισμα των συντελεστών βαρύτητας. Το πηλίκο που προκύπτει αποτελεί τον τελικό βαθμό του υποψηφίου, στην προκριματική δοκιμασία.»

2. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων των άρθρων 17 παρ. 1, 19 παρ. 1, 20 παρ. 1, 22 παρ. 1, 23 παρ. 2, 25 παρ. 2 και 27 παρ. 1 του ν. 3689/2008 (Α' 164), η κατάρτιση των σπουδαστών της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών, οι οποίοι προέρχονται από το διαγωνισμό του έτους 2016 που έχει προκηρυχθεί με την 4636/29.1.2016 (Γ' 56) κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων - Οικονομίας Ανάπτυξης και Τουρισμού - Οικονομικών (22η εκπαιδευτική σειρά), αρχίζει δέκα (10) ημέρες από την επομένη της κύρωσης του πίνακα οριστικών αποτελεσμάτων από την επιτροπή του διαγωνισμού και περατώνεται την 10η Σεπτεμβρίου 2017. Για τους εκπαιδευομένους της 22ης εκπαιδευτικής σειράς η κατάρτιση αρχίζει με τα αντικείμενα του, κατά το άρθρο 20 του ν. 3689/2008 όπως ισχύει, δεύτερου σταδίου το οποίο διαρκεί έως την 15η Ιανουαρίου 2017. Κατά το στάδιο αυτό οι εκπαιδευόμενοι πραγματοποιούν μέρος της κατάρτισής τους στα δικαστικά καταστήματα, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από πέντε (5) ημέρες κάθε μήνα. Η επίβλεψη της κατάρτισης στα δικαστικά καταστήματα ανατίθεται σε προέδρους πρωτοδικών που υπηρετούν στα οικεία πρωτοδικεία της Θεσσαλονίκης και οι οποίοι επιλέγονται από το Γενικό Διευθυντή της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών, μετά από εισήγηση του οικείου Διευθυντή Κατάρτισης και Επιμόρφωσης και γνώμη των Διοικήσεων των εν λόγω πρωτοδικείων, έχουν δε την ευθύνη της άσκησης των εκπαιδευομένων και κατά το στάδιο της πρακτικής άσκησης στα δικαστήρια που ακολουθεί, όπως περιγράφεται στο άρθρο 25 του ν. 3689/2008. Οι πρόεδροι πρωτοδικών μεριμνούν για την παρακολούθηση διασκέψεων από τους εκπαιδευόμενους, αναθέτουν σε αυτούς δικογραφίες και συνεργάζονται για την επεξεργασία τους, καθώς και για τη σύνταξη σχεδίων αποφάσεων. Με το πέρας του σταδίου αυτού, οι πρόεδροι πρωτοδικών υποβάλουν στη Διεύθυνση της Σχολής έκθεση σχετική με τη δραστηριότητα και την απόδοση των εκπαιδευομένων, η οποία τίθεται υπόψη των διδασκόντων προκειμένου να συνεκτιμηθεί κατά τη βαθμολόγηση των μαθημάτων.

Στο στάδιο αυτό, ο γενικός βαθμός προόδου αποτελείται από τον μέσο όρο των επιμέρους βαθμών προόδου όλων των διδασκόντων που παρέδωσαν βαθμολογία. Οι εξετάσεις αποφοίτησης των εκπαιδευομένων, που προβλέπονται στο άρθρο 22 του ν. 3689/2008 όπως ισχύει, διενεργούνται κατά το δεύτερο δεκαπενθήμερο του μηνός Ιανουαρίου 2017. Ο συντελεστής βαρύτητας του μέσου όρου των βαθμών προόδου του δευτέρου σταδίου και των εξετάσεων αποφοίτησης για τον καθορισμό της σειράς επιτυχίας στους πίνακες επιτυχόντων είναι ένα και πέντε δέκατα (1,5).

Μετά το πέρας των εξετάσεων αποφοίτησης ακολουθεί το στάδιο της πρακτικής άσκησης στα δικαστήρια της Θεσσαλονίκης για όλους τους εκπαιδευόμενους, πλην των εκπαιδευομένων που επελέγησαν για το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο, οι οποίοι πραγματοποιούν την πρακτική άσκηση στα εν λόγω ανώτατα δικαστήρια. Κατά το στάδιο αυτό οι εκπαιδευόμενοι, πέραν της πρακτικής άσκησης στα δικαστήρια, διδάσκονται τα αντικείμενα του πρώτου σταδίου κατάρτισης, όπως περιγράφονται στο άρθρο 19 παρ. 2 του ν. 3689/2008 όπως ισχύει, χωρίς να βαθμολογούνται γι' αυτά, σύμφωνα με πρόγραμμα που καταρτίζει το οικείο Συμβούλιο Σπουδών και εγκρίνει το Διοικητικό Συμβούλιο της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών. Το στάδιο αυτό διαρκεί από 1 Φεβρουαρίου έως 10 Σεπτεμβρίου 2017 και παρατείνεται μέχρι τη δημοσίευση του

διατάγματος διορισμού τους σε θέσεις δοκίμων δικαστικών λειτουργιών. Το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου 2017 συντάσσονται από τη γραμματεία της Σχολής οι οικείοι πίνακες επιτυχόντων και γίνεται από το αρμόδιο Συμβούλιο Σπουδών η αξιολόγηση του ήθους και της συμπεριφοράς των επιτυχόντων εκπαιδευομένων. Κατά τα λοιπά οι εκπαιδευόμενοι διέπονται από τις διατάξεις του ν. 3689/2008.

Άρθρο ένδεκατο
Τροποποίηση διατάξεων του ν. 1756/1988 (Α' 35)

1. Το έκτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 15 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Κάθε μέλος της Ολομέλειας εκφράζει την προτίμησή του σε έναν μόνο υποψήφιο πρόεδρο και σε έως δύο από τα μέλη με σταυρό προτίμησης που τίθεται στο ψηφοδέλτιο δίπλα από το όνομα του υποψηφίου.»

2. Η παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Η θητεία του συμβουλίου είναι διετής. Αρχίζει την 1η Οκτωβρίου του έτους της εκλογής και λήγει την 30ή Σεπτεμβρίου του μεθεπόμενου έτους. Επανεκλογή του ίδιου προσώπου ως προέδρου ή τακτικού μέλους συμβουλίου στον ίδιο βαθμό ιεραρχίας επιτρέπεται μία φορά μόνο. Ο πρόεδρος δεν επιτρέπεται να μετατεθεί για οποιονδήποτε λόγο. Σε περίπτωση προαγωγής, παραμένει στη θέση του και ασκεί τα καθήκοντά του έως τη λήξη της θητείας του. Τα τακτικά μέλη του συμβουλίου δεν επιτρέπεται να μετατεθούν, εκτός εάν προαχθούν, οπότε τη θέση τους καταλαμβάνουν οι αναπληρωματικοί κατά τη σειρά των ψήφων που έλαβαν. Ο πρόεδρος και τα τακτικά μέλη του συμβουλίου εκπίπτουν από τη θέση τους, εάν τους επιβληθεί πειθαρχική ποινή βαρύτερη της επίπληξης. Αν οι ανωτέρω αδυνατούν προσωρινά να ασκήσουν τα καθήκοντά τους, αναπληρώνονται από τους αναπληρωτές τους και οι τελευταίοι από τους επόμενους κατά σειρά ψήφων δικαστές και σε κάθε περίπτωση από τους αρχαιότερους δικαστές που υπηρετούν στο οικείο εφετείο, πρωτοδικείο ή ειρηνοδικείο, για τους οποίους δεν συντρέχουν τα κωλύματα της παραγράφου 6. Σε περίπτωση θανάτου, παραίτησης ή καθ' οιονδήποτε τρόπον εξόδου από την υπηρεσία: α) του προέδρου και των τακτικών μελών του συμβουλίου, διενεργείται αναπληρωματική εκλογή, για την οποία εφαρμόζεται αναλόγως η διαδικασία της παραγράφου 4, και β) των αναπληρωματικών μελών του συμβουλίου, τη θέση τους καταλαμβάνουν οι αμέσως επόμενοι κατά σειρά ψήφων δικαστές. Η θητεία των ανωτέρω λήγει μαζί με τη θητεία των λοιπών μελών.»

3. Η περίπτωση δ' της παρ. 6 του άρθρου 15 του ν. 1756/1988 καταργείται.

4. Το πέμπτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα ονόματα των εκλογίμων αναγράφονται κατ' αλφαβητική σειρά σε ένα ψηφοδέλτιο και κάθε μέλος της Ολομέλειας εκφράζει την προτίμησή του σε έναν μόνο υποψήφιο με σταυρό προτίμησης που τίθεται στο ψηφοδέλτιο δίπλα από το όνομα του υποψηφίου.»

5. Η παρ. 3 του άρθρου 16 του ν. 1756/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η θητεία των ανωτέρω είναι διετής. Αρχίζει την 1η Οκτωβρίου του έτους της εκλογής και λήγει την 30ή Σεπτεμβρίου του μεθεπόμενου έτους. Επανεκλογή του ίδιου προσώπου ως διευθύνοντος στον ίδιο βαθμό ιεραρχίας επιτρέπεται μία φορά μόνο. Οι εισαγγελείς που διευθύνουν τις παραπάνω εισαγγελίες δεν επιτρέπεται να μετατεθούν για οποιονδήποτε λόγο. Σε περίπτωση προαγωγής, παραμένουν στη θέση τους και ασκούν τα καθήκοντά τους έως τη λήξη της θητείας τους. Οι ανωτέρω εισαγγελείς εκπίπτουν από τη θέση τους, εάν τους επιβληθεί πειθαρχική ποινή βαρύτερη της επίπληξης. Αν αδυνατούν προσωρινά να ασκήσουν τα καθήκοντά τους, αναπληρώνονται από τον αναπληρωτή τους και ο τελευταίος από τον επόμενο κατά σειρά ψήφων εισαγγελέα και σε κάθε περίπτωση από τον αρχαιότερο εισαγγελέα που υπηρετεί στην οικεία εισαγγελία, για τον οποίο δεν συντρέχουν τα κωλύματα της παραγράφου 6 του άρθρου 15. Σε περίπτωση θανάτου, παραίτησης ή καθ' οιονδήποτε τρόπον εξόδου από την υπηρεσία, αναπληρώνεται αναλόγως η διαδικασία της παραγράφου 4, και β) των αναπληρωματικών μελών του συμβουλίου, τη θέση τους καταλαμβάνουν οι αμέσως επόμενοι κατά σειρά ψήφων δικαστές. Η θητεία των ανωτέρω λήγει μαζί με τη θητεία των λοιπών μελών.»

15. Σε περίπτωση θανάτου, παραίτησης ή καθ' οιονδήποτε τρόπον εξόδου από την υπηρεσία του διευθύνοντος διενεργείται αναπληρωματική εκλογή, στην οποία εφαρμόζεται αναλόγως η διαδικασία της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού. Η θητεία του εκλεγόμενου με αναπληρωματική εκλογή διαρκεί έως το χρόνο λήξης της θητείας του θανόντος, του παραιτούμενου ή του καθ' οιονδήποτε τρόπον εξελθόντος από την υπηρεσία.»

6. Η παρ. 2 του άρθρου 77 Β του ν. 1756/1988, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι δόκιμοι ειρηνοδίκες από του διορισμού τους υποβάλλονται σε δίμηνη ειδική άσκηση στο πρωτοδικείο της τοποθετήσεώς τους και διατελούν υπό την άμεση ευθύνη και εποπτεία του προέδρου πρωτοδικών, χρησιμοποιούμενοι διαδοχικώς σε όλα τα τμήματα και σε όλες τις αρμοδιότητες του πρωτοδικείου, ως αναπληρωτές πρωτοδικών, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, αναπλήρωσης πρωτοδικών με ειρηνοδίκες. Χρησιμοποιούνται επίσης ως β' ανακριτικοί υπάλληλοι για έναν τουλάχιστο μήνα, με την υποχρέωση να παρακολουθούν και τη λειτουργία εν γένει της γραμματείας του πρωτοδικείου και των ειρηνοδικείων και πταισματοδικείων που βρίσκονται στην έδρα του.»

7. Το εδάφιο β' της παρ. 4 του άρθρου 77 Β ν. 1756/1988, «Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών», όπως ισχύει αντικαθίσταται ως εξής:

«Μετά τη συμπλήρωση της κανονικής ή συμπληρωματικής άσκησης στο πρωτοδικείο, οι δόκιμοι ειρηνοδίκες υποχρεούνται να εμφανισθούν μέσα σε δέκα (10) ημέρες στο ειρηνοδικείο της πόλης όπου εδρεύει το πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το ειρηνοδικείο στο οποίο έχουν τοποθετηθεί.»

Άρθρο δωδέκατο
Σύσταση Επιτροπών για τη σύνταξη νέου Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών και νέου Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων

1. Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστώνται νομοπαρασκευαστικές επιτροπές για τη σύνταξη των ακόλουθων σχεδίων νόμων:

α) Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών.

β) Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων.

2. Ως μέλη των κατά την προηγούμενη παράγραφο επιτροπών, ο αριθμός των οποίων δεν μπορεί να υπερβεί τα δεκαεπτά (17), ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δικαστικοί και εισαγγελικοί λειτουργοί, μέλη ΔΕΠ Νομικών Σχολών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της χώρας και δικηγόροι. Στην επιτροπή για τον Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών ορίζονται και εκπρόσωποι ενώσεων δικαστικών λειτουργιών και δικαστικών υπαλλήλων. Στην επιτροπή για τον Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων ορίζονται και εκπρόσωποι ενώσεων δικαστικών υπαλλήλων. Για τον ορισμό των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών τηρείται η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 41 της παρ. 2 του ν. 1756/1988 (Α'35), όπως ισχύει. Καθ' όσον γραμματέα στις ως άνω επιτροπές ανατίθενται με την ίδια απόφαση είτε σε υπάλληλο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είτε στο προσωπικό που υπηρετεί στα πολιτικά γραφεία του ίδιου Υπουργείου.

3. Οι επιτροπές οφείλουν να περατώσουν το έργο τους μέσα στην προθεσμία που καθορίζει η υπουργική απόφαση για τη συγκρότησή τους. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί.

4. Οι κώδικες της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου κυρώνονται κατά τη διαδικασία του άρθρου 76 παρ. 6 του Συντάγματος.

5. Στους προέδρους, τα μέλη και τους γραμματείς των επιτροπών δεν καταβάλλεται αποζημίωση.

Άρθρο δέκατο τρίτο
Ενίσχυση Σωφρονιστικής Διοίκησης

Η παρ. 1 του άρθρου 44 του ν. 4356/2015 (Α'181) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Μετά την παρ. 4 του άρθρου 16 του π.δ. 101/2014 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Το Γενικό Γραμματέα Αντεγκληματικής Πολιτικής στην άσκηση των αρμοδιοτήτων του ως προς τα Καταστήματα Κράτησης επικουρεί αυτοτελής οργανική μονάδα, επιπέδου Διεύθυνσης, υπό τον τίτλο «Διεύθυνση Συντονισμού Φυλακών», με τις ακόλουθες αρμοδιότητες: α) Παροχή εμπειριστατικών εισηγήσεων και διαμόρφωση προτάσεων, ιδίως για ζητήματα ασφάλειας και για την επιχειρησιακή ετοιμότητα των Καταστημάτων Κράτησης. β) Διασφάλιση συνθηκών οριζόντιας συνεργασίας μεταξύ των Καταστημάτων Κράτησης και λοιπών φορέων της Δημόσιας Διοίκησης για την επίτευξη της μέγιστης επιχειρησιακής τους επάρκειας. γ) Ανάλυση πρωτοβουλιών για την επίλυση προβλημάτων λειτουργίας και τη διαχείριση κρίσεων. Στην ως άνω Αυτοτελή Διεύθυνση προστάται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΠΕ Σωφρονιστικού Ενηλίκων με εμπειρία στα ανωτέρω θέματα που, κατά προτίμηση, ασκεί ή έχει ασκήσει καθήκοντα Διευθυντή σε Κατάστημα Κράτησης ή στην Κεντρική Υπηρεσία («Συντονιστής Φυλακών»). Στην οργανική μονάδα τοποθετούνται ή αποσπώνται έως δύο (2) υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού της Κεντρικής Υπηρεσίας ή κλάδου ΠΕ, ΤΕ ή ΔΕ Καταστήματος Κράτησης με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

Άρθρο δέκατο τέταρτο Εργασιακά θέματα υπαλλήλων Καταστημάτων Κράτησης

1. α) Ο αριθμός των ωρών νυχτερινής απασχόλησης εργαζομένων ημερών, ημερήσιας και νυχτερινής απασχόλησης κατά τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες, προς συμπλήρωση της υποχρεωτικής εβδομαδιαίας εργασίας και καθ' υπέρβαση της εβδομαδιαίας υποχρεωτικής εργασίας για το προσωπικό που υπηρετεί εντός των Καταστημάτων Κράτησης και της υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης αυτών, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2016 έως 11.1.2016, μπορεί να καθορισθεί με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, β) ο αριθμός των ωρών απογευματινής υπερωριακής εργασίας στο προσωπικό που υπηρετεί εντός των Καταστημάτων Κράτησης και στην Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης αυτών, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2016 έως 11.1.2016, μπορεί να καθορισθεί με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

2. Ο αριθμός των ωρών για εργασία πέραν του πενθημέρου του προσωπικού φρούρησης που υπηρετεί εντός των Καταστημάτων Κράτησης και της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2016 έως 11.1.2016, μπορεί να καθορισθεί με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

3. Η οφειλόμενη αποζημίωση για υπερωριακή εργασία κατά τις εξαιρέσιμες ημέρες και νυχτερινές ώρες, καθώς και για απασχόληση πέραν του πενθημέρου υπαλλήλων καταστημάτων κράτησης, η οποία παρασχέθηκε κατά τα έτη 2013, 2014 και 2015, μπορεί να καταβληθεί κατά το οικονομικό έτος 2016, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής και ειδικής διάταξης.

4. Οι δαπάνες που προκαλούνται από τις παραγράφους 1, 2 και 3, θα καλυφθούν από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, του τρέχοντος έτους.

Άρθρο δέκατο πέμπτο Παράταση ρυθμίσεων του ν. 4322/2015

1. Η παρ. 4 του άρθρου 12 του ν. 4322/2015 (Α' 42) αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στους καταδικασθέντες που αποκτούν τις προϋποθέσεις των προηγούμενων παραγράφων μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και σε χρονικό διάστημα έως τις 28 Αυγούστου 2017. Εξαιρούνται από την παρούσα ρύθμιση όσοι έχουν καταδικασθεί για τα αδικήματα των περιπτώσεων α' και β' της παρ. 1 του άρθρου

339 του Ποινικού Κώδικα.»

2. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 14 του ν. 4322/2015 (Α' 42) αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Κρατούμενοι που κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος εκτίουν ποινή περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων που δεν υπερβαίνει τα δέκα (10) έτη απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, εφόσον έχουν εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο τα δύο πέμπτα της ποινής. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται και αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Η παρούσα διάταξη ισχύει και για τους κρατούμενους που θα αποκτήσουν τις ανωτέρω προϋποθέσεις σε χρονικό διάστημα έως τις 28 Αυγούστου 2017.

4. Κρατούμενοι που κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος εκτίουν ποινή περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων που υπερβαίνει τα δέκα (10) έτη απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο της ανάκλησης χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα αν έχουν συμπληρώσει το ένα τρίτο έκτισης της ποινής που τους επιβλήθηκε. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται και αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Η παρούσα διάταξη ισχύει και για τους κρατούμενους που θα αποκτήσουν τις ανωτέρω προϋποθέσεις σε χρονικό διάστημα μέχρι τις 28 Αυγούστου 2017. Από τις παραπάνω ρυθμίσεις εξαιρούνται όσοι έχουν καταδικασθεί για τα αδικήματα των περιπτώσεων α' και β' της παρ. 1 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα.»

Άρθρο δέκατο έκτο Εξουσιοδοτική διάταξη σχετικά με το Αναμορφωτικό Μέτρο της Παροχής Κοινωνικού Εργασίας

Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή κοινή απόφαση του ως άνω Υπουργού και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών ρυθμίζονται τα ειδικότερα θέματα που αφορούν την υλοποίηση του αναμορφωτικού μέτρου της παροχής κοινωνικού έργου, το οποίο προβλέπεται στην περίπτωση ζ' της παρ. 1 του άρθρου 122 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο δέκατο έβδομο Θέματα εξωτερικής φρουράς Καταστημάτων Κράτησης

1. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 48 του ν. 2721/1999 (Α' 122) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Πέρα των ανωτέρω, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί στην υπηρεσία αυτή να ανατίθενται καθήκοντα στα εξωτερικά θυρωρεία των Καταστημάτων Κράτησης. Τα ειδικότερα καθήκοντα που θα εκτελούνται, καθώς και ο χώρος ευθύνης που ανατίθεται ορίζονται με την ίδια απόφαση.»

2. Στο τέλος της παρ. 10 του άρθρου 49 του ν. 2721/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση και εφόσον συντρέχουν εξαιρετικές υπηρεσιακές ανάγκες, δύναται υπάλληλοι του κλάδου ΔΕ του παραπάνω προσωπικού να μετατάσσονται, μετά από αίτημά τους, σε κενές οργανικές θέσεις των κλάδων ΠΕ Εγκληματολόγων, ΠΕ Ψυχολόγων, ΠΕ Κοινωνιολόγων, ΠΕ Γεωπόνων, ΠΕ Φαρμακοποιών, ΠΕ Ιατρών, ΠΕ Οδοντιάτρων, ΠΕ Υγείας Πρόνοιας (ειδικότητα Κοινωνικής Εργασίας και Νοσηλευτικής), ΤΕ Τεχνολογίας – Γεωπονίας, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από γνωμοδότηση του Ειδικού Υπηρεσιακού Συμβουλίου.»

Άρθρο δέκατο όγδοο Ρυθμίσεις για τρίτεκνους

1. Η περίπτωση ε' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 2643/1998 (Α' 220) καταργείται.

2. Η παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 2643/1998 (Α' 220), όπως

ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Α) Επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, ελληνικές ή ξένες, που λειτουργούν στην Ελλάδα με οποιαδήποτε μορφή, καθώς και οι θυγατρικές τους εταιρείες, εφόσον απασχολούν προσωπικό πάνω από πενήντα (50) άτομα, υποχρεούνται να προσλαμβάνουν Προστατευόμενα πρόσωπα του προηγούμενου άρθρου, σε ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%) επί του συνόλου του προσωπικού της επιχείρησης ή της εκμετάλλευσης. Εξαιρούνται από την υποχρέωση αυτή οι επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που εμφανίζουν στους ισολογισμούς τους αρνητικό αποτέλεσμα (ζημία) στις δύο αμέσως προηγούμενες από το έτος προκήρυξης χρήσεις. Το ποσοστό αυτό οκτώ τοις εκατό (8%) κατανέμεται στις προστατευόμενες κατηγορίες προσώπων του άρθρου 1 με την ακόλουθη σειρά προτεραιότητας: α) Ποσοστό τρία τοις εκατό (3%) στα πρόσωπα των περιπτώσεων α' παρ. 1 του άρθρου 1. β) Ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) στα πρόσωπα του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 1. γ) Ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) στα πρόσωπα της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 1. δ) Ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) στα πρόσωπα του δεύτερου εδαφίου της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 1. ε) Ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) στα πρόσωπα της περίπτωσης δ' της παρ. 1 του άρθρου 1. Από τον αριθμό των προσώπων που προκύπτει ότι υποχρεούται να προσλάβει η επιχείρηση ή εκμετάλλευση με βάση τα ανωτέρω επιμέρους ποσοστά, αφαιρούνται κατά κατηγορία προστασίας τα πρόσωπα που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις υπαγωγής στον παρόντα νόμο και έχουν προσληφθεί οικειοθελώς από την επιχείρηση ή εκμετάλλευση. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ρυθμίζονται όλες οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του εδαφίου αυτού.

Β) Οι φορείς του δημόσιου τομέα που αναφέρονται στην παράγραφο 8, με την εξαίρεση όσων εμφανίζουν στους ισολογισμούς τους αρνητικό αποτέλεσμα (ζημία) στις δύο αμέσως προηγούμενες από το έτος προκήρυξης χρήσεις, υποχρεούνται να προσλαμβάνουν προστατευόμενα πρόσωπα του προηγούμενου άρθρου σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%), το οποίο κατανέμεται στις προστατευόμενες κατηγορίες προσώπων του άρθρου 1 με την ακόλουθη σειρά προτεραιότητας: α) Ποσοστό τρία τοις εκατό (3%) στα πρόσωπα του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1. β) Ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) που μοιράζεται σε ίσα μέρη στα πρόσωπα της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1. γ) Ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) στα πρόσωπα της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1. δ) Ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) στα πρόσωπα του δεύτερου εδαφίου της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1. ε) Ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) στα πρόσωπα της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1.»

3. Η παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2643/1998 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι δημόσιες υπηρεσίες, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) και των δύο βαθμών υποχρεούνται να διορίζουν ή να προσλαμβάνουν πρόσωπα προστατευόμενα από το άρθρο 1, χωρίς διαγωνισμό ή επιλογή, σε συγκεκριμένες θέσεις που αντιστοιχούν στο πέντε τοις εκατό (5%) του συνόλου των προκηρύξη θέσεων του οικείου φορέα. Προς τούτο ο οικείος φορέας πριν αποστείλει στον Α.Σ.Ε.Π. το αίτημά του για προκήρυξη θέσεων ή πριν εκδώσει την προκήρυξη, αν την εκδίδει ο ίδιος, αποστέλλει το σύνολο των θέσεων που θα προκηρυχθούν κατά κατηγορία και κλάδο ή ειδικότητα και κατά Περιφέρεια και Περιφερειακή Ενότητα στο Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, προκειμένου να εκδοθεί η υπουργική απόφαση της παρούσας παραγράφου, η οποία εφεξής περιορίζεται σε απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Τυχόν κλάσμα που προκύπτει κατά τον υπολογισμό του αριθμού των θέσεων, εάν ισούται ή υπερβαίνει τη μισή μονάδα, υπολογίζεται ως ακέραιη μονάδα. Ο αριθμός των θέσεων που αντιστοιχεί στο παραπάνω ποσοστό κατανέμεται στις προστατευόμενες κατηγορίες προσώπων του άρθρου 1, με την ακόλουθη σειρά προτεραιότητας:

α. αναλογία 3/8 στα πρόσωπα του πρώτου εδαφίου της περι-

πτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

β. αναλογία 2/8, σε εκείνα τα πρόσωπα της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 που είναι πολύτεκνοι γονείς με τέσσερα (4) ζώντα τέκνα και άνω, ένα από τα τέκνα πολύτεκνης οικογένειας και επιζών ή άγαμος γονέας τριών ανηλίκων τέκνων, γ. αναλογία 1/8 στα πρόσωπα της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

δ. αναλογία 1/8 στα πρόσωπα του δεύτερου εδαφίου της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1,

ε. αναλογία 1/8 στα πρόσωπα της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1.

Στο παραπάνω ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%), προστίθεται ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) του συνόλου των προς προκήρυξη θέσεων του οικείου φορέα, στο οποίο (2%) υπάγονται αποκλειστικά τα υπόλοιπα πρόσωπα της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου, όπως ισχύει.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ο αριθμός των θέσεων των προστατευόμενων που έχει προκύψει κατά τα ανωτέρω, κατανέμεται κατά Περιφέρεια και Περιφερειακή Ενότητα, φορέα, κατηγορία προστασίας, κλάδο και ειδικότητα. Με βάση την ίδια υπουργική απόφαση οι αρμόδιες υπηρεσίες του Ο.Α.Ε.Δ. προβαίνουν στις ειδικές προκηρύξεις.»

4. Όπου στην κείμενη νομοθεσία γίνεται παραπομπή στην διάταξη της περίπτωσης ε' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 2643/1998 (Α' 220) για θέματα που αφορούν τους γονείς με τρία ζώντα τέκνα και ένα από τα τέκνα, νοείται εφεξής η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 2643/1998, όπως διαμορφώνεται με το παρόν.

5. Όπου στην κείμενη νομοθεσία γίνεται παραπομπή στην διάταξη της υποπερίπτωσης στ' της περίπτωσης Β' της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 2643/1998 (Α' 220) για θέματα που αφορούν τους γονείς με τρία ζώντα τέκνα και ένα από τα τέκνα, νοείται εφεξής η υποπερίπτωση β' της περίπτωσης Β' της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 2643/1998 (Α' 220), όπως διαμορφώνεται με το παρόν.

6. α. Στο τέλος της περίπτωσης α' της παρ. 6 του άρθρου 18 του ν. 2190/1994 (Α' 28), όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Αν ο υποψήφιος είναι τέκνο τρίτεκνης οικογένειας διακόσιες (200) μονάδες.»

β. Μετά το κριτήριο 2 της περίπτωσης Α' της παρ. 11 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει, προστίθεται κριτήριο 2Α ως εξής:

«2Α. Αριθμός τέκνων τρίτεκνης οικογένειας

α) Σαράντα (40) μονάδες για κάθε τέκνο τρίτεκνου υποψηφίου, β) σαράντα (40) μονάδες για κάθε μέλος προκειμένου για υποψηφίους που έχουν την ιδιότητα του τέκνου τρίτεκνης οικογένειας.

Τις ανωτέρω μονάδες δύναται να λάβει μόνο ένα μέλος της ίδιας οικογένειας κατά το ίδιο ημερολογιακό έτος στον ίδιο φορέα.»

Άρθρο δέκατο ένατο

Εξουσιοδοτική διάταξη για την προστασία μαρτύρων

Η παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 2928/2001 (Α' 141) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Με απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Υγείας, Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Προστασίας του Πολίτη, Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, καθώς και κάθε άλλου καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού, όπου συντρέχει περίπτωση, καθορίζεται ο φορέας και η διαδικασία υλοποίησης των μέτρων προστασίας που περιλαμβάνονται στην προηγούμενη παράγραφο.»

Άρθρο εικοστό

Συμπλήρωση παραγράφου στο άρθρο 192 του ν. 4389/2016

Η παρ. 8 του άρθρου 192 του ν. 4389/2016 (Α' 94) αναριθμείται σε 9 και προστίθεται νέα παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Οι εμπειρογνώμονες, τα μέλη Συμβουλίων Εμπειρογνώμωνων ή τα μέλη άλλων γνωμοδοτικών οργάνων της Εταιρείας και των άμεσων θυγατρικών της δεν υπέχουν αστική ή ποινική ευθύνη για γνωμοδοτήσεις τους, εφόσον οι τελευταίες έχουν συνταχθεί σύμφωνα με τις προβλεπόμενες από το νόμο διαδικασίες ή τα οριζόμενα στους εσωτερικούς κανονισμούς και τα καταστατικά τους, γεγονός που τεκμαίρεται αν έχει ακολουθηθεί θετικός έλεγχος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.»

Άρθρο εικοστό πρώτο Μεταβατικές διατάξεις

Μέχρι την επιλογή και τοποθέτηση προϊσταμένου στην αυτοτελή οργανική μονάδα του Άρθρου Δέκατου Τρίτου του παρόντος, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4369/2016, ως Προϊστάμενος Διεύθυνσης δύναται να τοποθετείται ή να αποσπάται προσωρινά υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού ή ΠΕ Σωφρονιστικού Ενηλίκων με εμπειρία στα θέματα αρμοδιότητας της ως άνω μονάδας και προϋπηρεσία τουλάχιστον δύο (2) ετών σε θέση Προϊσταμένου Διεύθυνσης σε Κατάστημα Κράτησης ή στην Κεντρική Υπηρεσία, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η ως άνω τοποθέτηση λήγει αυτοδικαίως με τη θέση σε λειτουργία του Εθνικού Μητρώου Επιτελικών Στελεχών Δημόσιας Διοίκησης του άρθρου 1 του ν. 4369/2016 και τη σύσταση του Ειδικού Συμβουλίου Επιλογής Διοικήσεων του άρθρου 10 του ν. 4369/2016, οπότε και θα προκηρυχθεί αμέσως εκ νέου η θέση, και την επιλογή νέου Προϊσταμένου.

Άρθρο εικοστό δεύτερο

1. Οι οφειλόμενες δαπάνες παρελθόντων ετών για ύδρευση και άρδευση των καταστημάτων κράτησης της χώρας, οι οποίες δημιουργήθηκαν λόγω ανεπάρκειας των πιστώσεων του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δύνανται να εξοφληθούν, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του π.δ. 113/22.11.2010, κατά το χρόνο εγγραφής των πιστώσεων της ειδικής χρηματοδότησης που προβλέπεται στην υπ' αριθμ. 2/57103/ΔΠΓΚ/23.6.2016 (Β' 1932) κ.υ.α..

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών και Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την υπαγωγή των καταστημάτων κράτησης της χώρας σε μειωμένο τιμολόγιο για την παροχή ύδρευσης και άρδευσης.

Άρθρο εικοστό τρίτο

1. Το εδάφιο δ' της παρ. 5 του άρθρου 3 του ν. 3051/2002 (Α' 220) αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται ο διορισμός στις ανεξάρτητες αρχές μελών του διδακτικού προσωπικού πανεπιστημιακού και τεχνολογικού τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 2στ του ν. 4009/2011 (Α' 195), καθώς και, αντιστοίχως, του ερευνητικού προσωπικού των ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων του άρθρου 13 του ν. 4310/2014 (Α' 258), χωρίς να αναστέλλεται η άσκηση των διδακτικών και ερευνητικών τους καθηκόντων.»

2. Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 3 του ν. 3051/2002 (Α' 220), προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Επίσης, επιτρέπεται στα μέλη των ανεξάρτητων αρχών η άμισθη άσκηση καθηκόντων σε Ν.Π.Δ.Δ. και νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, σε τομείς μη συναφείς προς το αντικείμενο και τις αρμοδιότητες της αρχής από την οποία προέρχεται το μέλος και μετά από άδεια της.»

Άρθρο εικοστό τέταρτο

Η παρ. 2 του άρθρου 147 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου δεν υπολογίζεται για τις προθεσμίες των άρθρων 503, 518 παράγραφος 1, 545 παράγραφος 1 και 2, 564 παράγραφος 1 και 2, καθώς και των άρθρων 153, 215 παράγραφος 2, 237 παράγραφος 1 και 2, 238 παράγραφος 1, 598, 632 παράγραφος 2, 633 παράγραφος 2, 642, 715 παράγραφος 5, 729 παράγραφος 5, 847 παράγραφος 1, 926 παράγραφος 2, 934 παράγραφος 1 στοιχεία α' και β', 943 παράγραφος 4, 955, 966 παράγραφος 2 και 3, 971 παράγραφος 1, 972 παράγραφος 1 στοιχείο β', 973, 974, 979 παράγραφος 2, 985 παράγραφος 1, 986, 988 παράγραφος 1, 995 και 997 παράγραφος 2.»

Άρθρο εικοστό πέμπτο

1. Το εδάφιο τρίτο της περίπτωσης β' της παρ. 3 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν έχει εφαρμογή σε υποδίκους που έχουν αναπηρία σε ποσοστό ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, όταν πρόκειται για τις περιπτώσεις α' και β' της παρ. 1 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα, ή εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, στις υπόλοιπες ως άνω περιπτώσεις κακουρηγιμάτων.»

2. Το έκτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου για την προσωρινή κράτηση δεν εφαρμόζονται για κατηγορούμενους που έχουν αναπηρία σε ποσοστό ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, όταν πρόκειται για τις περιπτώσεις α' και β' της παρ. 1 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα, ή εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.»

Άρθρο εικοστό έκτο Τροποποιήσεις στο ν. 4194/2013 (Α' 208) «Κώδικας Δικηγόρων»

1. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 30 του ν. 4194/2013 (Α' 208), η φράση «με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου» αντικαθίσταται από τη φράση «με απόφαση της Επιτροπής Μητρώου.»

2. Στην παρ. 3 του άρθρου 128 του ν. 4194/2013 (Α' 208), προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Στους συλλόγους που υπηρετούν Δικηγόροι, χρέη γραμματέα μπορεί να ασκεί και Δικηγόρος, υπάλληλος του Δικηγορικού Συλλόγου, που ορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του.»

3. Το άρθρο 129 του ν. 4194/2013 (Α' 208) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 129 Έργο Επιτροπών Μητρώου

1. Οι Επιτροπές ελέγχουν τα μητρώα και τις δηλώσεις που υποβάλλονται ετησίως και αποφαίνονται για τη μη υποβολή, το αναληθές περιεχόμενο ή για το εκπρόθεσμο αυτών. Οι Επιτροπές αποφαίνονται και διαγράφουν από τα μητρώα του οικείου συλλόγου τους δικηγόρους, που εμπίπτουν στους ορισμούς του προηγούμενου εδαφίου, από την αρχή του χρόνου της μη υποβολής ή της ανεπικρινούς υποβολής της δήλωσης, καθώς και όσους δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, από τη χρονική στιγμή που επήλθε το γεγονός που προκαλεί τη διαγραφή, ανεξάρτητα από την ημέρα έκδοσης της απόφασής της.

2. Οι Επιτροπές βρίσκονται σε απαρτία και συνεδριάζουν, εφόσον παρίστανται πέντε (5) τουλάχιστον μέλη και οι αποφάσεις λαμβάνονται με πλειοψηφία των παρόντων.

3. Στις Επιτροπές διαβιβάζονται όλοι οι φάκελοι των εγγεγραμμένων στο μητρώο του συλλόγου μαζί με τις υποβληθείσες δηλώσεις μέχρι τη 10η Μαρτίου κάθε έτους και σε περίπτωση που η δήλωση κριθεί ειλικρινής, ενημερώνεται ο ατομικός φάκελος και σημειώνεται η χρονολογία της απόφασης και οι υπογραφές του προέδρου και του γραμματέα. Για την περίπτωση

διαγραφής δικηγόρου λόγω εκπρόθεσμης υποβολής δήλωσης, η Επιτροπή οφείλει να καλέσει αυτόν πέντε (5) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση με κλήση που υπογράφεται από τον Πρόεδρο. Η απόφαση για τη διαγραφή συντάσσεται εγγράφως, υπογράφεται από τον πρόεδρο και τον γραμματέα, πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένη και να καταγράφεται η γνώμη της τυχόν μειοψηφίας. Η απόφαση διαγραφής καταχωρίζεται σε ιδιαίτερο βιβλίο που τηρείται στο Σύλλογο και κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο με επιμέλεια του Συλλόγου, τα δε σχετικά αποδεικτικά τηρούνται στο φάκελο.

4. Κατά της απόφασης της πρωτοβάθμιας Επιτροπής επιτρέπεται η άσκηση έφεσης εντός μηνός από την κοινοποίηση της απόφασης με κατάθεση στη Γραμματεία του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου. Η έφεση καταχωρίζεται σε ιδιαίτερο βιβλίο και διαβιβάζεται με το σχετικό φάκελο στη δευτεροβάθμια Επιτροπή, η απόφαση της οποίας συντάσσεται εγγράφως και πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένη. Η δευτεροβάθμια Επιτροπή με κλήση που υπογράφεται από τον Πρόεδρο υποχρεούται να καλέσει τον εκκαλούντα και επιδίδεται στον εκκαλούντα πέντε (5) ημέρες πριν από τη συνεδρίασή της.

5. Οι Επιτροπές μητρώου, πρώτου και δεύτερου βαθμού, δύνανται για κάθε υπόθεση να διορίζουν από τα μέλη τους εισηγητές, ασκούν δε όλες τις κατά τα άρθρα εξουσίες του Πειθαρχικού Συμβουλίου. Οι ψηφοφορίες, αν ζητηθεί από κάποιο μέλος, διεξάγονται μυστικά και η απόφαση πρέπει να εκδίδεται εντός εύλογου χρόνου.

6. Για τη διαδικασία ενώπιον των Επιτροπών τα έξοδα κλήσεων και οι σχετικές δαπάνες κοινοποιήσεων αποφάσεων επιβάλλονται στον ενδιαφερόμενο. Οι δε αποφάσεις και οι κλήσεις κοινοποιούνται με βάση τις αντίστοιχες διατάξεις της Ποινικής Δικονομίας. Αιτήσεις εξαιρέσεων μελών των Επιτροπών υποβάλλονται στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου. Επίσης, το Διοικητικό Συμβούλιο δικαιούται να αντικαθιστά το μέλος των Επιτροπών που απουσιάζει αδικαιολόγητα για τρεις (3) συνεχείς συνεδριάσεις και μπορεί να διατάξει και την πειθαρχική του δίωξη.

7. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου κάθε δημόσια, δημοτική ή κοινοτική αρχή, καθώς και κάθε νομικό πρόσωπο υποχρεούνται να παρέχουν στους Δικηγορικούς Συλλόγους οποιαδήποτε πληροφορία ή βεβαίωση σχετική με την υπηρεσιακή κατάσταση των δικηγόρων ή ασκουμένων που υπηρέτούν σε αυτούς.

8. Οι τελεσίδικες αποφάσεις των Επιτροπών Μητρώου με αίτηση του Δικηγορικού Συλλόγου υπογεγραμμένη από τον Πρόεδρό του, αποστέλλονται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, εντός ενός (1) μηνός. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με απόφασή του, εντός δεκαπέντε (15) ημερών βεβαιώνει την αποβολή της ιδιότητας του δικηγόρου. Η απόφαση του Υπουργού που βεβαιώνει την αποβολή της ιδιότητας η οποία είχε επέλθει από τη στιγμή που συνέβη το γεγονός που προκάλεσε την αποβολή της ιδιότητας, δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Το κύρος των διαδικαστικών πράξεων που έχουν διενεργηθεί μέχρι την έκδοση της πιο πάνω απόφασης, δεν θίγεται. Από την κοινοποίηση της απόφασης της Επιτροπής ο διαγραφείς δεν δικαιούται να φέρει την ιδιότητα του δικηγόρου, καθώς και να ασκεί το λειτουργήμα, εφαρμοζομένης της παρ. 1 του άρθρου 9 του Κώδικα.»

4.α. Στο άρθρο 147 παρ. 1 περίπτωση α' του ν. 4194/2013 (Α' 208), η λέξη «πενταπλάσιο» αντικαθίσταται από τη λέξη «τριπλάσιο».

β. Μετά την περίπτωση β' του άρθρου 147 παρ. 1 του ν. 4194/2013 (Α' 208) προστίθενται περιπτώσεις γ', δ', ε' και στ' ως εξής:

«γ) Οι δικηγόροι συμμετέχουν στην κλήρωση μετά από έγγραφη δήλωσή τους για τη διαδικασία αυτή.

δ) Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη εκλέγονται κατά Πειθαρχικό Τμήμα και κατατάσσονται κατά σειρά κλήρωσης. Συμπληρωματική κλήρωση για την πλήρωση κενών θέσεων ενός ή περισσότερων πειθαρχικών συμβουλίων δεν αποκλείεται να διενεργηθεί, οποτεδήποτε αυτό κρίνεται αναγκαίο από τον Πρόεδρο κάθε Δικηγορικού Συλλόγου.

ε) Το Διοικητικό Συμβούλιο διορίζει το 40% των τακτικών και αναπληρωματικών μελών του Πειθαρχικού Συμβουλίου και το υπόλοιπο 60% των τακτικών και αναπληρωματικών μελών εκλέγεται με την πιο πάνω διαδικασία.

στ) Το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται με απόφασή του να διορίζει τακτικά και αναπληρωματικά μέλη εφόσον έχει εξαντληθεί ο κατάλογος που καταρτίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.»

Άρθρο εικοστό έβδομο

1. Το στοιχείο 1 της υποπαραγράφου Ι.Δ.1 της παρ. Ι.Δ. του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α' 107), όπως ισχύει, αναδιατυπώνεται ως εξής:

«1.1. Με σκοπό την άμεση ανάσχεση της ανεργίας και ως έκτακτο μέτρο, η Γενική Γραμματεία Διαχείρισης Κοινοτικών και Άλλων Πόρων, του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης σχεδιάζει και καταρτίζει Προγράμματα Κοινωφελούς Χαρακτήρα για την κάλυψη κοινωνικών αναγκών, με απασχόληση των ανέργων απευθείας σε δήμους, περιφέρειες ή σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες, όπως σε σχολεία και νοσοκομεία, σε Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. εποπτευόμενα από Υπουργεία, είτε με συγχρηματοδότηση από πόρους του Ε.Σ.Π.Α., είτε με συγχρηματοδότηση από πόρους του Ε.Σ.Π.Α. και εθνικούς ή άλλους πόρους, είτε με χρηματοδότηση από εθνικούς πόρους, όπως κάθε φορά ορίζει η κοινή υπουργική απόφαση που προβλέπεται στο στοιχείο 1.4.. Για τα παραπάνω προγράμματα είναι δυνατή η επιχορήγηση του Ο.Α.Ε.Δ. από πόρους του Π.Δ.Ε. (εθνικού και συγχρηματοδοτούμενου σκέλους) ή του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης με μεταφορά αντίστοιχης πίστωσης.

Περαιτέρω, ο σχεδιασμός των ως άνω προγραμμάτων δύναται να περιλαμβάνει δράσεις ενεργοποίησης των ωφελουμένων με στόχο τη διευκόλυνση επανένταξής τους στην αγορά εργασίας.

Επιτρέπεται η επέκταση της χρονικής διάρκειας των άνω προγραμμάτων στα οποία οι ωφελούμενοι απασχολούνται για τη λειτουργία οργανωμένων εγκαταστάσεων προσφύγων και μεταναστών, όπως χώρων υποδοχής ή/και ταυτοποίησης, δομών προσωρινής φιλοξενίας ή/και προσωρινής υποδοχής προσφύγων και μεταναστών, με χρηματοδότηση της επιπλέον δαπάνης είτε από τον προϋπολογισμό του ΟΑΕΔ, είτε από άλλους εθνικούς, είτε από άλλους πόρους. Με την κοινή Υπουργική Απόφαση που προβλέπεται στο στοιχείο 1.4., ο Ο.Α.Ε.Δ. δύναται να καλύπτει από πόρους του προϋπολογισμού του τη χρηματοδότηση της χρονικής επέκτασης των παραπάνω προγραμμάτων, κατά το σκέλος των μη, από συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα, επιλεξιμών δαπανών.

1.2. Ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) καταρτίζει τη Δημόσια Πρόσκληση για τα προγράμματα του προηγούμενου υποστοιχείου και είναι ο αρμόδιος φορέας για την υποδοχή των ηλεκτρονικών αιτήσεων των ωφελουμένων και την κατάρτιση του πίνακα των ωφελουμένων, τη σύζευξη των ωφελουμένων με τις θέσεις απασχόλησης των επιβλέποντων φορέων, όπως θα έχουν προσδιοριστεί από το Δικαιούχο, τη διενέργεια επιτόπιων επαληθεύσεων στους επιβλέποντες φορείς και την καταβολή των αμοιβών στους ωφελουμένους και των ασφαλιστικών εισφορών στους επιβλέποντες φορείς.

1.3. Επιβλέποντες Φορείς είναι οι φορείς οι οποίοι θα προσλάβουν (δήμοι, περιφέρειες, άλλες δημόσιες υπηρεσίες, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. εποπτευόμενα από Υπουργεία) θα απασχολήσουν τους ανέργους και θα πιστοποιούν την απασχόλησή τους στον Ο.Α.Ε.Δ., προκειμένου να καταβληθεί το μισθολογικό και μη μισθολογικό κόστος.

1.4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Οικονομίας Ανάπτυξης και Τουρισμού, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών ρυθμίζονται τα ανωτέρω και καθορίζονται ιδίως τα παρακάτω:

α) το πλαίσιο ένταξης, ο στόχος, το αντικείμενο και η διάρκεια του προγράμματος,

β) οι επιβλέποντες φορείς,
γ) οι ωφελούμενοι εγγεγραμμένοι άνεργοι στα μητρώα ανέργων του Ο.Α.Ε.Δ.,

δ) τα κριτήρια επιλογής και κατάταξης των ωφελούμενων μέσω του Ο.Π.Σ. του Ο.Α.Ε.Δ. και η μοριοδότηση αυτών, τα οποία ορίζονται ενδεικτικά ως τα εξής:

i) το χρονικό διάστημα της συνεχόμενης εγγεγραμμένης ανεργίας, όπως αποτυπώνεται στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ,
ii) ο αριθμός των ανήλικων τέκνων,
iii) η οικογενειακή κατάσταση,
iv) το οικογενειακό εισόδημα,
v) η τυχόν ύπαρξη άλλων ανέργων στην ίδια οικογένεια, vi) η ηλικιακή ομάδα,

viii) Εγγεγραμμένοι στα Μητρώα ανέργων ΑμεΑ του Ο.Α.Ε.Δ.,
viii) δικαιούχος ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος,

ε) η διαδικασία υποβολής ηλεκτρονικών αιτήσεων, κατάρτιση προσωρινού πίνακα κατάταξης ανέργων, υποβολής ενστάσεων, εξέτασης αυτών από το Δ.Σ. του ΟΑΕΔ και κατάρτισης του τελικού πίνακα κατάταξης ανέργων,

στ) η υποχρεωτική πρόσληψη των υποδειχθέντων από τον Ο.Α.Ε.Δ. ωφελουμένων, σύμφωνα με τον οριστικό πίνακα κατάταξης,

ζ) κάθε άλλος αναγκαίος όρος ή προϋπόθεση για την υλοποίηση του προγράμματος,

η) εφόσον το πρόγραμμα περιλαμβάνει και σκέλος μη συγχρηματοδοτούμενο από πόρους του ΕΣΠΑ, τότε καθορίζεται το μέρος του προγράμματος και το χρονικό διάστημα που: i) συγχρηματοδοτείται από τους πόρους του ΕΣΠΑ και ii) αυτό που χρηματοδοτείται από ετέρους πόρους, που προβλέπονται στα στοιχεία 1.1. και 1.2..»

2. Στο τέλος του στοιχείου 5.1. της υποπαραγράφου Ι.Δ.1 της παραγράφου Ι.Δ. του άρθρου πρώτου, του ν. 4152/2013 (Α' 107), όπως ισχύει, αντικαθίσταται η φράση «Η βραδινή εργασία επιτρέπεται αποκλειστικά και μόνο για τους ωφελούμενους που θα κληθούν να στελεχώσουν τις υπηρεσίες Α' υποδοχής προσφύγων και μεταναστών (Hot spots).» με τη φράση «Επιτρέπεται η βραδινή απασχόληση μόνο των ωφελουμένων που στελεχώνουν εγκαταστάσεις προσφύγων και μεταναστών του στοιχείου 1.1.»

3. Στο στοιχείο 5.2. της υποπαραγράφου Ι.Δ.1 της παραγράφου Ι.Δ. του άρθρου πρώτου, του ν. 4152/2013 (Α' 107), όπως ισχύει, αντικαθίσταται η λέξη «Εργασίας» με τη λέξη «Χαρακτήρα».

4. Στο πρώτο εδάφιο της εσωτερικής υποπερίπτωσης «ii.» του στοιχείου 5.3. της υποπαραγράφου Ι.Δ.1 της παραγράφου Ι.Δ. του άρθρου πρώτου, του ν. 4152/2013 (Α' 107), όπως ισχύει, η φράση «σημείο 8» αντικαθίσταται με τη φράση «στοιχείο 1.4.».

5. Στο πρώτο εδάφιο της εσωτερικής υποπερίπτωσης «iii.» του στοιχείου 5.3. της υποπαραγράφου Ι.Δ.1 της παρ. Ι.Δ. του άρθρου πρώτου, του ν. 4152/2013 (Α' 107), όπως ισχύει, η φράση «σημείο 8» αντικαθίσταται με τη φράση «στοιχείο 1.4.».

6. Στο πρώτο εδάφιο της εσωτερικής υποπερίπτωσης «vi.» του στοιχείου 5.3. της υποπαραγράφου Ι.Δ.1 της παρ. Ι.Δ. του άρθρου πρώτου, του ν. 4152/2013 (Α' 107), όπως ισχύει, αντικαθίσταται η λέξη «Εργασίας» με τη λέξη «Χαρακτήρα».

Άρθρο εικοστό όγδοο

1. Στον Οργανισμό Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) συνιστώνται τριακόσιες εξήντα (360) νέες οργανικές θέσεις μόνιμου προσωπικού. Ο αριθμός των θέσεων αυτών, κατά κλάδο και ειδικότητα, κατανέμεται σε τριακόσιες πέντε (305) θέσεις κλάδου ΠΕ Διοικητικού και Οικονομικού, και σε πενήντα πέντε (55) θέσεις κλάδου ΤΕ Διοικητικού -Λογιστικού.

2. Στην προκήρυξη για την κάλυψη των ανωτέρω θέσεων καθορίζονται τα απαιτούμενα γι' αυτές προσόντα, μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Α.Ε.Δ. που εγκρίνεται από το Α.Σ.Ε.Π..

Άρθρο εικοστό ένατο

Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, η

οποία εκδίδεται κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Υπουργού Οικονομικών ως προς το ύψος της δαπάνης, επιτρέπεται για το διάστημα μέχρι τέλη Οκτωβρίου 2016, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης που εφαρμόζεται κατά τη διαδικασία προμηθειών του Δημοσίου, η προμήθεια με απευθείας ανάθεση ενσήμων ταινιών φορολογίας καπνού, καθόσον, για λόγους τεχνικούς, αξιοπιστίας και διασφάλισης του απορρήτου, η σύμβαση αυτή μπορεί να ανατεθεί μόνο σε ορισμένο οικονομικό φορέα.

Άρθρο τριακοστό

Στην παρ. 9 του άρθρου 38 του ν. 4387/2016 (Α' 85), η φράση «Από την 1.8.2016» αντικαθίσταται με τη φράση «Από την 15.9.2016».

Άρθρο τριακοστό πρώτο Αντισταθμιστικά μέτρα κατάργησης ΕΚΑΣ

1. Σε όσους, κατ' εφαρμογή του άρθρου 92 του ν. 4387/2016 (Α' 85), όπως ισχύει, στερούνται την παροχή ΕΚΑΣ, εφαρμόζονται τα εξής αντισταθμιστικά μέτρα, μέχρι την τελική κατάργησή του:

α. Απαλλάσσονται πλήρως από τη συμμετοχή στη φαρμακευτική δαπάνη.

β. Σε περίπτωση που έπαυσε η καταβολή ΕΚΑΣ και στους δύο συζύγους, χορηγείται ως έκτακτη μηνιαία οικονομική ενίσχυση στο σύζυγο με το μικρότερο ατομικό εισόδημα το ισόποσο της παροχής που αντιστοιχεί στο εισόδημα αυτό.

γ. Στους πρώην δικαιούχους του ΕΚΑΣ με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω, χορηγείται έκτακτη μηνιαία οικονομική ενίσχυση ισόποση με την παροχή που καταργήθηκε.

2. Για το έτος 2016 θεσπίζονται τα εξής συμπληρωματικά μέτρα:

α. Απαλλαγή από την καταβολή εισφοράς υγειονομικής περίθαλψης σε όλους όσοι απώλεσαν παροχή άνω των τριάντα (30) ευρώ μηνιαίως.

β. Χορήγηση μηνιαίας προπληρωμένης κάρτας σε όλους όσοι απώλεσαν παροχή ποσού από εκατόν δεκαπέντε (115) ευρώ μηνιαίως και άνω, ισόποσης με το ποσό που αντιστοιχεί στο 30% της απώλειας.

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού αρχίζουν να ισχύουν την 1η Αυγούστου 2016. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών ορίζεται κάθε άλλη λεπτομέρεια.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Άρθρο τριακοστό δεύτερο Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις του, και της Σύμβασης και του Πρωτοκόλλου που κυρώνονται στο Μέρος Πρώτο από την πλήρωση των προϋποθέσεων των άρθρων 36 παρ. 4 και 11 παρ. 2 αυτών αντίστοιχα.

Αθήνα,

2016

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

2. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ,
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

3. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

4. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

5. ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ	6. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
7. ΥΠΟΔΟΜΩΝ,
ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ	8. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
9. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ	10. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
11. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ	12. Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
13. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	14. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Συνε-

πώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να διαβάσω προς το Σώμα τις εξής ανακοινώσεις:

Η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της Εισαγγελικής Αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών.

Επίσης, οι Διαρκείς Επιτροπές Παραγωγής και Εμπορίου και Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτουν την έκθεσή τους στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού «Δημόσιες συμβάσεις έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (προσαρμογή στις οδηγίες 2014/24/ΕΕ)».

Τέλος, οι Υπουργοί Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, Εξωτερικών, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Οικονομικών, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, η Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, καθώς και οι Υφυπουργοί Εξωτερικών κατέθεσαν σήμερα, 28-7-2016, σχέδιο νόμου:

«Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για τη συνεργασία στον τομέα του Τουρισμού μεταξύ του Υπουργείου Τουρισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Σαουδαραβικής Επιτροπής Τουρισμού και Αρχαιοτήτων της Σαουδικής Αραβίας».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 18.39' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Παρασκευή 29 Ιουλίου 2016 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ